

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den ældste
Danske Bi-Tidende

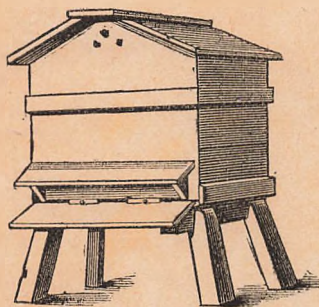
Tidskrift for Bavl

Udgivet af
Danmarks Bavl-forening.

Redigeret af
Hans Erslev.

1887.

21de Aargang.

Med 62 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kalundborg.
Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.
1887.

Indhold.

Uaben Delingsbatte 57.
 Udvarjel for Begyndere 96.
 Afstand mellem Bund og Ramme. 55.
 Afspærrings-Gitre 10, 82, 94.
 Afstands-River 16.
 Afald fra Honninghøst 136.
 Afsmeltning af Honning 143.
 A. J. Udvarjel for Begyndere 96.
 Als Nørreherreds BF. 71, 112, 159.
 A. L. M., Effo 115.
 Anderjen, N. C., Beretning 8.
 Anvendelse af Afspærrings-Gitre. 82.
 „Anvisning til Biavl“ af Th. Mortensen 47.
 Andrup, Møde i, 141.
 Apifuge 147.
 April 42.
 August 113.
Bacillus alvei 135.
 Bolling N.-Herreds BF. 89.
 Bauer, N., Anvendelse af Gitre 82, 94.
 Begynde Biavl 127.
 Begynderen, til (se Til Begynderen.
 Bemærkning til Hr. Hoffmann 98.
 Benton, Frank, Dronning-Judførelse 120.
 Beroligelse af Bier 146.
 Bergs, B. D., Foreningsmaade, 118, Effo 143.
 Besøg hos Dronning-Mølere 125, 138, 148, 156, 162.
 Bestyrelsesmøde i Odense 63.
 Biavlens Fremgang 101.
 Biavl i det hellige Land 62.
 Biavls lærere 32, Meddelelse fra 8, 97, 103, 113, 122, 141, 149, 166, en engelsk, Beroligelse af Bier 146.
 Biaaret 1886 3.
 Biavlens Udbytte 3.
 Biavl, den franske 11.
 Bier, at huse, 15.
 Biernes Bægt 35.
 Bi-Tjende, en, 99, 115, 140.
 Bi-Vest 135, 164 og se Raaden Vigel.
 Bi-Racer 73, 163.
 Bi-Elor 95.
 Bi-Wanter 33.
 Bistadets Behandling 112, 119.
 Bi-Voks 128, 139, 155.
 Blomster-Bedugger 117.
 Blomsterstøv. kunjtigt, 159.
 Bløvs Dronefælde 96, Transport-fasje 103, Dronning-Judførelse 120, Besøg hos Dronning-Mølere 125, 138, 148, 156, 162.
 Blæst 9.
 Bryndum og B. Nebel BF. 106.
 B. M., Effo 123.
 Bogjæmning DBF.s 86.
 Boghæbe-Honning 136.
 Boganmeldelse 11, 47, 56, 87.
 Boliger 29.
 Borris BF. 78.
 Borries, Herm., Liebillerne 154.
 B. P., Effo 33.
 Brunrod 44.

Brun, A., Højtade eller Trugstade 50, 58, 67. Rettelse 114. Dæfning af Trugstade 135.
 Bramminge. Møde i, 45.
 B., Slut jammen 39.
 Bumpning 134.
 Bud, J. L., Effo 47. Møde i Soby 113.
 Bygning af Dronetavler 60, 74.
 Bælum BF. 63.
 Bojesen, B., Trigonometri 56.
C. A. M., Effo 143.
 Celler i Kunsttavler 65.
 Centralmøde 144, 150.
 Cheshire's Stade 28, 29.
 Christian V.s Lov om Bier 166.
 Cowans Bibog 17.
 Cowan, T. W., Forer i Biavl 3, 15, 29, 38. Doubling and Stortifying 11.
 Cypriske Bier 73.
Danft Trugstade 13.
 DBF.s Venge-Forhold 27, Bogjæmning 86, Regnskab 42.
 D. E., Effo 143.
 Delinger 57, 72, ufuldbyggede 116.
 Delings-Ramme 57, Delings-Bakke 57.
 Doolittle, Dronetavler 60, 74, Dronning-Judførelse 91.
 Doubling s. Stortifying 11.
 Dronetavler, Bygning af, 60, 74, 91.
 Drone-Fælde 96.
 Dronevoks i Honningrummet 63.
 Dronning-Celler 4, 5, -Bur 4, 163.
 Dronning-Stade 29, 139, 148.
 Dronning-Skifte 81, 93, -Tab 82, Afspærrings-Gitre 82, 94, -Vøl 93, 125, 138, 149, 156, -Judførelse 91, 120, 143. -Bur 156.
 Dronninger, italienske, 115, 116.
 Dnnham's Celler 66.
 Dzierzon, Dr., Johann, 1.
 Dæfning af Trugstade 135.
 Døde Bier 10.
 Dødsdomte Bier 118, Forraad til, 105.
E., Effo 33, 62, 71, 78, 90, 99, 123.
 E. F. V., Effo 133.
 Ester-Sværme 4.
 Esterhyn, Foraars-, 31.
 E. J. T., Effo 107.
 Effo 11, 33, 46, 55, 62, 71, 78, 89, 99, 106, 114, 123, 133, 143, 159, 170.
 Emaillet Læppestøj 24.
 Enkelt-Stader 45.
 Englands Høst 124.
 Ernsten, S. R. Boganmeldelse 87.
 Erlev, Højtade eller Trugstade 75, 83, Bi-Voks 128, 139.
 Erlevs Stade 84, 160. Forer i Biavl 87.

Fald, J. F., Udstillingen i Rjøbenhavn 1884.

Februar 20.
 Fem Møller, Møde i, 149.
 Feldsted BF. 123.
 Fjende, Bi-, 99.
 Gladtoppet Kube 115.
 Gladbundede Celler 65.
 Flytning af Bier 91, 152.
 Flyvebage, Biernes, 11.
 Foder-Sirup 38.
 Fodrer, den fuldtomne, 37.
 Fodring, Baars-, 37, 38, 72.
 Foderdej 35, 160.
 Fortegnelse over Kredsformænd 29.
 Fordelen ved Biavl 14.
 Forlæg, Stadets, 13.
 Forlægigt Biavl 102.
 Forening af Bier 107, 135.
 Forriister 117.
 Forraadets Stortelse 136.
 Fremgang af Biavlens 101.
 Fremmede Bi-Racer 73, 163, Dronninger 108.
 Frank Biavl 11.
 F. V., Effo 62.

Gavnlig Vint 50, 63, 71, 80, 100, 124, 136, 144, 160, 172.
 G. C. J., Italienske Dronninger 115.
 Gerfers Voks-Renser 155.
 Gjellerup Sogns BF. 46.
 Givret Honning 157.
 Gjording, K., Mødet i Andrup 141.
 Gl. Roskilde Amt's BF. Generalforjamling 23.
 Gravenhorst, Biografi af Dzierzon 1.
 Grenaa BF. 124, Møde 149.
 Grønning, C. J., Meddelelser fra Biavls lærere 97, 103, Ristabet og dets Behandling 112, 119.

Hads Herreds BF. 54.
 Hadsten BF. 116.
 Han Herredernes BF. 55.
 Hammerum. Møde i, 104.
 Hansen, Jens, Højtade eller Trugstade 60.
 Haslev BF. 78.
 Heddens Stade 160.
 H., Effo 107.
 Hindre Sværme i at flyve bort 63.
 Hjørring Amt's Landboforening 45.
 Hobro BF. 99, 123.
 Hoffmann, S. S., Til Begynderen 20, 31, 42, 61, 76, 98, 113, 130, 151. Honningens Afætning 69, Vigelens Spredning 121.
 Holbækt Amt's BF. 106, 170.
 Holbæks Amtal 108, 144.
 Husning af Bier 15.
 Honningbien. Indledning 9.
 Munden 18. Hovedet 30. Øjnene 43. Ørftet 76. Benene 76, 130, Bingerne 167.
 Honningens Afætning 52, 69.
 Honning, beroligende Middel 145.
 Honning-Planter 32, 44.
 Honning-Prover 145.
 Honning-Rammernes Retning 79.
 Honningrum, utæt, 11; af Straa 115, Tavler i 171.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udkommer den 1ste i de 6 Vintermaanedes, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaanedes.

Kundgjærelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 1.

1 Januar 1887.

21de Aargang.

Dr. Johann Dzierzon.

Den Mand, hvis Billede vi her fremstille for vore Læsere, og hvis korte Livs-

beskrivelse vi nu lade følge, hører uden Tvivl til Nutidens store Mænd. Han er især bleven stor ved det, som er ydet af ham paa Biavlens Omraade.

Paa dette er han den egentlige Stifinder og Banebryder; thi alt hvad der er blevet opdaget, opfundet og frembragt af fremragende og værdifuldt for Biavlens Fremgang i de

sidste 40 Aar, det har han enten selv opdaget, opfundet og frembragt, eller ogsaa var det ham, som leverede Begyndelsen dertil og gav den egentlige Tilskyndelse dertil, saa

at det ikke kunde falde hans Elever svært og fremtidig ikke vil være dem besværligt at hjælpe ham med at føre Bygningen af den nye Biavlslære, hvortil han har lagt Hjørnesteinen, videre i hans Mand.

Dr. Dzierzon blev født den 11te Januar 1811 i Lomkowitz ved Kreuzburg i Øvre-Slesien, hvor hans Fader besad en Bondegaard og tilfælde var Biavler. Fra sin tidligste Barndom af havde han en særlig Fortjærlighed for Bierne, thi allerede som Dreng var intet Arbejde ham kjærere

end det i Bihaven. Fra 1822 til 1833 opholdt han sig i Breslau, hvor han besøgte Gymnasiet og Universitetet. Efter at han der 1833 havde endt sine theologiske

Studier, blev han 1834 ansat som Kapellan i Schalkowig og 1835 som Præst i Karlsmarkt i Schlesien.

Straks efter sin Ansættelse indrettede han sig i sin Præstehave en Bistand og ofrede nu sine Fritimer paa Biavlen. Først behandlede han sine Bier saaledes, som han havde set og lært det hos sin Fader. For en Mand som Dzierzon, der var begavet med en usædvanlig skarp Forstand og en udmærket Sagttagelseevne, var det dog snart ikke mere nok at behandle sine Bier efter gammel nedarvet Skik; thi han havde allerede tidligere udfundet, at han her havde betraadt en Mark, paa hvilken der endnu var meget at gjøre og at fuldkomme. Saaledes tænkte han fremfor alt over at fremstille en bedre, hensigtsmæssigere Bibolig end den, der hidtil havde været brugt. Dette førte ham efter mangfoldige fejlslagne Forsøg endelig til Opfindelsen af Stadet med de bevægelige Tavler. Denne Bibolig satte ham i Stand til at udtage og igjen indjætte Biernes Bygning.

Opfindelsen af Stadet med den bevægelige Table er en Stordaad, som ikke kan blive stattet tilstrækkeligt højt. Alene herved bliver det muligt mere og mere at faa Kjendstab til Biernes Færd, at gjøre sig til disses Herre og dem selv til virkelige Husdyr for derved at kunne drage den størst mulige Fordel af deres Drift.

Paa denne Maade var det vigtigste Skridt fremad gjort, og andre fulgte meget snart efter, i Særdeleshed efter at Dzierzon i Aaret 1853 havde ladet de italienske Bier komme til sig direkte fra Italien, og det var lykkes ham at avle dem i ren Race. Disse Bier, som den ærede Stormester fra den Tid af har forsendt til alle Verdens Egne, og hvoraf han endnu den Dag i Dag forsender unge Dronninger i smukke Eksemplarer for en billig Pris, have i Henseende til Videnskaben ydet væsentlige Tjenester og opklaret mange Punkter i Billedet for os, over hvilke uden dem maaste endnu i Dag et Mørke vilde svæve.

Dr. Dzierzon grundede en ny Theori om Bierne, som i Korthed lader sig sammensætte saaledes: „I en normal Bifamilie er der tre Slags Bivæener: Dronningen, Dronerne og Arbejdsbierne. Dronningen er den eneste fuldkomment udviklede Hun i et Stade, den bliver kun en Gang befrugtet og lægger Eggene til alle Bivæenerne. Ved Eggene's Afstætning befrugter hun dem eller hun affætter dem ubefrugtede. I første Tilfælde komme ud af Eggene Dronninger eller Arbejdsbier, i det andet Droner eller Hanbier. Disse sidste ere paa denne Maade jomfrufødte, altsaa Bæjener, som ingen

Fader have. Arbejdsbierne opstaa af Egg, som Dronningen har befrugtet, og ere ufuldkomment udviklede Hunner. Men trods deres ufuldkomne Kjønorganer ere de under visse Omstændigheder dog i Stand til, uden at nogen Barring finder Sted, at lægge Egg, af hvilke Bæjener, der ere i Stand til at leve, — men kun Droner — udvikles.“ Man kalder dette Læren om Parthenogenes, d. v. s. om de jomfrufødte. I hans Bog, der udkom 1878: „Den rationelle Biavl eller Theori og Praksis hos den schlesiske Biven“, som ogsaa er bleven oversat paa Engelsk, forklarer Dr. Dzierzon alt, hvad der vedrører Biavl, i Særdeleshed hvorledes den skal drives.

Da Dzierzon blev 60 Aar gammel, traadte han frivillig tilbage fra sit Embede, i hvilket han til den største Velsignelse havde virket i sin Menighed. Intet var vel naturligere, end at han fra nu af fuldstændig ofrede sig for sine Yndlinge, Bierne. Indtil for faa Aar siden har den geniale Biavlsmeister endnu levet i Karlsmarkt. Men jæreagne kirkelige Forhold har nødt ham til at flytte over til Lowkowig, hans Fødested, hvor endnu hans eneste Broder lever, og hvor hans Næb Franz Dzierzon ligeledes er en dygtig Biavler.

Højt æret af hele Biavlerverdenen har Dr. Dzierzons Bestræbelser ogsaa fundet den fortjente Anerkjendelse. Saaledes er han Ridder af den kejserlig østerrigste Franz-Josefs-Orden, af den kgl. prøssiske Kroneordens 4 Kl. og af den storhertugelige hesjiske Ludwigsorden, Medlem af det kejserlige Leopold-Karoliniske tyske Akademi for Naturforskere, af den fri tyske Højstiftelse og af mange andre lærde Selskaber i Tnd- og Udlandet og Væresmedlem af en hel Mængde Foreninger.

Landsskrift og raft paa Begemet fører han endnu ligesaa overbevisende og slaaende som før sin Pen og lader det ikke gaa fra sig at besøge Biavlernes betydeligste Forsamlinger, for der at holde Foredrag, som stedsvis blive modtagne med det største Bifald. Maatte det endnu længe være den berømte Mand undt at gribe kraftig ind med for sine Bestræbelser paa Biavleromraadet og at se Frugterne af sit Livsarbejde modnes! Men for de tyske Biavlere bliver det en Pligt og Skyldighed at se i Vejret til ham med taknemmeligt Hjærte og at bevise i Gjærningen deres Taknemlighed, saalænge han endnu formaar at glæde sig over denne¹⁾.

(N. B. Zeitung). Grabenhorst.

¹⁾ Billedet er os overladt af den nævnte Tidendes Forlægger. Det fremstiller Dr. Dzierzon i hans kraftige Manddomsalder.

Viaaret 1886.

Da det foregaaende Aar (1885) havde givet et jævnt godt Udbytte, vare Staderne indvintrede med nogenlunde rigelige Forraad. Vinteren blev jo imidlertid saa vedholdende som den meget sjældent er hos os. I over 4 Maaneder vare Bierne henviste til saa godt som uafbrudt Winterhvile. Derfor døde en Mængde Bifamilier af Hunger og endnu flere af Tørst, endelig led mange (særligt de med Dækbræder tildækkede) saa stærkt af Fugtighed, at de fik Bugløb. Mange af de Familier, der dog gik Vinteren igennem, mødte i Vaaren med et saa lille Antal Arbejdere, at de kun i ringe Grad kunde udnytte det heldige Foraar. Under saadanne Omstændigheder maatte man vente en betydelig Forskjel paa Aarets Udbytte, thi alle de fra Vinterens svage Familier kunde ikke ventes at give noget Udbytte, med mindre Honningtrækket blev meget rigt. Dette skete imidlertid langtfra. For-Sommeren blev usædvanlig kold og tør, og Honning-Affondringen i Blomsterne derfor ringe. De mange Bifamilier, som havde lidt stærkt ved Vinterens Vedholdenhed, gavede derfor intet Udbytte, men naaede kun at indvintres i god Stand. Derimod havde de forholdsvis saa Stader, som taalte Vinteren godt, givet et meget anseligt Udbytte (40—60 K).

I ovenstaaende Høstberetning have vi dog særlig tænkt paa de Egne, der ikke have sildigt Træk (paa Lyng og Boghvede). Det er nemlig kun de færreste danske Biavlere, der have saadant Træk. Dette Træk har i den forløbne Efter-sommer været saa fortrinligt som maatte ikke i de sidste 10 Aar. Disse heldigt stillede Biavlere have derfor opnaaet et meget godt Udbytte trods det daarlige Hovedtræk (30—60 K).

Gjennemsnitsudbyttet for hele Landet ville vi anslaa til 10—20 K pr. Stade.

Sværmningen har de fleste Steder været temmelig rigelig. Dette kunde synes underligt i et saa daarligt Honningaar; men man maa vel erindre, at Sværmningen næsten ene bestemmes af det tidlige Træk, men kun i meget ringe Grad af det egentlige Hovedtræk.

Efteraaret har været meget heldigt for vore smaa Benner, idet de jævnlige endogsaa helt ind i November Maaned have kunnet holde Renselsesudflugter. Vi kunne derfor sige, at det nye Honningaar er godt begyndt, og vi ville udtale Ønsket om, at det fremdeles maa blive godt, saa at Biavlen i det Kalenderaar, som begynder i Dag, maa saa den stærke Støtte til videre Udbredelse, som et rigt Udbytte altid giver.

Med Haabet herom ønske vi de nordiske Biavlere et: Glædeligt Nyaar!

Biavlens Udbytte i Danmark og i Norge.

Bistade-Tællingen den 15de Juli 1886 har givet følgende Tal: Derne 52,919, Sylland 79,964, Danmark 132,883. (Disse Tal ere os velvillig meddelte af Hr. Kontorchef Marius Gad).

Der er saaledes en Stigning af over 2000 Stader i Løbet af de sidste 5 Aar. Dette maa kaldes meget anseligt, særligt naar man tager i Betragtning, at den sidste Winter var højest ugunstig for Bierne, hvilket uden Tvivl har bragt Tallet mindst 2000 ned under det Tal, som vilde være naaet, hvis Vinteren havde været mindre vedholdende.

Til Sammenligning kunne vi meddele, at der i Følge den private Tælling, som er foretaget af den nordste Biavler-Forening, gjældende for Efteraaret 1885, fandtes i Norge 9992 Bifamilier, der ejedes af 3157 Biavlere.

Redaktionen af „Tidskr. for Bistjotfel“ antager, at der næppe findes 500 Stader, som ikke ere komne med i denne Tælling. I Norge med sin store Udstrækning viser sig naturligvis en stor Forskjel i Stadetallet i Nord og Syd, idet den sydlige Halvpart af Landet har de fire Femteparter af Familier. Ved Siden heraf ses dog den samme Regel som i Danmark: At Biavlen drives næsten udelukkende af Smaakaarsfolk, medens de Egne, der mest behøves af velstaaende Jordbrugere, kun drive ringe Biavl. — Norges aarlige Udbytte af Biavl anslaaes til c. 100,000 K ., medens vi anslaa Danmarks aarlige Udbytte til c. 600,000 K .

Fører i Biavl¹⁾.

(Af Thos. Wm. Cowan.)

Englen. Familier, som have rigeligt Forraad, ville i Almindelighed begynde at yngle i Slutningen af Januar. I Danmark og Norge er det dog kun i meget

¹⁾ Vi have her begyndt en fri Bearbejdelse af denne berømte Bog, som nu allerede tør anses for den mest udbredte af alle Bøger. Den er i England solgt i over 14,000 Eksemplarer. Bogen indledes med de vigtigste Træk i Biernes Naturhistorie; da vi imidlertid have tænkt os i denne Uargang at ville behandle dette Emne paa en mere udtømmende Maade, have vi her udeladt dette Udsnit.

milde Vintre at den første Yngel ansættes saa tidligt, Begyndelsen eller Midten af Februar vil her være det almindeligste Tidspunkt. Yngelen optager først kun en lille Blet midt i Biflitten. Denne Cirkel vokser og maa Yngelcirkler paabegyndes derefter paa de to nærmeste Tavler. Saaledes spredes Yngelen mere og mere, idet Foraaret skrider frem, og retkende sig efter Familiens Styrke, indtil den tilsidst optager alle Celler, som ikke ere fyldte med Blomstestøv eller Honning. Efter at Sværmetiden er endt, aftager Yngelen igjen jævnt indtil henimod November, ved hvilken Tid Uglægningen ganske plejer at ophøre for det Aar.

Yngel, som ansættes af en frugtbar Dronning, er tæt og ensformig, fri for oversprungne Celler, derimod er æglæggende Arbejders Yngel spredt over næsten hele Tavlen, sjældent ere mere end 2—3 Celler ved Siden af hinanden belagte. Laagene over saadan spredt Yngel staar næsten $\frac{1}{8}$ " frem og kaldes derfor Bukkel-yngel.

Biableren bør stræbe altid at have stærke Familier. Af denne Grund bør han sørge for, at Opflækning af Unger foregaar hele Aaret igennem, undtagen i den egentlige Vintertid. Dette opnaas navnlig ved Fodring og ved Spredning af Yngelen.

Sværming. Dersom Vejret er mildt tidligt om Foraaret, og Familierne ere rige paa Bier og paa Forraad, tiltager Yngelen meget hurtigt, og omtrent ved Vbltræets fulde Blomstring ville da Sværme begynde at vise sig. Dette sker almindeligt lige i Slutningen af Maj eller i Begyndelsen af Juni.

De sædvanlige Tegne paa, at Sværming er nær, er Stadets Overbefolkning af Bier og Fremkomsten af Droner og Dronning-Celler. Disse sidste kunne let findes i Kunst-Stader ved at udtage de midterste Tavler og omhyggeligt se dem efter langs Kanten og der, hvor Bierne navnlig samle sig. De kjendes let ved deres ejendommelige lange agernlignende Form (se Fig. 2 og 3). Dersom nogle saadanne Celler ere lukkede, kan Sværmen ventes snart. Ofte blive Bier, som ere lige paa Nippet til at sværme, forhindrede derfra ved nogle faa Dages Regn eller Kulde. I det Tilfælde ødelægges ofte Dronning-Cellerne, og Sværmingen

udsættes da, indtil nye Dronning-Celler ere opførte, derved bevirkes ofte et Ophold af flere Uger; ja undertiden værme Bierne af den Grund slet ikke det Aar. Man tager ikke let Fejl af sværmede Bier: De strømme ud af Stadet i stort Antal. De synes næsten som affindige, og hele Luften synes at blive levende med Tusinder af Bier, der flyve omkring i store Kredse. Som oftest samle de sig i en eller anden Busk eller et Træ nær ved Moderstaden, og de bør da ikke forstyrres, før de ere blevne rolige, og de fleste Bier have samlet sig i Klumpen. Forsværmen ledsages af den gamle Dronning. Saadanne Sværme komme sædvanligt paa en smuk Dag mellem Kl. 10—4. Hvis Dronningen ikke slutter sig til Biflumpen, vende Bierne tilbage til Moderstaden. Undertiden, skjøndt meget sjældent,

vil Sværmen ikke klumpe sig. Naar Biableren da ser, at Bierne høre sig højere og højere i Luften, bør han forsøge at standse dem ved med en kraftig Sprøjte at sende en Vandstraale op over dem, saa at det kan ligne Regn. — Undertiden strømme 2 Sværme samtidigt frem hver af sit Stade. Saadanne bør behandles som en, altsaa ikke adskilles. Honninghøsten af en saadan Dobbelt-Sværme vil i Almindelighed blive større end af 2 enkelte Sværme. Ønsker man at benytte den ene Dronning i et andet Stade, maa man opsjøge den, naar man luber Sværmen.

Den omhyggelige Biabler bør altid have frugtbare Dronninger i Beredskab i Sværmetiden, han kan da spare Bierne megen Tid ved at ødelægge Dronning-Cellerne i Moderstaden, som har afgivet Sværmen, og straks indføre en frugtbar Dronning deri.

Efter-Sværme. Dersom man undlader i et saadant Stade, som har afgivet en Forsværme, at ødelægge Dronning-Cellerne og indføre en ny Dronning, da vil Stadet udsende Efter-Sværme, hvis Vejret er nogenlunde godt, og hvis de tilbageblevne Bier have forhindret den først fremkomne Dronning i at ødelægge de andre unge Dronninger i Cellerne. Under sine Forsøg paa at ødelægge sine Medbejlere frembringer Dronningen en skarp pibende Lyd (den saakaldte „Tytten“). Naar denne Lyd høres, kan en Sværme ventes den følgende Dag, idet Dronningen, fordi den hindres i at ødelægge

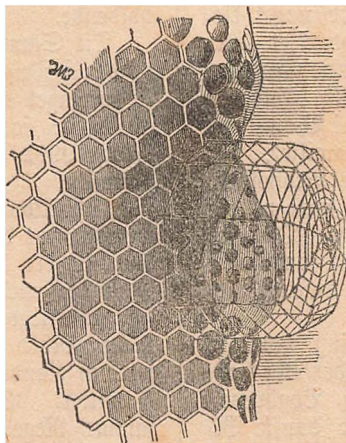

Fig. 2. Dronningcelle med Bue. Dette bør dog helst have lidt større Bue, mindst halvanden Tomme, naar det anvendes til en befrugtet Dronning.

Medbejlerne, forlader Stedet ledsaget af et stort Antal af Bierne. Efter-Sværme fremkomme sædvanligt paa den 9de Dag efter For-Sværmen. De kunne komme frem paa en hvilkenfomhelst Tid af Dagen og i temmelig uheldigt Vejr, medens derimod en gammel Dronning, som følger med For-Sværmen, kun vil forlade Stedet i smukt Vejr. Undertiden kunne 3de, 4de og endog 5te Sværm følge efter med et Mellemrum af 1 eller 2 Dage.

Naar 2den Sværmen kommer tidligt (før eller lige ved St. Hans Dag), da kan man opnaa at faa en værdifuld Familie af den; men alle senere Efter-Sværme ere af ringe Værd endog saa i gode Honningaar; de bør derfor undgaaes, thi de svække Moder-Stedet saa stærkt, at de ikke kan give Udbytte.

Efter-Sværme klumpe sig ofte længere borte fra Moderstaden end Forsværmen, fordi de unge, ubefrugtede Dronninger ere mere livlige og hurtige i deres Bevægelser.

Ofte hynes Bierne, efter at 2den Sværmen er draget ud, at have faaet deres Sværmedrift tilfredsstillt. De ødelægge da Dronning-Cellerne ved at rive dem op i den ene Side (se Fig. 3 B).

Hindring af Sværme.
Hvis Biavleren ønsker at høste megen Honning, men ikke at formere sine Wi-Familier, da bør han forhindre Bierne i at sværme. Dette er ofte vanskeligt at udføre, fordi, naar Bierne først have faaet Sværme-feberen, ville alle Biavlerens Kunster ikke kunne kvæle den. Derjom han derimod i Tide gjør Skridt i den Hensigt, kan Sværming i Almindelighed hindres ved at give Plads i Yngelrum og Overrum (Honningrummet) stedse lidt før, end Familien har nødvendig Brug for en saadan Udvidelse. At holde Boligen nogenlunde tøjlig og give rigelig Luftveksel kan ogsaa bidrage til at hæmme Sværming. Et andet Middel er at skaffe Dronningen rigelig Plads til at anbringe sine Æg, idet man fra Yngelrummet bortflytter nogle Yngel-tablet og i Stedet giver enten tomme udbyggede Tablet eller Rammer med hele Kunsttableter. De bortflyttede Yngel-tablet kunne enten anbringes i Honningrummet eller i svagere Staders Yngelrum. Hvis flere Tablet i Yngelrummet ere fyldte med Honning, kan man skaffe Dronningen mere Plads blot ved at udslynge Honningen og

paany indhænge de tomme Tablet. Hvisken Maade man end vælger, bør man sørge for, at Bierne ikke faa Fornemmelsen af at mangle Plads.

Undertiden kan Dronningen holdes tilbage ved et Afspærringsgitter, som afspærrer hende fra den Del af Yngelrummet, som er nærmest Flyvehullet. Endelig kan man indespærre hende i et Dronningbur (se Fig. 2), der er saaledes indrettet, at Arbejderne kunne fodre hende gennem Burets Maffer eller endog saa gaa igennem disse ind til hende; men hun kan ikke selv slippe ud. Herved standses altsaa Uglægningen saa længe. Sværme Bierne alligevel, da ville de vende tilbage til Moderstaden, hvis de ikke forinden have opflækket en ny Dronning. Derfor maa alle Dronning-Celler enten udfæres eller bedækkes med Bure.

Derjom Bierne trods alle Hindringer vedblive at sværme og ere uvillige til at arbejde i Overrummet, da kan man bortflytte alle Yngel-tablet fra Moderstaden, idet man først børster Bierne ned i Boligen, og i Stedet for gives tomme Tablet eller Kunsttableter, og give Sværmen tilbage. Dette vil i Almindelighed ganske kvæle Sværmechiften, og Arbejdet i Honningrummet vil da blive fortsat. I Kunst-Stader kunne Eftersværme hindres ved at undersøge Tabletterne og udfære alle Dronning-Celler, undtagen den bedste. Denne Dronning vil da, naar den er moden, løbe ud af Cellen og blive Stadets Dronning, uden at Bierne paany berede sig til Sværming.

(E n e r t).

(Fortsættes).

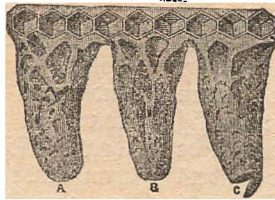

Fig. 3. A en lukket Dronning-Celle. B en Dronning-Celle, som er revet aaben paa Siden for at ødelægge Larven eller Kuppen indenfor. Dette udføres almindeligt af den nyligt udflekkede Dronning i Forening med Arbejdere. C en Dronning-Celle, der er aabnet af den unge Dronning, som er udflekket heri, idet den har gaaet en Linie nærvæd Sviblen, saa at Cellen aabnes med et Raag.

Tidskriftet i 1887.

Fra saa mangfoldige Sider have vi modtaget Udtalelser om Tilfredshed med den nu fuldendte Aargang, at vi ikke have Anledning til at gjøre væsentlige Ændringer i det begyndte Spor. Vi ville dog gjøre opmærksom paa, at den nye Aargang selvfølgelig ikke vil blive en Gjæntagelse af den forrige, men en Fortsættelse, og vi ville derfor ikke kunne undgaa jævnlige at henvise til 20de Aargang, som vi ville betegne med XX. Vi gjøre derfor de nye Holdere opmærksomme paa, at den Aargang nu kan faas smukt heftet til en noget nedsat Pris (se Rundgjørelsen paa Side 12). Det er dog ikke hermed vor Mening, at

den nye Aargang ikke skulde kunne benyttes undtagen i Forbindelse med den foregaaende. Vi skulde derimod bestrebe os for at bringe denne til at udgjøre et lige saa samlet og fyldigt Hele som hin. I visse Retninger ville vi dog tillade os at lade den følgende Aargang nøje slutte sig til den foregaaende. Dette gjælder særligt Afdelingen: „Spørgsmaal og Svar“; ved en modsat Fremgangsmaade ville vi nemlig faa meget hyppige Gjentaelser.

Ekko. Af vor Brev-Mappe have vi jævnligt optaget saadanne Meddelelser, der kunde belyse Viavlens Forhold i de forskjellige Egne. Vi benytte her Lejligheden til at udtale vor hjertelige Tak til disse Brevskrivere og at udtale det Haab, at de fremdeles vilke give os saadanne Meddelelser. Disse lokale Efterretninger give uden Tvivl det mest sandtru Billede af Tilstanden og have derfor baade Interesse og Værdi for vore Læsere.

Villeder. Gjennem vore Forbindelser faavel i Udlandet som her hjemme have vi fikret os en lige saa rigelig Forsyning med oplysende Tegninger for denne Aargang som for 1886. Disse have hos vore Læsere vakt almindelig Tilfredshed. En saadan Udskyttelse er imidlertid en meget betydelig Udgift, og vi haabe derfor, at vore ærede Holdere til Gjengæld ville virke for Bladets Udbredelse. En saadan Virksomhed er i Viavlens egen Interesse, da Bladets forøgede Indtægter kun anvendes til Viavlens Fremgang; men denne vil jo i en væsentlig Grad kunne opnaas ved et righoldigt og oplysende Indhold af vort Medlemsblad.

Kontingent-Spørgsmaalet.

(Af N. S. Vorbeck).

Det er en Kæphest, der er redet mangt et iltert Ridt paa, og det vil vel blive saa fremdeles. Hvor mangen brav Kredsformand har ikke gjort sig til Talsmand for at bringe Kontingentets Pris saa lavt ned som mulig, af yderste Egne har han søgt at gjøre det indlysende, at dette var en Hovedsag. Jeg troer, at disse Drostelser har ført til, at Viavlerne ere komne til den Mening, at de næsten har Ret til at faa Foreningens Blad for en daarlæg Betaling.

For mig staar det saaledes, at det havde været langt heldigere at gjøre Bladholderne kloge paa, at det er en Hovedsag, at de faar det bedste mulige Blad og at de se mindst mulig paa Prisen. Hvem er nærmere til at betale Bladet end Viavlerne selv? Er der noget fornuftigt Mennekte, der kan falde paa at gaa ind til en Handlende og der

forlange hans bedste Vare til en lige saa billig Pris som hans fletteste Vare. Meget Nyt fremstaar nu om Tid; men slige Handelsforeninger er der næppe til endnu. Staar to Mænd ved Foden af en Banke, og har hver sit Læs at flæbe op; den ene lægger sig paa Læset og gider ikke arbejde, derimod slider den anden af al Kraft for at vinde op ad Bakken, denne vil 10 for 1 give en Haands Rækning, hvorimod den anden næppe vil faa Hjælp af 1 af 10. Findes der en Viavler, som vil fremad, men virkelig ikke har Raad til at holde en Avis, da er jeg vis paa, at mange vil laane ham Bladet m. m. Amerikaneren siger: Vil Du frem, da hjælp Dig selv. Hvem i al Verden er mere pligtig til at gjøre sit til, at Viavleren kan faa et godt og nyttigt Blad, end Viavleren selv. Seg fjender vel Svaret: det skal Statskassen, nu ja! vil den, saa kan vi jo tage inod det, maasse vi da der faa Penge, som andre og ikke vi selv have indbetalt, saa stubbe vi os da fri, som jo for mange er saa rart.

Der er dog intet i Vejen for, at vi kunde klare os selv, naar vi kun alle vilde holde Foreningens Blad; thi da vilde der indkomme saa stor en Sum, at vi kunde lønne en Redaktør, saa vi kunde faa en dygtig Mand og lønne ham saaledes, at han kunde tage fornøden Tid at arbejde i og den fornødne Medhjælp, som næppe nogen Redaktør kan undvære. Den forrige Redaktør af dette Blad, Hr. Nielsen i Terndrup, begif ved et Centralmøde i Fredericia den store Uforsigtighed at bekendtgjøre, hvor meget der kunde blive tilovers til Foreningens Virksomhed fra Bladet, forudsat at Redaktøren kunde faas til samme ringe Lønning og Bladet ikke skulde udgaa mere end 12 Gange aarlig og Intet skulde anvendes til nyttige Tegninger o. s. v. Jeg gav Nielsen paa Hovedet; men desværre kunde det jo ikke gjøre hans Ord uhorrt. Vi har nu 3 Konkurrentblade. Ja den forreste Konkurrence; jeg indrømmer at en rimelig Konkurrence maaste kan live lidt op i Sagerne; men for meget kan kun svække, Viavlerforeningens smaa, ja altså smaa Indtægter trænge ikke til at beklippe. Dværtimod trænger den til al den Velvilje, den kan faa. Det synes mig at være faare indlysende, at det er hver Viavlens Pligt at holde Foreningens Blad, om det saa kun er af Egentjærlighed; thi det er i Virkeligheden hans egen Sag, han støtter. Thi faar vi tilstrækkelig Penge i Kassen, saa vi nogenlunde kan betale det Arbejde, vi fordrer, da vil det ikke falde vanskeligt at finde dygtige Folk til Arbejdet.

Er det ikke en Urimelighed at fordrer,

at dygtige Folk skulle arbejde aldeles gratis eller tilbøielig gratis for os. Sa vi har rigtig nok været en Del forbænne i den Retning. Om en Mand er det mig og mange andre bekendt, at han vel snart har kæmpet faavel med Sjældbighed som med stor Dygtighed for vor Biavls Fremme i henved 30 Aar. Han har ikke alene anvendt al den Tid, han kunde undvære fra sin store Forretningsvirksomhed, men mange Penge har han brugt af sin egenomme, som i Aarenes Løb nok løber op til flere Tusind, en Sum som jeg tror at turde sige, han maaske næppe havde Raad til at undvære. Men hans uopslidelige Kjærlighed og hans gode Tro til Sagen og paa, at Folk nok selv vilde hjælpe til i deres egen Interesse, saasnart de saa, hvor god den var, vedligeholdte hans utrættelige Arbejdslyst til at virke for Biavlens Fremgang, navnlig for Smaakaarvfolk. Hvad Løn har vi givet denne Mand? hvilken Tak? Nu, jeg ved meget vel, at den Mand behøver ikke vor Tak. Da han tog fat for Alvor paa Biavlens Fremme, da var den langt vanskeligere end fra ny af. Da var Sagen i Miscredit, da var det gængse at høre, at Bierne døde snart ud i Træstader.

Ser denne Mand, ja jeg behøver ikke at nævne hans Navn, det er saa godt kendt, tilbage paa sin Virksomhed, da kan det ske med Tilfredshed. Den Løn han har taget efter, har han naaet; Sagen har nu et saadant Godfæste, at den ikke mere kan falde. Vil Biavlerne nu kun selv holde sammen og villig belære hinanden og holde sig det bedste mulige Foreningsblad, da kan vi ikke undgaa at gaa raskere frem paa den betraadte Vej. Jeg er forvisset om, at vi ad denne Vej, fordi det bedste tjener vor egen Interesse, „Biavlens Fremme i Danmark“, forfatter vor Velgjører, vor Forhæmper den største Løn og den kjæreste Tak. Men ligesaa sikkert maa det være indlysende, at vil vi ikke vort eget Vel ved at holde sammen i Enighed om vor Forening og give et saadant Kontingent, at vi kan sikre et godt og belærende Blad, da maa det fremkalde Sorg. Ja jeg synes, at det maa fremkalde en berettiget Harm over, at vi ikke vil modtage hans rundhaandede rige Gaver, hvortil han har maattet anvende saa megen Tid, saa mange Penge, som han har taget af sin egenomme, som ikke havde været ham mulig uden Sjælden Flid og Sparksomhed. Denne Mand har ikke alene hjulpet selv; men han har en mærkelig Gave til at saa andre til at arbejde eller give Penge til samme Djemed, om Medhjælpen end ikke har staaet i Lighed med hans eget Arbejde. Man skulde tro, at en saadan Mand

blev baaren paa Hænderne af os Biavlere; men nej, jeg har været Vidne til, at Folk har krævet langt mere af ham, og krævet det, som om de havde den største Ret dertil af Verden. Ja, saadanne Mænd har brugt deres Kraft til at gjøre det indlysende, at Medlemsbidraget burde saa godt som intet koste. At de ved at formindske Foreningens i Forvejen altfor knappe Indtægter, netop umuliggjorde større Virksomhed fra Foreningens Side, det vilde de intet høre om. De vilde nyde, men de vilde ikke yde, selv om de havde Raad dertil. Tjene ved Foreningen, ja det er der nok der vil, hvor de kan; men støtte den, om det end er til deres egen Fordel, det vil alt for mange skubbe sig fri for, i Haab om, at andre nok alligevel trække Læsjet, selv om og de sætte sig op at age. Sa, jeg har nu skrevet saa meget, at Læseren næsten kunde fristes til at spørge: hvad er det da det drejer sig om? Ja, det hele er et Par Kroner om Aaret, Herre Gud, saa lidt, det er jo ikke mere end mangen fattig Stympet bruger til Svir en Aften, ja kunde han saa endda erhverve sig dygtige Tømmermænd i Hovedet for et helt Aar, saa kunde de 2 Kr. dog maaske afstrække fra Svir en anden Gang. Hvor ofte kunde 2 Kr. ikke spares fra mindre nyttige Ting end Biavlsen for Biavleren. Ret set vilde det dog falde vanskeligt, hvis Biavleren har lidt Forstand, om han ikke skulde saa mange Gange 2 Kr. Nytte af Bladet aarlig. Hvorfor da hyle over Bidraget, naar han dog tjener godt derved. Ja 2 Kr., det er Penge; men har jeg tjent 4 Kr. derved, eller har jeg mange Stader, og jeg ved at lære noget godt af Bladet kunde tjene 10—20 eller 50 Kr., saa synes jeg næsten ikke, at det var en Naadegave at give Foreningen 2 Kr. for den Hjælp eller Nytte, den har ydet mig.

(Sluttet).

fra Kredsen.

Praesto Møtts Vandforening afholdt den 9de og 10de Oktober en Frugt- og Biavls-Udstilling i Vedskjolle ved Ballø Station, hvortil Ballø Stifts og Enderlev-Vraaby Biavler-Foreninger vare indbudte. Der var modt ialt 135 Udstillere med Frugt og 21 Udstillere med Biavls-Produkter og Medstaber, heraf vare 16 Udstillere i Ballø Stifts Biavler-Forening, 2 i Enderlev-Vraaby og 3 udenfor Foreningerne. Dommerne vare: Fru Karen Demant, Kjøbenhavn, Dyrkege Nielsen, Kjøge, og Murermester Rindberg son., Herfølge. Udstillingen, hvis Indgang og Lokaler vare festligt dekorerede med Grønt, Blomster og Flag, gjorde et meget tiltalende Indtryk, aabnedes Kl. 11 den 9de, og kort efter besøgte den af Ballø Stifts Kurator, P. S. Eksell. Gehejmeraad E. E. Rosenørn, som øjensynlig glædede sig meget ved den smukke Udstilling og den store Tilslutning, den havde vundet.

Besøget var stort om Lørdagen, men endnu større om Søndagen. Lørdag Eftermiddag uddeltes Præmierne for Frugtens Vedkommende af Formanden for Udvalget til Frugttædringens Fremme i Præsto Amt. Forpagter Tillisch, Gunde-rup, der indlebede sit Foredrag med en Tæl til Præsto Amts Landboforening, Biavlerforeningerne, Udstillerne og Dommerne. Taleren fremhævede, at naar Præsto Amts Landboforening var i Stand til at virke saa kraftigt paa Frugttævlen og Bi-avlen, saa skyldes dette et betydeligt Pengetilskud, som Landboforeningen modtager af Vallo Stift i dette Øjemed. Taleren sluttede med et Leve for Dommerne. Derefter uddelte Formanden for Vallo Stifts Biavlerforening, Murrnester A. Rindberg, Præmierne for Biavls-Produkter, som tilkjendtes følgende:

1. Biavl.

- 1ste Præmie (5 Kr.): Gartner Larsen, Billesborg, for Honning; Murrnester Rindbergs Hustru, Herfølge, for Syltetøj, Mjød og Kager.
- 2den Præmie (4 Kr.): Skovfoged Rasmussen, Kragestov for Mjød og Voks; Ledvogter S. Christensen, Klavang, for Honning og Voks.
- 3die Præmie (3 Kr.): Gartner Larsens Hustru, Billesborg, for Syltetøj og Kager; Murrnester Rindberg, Herfølge, for Honning, og Kammersejer Nielsen, Vallo, for Honning, Syltetøj og Mjød.
- 4de Præmie (2 Kr.): Jæger Myhldorff, Vallo, for Honning og Tømmermester Frandsen, Herfølge, for Honning.
- Ekstra-Præmie (2 Kr.): Smed Jens Larsen, Bedstjolle, for Honning og Mjød.
- Hædrende Dmtale: Hmd. Niels Carlsen, Herfølge, for Honning, Omd. N. Larsen, Aakov, for samme, Skovfoged Deyen, Lellinge, Frihed for samme.

2. Hedsfaber.

- 1ste Præmie (5 Kr.): Snebter N. Larsen, Aashøj, for et billigt og smukt Trugstade.
- 2den Præmie (4 Kr.): Jæger Myhldorff, Vallo, for et befolket Høstfide.
- 3die Præmie (3 Kr.): Tømmermester Frandsen, Herfølge, for Udbygningssmaskiner, og Tømmer Jens Jacobsen, Bedstjolle, for et befolket Trugstade.
- Hædrende Dmtale: Tømmer Jens Jacobsen, Bedstjolle, for et lille Bihus og Murrnester Rindberg, Herfølge, for et Observationsstade.
- Efter endt Præmieuddeling holdt Fru Karen Demant paa manges Opfordring et Ekstra-Foredrag om Biavlen, hvilket glædede og interesserede Tilhørerne meget. I sit Foredrag udtalte Fru Demant sig, med Hensyn til Biavls-Udstillingen, med, at hun havde været paa mange Biavls-Udstillinger; men naar man tog i Betragtning, at denne var den første, som var afholdt paa Vallo Stift, havde hun aldrig set noget som første Forsøg, hvor der havde været udstillet saa gode og smukke Biavls-Produkter, hvilket der sjældent fandtes paa andre end de store Udstillinger.

Søndags Eftermiddag talte Fru Demant igjen, men denne Gang maatte Foredraget afholdes i det Fri, da Lokalerne ikke kunde rumme Tilhørerne; der var mødt c. 5 a 600 Mennesker.

Af Enkeltheder ved Udstillingen skal jeg kun fremhæve de besøfede Staber og et fra Murrnester Rindberg udstillet Observationsstade, der vakte megen Opmærksomhed, og Publikum havde travlt med at finde Drønningen, som gjorde Opstigt hver Gang den viste sig. Tømmermester Frandsen havde udstillet en Udbygningssmaskine af Ler, indvendig glaceret, herved forhindres, at Punningen faar Afsmag af Karret, alt Jerntøjet var ogsaa fornisket.

Sorsens og Omequs B.F. afholdt Generalforsamling Torsdag den 18de November, Middag Kl. 1, i Forsamlingsbygningen Hotel „Sejmdal“ i Sorsens. Der blev foretaget Valg af nye Bestyrelsesmedlemmer. Til Formand i Stedet for Kandidat Dyring i Sorsens valgtes Madas Hansen i Hrup; Kæsehmager Jens Andersen, Gammel-Sole pr. Hedensted, til Næstformand; Boelsejer Søren Juul Hansen, Eriknaer, til Kasserer og Sekretær; Tømmer Hans Peder Hansen, Hedensted, og Bestyrer Nielsen, Gjedved. J. Andersen holdt Foredrag om Biavl for Begyndere. S. J. Hansen.

Biavlslærerens Beretning.

(Af Gartner A. C. Andersen, Nyborg.)

(Fortsat.)

Den 25de Juli holdtes Møde hos Forpagter Tillisch paa Svendstrup, fra hvem Indbydelse til Mødet var udgaaet og som stillede sin Bistand til Raadighed og ufgav Lokale til Foredragsmødet.

En stor Del af de Mødte vare rene Begyndere, og efter Opfordring holdt jeg et Foredrag for Begyndere i Biavl, hvilket blev hørt med megen Opmærksomhed. Der var imidlertid ogsaa ældre og meget erfarne Biavlere tilstede, hvoraf især maa fremhæves 2 af Roskilde Amts-Forenings mest fremragende Biavlere, nemlig Gartner Meyer fra Roskilde og Biavler S. Christensen, Himmelsø, samt en gammel Bekjendt fra Foreningen „Nordens Bienen“, Biavler A. Andreassen, Nørre Dalby.

Efter Foredraget bad jeg d'Her. at supplere dette og tilkjendegive deres Mening om de samstemmede med, hvad jeg havde udtalt. Hr. Christensen begjærede Ordet og bemærkede, at han var aldeles enig med mig.

Derefter beklagede jeg den Udsplittelse, der var kommen i Biavlerforeningen, hvortil Hr. Christensen svarede, at Konkurrence er god. Jeg søgte at gjøre gjældende, at det dog var absolut ønskeligt, at der kun var en Hovedforening for Biavlerne i Danmark; derimod indrømmede jeg gerne, at Størstedelen af Virksomheden underlægges Amtsforeningerne. Jeg var ikke fri for at nære nogen Frygt for, at d'Her. fra Roskilde-Foreningen skulde have taget mine Bemærkninger ilde op og i det hele vist dem mindre tilfreds med min Nærberørelse; men det var saa langt fra. Derimod hvede de udmærket Assistance, især i Bihaven, ved at besvare de mange Spørgsmaal, der fremkom. Hr. Forpagter Tillisch har det rette Syn paa Bihagen og indser fuldt vel, at det er Smaa-kærskjold, for hvem den kan faa nogen Betydning, hvad han ikke blot udtalte, men hvad han ogsaa viste ved at have foranlediget Mødet afholdt og ved at have samlet saa mange Arbejdere, som her vare

komme til Stede. Det var imidlertid ikke Hr. Tillisch, men Fru Tillisch, der havde Bihaven under sin Varetægt, og hun havde megen Interesse for Biavlens og ikke saa ganske lidt Kjendtskab til Biernes Røgt og Beje. Fruen var hele Tiden til Stede, saavel i Bihaven som ved Foredraget, og gjorde mange Spørgsmaal om, hvad der var at gjøre ved Bierne. Det var et godt Eksempel, der var Efterligning værd, og det var ønskeligt, at ret Mange og navnlig Husmandskoner vilde følge det og med Lyft og Iver vøgte deres Bier, i Stedet for at overlade det til Manden, der sjældnere er hjemme og har mindre Lejlighed dertil.

(Fortsættes).

Til Begynderen.

Januar. Denne Aarstid er Biernes Hviletid, idet de hænge tæt samlede i en Klump i den øvre Del af Ingelrummet, da derved den ringe Varme, som frembringes ved deres Aandedræt, Jordsøjelse og svage Bevægelse af Vingerne, kan holdes tilbage i Bislumpen og forhindre dem fra at stivne af Kulde. I denne Tilstand, der nærmer sig meget til en Dvale, forbruge de kun meget lidt Foder. Naar Staberne derfor ere indvintrede blot med nogenlunde rigeligt Forraad, da kan der næppe være Tale om, at de endnu skulde trænge til Foder.

En langt større Fare truer derimod Bierne i Vinterens Hjærte ved Sneen, som ofte i denne Aarstid kan dække alt med sit bløde, hvide Tæppe. Naar Vejret bliver klart og Solstraalerne fra Sneen tilbagefastes ind gjennem Flyvehullet, da løffes Bierne meget let frem til Død og Undergang. Denne Fare bør Biavleren hindre ved i Tide at anbringe et Skyggebrædt. Dette er et helst temmelig svært Brædt, som stilles lige foran Flyvehullet, støttet mod Jorden og mod Flyvebrædtets Kant, saa at det hviler straaet imod Stadets Forvæg. Naar dette Brædt er c. 6" bredt, vil det kunne skygge helt for det paa denne Tid kun 2—3" brede Flyvehul, som herved ikke lukkes, men kun beskyttes mod Solstraalerne og mod stærk Blæst. — Hvis I søs Sne lægger sig paa Flyvebrædtet, skader det ikke, naar den dog ikke faar Lov til at smelte der eller til at fryse sammen til en fast Masse, der kan lukke Luften ude fra Bierne.

Kensning og Udflugt vil sjældent kunne foregaa i denne Maaned. Skulde det imidlertid ske, at der kom en Dag med klart, stille Vejr og 5—8° Varme, da vil det være heldigt, naar der ikke er Sne, om Bierne

vilde benytte en saadan Dag til Udflugt. Derfor bør man i dette Tilfælde borttage Skyggebrædtet og gjøre Indgangen (Flyvehullet) noget større for at lufte Bierne frem. Derimod ville vi ikke tilraade at anvende andre Midler i dette Djiemed, navnlig ikke i denne Vinter, fordi Bierne i Efteraaret gif saa sent til Ro, at de ikke trænge særlig stærkt til Kensington allerede nu. Henad Aften anbringes Skyggebrædtet og indstræktes Indgangen paany.

Blæst er i den egentlige Vintertid en særlig Fjende for Bierne, langt farligere end den egentlige Kulde, thi Vinden kan frembringe Træk, som trænger igjennem de mindste Kibner og Sprækker i Stadet. Det bedste Middel herimod er selvfølgelig lune, godt forarbejdede Stader; men Biavleren kan dog ogsaa nu beskytte sine smaa Husdyr meget imod den stærke Vind ved at opstille Galmvægge, Trævægge eller andre Ting, der kunne hde Lø mod de Vinde, for hvilke hans Bier er særligt udsat.

Sluttelig ville vi give den gyldne Vintregel for Bierne: Lad dem være i Fred. Man kan undertiden se det anbefalet, at man banker paa Flyvebrædtet i Gang ugentlig for at mærke paa Biernes brusende Svær, hvorledes de befinde sig. Herved kan det vel ske, at man bliver opmærksom paa, at et eller andet Stade lider af Bugløb eller Hunger. Man kan da virkelig frelse en saadan Familie; men skal det ske midt om Vinteren, da vil det medføre saa betydeligt et Arbejde, at det næppe paa denne Maade kan lønne sig at frelse et Stade, som alligevel hele det Aar vil vedblive at være svagt. Efter Haanden som Aaret skrider fremad, forandrer dette Forhold sig, idet Besværet med at hde den omtalte Hjælp stadig bliver mindre og Fordelen derved stadig større. I milde Vintre vil der allerede kunne være Tale om den omtalte Underløgelse i Slutningen af Februar og i almindelige Vintre i Slutningen af Marts. Men for Januar Maaned fastholde vi allfaa det gamle Raad: Lad Bierne have fuldstændig Ro. Sørg for at insektædende Fugle ikke forstyrre dem for at æde dem, naar de komme frem. Pas paa, at ikke Mus trænge ind i Stadet for at fortære Biernes Forraad.

Honningbier.

Indledning. Det lille Husdyr, vi beskæftige os med, har fra de allerældste Tider vakt Opmærksomhed, dels paa Grund af den store Nytte, Menneskene kunne drage af det, og dels paa Grund af de mang-

foldige ejendommelige Forhold, der udmærkte dets beundringsværdige Samfundsliv. Der er derfor næppe noget andet Insekt, hvis Naturhistorie er blevet saa omhyggeligt gjen-nemgransket. Om dette Emne findes der- for nu i fremmede Sprog hele store Bøger. Her tillader Bladsen os ganske vist ikke at behandle det saa udtømmende; men Emnet har en saa stor Betydning for vore Læsere, at vi dog skulle søge at behandle det saa udførligt, at mange Træt, som hidtil have været tildels ukjendte for de fleste danske Biavlere, her skulle fremdrages.

Honningbien, *Apis mellifica*, hører til den artrigeste af alle Insektordener, nemlig de Narevingede. Som fuldkomne Insekter leve alle disse næsten uden Undtagelse af søde Planteafaster og af Blomsternes Befrugtningsstøv (Pollen). Derimod kan der i Larvernes Leveaade være meget stor Forskjel. Hos de udviklede Insekter kan man mellem de mangfoldige Former paavise en gradvis mere fuldstændig Tilpasning til Indsamling af den omtalte Plantenæring, og højest i denne Række af Insekter træffer vi da vor lille Ven Honningbien som det Insekt, der paa den fuldkomneste Maade er indrettet dels til at indsamle Blomsternectar og Pollen, dels til samtidig at fremhjælpe Blomsternes Befrugtning ved at overføre Pollen til Frugtknubens klæbrige Ar. Dette Insekt er derfor udelukkende henvist til denne Næring ogsaa som Larve. Den omtalte Tilpasning viser sig særlig i Munddelene, Bagbenene og i Kroppens Beklædning med Haar. I disse 3 Retninger træffe vi derfor meget store Forskjelligheder indenfor de Narevingedes Orden.

Honningbien er ingenlunde det eneste af disse Insekter, der lever i ordnede Samfund, mange andre Narevingede danne ligeledes større eller mindre Kolonier, i hvilke foruden de fuldt udviklede Hanner og Hunner tillige mindre udviklede Hunner, som ikke kunne befrugtes, danne en særegen Kaste, til hvilken det meste Indsamlings- Arbejde jaavel som Yngelens Pleje særligt er henvist. Saadanne „Arbejdere“ findes baade blandt Myrer, Bier og Hveps. Men atter her staar den lille Honningbi højest i Udviklingen, idet dens Arbejdere helt har overtaget de to nævnte Arbejder, idet Hanner og Hunner udelukkende hellige sig til Forplantningen.

Se vi endelig hen til den Kunst, som udvikles ved Opførelsen af Boliger og Rum til Yngelens Udklæning, da finde vi ogsaa her Honningbien i forreste Række; thi ganske vist udvikle navnlig flere Hvepsformer stor Kunst ved at staafe deres Unger lune og sikre Boliger; men intet andet aarevinget Insekt har et saa lefformeligt Emne at

arbejde med, som Honningbien, der jo bygger sine regelrette og formaalstjenlige Geller af det Voks, som den selv affondrer.

Honningbien staar da højest blandt alle Insekter i Tilpasning til Blomsterne, i udviklet Samfundsliv og i Evne til at opføre kunstige Bygninger. Det kan derfor vel lønne Umagen nøje at betragte dette lille Dyr's egen beundringsværdige Bygning med dens mange særegne Redstaber, der alle pege hen paa visse Formaal, som ikke kunde tænkes opnaaede paa en skjønnere og visere Maade. Vi føle os overybede om, at en saadan Betragtning vil bidrage til at befæste og forsøge den Beundring, som vi være for den alvise Nand, der befæstede de store Kloder i deres Baner lige saa vel som han gav de mindste Dyr deres ejendommelige Indretning og Leveset. (Forts.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 54. Jeg har prøvet den paa Side 149 XX. under 2 angivne Maade at rense Voks; men da jeg under Opvarmningen stod højet over Gryden, stete en lille Eksplosion, hvorved en Del af Grydens Indhold sprøjtede over. Hvad kan være Aarsagen? (G. D.) — S.: De har rimeligvis benyttet altfor tæt Lærred, saa at Luften, der indeholdtes mellem Voksdelene, ikke har kunnet finde Udgang. Tillige er Ophe-ningen maaffke foregaaet for hurtig. Brug en anden Gang meget aabent Lærred eller fortinnet Jærntraadtvist med mindst 1/2 " brede Masler, da vil De undgaa den nævnte Ulempe.

Nr. 55. Et kraftigt Højtade afgav en Sværm sidste Sommer, og en 3—4 Dage efter faldt en Masse Bier og bleve liggende døde et Stykke udenfor Stedet, ogsaa hele Bundbrædtet var bedækket med døde. Efter nogle Dage blev de atter rolige, og det viste sig ved Eftersynet, at de havde en befrugtet Dronning. Hvad kan have været Aarsagen? (R. R.) — S.: Det Stade, som har afgivet en Sværm, bliver jo paa en Maade visserløst, saalænge til en ny Dronning kommer frem af sin Celle. I denne Tilstand kan det undertiden ske, at en fremmed Sværm anfalder Stadet og tager det efter en Kamp i Besiddelse. Noget saadant antage vi maa være sket i dette Tilfælde.

Nr. 56. Hvorledes kan man undgaa Brugen af Afspæringsgitrene, der ofte forarsage, at mange Bier dø i Honningrummet? (P. J. Tombøl). — S.: De mange døde Bier i Honningrummet hidrøre næppe direkte fra Gitrene

Brug, men derfra, at Honningrummet er utæet, saa at Løjet kan trænge ind gennem Rebrer. Dette vildeber Bierne, saa at de ikke kunne finde Vej ud af Stedet. Det sker ganske vist oftere, naar Bejen tillige er besværliggjort ved Gitre. Disse er imidlertid i mange andre Henseender en stor Ulempe. Vi bruge dem derfor ikke i Honningrummet. Der er 3 andre Maader, hvorved man ganske eller til Dels kan blive fri for Yngel i det Rum: 1. Skyd Tavlerne sammen, saa at Tavlegangene kun blive $\frac{1}{4}$ " i Stedet for $\frac{1}{2}$ ". Denne sidste Afstand fordrer nemlig for at Dronningen skal kunne belægge Tavlerne med Æg (se Artiklen XX. S. 127). — 2. Giv Kammerne en større Afstand end den sædvanlige, nemlig 2 " fra Midte til Midte i Stedet for $1\frac{3}{5}$ ", som er passende i Yngelrummet. — 3. Sørg for at give Dronningen i den gode Yngletid saa rigelig Plads i Yngelrummet, at hun ikke nødes til at gaa op i Honningrummet for at lægge Æg.

Ekko fra Staderne.

King, Sverig, 28de Novbr.

Her i Sydstaane havde vi 9 ° C. varmt den 26de ds., mine Bier fløj muntert (jeg har over 100 Stader). Jeg haaber derfor paa en god Overvintring i Modjætning til sidste Vinter, da man fik Eksempler paa, at Bifamilier kunde dø af Hunger og Tørst, endstjændt de havde 20 R Honning.

Biaaret har været simpelt her. Jeg fik udbedret min Skade fra sidste Vinter og høstede lidt over 1000 R udslunget Honning. Yngltræffet var godt, derfor have mine Familier rigeligt Forraad (ja nogle ligefrem Overflod) indtil Varsforbringen kan begynde. Sværming udeblev ganske. Jeg havde bestemt 4 stærke Familier til Sværming, men de naaede ikke videre end til at sidde udenfor Flyvehullet i store Klumper.
R. R.

Et og andet.

Den franske Biavl. l'Apiculteur meddeler i December-Nummeret, at flere nye Kredsforeninger ere dannede i Frankrig i Løbet af 1886. Alligevel er i flere Provindsers Stabetalet højt. Husmændene formindsket. Bladet søger Marsagen dertil i de nedadgaende Priser paa Honning og Boks. Derimod tiltager Bavlernes Antal betydeligt blandt Præster, Lærere og andre Embedsmænd paa Landet, der anvende deres fritid paa Biavl. Bladet udtaler Haabet

om, at disse Mænd ville bringe Biavl fremad og opnaa saavel Fordel som Fornøjelse af denne interessante Beskæftigelse.

Irland. B. B. Journal giver følgende Opgjørelse over Bienes Flyvedage i Irland i det forløbne Aar:

Marts 6, April 23, Maj 22, Juni 26, Juli 25, August 25, September 22. Hele Flyvetiden var 193 Dage, 110 vare uden Regn, 48 tilbels vaade og 35 helt regnfulde. 149 af disse vare Flyvedage, altsaa 75 % af hele Arbejdstiden. Dette synes at være meget gunstigt, og dog var Honningaaret daarlign. Brevskriveren forklarer dog let denne tilsyneladende Modsigelse: „Vi saa almindeligt den meste Honning af Hvidløver i Begyndelsen af Juni; men sidste Aar blomstrede denne ikke før den 20de Juni. Samtidig vare Staderne oversvulmede med Bier, medens der kun var lidt for dem at bestille, idet der knapt indbares mere end til at opholde Familien. Under disse Forhold kunde man ikke hindre dem i at sværme, og da Honningtræffet endelig kom, vare de endnu ikke kraftige nok igjen til ret at udnytte det. Hvidløver-Træffet varede kun i 14 Dage, det ophørte ved de stærke Regnskyl den 10de og 11te Juli.“ Han tilraader i Fremtiden at opmuntre tidligere stærkt til at yngle, for at Bierne bedre kunne udnytte det første Honningtræk. Derfor vil han anvende Opstabling af flere Yngelrum over hverandre.

Boganmeldelse.

Doubling and storfying er Titlen paa en lille Bog, der i disse Dage er udgivet af den engelske Biavl-Forenings Formand, Thos. Wm. Cowan. I korte Hovedtræk viser den ansættede Forfatter de store Fordele, som kunne opnaas ved Opstablingssmaaden, saa vel anvendt for at høste udslunget som Table-Honning. Bogen slutter med en Række af gavnlige Raad til den Biavler, der ønsker at hindre Sværming. Den lille Piece er præget af Forfatterens Særkjende: en kort og klar Udtryksmaade, der stedse med saa Ord meddeler Andvisninger, som af andre Forfattere hyppig blive givne med langt større Brede, og som netop derved ofte blive mindre tydelige og af mindre Værdi.

Husmandsbladet, redigeret af Fr. Dehlerich, har nu sluttet sin 3die Marsgang. Vi tillade os at henlede vore Læseres Opmærksomhed paa dette nyttige Blad, som indeholder en Mængde gavnlige Meddelelser, særlig paa det mindre Landbrugs Omraade. Og saa Biavlens har en beskedent Plads blandt

de mange Emner, som med Dygtighed behandles i dette Blad. Vi kalde det en Bog, fordi mange af de deri optagne Afhandlinger have blivende Værd, saa at det kan lønne sig at lade de affluttede Aargange indbinde til en samlet Bog. Vi henviise i øvrigt til omstaaende Kundgjørelse, der giver al videre fornøden Oplysning om dette Blad.

Brevkasse.

Smaastrykterne. 1ste Hefte er nu udkommet og faaas hos Formændene.

De **Kredsformænd**, som ikke allerede have modtaget en Sending af Medlemskort og Smaastrykter, anmodes om at opgive Sekretæren, hvor stort Antal de omtrent vente at faa Brug for. Samtidig bedes indsendt de undertegnede Begjæringer.

Emblemer. En Prøve rundsendes for Tiden i Bestyrelsen. Saa snart Bestemmelse er taget, ville saadanne Emblemer blive udbudt til Salg.

Paa **Begjæringerne** udfyldes Løbe-Nr. ikke af Formanden, da dette Nr. skal rette sig efter hele Foreningens Medlemstal. Paa Medlemskortet udfyldes derimod Nummeret efter Kredens egne Medlemmers Tal.

Ny Prislifte er indsendt fra Handelsgartner Franz Wendt, St. Jørgensbjerg ved Roskilde, over Frugtraær, Buske og Diplanter. Biavlere erholde ved kontante Ordre 10 p. C. Rabat.

Ansøgning om fri Feriebanierejse for Biavls lærerne er endnu ikke indsendt. Derimod har D.B.F. i forrige Maaned indsendt c. 50 andre Ansøgninger, ledsagede af Smaastrykter og Provenumre; det ses jaaledes, at Bestyrelsen saavel som Sekretæren ikke have været ledige.

Medlemskortene. I det venstre Hjørne foroven er Plads til at skrive 1, 1/2 eller 1/3 Stemme. Vi ville dog haabe, at det i de fleste Tilfælde maa blive 1 St. I det høire Hjørne forneden anbringer Kredsformanden sin Underkrift.

De **Guldere**, som bo i en Egn, hvor ingen Kredsformand eller Amtsforsmand endnu findes, kunne til Sekretæren indsende Postkwittering og de undertegnede Begjæringer. De ville da faa Medlemskort og Smaastrykter tilsendte.

Biavlermøder.

Svendborg Amts B.F. Da Forsamlingen ikke var beslutningsdygtig ved sidste Møde, indvarsles herved til nyt Møde Søndag den 9. Jan., Efterm. Kl. 2, hos Tomrer Kr. Pedersen, Tved, Svendborg. Nærmere af de lokale Blade.

G. P. Rasmussen, Smd.

Kundgjørelser.

Indbydelse

til Konkurrence om et Biavls-Skrift.

D.B.F. indbyder herved Danmarks Biavlere til Præmieæstning om et lille Skrift, der i Korthed meddeler de væsentligste Oplysninger om den forbedrede Biavl.

1. Skriftet maa ikke være mere end

omtrent dobbelt saa stort som det af D.B.F. udgivne 1ste Hefte Smaastrykter.

2. Det skal angive Behandlingen saavel særlig af Trugstader som af Højtstader.

3. Det bedste Skrift gives en Præmie af 50 Kr.

4. Foreningens Bestyrelse bedømmer de indkomne Arbejder og det prisbelønnede Skrift bliver Foreningens Ejendom.

5. Indleveringsfristen er 1. Marts 1887 til undertegnede Præsident.

Wendt. Grønning. Erølev.

Aargangen 1886

af Tidsskrift for Biavl, stift heftet i et smukt Omflag, tilsendes frit, naar 1 Kr. 75 Øre indsendes til Erølev i Kalundborg. — Denne Aargang indeholder 52 oplysende Billeder og er forsynet med et fuldstændigt Sagsregister, den kan derfor tjene som Haandbog for Biavlere. — I Udlandet kan den Aargang ligesom den ny bestilles paa ethvert Postkontor for 2 Kr.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Biavl, Hønselhold, Frosavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Sjerdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

Provenumre sendes gratis.

Nogle Hundrede **godt rent Voks** mangler jeg endnu til Foraarsforbruget, og betales samme med ekstra gode Priser.

Undtjær ved Odder, den 28de Novbr. 1886.

N. Jacobsen.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg i Mar ligesom de foregaaende Mar modtager godt rent **Voks** til Forarbejdning til Vokstavler til mine saadanne billige Priser. Vokset modtages helst inden 1ste April 1887, og Vokstavlerne sendes saa tidlig som Foraaret tillader det.

Mine Vokstavler ere som bekjendt de skarpe prægede her i Landet og af fortrinlig seig Kvalitet. Prøver sendes franco.

Undtjær ved Odder, i December 1886.

N. Jacobsen.

Tomrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Vedstaber**.

Ny illustreret Prislifte vil udkomme om faa Dage.

Udkommet er: **Sønningen** og dens **Anvendelse** af Hans Erølev i Kalundborg. Pris 30 Øre. — For 32 Øre i Feimerker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 1ste frit.

Forbedt's Tavlepriser for 1887:

1 Bd. 2 Kr., 2 Bds 3 Kr. 70 Øre, 3 Bds 5 Kr. 55 Ør., 4 Bds 7 Kr. 40 Ør., 5—10 Bds. a 180 Ør., 10 Bd. a 165 Ør. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Voks** a 10 Ør. pr. Bd.

40—50 Bd. 1ste Sønning onstkes tilskøbs. Pris og Prøve bedes tilsendt Dverjergent Smitt, Nyborg.

Trykt hos Chr. G. Lortzen i Kalundborg.

Tidskrift for Bavl.

Udgivet af

„Danmarks Bavl-forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udkommer den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Andtgjælfelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 3 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indrykkes.

Nr. 2.

1 Februar 1887.

21de Aargang.

Stadets Forvæg.

Almindelig betragtes den Væg af et Stade, i hvilken Fjlvhullet er anbragt, som Forvæggen. Denne Opfattelse forudsætte vi derfor i de følgende Betragtninger.

Spørgsmaalet om, mod hvilket Verdenshjørne Forvæggen skal vende, henstaar endnu som uafgjort: Syd, Nord, Ost og Vest, ethvert af disse Hjørner har haft sine Talsmænd. Vi nævne dog først Syd; thi før den rationelle Bavl blev opfundet, var det en almindelig udbredt Ansigelse, at Kuberne burde vende Indgangen mod Syd. Meget taler jo ogsaa herfor. Det er Solen, som falder vore smaa Bøvner til Arbejde, derfor har man ment, at Forfiden vendt mod Syd maatte give Bierne den længste Arbejdstid. Men „Sol

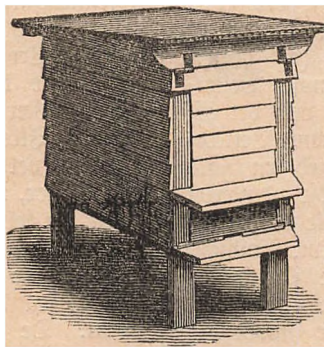

Fig. 4. Dansk Brugstabe set forfra og fra Siden. Forvæg og Sider ere ubødvendigt beklæbte med Jalouffjeller af omtrent 4" Brede.

staar op i Ost", ville nogle sige, „derfor ville de Stader, der vende Forvæggen mod Ost, fjlvne tidligt ud.“ — For et Par Aar siden meddelte en meget anset engelsk Bavlavlere sine Sagttagelser i denne Henseende. Han havde i flere Aar jævnligen været i de fine Stader, navnlig altid hvert Esteraar ved Indvintningen og hvert Foraar ved Udvintningen. Han havde omtrent et lige

stort Antal Stader vendende mod Syd og mod Nord. Det viste sig da altid om Foraaret, at de Stader, der vendte Forvæggen mod Syd, tabte betydeligt mere i Vægt i Løbet af Vinteren end de, der vendte mod Nord. Ved Foraars-Jodringen maatte han derfor altid give de førstnævnte et meget større Tilskud end de sidste. Han bestemte sig derfor til og raadede alle Bavlavlere til at vende Stadets

Forvæg mod Nord. — Vi betvivle ikke, at denne Sagttagelse er rigtig, og den er let forklarlig, fordi de Bier, hvis Indgange vende mod Syd, meget oftere vækkes til Virksomhed om Vinteren og i det tidligste Foraar, end de, hvis Indgange vende mod Nord. Men dette Forhold er ikke saa afgjort en Fordel for de sidste; thi i en lang og stræng Vinter ville disse netop derfor let

komme til at lide mest ved den lange Indspærring, under hvilken de ikke saa let ville løkkes ud til Henselse som de, hvis Indgange vende mod Syd. Der er nemlig en anden Sagttagelse, som de allerfleste Bavlavlere let kunne gjøre, det er: at Bierne under Vinterhvilen klumpe sig mod den Væg, der vender mod Syd, uden Hensyn til, hvor Indgangen er. Heraf

følger da, at naar Forvæggen vender mod Nord, ville Bierne tage Winterjæde ved Bagvæggen; naar nu tillige Indgangen aldrig i den umilde Aarstid naas af en Solstraaale, da er det ganske naturligt, at saadanne Stader ikke holde Udflugt før langt hen i Foraaret. Derfor foretrække vi at opstille Staderne saaledes, at Indgangen vender mod Sydsøst, Syd eller Sydsøvest, thi vi vide, at denne Omstændighed medfører et noget større Winterforbrug end den nordlige Forvæg.

Hvis man invidertid antager den af os tilraadede Opstilling, da bliver det af særlig Betydning at beskytte denne Forvæg, fordi den tillige afgiver Biernes Winterjæde. Er Stedet en Kube, da bør Hætten paa Forsiden gøres meget tyk og fast. Er Stedet af Træ, da bør Forvæggen være dobbelt med 3" tyk Pasning, eller hvis den er enkelt, bør den beklædes med et tykt Lag af Halm eller andet ikkevarmeledende Emne.

Er Forvæggen dobbelt, da bør dens uvendige Del vedligeholdes særlig omhyggeligt med Malning og Kitning, fordi denne Væg som stærkest udjat for Solstraaalerne, idet den vender mod Syd, ogsaa er mest udjat for at revne og blive utæt.

Som et Eksempel paa en ganske særegen Beklædning, hidrætte vi i omstaaende Afbildning et dansk Trugstade, der paa alle Sider er beklædt med Jaloufi-Lister. Dette Stade er forarbejdet af Hr. Pedersen i Tved (Nr. 1 i hans Katalog); det er i sin Indretning meget ligt med det af Vorbeck konstruerede Stade (af hvilket vi snart skulle meddele en nøje Beskrivelse). Særligt ville vi her ved det afbildede Stade fremhæve den nævnte Beklædning. Da hver øvre Liste med en Fals omslutter den næste, kunne disse udmærket holde Regnen ude, og da de ikke ere brede, revne de ikke saa let som en jævn sammenplojet Forvæg; men de kunne ikke danne saa tæt en Væg, at de holde Træk ude. Disse Lister forudsætte derfor nødvendig ikke blot dobbelte Vægge men tillige en omhyggelig Pasning med Hattelse, Avner, Mos, Savmul eller lignende Emner. Stedet har 20 høje Normaltammer (8½" bred, 14" høj) i Yngelrummet og 16 Smaatammer (4" × 12") i Honningrummet oven over.

Endelig bør Forvæggen ogsaa være beskyttet udenfor Stadet mod ihdlige Vinde og imod Sol. Dette opnaas bedst ved Plantning af ikke for høje Træer i nogen Afstand (4—6 Alen) foran Staderne. Med Hensyn til Solen, da er det hverken Morgen- eller Aften-Solens Straaler, som bør søges holdte borte, men kun den stærke Middags-

sol, hvis Straaler i Aarets varmeste Tid i væsentlig Grad kunne hæmme Biernes Arbejde i Stadet.

Fordelen ved Biavl.

(Af „Scandinavisk Farmer-Journal“, her ved Frank Weudt).

Da den økonomiske Fordel ved Biavlen bliver mere og mere bekjendt, vokser ogsaa Lysten og Interessesen for denne hidtil tilfidsatte Gren af Husdyravlen; men Manglen af praktisk Kjendstab til Fremgangsmaaden er for Tiden den største Hindring for almindelig Dyrkning af denne vigtige og godtlønnende Næringsvej for vore Landbrugere; thi næsten alle Dele af de forenede Stater ere vel stikede for Biavl, som efter først at være begyndt, med Lethed vil kunne søges uden store Besøstninger.

Man kan bedst danne sig en Mening om den Betydning, Biavlen har, og den store Fremtid den forhaabentlig har for sig, ved at se hvilke store Summer allerede nu ere indbundne ved Biavlen her i Landet (Amerika). Beretninger fra Nordvestens Biavler-Forening for Aaret 1884 siger: Ifølge meddelte Oplysninger have vi for Tiden et Antal af 3 Millioner Bistader, hvilke aarlig giver 120,000,000 \$ Honning. Værdien af det aarlige Produkt til en Gjennemsnitspris af 15 Cents¹⁾ pr \$, vil være 18,000,000 Dollar. Det antagelige aarlige Produkt varierer i Værdi fra 15 Millioner til 20 Mill. Doll. af Honning og for Værdi af Voks for omtrent 1 Mill. Doll. Ifke mere end 8 a 10 pCt. af de, der ere vel lokaliserede og i Stand til at holde Bier, tage nogen Deel i denne Industriegren, og selv om kun Halvdelen af de, der ere lokaliserede, vilde tage Del heri, vilde det aarlige Produkt dog ikke overstige i Værdi fra 75,000,000 Doll. til 80,000,000 Doll. De forenede Stater indførte i Aaret 1884 2,400,000,000 \$ Sukker til en Værdi af 94,923,500 Doll., og et stort Kvantum af denne Indførsel har ikke været fri for at have en mistæntelig Karakter. I Stedet for at indføre søde Varer, burde vi udføre et langt større Kvantum, end nu maa indføres, saaledes at vi i Stedet for at betale vore Penge for de frække Forfalskninger af fremmede hertil indførte Varer, vi da samlede den rene og ægte Nektar, som ellers hvert Aar gaar til Spilde paa vore Marker og i vore Stove.

¹⁾ 1 Dollar i N. Amerika = 3 Kr. 73 Øre, 10 Cents = 37 Øre.

Den Del af Kundskab, der er nødvendig for Dyrtningen af Biavlen med et godt Resultat, er ikke større, end hvad der forlanges, for at man kan drive et Mejeri og lave gode Mejeriprodukter. Forskjellen er i Maa den og ikke i Mængden af Dydighed. Fordelen ved Biavlen er saa stor og Udgifterne i Forhold dertil kun meget smaa, saa at selv om det til at begynde vil koste en Del, og Ulejligheden af at sætte sig ind i denne Industrigræn vil give Nogle flere Bryberier end de ønske, saa vil dog Udbyttet ved grundigt at tage fat paa denne velsønnende Næringsvej snart opveje alle Udgifterne, baade i Penge og Tid, anvendte paa Forsøget, og naar der først en Gang er begyndt, koster det intet eller saare lidet at holde i Gang; der behøves blot en omhyggelig Sagttagelse af Biernes Instinkt og Vaner, for at kunne tilfredsstillende holde dem. Naturligvis vilde det være forkert at paastaa, at alle kunne holde Bier og vinde et godt Resultat ud deraf; nej, meget afhænger af Vysten dertil og af de enkelte Personers Egenstaber. Et Menneske kan være ualmindelig godt egnet for særskilte Poster og dertil hørende Pligter og vilde dog maaske kun være en meget slet Biholder, uden at der kan tvivles om hans Dydighed, Energi og Interesse for Sagen; thi det er ikke alene det theoretiske Kjendskab til eller selve praktiske Erfaring med Biavlen, som danner en god Biholder, men ogsaa de personlige Egenstaber hos den, der passer Bierne. De fleste Biholdere føle Velbillie og Sympathi for disse smaa Arbejdere og behandle dem med venlig Omhu, hvilket burde ske overfor alle levende Stabninger; thi naar et Menneske, som har Sympathi med selv de laveste Dyreflasker og som derved viser sig modtagelig for Glæde og Genrykkelse over det Smukke i Naturen og føler sig opmuntret ved de mange lærerige Lærdomme, som kunne udvindes ved at studere og lægge Mærke til det Liv og den Virksomhed, som disse, nogle af de mindste og dog blandt de nyttigste af alle Stabninger paa Jorden, udfolde, da først er den rette Stilling i Livet indtaget. Ved forskjellige af vore landlige Industrigræn kunne vi ofte haabe at erholde et godt Resultat, selv efter en temmelig stor Forsømmelse af Forpligtelserne derved; men ved Biavl er det anderledes, thi i de fleste Tilfælde vil Tilfidesættelse være Ruin. For et tankeløst, upaapassende Menneske vil Biavl altid mislykkes, hvorimod den, der er villig til at give Plejen deraf sin fulde Opmærksomhed, vil modtage til Gjengæld et langt større Udbytte end ved nogen anden Afdeling af Land-

bruget, og vi kunne fra Hundreder af Landmænd fremlægge Vidnesbyrd herom. Der maa stadig huskes paa, at Bierne ikke „arbejde for intet og koster sig selv“ („work for nothing and board them selves“).

Vi have ofte talt med Færmere, der have paastaet, at deres Bier indbringe dem flere Penge, end noget andet af hvad der staaar i Forbindelse med Landbruget.

For at begynde Biavlen vilde det være nødvendigt at læse en god Bog, handlende derom, holde Aviser eller Skrifter, der give gode og paalidelige Oplysninger om Biavlen, eller fra Naboer, der holde Bier og forstaa Avlen deraf, hente de Oplysninger og Informationer, som ere nødvendige.

Enhver, der har i Sinde at begynde paa Biavlen, burde begynde smaat, et Stade vilde være nok, og burde kjøbes af en Mand, der er stadig beskæftiget med Biavlen. De almindelige ligefremme Kuber ere de bedste. Alle, der have fabrikeret et Patentslade og have dem til Salg, ere i Almindelighed daarlige Biholdere, og de paalideligste af vore Biavlerautoriteter advare alle Begyndere fra at kjøbe Kuberne saadanne Steder. De almindeligste Vituber, brugte i de forenede Stater, ere Langstroths, hvilke ikke ere patenterede, saa at enhver kan fabricere og benytte disse uden Frygt for Forsølgelse.

Fører i Biavl.

(Af Thos. Wm. Cowan.)

(Fortsat.)

At huse Bier, d. e. at bringe dem ind i et Kunst-Stade. Stader bør have rede til at modtage Sværme, saa snart de have samlet sig i Klump. Dersom Biavleren har Kammer med tom Bygning tilovers, bør Yngelrummet fyldes med saadanne. Har man ikke saadanne Tavler tilovers, bør man i Stedet for anvende Kunst-Tavler. Det er dog en stor Fordel, hvis man kan give en Sværm blot nogle faa udbyggede Tavler, da Dronningen saa kan begynde Uglægning straks. Derfor bør Biavleren, naar der paa denne Aarstid indtræffer daarligt Vejr, som ikke kan benyttes til Honning-Indsamling, lade nogle stærke Familier udtrække en Del Kunsttavler til fuldbyggede Tavler, der da have rede til Sværme. (Under saadant Byggearbejde bør der fodres). Naar man har fyldt Boligen med Kammer, bør disse befæstes i passende Afstand fra hjerandere. Dersom Kammerne have Afstands-Stifter eller Ører, læg da Tæppet ovenpaa dem og derover et Vofibrædt, som dækker hele Boligens Indre. Tæppet kan

bestaa af et Stykke ubleget Kalcio eller Bollsler og derover 2—3 Lag af Sæffelærred eller Floncl. Om Foraaret og Sommeren kan man ogsaa bruge amerikansk emaillet Klæde. Have Kammerne hverken Afstands-Stifter eller Drex, da maa man anvende Afstands-River (se Fig. 5), der lægges ovenpaa dem, en ved hver Ende af Tablebærerne, saaledes, at Tænderne gribe ned i Mellemrummene mellem Kammerne. Disse ville da holde Kammerne i den rette Afstand. Ovenpaa anbringes da Tæppet og Loftbrædtet. Der er ingen Grund til at befæste Brædtet, thi naar man er omhyggelig ved Flytning af Boligen, vil Brædtets og Riverens Vægt holde Kammerne i den rette Stilling. Da Boligen nu er i Orden, stride vi til at sikre os Sværmen. Derjom Bierne have jamlet sig midt i en Bust nærved Jorden, kan man først med en Vandkanne med Bruse oversprøjt dem lidt med koldt Vand. Det vil aftjole dem, og tæt Sammenklumpning vil blive Følgen. Spred et Klæde eller Lagen lige under Klumpen og anbring ved den ene Ende af Lagenet et Bundbrædt og læg

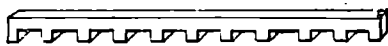

Fig. 5. Afstands-River bestemt til at anbringe ovenpaa Tablebærerne i et Truglade, i ved hver Side, for at holde Kammerne i den rette Afstand fra hverandre.

Kanten af Lagenet over Brædtets Kant. Sæt dernæst den Bolig, der skal huse Bierne, paa Bundbrædtet. Loft-Forsiden af Boligen med et Par Klodser $1\frac{1}{2}$ " op fra Bunden. Man bør passe paa, at Kammerne hænge usjagtig i ret Vinkel mod Stadets Forside. I modsat Fald vil Varmen og Vægten af Bierne puffe Kunsttavlerne og maafe endog rive dem løse fra Tablebærerne. Stadets Forside bør bringes saa nær som muligt til Viklumpen. Er den Gren, hvorpaa Bierne have jamlet sig, lille og af ringe Værdi, stær den da af uden at ryste den og ryst derpaa Bierne ned paa Lagenet foran Boligen, de ville da hurtigt løbe derind. De spredte Bier paa Lagenet og de, der flyve omkring, ville snart slutte sig til de øvrige. Saa snart de da alle ere inde, udtages Klodserne forsigtig, saa at Boligen sænkes ned i sin rette Stilling paa Bunden. Tag derpaa fat paa Bundbrædtet med begge Hænder og bær Boligen roligt hen til den Jod, hvorpaa den skal blive staaende i den Sommer. Ret Boligen til saaledes, at den helder ganske lidt fremad, men staar ganske vandret tværs over Tavlerne. Hænge Kammerne nemlig ikke ganske lodret, da ville Tavlerne ikke blive byggede nøje ind i dem og de fremstaaende Dele af dem ville da besværliggjøre Behandlingen. Ønsker man at have Tavlerne hængende paa

den modsatte Led, altsaa ligeløbende med Forsiden, da behøver man blot at dreje Boligen $\frac{1}{4}$ Udgang paa Bundbrædtet; men i dette Tilfælde maa Boligen ikke helde fortil men staa fuldkomment vandret. Har man forud bestemt, at Tavlerne skulle hænge i denne Stilling, da kan man, naar Bierne bringes ind, løfte den ene Side af Boligen i Stedet for Forsiden og saaledes indbringe dem fra Siden. Saa snart Boligen er rettet til, borttages Loftbrædtet foroven og en Foderflods anbringes lige over en forud klippet Foderaabning i Tæppet. I Foderflodsen anbringes derpaa et med Foder-Sirup fyldt Glas, der tildækkes godt for ikke at hidlokke Roubier. Nu anbringes den ydre Kasse omkring Boligen og Taget jættes paa. Stedet bør da ikke forstyrres mere før den følgende Dag, da kan man undersøge det. Blæs da en Smule Røg ind gennem Indgangen, vend Kanterne af Tæppet om og borttag Riverne. Blæs nu mere Røg ind fra oven, aflag Tæppet, udtag alle de Kammer, som ikke ere bejatte med Bier, og formindsk Pladsen med Indskudsdøren.

Derjom Bierne have jamlet sig paa en Trægren, der er altsor værdifuld eller tyk til at have af, stærk dem da med Vand og ryst dem først ned i en Kube. De store Kuber, som rumme omtrent 2 Ekpr., ere

vel stikkede hertil og kunne ikke finde en bedre Anvendelse i et Vieri. Hold Kuben med Toppen nedad under Viklumpen med den ene Haand og giv med den anden Grenen et ordentligt Stød saa at Bierne falde ned i Kuben. Vend derpaa Kuben og kast Bierne ved et Stød ned paa Lagenet foran Boligen. Derjom Bierne have jamlet sig paa Stammen af et Træ, kan man forsigtig børste dem ned i Kuben eller, derjom det kan lade sig gjøre, stilles Kuben opret tæt over Viklumpen og denne drives op ved at blæse Røg underneben. Kan man i dette Tilfælde befæste et Stykke Tavle, som indeholder Yngel, indeni Kuben, vil det lettere lokke Bierne op. Samle Bierne sig paa Jorden, kan man stille Boligen tæt ved dem og med en Slev anbringe en Klump af dem ved Indgangen. Den glade Summen, som frembringes af disse, idet de løbe ind, vil snart lokke de andre til, saa at de i Løbet af kort Tid ses at danne en fortløbende Marschlinie ind til det nye Hjem.

Har man Stader, der ikke kunne stilles fra Joden med dens Ven, maa den omstalte Fremgangsmaade ændres noget. Bund-

brædtet sænkes fortil og i Højde med det anbringes et Brædt, der er 1 Alen bredt og langt. Herover lægges Lagenet saaledes at det dækker Revnen mellem Bundbrædtet og Brædtet, rykt derpaa Bierne fra Kuben, hvori de først ere indfangede, ned paa Lagenet foran Indgangen, og naar de alle ere løbne ind, løst da atter Bundbrædtet op og befæst det i dets rette Stilling. — Man kan ogsaa vente med at indbringe Bierne til om Aftenen. Det er da bedst, naar de ere komne til No i Kuben, hvori de først ere indfangede, at anbringe denne paa en Fod saa nær som muligt ved det Stæde, som skal optage dem, idet man stærmer dem mod Solheden. — Man kan ogsaa indbringe Bier i Stedet fra oven: Vend en Del af Tæppet om og udtag 3—4 af de yderste Kammer og kast derpaa Bierne fra Kuben ned i den tomme Plads. De ville hurtigt løbe ind og klumpe sig i de andre Kammer. Derpaa anbringes igjen de Kammer, som før bleve udtagne, Tæppet lægges forsigtig over dem, idet man dog lader et lille Hjørne være aabent til Indgang for de spredte Bier. Sæt Taget paa med en lille Klobes imellem det og Holigen for at lette Luftformjelsen. Om Aftenen kan Hjørnet lukkes og Taget sættes i sin rette Stilling.

I Stedet for en Kube til den første Indfangning kan man anvende en Metal-spand, derjom Bierne kun i saa Minutter skulle forblive deri. Det vil vise sig meget bekvemt, navnlig ved den sidst beskrevne Maade, fordi de ere saa lette at helde ud deraf, idet de ikke hænge sig fast paa Metal saaledes som paa Straa.

Sværme bør altid stilles paa eller tæt ved det Sted, de senere skulle have blivende Plads paa, straks naar de ere komne til No i Indfangnings-Kuben. Lader man dem blive staaende der, hvor man først har kubet dem, lige til om Aftenen (undtagen naar de bringes længere borte fra, i hvilket Tilfælde de helst bør flyttes om Aftenen, naar alle Bier ere komne hjem til Stedet), da ville mange af Bierne begynde Udflugter og mærke sig Stedet. Flytter man derefter Sværmen, ville disse Bier den følgende Dag ikke kunne finde dens Plads og saaledes gaa tabt. — Hurtighed er af Bigtighed ved Indfangningen, fordi Bier blive vanskelige at handle med, jo længere de ere ude af Stedet, der er derfor Fare for, at de gaa til Vejs og flyde bort.

Naar Bier sværme, ere de fyldte med søde Safter og derfor ikke tilbøjelige til at stikke, dog er det rettest, at Beghynderen beskytter sig med Bislor og Banter, da dette vil give ham mere Sikkerhed under Kub-

ningen. Undertiden kunne Sværme faa i Sinde at flyde bort fra Stedet, hvori de ere indbragte; men kan Biavleren undvære en Ingeltavle og indsætte denne i Stedet, inden Sværmen indbringes, da vil dette forhindre, at Sværmen flyder bort, fordi Bierne ikke ville forlade Ingelen.

Saa snart Sværmen er indbragt i Stedet og dette er stillet paa sin rette Plads, bør man begynde at fodre den, og paa den følgende Dag bør man indstrænke Rummet i Holigen med Indsudsøren til det Antal Kammer, som Bierne kunne optage.

Sværme, som ere i Fangtube, bør altid stygges mod Solen. Alle tidligere benyttede Holiger og Bundbræder bør skoldes i varmt Vand og derefter overstryges med Salicyl-Vand (se XX. 97) før de igjen benyttes. (Fortsættes).

Thos. Wm. Cowan's Bi-Bog.

1. Det var mig en Glæde at se den ærede Redaktions-Meddelelse om, at en Oversættelse af ovennævnte udmærkede Bi-Bog paabegyndtes i „Tidskrift for Biavl“ Nr. 1 1887, uagtet jeg ikke kan være enig med det fordringsfulde lille Ord „Eneret“ i Slutningen af første Afdeling. Man kommer nemlig derved uvilkaarlig til at tænke paa, at det mere er Personen end Sagen det gjælder, og personlige Hensyn bør holdes hærent fra dem, som virkelig arbejde for vor gode Sags Fremme.

2. For at den paabegyndte Oversættelse skal gjøre den Nytte, som vel er Hensigten vil jeg haabe, maa den inidlertid være saa forstaaelig som mulig. Af den Grund til-lader jeg mig herved at gjøre den ærede Redaktør opmærksom paa nogle uforrekte Ord, der vel ikke en Gang i „fri Bearbejdelse“ bør taales.

Side 4, 1ste Spalte, Linie 31 ovenfra staaer „Unger“; dette skal formentlig være „Ingel“ efter det engelske „brood“.

3. Samme Spalte, 12te Linie nedenfra staaer „Kunst-Stader“. Movcable-comb-hive (bevægelig Stage-Stader), bør vel helst oversættes med „Ram-Stader“ eller „Ram-Kuber“.

4. Side 4, 2den Spalte, 19de og 15de Linie nedenfra staaer „frugtbar“ og „frugtbar“, dette maa oversættes med „befrugtede“ og „befrugtet“. Det engelske Ord „fertile“ betyder nok frugtbar, men anvendt om Bi-Dronninger altid befrugtet eller æglæggende.

5. Jeg henstiller ogsaa til den ærede Redaktion at benytte Trasmitt, der ere lidt mere tydelige end Fig. 2 og 3.

6. Af Fig. 3 B kan man unuelig se, at „Dronning=Cellen er reben aaben paa Siden“.

Haabende at disse mine Bemærkninger maa blive opfattede med den Velvillie for den gode Sag de ere givne, tillader jeg mig at ønske enhver dansk Biskjötter et velsignedt nyt Aar.

Kristiania, den 8de Januar 1887.

Verbødigt Ivar S. Young.

* * *

Næst at udtale en oprigtig Tak til den norske Diabler=Forenings Formand for de i ovennævnte udtalte Anker, fordi de give os en velkommen Anledning til at udtale os om denne Sag, og fordi de hyderligere ville stærke vor Opmærksomhed for i Fremtiden at undgaa Fejl i de nævnte Retninger — skulle vi meddele:

ad 1. Ordet Eneret ved en dansk Oversættelse fra et fremmed Sprog betydter blot, at vedkommende Oversætter har forhandlet med og er kommet overens med Forfatteren. Dette Ord har Hr. Young altsaa misforstaaet, thi det har ikke her med personlig Fordel at staafe.

ad 2. Denne Oversættelses Hensigt er at udbrede god Kundskab blandt vore Biavlere, men ikke overalt at vælge de Ord, der vilde være mest korrekte efter den engelske Original.

ad 3. Ordet Ramstader eller, som vi vilde kalde det, Ramme-stader, er netop ikke korrekt, fordi der i Danmark og Tydskland benyttes ikke saa faa Stader, i hvilke slet ikke eller kun til Dels anvendes Rammer, men derimod blot Tavlebærere uden Rammer. Saadanne Stader komme netop med under Betegnelsen „Kunst=Stader“, men ikke under „Ramme=Stader“.

ad 4. Naar vi paa de nævnte Steder have benyttet Benævnelsen frugtbar og ikke befrugt, da er det med velberaad Hu, fordi vi hos os er kommen i Bane med at kalde en dhygtig befrugt Dronning for „frugtbar“, naar hun altsaa er i Stand til at lægge baade Hun= og Hancæg. Derimod kan jo f. Eks. en gammel befrugt Dronning meget godt have tabt Evnen til

at lægge Huncæg, og dog er den befrugt. Men den Slags Dronninger kunde det jo dog ikke hjælpe at have parat.

ad 5. De nævnte 2 Træsnit høre slet ikke til Mr. Cowans Bog; men det stærke Snefald i Sweiz standsede Bannerne og forsinkede derved de rette Træsnit fra at naa os tidligt nok. Derfor maatte vi i en snæver Vending bruge 2 andre og ændre Teksten lidt derefter.

ad 6. Den nævnte Figur er vel ikke netop i den Retning særlig god, skjøndt den i andre Henseender er meget oplysende. Det undrer os dog meget at se Anken fra den Side, thi vi have faaet dette Billede fra Hr. Young selv.

Gjengældende Deres gode Ønsker for det nye Aar.

Verbødigt

Redaktionen.

Honningbien.

1. **Munden.** At undersøge de mange Redstaber, som findes i Honningbiens Munde, og undersøge, hvorledes de virke, — det har været en Opgave, som har bragt mange dygtige Videnskabsmænd i Forlegenhed. I denne Retning have de ældre Undersøgere egentlig slet intet Værd, thi det er først ved Hjælp af den nyere Tids fortrinlige kunstige Seredstaber, at man har kunnet opdage denne Hemmelighed. Det er derfor mest nulevende eller nylig afdøde Forstere, hvem denne Opdagelse skyldes: Dysserne Sie-

bold, Dr. Wolff og Herman Müller og Engestmanden Frank Cheshire. Den sidstnævnte Videnskabsmand, der tillige er en udmærket Biavler, har forrige Aar beghjndt Udgivelsen af et fortrinligt Værk om Honningbien, hvori de nævnte Forhold ere klart fremstillede. Hans Fremstilling ligger til Dels til Grund for denne Beskrivelse og for de ledsagende Billeder.

Munden bestaar af en Overlæbe og en Underlæbe, denne sidste kan bevæges lidt frem og tilbage, derimod bevæges Læberne ikke op og ned mod hinanden som hos de højere Dyr, og de ere udvendig hornagtige. Paa Overlæben sidde et Par korte stærke Lemmer, Overkæberne (mandibler), (6 A b og 7 M), der bevæges vandret imod hinanden og danne et fortrinligt Gnave-

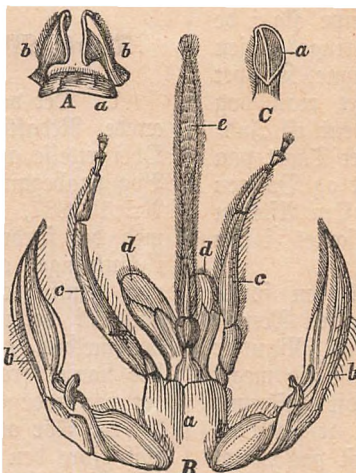

Fig. 6. Munddele af en Arbejder, spæbte og sete fra oven. A a Overlæben, A b Overkæber, B a Underlæben, B b Underkæber, c Fjæler, d Smaatunge, e Tunge. Ca Hornliste paa Overlæbens Løggelade. (Alt 12 Gange forstørret.)

redskab, idet de paa Sammenstødsfladen ere forsynede med Hornlister (6, C a). Hos Arbejderne ere Mandiblerne hele i Randen, men hos Dronningen og Dronerne ere de spaltede. — Underlæben med dens 2 Par Lemmer og Tungen danner Sugeredskabet og har en langt mere indviklet Bygning. Tungen (6, e og 7, T) er meget lang, tynd og bøjelig. Den er stærkt haaret med fine Haar, der hos Arbejderen danne c. 100 Ringe omkring Tungen, hos Dronning og Droner kun omtrent 60, da deres Tunge er meget kortere. Man har lige indtil den allerfjerdte Tid troet, at denne Tunge var et Rør, gennem hvilket Blomsternektaren kunde opuges; men det har derfor ikke været muligt at godtgjøre, hvorledes Opsugningen foregik, thi man maa vel erindre, at Bienen ikke aander gennem Munden og derfor ikke kan sugge paa samme Maade som de lungeaandede Dyr. Havde Bienen et Rør i sin Tunge, da kunde dette meget let blive tilstoppet af Blomsterstøv, og hvorledes skulde det da renses? Derfor har Tungen paa sin Underside derimod en Kende, hvor igennem smaa Honningmængder, der opsliffes med Tungespidsen, kunne stige op ved Haarrørskraften. (Den samme Kraft, der bringer Vandet til at stige op i de fine Gange i en Svamp). Denne Opdagelse skyldes Chesbire. Tungespidsen er formet som en lille Ske, der er forsynet med fine Haar og meget bevægelig, saa at de allermindste Honningmængder kunne opsliffes med den og gennem Kenden stige op til Munden. Tungen har ved sin Rod to fremstaende Lapper, Smaatungerne (6 d), der tjene til at modtage den opstigende Nektar. Paa hver Side af disse sidder en ledet Føler (palpe) (6 c og 7 L p), der kan omslutte Tungen som en Skede mest paa Undersiden, og endelig sidde paa begge Sider af Palperne et Par Underfjæber (maxiller) (6 B b og 7 M x), der atter kunne omslutte baade Palper og Tunge, men saaledes, at de omslutte Tungen foroven. Naar større Honningmængder skulle opsliffes, da sker dette med den fremstrakte fri Del af Tungen. Denne trækkes derpaa tilbage i den omtalte dobbelte Skede. I denne dannes mellem Følere og Underfjæber 2 Rør, et paa hver Side af Tungen, disse Rør fyldes nu med Nektar, og idet de

nævnte 4 Lemmer trykkes ind inod Tungen, klemmes Nektaren opad til Munden og Svælget. Her foregaar altsaa baade en Opflitning og en Sugning. Den sidste gennem Tungenenden og de to nævnte Rør, som dannes i Steden. Det kan derfor ikke undre os, at Bieren meget langsommere kunne opsliffe stiv Honning end meget tyndflydende; thi den omtalte Sugning kan kun ske med ganske flydende Emner. Er Honningen derfor seig, da maa Bienen først gjøre den mere flydende. Derfor findes i Hovedet og i Forbrystet en stor Sphytktjertel, der kan afsondre en utrolig Mængde Spyt, som ved Hjælp af Tungen kan blandes med Nektaren.

Endnu staar kun tilbage at beskrive, hvorledes disse Redskaber ere lejrede under Hvilen, thi i begge Figurerne ere de udfraakte. Den ved Underlæben nærmeste

Halvdel af Tungen kan bøjes som et U ind i Underlæben, der samtidig trækkes lidt tilbage. Tungens forreste Halvdel og Steen ere da fuldstændig skjulte i den Skede, som dannes af Palperne og Maxillerne. Denne Skede kan ikke trækkes ind i Hovedet, men den kan med den deri indeholdte Tungepids knækkes ved sin Rod og bøjes nedad og tilbage, saa at den kommer til at ligge tæt op til Underlæben. I denne Stilling holdes Munddelene f. Eks. naar Larverne fodres, og derved dækkes de Nabninger, som føre Mundenjpyttet frem til Tungen; derimod aabnes derved Udgangen for Mavespyttet, der blandet med Honning og

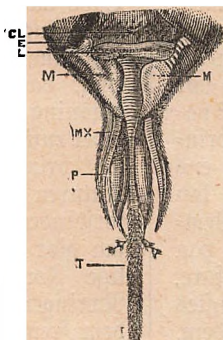

Fig. 7. Muubbele af en Arbejder, mere samlede. M Overfjæbe, M x Underfjæbe, L p Følser, T Tunge. Steen i Tungepidsen er alle fremstillet. Hos Dronning og Droner naar Tungen kun til Følsernes Spids. (Sigt 10 Gange forstørret).

Blomsterstøv udgives umiddelbart gennem Mundaabningen ned i Cellen, som danner den unge Bi's Bugge.

Med Hensyn til Biens mærkværdige Tunge skulle vi endnu blot gjøre opmærksom paa, at Bienen kan udfylde den saa stærkt med Blod, at Kenden paa Undersiden ganske forsvinder. I denne Tilstand kan Bienen let rense den nævnte Kende for Blomsterstøv eller andre Urenheder, der ellers let kunne stoppe Saftens Løb gennem Kenden. Naar man trykker en Arbejder stærkt paa Brystet, kan man let med en almindelig god Lupe iagttage Tungen i denne Tilstand, idet Blodet derved jages frem til Hovedet. Vi kunne med Hr. Chesbire udbrøde: „Denne beundringsværdige Tunge kan ikke tale, men hvem er vel dog saa dorst, at han ikke kan høre dens svingrende lille Stemme tale

lige saa tydeligt som Stjærnerne fortælle i det Uendeliges Sprog."

Til Begynderen.

Februar. (Af H. H. Hoffmann.) Den i Januar Maaned temmelig milde og ensartede Vinter maa anses for heldig for Bierne, da de i en saadan ikke fortære saa meget som ved meget stræng Kulde eller store Temperaturvingninger. Hvad vil nu Februar bringe? Muligen vil Vejret holde sig, saa at der slet intet Arbejde bliver ved Bierne; men det kan ogsaa forandre sig til den ene eller anden Side. Der kan maaske falde saa megen Sne, at Staderne blive helt dækkede deraf, hvorfor den bør bortstafes fra deres umiddelbare Nærhed, uden at Bierne foruroliges derved. Ved Havarbejder (Paafjøsøl af Gjødning eller Ryddearbejde) bør man være forsigtig med, at man ikke rytter Jorden, hvorpaa Bierne staa, hvilket let vil ske, hvis Jorden er frossen og ikke dækket af Sne, og man bør da heller ikke gaa for meget ved Staderne. Dette foruroliger Bierne og bringer dem til at fortære mere Honning end nødvendigt, hvorfor det er skadeligt, ja kan let bevirke Bugløb og Tørst, der ere Ulemper, som det ikke er let at raade Bod paa midt i Vinterens Hjærte. For at erfare, hvorvidt Jorden, hvorpaa Bierne staa, rykkes ved noget Arbejde i Nærheden af dem, stiller man en Staal, der er omtrent fylbt med Vand, imellem Staderne, og hvad der bringer Vandet i Staaalen i rystende Bevægelse, gjør ogsaa Bierne Uro og maa opføre sig til andre Tider, under andre Forhold.

For Begynderen er det ofte meget interessant, ved et rask Slag paa Flyvebrædtet at forvise sig om, at Bierne ere levende og i bedste Velgaaende, men denne Kundskab kan let kjøbes for dyrt. Jeg gjorde det ofte i Begyndelsen af min Biavlervirksomhed, men fandt da ved Foraarserfjøsøl, at de fleste Stader havde lidt af Bugløb, hvilket viste sig ved, at Bierne havde tilsmudset Binduerne, ja ofte en Del af Kagerne, med deres Urenligheder. Nu gjør jeg det derfor aldrig, men kjender heller ikke til ovennævnte Sygdom.

Skulde Vandmangel indtræffe, hvilket kjendes paa, at Bierne bruse meget stærkt, og at enkelte Bier flyve ud, uagtet Vejret er koldt, bør Biavleren straks træde hjælpende til i Stedet for at vente paa mildere Vejr, naar blot Staderne have Forraad nok, hvilket endnu vil være Tilfældet, saafremt de ved Indvintringen have været nogenlunde velforsynede. Har man Huse, der ere til

at aabne foroven, og Indvintringen er foretaget paa den i „Tidskriftet“ for den 15de September f. N. beskrevne Maade, vil det være et Øjeblik Sag at borttage Dækningen og anbringe et Glas¹⁾ — som forud maa være fylbt med lunkent Vand, overbundet med flere Lag Lærred, saa at Vandet ikke kan dryppe derigjennem, og Lærredet besmurt med en lille Smule Honning eller tyk Kandisopløsning — omvendt over det Sted, hvor Bilkumpen er, atter anbringe Dækningen samt dække godt over Glasjet med en Del Klude. Har man Huse, der kun ere til at aabne bagfra, bør man fylde en tom Bokstable med Vand, hvilket lettest sker ved, at man dypper Tavlen i et større Kar med lunkent Vand, udtage de bageste Tavler, indtil man kommer til Bilkumpen, ved hvilken Tavlen med Vand hænges og derefter de andre Tavler bagved.

Som oftest indtræffer i Februar nogle Dage med saa mildt Vejr, at Bierne holde Rensningsudflugt, og Husmodrene bør i saadanne advares for at have Tøj til Tørring, da Bierne let ville lade deres Urensning falde paa Tøjet, og denne efterlader rustlignende Pletter, som meget vanskeligt bringes af Tøjet igjen. Men da Naturen endnu intet — eller dog faare forsvindende — byder Bierne at trække af, saa gjør man bedst i at opsætte det egentlige Foraarserfjøsøl, indtil Vejrliget og Røringen i Naturen lidt senere atter falder dem frem til Virksomhed.

Udstillingen 1888.

Bestyrelsen for D.B.F. har fra Komiteen for Landbrugsafdelingen i ovennævnte Udstilling modtaget følgende Skrivelse:

Da Forretningsudvalget for den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i Kjøbenhavn 1888 paa et for nylig afholdt Møde har vedtaget at henvisse til ovennævnte Udstillings Landbrugsafdeling det fra den danske Biavlforening under 12te Novbr. fremsjendte Andragende om Deltagelse i den ovennævnte Udstilling, skal Landbrugsafdelingen ikke undlade hermed at udtale, at man med Glæde skal medvirke til, at det i Biavlforeningens nævnte Bredde udtalte Ønske kan blive realiseret.

Ødet Landbrugsafdelingen saaledes i al Almindelighed maa udtale sin Bæred-

¹⁾ For at undgaa Røddrykning kan man henytte en almindelig Medicinflasker med $\frac{1}{2}$ " bred Hals og som rummer c. 1 Pægl. R. N.

villighed til at imødefomme og støtte Biavler=Foreningens Bestræbelser for at tilvejebringe de gunstigt mulige Betingelser for Afholdelsen af en Udstilling af nævnte Art i 1888, maa man tilføje, at den Landbruget tildelte Plads indenfor det egentlige permanente Udstillingsterræn er saa knapt tilmaalt, at Landbruget er henvist til i betydelig Grad at begrænse de Udstillingsafdelinger, der, paa Grund af deres permanente Karakter, kræve Indlemmelser indenfor dette.

Følge den foreløbige Plan vil der imidlertid, siddordnet med den permanente Landbrugs=Udstilling, blive afholdt et Hoved=Dyrskue ved Midtsommerstid, stræfende sig over et Tidrum af omtrent samme Varighed som Dyrskuerne ved de almindelige Landmandsmøder. Dette Dyrskue vil antagelig blive afholdt paa et Terræn i umiddelbar Tilslutning til det egentlige Udstillingsterræn, og sandsynligvis vil andre Udstillinger af midlertidig Natur blive afholdte til samme Tid. Der er Grund til at antage, at Biavler=Foreningens Begjæring om Udstillingsplads vil kunne blive fuldt ud imødefømt, saafremt Udstillingen kun paatænkes givet en forvarig Udstrækning, i hvilket Fald det muligt vilde befindes hensigtsmæssigt at afholde den samtidig med de ovennævnte midlertidige Udstillinger. Skulde derimod Biavler=Foreningen ønske sin paatente Udstilling indlemmet i den permanente Udstilling, maa Landbrugs=afdelingen, forinden man tør give Tilfagn om hertil at afgive den fornødne Plads af det knapt tilmaalte permanente Udstillingsterræn, udbede sig nærmere Oplysninger om Biavler=Foreningens Ønsker i saa Henseende.

I Genhold hertil tillader man sig derfor at imødefø, saa snart som muligt, æret Meddelelse om, hvorvidt Biavler=Foreningens Udstilling kun paatænkes afholdt som midlertidig, eller om den paatænkes udstrakt over hele den Periode, i hvilken Hovedudstillingen agtes holdt aaben — fra medio Maj til Slutningen af September — og i sidstnævnte Tilfælde, hvor stor Plads nævnte Udstilling maa antages omtrentlig at ville kræve, dels af bedækket dels af ubedækket Plads. Gissjælsfeld, den 31te Decbr. 1886.

Erhøbdigst.

Chr. A. Dannefsjold=Samsøe.

Chr. Sonne.

Som Svar paa denne Skrivelse har Bestyrelsen den 9de Januar d. N. meddelt: at D.B.F. vil være meget taknemmelig for at indrømmes en passende dog helst samlet Plads ved den midlertidige Udstilling. Den modtager derfor med Tak det i ovenstaaende Skrivelse givne Tilbud.

Fr. Wendt.

Ersev.

Smaarammer i Høningrum.

(Gjen svar til Hr. N. C. Mikkelsen i Kjøbenhavn fra Hr. Peder Jensen i Tved).

Idet jeg her vil søge at forsvare min Indsigelse mod det af min Ven, Hr. Mikkelsen, ved Udstillingen i Rosenborg holdte Foredrag, vil jeg først takke ham for hans Anbefaling af mine Stader; men det er Skramleriet, jeg gjør Indsigelse imod. Saaledes benævnte nemlig Hr. M. i det nævnte Foredrag de i mine og andres Stader benyttede Smaarammer over Yngelrummet.

Jeg vil gaa ud fra mit Stade Nr. 1 (Nordens Enhedsmaal med Magasinrammer, se Fig. 4) i Sammenligning med det af Hr. M. opgivne Stademaal (20 Kam. a 10 × 16"). Mit Stade nummer 3000 □" Tavleflade eller 4770 Cub. ". Hr. M.'s Stade nummer 3200 □" Tavleflade eller 5600 Cub. " Rumfang, hvis hans Rammer er 10 × 16 " indv. Maal. Han har altsaa 200 □" Table og 830 Cub. " Rum mere end jeg; men jeg har kun 146 □" Bæge- og Guldplads for Bierne at pudse og varme mere i mit Stade end han. Denne Forskjel regner jeg er intet at regne overfor Fordelene, der opnaas ved at bygge Stader med Magasinrammer. Fordelen er:

Man er ikke udsat for at saa Biernes Høningoplagsplads besat med Yngel eller Blomsterstøv, hvad der er en væsentlig Betingelse for at kunne præstere 1ste Klasses Høning. At jeg ikke taler som en Blind om Farver, godtgjøres vist af, at jeg i mindst 10 Aar anvendte 4" høje Rammer i mine Højtader og har kun haft 1 Tilfælde, hvor en Plads paa c. 2" Størrelse var besat med Dronenyngel.

Det er ingen Sjældenhed, at et Trugstade af ovennævnte Størrelse i den bedste Træktid kan være besat med Yngel fra Flyvehul til Dør, saa der ikke kan faas en Table til Udflyngning for at give Plads til Høning. (Jeg er en Ynder af Læren: Tavler med Yngel i maa ikke udflynges). Bierne fylde saa Høning i Cellerne over hele Stadet i Flæng, efter som Yngelen

*

*

*

løber ud. Naar den endelig svinder, saa kan der da ikke skaffes saa fin en Honning af de Tabler, der har været Yngel i, fordi Honningen tager Farve af de i Cellerne efterladte Buppehinder, saa den bliver ikke saa klar som af de hvide Tabler. Lad os være enige om, at det er 1ste Klasse's Honning, der betales bedst, saa skal der end være en Smule mere Arbejde derved, da er 10 Dre eller mere pr. Ø ikke at foragte.

Tilmed kan der ej heller, naar udelukkende store Kammer bruges, skaffes eller sælges Tavlehonning, som ganske vist endnu ikke er meget spurgt, men sikkert har en Fremtid for sig (jeg sælger hvert Aar noget). Man maa søge at saa sine Varer saa tiltalende for Kjøberne som vel muligt. Tag f. Eks. en fin, klar, fyldt og forseglet Table og et Glas fyldt af samme Kvalitet og præsenter for hjem som helst, og alle vil udbryde, naar det høres, at det er Bierne's eget Arbejde: „Ah — hvor nydeligt, det er mageløst!!!“ Den i Glasfættet faar ikke den halve Beundring, selv om den er forsynet med en forgyldt Etikette.

For Stadets Behandlings Styld har det ikke meget at sige, da der ikke er synderligt Arbejde for Biablerne i Yngelrummet i den bedste Træktid, naar Bierne kun vedblivende affætte deres Honning oven over Yngel-Vinterlejet i Hovedtrækket, der jo her paa Verne sjælden varer over 3—4 Uger. „Stramleriet“ forsvinder saa igjen, og Stedet er let tilgængeligt. Under almindelige Forhold kommer den praktiske Biabler ikke til Yngelrummet tiere end højt nødvendigt under Hovedtrækket, da det forstyrrer og skaffer Arbejde med Ritning o. s. v.

Det gjør ikke megen Forstyrrelse at hofte Honning, naar kun Magasinerne tømmes mellem Kl. 9—2, da de fleste Bier, der ellers arbejder der, ere i Marken. Ritning o. s. v. spille i denne Tid ingen Rolle, da det først er efter Hovedtrækket, at det Arbejde besørges.

Man kan ved Brugen af smaa Kammer lettere „klare“ sin Honning, end hvor store bruges, da de bliver tomte tiere. „Ja, det er Arbejde“, svares der maaste; men det er mit Princip, at naar blot Arbejdet betaler sig, saa gjør det intet til Sagen, og jo mere, jo bedre.

Kun den Del af Foredraget gjælder min Erklæring, det øvrige skal jeg ikke oplæse mig til Dommer over.

Fra Kredsen.

Maribo Amts B.F. afholdt sin Generalforsamling i Maribo paa Hotel „Soro“

Lørdagen den 18de December i. A. Formanden, Teglmester Føst, takkede for talrigt Møde, da omtrent alle Kredse vare repræsenterede, hvorefter han bad de forsamlede at vælge en Dirigent; dertil valgtes Lærer Hoffmann, Højsmarke. Derefter oplæste Formanden Beretningen om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, hvoraf det fremgik, at Foreningen er delt i 13 Kredse med 253 Medlemmer, og at der har været afholdt 14 praktiske Møder foruden 1 Amtsmøde og 2 Bestyrelsesmøder. Paa det første af disse var vedtaget at tilstaa Diceter til Biavlskærerne, naar Kredsene selv udredte Rejsegodtgjørelserne, dog med den Bemærkning, at vilde den kommende Generalforsamling ikke tilstaa Beløbet, saa var Bestyrelsen selv villig til at udrede det. Hoffmann fandt det billigt, at Generalforsamlingen bevilgede Pengene, da de vare anvendte til Foreningens Gavn, men fandt det alligevel urigtigt, at Bestyrelsen uden videre havde taget denne Bestemmelse tværtimod Generalforsamlingens Beslutning den 9de Januar 1886. Beløbet bevilgedes, og det reviderede Regnskab godkjendtes. Dernæst vedtoges det at beholde den en Gang fastsatte Bestyrelse paa 7 Medlemmer, og de 4 deraf, som afgik efter forudgaaet Lodtrækning, gjenvalgtes. — Den næste Sag paa Dagsordenen var Foreningens Stilling til Danmarks Biabler-Forening. Formanden gik ind herom, at da denne nu havde skiftet baade Præsident og Sekretær, og da han troede, at Præsidenten vilde lede Foreningen i human og velvillig Aand, samt kjendte Sekretæren som en dygtig og indsigtfuld Biabler, saa havde han, da der som bekendt var en Del Fordele ved at være Medlem af Danmarks Biabler-Forening, Intet imod, at Amtsforeningen igjen sluttede sig til den, naar blot hvert Medlem erholdt Ret til at holde, hvad Blad det vilde. Derefter førtes en lille kort, men livlig Debat om de forskjellige Blade og deres Gavnlighed, hvorefter Hoffmann gjorde opmærksom paa, at foruden de tidligere Fordele, som Danmarks Biabler-Forening byder sine Medlemmer og som Formanden alt havde berørt, vilde der i det kommende Aar komme en ny til, idet Foreningen lovede ethvert Medlem frit tilsendt forskjellige Smaaskrifter om Biavl. En Del saadanne fremvistes derpaa af Formanden, der havde faaet dem tilsendt fra Foreningens Sekretær. Da man derpaa havde vedtaget at slutte sig til Danmarks Biabler-Forening, skredes til Valg af Delegerede til Centralbestyrelsen. Valgtes: 1) Føst, 2) Hoffmann, 3) H. E. Rasmussen. Suppleanter: 1) B. Mit-

kelsen, Hasselø, 2) L. Eriksen, Ønsleb, 3) Maler Christensen, Nørreballe. Ved Behandlingen af Foreningens Virksomhed for 1887 henstillede Hoffmann til Bestyrelsen, om den, da Foreningens Virksomhed for Biavlseragen vandt paafjønnelessværdig Støtte hos nogle Ejendomsbejiddere og flere andre her i Stiftet, nu ikke fandt det hensigtsmæssigt at oprette Biavlserkoler, der udsende Vandrelærere eller Konsulenter i Biavl, som kunde komme til de af Foreningens Medlemmer, der ønskede det. Et saadant Foretagende fandt Formanden meget onstelig, men dog for oveveligt at indlade sig paa for Bestyrelsen, da den endnu næppe kunde gennemføre det. Dette be- tvivledes af Hoffmann, da Bestyrelsen ikke behøvede at indlade sig mere derpaa end den kunde og vilde, men han bad dem at tage det under alvorlig Overvejelse. Det besluttedes at udsende Biavlslærere til praktiske Møders Afholdelse og at tilstaa dem 2 Kr. i Diæter samt Rejsepenge. Generalforsamlingen overlod til Bestyrelsen at arbejde her til Afholdelsen af en Biavls- Udstilling i en af Stiftets Kjøbstæder i det kommende Aar. Det besluttedes at anstafte Medlemskort til Amtsforeningen for dennes Regning. Til Formand valgtes Teglmester Føste, Eremitagen.

Horsens og Ørrengs BF. afholdt Tors- dag den 9de December Diskussionsmøde i Gjedved Skole og i Østbirk Gjest- gibergaard Fredag d. 10. Decbr. I Gjedved holdt Foreningens Formand Mads Han- sen fra Hyrup et længere Foredrag om Biavlens Nytte og Betydning, især for den mindre Jordbruger og Haandværker, der uden nogen videre Ulejlighed og Udgift kunde staffe sig en betydelig Bi-Indtægt; men for at dette kunde opnaas, maatte Biavleren faa vidt muligt undgaa den gammeldags Fremgangsmaade: om Efter- aaret at dræbe Bierne for Honningens Skyld. Han paaviste klart Fordelen ved faa og stærke frem for mange og mindre stærke Stæder; særlig hævdede han dette, at for at opnaa et godt Resultat af sine Bier, maatte man fodre vedvarende hele Foraaret, indtil Hovedtrækket begynder.

Søren Juul Hansen fra Erikhauer talte om Maaden, hvorpaa man kunde und- gaa det affyrelige Myrderi af Bierne, og anbefalede, i Stedet for dette, til en Be- gyndelse at anstafje en Tilbygning med be- vægelig Tavlebygning til den oprindelige Kube. Derefter udsandt der sig en Dis- kussion om, hvad man fordelagtigt kunde anvende til Fodring, enten opløst Mandis eller Honning, og om Dronningstifte. I Østbirk talte Søren Juul Hansen

og S. H. Nielsen fra Gjedved. Begge Stæder indmeldtes straks en Deel Med- lemmer i Foreningen. Der vil nu blive foranstaltet flere lignende Møder i andre Egne.

Paa gl. Roskilde Amts BF. General- forsamling i Ønsdags aftraadte ved Led- trækning N. S. Kristensen, Himmelø, men gjenvalgte til Sekretær og Kassierer igjen ved skriftlig Afstemning med alle Stemmer. Til Revisor for Aaret 1887 valgtes Portner G. Nielsen, Amtshyge- huset, og Kommiss C. Andersen, Ros- kilbe. Af ny Sogneformænd valgtes: Vej- mand P. Jensen, Glim, Tømrer N. Ander- sen, Kamsømagle, Gmd. Holger Rasmussen, Carlslunde, Ungk. H. P. Hansen, Kersløv, og Chr. Jagd, Vintre Mølle. Efter læn- gere Forhandling vedtoges det at afholde en Biavlsudstilling i Juli Maaned i Njøge. Det blev bestemt at indbyde Fabrikanten af Huse og Redskaber fra hele Landet til at udstille og æfte Præmier i særlig Klasse. Ved at lade Biavlerne fra Kredsen konkurrere indbyrdes mentes at opnaa fylldigere Ud- stilling, og at den mindre Udstillere kom bedre til sin Ret. Samtidig med ventes afholdt en gratis Vortlodning. Præmiering af hele Bistande udfattes til 1888. Fru Demant holdt derefter et udmærket Fore- drag om „Biboliger, raaden Angel og Bipeft“. En halv snes ny Medlemmer indmeldte sig i Foreningen.

Den **Sundevedske BF.**, hvis Formand er Gaardejer Peter Jensen i Tombøl, har paa et den 19de December i Feldsted afholdt Møde vedtaget at slutte sig til Danmarks Biavler-Forening. 20de Kreds.

Biavlermøder.

Esbendborg Amts BF. holder Bestyrelses- Møde paa Ringe Gjestgivergaard Fastelavns- Søndag Kl. 11. Kristian Pedersen.

Brevkasse.

Fortegnelse over Dhr. Kredsførmænd, hos hvilke Medlemskort, Smaaafstrifer og Love kunne erholdes:

I. Kreds, Hjørring A.: Lærer N. Jensen, Bad- sjar, Flavenfjeld. Stations-Inspektør Rasmussen, Frederikshavn. Plantor Johnsen, Bagterp, Løften.

II. Aalborg A.: Gartner Falck, Aalborg. Lærer Th. Petersen, Bodstov, Gjallerup. Lærer Th. Nielsen, Terndrup, Skjorping.

III. Thisted A.: Blifstenlæger Holm, Vestervig. IV. Viborg A.: Kjøbmand J. Berg, Sahl, Vi- borg. Cand. Tryde, Fussing Mølle, Aarhus.

V. Randers A.: Urmager Præstmark, Hobro. Fotograf Møller, Ebeltoft. Lærer Christensen, Drum, Grenaa. Biavler Jens Jensen, Lang- stov, Højsten.

VI. Ringkjøbing A.: Fotograf Vorbed, Hølstebro. Lærer Mikkelsen Tønning, Buft, Hæmmerum. Stationsforvalter Bagh, Trølbjæde, Peruning. Fabrikant P. D. Berg, Tørring, Lemvig.

VII. Aarhus A.: Dverdriftsinspektør F. Møller, Aarhus. Smeder S. F. Nielsen, Åsjebrup, Aarhus.

VIII. Ribe A.: Sabelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Kæbslager P. Th. Bruun, Barde.

IX. Vejle A.: Bialter S. H. Bedt, Langestov, Brørup. Proprietær Woldsen, Sønisksborg, Koldding. Bogbinder N. Ladegaard, Velling, Børstøp. Øbejer Bendix Petersen, Bredsten, Vejle.

X. Odense A.: Bager Zinglarsen, Odense. Gartner M. C. Andersen, Nyborg. Kjøbmand Ahlsgaard, Bogenfse. Boghandler Jesbrand, Marup.

XI. Svendborg A.: Tømrer M. Pedersen, Tved, Svendborg. Lærer Dyrholm, Brudager, Nyborg. Møller Benzen, Jordløje, Faaborg. Gaardthyrer H. F. Hansen, D. Høising, Odense.

XII. Kjøbenhavn A.: Partikulær M. C. Mikkelsen, Fribensg. 13, Kbhvn. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkonervælle 27, Frederiksberg. Gartner E. Sørensen, Nyngby.

XIV. Roskilde A.: Handelsgartner Frantz Wendt, St. Jørgensborg, Roskilde. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde. Husflidslærer M. Sørensen, Norup, Lejre. Forpagter Tilkisch, Søndertrup, Borup.

XV. Holbæk A.: Læderhandler J. Petersen, Hølbæk. Parcellist M. Andersen, Snegerup. Pastor Meulengracht, Dnsbjerg, Samsø. Gartner Lindhardt, Kongsdal, Marlov. Stomager N. Jensen, Svebolde. Kurvemager P. Hansen, Lornved. Bialter Peter Christensen, Hørslov, Ruds Vedby. Kantor Ersklev, Kalundborg. Smed, Dandanel, Hørby.

XVI. Frederiksborg A.: Kjøbmand Chr. Ulstrup, Helsingør. Lærer F. I. Severin, Sønderby, Skibby. Proprietær Fr. Scholten, Nybogaard, Kvistgaard.

XVII. Sorø A.: Hjulmand Zinglarsen, Slagelse. Lærer Poulsen, Bostunde, Korsø. Lærer Ersklev, Lunge, Sorø. Bialter H. Hensch, Braaby, Høstlev.

XVIII. Præstø A.: Murer Lindberg, Hørfølge. Tømrer B. Frandsen, Hørfølge. Dyrslæge Nielsen, Hjøge. Kjøbmand Chr. Lassen, St. Hedinge. Stationsforstander M. Wolsen, Lou. Gartner Larsen, Wilsborg. Gartner Knudsen, Vordingborg. Bialter Svend Larsen, Høverslov, Borup.

XIX. Mariibo A.: Fabrikant Føjte, Eremitagen, Saksfjøbing. Lærer Hoffmann, Højsmarke, Nafsføv. Lærer Højelsen, Sjøstøtte, Nafsfjøbing. Bialter S. Sudstorf, Kappel, Nafsføv.

XX. Slesvig: Gaardejer P. Jensen, Tombøl, Feldsted. Bialter Chr. Dahl, Sommersted, Bramdrup. Fattiggaardsbestyrer Bøjsen, Løit, Abenraa.

XXI. Skanderborg A.: Øbejer Mads Hansen, Nyrup. Bølsjejer S. F. Hansen, Erikuaer, Hørsens. Bestyrer J. H. Nielsen, Høved.

Bladslørere. (N. J.) Under den Forudsetning at vort Høiberantal bliver mindst ligesaa stort som sidste Aar, er der ikke Tvivl om, at D.B.F. vil udsende Lærere i lang tid videre Udstrækning end i 1886. Vi opfordre derfor Kredsformændene og ethvert Medlem til at virke med Iver for Bladets Udbredelse.

Emaileret Tøppetøj. (N. J. G.) koster i England c. 1 Kr. pr. Fod og vil kunne leveres her til omtrent den samme Pris; man kan bruge

almindeligt svært Skielærred i Stedet for, det er billigere. Men brug det ikke om Vinteren.

Kundgjørelser.

Valse-Maskiner

til Fabrication af **Kunst-Tavler** ville blive indforskrevet af mig fra Amerika den 6te Marts. Prisen vil blive for 10" Valser c. 80 Kr., for 6" Valser c. 60 Kr. Maskinerne kunne leveres her i Danmark i Begyndelsen af April. — Med Bestillingen maa Halvdelen af de ovennævnte Besov indsendes inden 6te Marts til

Ersklev i Kalundborg.

1000 R brun **Kage-Rønning** og udmærket god **Wjød**, der har været lagret i 4 Aar, faas meget billig hos Kjøbmand Schubert i Vemb.

Vorbed's Tavlepriser for 1887:

1 Pd.s 2 Kr., 2 Pd.s 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd.s 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd.s 7 Kr. 40 Ø., 5-10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Woks** a 40 Ø. pr. Pd. Foreninger, der mod Contant tage Partier a 100 R, faa betydelig Rabat.

Nogle Hundrede R godt rent **Woks** mangler jeg endnu til Foraarsforbruget, og betales samme med ekstra gode Priser.

Andstjær ved Odde, den 28de Novbr. 1886.

N. Jacobsen.

Bihuse faas billigt hos Bialter Jens Hansen, Løksværd pr. Østrup. Frugtstader med dobbelt Brøddevæg 10 Kr., til 3 Familier 24 Kr. Med enkelt Brøddevæg og Halmbeklædning 9 Kr., til 3 Familier 21 Kr. Udslyngningsmaskiner fra 6 Kr.

Bialterne

underrettes herved om, at jeg i Aar ligesom de foregaaende Aar modtager godt rent **Woks** til Forarbejdning til Wokstavler til mine sædvanlige billige Priser. Wokset modtages helst inden 1ste April 1887, og Wokstavlerne sendes saa tidlig som Foraaet tillader det.

Mine Wokstavler ere som bekendt de skarpest prægede her i Landet og af fortrinlig jevn Kvalitet. Prøver sendes franco.

Andstjær ved Odde, i December 1886.

N. Jacobsen.

Tømrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Bialts-Kæbsfaber**.

Ny illustreret Prisliste følger med dette Nummer.

Husmandsbladet,

Tidskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Bialt, Hønschehold, Freaal m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Ore Hverdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

Provenumre sendes gratis.

Udkommet er: **Sønningen og dens Udvendelse** af Hans Ersklev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Trykt hos Chr. G. Lortzen i Kalundborg.

Tidskrift for Bial.

Udgivet af

„Danmarks Bialer-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Wintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Rundgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 3.

1 Marts 1887.

21de Aargang.

Tablernes Retning.

Naar man undersøger et stort Antal udbyggede Kuber, vil man kunne finde Tablerne byggede i alle mulige Retninger i Forhold til Kubens Indgang; men som oftest ere de dog alle nogenlunde ligeløbende indbyrdes. Endvidere ville to Retninger vise sig hyppigst, nemlig Lodret mod Forsiden og ligeløbende med Forsiden.

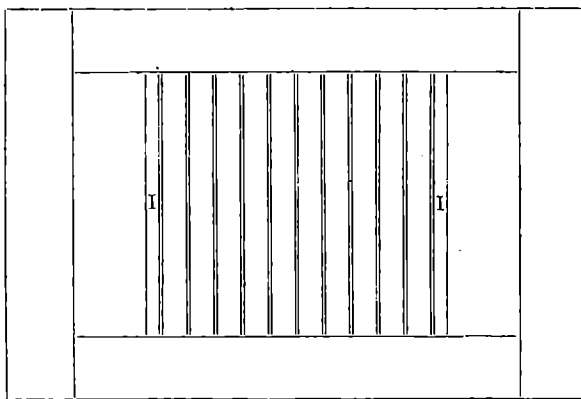
Disse to Retninger ere da ogsaa de eneste, som man af praktiske Hensyn bør benytte i Kunststader.

1. Den Lodrette Stilling mod Forsiden. Denne Stilling benyttes f. Eks. i Cowans Stade (se Fig. 8 og XX.

S. 145). Denne tilbyder navnlig den Fordel, at man kan lade Voligen helde lidt fortil, saa at al Fugtighed kan løbe af gennem Indgangen. Endvidere ser det ud, som om Bierne ved denne Stilling have lettere Udgang til en hvilken som helst Table i Voligen. Man har tidligere benævnt denne Stilling „den kolde Bygning“, fordi man antog, at Træk og Kulde lettere fra

Indgangen kunde trænge ind til Bierne, naar Tablerne havde denne Retning. Denne Antagelse er dog senere opgivet, idet man har indset, at den kolde, tunge Luft ikke saaledes farer op i et Stade. Der kan derimod rejses en anden langt mere betydningsfuld Antagelse mod den Tablestilling, det er, at man ved den lettere udsætter sig for at faa Winterforraadet delt. Tænke vi os nemlig,

(se Fig. 8) at et saadant Stade har Indgangen midt paa Forsiden og at det indvintres med 8 Normalrammer, da vil Biernes Winterforraad let komme til at befinde sig over og paa begge Sider af Bilklyngen. Efter Haanden som Vinteren skrider frem, ville Bierne nu trække

Indgang.

Fig. 8. Volig med Tablerne Lodret mod Forsiden, set fra oven. I Indslubsåbne.

sig tilbage i Stadet, men tillige (paa Grund af Forraadets Stilling) til den ene Side. Den Del af Forraadet, som befinder sig paa den modsatte Side, bliver altsaa foreløbigt forladt. Have Bierne nu tilfældigvis valgt at trække sig til den Side, der har den største Part af Forraadet, vil dette som oftest kunne strække til. Vælg de derimod den mindre Part, og Forraadet tillige bliver

koldt, saa at de ikke kunne flytte hen over de mellemste tomme Tavler, da komme de let til at lide Kød, og man kan derfor i saadanne Stader om Foraaet finde Bierne døde af Sult, uagtet de have rigeligt Forraad kun saa Tavler fjærnet fra deres Vinterfæde. Heraf følger dog ingenlunde en almindelig Jordømmelse af denne Tavlestilling, men kun en Advarsel imod uforfigtig Indvintning i saadanne Stader. Man bør ved denne Tavlestilling være særlig opmærksom paa, at Forraadet har en passende Plads, saa at Bierne, idet de trække sig til den ene Side, stadig have dette Forraad over sig og paa den ene Side. Ved denne Tavlestilling anse vi det tillige for særligt ønskeligt, at der findes „Vintergange“ i Tavlerne, d. e. Huller i selve Voksbygningen saaledes, at Bierne i den kolde Vårstid kunne bevæge sig fra en Table til de andre uden at krybe omkring Kammen, altsaa over Sidelisterne. Dette kan dog undgaa, hvis Vintertæppet ikke ligger umiddelbart paa Tablebærerne, men ved et Par Binde er løftet $\frac{1}{2}$ " over disse. Bierne kunne da foroven (i Varmen) gaa fra den ene Table til den anden.

2. Tavlerne ligeløbende med Forsiden (se Fig. 9.) Denne Retning var den mest almindelige i vore ældre Kunststader, i Højtstader saa vel som i Lavstader. Naar Tavlerne have denne Stilling, maa Stedet staa nøjagtig vandret fra For til Bag, da Tavlerne ellers ville blive byggede skævt i Kammerne. Vil man derfor i dette Tilfælde lade Bunden straaene fortil, da maa denne Skraaning kun findes i selve Bunden. Vi foretrække dog ved disse Stader at lade Bunden være ganske vandret. I det hele gibe vi denne Tavlestilling Fortrinnet, fordi den synes os at give en sikrere Indvintning. Bierne ere jo tilbøjelige til at gjemme deres Forraad langt fra Indgangen, altsaa foroven og bagtil. Det vil derfor være meget let i saadanne Stader at samle Forraadet over og tæt bagved Visklyngen, og den fornævnte Deling af Forraadet vil ikke let kunne ske. Denne Tavlestilling tilbyder endnu en anden Fordel, idet man herved lettere bliver i Stand til under mindre godt Honningtræk at saa helt fyldte Tavler til Udsklyngning, medens man derimod ved den for omtalte Tavlestilling ofte kun finder lidt Honning i den bagtil vendte Side af alle Tavler. Naar Forraadet er anbragt som det bør være: nemlig over og ganske tæt bag Visklyngen, da anse vi det ikke for saa nødvendigt at have Vintergange i Tavlerne, naar disse hænge ligeløbende med Forsiden. Dog ville vi ogsaa her anbefale ved Hjælp af et Par $\frac{1}{2}$ " tykke Binde tværs over

Tablebærerne at danne Gange, ad hvilke Bierne om Vinteren let kunne passere fra en Table til en anden.

Den her fremsatte Anbefaling for den sidstnævnte Tavlestilling er, saa vidt os bekendt, noget nyt. Det har hidtil været almindeligt antaget, at de to Tavlestillinger maatte anses for lige gøde. Vi ville imidlertid gjøre opmærksom paa, at det i de allerfleste Stade-Former vil være temmelig let at ændre Tavlestillingen, idet man blot behøver at flytte Styrehullet fra Voligens ene Side til den anden.

Kontingent-Spørgsmaalet.

(Af N. S. Vorbeck).

(Slutlet.)

Stulle vi en Gang kigge ind ad Døren til de Mand, der af Kjærlighed til deres mindre velstillede Medmennesker arbejde for Biavlens Fremme, i det Haab, at mange Smaakaarfolk ved at lære Biavl kan naa en større Indtægt, og som maatte lære disse Smaakaarfolk at saa Lyst til at nytte deres Fritid nær deres Familie, istedetfor at søge Udspreddelse i Værtshuset. Disse gode Medarbejdere for Sagens Fremme, mon de ikke saa alt gratis fra Foreningen, ja tjene maatte Penge til, ja maatte mange Penge? Jeg kjender ingen; men jeg ved at der er dem, der kan saa Lov at besvare endog flere Hundreder af Breve aarlig for Biavlere, der søge Raad. Mon det ikke kræver Tid at besvare saa mange Breve, nogle Hundrede Breve at besvare, koster det ikke baade til Papir og til Frimærker? Hertil kommer Besøg af videbegjærlige Biavlere, undertiden paa enkelte Timer, men ogsaa for halve eller hele Dage. Læg hertil en længere eller og nogle smaa Rejser, Indkjøb af Mønstergjenstande eller Omkostninger ved Forsøg. Har en af Biavler-Foreningens Medhjælpere havt saadanne Udgifter af egen Lomme. mon det saa ikke bliver et højt Vårskoatingent? Ja, jeg kjender af Erfaring Svaret: ja havde han ikke Lyst dertil, saa gjorde han det ikke. Et saadant Svar er ikke lønnende eller opmuntrende; skulde man ikke tro, at det snarere svækkede Arbejdslysten? Om det end er at haabe, at naar en Arbejdshest bliver træet, da melder sig straks en ny. Dog synes det mig, at det kunde være rart nok at beholde de gamle, jaalænge de vil og kan arbejde, især til den Pris, at afholde alle Udgifter af deres egen private Lomme; naar man er saa bange for at give selv en daarlig Betaling for sine Varer. De gamle har undertiden

den Erfaring, de ny favne. Min Bøn og og mit Raad til den enkelte Biavler er: giv dog Eders Arbejdshæfte den Havre, at I skyde til paa eders eget Læs, om end med Ipag eller lidt modstræbende Haand, ved at blive Medlemmer af Foreningen, for af den at drage den mest mulige Fordel for et mindre Bidrag.

Der er nu frembragt en Udvej til at slippe med et saa lille Kontingent som vel muligt; men rigtignok paa den Betingelse, at man saa kun faar $\frac{1}{2}$ Stemme, ja endog $\frac{1}{4}$. Jeg vil dog haabe, at Jolk noddig ville være $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$. Den politiske Stemmeret er jo nu i høj Pris, skal vi saa ikke holde Biavlerens i samme Højde i vor Forening, som er vor Ejendom, og som er den Kilde, hvoraf vi skal øse Kundskaber, og det enten vi ere gamle eller vi ere Begyndere. Tiden ruller hastig fremad, følge vi ikke med, saa gaa vi baglæns, altsaa vi gamle maa ogsaa med, vi bør lære saa længe vi leve.

Hav nu Tak, kjære Læser, fordi Du har fulgt mig saa langt paa Vej, følg mit Raad: hold Foreningens Blad helt alene, har Du det sammen med andre, da faar Du ikke Halvdelen læst, fordi Du ikke faar alle Bladene, og faar Du endelig en Bunte gamle Blade med Huller i Numrene, da gider Du ikke læse dem, Du lider det Tab, ingen Nytte at høre af den Margaug; dette ved jeg fra Medlemmer, der alt har forsøgt Kompagnistabet. De vil holde Bladet hver for sig i Mar.)

D.B.F.s Penge-Forhold.

Fra forskjellige Sider have vi modtaget Forepørgsler om denne Sag, og da vi er tjende, at disse ere fuldt berettigede, idet

¹⁾ Jeg holdt for kort Tid siden et Biavlermode for 5 Mænd i en Egn, hvor den nyere Biavl var aldeles ukendt. Jeg har grundet Haab om, at der vil blive taget fat paa Sagen baade med Alvor og gode Evner. Foreningens Blad vil de holde; men de vil holde det i Forening, det var en fast Bestutning, og de vilde aldeles intet høre om, at det kunde være Fordel hurtigst muligt at læse Maanedens Arbejde, eller have samlede Margaugne liggende at søge Raad af. Disse 5 Mænd blive nu uden Stemme. Skade, at vi ikke har $\frac{1}{5}$ Stemme. Men til Gjengæld kan de nu slippe med 40 Ore pr. Mænd. Havde vi haft Kontingentet nede i 1 Kr., saa havde de sparet 20 Ore hver. Saa vidt jeg kunde skønne, var i det Mindste de 3 af disse Mænd velvillige Jolk. Her var det det gamle Princip, der gjaldt: hvad der er spart, er tjent. Man holder paa Skillingen, men lader Daleren reude. Jeg er fast overbevist om, at et Kontingent til 1 Kr. vilde have det selv samme Udfald, kun at hver af disse 5 Mænd vilde være slupne med 20 Ore aarlig.

Medlemmerne egentlig lige siden den uheldige Udstilling i Efteraaret 1884 have været holdte fuldstændig i Uvidenhed herom — skulle vi søge, saa vidt det paa Sagens nuværende Standpunkt lader sig gjøre, at opklare denne vigtige Sag.

Den 1ste Januar 1886 stod D.B.F. med en lille Beholdning, hvor stor kan ikke angives, fordi den tidligere Sekretær endnu ikke har aflagt Regnskab for Maret 1885. — Nu spørges fra flere Sider: Hvad har Foreningen udrettet med de ikke ubetydelige Pengemidler, der have tilskudt den i 1884 og 1885, thi foruden Udgifelsen af „L. f. Biavl“ mærkedes ikke synderlig saadan Virksomhed i 1885? Hertil maa svares:

D.B.F. har i den Tid holdt den nævnte uhyggelige Udstilling, der opslugte Foreningens Midler ikke alene i 1884, men det følgende Aar med. Regnskabet for den Udstilling har nu været rundsendt i Bestyrelsen. En saa storartet slet ordnet Sag have vi aldrig set. „Tilsynet“ med den ingenlunde store Udstilling har kostet c. 2000 Kr. for 9 Dage. Hertil kommer selvfølgelig mange andre Udgifter, saa at Regnskabet udviser et Understud af omtrent 1000 Kr.; men til Indtægterne er da opført et Laan af 1200 Kr. De fleste af de store Udgifter ere afholdte uden Bevilling, thi Centralforeningens Bestutning om at afholde Udstillingen kunde da ikke betragtes som en Bevilling til at bruge Penge uden Grænse. Dette Understud er endda kun Ojenforblandelse, Understudet er i Virkeligheden langt større: Regnskabsføreren har nemlig tilladt sig paa Indtægtsfiden at opføre alle de Poster, han har kunnet saa fat i, som f. Eks. Statistikkuddet og flere andre Tilskud, der naturligt tilhøre Foreningen og ikke Udstillingen. Det virkelige Understud fra den Udstilling er derfor i Følge Regnskabet henimod 2800 Kr. Revisionen har imidlertid gjort store Udskættelser paa dette Regnskab. Disse ere billigede af den nye Bestyrelse. Det endelige Understud ved den nævnte Udstilling vil da andrage lidt over 2500 Kr. — Kan man undre sig over, at dette har lammet Foreningens Virksomhed for en Tid? Nej, man maatte snarere have ventet, at en saa ufornuftig Behandling havde ødelagt D.B.F. Heldigvis er dette ikke slet. Foreningen har taalt det haarde Slag og lidt efter lidt rejst sig til fornøjet Virksomhed. Vi tro at turde udtale, at denne Virksomhed er godt begyndt i det sidst forløbne Aar, og vi ville udtale det tillidsfulde Haab, at denne Virksomhed under den nye Bestyrelse maa vokse, saa at den ret maa blive til Gavn for vort kjære Land og dets Biavl.

Til den nye Virksomhed hører imidlertid en god Regnskabsførelse. „Godt Regnskab giver langt Venstebånd“, det Ord maa gjælde mellem Foreningen og dens Medlemmer. Derfor træde vore Løve **nu**, at Aarsregnskabet skal aflægges den 1ste April for det foregaaende Aar. Dette vil sikre imod flige Overraskelser som den foran nævnte. Endvidere har den nuværende Sekretær tilbudt at stille Kaution, og endelig har man nu i Bestyrelsen indført den Regel, at alle Bevillingssager, der angaa større Beløb, rundsendes til hele Bestyrelsen. Vi tør derfor udtale som vor Overbevisning, at flige Misbrug som det her nævnte herefter ville være en Umulighed i D.B.F.

Men hvem havde da Skylden for det uhyre Tab, Foreningen den Gang led? Det Spørgsmaal vil jo frem, og vi skulle ikke undslaa os ved at sære derpaa: Forholdene vare i det hele meget uheldige ved den nævnte Udstilling, fordi Kristiansborg Slot brændte netop i de Dage, den skulde aabnes. Da dette var sket, kunde man straks vide, at den maatte give Tab. Deraf fulgte da ogsaa, at man burde have indskrænket dens Udgifter saa meget som muligt. I

Stedet for indrettede man den fremdeles saa ødsel som muligt, maaste i Haab om Hans Majestæt Kongens Besøg. Dette udeblev dog. Derimod glemte man at kundgjøre Udstillingen betids i Hovedstadens Blade. Alle disse Fejl kunne, saa vidt vi kunne skjønne, kun tilskrives 2 Mænd, nemlig mest den daværende Sekretær, Lærer Thomas Nielsen i Terndrup, der synes saa godt som uden Kontrol at have paaført Udstillingen den ene store Udgift efter den anden, og dernæst den daværende Præsident, Gartner Falck i Aalborg, som næppe vil kunne fritages for at bære sin Part af Ansvar, fordi han ikke har

trol, som han maatte anses nærmest kaldet til og i Stand til at øve. Bistnok havde Udstillingen sin egen Formand, den nuværende Præsident for D.B.F., men denne kaldtes Ordningsskomiteens Formand og fik ikke nogen som helst Indflydelse paa Udstillingens Pengesager. Det bedste Bevis herfor er, at denne Mand ikke har jet Udstillingens Regninger før 2 Aar efter dens Afholdelse, da Regnskabet er blevet rundsendt. — Det kan ikke nægtes, at Foreningen efter en saa ublid Medfart trængte til at frentrebe under en ny Ledelse og med mere betryggende Garantier for en formaals-tjenlig Benyttelse af dens Midler. Dette

er jo nu sket ved det sidste Centralmøde, idet man der valgte en ny Bestyrelse og vedtog meget væsentlige Endringer i Foreningens Løve.

Vi ere overbeviste om, at ethvert Medlem af den nye Bestyrelse ærligt vil stræbe at fremme den danske Biavl; men vi ville da ogsaa lægge vore Bivavlere paa Sinde, at denne Virksomhed ikke kan undvære Støtte hos Medlemmerne.

Tro ikke paa de falske Røster, der maaste ville indvilbe Eder, at I gavne Sagen bedst ved kun at støtte de mindre Foreninger. Vær vis paa, at Hovedforeningen altid bedst og med den største Kraft vil kunne virke for Eders Sag, naar den blot bliver virkelig stor, d. e. rig paa Medlemmer. Tro aldrig, at Uenighed og Adspaltelse gavne en Sag. Det ovennævnte store Uheld og Tab kan jo ikke lægges den nye Bestyrelse til Last. Trods dette maa det staa fast, at D.B.F. har udrettet saare meget for den danske Biavl, og at den fremdeles vil være langt bedre i Stand til at arbejde for Sagens Fremgang end de enkelte Kredse, der ikke ville staa i Forbindelse med Hovedforeningen.

Vi ville slutte disse Betragtninger med Ønsket om, at alle danske Bivavlere

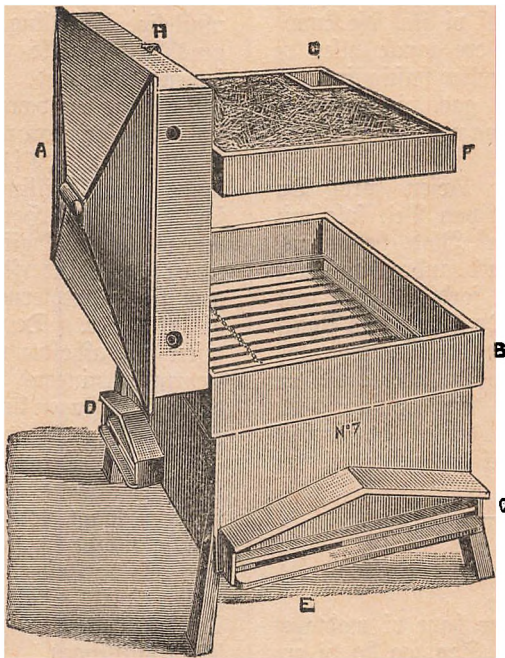

Fig. 9. Cheshire's Stabe set forfra og fra Bense. Ovenover Bollen ses en Winterpa kreds-Ramme fuldt med Korkspaaner.

maa mødes i vor Forening til fælles Samarbejde for vor gode Sag.

Jører i Biavl.

(Af Thos. Wm. Cowan.)

(Fortfæt.)

(Det følgende Uffnit i Bogen beskæftiger sig navnlig med Beskrivelsen af Cowan's Stade. Da vi imidlertid i XX. S. 145 har beskrevet dette Stade, ville vi her forbigaa dette Uffnit).

Boliger. Cheshire's Stade. Dette er fremstillet i Fig. 9. Af Billedet ses det, at Stedet er sammenbygget med Joden, og at det bestaar af den egentlige Bolig og Overrummet. Indgangen, som er ejendommelig for dette Stade, er ligesaa bred som hele Stadets Forfide. Bundbrædtet straaer 2 1/2 " fortil, og 10 " af den midterste Del af Flyvebrædtet er forsynet med nedhøvlende ikke meget dybe Kender, som kunne optage Regnvand. Bierne kunne da krybe

ind paa de forholdsviis tørre opstaaende Kanter mellem Kenderne. Flyvehulleter 10 " bredt og er dannet ved at udfkære lidt over 1/8 " fornedet af Forvæggen. I Indgangen er anbragt en Skyder

paa hver Side, som tilfammen danne en Sigfag-Indgang, der kan gøres bredere eller smalleere efter Behag. En Stopper paa hver af dem hindre dem i at nærme sig mere end paa 1/8 " Afstand fra hinanden ¹⁾. Bundbrædtet er bevægeligt, idet man kan trække det ud fortil. Det glider nemlig paa to Lister. For at holde det tæt til Boligens Underkant indstyktes et Par fildannede Lister mellem Glidelisterne og Bunden.

Stadets Vægge ere dobbelte, og Mellemrummene fyldes med Kork-Spaaner, som afgive et rigtig godt Emne til Winterpakning. De indre Vægge have Falske, som ere forsynede med Zinklister, paa hvilke Tavlebærernes Ender kunne hvile. Boligen har elleve lave Normalrammer.

¹⁾ Denne Sigfag-Indgang har nu i flere Aar været anvendt i England ved mange Stader som et godt Middel mod Koveri. Det har imidlertid vist sig, at man med denne Slags Skydere let kommer til at knuse Bier. Desuden giver 1/8 " bred Indgang om Vinteren for lidt Udgang for Luft til en stærk Familie. Disse Indgange bruges derfor nu mindre.

R. N.

Tavlebærerne ere 7/8 " brede og holdes i den rette Afstand ved Hjælp af Afstands-Stifter, der ere anbragte 1 paa hver Side af Tavlebæreren, de staa 5/8 " frem. Disse Stifter slaas ind i Tavlebæreren lige over det Sted, hvor Sidelisten støder til denne, fordi man derved undgaar Fare for ved Udsligning at sønderrive den nærmeste Table med Stiften. Naar Stifterne slaas ind 1 paa hver Side af Tavlebæreren og tillige den ene over den ene Sideliste, den anden over den anden, da opnaas herved den Fordel, at Rammerne kunne drejes, saa at enten den ene eller den anden Side vender fremad efter Biavlerens Onste. Et bevægeligt Indstudsbrædt er tilpasset til at glide paa Zinklisterne. Ved Hjælp af dette kan Rummet indskræntes efter Behag. Det bestaar af 2 Bræder, der ere struede sammen; men inellem Bræderne langs Kanten indlægges sammenfoldede Klædelister, der lufte fuldstændigere og dog tillade Indstuddet at glide let mellem Stadets indre Vægge. Imellem Bræderne fyldes Rummet med Korkspaaner. Over Ram-

merne lægges et Tæppe. De fire Ben, som danne Joden, ere spærrede lidt ud til Siderne for at give Stedet en fastere Stilling. Overrummet, som tillige danner Stadets Tag, er ved

Hængsler forbundet med Boligen og er saaledes tilpasset, at Tagets fremstaaende Kant hindrer Overrummet fra at sænkes dybere end saaledes, at det ved Opklukningen kan danne et vandret Bord. Paa den ene Side er anbragt en Ventilator, der kan give stærkere eller svagere Luftfornyelse efter som en deri indfat Skyder flyttes mere eller mindre til den ene Side. Inden i Taget findes desuden befæstet en Table med vedhængende Griffel, hvormed man kan gjøre Optegnelser angaaende den i Stedet boende Familie.

Nylig har Hr. Cheshire indført en Forbedring i dette Stade, ved Hjælp af hvilken man kan danne et Dronning-Stade i en Del af Boligen. I den henfjåt giver man da Bierne Indgang, ikke midt paa Forfiden, men, som vist i Fig. 9, kun i den venstre Halvdel af Forfiden. Endvidere anbringes i det bagerste Hjørne af Boligens venstre Side en ny mindre Indgang. Vil man nu oplække Dronninger af nogle aabne Yngeltavler i Boligen, da anbringes disse bagtil og adskilles fra de forreste ved det

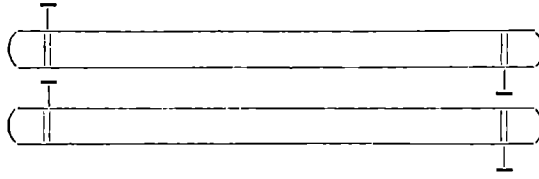

Fig. 10. Tavlebærere med afstøtende Afstands-Stifter anbragte lige ud for Sidelisterne.

Jør omtalte Indstøb, saaledes at Dronningen befinder sig i Boligens forreste Del. Nu drejes hele Stadet $\frac{1}{8}$ Omgang, saaledes at det venstre forreste Hjørne kommer hen i den Stilling, hvori tidligere Hovedindgangen befaadt sig. Følgen deraf vil være, at de hjemværende Bier vilde dele sig, idet omtrent lige mange vilde søge til Hoved-Indgangen og til den nye Indgang. Paa denne Maade bliver altsaa Dronning-Stadet befolket, og de derværende Bier vilde da snart opføre Dronning-Celler. Naar man ønsker paany at forene de to Stader, da udtages Indstøddet, den lille Indgang lukkes, og Stadet bringes atter tilbage i dets oprindelige Stilling.

Dette kan betragtes som et Eksempel paa Stader, der benytte Afstands-Stifter. Siden dets Opfindelse i 1874, da det tog første Præmie i England, har Opfinderen lidt efter lidt indført de Forbedringer, hvormed det her er beskrevet. (Fortf.)

Det Led, der er nærmest Hovedet, kaldes Skaflet, det vender opad og til Siden. Dette er omtrent 6 Gange saa langt som ethvert af de andre Led og meget bevægeligt haade opad, til Siden og nedad. De øvrige Led danne Svøben, der vender nedad og udad, og denne er udrustet med en Mængde forskellige Redstaber, der staa i Sansningens Tjeneste. Benævnelsen „Følehorn“, som flere Gange er bleven omskiftet, viser sig ved de nyere Undersøgelser at være aldeles rigtig, idet Svøbens Led er besat med mange dels ganske korte, dels længere Følehaare, hvert forsynet med sin lille Følenerve. Saadanne Haare findes dog ikke udelukkende paa Følehornene, men ogsaa mange andre Steder paa Legemet. Der er imidlertid ikke længere Tvivl om, at Følehornene ere et aldeles fortrinligt Føleledstak, som sætter saabel Arbejderen som Dronningen i Stand til at finde sig til Rette paa Tavlerne i det mørke Stade, fuldstændig som om de kunde

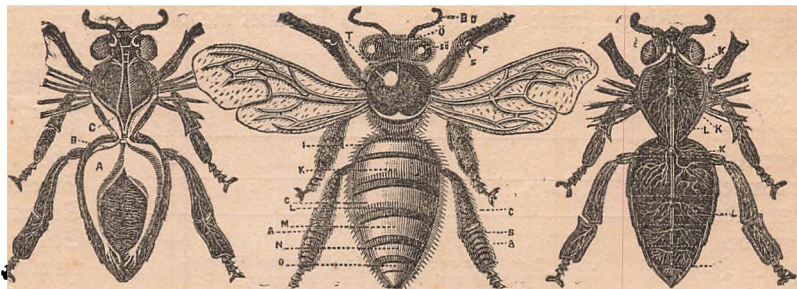

Fig. 11. Hovedbrøsts-System og Antennælle Fig. 12. Ydre Skelet og Redstaber af en Arbejder. Fig. 13. Nerve-System

Nærmere Forklaring til disse Figurer vil efter Haanden fremkomme i Teksten.

Konningbien.

2. **Hovedet.** Hele Legemet bestaar hos Arbejderen og Dronningen af 10, hos Dronen af 11 Hornvinge, der ved blod elastisk Hud ere forbundne indbyrdes. Den første af disse Ringe danner Hovedet, der omtrent har Form som en Linse, som vender Fladen fortil. Forneden paa Hovedet sidder den før bestrevne Mund saaledes, at naar Munddelene udstrækkes, rettes de nedad. Midt paa Hovedets Forside sidde 2 Følehorn og paa hver Side af disse 1 sammentat Øje. Endelig findes hos Arbejderen overst paa Hovedet, hos Dronen mere fortil, de 3 enkelte Øjne.

Følehornene (se Fig. 12 B D) ere befæstede ganske tæt ved Siden af hinanden, de bestaa hos Arbejderen og Dronningen af 12 Led, hos Dronen derimod af 13.

Je Cellerne. Hos Hamerne findes disse Haare derimod kun i Svøbens Spids, der benyttes som et Redstak til Meddelelse og Gjenkjendelse, det har den Brug for, men ikke for at finde sig nøje til Rette paa Tavlerne, naar blot Spisefamret er vel forsynet. — Mellem Følehaarene findes en Mængde smaa, runde, nedtrykte Pletter (hos Arbejderen 2400, hos Dronningen 1600, men hos Hamerne det uhyre Tal af 19,000 paa hvert Følehorn). Disse kaldes Lugtehinder, fordi de bestaa af en tynd Hinde udspændt over en lille Hule, hvortil en Nervegren naar op. Man antager, at disse fine Hinder ere Lugteredstaber, Følelsen kunne de ikke tjene, da de ere nedtrykte. Hvis denne Antagelse er rigtig, da forstaas det let, at Arbejderen, som ved Lugten skal opspore Nektaren, har flere saadanne Lugtehinder end Dronningen. Men hvorfor har Dronen da et saa uhyre stort Antal? Fordi

den opporer Dronningen dels ved Lugten og dels ved Snyet, derfor ere disse 2 Santer stærkere udviklede hos den end hos Hunner og Arbejdere. — Endelig findes navnlig paa de yderste End nogle smaa Huller (men i langt ringere Antal end Lugtehinderne). Disse kaldes Høre-Hullerne. Hvert af dem fører ind til en ganske lille Hule, til hvilken ligeledes en Nervegren fører. Disse antages at være Biens Høre-redskaber, de ere noget større hos Dronen end hos Dronningen og Arbejderen. Flere Forskere have benægtet, at Bier kunne høre, fordi Forsøg med Musik, Stud eller lignende Lyde ikke have frembragt nogen kjendelig Virkning paa Bier. Denne Opfattelse er sikkert fejlagtig, thi det er urimeligt at forlange, at Bierne skulle lade sig paavirke af Lyde, som ikke være dem. Nej, vi, der daglig omgaas med de smaa Vidunder-Dyr, kunne jo let anføre Tusinder af Beviser paa, at Bierne kunne høre. Prøv f. Eks. at skrabe lidt paa Flydebrædtet en lun Sommeraften, naar Bierne holde Vagt ved Indgangen, de skulle da snart vise sig. Der kan ikke være Tvivl om, at Bierne have en meget fin Hørelse, derimod kan der ganske vist tvistes om, hvorvidt de sidstnævnte Redskaber ere Sædet for denne Sans.

Vi have ovenfor udtalt, at Bierne oppore Nektaren ved Lugten. Dette kan bestræges som bevist, og det er let at gjøre Forsøg i den Retning: Vil man f. Eks. tilbyde dem et eller andet lugtende Emne, som man ved er dem imod, da vil man kunne se, at de først udstrække Følehornene derimod og derefter trække sig bort derfra. Er det tilbudte Emne derimod uden Lugt, da komme ogsaa i dette Tilfælde Følehornene først frem, men derefter strækkes Tungen hen dertil for at smage paa det ubekjendte, og er da Smagen Bien imod, da trækker den sig tilbage derfra. Smagen har nemlig sit Sæde i Tungen, navnlig i flere smaa Kjertler i Tungenoden paa det Sted, hvor Mundspytet blandes med den opstigende Nektar.

Til Begynderen.

Marts. (Af H. H. Hoffmann). Allerede den 2den, 4de, 5te og 6te Februar havde vi — i alt Fald her paa Lolland — saa mildt Vejr, at Bierne holdt Rensningsudflugter, og skjønt Vejret nu er flaaet om, saa at vi i Aagen fra den 6te til den 13de have haft 6—8° Nattefrost, saa tyder mange Tegne paa, at vi kunne saa tidligt Joraa. I Tilfælde heraf ville Bierne i Marts Maaned kunne finde en

Del Næring af blomstrende Vidier og Hassel samt det i Stovbunden fremnyldrende Blomsterflor. Med mildt Vejr ville Bierne holde deres bekjendte Forpil, og da den begyndende Veglægning med det vaagnende Liv og forøgede Virksomhed i Staderne fremkalder Trang til større Forbrug af Næring, saa bør Biableren nu ikke unblade at forvise sig om, at hans Smaabenner have tilstrækkeligt at leve af for et længere Tidsrum.

Joraaarsvejret kan være meget uheldigt: den ene Dag Kulde med megen Sne og den næste Dag maaske Solskin og Varme, ja at det er umuligt at holde Bierne inde, selv om alt er dækket af et Snelag. Er dette Tilfældet, og man en Morgenfund ser Tegn til, at vi ville saa mildt Vejr op paa Dagen, bør Sneen bortskaffes mindst 2—3 Alen foran Staderne og Jorden dækkes med Halm, Tørvesmuld, Aske eller Garverbark, da ellers mange Bier under Forpillet ville gaa til Grunde paa den kolde, vaade Jord, hvilket vil skade Staderne meget i deres senere Udvikling.

Det vigtigste ved Eftersynet er, at man faar forsynet de svage Stader med tilstrækkeligt Forraad for en Maanedes Tid (mindst 4 Ø). — Har man Stader med meget forskjelligt Forraad, da er det nemt at fordele dette nogenlunde ligeligt mellem alle Staderne, indtil mere stadigt mildt Vejr indtræder; men kan man ikke opnaa, at Bierne paa denne Maade kunne saa tilstrækkeligt, bør man fodre. Man tager da 4 Ø Randis til hvert Stade, man vil fodre, kommer det i en emaillet Gryde, ghyder saa meget Vand derpaa, at det næppe dækkes deraf, bringer det i Kog og rører flittig om, indtil det er opløst; thi det maa endelig ikke brænde paa Grydens Sider eller Bund, da det saa er skadeligt for Bierne. Denne Opløsning giver man Bierne paa samme Maade, som er beskrevet i forrige Nummer ved Jodring med Vand, hvis man har Huj, der ere aabne foroven; ellers maa man helde Opløsningen i tomme Tabler, som saa indhænges bagfra tæt op til Viskumpen. Ved Joraaars eftersynet maa man ogsaa rense under Bierne, hvortil benyttes en Bundstraber. En saadan kan man meget nemt lave sig selv af en flækket Hasselpind ved at tilbanne denne paa $\frac{1}{3}$ Snæs Tommers Længde som en Kniv, der ikke er over $\frac{1}{4}$ " bred. Enden af Kniven tilbaner man som Enden af en Barberkniv, skaat indad mod Ryggen, for bedre at kunne komme ind i Krogene med den.

Endvidere efterser man, om der i det udrensede findes faste Honningkorn, hvilket let opdages, hvis man fugter en

Finger og dyppe den i det udrensede, thi smager det sødt, pda er der kandiseret Honning deri, og man maa da ikke forsømme at hænge Vand ind til Bierne. Man kan ved Estersynet ikke opdage Vg eller Yngel i et Stade, er dette mistænteligt, og man bør passe nøje paa, naar Bierne efter Forspillet komme hjem med de bekjendte „Bukser“; thi finder dette Sted hos nogle Stader, men ikke hos det mistæntelige, da kan det let være moderløst eller have en ufrugtbar Dronning. For at forvise sig herom, udekaster man det nogle Dage senere en fornyet omhyggelig Undersøgelse, for om muligt at opdage Yngel deri. Finder man saa, at Stadet er enten moderløst eller Dronningen ufrugtbar, bør denne dræbes og Bierne forenes med et andet Stade, hvilket sker paa følgende Maade: Man udtager i det moderløse Stade de Tavler, der ere besatte med Bier, oversprojer dem med Sukkervand og indhænger den lempelig en Table bag Bilkumpen i det Stade, man vil forene dem med.

Det er en Selvsjølge, at Estersynet kun bør foretages i mildt Vejr, ikke i raat og foldt, da Bierne saa let kunne blive forcoolede, saa Bugløb og andre Sygdomme, ligesom ogsaa, at man, naar man er færdig dermed, atter bør dække Bierne paa samme Maade, som Tilfældet har været hele Vinteren.

Biavlslærere.

De Kredse, der ønske Besøg af en af D.B.F.'s Biavlslærere, annodes om til undertegnede Sekretær at indsende Begjæring herom, helst i Løbet af Marts, da Rejserne ventes at kunne begynde i April.

En saadan Lærer sendes i Almindelighed til en Egn for paa en saadan Rejse at holde flere Møder. Derfor bør Begjæringerne i Tide fremsættes, for at Rejserne kunne ordnes formaalstjenligt jaaledes, at der paa hver Rejse holdes flere Møder i tilgrænsende Kredse.

Kredsen er pligtig til under Læreren's Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale og, naar det behøves, Nattelegi. Alle øvrige Udgifter dækkes af D.B.F.

Frans W endt, Erstev,
Præsident. Sekretær.

Bier og Planter.

Honningplanter. Blandt det store Antal Honningplanter, som i sidste Aargang ere omtalte, er der 3, som særligt ere an-

befalede, og med Hensyn til hvilke vi jævnligt modtage Forespørgsler. Vi skulle derfor her kort omtale hver af disse Planter.

1. *Phacelia tanacetifolia*, Faselie, er en meget smuk Sommerblomst (enaarig), der kan dyrkes i enhver Have. Den bliver 12—20 " høj, baade Blade og Blomster ere meget pyntelige. Den kan jaas fra Marts til Juli og det er meget let selv at høste Frø af den. (Se i øvrigt XX. S. 96).

De andre Arter af denne Slægt ere ligesaa smukke, men ikke nær saa honningrige.

2. *Scrophularia nodosa*, Brunrod. Stængelen 2—3 ' høj, 4-kantet; knoldet Rodstof. Blade og hjerteformede, modsatte. Blomsterne i en Top, Bægeret 5-delt; uregleret krukkeformet Krone, olivengrøn med mørkebrun Overlæbe. Planten glat, fler-aarig.

Denne Planter Blomster ere ofte saa honningrige, at man kan ryste Nektaren ud i store Draaber. Den besøges derfor ivrigt af Bierne; men den er ikke en Frydplante, og den fordrer temmelig fed Jord. Den maa derfor dyrkes paa affides Steder i Haven.

3. *Leonurus Cardiaca*, Hjerte spand. En stiv, opret, 2—4 ' høj grenet Plante, Blade haandslige, paa Undersiden graa-haarvede. Blomsterne i mange adskillte tætblomstrede Kranser. Bægeret tandet. Kronen blegrod med hviduldet Overlæbe. Almindelig ved Gjerder.

Denne Plante er ligeledes meget honningrig. Den er smukkere end Brunrod, men dog kun lidt pyntelig. Den kan dyrkes paa simpel Jord, men bør ligesom den foregaaende henvises til et affides Sted i Haven.

Vi skulle i Dag omtale 3 andre fortrinlige Honningplanter, hvis Dyrkning hos os umuligt kan have en Fremtid for sig.

4. *Dipsacus silvatica*, Kartebolle. Denne Plante indmærker sig ved sin tidselagtige Dragt, 1—2 Alen høj; modsatte Blade, hvis Ribber ligesom Stængelen ere beklædte med Bigge. Blomsterne i et højt, ved Rodenbeden valseformet Hoved. Blomsterne lilla, komme frem i Ringe eller Pletter paa Hovedet.

De afblomstrede Hoveder anvendes i Klædefabrikker til Kartning, og derfor dyrkes Planten mange Steder i Tyskland og i Nord-Amerika. Fra sidstnævnte Land har man en Fortælling om en Mand, der for en Snes Mar siden købte en Gaard meget dyrt uden at have junderlig Kapital. Han fandt paa at dyrke ¼ af Lodden med Kartebolle, og han drev tillige Biavl. Disse to Ting gjorde ham i Løbet af saa Mar til en rig Mand. Nu ere Kartebollerne vistnok i en meget lavere Pris end den Gang; men

vi antage dog, det kunde lønne sig godt at dyrke dem hos os. Et Par Stæpper Land med Karteboller ville afgive et fortrinligt Honningtræk. Denne Honning er desuden en af de fineste, man kjender.

5. *Echinops sphaerocephalus*, Tidsele-kugle. Dette er en stor, men meget smuk Tidsele, der naar en Højde af et Par Alen. Den er let kjendelig ved sine lysblaa Kroner, der ere samlede i store kugleformede Kurve. 2—4 Planter af denne Art anbragte i en Kåbat i en Blomsterhave afgive et smukt Syn og et godt Honningtræk. Naar man om Morgenen omvisler en af de blomstrende Kurve med tyndt Papir, for at holde Insekter borte, og man derpaa om Aftenen afbryder Kurven, da kan man af Kronerne udbryste saamegen Honning i Haanden, at denne bliver ganske vaad deraf.

Planten er flersaarig og formeres bedst ved Deling.

6. *Clarkia elegans* er en meget smuk Sommerblomst (ensaarig). Den bliver $1\frac{1}{2}$ ' høj og er pyntelig baade ved sine mørkegrønne lancetformede Blade og sine hvide, rødlige eller rødviolette Blomster. Den kan saas fra April—Juni og trives i enhver Jordbund. Den afgiver en Mængde Frø. Planterne tage sig bedst ud, naar Frøet saas tæt i Rækker.

Ekko fra Staderne.

Grange, Laaland, d. 10. Jan.

Maart 1886 blev et daarligt Honningaar for denne Egns Bedkommende. Vi have kun havt 1 flettere Honningaar i de 9 Aar, jeg har drevet Bivavl. Jeg har ingen Honning høstet og ingen Sværme faaet. Heller ikke har jeg formeret ved Kunst. Jeg har 27 Familier, nemlig 11 Kuber og 16 Dzierzons-Stader. Jeg ønsker Dem et glædeligt Nyaar og at De fremdeles maa leve og virke paa Bivavlens Omraade.

Deres meget forbundne F. P.

Ulfborg, d. 27. Jan.

Jeg tillader mig herved at tilstille Dem nogle Ophøsninger om Bivavlens Standpunkt her paa Egnen. Efter flere Aars Forsøg, der gav et for Bivavlens Rentabilitet særdeles gunstigt Udfald, har jeg i den sidst forløbne Sommer holdt en Række Møder — ialt 7 — med praktiske Døvelser og Vejledning. Møderne, der alle have været holdte udenfor Ulfborg Sogns Grænser, have været jævnt godt besøgte, og Resultatet har været Anstæffelsen af 27 Stader

(Vorbeds Trugstade med Halvrammer i Honningrummet) og Daimelsen af en Forening: „Ulfborg Sogns Forening for Bivavl og Havebrug“. Et Høststade med dobbelt Honningrum (se Fig. 14), som jeg anstæffede mig ved min Ankomst hertil i 1882, har i de forløbne Aar givet følgende Udbytte: 1883 70 \mathbb{R} , 1884 102 \mathbb{R} , 1885 67 \mathbb{R} 1886 105 \mathbb{R} . Andre Stader, der vare indvintrede i god Stand, gave følgende Udbytte 1886: Lars Berthelsen 1 Vorbeds Trugstade 85 \mathbb{R} , Sammes 2 do. hvert 75 \mathbb{R} , Sammes 1 do. 65 \mathbb{R} , Lars Andersen 1 Høststade med dobbelt Honningrum 80 \mathbb{R} .

Verb. Zahrtmann, Apotheker.

Stagen, d. 1. Febr.

Jeg har havt Bier i 4 Aar. Føden have de hjerget. I 2 Aar have de givet Overskud: et Trugstade af Hr. Pedersens, 20 Kammer 10×12 " gav i 1874 32 \mathbb{R} . Det er det meste, et Stade har givet endnu.

Jeg har ingen Indtægt havt endnu, men saa har jeg da en Del smaa Venner, som skyldte mig Husleje, og med lidt Held er jeg sikker paa den. 1885 var et daarligt Aar. Z. M.

N. B. Jylland, d. 11. Febr.

Vandfodring. Det ser ud til i disse Dage, at Bierne kunde trænge til Udflugt. Sæer er et Folk uroligt, det sender for mange Bier ud i Verden, de dø. Jeg gav det Vand; men det hjælper ikke ret, der ligger heller ikke Sukkerfugler paa Bunden. Jeg har prøvet at give et Folk Vand, paa den Maade, at jeg lægger en rund, $\frac{1}{8}$ " Lampeøge i en flad Staal med Vand i, Bøgen gaar derfra ned imellem Ladlerne til Viklumpen, de tage godt Vandet til sig. Vandbeholderen er en Sardinbaase, hvori der foroven er gjort Hul til Bøgen at gaa ud af, for at kunne dække Daafen med et Stykke Glas. V.

N. B. Sjælland, d. 21. Febr.

Det første Tegnet til Udflugt viste sig den 2den, idet nogle faa Bier kom frem ved enkelte Stader; men egentlig Rensningsudflugt iagttoges først den 6te Februar fra et Trugstade med lave Normalrammer og fra et Berlepsch's Høststade. Bejret var for kolbt til Undersøgelse og har siden holdt sig vinterligt, saa at de fleste af mine Stader endnu ikke have holdt Rensningsudflugt.

E. Stenstrup.

Vi=Wanter. For et Par Aar siden

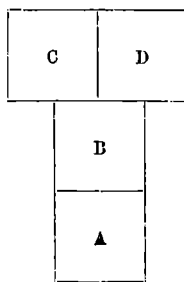

Fig. 14. Rammeindstillingen i et Høststade med dobbelt Honningrum. A og B Yngelrammer. C og D Honningrammer.

ipebe min Kone et Par Banter af gult Voksbug med en Finger i hver. De kunne snøres tæt om Haandleddet. Bierne har aldrig stukket der igennem, og jeg tror, det er et brugbart Stof for dem, som ikke vil stikkes i Hænderne af Bierne. P. B.

Understøttelse til D B.F.

I disse Dage har Direktionen for det Raben-Levekan'iske Fond tilstaaet „Danmarks Bivavler-Forening" en Understøttelse af 200 Kr.

Fra Hørsene.

Med Hensyn til Vallo Stifts B.F.s Vedrift for Aaret 1886 er jeg herved saa fri at sende Dem følgende Opgjørelse.:

Til Drift i Foreningen haves indvintret 119 Kuber og 140 Rammestader, ialt 259 Bi-Familier. Sommeren afgav 54 Sværme, ikke meget efter Kubeantallet.

Indtægt for høstet Honning og lidt Voks beløb sig til (gjennemsnitlig Pris for Honning var 60 Øre pr. K) 1033 Kr. 35 Øre.

Udgift til Husje, Redstaber og Bier, som jo dog ikke alt kan komme paa dette Aars Konto, men anslaaet til Udgift for dette Aar til 99 Kr. 13 Øre, dernæst er forbrugt Foderfukter til et Beløb af 128 Kr. 10 Øre. Udgift ialt 227 Kr. 23 Øre fra Indtægt 1033 Kr. 35 Øre = Indtægt 806 Kr. 12 Øre.

Heraf er kun 29 Medlemmer, der har høstet over 10 K Honning pr. Stabe, de øvrige altsaa mindre, og mange intet. Da det er første Aar, Foreningen er i Virksomhed, synes dette Aars Resultat at love godt, naar først alle Medlemmer faar Bier og kan begynde at høste.

A. C. Rindberg Fmd.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 57. Hvilken Dronning overlever, naar man giver en Sværm tilbage til Moderstaden? (Z. M.) — S.: Som oftest den gamle Dronning. Derfor Sværmen derimod selv gaar tilbage til Moderstaden, da vil man ofte kunne finde Dronningen liggende i Nærheden ude af Stand til at flyve. Lader man den da ligge paa Jorden, eller man dræber den, da vil Moderstaden faa en ny ung Dronning, som senere vil følge med den første Sværm, Staden udsender.

Nr. 58. Er Tilberedelse og Ud-

salg af Honningprodukter fri Ræring? (Jeg er nemlig blevet idømt 15 Kr. Mulkt for at have solgt Honning-Limonade, som jeg selv havde tilberedt, og Hvedebrød. Jeg gav Kjøberne Lov til at fortære det hos mig. C. L.) — S.: Ja, den nævnte Tilberedelse og Udsalg af disse Varer, tilberedte af den af Sælgeren selv høstede Honning, er fri. Men Udsænkning af de nævnte Varer er ikke fri. Derfor maa Mulkten være idømt, ikke for Salget eller Tilberedelsen.

Nr. 59. Jeg har 4 Bistader: et Højstade og 3 Trugstader, men har været saa uheldig at faa Kammer af 3 forskellige Størrelser: Højstaden 8 " Dybde og $8\frac{3}{4}$ " Vidde, 2 Trugstader 12 " Vidde og 10 " Højde, 1 Trugstade $8\frac{1}{2}$ " Vidde og $9\frac{1}{2}$ " Højde. Da jeg nu vil have 1—2 Trugstader lavet i Foraaret, tillader jeg mig i Tidsskriftet at spørge: Er nogle af disse nævnte Rammemaal formaalstjenlige, hvis ikke, har jeg tænkt at antage et helt nyt Maal og faa lade de gamle indrette derefter. Hvilket Maal er saa det heldigste? (B.) — S.: Da vi maa antage, at Deres Højstade i det mindste har 2 Stokværk Kammer og rimeligvis 3, ville vi foreslaa Dem i det Stade at anvende den høje Normalramme ($8\frac{1}{2}$ " br., 14 " høj) i de to nederste Stokværk, som da kun faa et Sæt Kammer. Har De et 3die Stokværk ovenover, da kan det anvendes som Honningrum med de gamle Kammer. — De 2 Trugstader med 12×10 " Kammer kan De godt benytte uden Forandring. Det er nemlig et meget godt Maal, som De derfor ogsaa kan benytte i de nye Stader, De agter at anskaffe. Det sidste Stade med $8\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ " Kammer ville vi raade Dem til, faa snart ske kan, at gjøre højere, saa at det kan tage den høje Normalramme. Boligen maatte da være $14\frac{1}{2}$ " høj indvendig. — Da vi føle os overtydede om, at Normalmaalet saavel det høje ($8\frac{1}{2} \times 14$ ") som det lave ($14 \times 8\frac{1}{2}$ ") i Løbet af nogle Aar vil blive det almindeligste, tilraade vi Dem dog helst at lade de nye Stader faa dette Rammemaal.

Nr. 60. Hvilken Tid er den bedste til Indbringelse af Bier i nye Boliger? (B.) — S.: Sværmetiden er bedst hertil, hvis man kan faa Sværme til at besøge dem med. Vil man derimod overføre en ældre Familie fra en Kube i et nyt Kunststade, da bør man dertil vælge enten Begyndelsen af Maj eller Slutningen af August (se XX. S. 65). Dette gjælder ligeledes, naar man vil overføre Bier fra et Kunststade til et andet, som ikke har samme Rammemaal.

Et og andet.

Vandfodring. I „Bienenwirtschaftliches Centralblatt“ beskriver den ansjete Biavler Flgen sine Jagttagelser over Biernes Vandforbrug. Dette er langt større paa visse Aarstider end paa andre. De kunne ikke opklæffe Yngel uden Vand, og derfor er deres Forbrug heraf størst om Foraaret. Paa Grund af daarligt Vejr paa den Aarstid ere de dog ofte forhindrede fra at hente Vand, og mange omkomme under Forsøg paa at skaffe det. Han har prøvet forskjellige Maader til at forsyne dem med Vand og har fundet, at den bedste er at fylde en Table med Vand og hænge den tæt ind til Bierne og dernæst en Honningtable lige op til Vandtavlen. Svage Familier tog slet ikke Vandet, og den Mængde, der blev forbrugt i de forskjellige Stader, svarede ganske til Familiernes Styrke. Naar Bier paa denne Maade forsynes med Vand, flyve de ikke ud for at faa det, og derfor bliver her ved Biernes Dødelighed om Foraaret meget formindsket.

Yngeltavlernes Afstand. Om dette Emne skriver Amerikaneren J. E. Pond: „Enhver erfaren Biavler ved, at Bierne kun nød sig gjenme Honning i korte Celler, og at de aldrig opklæffe Yngel i forlængede Celler. Denne Betragtning har givet mig Nøglen til fornuftig Biavl. Mine Rammelister ere netop $\frac{7}{8}$ “ brede. I det tidlige Foraar affkræller jeg med en skarp Kniv alle Tavler, som skulle anbringes i Yngelrummet, til netop den samme Tykkelse som Listernes Brede og indhænger dem saaledes, at der kun lige er en (Vej) imellem dem indhæjres. Naar Honningtrækket begynder, anbringer jeg Delinger ovenpaa, og Bierne begynde da straks at arbejde i dem, fordi de der finde det Forraadsrum, som de mangle. Yngelrummet bliver nemlig kun brugt efter dets Bestemmelse, d. e. til Opklækning af Unger. Selvsølgelig maa Pladsen i Yngelrummet være afpasset efter Familiens Styrke, for at give det bedste Udslag; men om man ogsaa giver for megen Plads der, vil Honning dog ikke blive anbragt i korte Celler, saalænge der findes anden Plads i Stadet, hvor de forlængede kunne bygges. Dette er hos mig ikke kun en Læresætning, men et Udslag af Erfaring. Jeg har anvendt denne Maade i 4 Aar, og jeg finder, at Udslaget stadig er det samme.“

Biernes Vægt. Den bekjendte Biavler Gundelach i Hesseu-Cassel har foretaget

en nøjagtig Vejning af Bier. Han foretog Vejningen den 1ste Oktober og fandt:

1ste Dronning	vejede	0,1685 gr.
2den	—	0,1960 —
3die	—	0,2110 —
1 ikke belastet Arbejder	—	0,1112 —
1 Drone	—	0,2352 —

Disse Tal have megen Interesse. De vise en meget stor Forskiel paa Dronningers Vægt. Mange Prøver have dog godtgjort, at Dronningens Frugtbarhed ingenlunde retter sig efter dens Vægt, idet smaa Dronninger ofte kunne være meget frugtbare. — Af Arbejderens Vægt ses det, at der skal næsten 5000 ubelastede Bier til 1 B (som er 500 gr.). Belastningen vil i det højeste kunne være $\frac{1}{4}$ af Biens, man faar da c. 4000 belastede Bier paa 1 B. En jævn stor Sværm vejer c. 3 B, d. e. 12,000 Bier; men en stor Sværm kan godt veje det dobbelte, altsaa 24,000 Bier. Herefter maa et kraftigt Stade i den bedste Træktid antages at indeholde c. 30,000 Bier. — Droner veje lidt mere end dobbelt saa meget som Arbejderne.

Gavnlige Vink.

Vinterfoder. Naar man i den kolde Aarstid nødes til at fodre et Stade, fordi dets Forraad er saa ringe, at man frygter, at Familien ellers maa dø af Hunger, da bør hertil anvendes et Foder, som ikke ved sin stærke Vandholdighed opmuntrer Bierne til at yngle og til at flyve meget. Ved saadanne hyppige Udflugter i koldt Vejr vilfe nemlig et stort Antal Bier gaa tabt. Som godt Vinterfoder kan tilraades: Forseglede Honningtavler, Foderbejg og Kandis.

Forseglede Honningtavler haves ikke almindelig i Reserve hos vore Biavlere, fordi de ere vanskelige at glemme andre Steder end i Biflyngen. Saadanne Tavler vilfe nemlig, naar de opbevares udenfor Stadet, trække Fugtighed til sig, og Honningen vil være tilbøjelig til at krystallisere, saa at den bliver tør og lornet. Haves imidlertid saadanne Tavler, da kunne de anvendes ved at lægges paa Pladen lige over Biflyngen, 1 i hvert nødlidende Stade. Ovenpaa Tavlen tildekkes omhyggeligt med Tæpper og Klude.

Foderbejg tilberedes ved at blande smeltet Honning med stødt hvidt Sukker. Blandingens sammensættes til en jævn blød Dejg og henlægges i en Klump paa 1—2 B ligeover Biflyngen og tildekkes derpaa godt.

Lyst Kandis kan henlægges i store Stykker paa lignende Maade lige over Biflyngen. Dette Foder kræver dog et Tilskud af Vand, som kan gives ved Hjælp af en tyn vaad Lapp Klæde, der lægges ovenpaa Sukkeret. Man kan ogsaa benytte et tørt Stykke Dlic-Lærred. Naar et enkelt Lag af saadant Lærred (eller emaillet Tæppetøj) lægges under Tæppet, men ovenpaa den tørre Kandisklump, da vil den Fugtighed, som findes i Luften i Boflyngen, og som mest hidrører fra Biernes Aandedræt, afsætte sig paa Undersiden af Lærredet i Form af Vanddråber, der saaledes afgive den fornødne Fugtighed til Sukkerets Oplosning.

¹⁾ Herved forstaas en Afstand af lidt over $\frac{1}{4}$ “.
R. A.

Brevkasse.

Valse-Maskiner. I Følge de nylig modtagne Prislister fra Udlandet laaves Valserne til disse Maskiner nu af 3 forskjellige Metalblandinger: Messing anvendes kun til Maskiner for Delingstavler, da dette Metal ikke kan udarbejdes fint nok til nøjagtig at fremstille de naturlige Cellebunde.

Valse-Metal er en særegen Blanding, der i sit Vdre ganste ligner Nikkel; men er lidt blødere end Messing og derfor kan udarbejdes til fuldkomment at ligne de naturlige Celler. Dette Metal holder sig altid blankt, er særdeles holdbart og anvendes nu næsten udelukkende til Yngeltavler.

Skriftmetal er meget blødere end det foregaaende og lader sig let udarbejde. Det er det billigste; men vi have nu fra flere Sider hørt Klager over, at det ikke er holdbart.

Efter disse Erfaringer ville vi ubetinget tilraade de ærede Bestillere at forlange Valse-Metal til Yngeltavler eller Messing til Delingstavler, skjøndt disse 2 Metaller forbyr Maskinen omtrent med $\frac{1}{4}$ i Sammenligning med Skriftmetal (se Kundgjørelser).

Løve for Kredsforeninger haves ikke trykte til Salg hos Hovedforeningens Sekretær, men saadanne ville muligt blive trykte i Aarets Løb og kunne da leveres til en meget billig Pris (2 Øre pr. Stk.)

Eksektmand kan ikke laane Bøger eller Redskaber hos D.B.F., fordi vi mangle Sikkerhed for saadanne Laans Tilbagelevering. Dan en Kreds i Deres Egn paa mindst 10 Medlemmer, da kunne slige Laan faas. (C. L.)

Biavlslærere. (N. S.) Ja, de Egne, der have mange Medlemmer, ville uden Tvivl komme i særlig Betragtning ved Udsendelsen af Biavlslærere.

My Prislister er udjent fra:

Franz Wendt, Handelsingartner, St. Jørgensbjerg, Roskilde, — over Frø, Læggekartofler og Sædarter. I Frø-Fortegnelsen findes mange gode Diplanter. Den sendes paa Forlangende frit fra Fr. Wendt til opgiven Adresse.

M. Boll, Snebster, D. Jølby paa Mors, — over Staber og Biavlslærere.

Regnskabet for 1886 er nu jendt til Revisorerne. Det ubjiser et Overskud af c. 350 Kr.

Biavlermøder.

Ribe Amts BF. afholder Joraars-Generalforjamling i Bramminge Stations Kro Lørdagen den 12te Marts, Efterm. Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

- 1) Regnskabet fremlægges i revideret Stand.
- 2) Plan for Aarets Virksomhed fastkætttes, særlig vil en Udstilling i Aar komme til Forhandling;
- 3) derefter Diskussion og maaste Foredrag af en fremragende Biavler.

De udlaaente Bi-Bøger bedes medbragte.

C. J. Grønning, Fmd.

Skoobh Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 27de Marts, Efterm. Kl. 4, i Trefroen ved Bogenfje.

C. F. Ubbildgaard.

Kundgjørelser.

1000 Ø brun **Kage-Ponning** og udmærket god **Mjød**, der har været lagret i 4 Aar, faas meget billigt hos Kjøbmand Schubert i Bemb.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomne Cellerand faas hos Fotograf **Borbeck** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Tommer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, joldte og billige **Staber og Biavlslærere**.

My illustreret Prislister fulgte med Nr. 2.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg i Aar ligesom de foregaaende Aar modtager godt rent **Voks** til Forarbejdning til Vokstavler til mine sædvanlige billige Priser. Vokset modtages helst inden 1ste April 1887, og Vokstavlerne jendes faa tidlig som Foraaet tillader det.

Mine Vokstavler ere som bekjendt de skarpest prægede her i Landet og af fortrinlig seig Kvalitet. Prøver sendes franco.

Andsfar ved Odber, i December 1886.

N. Jacobsen.

Valse-Maskiner

ville blive indforstrevne den 10de Marts. Da Fragten vil blive mindre ved flere end ved færre, kan Prisen kun omtrent angives:

	5 "	6 "	10 "	12 "
Til Delinger	55 Kr.	65 Kr.	80 Kr.	120 Kr.
Til Yngel	75 —	80 —	100 —	140 —

Valser alene koste omtrent 20 Kr. mindre.

Disse Valser ere af Valsemetal (Nikkel).

Af Skriftmetal kunne jamme Maal leveres $\frac{1}{5}$ billigere, men dette Metal er ikke saa holdbart. Med Bestillinger indsendes mindst Halvdelen af Beløbet inden 10de Marts til

Erstlev i Kalundborg.

Kunsttavler

fra **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg faas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 Ø 225 Øre, 2-4 Ø a 190 Øre, 5-10 Ø a 180 Øre, 10 Ø 170 Øre. Tavlerne leveres kun af rent og usforfalsket Voks.

Dhrr. Biavlere anbefales atter i Aar mine bekjendte, joldte og billige

Staber, Redskaber

og

Kunsttavler.

Voks forarbejdes billigt. Prislister paa Forlangende gratis og franco.

I Februar 1887.

M. Boll,

D. Jølby paa Mors. Snebster og Biavler.

Hos **Erstlev** i Kalundborg faas:

„Hønningen og dens Anvendelse“, 30 Ø. Paa 10 Øskp. det 11te frit. Tilsendes frit mod Indsendelse af 32 Ø. i Frimærker.

Bingham's Røgpuster 2 Kr.

Kunsttavler til jamme Pris som angivet af Borbeck (se Borbecks Tavlepriser).

Metal-Ender, som kunne paasættes ethvert Slags Tavlebarere, pr. Dussin 90 Ø.

Hønning-Klemmer 3 Kr. 20 Ø.

Amerikanske Delinger ($\frac{1}{4}$ × $\frac{1}{4}$), pr. Stk. 6 Ø., pr. 50 Stk. 2 Kr. 50 Ø.

Engelske Delinger ($\frac{1}{2}$ × 4") pr. Stk. 6 Ø.

Dronning-Vitre af Zintl pr. □-Fod 80 Ø.

Gersters Voks-Smelter 6 Kr.

Sendes mod Efterkrav.

Trykt hos Chr. G. Tørtzau i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaar den 1ste i de 6 Wintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Rundgjørelser opinges for 20 Ore pr. Petit-Bulle 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indrylde.

Nr. 4.

1 April 1887.

21de Aargang.

Vaar-Fodring.

Det er desværre en Erfaring, som hvert Fornar bekræfter sig, at et stort Antal af vore Biavlere give deres Bier et altfor ringe Forraad til Winterbrug. Derfor høres altid ved den Tid, Bierne holde deres første Udflugt, om en Mængde Vi-Familier, der ere døde af Sult. Det kan ikke ofte nok udtales, at dette er en daarlig Sparømselighed, det er fuldstændig „at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa“. Vi kunne dog glæde os ved mange Udtalelser af Tak for vore Anvisninger til Fodring sidste Aar, og vi agte at vedblive hermed, da vi tro, at der fremdeles er særlig Grund til at fremhæve Nødvendigheden af en formaalstjenlig Fodring af Bier.

Et Stade, som har taalt Winteren godt, og som nu har et Forraad tilbage af 8—10 P Honning, vil næppe behøve egentlig Vaar-Fodring, naar man paa anden Maade vil opmuntre det til at ansætte megen Yngel. Dette sker lettest ved jævnlig i mildt Vejr at udtage en Honningtable af Stadet og affkrælle Gellelaagene paa 20—50 Honningceller (efter Familiens Styrke) og derpaa atter indhænge Tabellen tæt ind til Biflyngen. Er Honningen i Tabellen forstuet, bør man

tillige vandfodre svagt. Paa denne endnu kolde Aarstid, medens Yngelen dog er i jævn Fremfritiden, bør man være meget omhyggelig for at holde Bøligen varm. Derfor bør Bierne nu ikke have flere Tavler, end de kunne dække. Yngelens Tilvæxt kan i høj Grad fremmes ved Spredning af Yngelen (se nedenfor S. 38); men anvendes dette Middel i nogen Udstrækning, da kan det let blive nødvendigt at fodre endog et saa vel forsynet Stade.

Vi ere imidlertid overtydede om, at de allerfleste Stader paa denne Tid ikke have et saa stort Forraad som anført. Saadanne Stader er det aldeles nødvendigt at vaarfodre, hvis man ønsker et godt Udbytte af dem. Vi skulle i Dag beskrive et fortrinligt Redskab, som nu anvendes almindeligt i Eng-

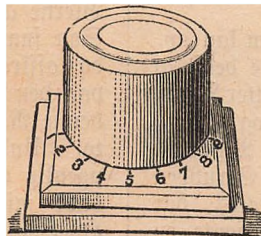

Fig. 15. Den fuldkomne Fodrer.

land og Amerika til denne Fodring. Det koster omtrent 2 Kroner, men det kaldes den fuldkomne Fodrer og er ogsaa særdeles bekvent at benytte. Det er egentlig kun en videre Udvikling af den i sidste Aargang (XX, S. 33) beskrevne Foderflask med Klods; men baade Flasken og Klodsen ere her betydelig forbedrede. Flaskehalsen er forsynet med en Metalkapsel (af Blik) med grove Skruenganger. Kapslen lukker fladt over Flaskens Munding, men har nær ved

Flaskens Rand 9—12 Huller af 1 Linies Brede anbragte med ens Mellemrum og saaledes, at de danne en Halvcirkel. Desuden er Kapslen ved sin Rand (ved Flaskens brede Del) forsynet med en Viser, som er en 2" lang Jærnsplads. Klobsen er dobbelt, idet den bestaaer af 2 firkantede 1" tykke Bræder, det ene 2" bredere paa begge Leder end det andet. Det øverste Brædt er gjennemboret med en rund Nabning, der er lidt større end Flaskehalsen, og denne Nabning udfodres langs Randen med en tynd Ring af Kort, saa at Flasken, naar den vendes og strues ned deri, passer lufttæt i Nabningen. Under Nabningen befastes et tyndt Brædt, der har en halvcirkelformet $\frac{1}{8}$ " bred Spalte, som svarer til Hullerne i Kapslen. Det nederste tykke Brædt er 8" bredt og har i Midten en cirkelrund Nabning af 5" Brede. De to tykke Brædder ere tæt forbundne med hinanden, og paa det øverste er i en Halvdreds anbragt Tallene 1—9 el. 12, paa hvilke den førnævnte Viser peger, efter som Flaskens Stilling giver Bierne Udgang til 1, 2 eller flere af Kapslens Huller. Denne Fodrer har mange gode Egenskaber: Man undgaar enhver Ubsiven af Foderet og bevarer den i Stedet værende varme. Bierne komme ikke i Berøring med Metal andre Steder end i den smalle Spalte i Foderklobsen. Den tomme Plads i det nederste Brædt giver Bierne et lunt Sted til at samle sig i. Naar Foderflasken strues op for at fyldes paa ny, kunne Bierne ikke slippe ud, dog bør man for at holde paa Varmen dække Spalten saalænge med en Klobs eller en Klædeslap.

Foder-Sirup. Den Sirup, som kan anvendes til Vaar-Fodring, tilberedes bedst af Randsgrus, til 10 W tages 4 Potter Vand, det koges under sluttig Omrøring og Skumning, men det behøver kun i saa Minutter at være i Kog. For at hindre Siruppen i at krystallisere, naar den afkjøles, bør man til den nævnte Mængde tilfætte en Spisestefuld Cremor tartari, som først i en Klop udrøres godt i Vand og derpaa indblandes i Siruppen, medens denne koger. Vi fraraade at benytte almindeligt Pudder-Sukker til denne Sirup, da det ofte indeholder flere Syrer, som kunne skade Bierne. Det samme er til Dels, skjøndt i ringere Grad, Tilfældet med Demarara-Sukker, der desuden er ligesaa dyrt som Randsgrus (d. e. smaat Randsis). Lider en Familie Mød, og man ikke har andet Sukker end Pudder-Sukker ved Haanden, da kan man foreløbig bruge Sirup, som koges deraf; men man bør da være meget varsom med ikke at give Bierne for meget af dette Foder.

Fodringen. Paa denne Aarstid vil man

jo ikke fylde Tavlerne med Forraad, men kun fremme Uglægning og Yngelpleje. Derfor kommer det an paa at fodre jævnt, men spagt. Vi fodre alle vore Stader om Foraaret, men stærkere eller svagere efter Familiens Behov. Den foran beskrevne „fuldkomne Fodrer“ lader sig jo meget let stille saaledes, at Fodringen bliver stærkere eller svagere; men den i sidste Aargang (XX. S. 34) beskrevne gjennembrudte Foderplade giver ligeledes en let Udgang til at regulere Tilførslen af Foder. Man maa navnlig overholde den Regel: Naar man først har begyndt at vaarfodre en Familie, da bør man stadig vedblive dermed, indtil Naturen tilbyder rigelig Næring for Bierne. Ellers udsætter man sig for, at den ansatte Yngel rives ud af Cellerne og fastes ud af Stedet, hvorved Familien lider et saa stort Tab, at det næppe kan oprettes det Aar.

Fører i Biavl.

(Af Thos. Wm. Cowan).

(Fortfat).

Spredning af Ungelen. Denne Fremgangsmaade kan anvendes som et fortræffeligt Middel til at fremme hurtig Yngel-Ansætning om Foraaret, saa at Familierne i Tide blive folkerige nok til at samle Honningen under det gode Træk. Yngel-Neden maa da først indskræntes ved Hjælp af 1 eller 2 Indstud saaledes, at det Rum, hvori Bierne arbejde, bliver helt fuldt af Bier. Saa snart de have Yngel i tre Kammer, da afskrælles Raagene i Honning-Cellerne paa den Kamme, der har mindst Yngel, og denne Kamme indhænges mellem de andre to. Under søg derefter Boligen en Gang ugentlig og anbring altid de Kammer, der have mindst Yngel, midt i Yngel-Neden. Hver Gang afskrælles tillige Raagene af nogle Honning-Celler. Vedbliv med denne Fremgangsmaade, indtil alle Tavler i Boligen, midtagen de to yderste, ere fyldte med Yngel lige op til Tavlebærerne. Ved denne Tid vil moden Yngel begynde at løbe ud, og man kan da skyde Indstudet tilbage (eller til Siden) og indhænge en tom Tavle midt i Yngel-Neden, saa ofte den sidst indhængte bliver fyldt med Yngel. Man maa passe paa, at der stedse er Bier nok til at bedække alle Tavler, da man ellers udsætter sig for, at Ungelen lider af Kulde. Ved denne Fremgangsmaade opmuntres Bierne til at ansætte meget mere Yngel, end hvis de overlades til sig selv. Det er forbavsende og for dem, der ikke have prøvet det, næsten

utroligt, hvor hurtig en svag Familie kan udvikle sig til et stærkt Stade ved dette Middel. Skulde Bierne mangle Forraad, maa man ikke glemme at fodre dem jævnt.

Advarsel. Spredning af Yngelen er saa let en Sag at udføre, at man maa vogte sig for at overdrive den. Naar den udføres med behørig Forsigtighed af en øvet Biabler, vil Familien lidt efter lidt vokse i Antal; men naar den udføres ufor- sigtig af en Begynder, da kan den føre til det modfattede Udslag, nemlig til Foraars- Svindsot. Ere Nætterne kolde, medens der er Yngel paa de yderste Tabler, og Voligen ikke er meget stærkt opfyldt af Bier, da ville de Bier, som om Dagen vare paa de yderste Tabler, om Aftenen forlade disse for at søge ind til Varmen i Midten. Følgen bliver da, at Yngelen paa de ydre Tabler bliver forføjet og dør. Da de gamle Bier efter Haanden dø bort, og deres Plads ikke udfyldes af unge, maa Antallet under saadanne Forhold tage af. For at hindre dette, bør man sørge for, at de Tabler, der ere i Voligen, ere helt bedækkede af Bier. (Fortf.)

Udstillingen i Kjøbenhavn 1884.

Vi have modtaget følgende:

Hr. Redaktør! De har i Tidsskriftet for Marts en Artikel om Biabler-Foreningens Bengeforhold tilladt Dem at kritisere min Stilling ved Udstillingen i Kjøbenhavn 1884 og deri udtalt med en vis Suffisance, at jeg ikke kunde frigjøres for en Del af Ansvaret for en letfindig Udfæ- lighed med Biabler-Foreningens Bengemidler.

Uden at indlade mig paa Vidtløftigheder om dette Ansvar, skal jeg blot oplyse Dem, Hr. Redaktør, om, at De har givet Deres Reklamationer en forkert Adresse, idet min Stilling ved Udstillingen indskrænkede sig til aktiv Deltagelse i Arrangementet og Ordningen, og jeg maa derfor anmode Dem om i dette Spørgsmaal at søge efter den rigtige Adresse andet Steds.

Min Virksomhed ved hin Udstilling ud- sprang aldeles ikke af min daværende Stil- ling som Præsident for D.B.F. Jeg deltog kun i Arrangementet som Medlem af Ord- ningskomiteen, hvortil jeg var valgt af Centralforeningen, et Valg, der lige saa godt kunde være faldet paa et hvilket som helst andet Medlem af D.B.F., som paa mig.

I Egenstab af Revisor ved Revisionen af Regnskaberne har De jo Lov til at gjøre alle de Udsættelser og Bemærkninger, De maatte finde Aaledning til, men offentlig paa Bænt at fremføre absolut urigtige, vild-

ledende Bestyrelser for Misbrug af For- eningens Bengemidler, har De ikke Lov til, naar De intet kan anføre til Støtte for Deres Paaastand¹⁾.

Da denne Sag forhaabentlig i en nær Fremtid vil komme frem for det rette Forum til videre Undersøgelse, skal jeg afvente denne, forinden der fra min Side foretages videre i denne Sag.

Ålborg, den 18de Marts 1887.

S. F. Falck.

Slut sammen!

Dem, jeg nærmest har for Øje, er Bi- ablerne i Ribe Amt, men jeg tror, det vil være til stor Gavn og Glæde for alle Dele af nort lille Land, om vi (Biablsvenner) bleve rigtig organiserede i fuld Overens- stemmelse med den danske Biabler-Fore- ningens Vedtægter. En saadan Ordning er vel indført enkelte Steder, saavidt jeg ved, er det dog kun i saa Amter, at en rigtig Organisation er indført. Saaledes ere her i Amtet flere mindre Foreninger oprettede Tid efter anden, men intet rigtigt Sammenhold, hvorfor intet Samarbejde af virkelig Betydning kan finde Sted.

Efter et i Bramminge den 12te Marts afholdt Møde synes det, at en Sam- menslutning er nær her paa Egnen, og det maa betragtes som et Fremstridt for Biabls- sagen i Ribe Amt.

Nogle af de Goder, Foreningerne kunne behøve, ere Amts-Udstillinger, for der- ved særlig at vække Liv i de Egne, hvor Interessen er mindre vakt, og Udsendelse af Biablslærere, som efter en forud lagt Plan kunde undervise Sogn for Sogn og By for By, — samt nogen Orden i Honningpriserne, som de saa højligen trænge til, og flere andre Ting kunde ved en kraftig Sammenslutning blive iværksatte. Derfor vil jeg bede enhver Biabler og Biven i Ribe Amt, hvem dette kommer for Øje, om at give Møde i Bramminge til det heri Bladet kundgjorte Møde, for at bidrage sit til en heldig Uffattelse af Vedtægterne for den nye Amts-Forening, saa at en ny og god Virksomhed kan derfra udgaa til Sognene; thi som det er Amts-Foreningerne,

¹⁾ Den omtalte Artikel er jo fremkommen som Svar paa Forespørgsler om den Sag. Vi have svaret i Egenstab af Redaktør, ikke i Egen- stab af Revisor. Hvis vor Dom har været fejl, da haabe vi, at Sandheden maa komme frem; men den eller de Mænd, der have An- svaret for, at det nævnte Regnskab er kom- met saa sent frem, kunne da tilskrive sig selv Skylden for en saadan Fejltagelse fra vor Side.

der skal give Hovedforeningen sit Bræg, saa er det ogsaa Sognekredsjene, der skal gjøre Amtsforeningerne stærke, og igjennem Sognekredsjene vil saa hvert enkelt Medlem finde sin Fordel.

Da kan Bivaklen blive det, den bør være: en indbringende Erhvervsgren for vort gamle Danmark. B.

Overtvintnings-Forsøg.

Efter Vofte meddele vi her Udfaldet af vore Overtvintnings-Forsøg i denne Vinter.

1. Medens Trugstaderne allerede i flere Aar have været prøvede hos os og vist sig at taale vore Vintre meget godt, naar de bleve vel pakkede med et porøst Dække foroven —, have disse Forsøg hidtil indskrænket sig til saadanne Stader med høje Kammer eller dog saadanne Kammer, der i det mindste vare ligesaa høje som brede. Man har nemlig frygtet, at saa brede Kammer, som anvendes flere Steder i Udlandet, ikke vilde passe for vort Vejrslag, og vi have selv tidligere bidraget til Udbredelsen af denne Anskuelse. I de senere Aar har imidlertid Brugen af brede Kammer gjort saa rivende Fremfærd i England, Frankrig og Nord-Amerika, at vi have fundet Anledning til at foretage omhyggelige Forsøg i denne Vinter med Brugen af den brede Normal-Kammer. — Disse Forsøg ere faldne særdeles heldig ud, og det naagtet vi for at prøve Sagen netop ikke have anvendt mere Omhu end ganske almindelig ved Indpakningen. Staderne have dobbelte Vægge, pakkede med Høfælde. Foroven er anbragt en Tæppe-Kammer med Foder-Malning, der lukkes med en Klædesprop, naar der ikke fødes. Det sikreste vilde nu have været at lade Pakningen ved Siderne naa helt op over Tæppe-Kammeret. Dette have vi dog ikke gjort, fordi vi vilde prøve, om Bierne i den brede Bolig kunde nøjes med en mindre omhyggelig Pakning. Udfaldet har nu fuldstændig bekræftet Hr. Cowan's Forsikringer i egenhændige Breve til os:

„At den brede engelske Normal-Kammer giver en fortrinlig Indvintning, naar Pakningen kun foretages nogenlunde omhyggelig.“

Prøverne ere foretagne med en kraftig Forværm og med en mindre stærk og temmelig sildig Efterværm; men begge Familier befunde sig nu i bedste Velgaaende.

Efter disse Erfaringer tør vi trostigt anbefale den brede Normal-Kammer som anvendelig i den danske Bivavl. Vilde man spørge os, hvad der da kan opnaas ved

Brugen af denne brede Kammer? — da ville vi hertil svare: Den brede Kammer giver ubetinget den letteste Behandling, og særlig er der et vigtigt Arbejde, som nu i høj Grad forsvømmes i vor Bivavl, der ved saadanne Kammer vilde blive forholdsviis let, nemlig Dronning-Skifte.

2. I en længere Aar-Række have vi hvert Efterskaar indvintret en eller to stærke Familier i Højstader paa et stort Antal Tavler og kun dækkede med Dækbrædder. Disse Familier have altid staaet Vinteren igjennem; men de have dog alle lidt betydelige Tab, idet efter strænge Vintre et stort Antal døde Bier ere fundne paa Bunden. Disse Familier have aldrig lidt Tørst; men derimod have mange af de bagerste Tavler været overtrukne med Skimmel om Foraaret, og paa Bunden kunde det klare Vand staa i et helt Lag paa næsten $\frac{1}{8}$ ", naar vi ved Renselses-Udflugten første Gang undersøgte et saadant Stade. — Ogsaa i denne Vinter have vi gjort et saadant Forsøg med et Højstade, og dette har ganske havt samme Udfald. Vi betragte derfor denne Del af vore Indvintnings-Forsøg som afsluttede, idet vi anse det som godt-gjort:

„At Vinter-Dækning med Brædder og paa en meget større Tavlebygning, end Familien kan dække, maa anses for uheldig, da den medfører en saa betydelig Ophobning af Fugtighed i Stedet, at mange Bier dø om Vinteren, og en Del af Tavlebygningen ødelægges.“

Alle vore øvrige Stader have været indvintrede med Tæppe-Kammer og have overvintret særdeles godt. Det har i Aar været et stort Gode, at Bierne ikke saaledes som den foregaaende Vinter have været indespærrede uden Afbrydelse i henimod 5 Maanedere. I denne Vinter begyndte Indspærringen først sent i November, og den 6te Marts holdt Staderne deres Renselses-Udflugt. Vi benyttede da Lejligheden til at rense Stadernes Bund og til at begynde Fodring.

Forbeds Stade.

(Af Fotograf Forbed i Høstebro.)

Høstaaende Tegning (Fig. 16) viser et Trugstade for to Folk. Rummene A og B for det ene, og C og D for det andet Folk, delte ved Skillerum EE, hvis øverste 5" er $\frac{1}{2}$ " tykke Brædder, de nederste 15" 1" tykke. Hvert Folk har sit Flyvehul paa Bredsidens midt for, men plant med Bunden. Hvert Folk har 21 Normalkammer samt 2 Indstud, hvortil er et Rum af 31 $\frac{3}{4}$ " 83 cm.

Længde og 9" = 23,5 cm. Højde; fra Stadets Bund til Normal-Kammens Bæreliste (Overkanten af et Stykke forzinket Baandjern) er 15" = 39,2 cm. Overrummet er 32³/₈" = 84,7 cm. langt og 11³/₄" = 30,8 cm. bredt, Højde 5" = 13,1 cm. Dette bruges i Vintertiden til Pakning, for at Folkene underneden kunne holde varme. Under Honningtræffet bruges det derimod som Honningrum, der for hvert Folks Vedkommende deles ved de 2 løse Plankestykker FF. Hvert af disse fire Honningrum blive 15" = 39,2 cm. langt, 11³/₄" = 30,7 cm. bredt, 5" = 13,1 cm. højt. Der bliver derved i hvert af de fire Rum Plads for 6 Honningrammer og 7 Lister, 15¹/₂" 40,6 cm. lange, der omtrentlig er 1/2" × 1/2" = 1,3 cm. tykke.

Kammerne stilles tværs over Normal-kammerne, og af disse 7 Lister lægges en paa hver Side af Honning = Kammen. Listerne staa ved den større Tykkelse 1/4"

6 mm. frem over Kammerne og ere derved bekvemme at faa fat i, de tætte mellem Kammerne, saa at Dæklarred er overflødig. Plankestykkerne FF tjene til at bære Honningkammernes ene

Ende. FF er af 2¹/₄" = 5,9 cm. Tykkelse, 4³/₄" 12,5 cm. Højde og 11³/₄" = 30,8 cm. Længde. Foroven paa FF er paa

hver Side en 1/4" 6 mm. bred og 1/2" = 1,3 cm. dyb Fals til Honning-Kammernes Tavlebærere at hvile i. Den anden Ende af Honning-Kammerne hviler i en Fals i selve Stadets Overkant. Selvfølgelig kunne 6 Honning-Kammer ogsaa anbringes i Kasse uden Laag og Bund og ere da nemmere at flytte. Honning-Kammerens Tavlebærer er 15¹/₂" = 40,6 cm. lang. Honning-Kammerens udvendige Højde er 4¹/₄" = 11,2 cm., udvendig Bredde 14¹/₂" = 38 cm. Indstubbene ere plane og omtrent 1/2" tykke, Træet er i dem vendt saaledes, at hvis de bulne lidt ud, da blive de hjære, saa at de ikke kunne flemme sig fast i

Stadet; men for at holde Styr paa Træet er der i hver Side eller Kant en Liste af 3/4" = 2,1 cm. Bredde og 15" = 39,2 cm. Længde, som er pløjet sammen med Midtstykket (Tværtræet), Juren er i de smalle Sideskytter, medens Notene er i Midtstykket. Indstuddet er knap 9" = 23,5 cm. bredt og 15" højt til Bærestykket, og med Bærestykket 15¹/₄" = 29,9 cm. Dobbeltstadet maalt udvendig er foroven, saa vidt Honningrummet HH naar, 35" = 91,6 cm. langt og 26¹/₂" = 39,3 cm. bredt. Det er, saa vidt Honningrummet naar, af fuldt Brædts Tykkelse og 5³/₄" = 15 cm. Bredde. HH's Underkant er

forneden faldet 1/2", for at naa saa meget udenom selve Stadet som mulig. Stadet maalt udvendig under HH er 34" = 89 cm. langt og 25" = 65,4 cm. bredt, Højde 18⁵/₈" = 48,7 cm. Stadets to Længdesider ere, saa vidt Normal-Kammerne naa, med dobbelt Væg af halv Brædts Tykkelse med 2" = 53 mm. bredt Stopperum, som fyldes med Savmel. Begge Gavlene ere derimod af fuldt Brædts Tykkelse. I Stader, i hvilke man vil have

Glybehullerne i Gavlen eller nær ved den, bor ogsaa Gavlene helst være dobbelte; vel kan man om Efteraaret trække Folket noget tilbage og lave en midlertidig dobbelt Væg;

men det er et Ekstraarbejde hvert Efteraar og Foraar, som man helst er fri for. Under Stadet er der en tyk Straabeklædning, der er til megen Nytte for en god Overvintring.

Jeg ved, at mange foretrække at have Glybehullerne i Enden af Stadet, navnlig for ikke at genere af Biernes Flugt, dette har vel nogen Grund, men jeg foretrækker at have det paa Sidens Midte, fordi Sommerarbejdet derved lettes mig. Dertil kommer, at jeg ved Indvintringen kan faa god Plads for begge Ender af Vinterlejet. For en god Overvintring gjør jeg mest mulig, thi deraf afhænger næste Aars Fortjeneste.

Jeg ved ogsaa, at nogle synes, det er

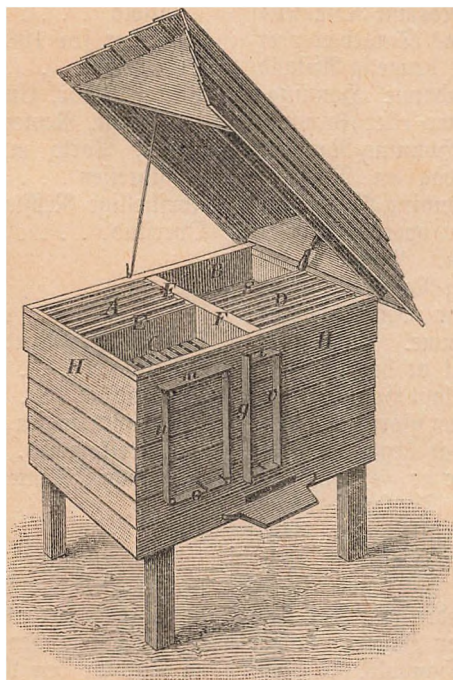

Fig. 16. Forbeds Stade.

heldigt, at Honning-Rammen vender samme Led som Rammen underneden. Derimod indvender jeg, at Honning-Rammen derved bliver af ringere Brede, og saaledes Honningtavlen af betydelig mindre Vægt, og jeg faar et større Antal Rammer at anskaffe og at arbejde med. Man kan vel have den 2" = 53 mm. bredere end Normal-Rammen; men da vil Honningen i disse 2" af Tavlen, som naa over Dobbeltvæggen, ikke modnes samtidig med den øvrige Del, formedest den ringere Varme der.

Der siges ogsaa ofte, at man kan gjøre Honning-Rummet højere. Som det er her, er det passende højt til Vinterpakningen og er saaledes egentlig et gratis Honning-Rum. To saadanne Rammer ere afpassede, saa at de kunne stilles i Normal-Rammens Plads. Honning-Rammens Tavlebræder er saa lang, at der bliver en brugelig Afstand underneden, hvorved saadanne Honning-Tavler kan bruges til Vinter- eller Joraars-Næring. To saadanne Honning-Rammer passe i Slugmaskinen paa en Normal-Rammes Plads. Sjældne Honning-Rammerne højere, da passe de ikke hverken nede i Stedet eller i Udslyngeren. Værrer er det dog med de høje Honning-Rammer, at de let affjølde Yngelrummet for meget, hvorved for mange Bier holdes hjemme. Endelig ere Bierne ikke saa villige til at begynde Arbejdet i et højt som i et lavt Honningrum. Disse lave Honning-Rammer gjøres af 1½" bredt Rammetre, og ved at lægge en Bind imellem hver Ramme, der er ½" tyk og bred, kunne Bierne bygge Tavlerne 1¾" tykke, hvorved Yngelen udelukkes, og Honningvægten forøges. Ved Hjælp af disse Rammer er det lettere at høste hver Honningsort for sig, og i mindre gode Aar har man Honningtavler fri for Yngel. Lader man dem udbygge med Håndvoks, da kan man lettere udslynge den mørke seje Hede-Honning, fordi disse Celler ere langt større, og de smaa Tavler taale næsten Mishandling. Honningrummet kan rumme 45 B; kan man tømme det et Par Gange, da er det ikke saa ilde endda. Har man først lært at bruge det, da bliver det næppe kasseret. Det er en Selvfølge, at naar man bruger Kunsttavler i disse Honning-Rammer, kan Dronningen narre Biavleren ved at belægge dem med Vg, imedens Cellerne ere lave; men anlægger man Opgangen til dem saa langt fra Yngeltavlerne som mulig, da gaar hun oftest ikke derop. Naar først Tavlerne have naaet fuld Tykkelse, ere Cellerne ved den store Dybde ubrugelige for Yngel.

Regnskab for Danmarks Biavler-Forening for 1886.

	Udgift.	Kr	Ør
Tidskriftet:			
Trykning, Papir m. m.	1064	—	
Billeder	194	99	
Rundgjørelser, Hefning m. m.	24	45	
Redaktion	400	—	
Bogsamlingen: Bladhold	31	42	
Bogfjøb	47	46	
Indbinding	26	15	
Fragt m. m.	28	23	
Biavlslærere	129	—	
Udvalgsmøde i Vejle	67	15	
Tilskud til Udstilling i Flaven-skjold	25	—	
Restancer fra 1884	52	—	
Sekretærløn	150	—	
Borto, Papir, Emballage m. m. (Fragt, Renter)	165	74	
Rejser, Borto m. m. for Bestyrelsen	39	55	
Forfjellige Redskaber	17	15	
Overskud	336	99	
	Sum	2799	28

	Indtægt.	Kr	Ør
Overskud fra Værd-Udstillingen	113	—	
Tidskriftet	1871	39	
Statstilskud	500	—	
Understøttelse fra det Glænske Fideikommiss	300	—	
Indvundne Renter	14	89	
	Sum	2799	28

Undertegnede have som Revisorer gjen-nemset D.B.F.s Regnskab for Aaret 1886, og intet fundet at bemærke, med Undtagelse af, at Foreningen skylder Hr. H. Erslev en Tak for den Nidkjerhed, hvormed han har varetaget dens Interesser.

H. H. Hoffmann. Edmund Kriel.

Og denne Tak bringes Hr. Erslev som Sekretær og Kassierer jaadelsom som Redaktør af Foreningens Tidskrift i fuldt Maal af Foreningens nuværende Præsident
Frank Wendt.

Til Begynderen.

April. (Af H. H. Hoffmann). Marts Maaned er oftest den besværligste at komme igjennem med svage Stader; thi paa Grund af Vejrtilgængeligheden kan det blive vanskeligt at fodre; dernæst kan man let fremme Vglægningen for meget, hvis man fodrer med for tyndt Foder, og fodrer man med lutter tørt, kan let opstaa Tørst. —

April er i Reglen ikke saa vanskelig som Marts; hvis man derfor er kommen godt over denne, da bør man ogsaa kunne komme det øvrige Foraar igjennem. Den første milde Dag, da Bierne ere ude, efterser man Staderne og beregner, hvad de have at leve af. Har et Stade ikke ca. 10 P endnu i Forraad, da bør man ved Fodring paa de i forrige Nr. beskrevne Maader søge at give det, hvad der mangler deri. Denne Fodring hører ind under den Slags, man benævner Rødfodring eller Winterfodring; men i Begyndelsen af April — for nordligere Egnes Bedkommende maaste i Slutningen deraf eller Begyndelsen af Maj, hvilket tildeels vil rette sig efter Vejrets Bestaaffenhed — bør man fodre for at fremme Uglægningen, hvilket kaldes Spekulationsfodring eller Vaarsfodring. Medens Winterfoderet ikke bør indeholde for megen Fugtighed, saa bør Vaarsfoderet netop indeholde meget deraf, og medens Winterfodringen kun omfatter de noblidende Stader, saa bør Vaarsfodringen udstrække sig til alle uden Undtagelse. Man kan fodre joroven i de dertil indrettede Huse; men jeg anser det dog for bedst, at Vaarsfoderet gives foruden. Til den Ende har jeg til hvert Stade et lille Foderapparat, der er forfærdiget af Blik, 6" langt, 3" bredt og $\frac{1}{4}$ " højt. Gjennem den ene Endevæg gaar et c. 2" langt tyndt Rør, der ender i en opadbojet lille Trag, hvori sættes en Prop, som man aftager, naar man vil fodre. I Vinduet eller Indstuds-doren bagtil skjæver man et lille Hul, saa at Røret kan gaa der igjennem, og stiller Apparatet under Tavlerne, medens Tragten bliver udenfor Stadet. Til Foderblanding tages 1 P Randsis til 1 Pot Vand, hvilket koges, omrøres og skummes; derefter afkøles det lidt og kommes saa paa Flasker, der tilbindes med Voks-papir. Skal Blandingen gjenmes længe, er det godt at tilfætte en Ubetydelighed Røgsalt eller ogsaa Cremor tartari, for at den kan holde sig. Hver Dag Bierne have været paa Træf, tager man en Spisestefuld til hvert Stade af Blandingen, kommer det i en Kande, tilfætter ligesaa meget varmt Vand, rører godt om og holder saa 2 Spisestefulde i hvert Apparat gjennem Tragten. I Begyndelsen fodres kun efter endt "Træf", men senere hver Dag, dog kun om Aftenen. Paa denne Maade kan det gjerne være, at man kommer til at udvide Pladsen allerede i April, hvilket bør finde Sted, naar Bierne belejre de $\frac{2}{3}$ af den bagerste Table. Man kan da indhænge tomme udbyggede — men rene bør de være — Vokstabler, eller i Mangel heraf Kunsttabler,

dog ikke for hidsig hermed! — Ældre Biholdere indvende mod Vaarsfodringen, at Bierne blive dovre. Det tror jeg egentlig ikke er det Dyr's Tilbøjelighed; men — kunde man ikke ofte i det ustadige Foraarsvejr fristes til at ønske, at vore Bier vare lidt mere dovre til at flyve ud for kun at omkomme? Til dette Ønskes Opfyldelse bidrager man selv meget, naar man fodrer om Foraaret, og desuden vil man se to andre Ønsker til opfyldte: tidligt kraftige Stader og tidlige Sværme.

Honningbien.

3. **Djæne.** Det er en almindelig Regel i Dyreriget, at de flyvende Dyr have det stærkeste udviklede Syn, og kun meget faa Dyr danne Undtagelser herfra. Blandt Hvirveldyrene træffe vi derfor hos Fuglene det stærkeste Syn og blandt Leddyrene hos Insekterne. Dette er let forklarligt, da de flyvende Dyr skulle være i Stand til at kjende Gjenstande i langt større Afstande end de Dyr, der krybe, gaa, klatre eller svømme.

Honningbiens fortrinlige Syn opnaas ved Hjælp af et uhyre stort Antal af Djæne, der ere fordelte i 3 Grupper. I de 2 af disse Grupper ere Djæne pressede saa tæt sammen, at der slet intet Mellemrum er, de enkelte Smaa-Djænes Hornhinder have derfor en 6-kantet Form ganske som Cellerne i Voksbygningen, dog ere de hos de yderste Djæne i hver Gruppe afrundede udadtil. Disse to Grupper af Djæne kaldes:

De sammensatte Djæne (se Fig. 12 SØ) eller Facet-Djæne. I Fig. 17 ses 12 af disse Facetter, og i de fleste af Sektanternes Hjørner ses 1 langt stift Haar. Disse Haar tjene uden Tvivl til at beskytte de sammensatte Djæne mod Stød og Gnidning, dog er deres Bygning en saadan, at man tillige maa antage, at disse Haar ere følsomme. De sammensatte Djæne danne næsten en Halvkugle paa hver Side af Hovedet, og de enkelte Smaa-Djæne vende derfor i alle mulige Retninger: opad, til Siderne, forud, bagud og nedad. Bien behøver derfor ikke at vende sig for at se en Gjenstand, der er bagved den, hvis ikke denne er ganske nær ved den. Hos Arbejderen findes af saadanne Smaa-Djæne 6300 paa hver Side af Hovedet, men hos Dronningen kun 4900. Dette kan ikke overraske os, da Dronningen jo kun har saare lidt med Dagslyst at bestille, det er jo kun ved Parrings-Udflugten og ved Sværmingen, at hun skal færdes i Solens Lys. Hvert af Smaa-Djæne er omtrent en

Lufindedel af en Linie bredt. Der bliver derfor baade hos Dronningen og Arbejderen en ikke saa ringe Afstand (1") ovenpaa Hovedet mellem de to sammensatte Djne. Dette Forhold er imidlertid meget anderledes hos Dronen. Denne har nemlig i hvert sammensat Dje over 13,000 Smaa-Djne, og de øverste ere tillige en Del større end de nederste. De sammensatte Djne have derfor hos Dronen ingen Afstand ovenpaa Hovedet. Vi have allerede i sidste Artikel, da vi omtalte Følehornene, hentydet til Dronens stærkt udviklede Syn. Der kan næppe være nogen Tvivl om, at Dronen kun har faaet det skarpe Syn for ved Hjælp deraf at kunne opjage Dronningen, naar denne holder sin Varringsudflugt.

I Fig. 18 ses et Gjemmesnit af 4 Smaa-Djne. Øverst ses Hornhinden, der danner den første Linse, og tæt nedenunder denne findes en kegelformig Linse, der er omgivet med mørkt Farvestof, for at ikke Lysstrålerne fra det ene Dje skal trænge ind i Naboøjnene og forstyrre Billederne.

Fig. 17. Hornhinder af den midterste Del af et sammensat Dje hos en Arbejder.

Fig. 18. Gjemmesnit af 4 Smaa-Djne i et sammensat Dje hos en Honningbi.

Alle c. 200 Gange forstørrede.

Fig. 19. Et enkelt Dje af en Honningbi.

Nedenunder denne Kegle findes et nyt Lag af dette Farvestof og endelig Synsnerven, der sender en Gren til hvert enkelt af disse Tusender af Smaa-Djne.

De enkelte Djne (se Fig. 12 Ø). Af disse have Bierne 3. Hos Dronning og Arbejder sidde de helt ovenpaa Hovedet i det før omtalte Mellemrum mellem de sammensatte Djne. De to sidde lige mellem disse og det ene lidt længere fremme, saa at de danne en Treenant * * *. Hos Dronen er der jo, som omtalt ovenfor, ikke Plads til disse Djne ovenpaa Hovedet, de findes derfor hos denne paa Hovedets Forside. I Fig. 19 er fremstillet et saadant enkelt Dje. Det bestaar af en næsten kugleformet Linse med et Underlag af det mørke Farvestof og dernæst flere fine Grene af Synsnerven. De enkelte Djne ere langt større end Smaa-Djnene i de sammensatte og kun skiftede til at se paa korte Afstande, det er derfor vistnok de Djne, Bienen bruger, naar den befinder sig i eller paa en Blomst, og man antager desuden, at den særlig bruger

disse Djne til at gjenfende Indgangen til sit Stade.

Den berømte Naturforsker Swammerdam er en af de første, der har foretaget en indgaaende Underjogelse af Biens beundringsværdige Djne. Han slutter sin Beskrivelse med følgende Ord: „Jeg kan ikke undlade at udtale med Beundring for den almægtige, ufattelige Bygmester, at jeg kun ufuldkomment og ufuldstændigt har formaaget at beskrive dette ringe Redskab; thi at fremstille det levende i sin hele Fuldkommenhed, overstiger langt den menneskelige Kundskabs yderste Anstrængelser“.

Bier og Planter.

Honningplanter. Blandt de i sidste Nummer omtalte 6 Honningplanter er der en, om hvis gode Egenskaber som Honning-Øder, vi have hørt Tvivl udtalt. Det er med Hensyn til den første: Brunrod.

Vi have selv haft Lejlighed til at prøve

alle de andre 5, men denne ene have vi ikke prøvet. Vi have derfor anbefalet den dels i Henhold til Hr. Handelsgartner Falck's Omtale af denne Plante (XX. S. 73), dels fordi den er meget varmt anbefalet som Honningplante baade af Professor Lubbock og af Frank Chesbire. Vi kjende dog Planten meget godt og have ofte haft Lejlighed til at overbevise os om dens Honning-Rigdom; derimod have vi ikke set Bierne flittig besøge den, og Professor Müller anfører heller ikke Honningbienen som en af dens Besøgere. Dermed maa man dog ingenlunde tro, det er afgjort, at Hr. Falck har Ret i denne Sag. Vi tro derimod, at han har Ret.

Prøver man at plante nogle faa Planter af Fafelie eller Clarkia hist og her i en Have, da vil man maasse aldrig se dem blive besøgte af en Bi, medens man derimod ved at faa hele Rækker af disse Planter vil have den Fornøjelse at se mange Hundreder af Bier besøge dem under Blomstringen og høre Biernes glade Sum-

men i den Del af Haven, som om en hel Søværn var paa Færde der. — Aldeles det samme antage vi vil vise sig med Brunroden, der oven i Kjøbet har saa lidet anseelige Blomster. I vild Tilstand have vi kun truffet den enkeltvis hist og her paa fugtig Skovbund, hvor Bierne ikke have opjagt disse Planter; men naar der findes et stort Antal af dem samlede paa et Sted i en Have, ville de uden Tvivl blive ivrigt jøgte af Bierne.

Med store anseelige Planter, der have let kjendelige Blomster, som f. Eks. den i sidste Nummer omtalte Tidseflugt, stiller Sagen sig en Del anderledes. Nogle ganske saa saadanne Planter formaa nemlig at hidlokke Bierne.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 61. Jeg har et Højtade med en lille Efterværn fra i Fjor. Bierne have et Par Gange holdt Udflugt, men de ere urolige og ville nodig gaa ind igjen, de klumpe sig ved Indgangen. Er det Stade moderløst og kan man da allerede nu skaffe det en ny Dronning? (E.) — S.: Familien lider enten af Torst eller Sult eller er moderløs. Underjog det paa den første milde Dag. Lider det af Torst, da kan det vandfodres. Har det for ringe Forraad, da bør det vinterfodres. Har det ikke Arbejds-Engel, da er det moderløst. Men det kan da ikke lønne sig saa tidligt at lade det udflække en ny Dronning, da der endnu er længe til Dronernes Fremkomst. Familien bør derfor forenes med et andet af de mindre stærke Stader paa den Maade, som er angivet paa Side 32.

Nr. 62. Ere enkelte Trugstader saa meget mere fordelagtige end de dobbelte, at det kan betale sig at anskaffe de enkelte? (L. M. N.) — S.: Det er en Smagssag, vi foretrekke ubetinget de enkelte; men det kan ikke nægtes, at man sparer noget i Prisen ved at benytte de dobbelte, naar man altid søger for at have begge Boligerne i Brug. Vi henvise iøvrigt til Artikklen XX. S. 45.

Nr. 63. Kan den gule Senneps-plante bidrage til Bipest? (L. M. N.) — S.: Nej, ikke saavidt os bekjendt. Den nævnte Plante giver rigelig, men temmelig skarp smagende Honning. Vi have dog aldrig før hørt, at den Honning skulde være skadelig for Bierne eller deres Engel.

Nr. 64. Bør man lade Bierne fortære den krystalliserede Honning i Tablerne, idet man samtidig vandfodrer, eller skal man hellere smelte disse Tabler og

da fodre med den smeltede Honning? (H. L.) — S.: Ved at smelte Honningtablerne, mister man Bygningen, derfor er det bedre, naar man kan saa Bierne til selv at udtage den kornede Honning. Dette lykkes næsten altid ved at vandfodre, naar man kun er sikker paa, at Stedet har tilstrækkeligt Honning-Forraad. I modsat Fald bør man tillige fodre med Foder-Sirup (fogt af Kandis).

Fra Kredse.

Til Efterligning. I Hjørring Amts Landbo-Forenings Bestyrelses-Møde den 26de Februar blev det vedtaget at abonere paa 20 Eksemplarer af „Tidskrift for Viavl“ for 1887. Disse vare tilbudte til 15 Kr. for hver 10 Eksemplarer, som sendtes til 1 Adresse.

Bestyrelsen overdrog mig at meddele dette, samt at det blev overdraget Bestyrelsen for Hjørring Amts BF. at uddele Bladene.

Badstjær Skole. N. Jensen.

Korsens ny Landboforening har ligeledes vedtaget at uddele 10 Eksemplarer af „T. f. Viavl“ til Landarbejdere i sin Kreds.

Diableremødet i Bramminge i St. Kro den 12te ds. var paa Grund af Snestormen ikke saa godt besøgt, som det utvivlsomt ellers vilde have været. Der var nemlig i de lokale Blade fra en eret Forespørger rejst forskellige Spørgsmaal samt tyttet Ønsket om en Sammenslutning til en Amts-Forening, som virkelig kunde omfatte hele Amtet. Et Par af Egnens Diablere havde svaret, og disse ønskede ogsaa meget, at en Sammenslutning kunde komme i Stand.

Paa Mødet fandt dette udelst Stemmning for sig. Der valgtes da et større Udvalg, fordelt i hele Amtet, til at arbejde for Sagens videre Fremme samt til at udarbejde et Udkast til Love for Ribe Amts-Forening. Et større Møde fastfattedes til Lørdagen den 9de April i Bramminge St. Kro, Kl. 1½ for ordinære Medlemmer, men for alle Udvalgsmedlemmer Kl. 10, hvor Amts-Foreningen skal stiftes og Love forhandles og eventuelt vedtages. I det vi paa det bedste anbefale dette Foretagende, er det at haabe, at saa mange af Egnens Videner som muligt give Møde for at bidrage til, at hele Amtet kan blive saa fyldigt og godt organiseret som muligt. At Foreningen i Forbindelse med Viavls-lærerne først da kan virke med fuld Kraft, vil enhver let kunne sigte sig selv, ligesom Amts-Udstillinger lettere lod sig arrangere. Derfor, ærede Videner: Mød den 9de i

Bramminge og bidrag enhver især til, at vor hjære Bisag kommer i en saa god Gænge som muligt.

Wejrup, den 20de Marts.

C. F. Grønning.

Søndagen den 20de Februar afholdt Svendborg Amts BF.s Bestyrelsesmøde paa Ringe Gæstgivergaard. Hr. Gartner N. C. Andersen fra Nyborg havde i Forvejen opfordret Amtsforeningen til at afholde et Møde, hvor han vilde fremkomme med Forslag til Dannelsen af en Forening for Fyns Stift. Hr. Andersens Forslag fandt ingen Tilslutning, men blev kritiseret af Lærer Dyrholm, Stomager B. Lund, Vejstrup, og Tømrer Kr. Pedersen fra Tved, som alle tre hævdede, at de ikke kunde se Nyttens af at ophæve Svendborg Amtsforening for at faa en Stiftsforening, der efter Hr. Andersens egen Mening kun foreløbig vilde komme til at omfatte Svendborg Amt og maaste lidt fra Odense Amt, da Odense Amt kun fører en svag Tilværelse paa Biavlens Omraade. Hr. Andersen blev derfor stærkt opfordret til at virke for, at Nyborg Biavlerkreds i en nær Fremtid maatte slutte sig til Amtsforeningen, da Nyborg-Kredsen, som den nu stod, var uden Indflydelse paa Hovedforeningen. Efter Hr. Kulmaaler Larsens Udsegn fører Kredsen (Nyborg) en temmelig svagelig Tilværelse. Fra Svendborg Amtsforenings Bestyrelse blev hævdet, at Amtsforeningen vilde bevare sin Stilling og tillige vedligeholde Forbindelse med Hovedforeningen. — Til Formand og Næstformand for Amtsforeningen valgtes Tømrer og Biavler Kr. Pedersen, Tved, og Biavler Hans F. Hansen, Øster-Hæsinge. Til Amtsforeningens Repræsentanter valgtes Lærer Dyrholm, Brudager, Hans F. Hansen, Øster-Hæsinge, og Stomager B. Lund, Vejstrup. Der blev forhandlet om Hensigtsmæssigheden af en Udstilling i Faaborg. Hr. Gartner Leonhard anbefalede Sagen, og det bestemtes, at et Udvalg, som nedsattes, skulde forberede den og arbejde hen til Afholdelsen af Udstilling i Faaborg til Efteraaret.

Gjellerup Sogns BF. Den 5te Marts indbød Biavler N. Lepstrup, Hammerum, og Undertegnede til et Biavlermøde paa Hammerum Højtale for at forsøge paa at faa en Kreds af Danmarks Biavlerforening oprettet i Gjellerup Sogn. For en Del Aar tilbage har der været en Forening her, men Kredsen er opløst, og der har kun været et Par Holdere af „Tidskrift for Biavl“. I de sidste 3 Aar er der taget en Del Trugstader i Brug, som dels er indført direkte fra Biavler Kr. Pedersen, Tved,

dels lavede her i Sognet efter hans Stader, saa der synes nu at være gode Betingelser for, at en Biavlerforening her kan bestaa, naar ellers der kan blive gjort noget for, at Begyndere i Biavl kan faa praktisk Vejledning. I Henhold til Deres Brev af 5te Januar d. A. vente vi her i dette Foraar en Biavllærer til Foreningen, som nu er begyndt med 18 Medlemmer og ventelig vil faa en større Tilgang af Medlemmer.

Som Eksempel paa, hvad et Højtale (Kr. Pedersens, Tved) her i Midtjylland har givet i Udbytte, hidrættes følgende:

1883 (Sværm)	24	⊘	Honning.
1884	100	=	—
1885	50	=	—
1886	54	=	—

Falt 228 ⊘ Honning, uden nogensomhelst Udgift til Fodring.

Sluttelig Tak for Tidsskriftets oplysende Indhold saavel for Begyndere som ældre Biavlere. Udbildninger ere en især Støtte for Fortaaelsen af Bladet. Tak ogsaa for den lille Bog om „Honningen“, som jeg for et halvt Aars Tid siden har tilladt mig at henlede Husmødrenes Opmærksomhed paa i „Herning Folkeblad“. Interessen for Biavl bliver meget større, naar Mødrene efter Haanden lære at anvende Honningen i Husholdningen.

Buyst Skole, 6te Marts.

C. Mikkelsen=Tønning.

Fra Slesvig. Formanden for Fjeldsted Biavlerforening, Gaardejer P. Jensen i Tombøl, har nylig været stæbnet til Møde hos Herredsfogden paa Grund af, at den nævnte Forening har indmeldt sig i „Danmarks Biavlerforening“. Herredsfogden fremstillede følgende tre Spørgsmaal: Findes der danske Undersaatter i den Forening? Befatter den sig med Politik? Er den „statsfjendtlig“? Hr. Jensen svarede, at man blev Medlem af Danmarks Biavlerforening ved at holde Foreningens Blad „Tidskrift for Biavl“, og hvilken Tendent dette Blad havde, kunde bedst ses af Nr. 1 for i Aar, hvilket Nummer han havde medbragt. Iøvrigt virkede Foreningen især ved at udsende Biavllærere og Smaaafskrifter om Biavl. Herredsfogden saa da Dzierzons Portræt og søgte sig smigret paa den tyfke Nations Begne ved at læse den tilhørende Biografi, der er skrevet af Gravenhorst. Dermed endte det Stævne fredeligt.

Ekko fra Staderne.

Magleby Sj., 6te Marts.

Kubestaderne her paa Egnen dø i Masfevis. Alle mine Kunst-Stader ere

gode, men jeg har desværre været saa uheldig at miste et Rubestade af Mangel paa Forraad. S. S.

Nordborg paa Als, den 14de Marts.

Med Længsel imødeser jeg ethvert Nr. af Deres ærede „T. f. Biavl“ og glæder mig ved, at den Tid nu er forestaaende, da der maanedlig udgaar 2 Nr. Det er en udmærket Hjælp for enhver Biavler og især for os Begyndere ligesom uundværlig. Ligeledes glæder det mig at se fra de forskjellige Egne, hvorledes alt Bisagen angaaende fremmes. Stabe, at man ikke her har Lejlighed til at faa nogen Undervisning af mere praktiske Biavlere, thi her i Egnen staar saa omtrent al Biavl endnu paa det gamle Standpunkt. Hvad Vi-Året 1886 angaar, ere vi jo alle enige om, at det var daarlign; vi havde jo dog her ved Nordborg nogle ret gode Træddage paa Linden, som her er i stor Mængde, og i enkelte Vi-Haver var Sværningen tilfredsstillende, hvorimod der var flere, der slet ingen Sværning fik; men jeg tror, at de stod sig bedst, thi det viste sig ved Efteraars-Efterhynet, at de Stader, der havde sværmet, saabel som Sværmene, næsten alle manglede Vinterforraad, hvorfor de bleve nedslagtede uden Udbytte.

Vi spekulere paa at faa en Biavler-Forening oprettet her i Als Nørreherred; men hvorledes ordnes den bedst, for at blive saa gavnlign som mulig? ¹⁾

Jeg fik i Fjor 2 Trugstader og trommede 2 Kuber ud og satte Bierne med samt Biværket deri. Det gik alt godt, og i Efteraaret fødte jeg dem godt, og de vare godt indpaktede med Vintertæppe og Halm uden Dækbrædder, men da mit ene Trugstade ikke lod høre fra sig, besluttede jeg, da jeg rensede ved mine andre Bier, og saa at se til det. Bierne vare døde, de havde et godt Forraad af Honning, men de ere vistnok døde af Bugløb¹⁾, da Stadets Sider vare noget oversmurt med Etskrementer, og til min store Forundring var der meget faa Bier, og jeg kunde ikke op-dage Dronningen. Et Rubestade købte jeg, som var bestemt til Slagting, for 4 Kr., det vejede kun 12 W med Kuben. Dem har jeg heldig overvintret, og nu fødte jeg dem med helt Randis. Mit andet Trugstade er i god Stand og godt besat med Ungel og Bier. S. L. Bucf.

Bogaanmeldelse.

Anvisning til Biavl ved Th. Mortensen (R. E. Roms Forlag). Vi have nylign set en Udtalelse om denne Bog af en Biavler, der anser sig selv for en stor „Sprogmand“. Han udtalte sig saaledes: „Den er — Plagiat“. Denne Dom kunne vi ikke tiltræde. Vi antage, at den store Sprogmand er lobet vild i Sproget. Ved „Plagiat“ forstås jo „Tanke-Tyveri“, man stjæler andres Tanker og udgiver dem for sine egne; men det har Hr. Mortensen ikke gjort. Han udtaler aabent og ærlign, at han har samlet Bogens Indhold fra forskjellige Kilder, som han nævner, og vi tør sige, at nærværende Blad har leveret ham de største Bidrag. — Vi tro, at Bogen kan gjøre megen Nytte ved den mindre Biavl, og at den særlign vil være i Stand til paa mange Steder at vække Sansen for denne nyttign og lønnende Bestjættignelse.

Biavlermøder.

Kalborg Amts B.F. afholdt Bestjættignelses-Møde paa Hotel Dania i Kalborg den 5te Marts, hvor det besluttedes, til Sommer at afholde følgende Møder i Amtets forskjellige Kredse: I Egense, Hæverslev, D. Hornum, B. Hornum, Ribe, Mars, Ranum, Vandrup, O. Holne, Bedsted, Sultsted, Boller og et i Lindenborgegnen.

Oster Holne. N. Jensen, Sekretær.

Ribe Amts B.F. afholder Diskussions-Møde Søndag den 17de April Kl. 2 i Gredstedbro Kro. — Søndag den 24de April Kl. 2 hos Julius Larfen i Holsted med Diskussion om Foraarshandlingent. Begge Møder indledes med Foredrag. Alle Vi-Benner ere velkomne.

C. J. Grønning.

Svendborg og Omegns B.F. holder Møde Søndagen den 24de April Kl. 2 hos Lømrer Nr. Jakobsen, Hoje Bøge ved Svendborg. Praktign Behandling af Bierne og Diskussion samt Planen for Sommermøderne behandles.

S. B. Rasmussen.

Brevkasse.

„**Begjæring**er“ (de trykte) udfyldte med Navn og Adresse samt Medlemskort, ligeledes udfyldte, kunne godt sendes som Tryksager; men husk endelign paa ikke at skrive Bemærkninger paa Begjæringerne; thi Sekretæren maa da betale 12 Ore ekstra for at modtage saadan en Forsendelse. Slign Bemærkninger kunne derimod godt skrives paa en Postanvisning.

Medlemskallet i D.B.F. er nu omtrent 2000.

Biavlslærerne. En Plan for disses Udsendelse vil blive vedtaget paa et Bestjættignelses-Møde i D. n. s. 2den Paasfedag. Derefter vil nærmere Udtalelse faaet med Kredse som med de Biavlslærere, der skulle berejse dem. — Vi haabe, at alle de mange Anmodninger, som ere indkomne, ville blive imødekomne.

Spørgsmaal. En stor Mængde saabanne ere indkomne til os. Vi nødes derfor til at opsætte nogle Besvarelser til næste Nr. den 15de April.

Kundgjørelser.

10—12 gode Rubestader

er billign til Salg hos Forpagter Tillisch, Svenstrup pr. Børup.

¹⁾ Dan en Kredse, saa skulle vi sende Dem en Biavlslæver fra D.B.F.

²⁾ Vi antage at Stadet har været uden Dronning, idet denne er død om Efteraaret. R. A.

Emblemer i Størrelse som et Kroneslykte med en Vi i smukt op- hævet Arbejde, paa Underfiden formet som en Dobbeltknop, saa at de kunne hæftes i et Knaphul, forføbe eller forghlde — saas hos Ersløv i Kalundborg a 60 Dre. De forghlde

ere bestemt til Bestyrelsesmedlemmer saa vel af Hovedbestyrelsen som af Kredsbestyrelserne. Beløb indtil 1 Kr. kan sendes i Frimærker. Til Porto medfølges 8 Dre Frimærke for hver Sending, der er mindre end 5 Skf. Til 5 eller derover kræves ingen Porto.

En ny større Vi-Bog,

udgivet af Ersløv i Kalundborg, er under Arbejde og vil udkomme om 2—3 Uger. I denne vil blive optaget nogle **Kundgjæfser om Viavl.** De, der ønske saadanne optagne, anmodes om at henvende sig inarest muligt til Ersløv i Kalundborg.

For at fremme Viavls-Sagen

er jeg villig til at holde Foredrag om Viavlens, hvorsomhelst. Jeg foreslår intet Deberlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig blot til, Svar skal da straks følge.

Med venlig Hilsen til alle Biavlens Venner.

Karen Demant,

Norre-Mølle Nr. 5. Kjøbenhavn, N.

Min prisbelønnede

Vi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til Grønning, Vejrup, Bramminge.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg i Nar agter at forsyne mig med en af de bedste Valse-Maskiner, der gives, til Fabrication af **Kunst-Tavler.** Mine Priser ville blive: 1 K 2 Kr., 2 K 3 Kr. 80 D., større Partier yderligere Rabat.

Voks tages til Forarbejdning til April a 40 D. pr. K . Voks tages i Bytte. Er Voksset rent, beregnes intet Svind.

S. S. Veck, Langeblov, Brørup.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand saas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 D. pr. K . Forhandlere Rabat.

Ommer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nysjagtige, solide og billige **Stader og Viavls-Medstaber.**

My illustreret Prislister fulgte med Nr. 2.

Kunstavler

fra **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg saas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 K 225 Dre, 2—4 K a 190 Dre, 5—10 K a 180 Dre, 10 K 170 Dre. Tavlerne leveres kun af rent og usforfæstet Bivoks.

Priserne paa mine Vokstavler

ere i Nar følgende: Enkelte K 2 Kr., 2 K 1,80 D., 5 K a 1,70 D. og 10 K a 1,60 D. I større Partier billigere. Voks forarbejdes, for enkelte K 50 D., 2 K a 45 D., 3 K a 40 D. og 10 K a 35 D. Undsjar ved Odber, i Martz 1887.

N. Jacobsen.

Frø af Honningplanter.

Scrophularia vernalis, en fortrinlig Honning- plante, der blomstrer fra Begyndelsen af April til langt hen paa Sommeren.

Scrophularia nodosa

” *chrysantha* } løse forstuvante af.

” *aquatica*

Scrophularia alpina, blomstrer langt ud paa Efteraaret.

Leonorus cardiaca, blomstrer fra Juni til hen i September og er en af de bedste Honning- planter, jeg kjender, leverer en meget fin og hvid Honning.

Leonorus siberica, Brydplante, blomstrer Juli og August.

Gardoquia betonicoides, blomstrer fra August til Oktober.

Disse 8 Sorter 50 Dre pr. Portion.

Chelone barbata coccinea, Ildrød Brydplante, blomstrer fra Juni til September, 10 Dre pr. Portion.

Phacelia tanacetifolia, blomstrer fra Juni til Sep- tember, 10 Dre pr. Portion.

Ligusticum Livisticum (Logskiff), en fortrinlig Plante til at gnide Ruben med, naar Bierne sværme. 10 Dre pr. Portion.

Disse Sorter anbefales D'hr. Biavlere til Forjøg som lønnende. Da Beholdningen ikke er meget stor, bedes mulige Bestillinger inarest ind- sendte.

A. F. Falk,

Handelsgartner, Aalborg.

Undertegnede har solgt sin Kunstavle-Foret- ning til **A. P. Pedersen** i Brandstrup pr. Løsten, og jeg anbefaler Hr. Pedersen til alle mine Kunder og andre Biavlere, som ville unde ham deres Søgning.

Hassjelager ved Aarhus, Januar 1887.

J. Jørgensen.

Vokstavler

saas hos Undertegnede til følgende Priser: 1 K a 2 Kr., 2 K a 1 Kr. 85 Dre, 3 K a 1 Kr. 80 Dre, 5—10 K a 1 Kr. 75 Dre, 10 K a 1 Kr. 65 Dre. Tavler byttes med godt Voks a 35 Dre pr. K , 10 K og derover a 30 Dre pr. K .

Brandstrup pr. Løsten. **A. P. Pedersen.**

D'hr. Biavlere anbefales atter i Nar mine betjendte, solide og billige

Stader, Medstaber

og

Kunstavler.

Voks forarbejdes billigt. Prislister paa For- langende gratis og franko.

3 Februar 1887.

M. Boll,

D. Jølby paa Mors. Snekter og Biavler.

Med dette Nummer følger som **Tilæg** Prislister over Stader og Medstaber fra **P. O. Berg** i Tørring ved Lemvig.

Trykt hos Chr. G. Tøtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Bial.

Udgivet af

„Danmarks Bialer-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Rundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de paaflaas indrykkes.

Nr. 5.

15 April 1887.

21de Aargang.

Normal-Rammen.

Det hænder jævnlig, at vi blive raadspurgte af Begyndere om det bedste Ramme-maal, de kunne vælge til de nye Stader, de agte at anskaffe sig eller selv at lave. Vi anbefale da altid Normalmaalet som det bedste, og vi finde os foranledigede til at gjøre nærmere Rede for de Grunde, der bevirke os dertil.

De tre Hensyn, som især blive bestemmende ved Valget af et passende Ramme-maal, ere: Biernes Lurv, Stadets Behandling og Udbygningen.

1. Biernes Lurv kræver en Ramme, der ikke er saa stor, at en lille Familie ikke

kan bedække den og holde den varm. Nylig har man saaledes spurgt os, om en dobbelt Normalramme, d. e. 2 Normalrammer ud i et, vilde være heldig. Hertil have vi af den anførte Grund svaret Nej; men for øvrigt maatte jo ogsaa de andre nævnte Hensyn fraraade Anvendelsen af en saa uhandelig Ramme. I Naturen finder man Biernes Boliger fyldte med Tavler af meget forskellig Form, lange og smalle eller brede

og lave; men her i vort folde Bejrag have disse Tavler meget sjældent større Fladeindhold end omtrent 100 □²-. Synderlig større bør Rammen næppe være, vi ville anse 120 □²- som en passende Grænse. Vilde man udelukkende tage Hensyn til Biernes Lurv, da vilde en betydelig mindre Ramme saaledes som den endnu hyppig benyttede 7½ " × 8½ " eller 8 " × 9 " gaa af med Sejren.

2. Stadets Behandling kræver en Ramme, der er saa stor som mulig. Dette Hensyn har derfor fremkaldt den største Ramme, som i nogen Udstrækning anvendes hos os, nemlig 12 " × 12 " Rammen. Det er klart, at en saa

stor Ramme i høj Grad letter Behandlingen. Sammenligne vi f. Eks. denne Ramme med den fornævnte lille Ramme (7½ " × 8½ ") da ses det jo, at en eneste af disse store Rammer indeholder over dobbelt saa megen Bygning som en af de smaa. Det vil derfor tage rigelig dobbelt saa megen Tid at undersøge eller behandle et Stade, som har de smaa Rammer, i Sammenligning med et, der bruger de store, — under den Forud-

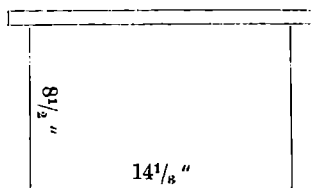

Fig. 20. Lav Normal-Ramme.

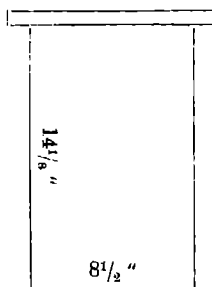

Fig. 21. Høj Normal-Ramme.

sætning, at begge Familier ere lige stærke, og begge Stader ellers ere ens indrettede.

3. Udslyngningen kræver en Kamme, der er saa smal som mulig. Dette hidrører fra, at baade Tavler og Maskine lide meget, naar Maskinen skal sættes i meget hurtig Omdrejning, eller med andre Ord: So svagere midtpunktflyende Kraft, der behøver at frembringes for at faa Høningen ud af Tavlerne, des bedre. Det er imidlertid klart, at jo bredere Tavlen er, des større Forskjel maa der blive paa Omdrejnings-Radien for de midterste og de yderste Celler i Tavlen. Tænke vi os en Udslynger med en Brede af 22" saaledes indrettet, at den største Omdrejnings-Radius blev 10", og vi endvidere heri tænke os anbragt enten Tavler af 16" Brede eller af 2" Brede, da laeder det sig let beregne, at der til Udslyngning af de førstnævnte brede Tavler skal omtrent dobbelt saa stærk en Kraft som til de smalle. Derimod skal der til Udslyngning af en 8" bred Table kun c. $1\frac{1}{2}$ Gang saa stærk Kraft som til den 2" brede. Hvilken Betydning dette Forhold har for Udslyngningen er jo iøjensaldende. Særlig maa det bemærkes, at jo smallere Tavlen er, des mindre er den udsat for at brydes ved Udslyngningen, fordi den paa hele Tavlen virkende Kraft baade er mindre og mere ensartet ved de smalle end ved de brede Tavler.

Til de fornævnte Hensyn kommer endelig den store Betydning, det vilde have, om man brugte det samme Kammemaal i hele Landet eller endog saa i flere store Lande, der ere langt fremme i Viablen.

Alle disse Hensyn ere, som det synes os, paa en meget helbig Maade komne i Betragtning ved det ofte omtalte Normal-Maal. Kammens udvendige Maal under Tablebæreren er $14\frac{1}{8}$ " høj, $8\frac{1}{2}$ " bred (det høje Enheds-Maal) eller $8\frac{1}{2}$ " høj, $14\frac{1}{8}$ " bred (det brede Enheds-Maal).

For at forebygge Misforstaaelse gjøre vi opmærksom paa, at saavel den brede som den høje Normalramme anbringes aldeles ens i Udslyngeren, saaledes at de korte $8\frac{1}{2}$ " Lister her i begge Tilfælde ligge vandret, medens de lange $14\frac{1}{8}$ " Lister staa lodret.

Højstade eller Trugstade?

(Af Højgaardmester N. Brun).

Dette er for Tiden det mest brændende Spørgsmaal iblandt Nordens Viablere og altsaa ogsaa iblandt os Danske. I England og Nord-Amerika foretrækker Plurali-

teten Trugstaden, i alle tykstalende Lande foretraktes Højstaden. Hvilket Valg skulle nu vi gjøre?

Jeg haaber, at en rolig Overvejelse, saavel i theoretisk som i praktisk Retning, og uden Hensyn til moderne Paavirkning udefra, men med tilbørlig Vurdering af alt foreliggende Erfaringer, skal kunne føre til en klar Anskuelse og upartisk Løsning af Spørgsmaalet. Det skal glæde mig, om dette mit Indlæg kan bidrage dertil. Det er fremkommet ifølge Opfordringer fra fremragende Viablere og ifølge mange Anmodninger om Raad i denne Henseende. — Jeg ønskede vel at kunne prøve Trugstaden endnu i nogen Tid, da Paavirkningen af vore Aarganges store Vejrforskjelligheder jo maa tages meget i Betragtning ved Bedømmelsen af Staderne, navnlig i Vintertiden; men Spørgsmaalet er presserende, og i min høje Alder tør man ikke indlade sig paa aarlange Opsættelser.

Læserne heraf kjende jo Hovedforskjellen imellem disse to Slags Staders Konstruktion; men jeg vil dog særlig gjøre opmærksom paa Følgende:

Mine Højstader ere paa 3 Etager, konstruerede efter Berlepsch's Mønster, dog med nogle Forandringer, som nu i mangfoldige Aar have vist deres Fortrin, med Plads til 10 Tavler i hver Etage; med Kammemaal 8×9 "; over øverste Etage et c. 3" Rum; Alt som beskrevet i min sidste Udgave af "Veiledning i Viavl" 1884. Staderne ere i et Antal af 12 anbragte i en Pavillon med Dør og fast Tag. De kunne kun aabnes fra den ene Ende inde i Pavillonen. De ere altsaa Højstader med største Dimension efter Højden.

Mine Trugstader ere fra Hr. Worbeck og byggede efter hans egen Bestilling. De ere, som alle Trugstader, Lavstader, d. e. Stader, hvis største Dimension er efter Længden. De have Kammer af 14" Højde og $8\frac{1}{2}$ " Brede og ere saaledes indrettede, at man ovenover og paatværs af disse kan anbringe Kammer af 14" Længde og 4" Højde. Stadet har to Flyvehuller temmelig nær hinanden (altsaa begge Stader 4) midt i den lange Side, og det er uden Døre ved dets Ender. Det staar paa 4 c. 1 Alen høje Ben. Jeg undlader nærmere Beskrivelse, da Hr. Worbecks Stader jo ere bekendte.

Hvilke ere nu Fordelene og hvilke de svage Sider ved disse Stade-Konstruktioner?

a. Betraget fra theoretisk Side:

Her komme vi straks ind paa den gamle Debat: om Højstaden eller Lavstaden er at foretrække. Det første repræsenteres af Berlepsch, det sidste af Dzierzon, som dog

har modificeret det. Det vilde føre for vidt her atter at anføre alle de ofte gjentagne Udtalelser om dette Spørgsmaal; men den Ting tør dog nu anses for fastslaaet, at Højtadets Form giver et bedre Vinterfæde for Bierne paa Grund af, at den varmere Luft holder sig øverst; de sidde lunere i det, og af samme Grund er Honningen ikke saa udsat for at stivne som i Lavstaden, thi den har sin Plads især i den øverste Del af Staden. Dette taler altsaa absolut til Fordel for Højtaden. Bienes naturlige Bolig i hule Træer henpeger ogsaa paa denne Form som den af selve Naturen paaviste. Jeg maa altsaa fremdeles erklære mig for Højtadeformen.

Dernæst kommer i Betragtning, om Staden bør have fast Loft eller ikke. — Ofte er der klaget over, at Stader, byggede af Brædder og med fast Loft, om Vinteren have vist sig meget fugtige, hvilket undgaas i det foroven utætte Trugstade. Dette er ganske vist undertiden Tilfældet, men det kan undgaas ved at anvende forskellige Ventilationsmetoder og ved om Vinteren at dække i flere Tommers Højde med grønt, tørret Mos. Dette dækkes atter til Live ved at indsuge Dunsterne, og kan, om man vil, ombryttes med tørt Mos; dette m u g e r ikke som Hø eller Halm.

Da Trugstaderne ere uden fast Loft, og da Taget aldrig er saa tæt eller slutter saa godt, at der jo bliver Gjennemgang for Luften, samles her vel ingen Fugtighed; men det er paa Varmens Bekostning, selv om man dækker det godt til med Tæpper, Mos o. s. v. — Klager herover ere indløbne fra mange Steder, og især fra Nord-Amerika, hvor Vinteren 1885—86 bragte saa store Tab, at de somme Steder, ifølge offentliggjorte Efterretninger, endog beløb sig til c. 90 % af Staderne. Vignende Klager løde ogsaa fra Biablere her i Norden.

Dernæst kan det under disse Overvejelser ikke undgaas, at Talen maa komme paa Spørgsmaalet om Tableværernes Form: om man skal foretrække Helrammer, hvor Luften har fri Passage rundt om, eller Winkelrammer, hvor Tavlerne kunne bygges fast til Stadets ene Side (se min „Vejledning i Biavl“ 1884, Pag. 146) — eller simple Pinde, hvor de bygges fast til begge Sider. Disse sidste ere de, som Dzierzon endnu fortrinsvis bruger, og som uægteligt i højeste Grad befordre Bienes Velvære i Vinterfædet, da Rummet imellem hvert Tablepar saa at sige bliver til et lunt Kammer, og Bierne dog saa den fornødne Luft nedendra. Derfor bør de især anvendes i den Del af

Staden, hvor Yngelrummet findes. De ere imidlertid de vanskelige at behandle. Winkelrammerne tillade, naar de bruges paa en fornuftig Maade, ej heller Luften at cirkulere frit imellem Tavlerne der, hvor Bimassen befinder sig i Vintertid, og de lette Behandlingen af Bierne betydeligt, hvorimod Helrammer tillade fri Luftcirkulation rundt om hele Stadets Biværk, hvilket jo strider imod Naturens Orden og er til stor Skade for Bienes Velvære. Man tænke sig en Bolig, hvis Stuer ere indrettede paa denne Maade, og se saa, hvor Hygge og Velvære skal komme fra, naar der er Lufttræk rundt om, og desuden fra Siderne ind imellem Husets Værelser! I mine Højtader bruger jeg derfor Pinde til Tableværerne i den Del af Yngelrummet, hvor jeg sjældent har Grund til at komme; Winkelrammer, hvor dette oftere finder Sted, dog vel at mærke saaledes at de vekselvis vende Vinkelens Sidebane tilhøjre og tilvenstre, — og Helrammer kun i Honningrummet og nærmest ved Døren, hvor der jo ved Høsten findes mere Honning end Yngel, og hvor der maa gøres Plads til Indhyldningen for Vintertiden. Denne Ordning letter Behandlingen i høj Grad. I Trugstader maa imidlertid absolut anvendes Helrammer, hvilket altsaa end yderligere forvolder Barmetab.

Hvad nu disse Stadeformer angaar:

b. Fra den praktiske Side betragtet, da kan og skal det ikke benægtes, at der er den Ufuldkommenhed ved alle de Stader, hvor Tavlerne udtages jidelænds, at man ikke kan komme til de bagede fiddende Tavler uden først at borttage de foran dem hængende, og at det er fuldkommen berettiget at stræbe hen til at kunne undgaa dette, som medfører forøget Arbejde og Tidsspild. — I Lavstaderne, hvor Tavlerne hænge i en Række, er det værre end i Højtaderne, hvor Ubekvemligheden formindskes til $\frac{1}{3}$ paa Grund af de tre Stager. Mangfoldige have derfor arbejdet paa det Spørgsmaals Løsning: hvorledes kan man konstruere et Stade, hvor man kan udtage hvilkensomhelst Table uden først at flytte Nabotavlerne; men efter min Mening er Spørgsmaalet endnu ikke endelig løst, ej heller ved Trugstadernes Indretning, hvor man kun meget undtagelsesvis kan optage og atter indhænge en Table, uden først at skyde en hel Table-række til Side, som da atter maa skydes tilbage. Det kan kun gøres, naar Tavlerne ere meget regelmæssigt byggede, ikke ere altfor overfyldte med Honning, og ikke noget Steds ere befæstede til Stadets Sider, hvilket kan ske, naar Staden er, hvad

Viablerne kalde meget „fedt“. Desuden maa de atter kunne tænkes paa nojagtigt, at Kanterne ikke noget Steds støde imod de to Naboavlens Kanter, hvilket sjældent lykkes, uden at man skyder en Tavlerække til Side. Jeg stal imidlertid gjerne indrømme, at man noget hurtigere end i Højtstaden kan komme til de i Midten liggende Tavler; noget hurtigere og bekvemmere kan undersøge samtlige Tavler, og ligeledes lettere kan finde Biseren, om man ønsker det; men dette gjælder dog særligt for Begyndere, thi jeg kan dog ikke indrømme, at disse Fortrin ere af nogen særdeles stor Betydning for den øvede Viavler, og naar alle Omstændigheder tages med i Betragtning, ere Højtstadets gode Egenskaber, især naar det er anbragt i en Pavillon, saa overvejende, at jeg ikke kan slutte mig til dem, der foretrække Trugstaden. Jeg kommer atter hertil. (Fortf.)

Gavnlige Vink.

Fodringen forfætted nu jævnt for at fremme Ungelansætningen. Ungelrummet maa ikke indeholde flere Tavler, end Bierne kunne dække. Pas omhyggelig foroven med et porøst Dække.

Bollen (kunstig) kan godt tilbydes nu, fordi Naturen endnu byder lidet Blomsterstøv. Urte-, Hvede- eller Havre-Mel kan blandes med Savspaaner eller jinaa Binde og henlægges i en aaben Kasse. Bierne hidloffes først ved en Stump Honningstavle, der senere borttages. Naar det regner og om Natten lukkes Kassen. — Man kan ogsaa drysse Mel i de aabne Grotus-Blomster.

Røvere ville nu let indstude sig hos svage Stader. Saadanne Familier bør derfor endnu have en lille Indgang, 1"—2" bred og ½" høj.

Malning af Staderne kan nu foretages om Aftenen lidt før Solnedgang. Det er især Taget og Forsiden, der nu kunne behøve Ritning og Malning.

Viavlslærerne.

I Bestyrelsesmødet i Odense den 11te d. toges Bestemmelse om c. 40 Møders Afholdelse ved Viavlslærere, idet alle de indkomne Andragender bleve bevilgede. Sekretæren giver nærmere Meddelelse til de enkelte Kredse.

Honningens Afsetning.

(Af S. Houliud i Bøslunde.)

Hr. Redaktør!

Her i Kredsen er vakt megen Interesse for Viavlsagen i de senere Aar, og dertil har „Sorø Amts landøkonomiske Selskab“ ikke bidraget saa ganske lidt. Det ser ud til, at dette Selskab fremdeles vil staa os bi; i forrige Maaned lod det afholde Møde i Sorø, særlig for Husmænd og Husmands-Koner, med Foredrag over Viavl. I denne Maaned (d. 31. Marts) afholdes et lignende Møde i Slagelse, med Foredrag over Viavl.

Selskabet har skænket (foreløbig) 50 Kr. til Bi-Voliger; ifjor fik vi over 100 Kr. til Præmier. Men en Sag ligger alle paa Sinde her: „hvoreledes skulle vi i Længden saa Afsetning paa vor Honning?“

Man har Eksempel paa, at en Handlende her, der gif ind paa at modtage en større Viavlers Honning til gængs Pris, mod at Viavleren tog Varer for Pengene, ved Dpgjørelsen kun beregnede Honningen til 25 Ore pr. K. Det har ikke været ualmindeligt, at mindre Viavlere, der af Frygt for ikke at faa solgt, eller maaste af Mangel paa Penge, have solgt Honningen ved at gaa fra Dør til Dør i Slagelse og faaet 25 a 30 Ore pr. K. Dette sidste er der for en Del raadet Bod paa, ved at enkelte Viavlere have opkjøbt hos saadanne Folk til ikke under 40 Ore for ren Honning. Men i Længden, efter Haanden som der bliver flere Viavlere, særlig blandt Smaaafolk, vil det ikke kunne lade sig gjøre. Jeg vil sætte al Kraft ind paa at faa et Mjød-Bryggeri i Gang her paa Sjælland; om det kan naas, vil Tiden vise, men efter min Mening er det den eneste Udej, saalænge der ikke gives noget betydeligt Marked for Honning i Udlandet. Hvis jeg kan faa det ovenfor nævnte Selskab interesseret i Sagen, vil det være en betydelig Støtte; men tænk De ogsaa lidt over Afsetnings-Spørgsmaalet. Jeg har hidtil haft rigelig Afsetning for min egen Honning; men disse Smaaafolk, som jo særlig skulle være Viavlere, med dem kniber det; de skulle helst have en hurtig Afsetning, da der jo for det meste er Penge-mangel eller i det mindste Trang for Penge. Jeg tror, at i en nær Fremtid ville vi saa Viavlere nok; men uden Marked for Honning gaar Viavlen istaa af sig selv. Vi mangle Keltame! Kunne vi ikke lære lidt af Folk som ham med Sundheds-Saltet? Mon ikke flot udstyrede Glas med sin Honning, sendte til de større Hoteller, vilde have den Virkning, at Folk, som have Raad til at kjøbe Honning, kunde faa Smag for den? Den Udgift, Hovedforeningen fik derpaa (jeg mener selvfølgelig, at D.B.F. maa gribe Sagen an), mon den Udgift ikke var bedre anvendt end mange af de nuværende Udgifter? Noget maa der gjøres! Bore Bier her maa som andre Steder blive pænt inde og bente paa Foraaret. De mangle lidt Vand, men naar de faa det, ere de som Regel rolige. Det bekræfter sig fremdeles: et lunt, porøst Vinterdække er den første Betingelse ved Indvintningen; tørt og varmt forlange Bierne det, saa bruge de meget lidt Foder om Vinteren og hngle tidligt om Foraaret.

Svar. Vi kunne i det væsentlige tiltræde den ærede Forespørger's Udtalelser, idet vi ogsaa tro, at et Mjødbrøggeri og Reklame vilde gavne Honningens Ufsættning betydelig. Vi ere ogsaa overtydede om, at D.B.F.'s Bestyrelse har sin Opmærksomhed henvendt paa denne vigtige Sag.

Der er dog to andre Midler, som i Udlandet have vist sig at kunne afhjælpe det nævnte Onde, saa at Honningen har formaaet at holde en anseelig Pris trods Konkurrencen med den indførte billige Honning. Vi sigte herved til Tablehonning og til en mere udbredt Brug af Honningen i Husholdningen.

Table-Honning i Delinger er jo endnu noget nyt hos os, idet vi indførte de første amerikanske Delinger hertil forrige Aar. Vi søle os overbeviste om, at denne Vare vil finde et Marked hertilands ligesom den har fundet det i andre Lande. Endnu kjende jo de allerfleste af de Folk, som skulle forbruge Table-Honningen, slet ikke denne Vare. Men lad os blot komme dertil, at smukt udbyggede og faldte

Delinger tilbydes overalt hos os, da skal det nok vise sig her ligesom i England og Amerika, at Honningen i den Form finder Kjøbere langt lettere end den udslungede Honning, og det uagtet Tablehonningen bør betales betydelig højere. Vi raade derfor vore Biavlere til i næste Maaned, naar det gode Træet begynder, først at anbringe Delinger i Kammer nede i den egentlige Bolig tæt op til Ingeledren. Der blive de lettest udbyggede. Men saasnart de deri anbragte Kunsttavler ere udbyggede, bør Delingerne flyttes op (helst i en flad Kasse) oven paa Ingeledren; thi der blive de lettest faldte.

Honningens Brug i Husholdningen kunde meget godt tænkes at stige til det tidobbelte, naar man blot blev rigtig bekendt med den. Hvormange Biavlere er der ikke, som næsten slet ikke selv bruge Honning? Dette er uheldigt. Biavleren bør selv være den første til at benytte dette fortrinlige Mæringsmiddel og byde det til sine Gæster i en af de mange velsmagende Former, hvori det kan anvendes. Blive Folk kun rigtig kjendte med Honning-Rager, god Mjød, Honning-Vikør o. s. v., da skal nok Forbruget stige. Vi antage, at den lille Bog om „Honningen og dens Anvendelse“ har udrettet noget godt i denne

Henjænde; men vi ere dog overtydede om, at mange Tusinder af vore Biavlere endnu hverken kjende den Bog eller vide, hvilken mangfoldig Anvendelse man kan give Honningen.

Jærtraad-Tabler.

Disse Tavler tilbyde betydelige Fordele paa Grund af deres store Modstands-Evne. Naar de ere godt forarbejdede kunne de endogsaa anvendes i Ingeledren; men særlig finde de Anvendelse i Kammer, der ere bestemte til Udslugning.

Vi have tidligere (se XX. S. 86) omtalt Givens Tablepresse, der egner sig fortrinlig til Fabrikation af saadanne Tavler. Denne Maskine haves imidlertid endnu ikke her i Landet. Det vilde desuden være heldigst, om enhver Biavler let selv kunde danne Jærtraad-Tavlerne af almindelige

Kunsttavler. Vi have modtaget flere Forespørgsler om denne Sag, og vi haabe derfor, at det vil blive modtaget med

Glæde, naar vi i Dag bringe den Meddelelse, at det virkelig er lykkedes Sveitzeren Woiblet at opfinde et ganske simpelt lille Redskab, ved hvis Hjælp det lader sig gjøre at indlægge Jærtraadene i Kammerne

næsten lige saa smukt, som det kan udføres paa Givens Presse. Dette Redskab kaldes:

Table-Sporen.

Det ligner en almindelig Rager-Spore, som f. Eks. anvendes til Udskæring af „Aleiner“. Tablesporen bestaar af et Messinghjul, 1" i Diameter og 1" tykt. I Hjulets Omkreds files Indsnit, saa at der dannes 26 spidse Tænder. Hver af disse Tænder gjøres dobbelt ved et V-formet Hat paa tværs i Tændens Spids. Dette Hjul vil nu ved sin Omdrejning give hofstaaende Spor (se Fig. 22). I Hjulets Centrum besæftes en Afse, der kan dreje sig frit gennem to $\frac{1}{8}$ " brede, 4" lange Messingstrimler (se Fig. 23). Hjulet anbringes ved den ene Ende (a) af disse Strimler, medens den anden Ende af begge Strimler tilspidses (se Fig. 23 b), saa at de kunne besæftes i et almindeligt Træ-Haandtag. Sporen er nu færdig, og vi stribe derefter til

Traadning af Kammen. Hertil anvendes kun 1 fortinnet Jærtraad af Nr. 30, idet denne Traad trækkes flere Gange op og ned mellem Bundlisten og

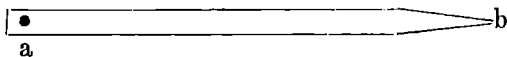
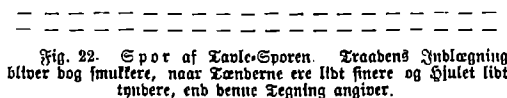

Fig. 23. En Gaffelgren af Table-Sporen.

Tablebæreren. I den brede Normalramme vil 5—6 Gange være passende, i den høje Normalramme 3—4 Gange. For at udføre dette Arbejde ordenlig maa man først lave en Tableblof (se XX. S. 85), der passer stramt mellem Tablebærer og Bundliste. Blokken laves af et $\frac{3}{8}$ " tykt Brædt. Igennem Midtlinien paa langs i Bundlisten og i Tablebæreren bores nu et passende Antal smaa Huller; i den i høstaaende Tegning fremstillede Ramme er der 5 i hver. Rammen lægges paa Blokken, og Jærntraaden stiftes ind ved a, idet Enden bøjes om i en lille Krog, som slaas ind i Bundlistens Underside. I Hullet ved a indhugges en Træpløf. Nu træffes Traaden igennem ved b, idet den strammes stærkt, og en ny Pløf slaas i Hullet ved b. Traaden stiftes derpaa igennem ved c, strammes og pløffes fast. Saaledes fortsættes lige til k, hvor den anden Ende af Traaden ligesom ved a bøjes om i en lille Krog, der hugges ind i Tablebæreren.

Rammen er nu traadet, og vi komme da til

Tablens Befæstning. Rammen løstes op fra Blokken, og Tabellen lægges derefter paa Blokken saaledes, at den naar helt op til den Rand, hvorpaa Tablebæreren før hvilede. Den traadede Ramme lægges ovenpaa i sin tidligere

Stilling, men saaledes, at Traaden overalt falder godt ned imod Tabellen. Man opvarmer nu Table-Sporens Hjul i en Flamme (helst i en Spiritusflamme, da denne ikke værter Hjulet) og lader de varme Tænder løbe langs ad Traadene. Tænderne smelte Boksset i Tællerandene, saa at disse lægge sig over Traaden og fuldstændig skjule den uden at forandre Tablens regelmæssige Udseende. Kunsttablen behøver ikke nogen yderligere Befæstning, da Bierne selv bygge den fast til Tablebæreren og Sidelisterne.

Disse Jærntraad-Tabler egne sig udmærket til Udflyngning; men naar de ere særlig omhyggelig forarbejdede, ere Bierne ogsaa villige til at benytte dem til Yngel.

Fra Herredsene.

Hads-Herreds BF. afholdt sit første Møde paa Hotel Hads-Herred i Odde

Søndagen den 20de dennes. Der foretoges først Valg af ny Bestyrelses-Medlemmer. Efter Forslag af Foreningens hidtilværende Kasserer valgtes tre nye Medlemmer, saaledes at Bestyrelsen nu bestaar af fem imod tidligere tre, idet man mente, at Foreningens fremtidige Virksomhed derved bedre kunde fremmes. Valgte bleve: Jakobsen, Andsjær; Jens Fr. Nielsen, Næsdrup, og Hans Pedersen, Gylling. Den mindre Halvdel, som fungerer til næste Valg, er: Niels Sørensen, Findal, og Kristen Jensen, Nølev. Efter at Bestyrelsen havde konstitueret sig med Niels Sørensen som Formand, Jakobsen som Viceformand, Jens Fr. Nielsen som Kasserer og de andre to som Bestyrelsesmedlemmer, og Regnskabet var forelagt til Godkendelse, toges Foreningens Virksomhed i anstundende Sommer under Forhandling. Man enedes om at anstunde Foreningens Midler til Anskaffelse af et Mønsterstade og 12 Eksp. af „Honningen og dens Anvendelse“ (af P. Ersklev). Det overdroges til Formanden at besørge de nævnte Indkjøb samt at foranstalte Mønsterstadet besat med Bier og opstillet hos et bestemt Medlem i Odde. Under Forhandling var desuden Spørgsmaalet om Vandret-Lærere fra Hovedforeningen og Spørgsmaalet om, hvorvidt de for Tidens anbefalede Røg-

pustere vare tidssvarende. Det vedtoges at søge Oplysning om disse Ting inden næste Møde. Dernæst uddeltes nogle Eksemplarer af Biavlstidende, og sluttelig forevistes og forklarede de forskellige Tegninger, som ere affatte paa Staalhammers Væggetabler, hvilke Foreningen ejer.

Der indrømmedes Bestyrelsen Ret til at optræde Ekstra-Midraa, hvis den fandt det nødvendigt, og til at foranstalte Møder afholdte, hvor og hvor tidt den vilde, dog mindst en Gang om Maanedens fra April til Avgust.

Skovby Herreds BF. afholdt sit første Møde i Nar den 27de Marts; tilstede vare nogle og tredive Medlemmer.

Regnskabet for 1886 blev fremlagt, det uddviste ved Aarets Slutning en Beholdning af 213 Kr. 52 Ore. Uagtet Kredsen i forrige Efteraar afholdt en Udstilling, hvor der uddeltes Præmier til Beløb 82 Kr., og i samme Nar er anskaffet tre nye Love for

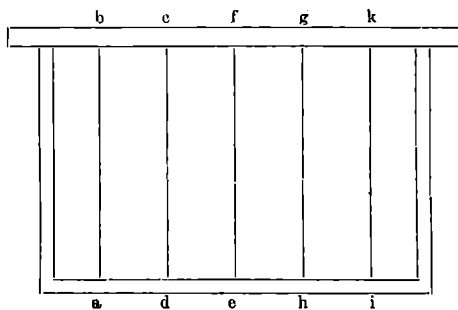

Fig. 24. En traadet bred Normal-Ramme. Jærntraadens to Ender ere befæstede ved a og k.

Kredsen m. m., er Fremgangen desuagtet 13 Kr. 74 Ore. Medlemsantallet i 1886 var 109. Contingentet 50 Ore aarlig. Nogle ny Medlemmer bleve indmeldte ved Mødet.

Til Formand gjenvalgtes C. F. Abildgaard i Bogense, til Næstformand valgtes Gartner Rasmussen, Gyldesten, til Revisor Sidstnævnte og S. Hansen, Hærtslev Mark. Distriktsformændene bleve gjenvalgte med Undtagelse af L. Jespersen, Koeb, der er flyttet; i hans Sted valgtes Thøger Møller i Koeb, samt valgtes for Dre Sogn Kurvemager Søren Madsen i Staastrup.

Kredsen vedtog at meddele hver af sine 11 Kredsformænd Danmarks Bivler-Forerings Emblem, samt fra næste Aar, ligeledes frit, at meddele de samme „Tidskrift for Bivl“.

Efter Forslag af Distriktsformand Clausen i Sønderjød vedtog man at anmode „L. f. B.“ om, kun at bruge danske Maal, naar saadanne opgives i Bladet, da Meter og lignende ere uanvendelige for de fleste.

Distriktsformændene erholdt sluttelig hver en Biste over Kredsen's samtlige Medlemmer i 1886, hvorefter Contingentet for i Aar bliver at opkræve.

Næste Møde afholdes den 22de Maj hos Gaardejer L. Hansen, Nørskov, Kl. 2 Eftermd., hvor da vil blive bortsolgt de paa Udstillingen indkjøbte Gjenstande til Værdi c. 100 Kr. Den 3die Juli afholdes Møde i Sønderjød Kl. 2 hos Anders Hansen og den 11te Septbr. i Haarslev Kro Kl. 2. C. F. Abildgaard.

I **Najbjerg** ved Herning er bleven oprettet en ny Kreds af D.B.F. Til Formand er valgt Husmand Laust Møller Nielsen, Najbjerg.

Han-Herrederne B.F. har meldt sig ind i D.B.F. Kredsen tæller c. 100 Medlemmer og har til Formand Lærer Legind i Holme ved Hjerritslev.

Ekko fra Staderne.

Han-Herrederne, 31te Marts.

Han-Herrederne's Bivler-Samlag tæller nu omtrent 100 Medlemmer, spredte over de fleste Sogne i Herrederne. Det har i de 2 sidste Aar kunnet glæde sig ved at modtage Tilskud fra Thisted og Hjørring Amt og fra Han-Herrederne's Landbo-Forening og Sparekasse, tilfammen 100 Kr. Indtil forrige Aar anvendte man en forholdsviis betydelig Sum til Præmier for Bivl, men da man troede at gavne Sagen bedre paa anden Maade, kom man i Hjørring bort fra Præmie-Uddelingen og udsendte i Stedet for en Vandrelærer, der i Somme-

rens Løb rundt om i Sognene holdt 28 Møder, ved hvilke gaves praktisk Undervisning i den fornuftmæssige Bivl. Paa samme Maade fortsattes i Aaret 1887. Desuden spørger man for Foredrags Afholdelse og anvender en Del af Indtægten til Indkjøb af Rubestader, der ublaanes til saadanne Smaakaarsfolk, som have Deltagelse for Bivlen, men ikke Raad til selv at indkjøbe Bier. Vedkommende jaar saa den af det laante Stade først afgivne Sværm som sin Ejendom. Sidste Aar var ikke noget godt Bivl og gav ikke noget stort Udbytte. Dog var dette meget forskjelligt paa de forskjellige Steder i Herrederne. Hvor man nemlig boede paa Steder, der ikke vare for langt fjernede fra Lyngen, var det ikke sjældent, at man af et Stade havde 40—50 B. Horning, og et enkelt Sted vides et Stade at have givet 90 B. Her i Herrederne bruger man paa ganske faa Undtagelser nær Trugstader med 12 " × 12 " Kammer. L.

Frijsenborg pr. Hammel, 2den April.

Foraaret her er meget uheldigt for Bierne, endnu ere alle mine Folk i bedste Velgaaende; men hvor længe vil det vare. De have Forraad nok. L. J. T.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 65. Hvilken Afstand er den heldigste mellem Bundbrædt og Kammens Underkant i Yngelrummet? (G.). — S.: $\frac{1}{2}$ " anvendes almindeligt. Nogle bruge næsten en hel Tomme; men dette anse vi ikke for nødvendigt. Det kommer kun an paa at give Luften fra Indgangen Udgang fornedet til alle Tavler.

Nr. 66. Hvor faas Færtraad-Tavler? (G.). — S.: De vil selv kunne indlægge Traadene efter Anvisningen S. 53.

Nr. 67. Er det skadeligt, at Stades indvendige Vægge ere hølvede? (G.). — S.: Nej, men det er ikke nødvendigt. Naar Væggene kun ere tørre, kunne Bierne meget godt færdes paa de glatte Flader; ere de derimod vaade, da kunne Bierne kun med stort Besvær færdes derpaa; men Væggene bør jo altid være tørre. Vi foretrække de hølvede Vægge, fordi de ere lettere at rense.

Bivlermøder.

Vallo Stifts B.F. afholder Vortlodning af Ruber med Bier og af forskjellige Redskaber Søndag d. 15. Maj, Kl. 4, i Herjolfs Stole.

B. Frandsen.

Bog anmeldelse.

Trigonometri for Hvermand af B. Bojesen, Sogstoft. Forfatteren er jo en gammel Bekjendt paa Diavlen's Omraade. Derimod er det noget ganske nyt, han bringer os her, idet han i den lille Biece giver os Oplysning om en let Maade til Beregning af Vinkler i en Trekant uden store mathematikle Forkundstaber. Vi ville anbefale de af vore Læsere, der have lært almindelig Plan-Geometri og lidt Arithmetik, at gøre sig bekjendt med den lille Bog. Det er meget interessant at se, hvorledes det er muligt med simple Midler at løse Opgaver, som ellers pleje at løses ad en ganske anden Vej. Ogsaa i det praktiske Liv (s. Etz. ved Fladers og Legeiners Regning og ved Landmaaling) vil den her paaapegede Methode kunne finde Anvendelse.

Th. Mortensens Bibog. Jeg aflægger her ved min hjertelige Tak til Redaktionen af „Tidskrift for Biavl“ for den venlige Dom, den i Bladets April-Nummer har udtalt om min „Anvisning til Biavl“ i Modstrøring til „Diavls-Tidendes“ Kritik af Bogen. Enhver, der har læst Bogens Forord, veed, at jeg slet ikke optræder som „Forfatter“, men kun under det mere bestedne Navn „Samler“, thi i Forordet hedder det: „Nærværende lille Bog er jeg kun „Samler“ af. Det er især fortrinlige Afhandlinger om Bierne i „Tidskrift for Biavl“ og „Diavls-Tidende“ af forskellige Biavlere, der har givet mig Stof til Bogen, og jeg har ofte brugt deres egne Ord, hvor de særlig har talt mig. Jeg har under Udarbejdelsen samlet af Sjællighed til Sagen og for, at den mindre bemidlede Biavler kunde faa en billig og nogenkunde tilsvarende Bibog.“

I Bogens Forord burde jeg vel have tilføjet, at de omtalte Biavlere, hvis Afhandlinger jeg fortrinnsvis har samlet af, ere d'Fr. H. M. Rorries, Erslev, Borbeck, Hoffmann, N. S. Kristensen, Th. Nielsen, B. Bojesen o. fl., men jeg har i al Trokthighed ment, at Bogens Forord gjor tilstrækkelig Rede for, hvad jeg i saa Henseende udgiver mig selv for at være, og for, hvor jeg har hentet Stoffet fra. Det forekommer mig ogsaa, at min ærede Forlægger, der i saabanne Sager maa have mere Erfaring end jeg, maatte have henledet min Opmærksomhed paa, om jeg havde taget tilbørligt Hensyn til Eftertryksloven; jeg vidste i Virkeligheden ikke, at der eksisterede en Lov med dette Navn. — Jeg finder mig nu ogsaa foranlediget til at aflægge min Tak til hver af ovennævnte Biavlere, der ved min Bogs Fremkomst har været med til at tjene den mindre bemidlede Biavler.

Verbodigt Th. Mortensen.

Kundgjørelser.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Sogstoft pr. Nykjøbing St.

Min prisbelønnede

Vi-Bibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Lømrer **Kristian Pedersen** i Løved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Diavls-Bedstaber.**

Ny illustreret Prislister fulgte med Nr. 2.

Frø af Honningplanter.

Scrophularia vernalis, en fortrinlig Honningplante, der blomstrer fra Begyndelsen af April til langt hen paa Sommeren.

Scrophularia nudosa } løse forstnævnte af.
" chrysantha }
" aqvatica }

Scrophularia alpina, blomstrer langt ud paa Efteraaret.

Leonorus cardiaca, blomstrer fra Juni til hen i September og er en af de bedste Honningplanter, jeg kjender, leverer en meget fin og hvid Honning.

Leonorus siberica, Pryddplante, blomstrer Juli og August.

Gardouquia betonicoides, blomstrer fra August til Oktober.

Disse 8 Sorter 50 Ore pr. Portion.

Chelone barbata coccinea, ildrød Pryddplante, blomstrer fra Juni til September, 10 Ore pr. Portion.

Phacelia tanacetifolia, blomstrer fra Juni til September, 10 Ore pr. Portion.

Ligusticum Livisticum (Løgstilk), en fortrinlig Plante til at giude Kuben med, smaal Bierne stærke. 10 Ore pr. Portion.

Disse Sorter anbefales D'hr. Biavlere til Forsøg som lønende. Da Beholdningen ikke er meget stor, bedes mulige Bestillinger snarest indsendte.

J. F. Fald,

Sandelsgartner, Aalborg.

Kunsttabler

leveres d'Fr. Biavlere til de sædvanlige billige Priser. Prøver sendes franko. Godt Voks tages i Bytte.

R. Schmidt,

Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Hos **Erslev** i Rallundborg faas:

„Honningen og dens Anvendelse“, 30 Ø. Paa 10 Etzpl. det 11te frit. Tilsendes frit mod Jndsendelse af 32 Ø. i Frimærker.

Binghams Røgpuster 2 Kr.

Kunsttabler til Ungel og til Delinger.

Metal-Ender, som kunne paaafæses ethvert Slags Tavlebærere, pr. Dussin 90 Ø.

Honning-Klemmer 3 Kr. 20 Ø.

Ameritanste Delinger (4¼ × 4¼), pr. Stk. 6 Ø., pr. 50 Stk. 2 Kr. 50 Ø.

D.B.F.s Emblemer, forsolbede eller forgyldte a 60 Ore.

Dronning-Øtite af Zink, pr. Ø=Jod 80 Ø.

Ørsters Voks-Smelter 6 Kr.

Sendes mod Efterkrav.

D'hr. Biavlere anbefales atter i Aar mine bekjendte, solide og billige

Stader, Bedstaber

og

Kunsttabler.

Voks forarbejdes billigt. Prislister paa Forlangende gratis og franko.

3 Februar 1887.

M. Boll,

Ø. Søby paa Mors. Smedker og Biavler.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Rallundborg.

Tidskrift for Bialv.

Udgivet af

„Danmarks Bialver-Forening“.

Redigeret af

Kans Eslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indryktele.

Nr. 6.

1 Maj 1887.

21de Aargang.

Delinger.

Naar Vejret bliver varmt nok til Voksbygning, og naar Trækket begynder at blive godt, da kunne Delinger anbringes i Staderne. Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni vil altsaa hos os være den rette Tid. Delinger kunne anvendes i alle Slags Stader, naar de anbringes i Rammer.

Delings-Rammer ere meget lette at til-danne af 2" brede Lister, idet man kun benytter to Sidelister og en Bundliste (se Fig. 25), men ingen Tablebærer. Sidelisterne holdes da i Stilling af de tynde Skillevægge (af Fyrretræs Finer eller af Blik), som dække Delingernes hele Udsning undtagen en Bivej ($\frac{1}{4}$ ") foroven og forneden i hver Deling. Figuren fremstiller en Delingsramme af samme Maal som den lave Normal-Ramme. Denne kan rumme seks et B's Delinger. Den venstre Sideliste er forneden sønnet paa Bundlisten. Den højre er derimod ved et Hængsel af 4 smaa Jærtraads-Mianer forbundet med Bundlisten. Dette Hængsel er ikke nødvendigt, men det er ganske bekemt ved Delingernes Indsættelse i Rammen. Sidelisterne ere foroven sømmede til 2 Klodser, der ligesom en Tablebærers Endter kunne bære hele Rammen. Af Skillevæggene ses i Figuren

kun en (B), medens Delings-Rammer af denne Form i det hele skal have 4, nemlig 2 paa hver Side. Til en Delings-Ramme af Form som den høje Normal-Ramme høre 6 Skillevægge. Disse sømnes med smaa Stifter paa de to Sidelister.

Delings-Bakker kaldes de flade Kasser, i hvilke Delinger kunne anbringes ovenover Yngelrummet. Den almindeligst benyttede Lukkede Bakke (se Fig. 26) bestaar af en 5" høj Kasse uden Laag og Bund. I Bunden er befæstet $\frac{1}{4}$ " tykke Lister, paa hvilke Delingerne kunne hvile i Rækker, idet de før omtalte Skillevægge indskydes mellem dem. Den i Figuren fremstillede Bakke rummer 18 Delinger og har endvidere 1" frit Rum tilovers fortil for at give Plads for Jingrene, naar man

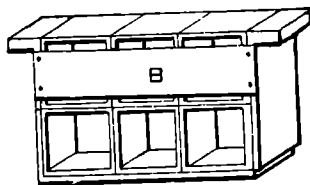

Fig. 25. Delingsramme med 6 et Bunds Delinger. B'er en af de 4 Skillevægge.

vil udtage Delingerne. Den forreste Skillevæg er tykkere end de andre og dækker hele Udsningen i Delingerne. Denne Skillevæg, der bør være et Brædt, maa optages, inden Delinger kunne udtages. Saadan Delingsbakker dækkes foroven med et tykt Tæppe og ere da meget lune for Bierne at arbejde i.

Den aabne Delingsbakke er betydelig nemmere at behandle, fordi man let kan udtage en hvilken som helst Deling uden at flytte de andre. I Fig. 27 ses en saadan

Delingsbakke. Den dannes af Lister $\frac{3}{8}$ " tykke og 1 " brede. Skal Bakken rumme 3 Rækker Delinger, maa den have 4 Lister. Skal hver Række indeholde 6 Delinger, maa Listerne være c. 15 " lange. Disse Lister sammenholdes for Enden af to brede Lister 15 " lange, der staa paa Kant. De førstnævnte Lister gives en saadan Afstand ($3\frac{1}{2}$ "), at Delingerne kunne hvile paa dem, og paa de to midterste befestes to Binde $\frac{1}{2}$ " \times $\frac{1}{2}$ " , paa hvilke Skillevæggene B kunne hvile. Rækkerne faa da en Afstand af $\frac{1}{2}$ " , som giver Fingrene Plads til at faa fat paa hver enkelt Deling. Af Skillevægge findes i denne Bakke 5, og de sidste Delinger i hver Række ere dækkede af Glas (C), saa at man kan iagttage Biernes Arbejde i de yderste Delinger. Imellem disse løse Ruder og den brede Riste kan ved hver Ende nedpresjes en Rيدر (A), som baade fastholder Delingerne, Skillevæggene og Ruderne.

Vil man af en saadan aaben Bakke udtage Delinger, da løftes kun de to Rيدر op, og en hvilken som helst Deling kan da udtages.

Disse aabne Delingsbakker ere imidlertid ikke saa varme som de lukkede, og de maa derfor omhyggelig dækkes med Tæpper, for at bevare Biernes Varme.

Ved Honningtræktets Begyndelse er det lettest at faa Bierne til at paabegynde Delinger, der ere anbragte i Delingskammer i Ingelrummet; men saa snart de deri anbragte Kunsttavler ere udrutne, bør Delingerne helst flyttes op i en Delingsbakke ovenover Ingelrummet; thi der blive de hurtigt og smukkest fyldte.

Højstade eller Trugstade?

(Af Højstagermester N. Brun).

II.

Seg kan her ikke undgaa at omtale to Ting, jeg særlig maa anke over: den Indretning til Honningrum, som findes i Hr. Vorbeds Stader, som bestaar i, at der tværs over den nederste Tavlerække anbringes Kammer til Udfylsning, støder i højeste Grad an imod Hovedprincippet ved Trugstade-Indretningen, thi derved forhindres man absolut i at komme til de nedenfor hængende Tavler

uden først at udtage alle, hver ene efter, af de paa tværs siddende Tavler! Desuden er det ufornuddent, da der er rigtig Plads forneden til et nok saa stærkt Bi-Folks Arbejde, — med mindre man da har Fortjærlighed for de saakaldte Kæmpe-Stader, som jeg ikke ynder. De kunne kun opnaa en saa overordentlig Styrke, at de fortjene dette Navn, naar de understøttes med Yngel fra andre Stader, som altsaa derved svækkes, og Biseren bliver ved overdreven Eglægning saa anstrengt, at man omtrent hvert Aar maa sørge for Uflosning.

Man har paastaet, at Højstadet efter min Konstruktion ikke gav Bierne Plads nok. Seg kan ikke indrømme dette; der er Plads til mindst 100 B Honning, og man har det da ikke blot i sin Magt, men bør, for at fremme Arbejdet, i den bedste Træktid jævnlige udtage fyldte Honningtavler og erstatte dem med tomme. Enhver erfaren Biavler ved jo, at tomme Vokstavler, indhængte imellem fyldte, i god Træktid i utrolig kort Tid blive fyldte, hvorimod det Modsatte er Tilfældet, naar Bierne faa overflodig Plads, saa deres Starker maa fordele sig meget i det store Rum. Søvrigt er der jo Intet til Hinder for at bygge Stadet dybere, saa der i hver Etage bliver Plads til flere

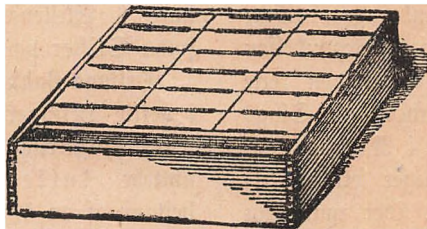

Fig. 26. Lukket Delingsbakke med 18 Delinger.

Tavlebærere.

Efter det alt anførte fremgaar formentlig, at Fordelen ved den større Bekvemmelighed ved Behandlingen af Trugstadet ikke er af saa stor Betydning, som Mange tro, og denne svinder end mere, naar man benytter Kammer i Højstadets øverste og foran i de to nederste Etager, dernæst Vinkelrammer s. v., som oven omtalt. Ved at trykke Tollekniven ind under Rammerne, løsnes de øjeblikkeligt og kunne næsten ligesaa hurtigt udtages som i Trugstadet. Langsommere er Arbejdet ved Vinkelrammerne, men dog kun i ringe Grad, naar man bruger den af mig beskrevne Spatel, et i mange Henseender nyttigt Instrument. Det egentlige Ingelrum foruroliges i Højstadet kun ved ganske særlige Lejligheder, s. Eks. naar man vil søge Biseren, undersøge Yngelens Befæstethed, forny de gamle, sorte Ingeltavler o. s. v. Derimod kan dette ikke undgaaes i Trugstadet, hvor Tavlerne ikke uden Fortryvelse for Bierne maa skydes frem og tilbage under Behandlingen.

Jeg maa atter gjøre opmærksom paa, at jeg alt for 26 Aar siden byggede Trugstader, saaledes som de ere bestrebne i min „Anvisning til Biavl“ 1860 Fig. 13; men jeg opgav dem, fordi Bierne overvintrede maadeligt i dem. Nu har jeg, for atter at prøve Principet og for at undgaa Vebredelser for Partistfthed, i to Aar prøvet et af Hr. Borbecks Dobbeltrugstader. I det første Aar (1885), da dette Stade blev befolknet med to gode Forpærme, der kom i rette Tid noget for St. Hansdag, kunde jeg jo ikke vente mere, end at Bierne forsynede sig tilstrækkeligt for Vinteren. Dette skete nogenlunde; de havde imellem 18 og 20 K Honning hver. Sommeren i 1886 var jo desværre meget uheldig for Bierne. Jeg høstede af Højtaderne i Middeltal c. 27 K udsluget Honning; af Trugstadet Nr. 1 4 K (det beholdt c. 22 K til Winterbrug) og af Trugstadet Nr. 2 15 K (det beholdt c. 23 K til Winterbrug.)

Dette Udfald taler altsaa ikke til Gunst for Trugstadet, og desuden maa tilføjes, at den Honning, Bierne beholdt, var anbragt overst i de meget lange Tavler, hvis største Del foruden var tom. Derfor kunde jeg ikke, uden at indskrænke Biernes Forraad for meget, indskrænke Madsen til Winterfædet saa meget som det var ønskeligt.

Denne Forlegenhed undgaaes ved Højtadet, hvor der altid ved Honninghøsten findes helt fyldte Tavler i Honningrummet, som man efter Behag kan fordele til Winterforsyning, det vil da sige, naar det ikke har været et Hungeraar; men i Trugstadet findes egentlig slet intet Honningrum. Man kan vel indrette det ud til en af Siderne udenfor Indstudsøren; men de lange Tavler blive, efter hvad jeg har seet andre Steder, sjældent fyldte helt ned, hvilket vel ikke er nogen Ulykke, men ofte meget ønskeligt, j. Eks. naar de skulle sælges in natura.

Det omtalte ringe Udfald af Høsten i mine Trugstader i Sammenligning med Højtaderne vil jeg dog foreløbig ikke lægge dem til Last, da Mængden var saa uheldig, og flere af Højtaderne ikke ydede mere end Trugstaderne; men hvad jeg særlig tager i Betragtning, er Forholdene i den øvrige Behandling af disse to Stadesformer, og dette er den anden Hovedgjenstand for min Kritik.

Enhver noget erfaren Biavler ved, hvor

uanseligt det ved Honninghøsten er at forvare sig imod Røddier, hvor ofte man for deres Skyld er nødt til at opsætte Arbejdet til belejliger Tid. Denne Plage formindstes i høj Grad ved Højtadet, især naar det er anbragt i en Pavillon. Har man et stort Antal Stader, er det ikke muligt at opsætte Høsten af Honningen til „belejliger“ Tid, d. v. s. til der indtræder en saa højlig Temperatur, at Bierne holde sig hjemme, eller blot til den tidlige Morgen eller den sene Aftenstund; man er nødt til at lade staa til, uanset Røddierens Anfald, ellers jaar Arbejdet ingen Ende; og selv om man kun har et indskrænket Antal Stader, er det højt fortrædeligt, naar man ikke efter Behag kan vælge Tiden til sit Arbejde. Dette undgaaes i høj Grad i en Pavillon, hvor man arbejder under Tag og, om man vil, for næsten lukkede Døre. Man arbejder saagar helst og bedst i Regnvejr, da Bierne, altsaa ogsaa Røverne, holde sig hjemme, hvilket slet ikke lader sig gjøre i fritstaaende Trugstader.

Ligeledes i stærkt Solstien arbejder man her i Skyggen, og hvis der viser sig Snyltgæjster, lukker man Døren paa Skem, saa der blot bliver en lille Ridse, der let kan forvarees mod Røddierne, medens den giver tilstrækkelig Lys til Arbejdet.

Men hverken i

Regnvejr eller stikende Solstien kan man arbejde ved det foroven aabne Trugstade, især ikke i Regnvejr; men ogsaa i stærkt Solstien har jeg været nødsaget til at gaa fra Arbejdet, da Solstraalerne vare saa stærke, at baade Tavlerne vare udsatte for at styrte sammen og Yngelen for at tage Skade. — Naar Alt skal efterjes, og altsaa Stadet helt maa afdækkes, er man her i højeste Grad udsat for Røveri. Derimod blottes i Højtadet kun Sidefladen af en Table, højt to, da Indstudsøren dækker for de to nederste Stager, medens der arbejdes i den øverste.

Dermed bliver kun en ringe Del af Bierne foruvøliget af den Røg, man maa anvende, hvorimod man maa plage hele Stadet med Røg, naar man afdækker Trugstadet. Det var altid med en pinlig Følelse, naar jeg var nødt til at gjøre dette, og man maa anvende langt mere Røg til det foroven helt aabne Trugstade, end til Højtadet, hvortil kommer, at man meget lettere kan indblæse Røgen fra Siden af og i et mod Vinden beskyttet Rum, end

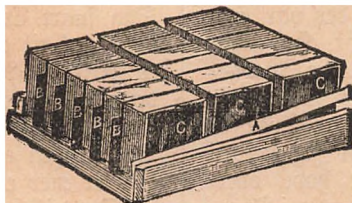

Fig. 27. Tabellen Delikgættel med 18 Delinger. A en Væber. B Skivevægge. C Glasrunder.

fraoven af, og udjat for at Blæsten borttager Røgen uden at den kan virke. Og det er ikke Enhvers Sag at smøge saa stærkt, som det under saadanne Forhold er fornødent; men at bruge Røgmaskiner er en stor Blage.

Der kan jo indvendes, at en stor Del af disse Ulemper kan undgaas ved at anbringe sine Trugstader i et Bihus. Na ja! men dette fordrer en større Driftscapital, og Trugstadernes Indretning fordrer et stort Bihus, da de kun kunne anbringes i en Kæffe. Muligen kunde indvendes, at Pavillonene ogsaa er et Bihus; men det er det ikke, thi den er en Del af selve Staderne, baade med Hensyn til Vægge og Tag, og den bliver ikke betofterligere for hvert Stade end Trugstadet er. (Sluttes.)

Højtade eller Trugstade.

(Af Bøver og Biavler Jens Hansen, Toksværd.)

Jeg er ved flere Lejligheder og sidst ved Biavlermødet ved Lou, bleven spurgt om, hvilket af ovennævnte Stader der var mest praktisk og bedst. Og da Hr. Hofjægermester Brun har svaret paa samme Spørgsmaal i Tidsskriftet, vil ogsaa jeg tillade mig at svare i samme, da vort Svar er forskjelligt. For det første skal jeg sige, i hvilke af Staderne mine Bier have overvintret bedst, og det har altid været i Trugstaderne, idet Bierne i Højtaderne i Reglen have lidt mere eller mindre af Fugtighed, hvorimod Trugstaderne aldrig have lidt deraf, naar der kun var et porøst Dække over Bierne. Vel kan man ogsaa i Højtaderne tage Dækbrædderne bort imellem Honning- og Yngel-Rum og i Stedet anvende et Stykke Lærred eller porøst Dække; men ja maa der heller ikke være Brædde-Dække over Honningrummet, da Fugtigheden endda ellers ikke kan slippe ud. Men størst bliver dog Forskellen mellem nævnte Stader ved Behandlingen. Naar man skal efterse sine Højtader, enten man skal se, om de have Forraad nok, eller man skal se, hvordan de have det med Yngelen, eller man skal indstude Kunsttabler i Yngellejet, saa skal man altid have flere Tavler ud af Huset, og derved udsætter man Bierne paa den kolde Marstid for megen Kulde. I Trugstaderne slipper man meget snildere, der kan man komme til hvilken Tavle man vil, uden at man behøver at have nogen Tavler ud af Huset, og derved spares megen Tid, ja jeg siger: Man behøver kun den halve Tid til at behandle Trugstaderne, mod den, man bruger til Højtader.

Bygning af Drone-Tavler.

(Af Doolittle i Borodino ved New York.)

Det er min Overbevisning, at mange ikke forstaa Betingelserne for Bygning af Drone-celler. Mange tro aldeles fejlagtig, at Marfagen til saadan Bygning ligger i en lille Yngelrede med et Honningrum ovenover. Min egen Erfaring har overtydet mig om denne Kjendsgjerning for mange Aar siden, da jeg var iblandt de første, ja maaste den første, der anbefalede et lille Yngelrum med Honningrum umiddelbart derover, netop for at sikre sig udeluftende Arbejder-Tavler. Naar de rette Betingelser ere til Stede, da bygges Arbejder-Tavler ligesaa vel i Stader med Overrum som i Stader uden dette Rum. Den eneste Grund til Anvendelsen af Overrummet er, at de rette Betingelser for Arbejder-Tavlernes Bygning lettere kunne staffles til Veje med end uden dette Rum.

Hvad er da disse Betingelser for Bygning udeluftende af Arbejder-Tavler. Det er: Den rette Styrke af Bier, jaaledes at Dronningen kan følge dem under Byggearbejdet med sine Æg. Saa snart Cellerne i den nye Tavle ere dybe nok til at modtage et Æg, bliver da et Arbejder-Æg lagt deri. Saa længe denne Betingelse er til Stede, bygges kun Arbejder-Tavler, og dette gjælder enten Dronningen er gammel eller ung, og enten hun er mer eller mindre frugtbar.

Det vil heraf let forstaaes, hvorfor en stor Familie med en lidet frugtbar Dronning næsten udeluftende bygger Drone-Tavler (d. e. Forraads-Tavler), medens derimod en lille Familie med en ny frugtbar Dronning udeluftende bygger Arbejder-Tavler.

For at enhver maa kunne forstaa, hvorledes man let kan faa Arbejder-Tavler byggede, vil jeg meddele nogle af de Forsøg, jeg har foretaget, saaledes at jeg lidt efter lidt er kommen til den Sandhed, som jeg her har meddelt.

Iblandt mine første Erindringer om Tavlebygning mindes jeg, at naar jeg anbragte en stor Bi-Familie med en god Dronning i et Gallup-Stade med 12 Kammer (det rummede 2100 Cub. = " til Tavlebygning), blev almindelig de 9 midterste Tavler Arbejds-Boks, undtagen de nederste Hjørner eller Dele af de 3—4 hvide Kammer, medens de 3 yderste Tavler almindelig ene bleve byggede med Drone-Celler. De hvide Tavler bleve almindelig fyldte med Honning, hvilket viste, at disse Tavler vare byggede særlig som Forraads-Tavler, medens derimod de omtalte Hjørner oftest indeholdt Droner, hvilket viste, at kun en

meget ringe Del af Drone-Cellerne vare bestemte til Opflækning af Droner. Den store Mængde Droneceller gjorde ikke synderlig Fortræd det første Aar; men i det næste Aar viste sig i Juni Droner i næsten alle disse Celler, og disse fortærede under og efter Udflækningen en anselig Del af Familiens Forraad. Saaledes bleve de oprindelige Forraads-Tabler til alvorlig Ulempe. Derjom Familiens Dronning var gammel og kun lidet frugtbar, blev Udsalbet endnu værre, thi da blev Halvdelen eller mere af alle Tavlerne til Dronetavler.

Denne Erfaring og den Honningmængde, som blev gjemt i de ydre Tavler, fik mig til at formindste Boligen til at rumme 9 Kammer for at undgaa begge de nævnte Vanstefuligheder. Jeg fandt dog snart, at jeg kun havde afshjulpet den sidstnævnte, fordi jeg ikke anbragte Delinger derover, for Boligen var to Trediedele fuld af Tavler; thi paa den Tid ansaas det for en „utilgivelig Synd“ at sætte Delinger over Boligen straks naar en Sværm var huset, saa maatte det da være to eller tre Sværme, som vare forenede. I det Tilfælde vilde Delingerne ikke hindre Tablebygningen i Boligen, thi der vilde alligevel være en Styrke af Bier, som formaaede at holde Tablebygningen langt foran Dronningens Uglægning. (Sluttes.)

Til Begynderen.

Maj. (Af H. H. Hoffmann). Det milde Vejr i den sidste Uge af første Halvdel af April har bragt Bierne til at yngle stærkt, saa man maa passe paa, at de ikke komme til at lide Mangel, da de saa — om det end ikke gaar saa vidt, at de dø af Sult — standse med Yngelanfættningen, ja maaste udsuge og udkaste den allerede ansatte Yngel. Derfor bør man fortsætte med Fodringen, og har man Stader, der ere fattige paa Forraad, bør man ikke være for knap; thi endnu ville Bierne næppe kunne finde tilstrækkeligt ude i Naturen.

Selv om der i Begyndelsen af Maanedens indtræffer mildt Vejr, slaar det ofte om med Kulde, hvorfor man gjør rettest i at lade Bierne beholde Vinterpakningen, indtil der i Slutningen af Maanedens indtræffer stadigt mildt Vejr.

Naar det hele Dagen igjennem er smukt Vejr, er det som om Naturen ikke ydede Bierne tilstrækkelig Virksomhed for deres Samledrift, navnlig om Eftermiddagen, hvorfor de let fristes til Røveri. Dette er lettere at forebygge end at standse, naar det først er begyndt. Fjlvhullerne bør

derfor endnu holdes indsnævrede, og man maa vogte sig for at spille Foder udenfor Staderne, at lade udgaaede Stader med Rester af Honning henstaa aabne, saa at Bierne kunne finde dem, samt ikke fodre i det Fri, men inde i Husene.

I denne Maaned ville Bierne trænge til at faa Pladsen udvidet. Vil man hofte Honning af Staderne og altsaa ikke have dem til at sværme, maa man passe paa at give dem Plads før end de mærke, at den, de have, vil blive for lille; thi ellers begynde de at forberede sig til Sværmning ved at bygge Biserceller og lægge UG deri. En Regel for Pladsgivningen er, at den bør finde Sted, naar Bierne belejre den øverste Trediedel af den bageste Table; men i Højstader er det ofte vansteligst at faa Bierne til at arbejde i de nederste Tavler, hvorfor man i dem ikke bør udvide Pladsen, før end man har forbisjet sig om, at Uglægningen ogsaa er begyndt i de nederste, selv om Bierne belejre hele den øverste af de bageste Tavler. Man kan tilskynde dem dertil i kraftige Stader ved at tage en af de øverste Tavler, der ere besatte med Yngel, og hænge ned i Midten af det nederste Rum, affrælle Laagene paa de mod den nærmest værende Sider af Honningtavlerne. Bierne ville da ikke forlade Yngelen, men fortære Honningen ved Siderne deraf og lokke Dronningen til at lægge UG i de tomme Celler, hvorved Yngelrummet udvides derfra, derjom Stadet trænger til Plads. Men man maa ikke bilde sig ind, at man paa den Maade kan drive fattige og svage Stader til at udvide sig stærkere; de ville tværtimod blive svagere, da de ikke kunne overkomme at passe den nederste Yngel, som de saa forlade, hvorfor den dør, og Bierne faa saa senere forøget Arbejde med dens Udslæbning. Derfor — ud af 2 Under vælger man det mindst skadelige! — hellere for sent Plads end for tidligt, da man kan bortskjære Bisercellerne og muligens finde nyttig Anvendelse for dem. I Begyndelsen bør man give Plads ved at indhænge en tom udbygget Table, senere ved at indhænge en Kunsttable i Yngellejet. I Slutningen af Maanedens bør de gamle daarlige Dronninger kasseres, hvorfor man opsjøger og dræber dem. Har Dronningen ikke været for gammel, ville Bierne, hvis de ikke have Dronningeceller med UG i, udbygge en almindelig Celle til en Bisercelle; men har man andre Stader med Biserceller med UG i, da bør man indhænge en saadan i det Stade, hvori man har dræbt Dronningen. Ellers tager man en Table med frisklagte UG fra et andet Stade, om hvilket

man ved, at det har en ung kraftig Dronning, udfører nogle faa Geller af Tabellen under en Gelle, hvori der findes et frisklagt Æg, og indhænger den i det moderløse Stade, saa ville Bierne i Reglen udbygge denne Gelle til en Nijercelle. Vil man danne Afleggere, da bør det ske i Slutningen af Maj; men jeg tror, at Begynderen helst maa holde nogle Stader til Sværming, naar han vil formere, i Stedet for at danne Kunstsværme. De naturlige Sværme kunne ventes i Slutningen af denne Maaned af kraftige Stader, derfor bør man belave sig paa Husplads til dem. Ved ethvert Efterhyn bør man omhyggelig rense under Bierne og ligesom disse være paa Sagt efter Møl-Barverne. Trues et Stade deraf og ville Bierne ikke rigtig give sig i Kæft med dem, saa giv dem en Snaps eller tilfæt en Snaps Rognat eller Brændevin til deres Foder, det ophjælper Modet.

Ekko fra Staderne.

Maribo Amt, 4de April.

Lørdagen den 2den April havde vi et Bestyrelsesmøde heri Amtskredsen, samtlige Medlemmer vare tilstede. Det er glædeligt at bestemme et Møde, naar man ser, at alle Medlemmer møde; det viser Interesse for Sagen. Vi kom til følgende Resultat:

1. Vedtoges at benytte Lærer Hoffmann som Biavlslærer heri Amtskredsen, saafremt D.B.F.'s Bestyrelse samtykker deri.
2. Modtage vi Tilbudet i Deres ærede Skrivelse om at laane 2 store Bægtavler og nogle Dekorationsfager m. m. paa den Betingelse, som De meddelte.
3. Udstillingen i Maribo Amtsförening fastfattes til første Halvdel af September 1887 i Nykjøbing Fl. Nykjøbing Byraad har tilbudt os frit Lokale, nemlig Almueskolens Gymnastikhus, saafremt det kan være passende; endvidere 50 Kr., som vi kunne bruge enten til Præmier eller til andre Udgifter. Vi have da begyndt at forberede os lidt paa Festsfighederne, og jeg antager da ogsaa, at vi faa den Fornøjelse, hvis det nu bliver Alvor, at se vor ærede Præsident med Hæde i vor Midte en af de Dage under Udstillingsstiden, da Nykjøbing jo er let at rejse til. Kunne vi nu kun faa et godt Bjaar, saa kommer der nok Lid i Sagen.

Bierne have overvintret ganske godt her paa Eggen, efter hvad jeg hører. Jeg havde 5 smaa Sværme, som jeg fodrede stærkt i Efteraaret med opløst Kandis uden Tilfætning. De havde i September kun 6 B Honning pr. Stade. Jeg fodrede 40

B Kandis til de 5 Sværme. De ere rigelig forsynede, i god Stand og trænge ikke til Nødfodring. Om kort Tid skal jeg alligevel til at fodre; men jeg holder ikke af at fodre saa tidlig for Yngelansættningens Skyld.
V. F.

Ringkjøbing Amt, 24de April.

Overvintringen her er, som den plejer at være, ypperlig. Ja, jeg mener da for de Biavlernes Vedkommende, der ere komne med og have de store Trugstader; thi de andre regne vi ikke med. De gaa jo ofte mere tilbage end fremad. Træk er her ikke Tale om endnu; men efter at vi have taget de overflødige Tavler fra Bierne og givet dem en skrællert Honningtable og en Table med Vand, sidde de lunt. I Begyndelsen af April var der enkelte Folk, som slet ikke havde Yngel, fordi den Yngel, som havde været der tidligere, var udløben, og de havde ikke ansat ny; men efter at Rummet blev indskrænket og de fik Vand, have de taget livlig fat paa Yngeludviklingen. Hvad vi savne meget er Blomsterstøv. Enkelte Steder have vi Schjepilen og andre Pile. Særlig maa nævnes den krybende Pil. Disse ville om nogle Dage i lunt Vejr være til stor Nytte for Bierne.
V. H.

N. B. Sjælland, 25de April.

I Gaar havde vi her den første rigtige Trækdag for Bierne. Store Mængder af Bollen og Vand bleve indbaarne. Jeg antager, at denne Dag vil vise sig som Vendepunktet i Nar, idet en betydelig Udvidelse af Yngelredten nu vil ske. Det er lidt tidligere end i de fleste Nar, men ikke for sent; thi i Løbet af 6 Uger kan en kraftig Familie fylde en rummelig Volig med Yngel, og saa længe have vi netop endnu til den Tid, der almindelig bringer vort Hovedtræk.
E.

Et og andet.

Biaul i det hellige Land. Saque Baldensberger, som bor i Jaffa, meddeler i et fransk Biblad, at i den milde Del af Naret maa han anvende næsten al sin Tid paa sine Bier. I Begyndelsen af Marts forberede Bierne sig til Sværming, idet de begynde at samle Honning af Orange-Blomster. Dette Træk varer gennem April, og derefter følger et lidt svagere Træk paa Figen-Blomsterne. I Juli kommer et nyt Hovedtræk paa Timian, der er ligejaa godt som Orange-Trættet. Tiden imellem disse Træk anvendes til at oplække Palæstina-Dronningen og syriske Dronninger

i Bayruth ved Foden af Libanon, 12 Timers Rejse med Dampskib fra Saffa. De fleste af disse Dronninger gaa til England og Amerika, kun nogle faa til Frankrig og Tyskland. England faar flere end de andre tre Lande tilsammen. Det er der, man ret har forstaaet at statte de orientalske Viracer: de cypriske, syriske og palæstiniske Bier.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 68. Er det heldigt at bruge Dronevoß i Honningrummet, og hvor faas saadanne Kunsttavler? (G.). — Det er lettere at udslynge Droneceller end Arbejdsceller. Kan man derfor hindre Dronningen i at gaae op i Honningrummet, da er det bedst at have Dronnetavler der. Endnu findes ikke saadanne Kunsttavler til Salg her; men de ville kunne faas i denne Maaned, da en af vore Fabrikanter har bestilt en saadan Maskine.

Nr. 69. Har man noget Middele til at hindre Sværme i at flyve bort? (L. M. N.). — S.: For-Sværme ere næsten aldrig tilbøjelige til at flyve bort, naar man kun straks, efter at de have klumpet sig, indfanger dem paa en fornuftig Maade. Efter-Sværme ere derimod noget vanskeligere i denne Henseende. Det bedste Middele til at holde dem i Bihaven er Læ. Har man flere smaa Træer (3—5 Al. høje) plantede foran Staderne, da ville de i Almindelighed klumpe sig paa Grenene. De bør ligeledes straks indfanges.

Fra Kredsene.

Bælum og Omegn's B.F. stiftedes ved et Møde i Bælum den 24de April. Kredsen tæller 33 Medlemmer og har til Formand valgt Kjøbmand P. Andersen i Bælum.

Gavnlig Vinf.

Ingelrummet udvides nu lidt efter lidt, idet man dog ikke giver Bierne flere Tavler, end de nogenlunde kunne dække. I Stader, der have et tilstrækkelig stort Ingelrum, vil man næppe behøve at give Afgang til Honningrum for midt i Maj. Fodring med flydende Foder bør vedblive, indtil Naturen byder mere Honning; men denne Fodring bør kun være spag, saa at den kun opmuntret til Ingelansætning.

Kunstig Pollen behøver nu ikke længere at tilfødes, da Bierne i de fleste Egne allerede for en Uge siden have begyndt at vrage Melet, fordi de nu finde rigelig Pollen i Blomsterne.

Gedehamfe bør nu dræbes, naar man kan

fange dem (i aabne Flaister med jodt O!). Enhver befrugtet Hun vil nemlig nu grundlægge en hel Familie. Paa denne Tid findes hos os kun Hunner, men heldigvis ere mange af dem ikke befrugtede.

Hovdier kunne endnu godt indfinde sig hos svage Familier, saadanne Familier bør derfor ikke have Indgangen udbudet, for Bierne gaa hverandre i Vejen under Træffet.

Brevkasse.

Ved **Bestyrelsesmødet** i Odense forhandlede om følgende Sager:

1. Regnskaberne's Fremlæggelse. Der gaves Hr. Th. Nielsen en Frist af 14 Dage til at besvare Revisionsbemærkningerne og udslybe Manglerne ved Udstillingsregnskabet 1884 og Aarsregnskabet 1884—85. — Da den givne Frist for Udlæggelsen af Aarsregnskabet 1885—86 var udløbet, overdroges det Præsidenten om fornuddent ad Retens Vej at fremtvinge dette Regnskab.

2. Udstillingen i 1888. Det overdroges Præsidenten at forhandle med vedkommende Udvalg angaaende den af Bestyrelsen udarbejdede Plan samt at forhandle med Biavler-Foreningerne i Sverrig og Norge om deres Deltagelse i den nævnte Udstilling.

3. Biavlslærerne, se S. 52.

4. Anskaffelse af Monster-Medfæder udfattes til det Centralmøde, som agtes afholdt i Efteraaret.

5. Fra Lærer N. Jensen, Badstjær var fremkommen en Anmodning om at virke for en nøjere Sammenlutning mellem Danmarks Biavlere. — Denne Sag henvises til Centralmødet.

6. Indførelse af fremmede Viracer. Det paalagdes Sekretæren at være de Medlemmer, der ønskede at gjøre Forsøg i denne Retning, behjælpelig med Anskaffelse af Dronninger til en billig Pris. Saadan Anskaffelse vil af Hensyn til Prisen lettest kunne ske i Slutningen af Juli og Begyndelsen af August.

7. Oprettelse af et Mjødbryggeri. Dette Forslag fra S. Houliund henvises til Centralmødet.

8. Ublaas af D.B.F.'s Dekorationsfager bevilgedes i Juli til Kjøge, først i September til Maribo Amt, sidst i September til Ribe Amt og først i Oktober til Svendborg Amt.

9. Det af Bestyrelsen antagne Priskræft vil efter at nogle mindre Ændringer deri ere foretagne blive trykt og omdelt til Medlemmerne som 2det Hefte af D.B.F.'s Smaafrifter.

En Kreds, der indmelder sig i D.B.F., opnaar:

1. Afgang til Undervisning af Foreningens Biavlslærere:

2. til Ublaas fra Foreningens Bogsamling.

3. til Laan af Dekorationsfager og Medfæder til Udstillinger.

4. til for 25 hele Stemmer at vælge 1 Repræsentant, som tager Del i Foreningens Styrelse.

5. Ret til at modtage D.B.F.'s Smaafrifter.

Biavlermøder.

Stouby Herreds B.F. afholder Møde den 22de Maj hos Gaardejer L. Hansen i Nørskov, hvor en af D.B.F.'s Biavlslærere vil give Møde, Eftermiddag Kl. 2; ved Mødet bortfølges til Medlemmerne de paa Udstillingen i Bogenie indføjte Stader m. m. til Værdi over 100 Kr.

C. F. Abildgaard.

Søndagen den 22de Maj, Eftermiddag Kl. 2, holder **Vesterhøjinge** og Omegn's B.F. Møde hos

Gmd. Jørgen Hansen paa Østerhøjninge Mark. Praktisk Undervisning i Biavl og Forhandling om den paatænkte Udstilling i Faaborg.

Søren Madsen, Kredsjormand.

Svendborg og Omegns Biavlerkreds holder Møde den 15de Maj, Kl. 2, hos Lærer Hansen Vester Skjerninge Søndermark. Praktisk Biavl og Diskussion. Venner af Biavl indbydes.

H. P. Rasmussen, Gmd.

Kundgjørelser.

Kunstabler af de skarpest prægede og af en meget sej og udmærket Kvalitet anbefales Biavlerne til 1 Kr. 75 Øre pr. B. i større Partier 5, 10 a 10 p. C. Rabat. Boks forarbejdes til Tavler for 35 a 30 Ø. pr. B. Prover paa Forlangende gratis.

Gl. Sole pr. Hedensted, i April 1887.

J. Andersen.

Erølevs nye Vi-Bog

Fører i Biavl

vil om 8 Dage kunne faas i enhver Boglade til en Pris af omtrent 2 Kr. Bogen indeholder 89 opljyende Billeder. Faas ogsaa hos Erølev.

Min prisbelønnede

Vi-Pibe

for Røgere faa vel som for Jkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til Grønning, Vejrup, Bramminge.

Lømrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Biavls-Redstaber.**

Ny illustreret Prislister fulgte med Nr. 2

10—12 gode Rubestader

er billigt til Salg hos Forpagter Tillisch, Svenstrup pr. Borup.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Uellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. B. Forhandlere Rabat.

Kunstabler

fra **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg faas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 B 225 Øre, 2—4 B a 190 Ø, 5—10 B a 180 Ø, 10 B 170 Ø. Tavlerne leveres kun af rent og uforsalfet Bivoks.

For at fremme Biavls-Sagen,

er jeg villig til at holde Foredrag om Biavlens, hvorjomhelst. Jeg forlanger intet Bederlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig blot til, Svar skal da straks følge.

Med venlig Hilsen til alle Biavlens Venner.

Karen Demant,

NB. Nyhavn 25, 3. Sal. Kjøbenhavn K.

Spjstader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Kr. Pedersen haves til Salg hos **H. P. Hoffmann, Højsmarke.**

Observer!

Da Antallet af de Breve, der tilstilles mig angaaende Oplysninger om Biavlsdrift, naa op til et saadant Antal, at det er omtrent uoverkommeligt, saa finder jeg mig foranlediget til at underrette de ærede Brevskrivere om, at de herefter maa ledsage deres Breve med 16 Øre i Frimærker, saafremt de onste Svar. Forøvrigt vil de fleste kunne finde, hvad de vil vide, ved at læse mine Artikler i de 4—6 sidste Aargange af „Tidskrift for Biavl“, som kan kjøbes meget billigt hos Lærer Erølev i Kalundborg. De fleste Spørgsmaal ere behandlede deri langt hyldigere, end jeg gjentagende kan gjøre i Brev.

Hølstebro. i April 1887.

Erølev i Kalundborg.

2 kun lidet brugte **Spjstader** og 1 **ny Trugstade** er billigt til Salg hos

Erølev i Kalundborg.

Kunstabler, valsede af rent Bivoks, med udmærket Præg og til billigste Pris faas hos **N. S. Kristensen, Himmelvej, Roskilde.**

Briserne paa mine Vokstaber

ere i Nar følgende: Enkelte B 2 Kr., 2 B 1,80 Ø., 5 B a 1,70 Ø. og 10 B a 1,60 Ø. I større Partier billigere. Boks forarbejdes for enkelte B 50 Ø., 2 B a 45 Ø., 3 B a 40 Ø. og 10 B a 35 Ø. Undsjaer ved Odder, i Marts 1887.

N. Jacobsen.

D'hr. Biavlere anbefales atter i Nar mine beskendte, solide og billige

Bistader, Redstaber

og

Kunstabler.

Boks forarbejdes billigt. Prislister paa Forlangende gratis og franto.

I Februar 1887.

D. Tølbj paa Mors. Snekter og Biabler.

Kunstabler

leveres d'hr. Biavlere til de sædvanlige billige Priser. Prover sendes franto. Godt Boks tages i Bytte.

N. Schmidt,

Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

Kunstabler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Nar hos

B. Bojesen,

Snytofte pr. Nykjøbing Hl.

Vorbeck's Tavlepriser for 1887:

1 Pd. 3 2 Kr., 2 Pd. 3 3 Kr. 70 Øre, 3 Pd. 3 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd. 3 7 Kr. 40 Ø., 5—10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Boks** a 35 Ø. pr. Pd. Foreninger, der mod Contant tage Partier a 100 Ø, faa betydelig Rabat.

Billig Vi-Bog.

Aargangen 1876—84 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangen 1885 koster 1 Kr.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. 75 Øre.

Naar Veløbene indsendes (under 1 Kr. kan sendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit.

Erølev.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Kundgjærelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 7.

15 Maj 1887.

21de Aargang.

Kunst-Tabler.

Blandt den nyere Biavls nu ikke saa Hjælpe midler er der næppe noget andet, der i Løbet af saa Aar er blevet saa fortrinlig udviklet som den kunstige Voks-Table. Her som paa saa mange andre Punkter i Biavlen er det Amerikanerne og Engelskmændene, der have brudt Banen og forstaaet at udvikle Opfindelsen.

Den overbejende Mængde af Kunsttabler laves nu ved Hjælp af Valsmaskiner eller som de ogsaa kaldes „Kunsttable-Møller“; men man ma ingenlunde tro, at alle disse ere ens. Man har nu ikke mindre end 5 forskjellige Slags alene til Arbejder-Tabler og ligesaa mange til Drone-Tabler, dog benyttes de førstnævnte langt mere end de sidstnævnte. Høstaaende Figur 28 fremstiller en af de nyeste Former af disse Table-Møller. Den Tærnstilling, i hvilken Valserne ere bejæstede, er meget forskjellig fra den i sidste Aargang (XX. S. 28) beskrevne, tillige er

Drevet bedre indrettet. Nedenunder Maskinen ses det løse Haandsving liggende. Naar Møllen skal bruges, anbringes dette paa den paa højre Side fremstaaende runde Tap.

De største Forskelligheder fremtræder imidlertid ved Valserne og deres Gravering. Tidligere stobtes Valserne af Skriftmetal, bejæstedes paa en Tærnastke og bleve derefter graverede. Nu stobes Valserne enten af Valsmetal (en Legering med Nikkel) eller af Messing, bejæstes paa en Staalastke og graveres derefter ved Dampkraft.

Cellerne kunne enten være:

1. Fladbundet e. Disse anvendes kun til Delsing eller Overrum (Hønningrum). De kunne

valsens tyndere end nogen af de andre Slags, indtil 12 \square -Fod paa 1 R. Saadanne tynde Tabler give den hvideste Table-Hønning. Disse Tabler benyttes jaavel med Arbejder- som med Drone-Celler, dog nu mest med de førstnævnte. Med Drone-Celler ere de jærlig anvendelige til Yng-Hønning, som skal udsluges, men de

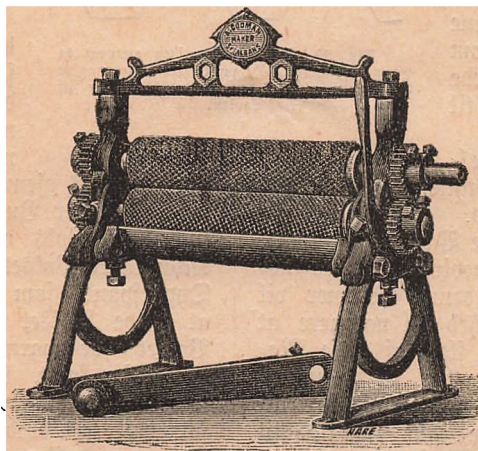

Fig. 28. Voks-Table-Mølle.

bør da laves noget tykkere, for ikke saa let at brydes i Maskinen og kunne da tillige forsynes med Serntraad (se S. 53).

2. Rynket Bund. Disse have jeks-kantede Cellevægge, men Bundene have tre nedtrykte Render ligesud for de Steder, hvor de modstaaende Cellevægge støde til. Naar altjaa i høstaaende Figur 29 de fulde Linier betegne Cellevæggene, da betegne de punkterede Linier de nedtrykte Render. Disse Tavler ere den nyeste Slags, og de synes at have mange Fortrin. De ere meget lette at valse, de kunne laves tykke eller tynde, næsten ligesaa tynde som de fladbundede, de kunne anvendes saavel til Yngel som til Delinger, og Bierne udbygge dem hurtigere end de fladbundede, fordi Midten af hver Celle her er dybere. Det synes derfor, som om disse rynkede Bunde fuldt kunne erstatte de helt udarbejdede naturlige Cellebunde, der have den Ulempe, at Balsker med saadan Gravering slides hurtigere end de rynkede.

3. Koots Celler have cirkelrunde, tykke, lave Vægge, men naturlig Cellebund. Disse Tavler ere hos os de almindeligst, ja maatte endnu udelukkende, benyttede. De modtages straks af Bierne, især hurtigere end de fladbundede; men de kunne ikke udvalses saa tynde som disse eller som de rynkede og egne sig derfor kun til Yngel.

4. Dunham's Celler have cirkelrunde, tykke, høje Vægge, men naturlig Cellebund. De adskille sig altjaa kun ved de højere Vægge fra Koots. Denne Umstændighed bevirker, at de udbygges hurtigere. I denne Sommer vil der hos os blive Lejlighed til nærmere at prøve disse Tavler, da flere af disse Maskiner nu ere ankomne her til Danmark. Dunham's Celler ere ligesom Koots fortrinlige til Yngel; men de egne sig ikke til Delingstavler, fordi de ikke saaledes som de fladbundede eller de rynkede kunne udvalses ganske tynde. De under 3 og 4 omtalte Tavler anvendes i Udlandet almindelig i en saadan Tykkelse, at der gaar næsten 7 \square -Fod til 1 \mathbb{K} . Hos os ere vi dog endnu kun naaede til at bruge c. 6 \square -Fod til 1 \mathbb{K} . Vi ville derfor opfordre vore Tavlefabrikanter til at udvalse Tavlerne lidt tyndere, ikke fordi Bierne tage nogen Skade af de tykke Tavler, men fordi Forbrugerne kunde spare næsten en Sjettedel ved at anvende Tavler, som vare

af samme Tykkelse som de engelske Yngeltavler.

5. Naturlige Celler have jeks-kantede temmelig høje Vægge og naturlig Cellebund. Disse ere de fuldkomneste Tavler, da de nærmest ligne de naturlige. De kunne ogsaa udvalses saa tynde, at de kunne anvendes i Delinger. Graveringen af Balsker til disse Tavler er imidlertid meget kostbar, og vi antage desuden, at disse Balsker maa slides hurtigere end Dunham's og Koots. Vi ville derfor foreløbig kun anbefale disse kostbare Maskiner til Forsøg. De give ubetinget de smukkeste Tavler; men disse udbygges næppe hurtigere end Dunham's, da Cellevæggene ikke ere højere.

Den i Fig. 28 fremstillede Table-Mølle har et opstaaende Haandtag, som drejes tilbage, saa snart et Voksark er gaaet igjennem Balskerne. Derved sænkes den nedre Valse lidt for at give Plads for det nye Ark til at komme ind imellem Valserne uden at kløbe. Saa snart Haandtaget drejes fremad, gaar

Valsen atter op i sin rette Stilling. Denne Mølle er endvidere forsynet med to Par Mesfinghjul og har 6 Tilpasnings-Struer, med hvilke man kan regulere Valsernes Stilling og tillige bestemme Tavlernes Tykkelse.

Voksarkenes Frembringelse. Voksark bør smeltes i en Spand med dobbelte Sider og Bund med Vand i Mellemrummet. Det smeltede Voks

bør aftappes gjennem en Tid, som er anbragt $\frac{1}{3}$ over Bunden; thi man faar da kun klart Voks og kan spare at si det. Man lader Voksarket løbe ned i en firkantet Dyppepand, som staar i lunket Vand for at holde Voksarket ved jævn Varme. Er Voksarket for varmt, ville Arkene briste; er det for koldt, bliver det klumpet. Dan to eller flere tynde glatthølede Brædder, som ere $\frac{1}{2}$ " bredere og 2 " længere end de Ark, man onster. Befæst en Vifte paa den ene Ende af dem for at holde dem flade. Lad Brædderne ligge i Vand nogen Tid, før de bruges. Dyp dem derpaa i Vand, som er 12—13° varmt og lad dem drive af. Dyp dem derpaa i det smeltede Voks, indtil Arkene have en passende Tykkelse — en Dypning til Delingstavler og tre til Yngeltavler. Vals Arkene, naar de ere omtrent 26° varme, medens Møllen holdes ved 17° Varme ved Opvarmning af Værelset.

Balskerne bør gøres slibrige med en

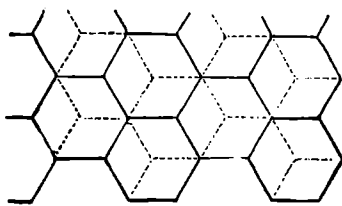

Fig. 29. Voksbygning omtrent to Gange forstørret. De punkterede Linier angive Cellevæggene paa den bortvendte Side af Tavlen.

Smule gul Sæbe opløst i Vand og indgnedet godt i Balsernes indgravede Rænder Dagen i Forvejen. Truget, som ses tæt under Balserne, holdes fuldt af Sæbevand, og til at indgnide den øverste Balfe benyttes en Børste. Man bør dog ikke paa nogen Maade bruge for stærkt Sæbevand, thi da vil Sæben stade Kunsttavlerne. I Stedet for Sæbe kan benyttes almindelig Kis-Stivelse eller tyndt Klister fopt af Kismel.

Højtade eller Trugstade?

(Af Højsjægermester N. Brun.)

(Sluttet.)

Hvad nu Biernes Behandling angaar, da medgives, som sagt, villigt, at den lettes en Del ved Trugstade-Indretningen, men denne Fordel er ikke saa stor, at den kan opveje de nævnte Mangler, hvortil endnu maa søjes den store Ubehagelighed ved Hr. Vorbecks dobbelte Trugstader, at man maa udføre det meste Arbejde staaende lige foran Biernes Flyvehuller, hvilket baade generer og forbitrer Bierne. Ved Enkeltstadet falder denne Pinagtighed bort, men det er endnu foldere end Dobbeltstadet.

En fylt Ramme af Højtadet indeholder c. 4 \mathbb{K} Honning og kan naa op til 5 a 6 \mathbb{K} , naar man, ved at flytte dem noget fra hverandre, tvinger Bierne til at bygge længere Gæller. Jeg har stundom haft 80 a 100 \mathbb{K} at udtage, ikke jældent 60 a 70 \mathbb{K} . Herved kan man jo ikke bruge hele Haanden, men kun to a tre Fingerpidjer, og man kan blive meget træet i Haanden af dette Arbejde, som jo forøvrigt kan være meget fornøjeligt; men Trugstadets 14" høje Tavler kunne, naar de ere vel fyldte, indeholde 8 a 10 \mathbb{K} Honning — en Vægt, som, naar man ikke er ualmindelig stærk, fordrer Anvendelsen af begge Hænder; men ofte har man Brug for den anden Haand, saa man ikke kan regne paa dens Hjælp.

Tavlernes store Højde har til Følge, at de ved Udflygningen meget lettere ere udsatte for at briste i Midten, end de kortere Tavler; ligesledes er det meget vanskeliggere at anbringe kunstige Mellemvægge. Dels synke disse let sammen under Varmen og Biernes Vægt, inden disse kunne faa Tid til at styrke dem, dels er det, paa Grund af deres Længde, langt vanskeliggere at holde dem i lodret Stilling, hvilket dog er en Hovedbetingelse for den senere Behandling. Man har jo erfaret dette og derfor fundet paa adskillige For-

holdsregler for at bøde derpaa, men disse medføre altid Spild af Tid og Kræfter, baade for Biableren og for Bierne, og bestadiger Gællerne.

Resultatet heraf bliver altsaa, at jeg langt hellere arbejder med Højtadet end med Trugstadet, men derfor er det ikke min Mening ubetinget at forkaste dette, især naar man alt har det i Brug. Ofte har det bragt smukke Resultater og derved bevist, at det kan benyttes; men jeg anbefaler af de nævnte Grunde Højtadet fremfor Trugstadet, naar man vil anlægge en Biavl. Har man alt gjort Anlægget og vænnet sig til Trugstadet, da bør man vel overveje det, før man beslutter sig til at gaa over til Brugen af Højtadet, thi det medfører meget betydelige Tab og Udgifter, da Maal og Redskaber, f. Eks. Slyngeaffinen, i saa høj Grad maa forandres paa Grund af den store Forskel i Rammernes Maal. At bruge begge Stadeformer i sin Bigaard medfører mange Ulempe; man forbynder sig derved imod den Hovedregel: At hver Tavle i en Bigaard skal kunne passe i ethvert Stade, hvor som helst man ønsker at anbringe den.

Der kunde jo endnu anføres en Del pro et contra, men jeg tror at have udtalt mig klart nok om Sagen, og, som jeg haaber, paa en upartist Maade.

Hvad nu det Dobbeltstade angaar, som Hr. Vorbeck synes at sætte mest Pris paa, og som han har været saa venlig at lade forfærdige et af til mig, da turde jeg tillade mig at raade til nogle Forandringer. Blot i Forbigaaende vil jeg omtale, at Taget var meget utæt, saa jeg maatte belæde det med Tagpap; at Bunden af Stadet er bygget af for tynde Brædder, som ere pløjede sammen, men saa svagt, at Bløjningen gav sig fra hinanden, saa jeg kan stikke et Knivsblad igjennem, og at selv Bierne, følgende denne Abning, kunne flyve ud af Stadets Gænder; at Beklædningen af Straa nedenunder er ved at falde af, uden at man kan komme til at reparere den, og at de indvendige Sider af Ijervæggene ere gjorte af saa tynde Brædder, at de bugte sig indad og derved vanskeliggjøre den nødvendige Forskydning af Rammerne. Alt dette er Fejl, som maa lægges den til Last, der har bygget Staderne. Derimod maa jeg anføre det som en Fejl ved Konstruktionen, at der ikke findes Døre, eller dog i det Mindste en Dør ved Gænderne af Staderne, hvilket i høj Grad besværliggjør, ja næsten umuliggjør at udrense dem.

Det ene af de to Flyvehuller er ikke

blot undværsligt, men skadeligt, da det i høj Grad begunstiger Koubiernes Angreb. Det ene giver tilstrækkelig Lust; da Stedet desuden ikke er tæt foroven, kan der aldrig blive Mangel derpaa. Den eneste Grund til to Flyvehuller vilde være, at de lette Passagen for Bierne, naar Stedet er bragt op til at være et „Kæmpestade“, hvilket dog, paa Grund af hvad jeg alt ovenfor har sagt, paa ingen Maade har min Sympathi.

De omtalte 4×14 Kammer, der jættes tværsover Stadets Kammer, bør helt bortfalde; derimod kunde jmaa Kammer, de saakaldte Sektioner (Delinger), som kun indeholde c. 1 K. Honning, til Salg in natura til Frokostbrug, anbringes foroven, saaledes som det er Brug i England, Nordamerika og nogle Steder i Sverige. Men dette forudsætter, at Publikum faar Smag for denne Delikatesse, hvilket for Tiden slet ikke er Tilfældet.

Der føres just nu alvorlige Forhandlinger om Bygninger af Haller til Salg af Frugt, Blomster, Grønsager o. s. v.; det vilde være i højeste Grad ønskeligt, om der jaamtidigt kunde findes Plads til Forhandling af Honning og Boks. Jeg turde henstille til Bestyrelsen af de danske Biavlere's Centralforening, om det ikke just nu var det passende Øjeblik til at henvende sig herom til Kjøbenhavns Magistrat.

Oversføring ved Redbygning.

Den almindelige Oversføring af Bier fra en Kube til et Kamme-stade sker jo som bekendt ved Udtrømning (se XX. S. 64), der kan foretages midt i Maj eller Dagen efter Forsværmens Afgang eller ved Honningtrækkets Slutning. Dette Arbejde maa kun foretages i smukt Vejr. Imod denne Slags Oversføring har man rejst den Anke, at Bierne ved den voldsomme Indgriben i deres Bygning lide et Tab (nogen Angel gaar let i Løbet), som kan svække Familien altsfor meget, og man anbefaler derfor jaamtidig med denne Oversføring at førene Familierne to og to.

Vi skulle i Dag beskrive Oversføring ved Redbygning. Denne Oversføring jvækker ikke Bi-Familien og er, naar de rette Betingelser ere til Stede, langt nemmere at foretage:

Man vælger hertil en kraftig Bi-Familie, der bor i en ikke altsfor stor Kube ($1\frac{1}{2}$ Stp.) Er Kuben større, da formindskes den nu ved Beskæring (midt

i Maj), d. e. Kuben vendes med Toppen nedad i en Spand, og af dens nedre Rand affæres 3—4" først af selve Kuben og dernæst tillige af alle Tavlerne en for en, men saaledes, at der bliver en Bivej ($\frac{1}{4}$ ") mellem Tavler og Bund, naar Kuben atter stilles paa Bundbrædtet. Derpaa færes i Kubens Top et rundt Hul (2" bredt) og deri anbringes Halsen af et med Joderfirup fyldt og med aabent Lærred overbundet Maltfirup-Glas. Man maa sørge for at der er Nabning gjennem Top-Bygningen op til Joderflasken (Top-Jodringen bør dog helst være paabegyndt langt tidligere). Denne Jodring vil nu fremme Angelansættningen, og i Slutningen af Maj eller i Begyndelsen af Juni vil man kunne mærke, at Familien savner Plads. Man bortflytter da Kuben og anbringer i dens tidligere Plads et Trugstade saaledes, at dets Flyvehul indtager ganske den samme Stilling som tidligere Kubens Flyvehul. I Trugstadet indskrænkes Pladsen til 3 Kammer, der ere forsynede med hele Kunst-Tavler eller med tom Arbejder-Bygning. Nu stilles Kuben ovenpaa Tavlebræderne saaledes, at Bierne kun igjennem Trugstadet have Udgang til Flyvehullet. Pladsen over de øvrige Kammer i Stedet dækkes med et tyndt Brædt, der stikkes ind under Kuben, Overrummet jættes paa omkring Kuben og Taget anbringes derover. Bierne ville da snart udbygge de 3 Tavler. Naar de paa ny savne Plads, udvides denne atter ved Indhængning af en Kamme med hel Kunst-tavle. Naar man under mindre godt Træk altid jodrer, vil det i Løbet af Sommeren (hen i Juli) kunne naas at have Trugstadet forsynet med 5—7 udbyggede Normalammer, og hele Angelvæden vil da befinde sig nede i Trugstadet, medens Kuben kun anvendes som Forraads-kammer. Naar dette er sket, kan man borttage Kuben og høste dens Honningindhold. Familien er da for Bierne næsten umærkelig oversført i Trugstadet.

Tilfyneladende er denne Oversføring jaa bekendt, at man altid skulde to, at den blev foretrukken for Udtrømning. Der er imidlertid flere Omstændigheder, som bevirke, at den hidtil ikke har været meget anvendt hos os.

1. Jo lavere Trugstadets Kammer ere, des lettere foregaar Redbygningen. Den lave Normal-kamme egner sig derfor umærket hertil; men den er jo endnu ny hos os. Man kan dog godt anvende den høje, men man bør da helst først anbringe Kammerne i en Trækasse med de korte Rister som Højde og sætte denne Kasse under Kuben. Naar man da heri har faaet ud-

bygget 5 Tavler, kan man i Stedet for anbringe Trugstadet paa Kubens Plads og indhænge de udbyggede Kammer deri i deres rette Stilling. — Trugstader med 10×12 " Kammer ere derimod paa mange Steder med Held anvendte til denne Overføring; men de større og dybere Kammer bevirke, at Familien maa være meget stærk for at kunne udbygge blot 3—5 af disse Kammer.

2. Denne Slags Overføring kan kun lade sig udføre med meget stærke Kube-Familier, der befinde sig i ikke for store Kuber. Da mange af vore Biablere ere lidet tilbøjelige til at fodre deres Kuber og endnu mindre til at bestære dem, saa bevirke disse Forhold en ringere Anvendelse af denne Fremgangsmaade.

3. Endelig foregaar jo Overføring ved Udtromning paa en eneste Dag, medens den her beskrevne Overføring tager Uger, ja Maanedes.

Vi ere dog overbeviste om, at Overføring ved Nedbygning efter Haanden vil blive mere almindelig, og vi opfordre vore Læsere til i Nar at foretage omfattende Forsøg dermed.

Honningens Afsetning.

(Af S. S. Hoffmann.)

Hr. S. Houllind i Bøslunde har i dette Blads Nr. 5 offentlig gjort sig til Tolt for en Udtalelse, som man jævnlig hører, naar man opfordrer til udvidet Biavl: „Hvorledes skulde vi i Længden faa Afsetning paa vor Honning?“ Maa det være mig tilladt dertil og til Deres ærede Svar, Hr. Redaktør, at knytte et Par Bemærkninger, da jeg, skjøndt i alt væsentligt enig med begge de ærede Herrer, dog ser Sagen lidt anderledes. Saa vidt jeg kjender til Handelens Grundprinciper, saa er Betingelsen for en Bares Afsetning først og fremmest Efterspørgselen derefter. Denne fremfalder for Honningens Bedkommende ved Kjendskab til dens mangfoldige Anvendelse, og i de Egne, hvor det derfor kniber med Afsetningen, maa Biavlerne først og fremmest se at faa udbredt Kjendskab hertil. Jeg skal tillade mig at opløse dette med et Eksempel: Da vi her i Maribo Amt for 2 Nar siden oprettede et Udsalg i hvert af Stiftets Kjøbstæder for sin Taffel-Honning, henvendte vi os til en meget velrenommeret Urtekræmmer, der var kjendt for at føre kun 1ste Klasse's Varer og som følge deraf havde Kunder, der maatte anses for heldige for sin Honnings Afsetning. Han havde i flere Nar ført Honning i sin Forretning, men kun affat henimod 100 R

om Nar. Da der 1ste Nar indsendtes mellem 7—800 R Honning til Salg, blev han bange for Afsetningen og vilde ikke binde sig til at betale Honningen før efter 1 Nars Forløb, imod at have Lov til at sige Nej til at modtage mere næste Nar, hvis han fandt, at Afsetningen ikke gik godt. Dette gav Anledning til, at jeg skrev en Afhandling: „Lidt om Honning og Brugen deraf“, som jeg fik optaget i alle de lokale Blade. Kort Tid efter indeholdt „Tidskriftet“ nogle fmaa Artikler om Honningens Gavnlighed, hvilke jeg fik optaget i alle Stiftets Aviser. Dette hjalp! Inden Nyaar var Honningen udsolgt, saa at Forhandleren da tilbød Betalingen i Stedet for til 1ste Juli, og sidste Nar betalte han straks ved Indleveringen. Honningen bliver indleveret af Biavleren i Kruffer, Daaser, Potter o. s. v. til Udvælgeren i den Kjøbstad, som er Biavleren nærmest; men al Honningen samles af Hovedforhandleren, bliver hos denne jagtig bedømt af Tilforordnede, delt i 3 Klasser, Nr. 1, 2 og 3, hvorefter Prisen retter sig, og derpaa omfat i 1 og 2 Bunds Glas; hvad der ikke kan komme med som Nr. 3, bliver returneret Indlevereren som usælgeligt, alt uden mindste Udgift for Indlevereren. Prisen har hidtil været saa høj, at enhver Biavler vil være særdeles tilfreds dermed, med mindre det skulde være ganske faa Undtagelser, som ikke kjende Prisen andre Steder. Sidste Nar har Hovedforhandleren havt Møje med at skaffe al den Honning, der var Begjær efter, naaget han har forskrevet flere Hundrede Bund, der ere gaaede gjennem mindst 1 Mellemhandler. Naar Sagen derfor gribes rigtigt an af Biavleren, da tror jeg ikke, at han behøver at være bange for Honningens Afsetning; men, da det ikke er saa let en Sag for enhver Biavler at sætte sig hen og skrive Artikler, saa bør han, naar han slutter sig til DBF., af denne kunne faa dem leverede til Udtagelse i de stedlige Blade, hvilket han imidlertid maa besørge. Endvidere vilde det være heldigt, om Landets største Dagblade jævnlig indeholdt saadanne Artikler, da det kun er ved at paavirke Dagspressen, at vi heldigt kunne virke for „Honningens Afsetning“.

Skjøndt det er langt fra, at jeg mener, at nogen af D.B.F.'s Udgifter ere ilde anvendte, saa mener jeg dog ogsaa, at denne kunde ofre lidt paa at faa denne Sag i Gæng, da det vilde være en Foranstaltning, som vilde gavne den meget i Fremtiden. Man kunde maaste nok forlange dette af Foreningens Sekretær, naar han ikke i Forvejen var belæst med usforholdsmæssigt

meget Arbejde efter Lønnen derfor, og tillige som Redaktør af „Tidskriftet“ bør have sin Hovedopmærksomhed henvendt paa dets heldige Ledelse; men mon det derfor ikke var heldigt, at Redaktør- og Sekretærposten var fikt ad?

Fra Kredsen.

Udstilling i Rjøge 29.—31. Juli 1887.
Paa gl. Roskilde Amts BF's Møde i „Trægaarden“ i Roskilde 2den April blev det ifølge B. T. vedtaget at afholde en Udstilling i Rjøge den 29de, 30te og 31te Juli. Nabo-Biablerforeninger indbydes til at deltage i Præmieæftningen imod at yde et Bidrag til Præmierne i Forhold til Foreningernes Medlemsstal. Dets Medlemmer med Familie faa fri Udgaug til Udstillingen, og til hver Afdeling have de Ret til at vælge en Dommer. — Udgift og Indtægt falder paa Roskilde BF. Det Udstillede deles i 5 Afdelinger: 1. Stader med levende Bier. 2. Tomme Huse og Redstaber. 3. Honning og Voks. 4. Forædlede Produkter. 5. Videnskabelige Hjælpemidler. Det vedtoges, at Afdeling 2 og 4 deles i 2 Klasser hver, saaledes at Fabrikanter og Biablere udstille hver i sin Klasse og med en særlig Række Præmier i hver Klasse. Alle Landets Fabrikanter indbydes til at konkurrere.

Anmeldelses-Blanketter kunne efter 1ste Juli faas hos Foreningens Bestyrelse samt hos Sogneformændene og skal i udfyldt Stand være indsendte til Hr. C. Andersen hos Kjøbmand Schmeltz, Roskilde, inden 15de Juli, hvorefter Udstillings-Nr. vil blive enhver Anmelder tilsendt. Det Udstillede maa ikke være mærket med Navn, kun med de tilsendte Numre.

Der vil blive søgt om Tilladelse til at afholde Tombola, ligesom der hver Dag vil blive holdt Foredrag om „Biavl“, og mulig vil der blive gratis Vortlodning af Huse og Maskiner til Foreningens Medlemmer. Til Ordniugskomitee valgtes Dyr-læge Nielsen, Blikkenslager Halgreen, Drejer Petersen, Rjøge; Murmester Rind-berg, Herfølge; Gartner A. Meyer, Roskilde, samt Gartner Larsen, Billesborg, hvortil træder Foreningens Bestyrelse.

Til Dommere og Suppleanter valgtes Frøken Nielsen, Rjøge; S. Hansen, Rørslev; Fru Demant, Kjøbenhavn; Materialist Nielsen, Rjøge; Apotheker Augs-burg, Roskilde; Gaardejer Hans Johan-sen, Videmark, Rjøge; Murer Lindenskov, Åsingsløse; Svend Larsen, Bjeverskov; Gaardbestyrer J. Larsen, Bedeløb; Mur-mester Rindberg, Herfølge; Smeder

Larsen, Åshøj; Kjøbmand H. Larsen, Hundie; J. Andersen, Karlstrup; N. Andreasen, N. Dalby; Tomrer N. An-deresen, Ransmagle, Jakob Olsen, Øsemagle, og Skomager Hans Olsen, Ølby.

Horsens Landbosforenings Møde: For-manden meddelte, hvad Bestyrelsen havde tænkt at anvende Penge til. Man plejede ganske vist at give 50 Kr. til Hedejelskabet om Aaret, men om man skulde gjøre det i Aar, vilde Formanden henstille til Generalfor-samlingen, og saa vilde han samtidig gjøre opmærksom paa, at Biabler-Foreningen her havde forlangt Bidrag af Landbrugs-Foreningen. Han opfordrede til at udtale sig herom. S. J. Hansen, Eriknauer, ytrede, at den herværende Biabler-Forening vilde bruge den Pengefum, Landbrugs-Fo-reningen maatte yde til den, til Anskaffelsen af Mønsterstader og Vejledning til en mere rationel Biabl. Formanden: Er der Noget, som vil stille Forslag herom? S. J. Hansen foreslog 50 Kr. P. Svend-sen: Hvis Biabler-Foreningen skal have 50 Kr., maa Hedejelskabet have meget mere, da dets Virksomhed er langt mere betyd-ningsfuld for Landet end Biablen. N. Pedersen kunde godt være med til at støtte Biablerne, da det væsentlig var Smaa-folk, som havde med den Bedrift at gjøre. J. Nielsen spurgte, hvor mange Med-lemmer Biabler-Foreningen talte. For ham stillede det sig nemlig meget tvivlsomt, om Biablen i det Hele taget var en Bedrift, der var værd at lægge Vægt paa, da Hon-ningen var sunket i Pris. S. J. Hansen oplyste, at Foreningen talte 50 Medlemmer; der var tilfammen 2000 Medlemmer i den store Biabler-Forening. Med Henhyn til, om det kunde betale sig at drive Biabl, skulde han kun bemærke, at han havde faaet 60 Dre for hvert B Honning. J. Niel-sen takkede for Oplysningerne, men de tilfredsstillede ham ikke ganske. Her var ikke Spørgsmaal om, hvad der kunde op-drives tilfældigt, men om Markedspris paa Honning i Almindelighed. Vedste Honning jalybdes nu for 35 Dre pr. B, og med de Priser kunde det ikke betale sig at tilvirke den. Det vedtoges at yde 50 Kr. til Hede-jelskabet og 50 Kr. til Biabler-Foreningen. Formanden bemærkede, at han haabede, at Biabler-Foreningen vilde give Landbrugs-Foreningen Meddelelse om, hvorledes de anvendte Tilskudet og med hvad Udbytte. Man ventede isvrigt at se Biablerne som Udstillere ved Dyrskuet. S. J. Hansen svarede Ja til begge Dele.

J Bestyrelses-Mødet for Horsens BF. vedtoges: at overlade til H. P. Hansen og

S. Juul Hansen at modtage og ordne de til Udfillingen indleverede Produkter og Rebstaber, at afholde et Diskussionsmøde med Foredrag paa Udfillingsdagen, at anskaffe et Monstertænde og saa det befolket, at anskaffe et Stæde til Dronning-Oplæringsstader og at indkjøbe „Tidskrift for Biavl“s ældre Aargange.

Sundborg Amts B.F. holdt Møde den 24de April hos Hr. Jakobsen, „Høje Bøge“; det var begunstiget af et udmærket Vejr og var ogsaa ret godt besøgt. Der indmeldte sig 16 ny Medlemmer i Foreningen.

Først blev den praktiske Behandling forevist, ved at Staderne bleve aabnede og Tavlerne tagne ud med paafidende Bier, hvorefter Biernes Udvikling kunde følges gennem Eg, Larver, Pupper, ligesom man ogsaa kunde iagttage, hvorledes den unge udviklede Bi brød sig fra Ægget og forlod Cellen. Hele 3 Dronninger forevistes. Skjøndt de tilstedeværende overværede Forevisningen paa nært Hold uden Beskyttelse for Ansigt eller Hænder, blev der ikke uddelt et eneste Stik. Der var Fred mellem Bierne og Tilskuerne. Ved den derpaa følgende Diskussion bleve adskillige Emner vedrørende Biavlen behandlede. — Man begyndte med det Spørgsmaal, om det var heldigt at sprede Yngelen, og man kom til det Resultat, at naar Vejret var godt, og Bierne godt udviklede, var det at anbefale. — Det var oplyst, at man kunde fodre med Honning fra et Stæde, hvori Bierne vare døde, naar de ikke vare døde af Sygdom. Fremgangsmaaden herved var følgende: Seglene skulde skræbes bort af en Del af en Table (c. 1—2 R.). Herpaa skulde heldees noget kunket Vand (20—30° R.), inden det kunde anvendes. — Paa Spørgsmaal om, hvorledes man i Djeblikket kunde se, om et Stæde savnede Viser, oplystes, at dette kunde iagttages derpaa, at Bierne fra et saadant næsten intet Blomstertøv samlede, og at der ingen rigtig Yngel fandtes.

Der behandledes endnu en Del Sager, og Sommermoderne fastfattede, nemlig til 15de Maj i Vesterfjærning, 12te Juni paa Thorseng, 23de Juli i Kværndrup og 31te Juli paa Thuro.

Nørreherred paa Als har dannet en ny Kreds af D.B.F. med Stomager Buch, som Formand, S. Thorsen, Hjortspring, som Viceformand og Bodker S. Petersen, Gudstrup som Sekretær.

Herredsfogden der er selv Biavler og stiller sig meget velvillig til Foreningen.

Snd-Thys B.F., som blev oprettet forrige Aar, har nu indmeldt sig i D.B.F. med 39 Medlemmer, som Formand Kjøbmand Joh. Andersen, Gjettrup, og som

Sekretær og Kasserer Handelsgartner N. S. Larsen, Bøstevig.

Limring Sogus B.F. er Navnet paa den tidligere (S. 55) omtalte Kreds, hvis Formand bor i Røjbjerg ved Herning.

Ekko fra Staderne.

Øst-Sjælland.

Bierne ere her overalt overvintrede godt, men begrundet paa det ustadige Vejr have de kun været lidt ude, men hver Solskins-Time have de benyttet, og hvem der bor ved Stovene, have jo nu rigelig af hvad Naturen byder. Mine Bier ere næsten hvad man kan kalde „forlæssede“, naar de komme hjem. Af Planter med Blomstertøv er her: Føljod, Ranunkler, Anemoner, Hassel og El, og af Honningplanter er her: Hestehov, Viol og Pil. Jeg har havt nogle enkelte Gylbenlakker i Blomst i Drivhujet, og det er ganske forbausende, hvor Bierne have bearbejdet dem.

Mine Bier have det saa udmærket. Jeg begyndte Spekulationsfodringen 17de April. Jeg har 3 Trugstader, 1 Højtade og 1 Kube. Højtadet har altid givet det største Udbytte. Det er 3 Etager 9 × 10" Kammer, og i den bageste Table i den øverste Etage i Yngelrummet er der til-dækket Yngel. Det er rigtig godt befolket, saa hvis Naturen vil byde Nektar, tænker jeg ikke at komme til at mangle Arbejdere. I fjor høstede jeg af samme nogle og halvfjerds Pund Honning og forrige Aar nogle og halvtreds — mig forekommer det ikke at være besværlig at arbejde med et Højtade, det er næsten, kan jeg sige, nogle af mine interessanteste Djeblikke; men jeg har ogsaa mine Bier godt dresserede, der hersker et godt Forhold imellem os.

I du maa jeg slutte og sende Dem min Tak for, hvad De udretter i Biavlens Tjeneste.

A. P. L.

N. S. Sjælland, 10de Maj.

Foraaret er koldt, men ikke meget blæsende. Dette anjer jeg for heldigt, thi Yngeludviklingen gaar da jævnt fremad, medens Tabet af Trækbier kun er ringe. Et saadant koldt Foraar giver ogsaa en langsommere, men netop derfor kraftigere Udvikling af Plantevæksten. Det tegner derfor endnu meget godt til et honningsrigt Aar.

E.

Gavnlige Bink.

Kunstabler. Sidst har Vejret været for koldt til disse Anvendelser; men saa snart Vejret bliver varmere, vil det nu være Tid at benytte

dem. Man kan indhænge 1 Kamme med hel Kunsttable midt i Yngelredten, som derved faar en betydelig Udvidelse. Saa snart hele Yngelrummet er fyldt med Yngel og Bier, kan man give Udgang til Honningrummet. I dette anbringes da enten udbyggede Tavler eller Kunsttavler, men ikke mere end 1—2 ad Gangen.

Delinger. Difter man at høste Tavlehøning, da bør man ikke lade Yngelrummet blive for stort, 7—8 Normalrammer kan være nok, inden man anbringer Delinger enten i Yngelrummet (i Delingsrammer) eller ovenpaa det (i Delingsbakter). Senere kan man efter Haanden udvide Yngelredten med 2—4 Normalrammer, men kun med 1 ad Gangen.

Fodring. I koldt og daarligt Vejr bør Fodringen med flydende Foder endnu fortsættes en kort Tid.

Brevkasse.

Manglende Numre. Bladet er under den nuværende Redaktion aldrig udsendt 1 Dag for jent. Husk derfor altid, naar et Nummer udebliver, i træk af Klage til vedkommende Posthus. Skriv Klagen paa $\frac{1}{2}$ Ark Papir og udenpaa Avis-Sag, da gaar den frit til nærmeste Posthus.

Biavlslærere. Naar man har henvendt sig til os om Moders Afholdelse, da have vi straks frevet til vedkommende Biavlslærer derom; men vi have ikke kunnet være, for en Aftale med Biavlslæreren er truffet.

Biavlermøder.

Sjorring Amt's BF. Den 22de Maj, Eftm. Kl. 4, holdes Biavlermøde i Allerup Stole, hvor der vil blive holdt Foredrag og gives praktisk Undervisning i Biavl, hvis dertil gives Lejlighed. Talrigt Møde forventes.

Badstjær Stole, 10. Maj 1887. N. Jensen.

Sads Herreds BF. afholder Møde Søndag den 22de Maj, Kl. 3, hos Gaardejer Rasmus Pedersen i Neder-Ødder. Overdriftsinspektør F. Møller møder efter Opfordring fra D.B.F. for at holde Foredrag og give praktisk Undervisning.

Forslag stilles til Medlemmerne om skiftevis at være til Stede ved Mønstertidstet et Par Timer hver Søndag Eftm. i Juni og Juli for at give Vejledning. Bestyrelsen.

Øst Thø's BF. For ærede Medlemmer af ovennævnte Forening samt for Enhver, der har Interesse for Biavl, indbydes til et Møde i Bedsted Stationskro Tirsdagen den 24de Maj, Eftm. Kl. 2 præcise.

I Følge et af D.B.F. givet Tilbud vil en af Landets mest indsigtsfulde Biavlslærere komme til Stede for at afholde Foredrag og give praktisk Undervisning.

Talrigt Møde forventes. Bestyrelsen.

Gobro BF. afholder Møde i Færters Lokale i Gobro Fredag den 27de Maj, Kl. 1. Fotograf Vorbeck fra Holstebro vil efter Opfordring fra D.B.F. komme til Stede og holde Foredrag om Biavl. N. Lambert.

Kundgjørelser.

En Del Højtader

med rigt Forraad og i kraftig Udvikling sælges paa Grund af Ejendomsjalg meget billig, naar Handel kan ske straks, hos Hjulmand **Christoffer Nielsen**, Trøelseby pr. Solsted, Voland.

Kunsttavler. Flere Hundrede af de **forffjellige Maal** haves færdige. Tavlerne ere forarbejdede af udmærket **Bivoks** og med **bedste Præg**. Kunsttavlerne sælges a 1,60 Ore $\text{\textcircled{R}}$, i Partier billigere. Stort Forraad af Voks er sikret. Ordre ekspederes pr. Omgaende. Staaltraad til at sætte i Rammerne medfølger.

N. S. Kristensen, Himmellov, Roskilde.

Tavleporer a 60 $\text{\textcircled{R}}$ faas hos

Erstev.

Fleraarige Viplanter og **Blomsterplanter**, 12 Sorter for 1 Kr., etaarige Blomsterplanter fra $\frac{1}{2}$ til 1 Krone for 100 Stk., i flere Sorter, og Tomater, faas efter Bestilling hos **Franz Wendt**, Roskilde.

Fører i Biavl

af **Hans Erstev** er nu udkommet og koster heitert 1 Kr. 60 Ore, indb. 1 Kr. 85 Ore.

Bogen indeholder 89 oplysende Billeder.

Min prisbelønnede

Vi-Bibe

for Rogere saa vel som for Ikke-Rogere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postaudisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Branninge.

Tomrer **Kristian Pedersen** i Lved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Nedstaber**.

My illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 $\text{\textcircled{D}}$. pr. $\text{\textcircled{R}}$. Forhandlere Rabat.

Kunsttavler

fra **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg faas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 $\text{\textcircled{R}}$ 225 Ore, 2—4 $\text{\textcircled{R}}$ a 190 Ore, 5—10 $\text{\textcircled{R}}$ a 180 Ore, 10 $\text{\textcircled{R}}$ 170 Ore. Tavlerne leveres kun af rent og uforsalfket Bivoks.

Højtader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Hr. Pedersen haves til Salg hos **H. H. Hoffmann**, Højsmarkte.

D'vrr. Biavlere anbefales atter i Nar mine bekendte, solide og billige

Bi-stader, Nedstaber

og

Kunsttavler.

Voks forarbejdes billigt. Prislister paa Forlangende gratis og franko.

I Februar 1887. **M. Vøll**,

D. Jølbj paa Mørst. Snekter og Biavlere.

Kunsttavler

leveres d'vrr. Biavlere til de sædvanlige billige Priser. Prover sendes franko. Godt Voks tages i Bytte.

N. Schmidt,

Sofievej 26, Kjøbenhavn V.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Nar hos

B. Bojesen,

Enstøfte pr. Nykjøbing Sl.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavlere-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Sendtgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de puffes indryktele.

Nr. 8.

1 Juni 1887.

21de Aargang.

De fremmede Bi-Racer.

Næsten umiddelbart efter den bevægelige Tavlebygning Opfindelse forsøgte Dzierzon i 1853 at indføre italienske Bier til Tyskland. Grunden hertil var først og fremmest en videnskabelig, idet den berømte Værde haabede ved dette Middele at faa Klarhed i Spørgsmaalet om Befrugtningsforholdene hos Bierne. Denne Hensigt opnaaedes fuldstændig, og Dzierzons Forsøg kom til at kaste nyt Lys over Insekternes Naturhistorie.

Den geniale Vimester antog imidlertid tillige, at han paa denne Maade kunde forbedre den almindelige brune Bi. I denne Henseende har det i mange Aar stillet sig meget tvivlsomt, om hans Hensigt skulde opnaas. Sa endnu i vor Tid anse mange fremragende Biavlere saadanne fremmede Bi-Racers Indførelse for at være af underordnet Betydning. Vi antage, at Indførelse af fremmede Bier hos os vilde gavne vor Virace alene ved at tilføre den frisk Blod. Vi opfordre derfor de Biavlere, der have Tid og Raad dertil, til at foretage Forsøg i denne Retning. Saadanne Forsøg ere meget interessante, og de lønne forjaavidt fuldstændig Umagen. De Racer, der nu benyttes til saadanne Forsøg, ere:

1. Den italienske eller liguriske Bi. Denne udmærker sig ved 3 gule Baand paa Bagtroppen. Den er en ihærdig Honningsamler og formaar at jage Nektar af

flere Planter, som ere at betragte som lukkede for vor brune Bi (Rødkløver). Den er lidt mere stikkelysten end vor Bi, men kan dog ikke betragtes som meget vanskelig at behandle. Indvintringen bør dog foretages meget omhyggelig hos disse Bier, da de ikke taale megen Kulde.

2. De orientalske Bier forhandles under 3 forskjellige Navne: cypriiske, syriske og palæstiniske Bier; men alle disse 3 ere vistnok at betragte som en Race, da de i alt væsentligt have samme Egenheder. Det er i Aar Amerikaneren Frank Benton, som har indført disse Bier til Europa og Amerika under Navnet den cypriiske Bi. Denne udmærker sig ved, at dens Bagtrop er næsten helt gul, og den betragtes som den smukkeste af alle Bier. Den yngler meget stærkt og overgaar som Honningsamler alle andre Honningsbier; men det er den iltrejste af alle Racerne, og det er den, som daarligt taaler Vinterkulde, da den er meget udsat for at faa Bugløb. Disse Bier blive rasende ved Anvendelse af Røg; men naar man er beskyttet med et Slør og behandler dem med Ro, da kunne de behandles hurtigere end de brune Bier, fordi de let lade sig ryjse af Tavlerne.

3. Krainer-Bien er glindjende lysbrun og udmærker sig ved sin forbaavjende store Godmodighed. Uden Røg og uden Slør kunne disse Bier ofte behandles, som om de vare Fluer. De have imidlertid den Fejl, at de ikke gjerne ville holde sig

samlende som stærke Familier; men ere tilbøjelige til at spærme i det uendelige, saa at de ved Sommerens Slutning blive til mange smaa Familier. Denne Vi har været indført i enkelte Bierer hos os i flere Aar. I Følge „Malb. Stiftst.“ har Agent Edm. Kriel i Alsborg nylig faaet en lille Sværm af disse Bier fra Østerrig, og D.B.F.s tidligere Præsident, Gartner Falck, har i flere Aar haft denne Virace. Krainer-Bierne ere lette at behandle og lette at formere; men som Honningamlere kunne de næppe maale sig med vore egne brune Bier.

Blandt de her nævnte tre fremmede Macer er den orientalske vistnok den dygtigste; men det er endnu meget tvivlsomt, om den vil kunne værges til vore Vintre, og de ere meget vanskelige at behandle. Endelig ere de dyre. Vi ville derfor nærmest anbefale de italienske Bier til Indførsel i Danmark.

Briisen for en god italiensk ægte befrugtet Dronning vil i Maj og Juni være c. 10 Kr., i Juli og August c. 8 Kr., i September og Oktober c. 6 Kr. Af Henhyn til Briisen ville vi derfor anbefale Indførelse af saadanne Dronninger i Juli Maaned. D.B.F.s Bestyrelse har anmodet os om at modtage Bestillinger paa Dronninger af fremmede Viracer. Vi meddele derfor herved, at saadanne Bestillinger, som indsendes til dette Blads Redaktør inden den 25de Juni, ville blive besørgede inden denne Maanedes Udgang, saa at Dronningerne kunne være her i den første Halvdel af Juli Maaned.

Briisen for Krainer-Bier er en Del lavere end for Italienerne; men for cypriske Dronninger er den lidt over dobbelt saa høj som for italienske.

Bygning af Dronetavler.

(Af Doolittle i Borodino ved New York).

(Sluttet.)

Seg var nær ved at opgive Sagen i Fortvivelse (den Gang havde man endnu ikke begyndt at bruge Kunsttavler), da der en Dag brød en lille Sværm frem af et af mine Stader, hvis Dronning kun var et Aar gammel. Seg var først i Færd med at give den tilbage til Moderstaden, men jeg bestemte mig da til at huse den for sig selv, fordi jeg mente, at Familien her paa Efteraaret vilde være mere værd end den Honning, Bierne kunde samle mere ved at gives tilbage. Ved at huse denne Sværm fik jeg først Forstand paa Bygning af Dronetavler. I tre Uger efter Husningen saa jeg ikke til denne Sværm undtagen for

at se, om Bierne byggede lige i Kammerne. Man kan derfor tænke sig min Glæde, da jeg fandt Kammerne fyldte med Bygning, undtagen de to nederste Tommer af de yderste Tavler, og hver Stump af denne Bygning var Arbejder-Voks og fyldt med Yngel undtagen et Par & Honning tæt under Tavlebærerne.

Dmitrent en Uge efter aabnede jeg igjen Stadet og ventede at finde de to yderste Tavler fuldbbyggede helt ned med Arbejds-Voks; men jeg tog Fejl, det var med Drone-Voks. Jeg tænkte da, at saa snart de unge Bier vare begyndte med at løbe ud af deres Celler — dette var netop Tilfældet, da jeg undersøgte Stadet første Gang — kunde Dronningen saa tilstrækkelig Plads til Uglægning i de ledige Celler, derfor fulgte hun ikke længere efter de byggende Bier, og af denne Grund byggede disse da Forraads-Celler (Drone-Celler).

Det følgende Aar vilde jeg grundig prøve denne Anstuelsheds Rigtighed. Seg husede derfor en Del af en stor Sværm, som havde en lidt frugtbar Dronning i en Bolig med kun 3 Kammer. Seg medtog saa mange Bier, at jeg antog, at de i 3 Uger kunde fylde disse 3 Kammer med Bygning; men jeg fik lidt for mange, thi Kammerne vare udbyggede i Løbet af 17 Dage, og Dronningen havde lagt et Arbejder-Ug i hver eneste Celle undtagen i nogle saa foroven, der vare fyldte med Bollen og Honning. Seg flyttede nu Indskuddet og indhængte mellem to af Tavlerne en tolv Kamme. Denne blev i Løbet af de følgende 4 Dage lidt mere end halvt fyldt med Arbejdsvoks, der blev belagt med Ug; men saa snart de unge Bier begyndte at løbe ud, gif Dronningen tilbage til disse ledige Celler for paa ny at belægge dem, og derfor blev den nedre Halvdel af den sidst indhængte Kamme fyldt med Drone-Voks. Af dette Forsøg uddrog jeg den Regel, som siden har bestemt hele min Fremgangsmaade. Det er den samme, som nu er almindelig kjendt under Navnet Hutchinsons Methode til Bygning af Arbejdsvoks i Yngelreden, medens man samtidig lader Bierne frembringe Tavlehonning i Delinger ovenover.

Uden at fortælle om alle mine Fejltagelser, og hvorledes jeg Skridt for Skridt blev ført til grundigt Indblik heri, vil jeg sige, at fuldstændigt Held kun opnaas ved at anvende et saadant Overrum med Delinger foroven, samtidig med den rette Størrelse af Yngelreden forneden, at Bierne kun bygge Tavlerne forneden saa hurtigt, som Dronningen kan belægge dem med Ug, medens der ovenover er Blads nok til

Anvendelse af hele Biernes øvrige Tilbøjelighed til Tablebygning og Votsaffondring.

Jeg har nylig jet anbefalet i en Avis, at en tom Table bør gives til en Sværm, naar den huses. I mine yngre Aar forsøgte jeg det samme, men en Følge deraf var, at jeg kun kunde faa Drone-
tavler bygget hos den Familie, og den samme Følge fremkommer, naar man giver en Sværm en Ingetable for at hindre den i at flyve bort (hvilket ofte anbefales). Det er især uheldigt, hvis denne Inget er nær ved at løbe ud; thi derved faar Dronningen Plads til at lægge Æg netop i denne Table. Naar megen Inget er ved at modnes i et Stade eller der er tom Bygning deri, kan man kun undgaa Bygning af Dronetavler enten ved at give hele Kunsttavler med Arbejds-Celler eller fuldt udbyggede Tavler med denne Slags Celler.

Højtade eller Trugstade.

(Svar til Højsagermester N. Bruun fra Erslev).

Det glædede mig meget at se den højtærede Forfatters Indlæg i dette vigtige Spørgsmaal, selvfølgelig ikke fordi jeg er enig med ham i hans Betragtning af denne Sag, thi jeg har nu i en lang Aarvætte anbefalet vore Biavlere Brugen af Trugstade; men fordi han har fuldstændig Ret i, at dette Spørgsmaal for Tiden er brændende hos os, og man kunde tillige være overbevist om, at Hr. B., der maa betragtes som Højtadets Indfører her i Danmark, vilde forstaa at fremdrage alt, hvad der kunde fremhæves til Forsvar for denne Stadesform.

Trugstadets store Fortrin ligger først og fremmest i den lettere Behandling. I denne Henseende har B. vistnok gjort en lille Indrømmelse (S. 52 L. 6); men den er meget for lille. Hr. B. indrømmer, at man i Trugstaden noget hurtigere kan komme til de midterste Tavler og sidste Dronningen; men Forholdet er i Virkeligheden dette, at disse Arbejder ville tage c. 5 Gange saa lang Tid i Højtadet som i Trugstaden. Heraf følger derfor naturligt, at disse Arbejder næsten aldrig udføres i Højtadet, uagtet de have en overordentlig stor Betydning. Dette er Kjæmpepunktet, som maa afgjøre Valget mellem de to Stadesformer: Den Betydning man tillægger de nævnte to Arbejder. Hvis man som Hr. B. ikke tillægger dem særlig stor Betydning, da kan man blive staaende ved Højtaderne, som i andre Henseender ere meget brugbare.

Hvis man derimod, saaledes som jeg, anser de nævnte Arbejder for saa vigtige, at hele den fremtidige Udvikling af vor Biavl for en stor Del vil afhænge af disse Arbejders Udførelse — da maa man ubetinget foretrække Trugstaden.

Ved enhver Næringsvej, som skal drives rationelt, søger man at forcere Udviklingen, thi derved opnaar man i en kortere Tid et større Udbytte med kun lidet forøgede Omkostninger. Agerbrugeren kræver mere af sin Jord, end ved af Naturen kan yde. Den udbines rigtignok herved, men det betaler sig godt, om han end er nødt til at tilbagegive Jorden de bortførte Emner i Form af rigelig Gjødning. — Aldeles paa lignende Maade gaar det med Biavl. Den dygtige Biavlér opmuntret om Foraaet Dronningen til forceret Æglægning. Derved udtømmes hendes Kræfter hurtigere; men det betaler sig godt, om han end bliver nødt til paa kunstig Maade at fremskaffe nye unge Dronninger, der kunne afløse de udslidte. Jeg kan altsaa paa ingen Maade give Hr. B. Medhold, naar han (S. 58 L. 11) fremhæver det uheldige i, at man ved at forcere Æglægningen i Staden opslider Dronningen for Tiden. Dette er et tilbagelagt Standpunkt: Først var man ved den rationelle Biavl tilfreds med at kunne høste Biernes naturlige Overflod uden at dræbe dem. Nu er man imidlertid skredet betydelig længere fremad, idet man fornaar i høj Grad at forøge dette Overflod, naar man tidligt om Foraaet opmuntret Dronningen til Æglægning (ved jævn Fodring og Ingetspredning). Som Følge heraf kan Familien møde med en langt større Skare af Arbejdere til det egentlige Hovedtræf, end hvis Familien overlades til sin egen naturlige Udvikling. Paa denne Maade er det muligt at forøge Udbyttet til endog mere end det dobbelte; og det Arbejde, som et hyppigere Dronningstifte medfører, vil derfor blive rigelig lønnet.

I Begyndelsen af sin Artikel har Hr. B. omtalt Brugen af et porøst Dække og Rammer til Trugstaden i Mod sætning til Højtadet. Hvis de der fremførte Anker mod disse to Hjælpemidler virkelig vare berettigede, da vilde de jo nu ramme ligesaa vel Højtaderne som Trugstaderne; thi vi antage, at der nu næppe er en blandt hvert Hundrede af vore Biavlere, som ikke bruge baade det porøse Dække og Rammen i alle deres Stader, enten det nu er Trugstader eller Højtader. Disse to Punkter betragte vi ikke længere som tvivlsomme, thi Erfaringen har lært det store Flertal af vore Biavlere at benytte begge disse Midler, fordi det porøse Dække utvivlsomt giver den

bedste Overvintring, og Kammerne ligesaa vist give den letteste Behandling.

Swad angaar den særlige Slags Trugstade, som Hr. B. har benyttet, da antager jeg, at Hr. Vorbeck selv vil forsvare sit Stude. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at Trugstaderne nu hos os benyttes med 4 forskjellige Kamnemaal, nemlig: høj Normalramme (Vorbeds Stude) 10 × 12", 12" × 12" og lav Normalramme (Erslevs Stude). Disse forskjellige Maal medføre særlige Ejendommeligheder, som næppe bør ubelædes af Betragtningen. (Sluttes.)

Konningbien.

4. **Brystet** bestaar af tre Ringe, der benævnes For-, Mellem- og Bag-Bryst, de ere hos Bien meget ulige i Storrelse, idet Mellem-Brystet er størst, dernæst følger Bag-Brystet, og For-Brystet er den mindste af disse Ringe. Halsen, der forbinder Hovedet med Brystet, er meget tynd; den Stræug, der forbinder Bag-Brystet med Bagtroppen, er en Del tykkere.

Brystet danner Midtpunktet for Insektets Bevægelse, idet Venene og Ringerne ere anbragte her. De tre Ringe ere derfor næsten helt faldte af de kraftige Muskler, som skulle bevæges disse Redstaber.

5. **Venene** ere tre Par, et paa Underjiden af hver Brystring. a. Med Hensyn til Bevægelsen have alle Venene en ensartet Bygning, som kun afviger lidet hos Han, Hun og Arbejder; derimod ere Venene tillige høist mærkvaerdig tilpassede til flere særegne Arbejder, og i denne Henseende er der store Afvigelser mellem de tre Former.

Venet bestaar af 9 Led (se Fig. 30 A) a er den egentlige Hofte, som er tegledannet; men til den slutter sig et lille trekantet Led (trochanter), som er stærkt forbundet med Laaret b. Paa denne dobbelte Leddeling i Hofteleddet beror Venets store Bevægelighed. Laaret er det første forlængede Led, derefter følger Skinnenebnet c, der omtrent har samme Længde, og endelig Foden, som dannes af 5 Led. Fodens Led ere meget forskjellige: det første Led Bagfoden eller Hælen (d) er nemlig meget længere og tykkere end de andre; derefter

følger Mellemfodens (e) tre maa Led og endelig Kalleddet (f), der bærer to stærke krumme Kløer, der hver har en Sidegren. Smellem de to Kløer findes en lille Bude, der i den Stilling, Kløerne indtage i Fig. A, vil være løftet fra den Flade, hvorpaa Bien bevæger sig. I den Stilling holdes Kløerne, naar Bien bevæger sig paa en ujævn Flade, og Kløerne virke da imod Ujævnhederne. Skal Bien derimod bevæge sig paa en glat Flade, da højes Kløerne stærkt indad og Buden trykkes ned imod den glatte Flade. Denne Bude affondrer et klæbrigt Emne, ved hvis Hjælp det er muligt for Bien at holde sig fast paa en tør, glat Flade. Er Fladen derimod vaad, da binder det klæbrige Emne ikke. Bierne kunne derfor enten slet ikke eller kun med stort Besvær gaa opad en vaad glat Flade. Naar Bierne under Byggearbejde danne Rjæder, eller naar de ved Svarmning klynge sig til hveandre, da dannes Forbindelsen ved Hjælp af de indad højede Kløer, som i denne Stilling danne stærke Kroge.

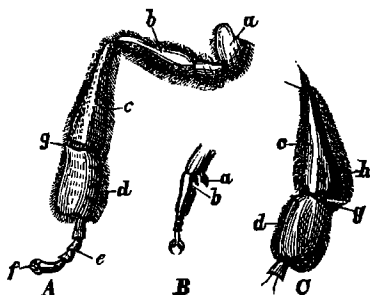

Fig. 30. Ven af en Arbejder. A Bagvenets indre Side, a Hofte, b Laar, c Skinnenebnet, d Foden, f Kløerne, C detts ydre Side, h Kurven, g den Løri paa første Føddel, som tilligemed Skinnenebnet danner en Niptang, der kan udtage Vokspladerne fra Bagtroppen. B Forben.

Til Begynderen.

Juni. (Af H. H. Hoffmann). Denne er Biavlerens travleste Maaned, al Udvikling gaar saa hurtig for sig, at vil Biavleren vide, hvad Standpunkt hans

Bier staa paa, da bør han ret ofte efterse dem, mindst hver 4de eller 6te Dag, da de ellers let fjøre ham agter ud. — Bladsen udvides ved at indhænge Kunsttavler i Yngellejet. I Stedet for at give for tidlig Blads, bør man helst vente, indtil Stadet rigtig trænger dertil; saa efterser man, om der ikke er bygget Biserceller og lagt Æg deri. Hvis dette er Tilfældet, ville Bierne ofte sværme, dersom man lader dem beholde dem, selv om man giver dem rigelig Blads. Derfor bør Bisercellerne med Æg i bortstares, hvis man ikke ønsker Sværme; men har man Stader med gamle Madammer, da opsiges disse og dræbes, hvorefter man indhænger hele Tablen med Dronningeyngelen i eller ogsaa kan man udfære den — men man maa være godt udenom for ikke at beskadige Larven — og indsætte den i en Table i det Stude, hvori man har dræbt Dronningen. Naar man saa (naar Stadet trænger til Blads) spreder Yngelen, d. v.

j. paa en Gang indhænger Kunsttavler mellem de med Yngel og Æg besatte Tavler, da faar et saadant Stæde i meget fort Tid en stor Tilvæxt af Yngel og efter nogen Tids Forløb af unge Arbejdsbier. Man bør kun gjøre dette ved Stæder, der have overflødig Forraad, hvis man ikke vil fodre stærkt, og man maa dog helst nøjes med 1 a 2 Kunsttavler mindre, end Bierne alt have Yngeltavler. Ligeledes bør man, hvor man ikke har sildigt Træk, ikke gjøre det efter Midten af Juni Maaned, da man saa let kommer for sent paa Vej med de unge Bier til Hovedtræffet.

I Mar ville Bierne vist næppe sværme for i Juni Maaned. Sværmen fanger man først i en tom Kube ved at stille en saadan over den, saasnart den har begyndt at sætte sig, saaledes, at Kubens ene indvendige Side næsten berører den ene af Sværmens Ydersider. Bierne ville i Almindelighed selv begynde at gaa op i Kuben, naar den blot er fri for Mug eller anden ubehagelig Lugt. Desuden kan man tilskynde dem dertil ved at stænke lidt Honning- eller Sukkervand i Kubens Top, inden man sætter den over dem. Vilde Bierne ikke straks begynde at gaa op, maa man ved at forurolige dem søge at faa dem dertil. Saasnart den ene Tredebdel af Sværmen er gaaet op, kan man være vis paa, at Dronningen er der, da den næsten altid er blandt de forreste, hvorfor man, hvis Kuben ikke staaer sikkert, kan flytte den hen paa en Stol eller et Bord i Nærheden, og Resten af Sværmen vil da af sig selv søge derhen. Hvis Bierne skulle forblive i Kuben, bør den midtvejs forsynes med Vinde til at støtte Ragerne; men skulle de i Hus, maa disse ikke være der, da de hindre Udbrivningen deraf. Saasnart alle Bierne ere gaaede op i Kuben, kan man godt sætte dem i Hus straks; men Arbejdet derved falder dog lettest henimod Aften. Forinden bør Huset være bragt i Orden til at modtage Sværmen. Tidligere regnede man, at dette var Tilfældet, naar man havde indhængt de behørigte Tavlebrædere og i det højeste paalimet en lille Strimmel af en gammel Rager; men nu vil man helst give Sværmen fuldbyggede Rager eller hveranden hel Rager og hveranden Kunsttable. I Mangel af hele Rager kan man anvende Kunsttavler, enten hele, halve eller blandet hele og halve; men dersom de ikke ere forsynede med Staaltraad, tynge Bierne dem let ned, naar de hænge sig paa dem for at udtrække dem. Dog kan man, naar Kunsttavlerne ellers ere forsvaerlig paasatte, forhindre deres Nedstyrtning, naar man de første Par Dage giver Sværmen rigelig

Blads, 2 a 4 Tavler mer end nødvendigt. En almindelig Sværm behøver straks 6 Højstaderammer eller 3 Trugstaderammer; men for store Sværme kan man lægge 1 eller 2 Kammer til. En Sværm har kun Forraad med sig fra Moderstædet til 3 Dage, saa man maa fodre, hvis der ikke inden disses Forløb indtræffer Vejr for Bierne til at trække i. Har man alt Bier i Hus med samme Maal som Huset, hvori Sværmen skal, da bør man ikke forsumme at give den en Table med Honning, Yngel og Æg fra et saadant Stæde. Det hænder nemlig ikke saa sjældent, at Bierne ikke ville blive i Huset, naar de ere komne deri. Jeg har imidlertid aldrig set nogen Sværm forlade en Bolig, hvori en saadan Table var indhængt, hvorimod jeg har Beviser paa, at Sværme, der gjentagne Gange havde forladt Boligen, atter ere indfangede og fastede ind i det samme Rum, have fundet sig tilfreds, naar man har medgivet dem en saadan Table. Ligeledes bør man helst fodre, hvis man ikke giver Bierne hele Tavler, indtil de have udbygget 10—12 Kammer i Højstader og 5 a 6 Kammer i Trugstader af Normalmaal. — Bygge Sværmene paa Vinduerne, bør man ikke forsumme at give dem Blads; men efter 8—10 Dages Forløb skal man vogte sig for at presse paa med Yngelansætning, da de saa i Reglen have alt, hvad de kunne overkomme at passe, indtil den først lagte løber ud. Det skæder derimod aldrig, at de ældre Stæder nu have tomme Tavler, enten bagud eller i Honningrummet, for at de, hvis Honningtræk kommer, da have Forraadsstamre til den. Vil man ikke afspærre ved Gitter, kan man forhindre Æglægningen i Ragerne ved at trække Stopperne $\frac{1}{2}$ " fra hinanden, hvorfor man kan benytte Rager med Droneceller til dette Brug, ligeledes ogsaa „Delinger“ (se Tidsskriftet Nr. 6, 1887).

Fra Fredsene.

Svendborg Amts BF. holdt den 15de Maj Møde hos Lærer Hansen, Søndermark Stole. Der foretoges praktisk Behandling af Bier. Tavler med Bier, Æg og Larver, ja selv Dronningen fik en Tur i det Fris. Et viferløst Stæde, som havde en æglæggende Arbejdsbi fik en radikal Kur, der dog gik meget rolig af.

Ved Diskussionen blev Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for et godt Udbytte, besvaret derhen, at der som Nr. 1 Mæret forud maatte sørges for at have folkerige Stæder, velforsynede med Forraad,

og dernæst at Udviklingen fremmes ved en tidlig, men regelmæssig Fodring.

Om det var heldigt at affpærre Dronningen, bekvæmmedes paa forskjellig Maade, f. Eks. ved Trægittere, ved at trække Tavlerne noget fra hverandre, ved lave Kammer over Yngellejet m. m.

Spørgsmaalet om Honningens Afsetning var ogsaa fremme denne Gang, og der blev udtalt, at næppe nogen var nærmere til at bruge Honningen end Producenterne selv. I Lighed med Landmanden, der selv brugte sine Produkter, og kun solgte det, han ikke forbrugte, maatte Biavleren indrette sig. Derved giver han ogsaa et praktisk Vidis paa Honningens Anvendelighed og Brugbarhed. Herimod kan ikke indvendes, at man ingen Penge faar, thi hvad man sparer ved at bruge Honning, der i mange Tilfælde erstatter Sukker, Smør og Fedt, er tjent. Smaa Landboere føler det jo som et attraaværdigt Maal for deres Stræben at faa saa megen Ford, at de kan holde en Kv, og dette er rigtigt, men lige saa attraaværdigt er det at holde nogle Bistader.

Det vedtoges til Slutning at danne en Kreds af Biavlerforeningen, og der indtegnede sig straks 12 Medlemmer, og den 22de Maj vil den ny Kreds holde Møde hos Gmd. Niels Jensen, Vesterv-Sjærninge Nørremark.

Hassel og Omegns BF. Denne Kreds dannedes ved et Møde i Hassel den 15de Maj. D.B.F.s Sekretær, Ersløv fra Kulundborg, var efter Indbydelse kommen til Stede og holdt et Foredrag om Biavl. Til Formand valgtes Smed Hans Sørensens, Thestrup; til Sekretær Møllebygger Hansen, Hassel, og til Kasserer Arrejsfordarer N. Jensen, B. Egede.

Love vedtoges overensstemmende med Holbæk Amts BF.s. Medlemsbidraget blev fastsat til 50 Ø. aarlig. Hr. Ersløv antog, at Hovedforeningen snart vilde lade saadanne Kredsforenings Love trykke, saa at de kunde erholdes meget billigt hos Sekretæren.

Borris BF. Denne nye Kreds af D.B.F. stiftedes ved et Møde den 19de Maj. Til Formand valgtes Stationsforvalter S. W. Jagd, Borris, og endvidere til Bestyrelsen Skomager N. Nielsen og Gaardejer Thyge Jacobsen.

Vallo Stifts BF. Afskoldt den 15de Maj et meget stærkt besøgt Møde i Herfølge Skole. Efter Indbydelse var Tidsskriftets Redaktør, Ersløv, kommen til Stede og holdt et Foredrag, hvis væsentligste Indhold er gengivet S. 75 i Artikklen „Højstade eller Trugstade“. Efter Foredraget holdtes en Diskussion om dette Emne.

Gartner Larsen, Billesborg, udtalte, at han efter sin hidtidige Erfaring foretrak Højstaderne, fordi de havde givet ham det største Udbytte. Men han erkjendte, at hans Erfaring ikke var lang nok til at afgjøre Spørgsmaalet; særlig vilde han indrømme, at han ikke havde foretaget det jævnlige Dronningskifte, som anbefalede af Ersløv, og hvortil Trugstaderne gav lettere Udgang. Han spurgte om, paa hvilken Aarstid Dronningskiftet helst burde foretages. Ersløv svarede, at et svagt Stade næsten altid udflekede daarlige Dronninger. Den Fremgangsmaade, som almindelig anbefalede: Om Foraaret i Slutningen af Maj at opsjøge og dræbe den simple Dronning og lade Stedet udflekke en ny — denne Maade anjaa han for meget uheldig; thi dels vil et saadant Stade næsten altid være svagt, og den nye Dronning bliver derfor ikke meget frugtbar; dels spildes der altfor meget af den gode Træktid paa denne Maade. Han udviklede derpaa nærmere, hvorledes man burde benytte et af sine allerbedste Stader til Dronningavl og henviste sluttelig til sin nylig udgivne Bog, „Fører i Biavl“, som udførligt behandler dette vigtige men hos os endnu næsten nye Spørgsmaal. — Flere andre Spørgsmaal fremkom og besvarede af Foredragsholderen.

Mødet sluttedes med en Bortlodning af befolkede Kuber og forskjellige Biavlsredskaber.

Skovby herreds BF. afskoldt et godt besøgt Møde Søndagen den 22de Maj hos Gaardejer Sogneraadformand L. Hansen i Norrføv. Som Biavlslærere var til Stede Kulmaaler Larsen af Nyborg, der foretog Operationer i Værtens Have med dennes velholdte og kraftige Bistand, bestaaende af dobbelte og enkelte Højstader. Et Foredrag, Hr. Larsen derefter holdt for de Tilstedeværende, blev hørt med megen Interesse, og gaves i samme gavnlige Bink baade for yngre og ældre Biavlere. Foreningen vedtog til Efteraaret at opkjøbe 20 a 30 Kuber, der ellers vilde blive optagne, og sælge disse til sine Medlemmer ved sidste Møde i Aar i Haarslev.

Næste Møde afskoldes i Sønderjød den 3die Juli hos Anders Hansen, Kl. 1 Eftm. Fru R. Demant vil blive anmodet om at komme til Mødet. C. J. Ubbildgaard.

Økko fra Staderne.

N. B. Sjælland, 23de Maj.

Regn, Kulde og Blæst have raadet i de sidste 10 Dage samtidig med Stenfrugttræernes Blomstring. Trættet paa disse Blomster har derfor været meget ringe, og

hos alle Stader, som ikke fodres, er der nu kommet Standsning i Yngel-Udviklingen. I Dag have vi her kun 5° Varme. Mange Bifamilier, der befinde sig i tynde Ruber eller i utætte Boliger, lide derfor meget i denue Tid. Hjørne-Frugttæernes Blomstring er dog endnu kun begyndt, og de have i Aar en uhyre stor Mængde Blomster. Naar kun Vejret snart vil blive mildt, kunne derfor Bierne faa et meget godt Træf paa disse Træer. E.

Syddyn, den 22de Maj.

Vejret er fremdeles koldt. Her er ikke død ret mange Familier i Winter, derimod er Dronning-Mangel hyppig i dette Foraar. Sygdom findes hist og her. P.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 70. Ved Mødet i Vestervig 24de April fremkom den Paastand, at Hr. Pederjens Frugttæde skulde være upraktisk, fordi Honningrammerne vende paa tværs af Stedet. Der ansørgtes en Udtalelse af Vorbeck om, at Honningen var af mindre Værdi over Pafrummet end over Yngelrummet? (L.) — S.: Den nævnte Udtalelse findes heri Bladet Side 42; men den er til Dels misforstaaet. Hr. Vorbeck har kun udtalt, at Honningen i de Celler, der befinde sig over Pafrummet modnes senere end Honningen i de Celler, der befinde sig over Yngelrummet. Denne Menne kunne vi ikke tillægge nogen stor Betydning, da den i det højeste kan medføre, enten at man maa vente et Par Dage længere med Udshyngning, eller at man faar en meget ringe Mængde umodne Honning blandet med den modne. Denne umodne Honning flyder ovenpaa den modne og kan derfor let helbes fra. Den kan da enten modnes ved at henstan paa et tørt varmt Sted eller anvendes som Vi-Foder.

Nr. 71. Skal Pakningen i Stadets Vægge udtages om Sommeren, eller kan den uden Stede blive siddende? (Jeg har pakket med Mos. X-z.) — S.: Pakningen bør blive siddende Sommeren igjennem, fordi den baade stærker imod altfor stærk Varme af Solens Straaler og mod Nattefulden. Man bør dog nu undersøge, om Pakningen er mugen eller befængt med Møl. I disse Tilfælde bør den udtages og erstattes med ny. En lignende Fornøelse af Pakningen er selvfølgelig endnu mere nødvendig om Efteraaret.

Nr. 72. Er det ikke heldigt, at Flyvehullerne vende mod Øst? (L. U. N.)

— S.: Jo, hvis man har godt Læ imod de kolde og tørre østlige Vinde. Solen kalder jo Bierne tidligt til Arbejde, naar Staderne ere saaledes opstillede. Har man derimod ikke godt Læ i den Retning, da foretrække vi Syd og Sydøst.

Nr. 73. Til hvilken Nytte ere de Lade Honningrammer i Vorbecks Stede? (L. U. N.) — S.: Honningen modnes lettere deri og udshynges lettere deraf. Da de desuden kun ere halvt saa store som Normalrammer, faar man dem tillige hurtigere udbyggede, fulgte og forfeglede.

Et og andet.

Middel mod Sværms bortflyven. Da jeg i „Tidskrijs for Biaul“ af 1ste Maj ser en Forespørgjel om Naad for at hindre Sværme fra at flyve bort, kan jeg ej undlade at meddele, at jeg har fundet et Middel derimod, som jeg har brugt i flere Aar, uden at det nogen Sinde har fejlet. Det er: Naar Sværmen forlader Bihaven og begynder Flugten, da at afflyde et Gepar, ladet med løst Krudt, midt ind i Sværmen, saa sætter den sig straks og gaar villig i Ruben, og jeg har ej mærket, at det har skadet Bierne. Jeg antager, at det er Svovldampen af Krudtet, som betager dem Østen til Flugt.

Tobøl, 20. Maj. Niels Sørensen.

Maj-Sygdommen hos Bier. I „Deutsche Ill. Bienen Zeit.“ meddeler Redaktør Sauter sine Erfaringer om denne Sygdom, der hos ham i flere Aar har vist sig i Slutningen af April og Begyndelsen af Maj og har været nærvæd ganske at ødelægge hans Biaul. Han mener at have opdaget, at denne Sygdom, som kun optræder paa enkelte Steder i Tyskland, er Forstoppelse, idet Bierne blive ude af Stand til at rense sig, Baglivet jvulmer da op og bliver stift, og derved standses Mandedrættet, saa at Bienen dør. Han antager, at Sygdommen hidrører fra Blomstertøvet af „Dsterblume“. Hermed menes uden Tvivl Kobbe, Pulsatilla, som er hyppig hos os paa magre Jorder, f. Eks. paa Næsnaes. Hr. Sauter tror at have fundet et godt Middel imod Sygdommen, nemlig Salt. Først prøvede han at tilfætte det til Foder-Siruppen, dette hjalp allerede meget; men da han begyndte at fodre med salt Vand (1 Thestefuld Salt til 1 Pot Vand) forsvandt Sygdommen ganske.

Gavnlige Vink.

Stadets Indgang. Nu da Trøkket er godt, bør Høvedhullerne gøres saa brede, at Bierne ikke lobe hverandre i Veien. Stærke Stader kunne nu godt bringe Indgangen af 10—12" Brede.

Blads maa gives, saa snart Bierne belægge $\frac{1}{2}$, af den bagerste Tavle, thi ellers vil Familien nu belave sig til at sværme. Man kan paa denne Tid give 2—4 Normalrammer med Kunsttavler eller tomme Tavler ad Gangen.

Sværme bør indfanges, saa snart de have klumpet sig.

Kunstsværme kunne nu dannes af stærke Familier.

Biaulermøder.

Svendborg og Omegns B.F. holder Møde den 12te Juni, Kl. 2, hos Gmd. Hans Kristensen, Gjesfinge paa Torseng. Praktisk Biavl og Diskussion. Venner af Biavlen indbydes.

H. P. Rasmussen, Gmd.

Holbæk Amts B.F. holder Møde Søndagen den 12te Juni, Kl. 2, hos Gjesfingiver Olsen i Holbæk Kirkestræde. Mødested hos Læderhandler Petersen. En af D.B.F.s Biavlslærere vil holde Foredrag og foretage Arbejder med Bier.

Holsted B.F. holder Møde den 19de Juni, Kl. 2, hos Hagen Madsen i N. Holsted. Arbejder foretages med Bierne, hvis Vejret tillader det.

Julius Larsen.

Vesterhøjsing og Omegns B.F. holder Møde Søndagen den 26de Juni, Efterm. Kl. 2, hos Landpost L. P. Larsen, Vesterhøjsing.

Søren Madsen, Gmd.

Fundgjørelser.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg i Nar har forhyndet mig med en af de bedste Valsemaskiner, der gives, til Fabrication af **Kunsttavler**. Mine Priser ere: 1 R 2 Kr ., 2 R 3 Kr . 80 D .; større Partier yderligere Rabat. Voks tages til Forarbejdning og i Bytte a 35 D . pr. R .

E. S. Beck, Langeskov, Brørup.

Hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro kan nu faas:

Dro nevoles-Kunsttavler af almindelig Dykkelse til Anvendelse i Honningrum (til Udskyning) 2 Kr . 50 D . pr. R .

Dronetavler til Delinger, meget tynde og hvide, 1 Kr . 40 D . pr. $\frac{1}{2}$ R .

Amerikanske Delinger

i Maalene $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4}$ " og $4 \times 4\frac{1}{2}$ " faas a 6 D . pr. Stk ., 2 Kr . 50 D . for 50 Stk .

Erstlev.

Delingstavler 140 D . pr. $\frac{1}{2}$ R .

Mit 12" **Valseværk** er meget billig til Salg, naar Handelen kan ske snart. Anvisning til Fabrication af Kunsttavler gives Kjøberne.

Huff, at de billigste **Kunsttavler** og **Wistader** faas hos mig. Se min illustrerede Prisliste, som sendes gratis paa Forlangende.

D-Solby pr. Nykjøbing paa Mors.

M. Voll, Smedter og Biavler.

Kunsttavler

anbejales fra Hvilested Fattiganstift pr. Solkested. **Olsen**, Smedter.

Kunsttavler. Flere Hundrede R Kunsttavler af de **forskjellige Maal** haves færdige. Tavlerne ere forarbejdede af udmærket **Bivoks** og med **bedste Præg**. Kunsttavlerne selges a 1,60 Dre R . i Partier billigere. Stort Forraad af Voks er sikret. Ordre ekspeberes pr. Omgaende. Staaltraad til at sætte i Kammerne medfølger.

N. S. Kristensen, Himmellov, Roskilde.

Fleraarige Biplanter og **Blomsterplanter**, 12 Sorter for 1 Kr ., etaarige Blomsterplanter fra $\frac{1}{2}$ til 1 Krone for 100 Stk ., i flere Sorter, og Tomater, faas efter Bestilling hos **Franz Wendi**, Roskilde.

Jører i Biavl

af **Hans Erstlev** er nu indkommet og koster heilet 1 Kr . 60 Dre , indb. 1 Kr . 85 Dre .

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 ophylsende Billeder.

Min prisbelønnede

Vi-Pibe

for Røgere saa vel som for Tke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr . 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Branninge.

Tomrer **Kristian Pedersen** i Døed ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Medfæber**.

Ny illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 D . pr. R . Forhandlere Rabat.

Kunsttavler

fra **S. Rasmussen & Co.**, Gravbænget pr. Svendborg faas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 R 225 Dre , 2—4 R a 190 Dre , 5—10 R a 180 Dre , 10 R 170 Dre . Tavlerne leveres kun af rent og usorfalstet Bivoks.

Højtader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Kr . Pedersen haves til Salg hos **H. S. Hoffmann**, Højsmarte.

Kunsttavler

leveres d'Her. Biavlere til de sædvanlige billige Priser. Prøver sendes franko. Godt Voks tages i Bytte.

N. Schmidt,

Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Nar hos

B. Bojesen,

Enstøfte pr. Nykjøbing Hl.

Kunsttavler af de stærkest prægede og af en meget sej og udmærket Kvalitet anbefales Biavlerne til 1 Kr . 75 Dre pr. R , i større Partier 5, 10 a 10 p . C. Rabat. Voks forarbejdes til Tavler for 35 a 30 D . pr. R . Prøver paa Forlangende gratis.

Bl. Sole pr. Hedensted, i April 1887.

J. Andersen.

Tavlesporer a 60 R faas nu atter hos **Erstlev**.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Cerkov i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaaar den 1ste i de 6 Vintermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Kundgjørelser oplages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 9.

15 Juni 1887.

21de Aargang.

Dronningstifte.

Da en Bi-Familie kun har 1 Dronning, og denne lægger alle de Æg, hvorefter Familiens Honningjamlere fremkomme, er det naturligt, at Familiens Dygtighed næsten udelukkende kommer til at afhænge af Dronningens Frugtbarhed og af de nedarvede Egenstaber, den er i Besiddelse af. Bierne hele Leveet er derfor ogsaa beregnet paa at stifte Dronningen, naar hun ikke mere er i Stand til at opfylde Familiens Krav. Dette sker især ved Sværmningen, idet de gamle og udygtige Dronninger gaa tabt, naar de ikke kunne følge Sværmen. Denne søger da tilbage til Moderstaden, der jaar den deri først udklækkede unge Dronning i Stedet for den, som drog ud med Sværmen. Desuden kunne Bierne ogsaa selv dræbe en udygtig Dronning og opklække en ny af hendes Æg.

Dette naturlige Dronningstifte foregaar imidlertid ikke, før det er højt nødvendigt. Den rationelle Biavl kræver et meget hyppigere Stifte end det, Bierne selv ville foretage. Det kan desuden ofte hænde, at ældre Dronninger ds paa en Tid, da Bierne ikke selv kunne skaffe sig en ny. Ogsaa af denne Grund bør den dygtige Biavler sørge for altid i den milde Mars-tid at have unge befrugtede Dronninger rede for at kunne foretage Dronningstifte hos alle Familier, hvis Dronninger ere mindre frugtbare.

Det kunstige Dronningstifte har allerede i en lang Aarrække været anvendt temmelig almindelig ved den rationelle Biavl; men det blev da oftest foretaget paa en meget simpel Maade, som imidlertid har vist sig kun meget daarlig at afhjælpe den Mangel, man ønskede at rette. Dette simple Stifte sker derved, at man fort før eller i Sværmetiden op søger den mindre dygtige Dronning, dræber den og lader Familien selv skaffe sig en ny. Denne Fremgangsmaade nærmer sig jo i høj Grad til det naturlige Stifte; men det kan let paavises, at den lider af meget væsentlige Mangler. Som den første af disse ville vi nævne:

Tidsspilde. Naar man berøver Staden sin Dronning, vil det i Lobet af nogle Timer mærke, at det er dronningløst, og Bierne ville da straks paabegynde Dronningcellers Opførelse enten over Arbejdsræg eller over aabne Arbejdsraver. (Vi forudsætte, at jaadanne Æg eller Larver findes i Staden). Det er dog ingenlunde ligegyldigt om et Æg eller en Larve benyttes. Bierne vælge helst en Larve, men Ægget giver den bedste Dronning, og ved det rationelle Stifte tvinger man derfor Bierne til kun at benytte Æg. — Disse Celler opføres i et Antal af 2—20, og et betydeligt Antal Bier kræves til dette Arbejde og ved Tilberedningen af det ejendommelige Dronningfoder, som i meget betydelig Mængde anvendes til Larvens Ernæring. Dronningernes Udklækning medtager fra 10—

15 Dage. Men hermed er Sagen jo ikke endt, thi den først udlækkede unge Dronning skal tillige befrugtes, inden den kan begynde sin Virksomhed i Staden. Dette vil medtage nogle Dage.

Ujikkerhed. Hvis det Stade, der tvinges til at opføre Dronningceller, ikke nøjes med at opføre et ringe Antal, men vælger at opføre henimod 20, da vil den eller de udlækkede Dronninger næppe blive mere end middelmaadige, fordi Erfaringen har godtgjort, at et stærkt Stade ikke formaar paa en Gang at oplække flere end 10 dygtige Dronninger; men er Familien oven i Kjobet svag, da vil Udfaldet blive endnu slettere. Erfaringen i de store Dronning-Hols-Bierier har nemlig tydelig vist, at et svagt Stade næsten aldrig udlækker en dygtig Dronning. Dennes Egenstaber afhænger altsaa ikke alene af Biraeren og af Moderens Egenstaber, men tillige i høj Grad af Familiens Tilstand paa den Tid, Dronningcellen opføres. Under Forudsætning af, at denne Sagttagelse er rigtig (og en Mængde overensstemmende Vidnesbyrd bekræfte den), følger heraf en fuldstændig Opgivelse af det omtalte simple kunstige Dronningskiste; thi det er jo de svage Stader, hvis Dronninger man vil ombytte med ny, og disse Familier ville altsaa al tid javne Evne til at skaffe sig en dygtig Dronning. De nye Dronninger bør selvfølgelig udlækkes i et af de kraftigste Stader, man har.

Krafttab. Naar man anvender det oven omtalte simple Dronningskiste, da vil Familien almindelig opføre flere Dronningceller, men kun den først udlækkede Dronning benyttes. Ved det rationelle Dronningskiste lader man sit bedste Stade opføre 10 Dronningceller, og alle disse 10 benyttes enten til eget Brug eller til Salg.

Dronningtab. Ved det simple Dronningskiste lader man den unge Dronning holde Barringsudflugt fra sit eget Stade; men det sker meget let, at Dronningen gaar tabt paa denne Udflugt, fordi hun ved Hjemkomsten tager Fejl af sit Stade. Naar hun da søger ind til en fremmed Familie, bliver hun grebet af Bagten og dræbt. Alle de før omtalte Ulemper med Tidsspilde og Tab af Kræfter ville da gjentage sig, idet Staden paa ny maa opføre Dronningceller. Ved det rationelle Dronningskiste lader man derimod Barrings-Udflugten ske fra et lille Dronningstade, som enten bestaar af 2 Normaltavler eller 5—6 ganske smaa Tavler med tilhørende Bier. Her der da et saadant Uheld, som anført, med nogle af de 10 udlækkede Dronninger, da er denne Sag jo ikke saa alvorlig og med-

jører paa ingen Maade de store Ulemper som ved det simple Dronningskiste. (Sluttes).

Anvendelse af Dronning-Udfærrings-Gitre.

(Af N. Bauer i Kestastet).

Da det nu er lykkedes nogle fræbsomme Biavlere at fremstille nøjagtigt forarbejdede Dronning-Udfærrings-Gitre, saa turde det være paa Tiden at spørge sig selv, hvilken Fremgangsmaade med disse Gitre der er den rigtige. Dette Spørgsmaal har jeg allerede stillet mig for længere Tid siden og vil her offentliggjøre Resultaterne af min Overtænkning og mine Forsøg desangaaende til Bedste for mine Biavlerkolleger.

Hidindtil tragtede man næsten kun efter at holde Dronningen borte fra det egentlige Honningrum; det sidste var ofte skilt fra Ingelrummet ved et fast Skillerum, hvori den hyppigt mangelfulde Udfærrings-Indretning befandt sig. Men derved var Familiens fælles Ejendomsret ikke sikret, og Bierens frie Bevægelse hæmmet. I det man vilde holde Dronningen fjærnt fra Honningrummet, gjorde man dette besværligt at komme til, ogjaa for Bierne. Intet Under, at de ansaa det for en til deres Bolig ikke hørende Udfærring og kun ugerne arbejdede deri. Naar man fremdeles betænker, at ogsaa under Hovedtrækket kunde Dronningen udføre sin Forretning i hele Ingelrummet, saa vil man finde det ganske naturligt, at der kun blev opnaaet middelmaadig Honninghøst derved. Bliver Hovedtrækket daarligt, saa bliver, i Særdeleshed paa Dage, paa hvilke Bierne ikke kunne flybe ud, de Sæller, som blive tomme, straks besatte med Ingel og derved ubrugelige til Optagelse af Honning for længere Tid, bortset fra, at en forøget Ansættelse af Ingel kun kan finde Sted paa Honningens Bekostning. Under disse Omstændigheder vil en regelmæssig Lagring af Honningen ikke kunne finde Sted. Derimod arbejde Bierne i honningrige Nar ogsaa flittigt i disse Rum, thi da „samle de jo“, efter en Biavlers drøfteste Udtryk, som findes i „Giehstädter Bienenzeitung“, „endog Honningen i en Træstv“; Gitret kunde da ligesaagodt helt være borte; Bierne vilde kun saa meget desto villigere begive sig ind i Honningrummet, uden at der vilde være Fare for, at Dronningen skulde sætte Ingel deri, da den ved rigeligt Træet indskrænker sig med Hensyn til denne endog i Ingelrummet.

Saaledes er man vel berettiget til at

paastaa, at de ældre Afspærrings-Indretninger, hvad de nu end hedde, ikke have ydet noget af Betydning, og vi maa bringe de i den nyere Tid af Cæsar, Schulz og andre Biavlere fremstillede tilforladelige Afspærringsgitter efter bedre, og faa til de jærege Forhold mere formaalstjenlige, Principer vor Anerkjendelse.

Ligesom der allerede ofte er bleven gjort opmærksom paa, maa enhver Biavler vide, naar Hovedtrækket gennemsnitlig begynder i hans Egn. Fra det tidlige Foraar af maa der efter bedste Vidende virkes hen til, at Ingerummet lidt efter lidt fylbes med Ingel og Bier, og Stedet ved Begyndelsen af dette Træk naar Højdepunktet af sin Kraft. Men da bør man af bekendte Grunde sætte sikre Straanker for Ingelansættningen, og der maa navnlig sørges for, at Bierne ikke mangle tomme Tavler, som skulle befinde sig saa nær som mulig ved Biernes Sæde, uden i de trækløse Dage igjen at kunne blive spækkede med Ingel af Dronningen. Dette Maal bliver bedst naaet derved, at man fra nu af til Dronningen kun overlader en Trediedel af Ingerummet (3—5 Normal-Tavler) og holder den ved Hjælp af Afspærringsgitteret borte fra det øvrige Rum, hvilket man benytter som Honningrum. Den Slags Biavlere, som tager Sagen jaaledes fat, have i Almindelighed opnaaet gode Resultater, men de forstode dog, saa vidt jeg ved, ikke at bortrydde en Ulempe. Thi paa den forrige Maade bliver Dronningen vel udelukket fra Honningrummet, men Dronerne blive indespærrede i dette; dog vilde disse i forskjellige Djemed nu og da gjøre en Udflugt. Da de nu ikke kunne komme igjennem Afspærringsgitterets Labninger, slagte de utaalmodigt op og ned paa dette. Under Uroeligheden vil der vel ogsaa mangen Gang hændt dem noget efter Omstændighederne meget ubehageligt, hvorefter jeg dog ikke vil tale videre, for ikke at betyngte deres hensynsløse Herrer's Samvittighed altfor meget, da dette dog heller ikke er det værste derved. Værrer er det i ethvert Tilfælde, naar i det nyelig omtalte Oprør Bier og Droner vælges i Honningrummet, jaaledes som det nok er hændt. Hvorledes denne Ulempe paa den aller simpleste Maade kan forebygges har jeg forklaret for Deltagerne af Generalforjamlingen af „de Elsassiske-Bothringiske Biavlere“ i Saar-gemeind. Men for det daarlige Vejr's Skyld kunde mange Biavlerkolleger ikke bivaane Forjamlingen, og da dertil Sagen har en almindelig og tidsvarende Interesse, saa turde den her blive omtalt noget udførligere.

Allerede for flere Aar siden konstruerede

jeg et Stade med tre Etager og gav dette et omtrent $\frac{1}{2}$ " bredt og 4 " højt Flyvehul, som kom til at staa foran den øvre Ende af den første Etage og den nedre Ende af den anden Etage; mellem begge Etager indfød jeg, i horisontal Retning naturligtvis, et Afspærringsgitter af Træ, som halverede det lodretstaaende Flyvehul. Mit Maal var nu naaet. Dronningen blev i den nederste Etage, da den sjældent eller aldrig vover sig gennem Flyvehullet op i den øvre Etage; men Bierne og Dronerne kunde uhindret flyve ind og ud gennem begge Dele af det delte Flyvehul uden at maatte passere Gitteret, jaaledes at i Rodstilfælde et simpelt Værdt kunde tjene som Afspærrings-Indretning.

Ogsaa ved Trugstader kan Gitteret komme til Anvendelse paa en lignende Maade. Flyvehullet bliver anbragt i en af Langsiderne 6 " fra Forvæggen; det maa ligeledes være $\frac{1}{2}$ " vidt, men have den største Udstrækning i horisontal Retning. Gitteret kan indskydes efter den femte, sjette eller syvende Tavle, naar denne sidste er talt fra Forvæggen af og Tavlebreden beregnet til $1\frac{1}{2}$ ", og det vil endnu stedsde dele Flyvehullet jaaledes, at en bekvem Ind- og Udfluyen staaar aaben for Bier og Droner. Vilde man have endnu mere Spillerum med Hensyn til Antallet af de for Ingerummet nødvendige Tavler, saa maatte Flyvehullet begynde nærmere ved Forvæggen, da re lavere, men længere, eller der maatte være et andet Flyvehul i umiddelbar Nærhed af Forvæggen; da kunde man beholde Dronningen endog paa en Tavle, og vilde sjældent komme i det Tilfælde at maatte indespærre den for længere Tid i et Viskerbur, hvilket man jo aldrig bør gjøre med en endnu brugbar Dronning. (Suttet.)

Højstade eller Trugstade.

(Svar til Højstagermejer N. Brun fra Erslev.)
(Suttet.)

Den først nævnte Trugstade-Form (Vorbeck's) har nyelig (S. 40) været Gjenstand for en indgaaende Beskrivelse i dette Blad. De to følgende Former med 10×12 " og med 12×12 " Kammer ere i alt væsentligt indrettede som Vorbeck's, kun med andre Maal. Den sidstnævnte Form med den lave Normalramme adskiller sig derimod betydeligt fra disse Former, idet den hos os repræsenterer den engelske og den amerikanske Kammerform, medens Vorbeck's repræsenterer den tyske Kammerform. Jeg skal derfor her efter Opfordring give en Beskrivelse af **Erslevs Stade**. Bunden er

enten fast eller løs. I første Tilfælde kan den enkelte Bagvæg udtages som en løs Dør, der kun holdes fast af 2 Videre. Er Bunden derimod løs, da er den enkelte Bagvæg fast og forsynet med en lille Laage paa Midten. Indenfor denne Laage findes en Rude, igjennem hvilken Arbejdet paa Yngelrummets bagerste Tavle kan iagttages. Til Bunden er befæstet 4 solide 8" høje Ben (se Fig. 31 D). Yngelrummet maaler udvendig 21" × 21" og 9½" i Højde fra Overkant til Bundbrædt, men desuden findes paa Underkanten en Liste, som falder ½—1" ned over Bوندens Rand. Yngelrummet har dobbelte Vægge fortil og til begge Sider. Indgangen er skaaren op i Forsidens Underkant og er ligeaa bred som Yngelrummet indvendig (14¾") og ½" høj. I en Fals paa Forsidens Underkant glide to Stykker (S) af Træ eller af forzinket Baandjærn, der fuldstændig kunne lukke for Indgangen. Væggene, baade de udvendige og de indvendige laves af ½" sammenføjede Fyrrebrædder (i Figuren ere dog de udvendige dannede af Jaloulistier) og Pakningsrummene ere lidt over 2" brede. De 2 indre Sidevægge ere ⅜" lavere end Overvæggene og foroven udvendig forsynede med en Liste, der staar paa Kant og rager ⅜" højere op end Væggen. Herved dannes en Fals, der er beklædt med Zink og kan optage Tavlebærerens Ender. Pakningsrummene dækkes om Sommeren af de 3 løse Brædder a, b, c. Naar Kammerne ere indhængte, danner derfor Yngelrummets Overflade en aldeles jævn Flade. Kammerne laves af 7/8" brede Lister, Tavlebæreren er ⅜" tyk og 15½" lang, Sidelisterne ¼" tykke og 8½" lange, Bundlisten ¼" tyk og 13⅝" lang. Vil man traae Kammeret er det dog heldigst at anvende en Bundliste af samme Tykkelse som Sidelisterne. Disse ere ved Hjælp af to Tæppe foroven (se Fig. 32 t) indfaldede i Tavlebæreren. Herved og ved de tykke Lister faar Kam-

men en saadan Stivhed og Styrke, at Hjørnekloster af denne Grund ere ganske overflødige. Kammerets bestemte Afstand jikres foroven enten ved afvekslende Stifter i Tavlebæreren tæt indenfor det Sted, hvor Sidelisten er indfaldet (se S. 29) — eller ved Metalender, der kunne indskydes paa Tavlebærerens Ender. Disse lave faste Kammer behøve slet ikke Afstandsmaalere foruden. — Yngelrummets indvendige Maal er fra For til Bag 17½" og fra Side til Side 14¾". Det kan altsaa optage 12 Kammer, naar disse gives en Afstand af 1⅝" fra Midte til Midte. Vil man anvende Stabet til Frembringelse af Tavle-

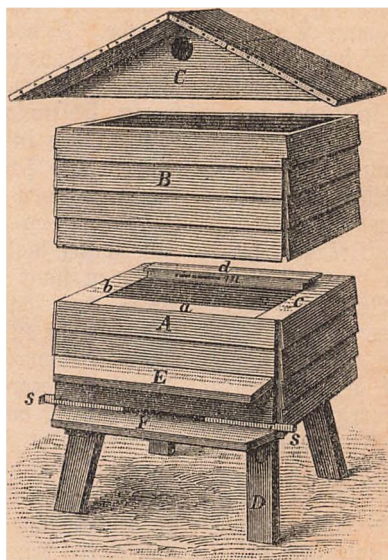

Fig. 31. Ersløvs Stabe. D Fod, A Væg, B Overrum, C Tag, a, b, c Dækbrædder, der dække Pakningen mellem de ydre og de indre Vægge, d Indstudsbræ, m en Pakning, der giver Bierne Afgang til Tør-sukker-Kammeret.

benytte 8—10 Yngeltavler i dette Rum. Bag Tavlerne nedskydes et Indstuds- Vindue. — I Figuren ses bagerst en Pakramme (d), som om Vinteren og i det tidlige Foraar anvendes til at holde Yngelrummet lunt bagtil. Denne er hul og kan fyldes med Haffelse, idet Bagklædningen kan drejes ned som en Dør for at anbringe Pakningen. Om Efteraaret kan denne Kamme anvendes til Tør-Sukker-Fodring, idet Pakningen udtages og Sukkeret anbringes i dens Sted. Bierne gives da Afgang til Sukkeret gjennem den smalle vandrette Pakning (m), som ses foroven lige under

Tavlebæreren.

Ved Indviintringen aftages de 3 Dækbrædder a, b, c, en Tæpperamme (se XX. S. 137) eller Haffelsepude lægges ovenpaa det enkelte Tæppe, og Pakningen i de hule Vægge forøges, saa at den naar op over Tæpperammen. — F er Fyldbrættet, som er befæstet til Bundbrættet, E er Indgangstaket, der beskytter Indgangen imod Regn og Sol. — Om Foraaret i Maj borttages atter Tæpperammen og den løse Pakning, der naaede op over den, de 3 Dækbrædder anbringes atter paa deres Plads, og over det enkelte Tæppe kan enten lægges et tykt Loftbrædt, som har en Foderaabning, eller flere Tæpper, der alle have en saadan

Abning paa samme Sted. Saa snart Yngelreden har faaet en passende Udvikling, kan man give Bierne Afgang til Overrummet B. Vil man frembringe Tavlehomning, da borttages alle Tæpper eller Tæppe og Loftbreedt over Yngelrummet, og i deres Sted anbringes en Delingsbakke (se S. 57), som indeholder Delinger, der ere forsynede med Vedere. Ere Bierne ikke straks villige til at arbejde i Delingerne, kan man samtidig indhænge i Yngelrummet en Delingsramme (se S. 57) med 6 Delinger ($4 \times 4\frac{1}{2}$ " passer bedst til Normalmaalet). Efter Haanden som Delingerne blive udbyggede nede i Kammen ombyttes de med Delingerne i Bakken. — Ønsker man derimod at frembringe udsluyget Honning, da anbringes i B en eller to tynde $9\frac{1}{8}$ " høje Kasser, der foroven indvendig ere forsynede med to Lister $\frac{3}{8}$ " under Kanden. I denne Fals kunne Kammer af samme Maal som dem i Yngelrummet hvile. B er ligeledes $9\frac{1}{8}$ " højt foruden den Liste, der forneden falder ned over Yngelrummets Rand. Overrummet kan paa denne Maade optage 14 Normalammer. Ved Kunst er det dog muligt at bringe et stærkt Stade endnu længere frem i Udvikling end til at optage disse 26 Kammer. I det Tilfælde kan et nyt Overrum ganske indrettet som B anbringes ovenpaa.

Taget C er tækket med Zink. I hver Gavl findes en stor Ventil, der er forsynet med fortinnet Jærntraadsvist for at udelukke Bier og Bremser. For at kunne slutte godt bør Taget have Lister, der falde ned over den øverste Stage. Gjøres disse Lister 3 " brede, da kan man om Vinteren helt undvære Overrum, idet den brede Liste giver Plads for Tæpperammen, som da er anbragt over Yngelrummet.

Kobbier, Stadjorm og Biracer.

(Af Urmager N. C. Rasmussen i Grenaa.)

Maa det være mig tilladt at spørge Dem, om det ikke, da der nu er Bisfælder, kan gaa an at fange Kobbier i de Stader, hvor de røbe? Kan det gaa an, naar det er mange Købere, at indespærre dem ved Stadets Bier og saa flytte Stedet en Milsevej bort, og kan der være Fare for, at Dronningen i Stadet skal blive dræbt af de indespærrede Købere? En Biavler her, som har flere gode Trugstader, er svært

plaget af Kobbier, og i Nærheden af hans Høbe ere nogle Kubeholdere, som have indvintret Kuberne næsten uden Honning. De fodre med 1 Spisestefuld Sukkeropløsning om Dagen. Saadanne Stader blive jo opdragne til gode Kobbistader, og gjør man Ejerne opmerkksomme derpaa, saa mere de sig over, at de have saa dygtige Bier, som kan ødelægge Andres? ¹⁾

Da jeg har faaet fat paa Benen, kan det muligens interessere Dem at høre lidt om Biavlen her fra denne Krog. Her er bleven lidt Liv i Tingene. Indtil 1882 var her kun nogle faa Kubeholdere. Jeg anskaffede mig den Gang 1 Trugstade og har siden udvidet min Vistand til en halv Snees do. Her er nu i Grenaa og Landsogn 9—10 Biavlere med 30 Trugstader og ligesaa mange Kubestader. Efter Haanden som vi komme mere med og saa lært at behandle Bierne paa en fornuftig Maade, vente vi os godt Udbytte af Staderne. Jeg for mit Vedkommende har Grund til at være til-

freds, jeg har dog havt, i 1884, 101 K udsluyget Honning af 4 Stader og 2 Formeringer, i 1885 309 K Honning og 2 Formeringer. I Fjor Foraar havde jeg Uheld med mine Bier, paa Grund af den lange Indespærring. Da de endelig kunde komme ud og rense sig sidst i April, havde jeg kun 2 usvækkede Folk tilbage. Af det ene Stade høstede jeg 70 K og af det andet 96 K ; men derfor skylder jeg Hr. Fotograf Vorbeck Tak.

Jeg raadspurgte ham sidst i Maj om, hvad jeg skulde gjøre; Staderne stode fulde af Bier og Yngel og der var ikke mere Blads til at udvide paa. Jeg fik da det Raad at sætte Magasin med de smaa Kammer ovenpaa; desto værre fik jeg det først paa det ene Stade den 11te Juni og paa det andet den 20de. Staderne vare lige stærke, de bleve udvintrede paa 12 Kammer, der er Plads i Staderne til 20

¹⁾ Det er ganske vist meget ærgertligt at se sine Stader plundrede af fremmede Bier. Vi ville dog ikke tilraade den arthede Fremgangsmaade, dels fordi man virkelig udfætter sig for at miste Dronningen i sit eget Stade, dels fordi de plundrende Stader derved lide et betydeligt Tab, og det er dog i Almindelighed ikke med Villie, at Nabobiavlerne opdrage deres Bier til at gaa paa Køberi.

Som Midler mod Køveri anvende vi: Stærke Familier, Indstrækning af Indgangen og i yderste Nødstilfælde Bortflytning af Stadet. Ved Samtale med Naboen vil man som oftest kunne faa disse til at anvende jævn Topfodring i Stedet for den mindre heldige Bundfodring, der saa let giver Anledning til Køveri. N. N.

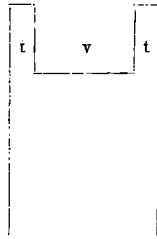

Fig. 32. Tæppene af Side listerne i den lave Normalramme. t Tæppe, v det Mellemrum, som optager Tavleboereren.

Kammer, men da der var et Par tyffe Tavler i, kunde jeg kun faa 18 i hvert. Mine Kammer er 12×12 "; hvis jeg havde haft de smaa Kammer paa i rette Tid, da er jeg overbevist om, at jeg kunde have haft over 100 P af hvert af disse Stader. Jeg slyngede Honningen af det ene 1 Gang og af det andet 2 Gange af de smaa Kammer. Trugstaden er et prægigt Stade at arbejde med; stulde Begynderne i Lag med Høststaden, saa vilde de halve sikkerligen opgive Biavl; jeg har set flere Eksempler derpaa. Sædvanligt udvintre vi her Bierne rundt og godt i Trugstaden. Jeg indvintret helst store Folk paa 10—12, og jeg har haft enkelte paa 13 Tavler; jeg tror ogsaa, at et stort Folk altid udvintres godt, naar det blot kan komme ud at rense sig i Marts. Jeg bruger aldrig at tage Yngeltavler fra de mindre eller middelstore Folk for at danne Kæmpestader, jeg tager derimod enkelte Yngeltavler fra de store og giver de mindre, for at faa dem lidt med. Jeg vil nødig have Sværme, derfor gennemfer jeg Staderne 1 Gang ugentlig og bortskjærer Biserhyngelen og Hovederne af al tilbæftet Drone-yngel.

Jeg vilde gjerne tale lidt om de fremmede Viracer. Jeg har et ægte Krainer-Bisfolk og forsøgte i 1885 at faa nogle Dronninger befrugtede i Fangenskab efter de Anvisninger, som tidligere vare givne i Tidsskriftet, men det mislykkedes aldeles; jeg maatte tilsidt slaa dem løs, og vistnok ere de alle Bastarder (mine 2 bedste Stader i Fjor vare af disse), det er efter min Mening gode Bier. Jeg tror nu ikke, at Befrugtning i Fangenskab kan lykkes uden ganske tilfældigt. I Mar vil jeg have ægte Dronninger, da jeg sender de smaa Dronningstader til Anholt, hvor der kun er et Bistade, som ogsaa er Krainere, som jeg i Fjor hjemforsvov til Manden derovre. — Den 22de Februar blev jeg opmærksom paa, at et Stade af Bastarderne havde kastet nogle Nymfer ud paa Slybebrædtet, jeg iagttog det, og hver Morgen laa der flere. Jeg vidste, at Staden havde megen Honning, og jeg jatte saa et stort Glas Vand paa, det hjalp, siden saa jeg ingen døde Nymfer. Den 26de Februar var det godt og smukt Vejr, og Bierne renkede sig, jeg aabnede for Staden og fandt en Table $\frac{3}{4}$ fyldt med tilbæftet Yngel: jeg skyndte mig at pakke Staden til igen. Lidt senere begyndte Bierne at flybe ud, jeg fik dem standset i denne Virksomhed med tyndt Foder. Mit ægte Krainerfolk stod forholdsvis paa samme Tid med megen Yngel, det var kun indvintret paa 6 Tavler, nu har det 9 og myldret af Bier og har Sværme-

feber. Om det kun er tilfældigt eller om det er denne Viraces Natur at begynde at yngle saa tidlig, kan jeg ikke afgjøre. Det er gode Bier og de ere smukke med deres brede hvide Bugringe, og de ere mærkeligt fredsomme, jeg tror, at de ikke har Tid til at tænke paa at stikke. — Jeg saa i Fjor i Tidsskriftet, at der gjøres Forsøg med fremmede Viracer. Jeg gad vide, om denne Race er taget med paa Prøverne, ellers kunde jeg have lyst til at danne et lille Folk mere end til mig selv og sende Dem det i Juni, hvis det kan interessere Dem og De vil modtage det.

Med Ønsket om et godt og fornøjeligt Binar for Dem og alle Bivener slutter jeg disse Linier.

D. B. F. 3 Bogsamling

er siden den sidste Fortegnelse blev affattet (se XX. S. 89) bleven forøget med følgende Bind:

- N^o
104. Peel, R.: British Bee Journal 1884.
 105. Michelsen, Hans: En liden Traktat om Bier 1642.
 106. Gühler, H.: Anweisungen für Imker. 1884.
 107. Heß, Dr., W.: Die Feinde der Biene. 1887.
 108. Huch, Friedrich: Honig- und Bienenzucht. 1884.
 109. Lahn, W.: Lehre der Honig-Verwertung. 1884.
 110. Cowan, Thos. Wm.: British beekeepers Guidebook. 1886.
 111. — British Bee Journal. 1886. I.
 112. — Do. 1886. II.
 113. Vogel, Dr.: Bienenzucht. 1886.
 114. Newman: American Bee Journal. 1886. I.
 115. — Do. 1886. II.
 116. Mortensen, Th.: Anvisning til Biavl. 1887.
 117. Wejslinger, A.: Warme Worte über u. für Bienenzucht. 1885.
 118. British Beekeepers' Association: „Modern beekeeping“. 1886.
 119. Günther: Praktische Rathgeber der Bienenzucht. 1886.
 120. Hehner, O.: Chemistry of the hive. 1883.
 121. Gravenhorst: Der praktische Imker. 1883.
 122. Cheshire: Honey as food. 1884.
 123. Nielsen, Th.: Tidsskrift for Biavl. 1885.
- Erslev, Hans: Tidsskrift for Biavl. 1886.

- №
124. Leuckart: Die Anatomie der Biene, med Bægtavle. 1885.
 125. Cheshire: 2 Bægtavler til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie.
 126. Erslev, Hans: Fører i Biavl. 1887.
 127. Vogel, F. W.: Handbuch der Bienenzucht. 1880.
 128. Cheshire: Bees and beekeeping. Vol. 1. 1886.
 129. Centralblatt für Hannover. 1884.
 130. Newmann: American Bee Journal. 1883.
 131. Vogel: Bienen-Zeitung. 1884.
 132. Saaby og Tørgersen: Tidsskrift for Bistjotjel. 1886.
 133. British Bee Journal. 1883.
 134. Gravenhorst: Deutsche illustrierte Bienen-Zeitung. 1884.
 135. — Do. 1885.
 136. — Do. 1886.
 137. Illustrierte Bienen-Zeitung. 1883 & 84.
 138. Bartnik (Polsk Viblad). 1882.
 139. Dehleich: Landbotidende. 1882.
 140. Dansk Hævetidende. 1882.
 141. Young, Svar S.: Praktisk Lommebog i Bistjotjel. 1887.
 142. Alley, Henry: Queen Rearing. 1883.

Regler for Udlaan:

1. Udlaanene ske kun til Kredsformænd, der senere igjen udlåne Bøgerne til de enkelte Medlemmer.
2. Hver Kreds kan erholde 5 Bøger paa 1 Gang til Udlaan.
3. Kredsen er Foreningen ansvarlig for de lånte Bøger, hvis fulde Værdi betales, naar de bortkomme, og en mindre Erstatning betales, hvis de tage betydelig Skade.
4. Udlaanet til Kredsene sker paa høist 6 Maanedere.
5. Kredsformændene føre en Liste over Låanerne i deres Kreds og ere pligtige at opgive, hvilke Bøger Kredsen har til Udlaan, naarjomhelst Sekretæren kræver det.
6. Porto for Bøgernes Forsendelse udredes af Kredsen.

„Fører i Biavl“ af S. Erslev.

(Anmeldt af S. P. Ernstsen i Nordby.)

Vor Literatur er snart temmelig rig paa „Bejledninger i Biavl“, men de fleste af disse Haandbøger ere i større eller mindre Grad foreløbde. Den rationelle Biavl skrider nemlig saa rask fremad, at ingen Bibog længe kan være paa Højde med de nyeste Fremfribt. Kantor Erslevs „Fører

i Biavl“ har derfor det store Fortrin frem for alle vore andre „Bejledninger“, at det er den nyeste. Forfatteren, der er Danmarks Biavlere vel bekendt som Redaktør af „Tidsskrift for Biavl“, har i sin nylig udgivne Bog givet Bevis for, at han formaar at holde sig å jour med Tiden. Ingen af de sidste Opfindelser og Forbedringer er undgaaet hans Opmærksomhed. Flere Uffnit af hans indholdsrige og omhyggeligt udarbejdede Skrift viser tillige, at han ikke, som adskillige af vore Bi-Literatur-Forfattere, har ladet sig nøje med at benytte det Materiale, som vore egne smaa, danske Forhold byder, men at han med kritisk Sans har forstaaet at uddælge, hvad der Tid efter anden er fremkommet udenfor vort Lands Grænser og gjort sig fortjent til derfra at importeres hos os.

„Fører i Biavl“ er en Bog, der ikke alene byder Begynderen den nødvendige Bejledning, men som ogsaa vil være den mere fremskredne Biavlere en værdifuld Raadgiver ved mange Lejligheder. Bogens sammentrængte Form, der har gjort det muligt paa halvandet Hundrede Sider at faa medtaget alt af Betydning, betragter jeg som en af dens bedste Egenstaber. Man bevidner ikke her som ved saamange af vore andre Bibøger af en unødvendig Brede og en trættende Smaalighed i Fremstillingen. Let og sikkert tager Forfatteren paa de enkelte Detail, og med saa Ord forstaaer han at anskueliggjøre dem for Læseren. Bogen er en „Fører“ i Biavl, der uden mange Ord, men med en sikker Haand, lægger sin Ariadneetaad tilrette gjenem den fremskredne Biavls Frgange. Jeg vil anbefale den som en grundig og praktisk Bejleder for enhver Bienen.

Literatur.

Praktisk Lommebog i tidsmæssig Bistjotjel af Svar S. Young. 2den Udgave. Kristiania 1887. — Det norske Viblad's Redaktør har udsendt et nyt Oplag af sin Lommebog for Biavlere, denne Gang forøget med mange gode Billeder. At Bogen i Løbet af lidt over 3 Aar er blevet udsolgt, er et godt Vidnesbyrd om dens Brugbarhed. Læsten er i denne Udgave kun lidt ændret. Den holder sig væsentlig kun til en Stadesform, og dette passer for saa vidt godt til norske Forhold, som man der næsten udelukkende benytter en Stadesform, der er indført af Bogens Forfatter, og som kan betragtes som en ændret Form af Vorbecks Stade. — Denne Udgave er forøget med en Liste over Biplanter med

en Angivelse af deres Værdi som Jdere af Honning eller Blomsterstøv.

Fra Bredene.

Skanderborg Amts BF. Biavlermødet i Odder den 22de f. M. var temmelig godt besøgt; dog manglede mange af Egnens Biavlere, men til Gjengjæld var der mødt adskillige, som ikke vare Biavlere.

Efter at man i Rasmus Nielsens Have havde samlet sig om Foreningens nye Bihus, aabnede Overdriftsinspektør Møller for Stedet og undersøgte saavel Huset som dets Beboere. En stor Mængde Spørgsmaal fremkom fra Medlemmerne og bleve alle paa den sædvanlige tydelige og velvillige Maade besvarede af Foredragsholderen. Overdriftsinspektøren udtalte, at det var et i alle Maader fortrinligt Bihus, udmærket lavet og godt udstyret. Det bemærkes, at Wren herfor særlig tilkommer vor Forenings Formand og Smeder J. J. i Ksbedrup. Det er et stort Gode, især for Begyndere heri Egnen, at her i vor Midte findes en Mand og Biavler, der virkelig forstaar at lave et Bihus, som det skal være; vi ældre ved, hvor ubehageligt det er at arbejde med slet lavede Bihuse.

Man samledes derpaa i N. N.s Stue og her henvendte Foredragsholderen sig til Formanden, Niels Sørensen, Findal, med Forespørgsel om, hvad man onstede af ham i Dag. N. S. svarede, at man vilde gjerne høre noget om, hvorledes man bar sig ad for at faa det størst mulige Udbytte af sine Bier.

Hr. Møller bemærkede hertil, at det var affurakt det jamme, man havde spurgt ham om, da han var her for 2 Aar siden, hvilket ikke var saa underligt, da det virkelig var det, det kom an paa. Her i Egnen, hvor Træffet var saa kort (til sidst i Juli), gjaldt det om, at man havde stærke Bisfolk, der kunde samle meget ind i den korte Tid, den virkelige Honninghøst varede. For at opnaa dette, var det nødvendigt, at man forberedte sig dertil allerede Aaret i Forvejen. Ligesom Landmanden om Efteraaret forbereder sin Jord til næste Aars Høst, saaledes skulle Biavlerne ogsaa bære sig ad; derfor skulde man om Efteraaret ved Spekulationsfoder faa Bierne til at vedblive med Yngelsætning til hen sidst i Oktober Maaned, saaledes at de Bier, der indvintredes, vare unge og ikke halvt udslidte. Kom nu dertil en yngre Dronning af frugtbar Familie, saa var der gjort, hvad der kunde gøres i denne Henseende. De indvintres i en tør, lun Bolig med et

passende Vinterforraad; saa snart de saa i Martz Maaned havde holdt deres Mensfelsesudflugt, aabnede man en smuk Dag for Stedet og borttog alle de tomme overflødige Tabler fra Bierne; thi da nu Yngelen begyndte at komme frem, gjaldt det særlig om, at de sad lunt og varmt, da der skal 28 Graders Varme til, for at Yngelen kan trives. Fodrede man nu atter lidt, indtil den varme Tid med fine Blomster og Honning kom, saa vilde man forbausels over, hvad et saadant Bisfolk vilde kunne indsamle. Foredragsholderen havde saaledes et særlig godt Aar havt et Stade, der havde samlet 90 K Nektar hjem i tre Dage, hvilket svarede til 30 K Honning daglig; et andet Aar havde han af et Kassestade og en Kube avlet 5 Sværme og 250 K Honning. Naar der nu af og til blev udtalt, at det ikke kunde betale sig at holde Bier, saa maatte han bestemt protestere herimod. Det betalte sig heller ikke at være Landmand, naar man ikke forstod sig paa det, og man kunde ikke være Smeder eller Stomager uden at have lært det. Skulde Biavlen betale sig, saa maatte man sætte sig ind deri og saa forresten passe sine Bier med Omhu og Interesse og aldrig opsætte til i Morgen, hvad der kan gøres i Dag. Et arbejde med Bier er noget af det mest interessante og lærerige, man kan tænke sig. Vi have godt af at lære at kende den Samfundsorden, hvorunder et saadant Bisfolk lever; her var ingen misfornøjede, og ingen gjorde Vrovl, men alt og alle arbejdede med fælles Interesse for det heles bedste, og da jamme Samfundsorden var forfattet af Staberens selv, havde man godt af at kende den. Man blev Vidne til en Orden og en Akkuratse, som vi Memeser havde godt af at lægge os paa Sinde. Efter at Foredragsholderen havde besvaret flere til ham rettede Spørgsmaal, sluttede Formanden Mødet med en Tak til Hr. Overdriftsinspektøren for hans Besøg her i Dag og for Alt, hvad han havde udrettet for Biavlen her i Landt.

Maribo Amts BF.s Bestyrelse afholdt Lørdagen den 4de Juni et Møde i Saksfjøbing, hvor følgende blev forhandlet og vedtaget:

1. Udstillingen i Almue skolens Gymnasistilokale i Nshjøbing p. J. fastsattes til den 9de, 10de og 11te September d. A.; den aabnes 1ste Dag Kl. 10 Formiddag, de to sidste Dage Afgang fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 9 Aften. Medlemmer med Familie have fri Afgang ved Forevisning af Medlemskortet. Ikke-Medlemmer erlægge en Entree: 1ste Dag 50 D., 2den og 3die Dag 25 D. Afgangss-

fort, lydende paa Navn og gjældende for hele Udstillingen, er 1 Kr.

2. Udstillingen inddeles i 5 Afdelinger:

- a. Stader og Ruber med levende Bier.
- b. Tomme Huse og Kedsfaber.
- c. Honning og Voks.
- d. Forædlede Produkter.
- e. Videnskabelige Hjælpemidler.

Alle Landets Fabrikanter indbydes til at udstille.

3. Anmeldelser til Udstillingen modtages af Kredsformændene senest til den 24de Juli, hvorefter Kredsformændene sende dem til Amtsformanden senest den 1ste August. Fra Fabrikanter udenfor Stiftet bedes Anmeldelsen sendt til undertegnede Amtsformand senest til den 24de Juli.

4. At besørge de løbende Forretninger til Udstillingen, anstaffe Emblemer, Honning-Etiketter o. s. v. overdroges til Amtsformanden. Medlemmerne kunne saa saa Honning-Etiketter i Sommerens Løb hos Formanden.

5. Til Ordningsskomiteen valgtes: H. B. Wikkelsen, Hæsfelo, Partikulier H. Wibbert, S. Taadstrup, Bødter R. Førgensen, Fyltinge, og Lars Erikson, Ønslev. Disse i Forening med Formanden kunne supplere sig med flere Medlemmer, dersom det er fornødent, og endvidere tiltræde Amtsforeningens Bestyrelse.

6. Det vedtoges at uddele 50 Exemplarer af „Bien“ til Maribo Amts mindre bemidlede Medlemmer.

B. Føste,

Exermitagen pr. Saksfjøbing.

Syd Thys BF. holdt Møde i Vedsted den 24de f. M. Hr. Fotograf Vorbeck var som D.B.F.s Biavlslærer kommen til Stede og holdt et meget interessant Foredrag om Biavl for den talrige Forsamling. Efter Foredraget fremkom en Mængde Forespørgsler, som alle besvaredes tilfredsstillende af Biavlslæreren. Derefter foretog Hr. Vorbeck Oversøving af en ældre Rubefamilie til et Trugstade. Dette Arbejde fulgtes med megen Opmærksomhed. — Flere nye Medlemmer indmeldtes. Kredser tæller nu c. 60. Joh. Andersen.

Thyholms BF. oprettebes ved et Møde paa Thyholm den 25de f. M. Hr. Fotograf Vorbeck holdt et Foredrag om Biavl. Til Formand valgtes Gartner N. S. Jakobsen, Hvidbjerg pr. Thyholm.

Horsens Landbrugsforenings Dyrstue afholdes den 1ste Juli, hvortil Horsens og Omegns BF. er indbudt som Udstiller af Biavls-Kedsfaber og -Produkter. Der bliver uddelt Diplomer for Præmie-Værdighed, ingen Pengepræmier. D'hrv. Kedsfab-

rikanter, som ønske at udstille, bedes at indmelde det til Horsens Landbrugsforenings Konsulent, Hr. A. Hansen i Horsens, inden den 20de Juni.

Overdriftsinspektør F. Møller af Aarhus har lovet at komme til Stede for at holde et Foredrag om Biavl.

Søren Juul Hansen,
Erikmaier.

Solling Horre-Herrederes BF. dannedes ved et Møde den 14de f. M. i Tarm. Sadelmager Brønning fra Vejrup var som D.B.F.s Biavlslærer til Stede og holdt et Foredrag om Biavl. Foreningen tæller 22 Medlemmer og har til Formand valgt Apotheker S. Andersen i Tarm.

Ekko fra Staderne.

Midt-Jylland, den 10de Juni.

Da Overvintringen her paa Eggen gjen-nemgaaende var heldig i Mar, ere Staderne nu allerede naaede op til en meget antagelig Folkerigdom. Jeg har et enkelt Stade, som for Tiden har 14 Normalrammer fuldt besatte med Yngel. Dette er imidlertid ingen Regel, men som Regel kan det antages, at de Stader, der ere heldigt udvintrede, nu besætter mellem 10—12 Normalrammer og har disse belagt med Yngel med Undtagelse af Forsiden og Bagtiden. Vi have haft følgende Træddage: Fra 8de til 13de April Træk. Fra 23de til 26de godt Træk. Fra 3die til 17de Maj jævnt Træk uden Afbrydelser (Frugtræerne). Fra 29de Maj til 1ste Juni ubetydeligt Træk. Fra 1ste til 7de meget godt Træk efter Marstiden. Fra den 7de til i Dag Blæst med koldt Vejr uden Træk af Betydning, da Blæsten og Tørken standser det hele; men kan vi nu saa Regn inden Hovedtrækket, som gjerne begynder mellem 15de og 20de, og Vejret vil blive mere lunt, da vil Udsigten til et godt Bjaar være god. N. S.

Kristianssand, den 5te Juni.

Her har i lang Tid været et prægtigt Vejr for Bierne. Allerede i Maj kom flere Sværme, og i disse Dage er her kommet mange Sværme. C. T.

N. B. Sjælland, den 12te Juni.

I de sidste 2 Uger har Fremgangen her kun været ringe. I den første Uge var Trækket enkelte Dage ubmærket, men i den sidste Uge ere Familiernes Forraad formindskede betydeligt, fordi Kulde og Blæst have hindret Trækket, medens en stor Mængde Yngel krævede et anseligt dagligt Forbrug. Frugtræernes Blomstring har i Mar trods den store Mængde af Blomster

givet et meget ringe Træf. En udmærket Regu, som faldt i Nat, vil maaske fremkalde en Bedring i Forholdene, hvis den efterfølges af mildt Vejr. Agtertaaltrækket er nu begyndt her og tegner til at blive meget rigt, hvis Væjret kun vil blive gunstigt. E.

B. Sjøland.

Hr. Højfegermester N. Bruns Artikel mod Trugstaden har jeg læst. Jeg skal i Dag kun berøre den angaaende Tab ved Overvintring i Amerika 1885—86. Jeg har fra en dansk Mand i Amerika hørt, at Overvintringen der oftest var slet. Dertil vil jeg svare, at hvis vi lavede vore Stader som de amerikanske, samme Konstruktion, lige saa slet Arbejde og samme Taberamme, da vilde Resultatet heller ikke kunne ventes bedre her. Netop disse slette Overvintrings-Resultater, som man har hørt fra Amerika og til Dels fra England, har været Aarsagen til, at man nølede saa længe med at gjøre Forsøg med at bygge et „Trugstade“, der kunde overvintrre godt. Da vi efter en Del Aars Forsøg har Bevis i Hænde for, at dette fuldt ud er naaet, hvorfor skulle vi da se paa de slette amerikanske Overvintrings-Stader? ¹⁾ Med mindre det skal være for at vogte os for at komme ind paa noget lignende, f. Eks. ved at vende Normalrammen forskert, d. e. ved at gjøre Normalrammens Højde til Brede. Her i Bladet er vel sagt, at et Aars Forsøg har godtgjort, at Bierne ogsaa overvintrre godt med denne brede Normalramme. Et gammelt Ord siger: „En Gang er ingen Gang“. Stader med den brede Normalramme have langt større Tag og Bundsflade, det gjør dem ikke billige ²⁾. Det fører heller ikke til

Indførelse af Enhedsmaalet ³⁾. Jeg vil indrømme, at Overvintring godt kan blive heldig i et mindre vel konstrueret Stade, behandlet af en øvet Biavler, men saadanne Stader bør langtfra anbefales.

En dygtig Biavler sagde ved et Møde: „Vort Trugstade tilfredsstillter fuldt ud de Krav, vi i Nutiden stille“. Lad os da blive ved det, indtil et andet ad Erfaringens Vej er godtjendt som bedre ⁴⁾. Indtil da raader jeg til at beholde Normalrammen paa ret Høj, thi dermed er det intet Kunststykke at overvintrre sikkert og godt i et vel konstrueret Trugstade. V. H.

Mellem-Slesvig, den 10de Juni.

Tiden for Bierne er nu god, blot det ikke bliver alt for tørt. Mine Stader ere i Kraft, saa at Udbyttet kan blive godt. P. J.

Ribe-Egnen.

Den første Sværm faldt her den 6te Juni. G. J.

Et og andet.

En morsom Proces. Hr. Bollinger har et stort Bier i Beringen ved Schaffhausen. Om trent 150 Al. derfra staar et Kirsebærtræ. Da Ejeren sidste Aar kun høstede meget saa Kirsebær af dette Træ, paastod han uden videre, at Hr. B.s Bier havde ædt Kirsebærrene og forlangte 20 francs (c. 17 Kr.) i Skadeserstatning. Da B. troede det var Spøg, anlagde Træets Ejer Sag imod ham. Anklagede hævdede nu, at Bierne ikke kunde æde Kirsebær, dette maatte Klageren altsaa først bevise. Naar han havde ført Bevis herfor, maatte han endvidere bevise, at det netop var B.s Bier, der havde ædt disse Bær. Klageren beraabte sig paa, at Præsidenten ogsaa havde set Bier æde Kirsebær. Klageren havde dog ikke turdet krybe op i Træet og vidste derfor ikke med Bestemthed, om det var Bollingers Bier. Dommeren afviste Klagen og idømte Klageren Sagens Omkostninger. (Schweizer B. Z.)

Midler mod Myrer. I Løver S. Houliand i Boston meddelte ved Mødet

¹⁾ Denne Dom om de amerikanske og engelske Stader er sikkert ganske uberegtiget. Den for Biavlens ogsaa her i Danmark faare uheldige Vinter 1886/87 medførte vistnok i Amerika betydelige Tab i visse Egne af dette vidt udstrakte Land; men vi, der stadig følge med Beretningerne faavel fra Amerika som fra England, have ingenlunde faaet Indtrykket af, at man i disse Lande i det Hele skulde have en slettere Overvintring end hos os. Fra hvem have vi man først faaet „Trugstaderne“? Saa ingen Maade fra Dzierzon, men derimod aldeles sikkert fra England. Hr. V. H. taler om Trugstaden som den Form, der ved sin gode Overvintring skulde have Fortrinet for Højstaderne. Dette kunne vi ikke billige, thi netop med Hensyn til Overvintringen kunne Højstader, som ere aabne foroven, fuldt ud maale sig med Trugstaderne. Nej Hjørnepunktet i dette Spørgsmaal ligger i den slettere Behandling, som Trugstaderne give; i den Hensende kunne Højstaderne paa ingen Maade maale sig med dem. R. A.

²⁾ Udgiften bliver nok omtrent ens, thi Sidefladerne (de dobbelte) ere langt større ved Stader med høj end med lav Normalramme. R. A.

³⁾ For Tiden have vi en Mængde forskellige Maal, men hvis disse foreløbig kunde indskrænktes til de 2: høj og lav Normalramme, da vilde der ved meget være vundet. R. A.

⁴⁾ Hvorledes skal man komme til en muligvis bedre Stadeform, naar man nu fastlaar en bestemt Stadeform som den ene rette? Nej, lad de forskellige Meninger og Erfaringer brydes, da ville vi opnaa det bedste Udslag. R. A.

i Sorø den 31te Maj, at han forjager Myrer ved at dræbe dem og derefter lade dem blive liggende i Stedet. 2. „Elsafs-Lothr. Vi-Journal“ anbefaler at opløse lidt Sod i Linolie og smøre det i en Ring omkring Stedets Ben. 3. Petroleum kan anvendes paa lignende Maade, men denne Malning maa jævnlig gjentages.

Lov om Honningsalg. Kantons Granbünden har den 31te Juli f. N. vedtaget en ny Lov, der indeholder følgende Bestemmelser:

§ 4. Som „Honning“ maa kun det rene af Bierne tilberedte Naturprodukt salghdes:

§ 5. De hidtil i Handelen under Navnene „Taffel-Honning“, „Schweizer-Honning“ o. s. v. gaaende Surrogater, der mest bestaa af Stivelsesirup eller af en Blanding heraf med lidt Honning, maa kun salghdes under deres sande Navn af Sirup o. s. v., men ikke under noget Navn, der indeholder Ordet „Honning“.

§ 6. De Beholdere, hvori disse Varer opbevares i Salgslokaler, skulle tydelig synlig have Paaskriften „Sirup“ o. s. v. Samme Betegnelser skulle anvendes om dem paa Faktura og Fragtbreve.

§ 7. Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Bøgebøder og eventuelt med Konfiskation af disse Varer overensstemmende med Lov om Kontrol med Næringsmidler af 14de Juli 1881.

Dronning-Indførelse. Doolittle, en af Amerikas dygtigste Biavlere, har nu fundet paa en ny meget simpel Fremgangsmaade, som han sidste Sommer med Held har anvendt i sit store Bieri. Han bruger en Trugstadeform, der nærmest ligner „Erslevs Stade“ og benytter om Sommeren ovenpaa Tabledeverne et enkelt Tæppe og derover et bredt Løftbrædt, naar der endnu ikke er anbragt Delingsbakke ovenpaa Yngelrummet.

Den nye Dronning havest rede i et Dronningbur. Man opsøger derefter den mindre dygtige Dronning, helst om Eftermiddagen en Times Tid før Solnedgang. Derpaa giver man Stedet gennem Flyvehullet en god Røgning med 5—6 stærke Pust, medens Løftbræddet løstes op for at lette Røgen Udgangen. Nu lægges Løftbræddet paa og man slaar paa det med knyttet Haand 4—5 Slag, saa at alle Tavler ryste uden dog at løsnes. Derefter røges igjen svagere og dernæst bankes igjen og saaledes afvekslende 4—5 Gange. Efter den sidste Bankning sættes den nye Dronning ned, indesluttet i Buret, hvorefter man atter røger gennem Indgangen. Derpaa

lader man Dronningen løbe ud imellem Bierne.

Bierne blive ved denne Behandling aldeles forstumlede. Saa snart de faa Ro, ængstes de straks for deres Dronning, og naar de finde den nye, modtage de den straks med Glæde uden nogen nærmere Underjøgelse, især da Dronningen ved den sidste Røgning har faaet Røgens Lugt, som nu gjennemtrænger hele Stedet.

Kunsthonning I Schweiz fabrikeres aarlig 4—5 Tusinde Centner „Taffel-Honning“.

Bygning af Dronnevoks. I Schweiz' franske Biblad fortæller G. de Layens, at naar Dronningen borttages fra en Familie f. Eks. for at danne en Kunst-Sværmen, bygge Bierne Dronnetavler, og Biavlerne have da almindelig antaget, at de vedblive hermed, indtil den nye Dronning er befrugtet. I Følge haus Sagtagelser er dette imidlertid en Fejltagelse, idet Bierne begynde at bygge Arbejdsvoxs lige fra det Øjeblik, da den unge Dronning forlader sin Celle.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 74. Kan jeg uden Stade nu flytte et befolket Kubestade en Vejlsænge af 1000 Men? (A. A.) — S.: Nej, ikke paa en Gang, derved vilde mange Bier let gaa tabt paa denne Tid. Men De kan straks flytte det et Par Men tilbage lige i Flugtretningen og derefter hver Flyvedag et Par Men. Naar det paa denne Maade er kommet hjæret fra andre Stader, kan det flyttes noget længere ad Gangen (6—10 Men).

Nr. 75. Kan jeg nu anvende kryjtalliseret Honning i Tavler til en Sværmen? (A. A.) — S.: Nei, Bierne ville paa denne Tid hellere bruge den flydende Honning, de hente fra Marken. De maa hellere jmelte de Tavler, Honningen synker da tilbønds. Vokset kan De ombytte med Kunsttavler, som kunne hjælpe Sværmen mere end de korneede Tavler. Men giv da Sværmen hele det for den passende Rum fuldt af Kunsttavler, thi ellers bygger den Dronnevoks.

Brevkasse.

Medlemsantallet. Vort Holderantal er nu c. 100 større end f. N. ved denne Tid. Medlemsantallet er henimod 3000.

Repræsentanter. Gust paa ved Møderne i Kredsen at vælge Repræsentanter (se Lovens § 3), da der i dette Erieraar vil blive afholdt et Centralmøde, som vil komme til at tage Bestlutning

om flere vigtige Spørgsmaal, særlig om Udstillingen i 1888.

Smaafrifterne. Det andet Hæfte af disse rundsendes for Tiden til Bestyrelsen og vil ventelig blive trykt og uddelt, saa snart det kommer tilbage til Sekretæren. — Hvert Medlem erholder frit et Eksemplar af disse Skrifter hos Kredsfjormanden uden Henkyn til, hvor stor Part (1, 1/2, 1/3 eller 1/4) han har i „Tidskr. f. Biavl“.

Kundgjørelser fra Kredsen angaaende Biavlermoder optages uden Betaling i „Tidskrift for Biavl“.

Bogsamlingen. Husk paa ved Laan af Bøger at opgive flere Numre end der ønskes Bøger, thi mange ere ndlaante i Kredsen.

Biavlermoder.

Hobro og Omegns BF. afholder Møde i Færthers Lokale i Hobro Fredag den 17de Juni, Kl. 2. Enhver Ven af Biavlens indbydes.

H. Lambert.

Stobby Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 3die Juli, Kl. 1 Eftermiddag i Sønderbo hos Landpost Anders Hansen. Fru K. Demant har lovet at komme til Mødet.

C. J. Abildgaard.

Tjholm BF. afholder Møde Lordagen den 4de Juli, Eftermiddag Kl. 4, hos Foreningens Formand, Handelsgartner Jacobsen, Hvidbjerg Station.

Maribo Amts BF. afholder sit aarlige praktiske Sommermøde ved Egghuset Søndagen den 19de Juni, Efterm. Kl. 3.

Efter endt praktisk Møde vil der blive holdt Foredrag om Biavl og Havedrug. Stiftets Biavlere samt Enhver, der interesseres sig for Sagen, indbydes.

B. Fojste, H. C. Rasmussen,
Gremmitagen. Gaaret.

Kundgjørelser.

Paaklæbnings-Etiketter

til Honningglas kunne nu faas i 3 forskjellige Monstre, 60 Ø. pr. 100 af alle 3 Slags, 25 Ø. pr. 100 af en enkelt Slags, hos **Erstlev.**

Paa givne Anledning underrettes Biavlerne herved om, at mine **Vokstavler** aldrig affendes fra mig, uden at de ere fuldstændig tørrede paa et Loft, og de vinde derfor ikke paa Grund af Fugtighed, skøndt Celleranterne ere saa høje og af en saadan Størrelse, som ikke lader sig fremstille af noget fra Udlandet indført Valseværk. Prover sendes franko. Se Prislisten i Tidskriftet. Undtjær ved Odder, den 6te Juni 1887.

R. Jacobsen.

Praktisk Bømebog

i tidsmæssig Bistjævel
af **Jvar S. Young.**

Hæftet 70 Øre. Indbunden 84 Øre.

Mit **12° Valseværk** er meget billig til Salg, naar Handel kan ske snart. Anvisning til Fabrikation af Kunsttavler gives Kjøberne.

Husk, at de billigste **Kunsttavler** og **Bi-stader** faas hos mig. Se min illustrerede Prisliste, som sendes gratis paa Forlangende.

E.-Følby pr. Nykjøbing paa Mors.

M. Boll, Snekker og Biavler.

Højstader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Hr. Pedersen haves til Salg hos H. S. Hoffmann, Højsmarkte.

Kunsttavler

anbefales fra Hvidested Jættiganstalt pr. Sollested.
Olsen, Snekker.

Amerikanske Delinger

i Maalene 4 1/4 × 4 1/4" og 4 × 4 1/2" faas: a 6 Ø. pr. Stk., 2 Kr. 50 Ø. for 50 Stk. hos

Erstlev.

Delingstavler 140 Ø. pr. 1/2 Ø.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg i Nar har fornyet mig med en af de bedste Valsemaskiner, der gives, til Fabrikation af **Kunsttavler**. Mine Priser ere: 1 Ø 2 Kr., 2 Ø 3 Kr. 80 Ø.; større Partier yderligere Rabat. Boks tages til Forarbejdning og i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

S. S. Beck, Laugestov, Brørup.

Hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro kan nu faas:

Dro uevoks-Kunsttavler af almindelig Dykkelse til Anvendelse i Honningrum (til Udsugning) 2 Kr. 50 Ø. pr. Ø.

Dro netavler til Delinger, meget tynde og hvide, 1 Kr. 40 Ø. pr. 1/2 Ø.

Fleaarige **Biplanter** og **Blomsterplanter**, 12 Sorter for 1 Kr., etaarige Blomsterplanter fra 1/2 til 1 Krone for 100 Stk., i flere Sorter, og Tomater, faas efter Bestilling hos **Franz Wendt, Roskilde.**

Hører i Biavl

af **Hans Erstlev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Øre, indb. 1 Kr. 85 Øre.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Lømrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavls-Hedstaber**.

My illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

Kunsttavler

leveres d'Hr. Biavlere til de jævnlige billige Priser. Prover sendes franko. Godt Boks tages i Bytte.

H. Schmidt,

Søjervej 26. Kjøbenhavn V.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Nar hos

B. Bojesen,

Shøjstie pr. Nykjøbing Øl.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldfornøjeste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø. Forhandlere Rabat.

Kunsttavler

fra **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg faas til følgende Priser, frit tilsendt: 1 Ø 225 Øre, 2-4 Ø a 190 Øre, 5-10 Ø a 180 Øre, 10 Ø 170 Øre. Tavlerne leveres kun af rent og usforfalsket Vvoks.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjærelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 10.

1 Juli 1887.

21de Aargang.

Dronningstifte.

(Sluttet.)

Det **rationelle** Dronningstifte foretages efter Behov paa forskjelligte Aarstider lige fra det tidlige Foraar til den sildige Efterkommer, idet man under hele Træktiden har unge befrugtede Dronninger rede til Indførelse. Kun i større Bierier vil det dog kunne lønne sig at drive en saa længejortsat Dronningavl. I mindre Bierier kan man derimod indskrænke sig til at have nye Dronninger rede om Foraaret og ved Træktets Slutning.

Til Dronningavl vælges et af de bedste Stader man har. Dronningen opjages og borttages; og da det forudsættes at dette er en særlig dygtig Moderbi, dræbes den selvfølgelig ikke, men indsættes kun i Forvaring i et andet Stade og forsynes med behørigt Foder eller man anvender den til Indførelse i en Familie, som trænger til en ny Dronning, og som forud er gjort dronningløs. — Dronningstabet vil i Løbet af saa Timer mærke sit Tab, og Arbejderne ville da begynde at bygge Dronning-Celler over Wg eller aabne Larver. For at dette ikke skal ske før man ønsker det og over andre Celler end ønskeligt, bør Bierne udtrommes (hvis de ere i en Kube) eller afbørstes i en tom Kube og derfra heldes ned i en Kasse, som baade har Bund og Laag af bitæt Jærtraadsvivt. Giver man de dronningløse Bier Wg til denne Bygning

altfor tidligt, da ville de ofte ødelægge dem eller flytte dem. Man bør derfor vente hermed 10—12 Timer, efter at Dronningen er fjærnet. Bierne ville da have begyndt Tilberedelsen af det ejendommelige Dronning-Foder og straks anbringe dette i Cellerne, som de modtage. — Disse Celler tilberedes af Biavleren paa en særegen Maade:

Uf en Table, der indeholder nylagte Wg i Arbejder-Celler, udstares en vandret Strimmel med 3 Rækker Celler, saaledes at den øverste og den nederste Række blive gennemskaarne, medens den mellemste Række ikke berøres af Kniven. Hver Celle i denne Række indeholder 1 Wg. Nu føres en afstumpet Pind (en alm. Tændstik) ned til Bunden af hveranden Celle og drejes rundt, saaledes at Wggene i disse Celler ødelægges. Nu findes der altsaa kun Wg i hveranden Celle, i alt i 12. Strimlen lægges nu paa et Bord og med en varm skarp tynd Kniv affjæres $\frac{1}{3}$ af Cellevæggene paa den Side, hvor de 12 Wg findes. Med en afstumpet Pind, som er lidt tykkere end en Celle, udvides dernæst Cellemundingen lidt i hver af de 12 Celler. Strimlen er nu rede til Anbringelse i Stabet. Naar dette skal udføres, udtages en anden Table, af hvilken omtrent den nederste Halvdel bortfjæres, og paa Underkanten af den tilbageblevne halve Table befastes Wggestrimlen saaledes, at de 12 udvidede Celler med Wg vende ned ad. Strimlen kan

befæstes aldeles sikkert med smeltet Bots, i hvilket man har indblandet dobbelt saa meget stødt Harpiks.

Man danner nu et Dronningstade ved at anbringe denne Table midt i et tomt Stade og desuden 2 Tavler paa hver Side, dels tomme, dels fyldte med Honning og moden Yngel, for at Bierne ikke skulle anvende Arbejde paa aaben Yngel, men bruge al deres Evne til Frembringelse af Dronninger. I blandt den modne Yngel bør findes nogle Droner, da det opmuntrer Bierne til Dronning-Opfækning. Bierne bør helst gjøres dronningløse om Morgenens. Om Aftenen (12 Timer efter) stilles Kassen med de dronningløse Bier saaledes, at Laaget netop naar deres tidligere Stades Flyvebrædt. Dette Stade flyttes hen til en ny Plads, og Dronningstaden anbringes i dets Sted. Laaget paa den nederste Kasse sthydes lidt til Side, og Bierne ville da gaa ind i Dronningstaden, hvor de straks ville begynde at bygge de 12 Dronningceller. Er Trættet ikke godt i de nærmest følgende Dage, bør Staden fodres rigeligt.

I Løbet af 4—5 Dage ville nu Dronning-Cellerne blive opførte og forseglede. De kunne da udfæres og anbringes hver i sit lille Stade, hvis man har saadanne rede. Hvis ikke, kan man endnu vente 7 Dage med at udfære dem. Ved Udfæringen maa man vogte sig for at bestadige Cellerne. Skulde det ske, da kan en lille Nabning dog godt dækkes med en Stump Kunsttable, som opparmes og derefter trykkes fast derpaa.

Smaaastaderne dannes hvert af 5 smaa Kammer, af hvilke hver kun udgjør $\frac{1}{4}$ af en Normalramme, nemlig $4 \times 7''$. Saadanne smaa Kammer ere nemlig meget lette at undersøge. I hvert anbringes 1 Dronning-Celler med en Naal nedhængt mellem de 2 midterste Tavler. Hvert af disse Stader gives Trætbier dels ved moden Yngel, dels ved at give det halv Plads med et andet Stade. I dette lille Stade vil nu den nye Dronning komme frem, foretage sin Parringsudflugt og begynde Uglægning. Saa snart dette flydte er sket, kan Dronningen indføres i det Stade, som trænger til at stifte Dronning.

Anvendelse af Dronning-Uffpærrings-Gitre.

(Af N. Bauer i Reskastel.)

(Sluttet.)

Ved Formindstelse af den ene Del og Forstørrelse af den anden Del af det lange

Flyvehul kunde man midlertidig lade de fleste Bier flyve ind i Honningrummet, hvilket i godt Træk sikkert vilde være fordelagtigt, ligesom overhovedet denne Uffpærringsindretning kunde have endnu flere Fordele; idet den, at Bierne ved deres Udflyden aldrig behøve at passere Gitret, ikke bør betegnes som den ubetydeligste, saa ville de f. Eks. i foranderligt Vejr ikke først lade det gunstige Ojeblik gaa forbi, førend de flyve ud paa Træk. For Bierne kan det for Kesten ogsaa kun være behageligt, at Flyvehullet befinder sig i umiddelbar Nærhed af Ynglerummet. Kort sagt, der bliver ikke tilføjet vore Yndlinge den mindste Vold ved denne Uffpærringsindretning; de tro at handle fuldkommen frit og opsthyde dog Biavlerens Villie.

Da jeg havde besjendtgjort den nylig beskrevne Uffpærrings-Indretning i Saargemünd, gjorde nogle Herrer, i Særdeleshed vor højtærede Præsident, den Bemærkning til mig, at den Opstilling af Staderne, som nedføres dertil, ikke er mulig i ethvert Bieri, saaledes som f. Eks. i pavillonagtige Bihuse. I dette Tilfælde vilde jeg som Udflugt ved Siden af Uffpærringsgitret desuden anbringe den Vogelste Kamul paa passende Sted; da vilde det ogsaa være muligt for Dronerne at flyve nd.

Ligesom man gjør ved Moderstaderne, saa skulde man ogsaa straks anvise de stærke Sværme et begrænset Ynglerum. Størrelsen af dette Rum lader sig ikke nøje bestemme; det maa rette sig efter de forskjellige Omstændigheder. I Almindelighed følger man de Regler: Jo stærkere Staden er, jo tidligere og kortere Trættet er, desto mindre bør Ynglerummet være under Hovedtrættet; jo mindre stærkt Staden er, jo senere og mere vedholdende Trættet er, saa meget desto større Rum skal man, indtil en vis Grænse, overlade til Dronningen. Svage Stader og Sværme maa ikke forstyrres, mens de yngler. Man skal ogsaa tage sig i Agt for altfor meget at indsnævre Ynglerummet for de til videre Forplantning bestemte Stader for en øjeblikkelig Jordbels Skyld, da kun et Stade, som er blevet stærkt i det næste Aar, uden anden Hjælp vil vise sig i Stand til at hde noget.

Uffpærrings-Indretningerne ere allerede blevne forklarede fra forskjellige Sider. Saaledes kendte d'Hr. Schulz og Gühler mig deres Skrifter, hoori de fortælle om Anvendelsen af Kunsttable og Uffpærrings-Gitre. Hr. Gühler giver det Raad, at indspærre Dronningen i den fra Flyvehullet ikke direkte tilgængelige Del, hvorved det hovedsagelig skal forhindres, at Bierne sværme. Thi skulde Staden have ansat

Dronning-Celler og vilde sværme, saa maatte det sværme blindt (uden Dronningen) og Bierne igjen komme tilbage, hvorpaa Dronning-Cellerne skulde tages ud. Omendstjondt jeg stemmer overens med Hr. Gühler i mange Henseender, saa har jeg dog forskellige Betæneligheder mod denne Fremgangsmaade. Denne berømte Biavler indrømmer selv, at Stader med indskrænkede Ynglerum sjældent sværme, da mange af deres Tabler blive yngeltoume og lejlighedsvis fyldte med Honning. Har man derhos en lidet sværme-lysten Race, og udvider man før Hovedtrækket Ynglerummet tilbørligt, saa vil Sværme nu blive en Sjældenhed. Er der derimod hos et Stade Sværmetanter for Haanden, hder det, forsynet ogsaa med det bedste Afspærringsgitter, meget lidt Honning, indtil det kommer til Sværmehandling, og det spilder da ogsaa en stor Del af den medtagne Honning. Og hvilken Forstyrrelse kan ikke en saadan tilbagevendende, dronningsløs Sværmarrette i de nærliggende Stader. Ja endnu ved Udtagningen af Dronning-Cellerne fra Biavlerens Side kan et Stade bibeholde Sværme-lysten og saaledes lade hele Trækket gaa unyttet hen.

Med saadanne Familier, som mod min Villie gjøre Anstalter til at sværme, gjør jeg kort Proces. Jeg fratager dem alle Yngeltavler paa en nær, give dem tomme Tabler og Begyndelser til Tavler og overlader Dronningen ogsaa kun et begrændset Rum; de fratagne Yngeltavler anvendes efter For-godtbefindende. En febrilsk Virksomhed indtræder nu i Stedet for den tidligere Dovenskab. Hvis et Stade paa denne Maade vilde sværme ud med sin Dronning, saa vilde jeg dog hellere ødelægge Moderstadets Dronning-Celler under dets Svag-
hed, end jeg vilde foretage den samme Operation med et stærkt, ved resultatløse Sværme-forsøg oprørt, Stade.

Ved den af Gühler anbefalede Afspærrings-Indretning befinder Flyvehullet sig i umiddelbar Nærhed af Honningrummet, hvilket under de rigtige Omstændigheder indvirker gunstigt paa Trækbiernes Flid; derhos kunde det dog sse, at Bevogtningen af dette Flyvehul kunde være mangelfuld, fordi Yngel og Dronning stedse danne det største Tiltrækningspunkt i Stedet. At Bierne helst have Flyvehullet i Nærheden af Ynglerummet, er almindelig bekjendt; hvorfor man i denne Henseende ikke skal tilfredsstille dem, kan jeg ikke ret begribe.

De andre Betæneligheder, som ere hævede imod de Gühler'ske og Schulz'ske Afspærrings-Indretninger, vil jeg ikke omtale her, da der endnu ikke kan sælbes en afgjørende Dom over disse sidste. Senere Forsøg skulle vise, om virkelig disse Fordele overstege deres Stadelighed.

Ulykkestilfælde.

Det hænder under Tiden, men heldigvis yderst sjældent, at der sker større eller mindre Uheld ved Biavl, som medfører Fare for Tab af Mennekeliv. Et saadant er nylig bragt til vor Kundskab. Vi meddele efter „Nordhjll. Folkebl.“ Følgende: „Bolsmand Søren Møller af N. Kongerslev mistede den 16de Juni Livet ved at blive stukket af Bier.

Han gik ude i sin Have og passede paa sine Bier, som vilde sværme, og var derved saa uheldig at vælte en Kube. Bierne faldt over ham og tilredte ham i et Nu paa det Skrækkeligste. Det lykkes ham dog krybende at naa sin Vblyg; men trods den Hjælp, der ydedes ham af hans Omgivelses, afgik han kort efter ved Døden, saa at den tilfaldte Læge kun kunde konstatere, at Døden var indtraadt.“

Naar vi optage denne Meddelelse, da er det, fordi vi frygte for, at enkelte ængstelige Biavlere, særlig Begyndere, kunde lade sig affrætte fra at drive denne nyttige Syssel, ene af Frygt for at udsætte sig for en

Fig. 33. B i S l ø r.

lignende Fare.

Dette vilde vi finde ganske urimeligt, thi dels er det som sagt yderst sjældent, at sllige Hændelser forekomme, og det er dog saa, at der ved enhver Næringsvej under Tiden kan hænde Ulykker; men dels vil det næsten i ethvert saadant Tilfælde kunne paavises, at Ulykken meget let kunde være undgaaet, naar Biavleren havde passet sine Bier, som han durde.

Kuberne ere i den Henseende ubetinget de farligste, fordi de let vælte, og naar de vælte i varmt Vejr, ville en stor Mængde Bier fare frem. Kunst-Staberne vælte ikke saa let, og sker det, da ville Bierne ikke saaledes fare frem i Mængde som af en Kube. — Det anførte Ulykkestilfælde, som vi meget beklage, giver os dog Anledning til at opfordre alle mindre øvede Biavlere til, naar de færdes blandt Bierne, at beskytte sig med et S l ø r (se Fig. 33). Dette

lavet af sort Bobinet, c. 2 Alen langt, 18" bredt. Enderne syes sammen og foroven syes en Løbegang, igjennem hvilken trækkes en elastisk Snor, som kan omslutte Kullen af en Hat. Sløret lægges ned over Skyggen, og den nederste Ende stoppes ind under Frakkekraven. Vil man bruge Vibe, da stikkes et lille Hul i Sløret lige ud for Munden. Igjennem den Åbning kan Vibespidsen da føres ind. Et saadant Slør beskytter Hovedet fortrinligt, og man maa vel erindre, at Faren ved Vistif jaagodtjom altid fremkommer derved, at man bliver stukket i Hovedet. Man kan derimod taale mange Stik i Hænderne og Armene uden i væsentlig Grad at have nogen Ulempe deraf. — Særlig bør man være varsom i Sværmetiden; thi vel ere de sværmende Bier fylde med Vonnig og derfor lidet tilbøjelige til at stikke; men alle de øvrige Stader, som ikke netop ere ved at sværme, ere i deres største Kraft og deres Tusinder af Arbejdere mere modige og hidfige end paa nogen anden Aarstid.

Advarsel for begyndende Biavlere.

Paa dertil givne Foranledning tillader jeg mig herved at gjøre opmærksom paa en Fejl, som mange Begyndere har stor Møje med at undgaa. Jeg sigter herved hen til den desværre hyppige Anvendelse af de saakaldte billige hjemmelavede og slet forarbejdede Stader. Rigtignok er denne Sag omtalt saa ofte og af saa Mange, men da det er af stor Vigtighed, at der bliver begyndt rigtigt, er det en Sag, som ikke kan drages ofte nok frem. For kort Tid siden besøgte jeg en Biavl, som hidtil udelukkende havde havt Ruber, men som nu agter at benytte Trugstader, hvoraf han allerede havde tømret sig nogle Stykker sammen, og det var aabenbart, at Manden havde handlet i god Tro og med de bedste Hensigter, men Resultatet er ikke blevet derved; Kammerne passede ikke paa ethvert Sted i det samme Hus, endfise i de andre, som jo skulle være af samme Vidde. Kevner, Sprækker og Utætheder gibe overalt de uhyggeligste Gjemmesteder for Møllarver, som jeg virkelig ogsaa tror ville trives udmærket i disse Biboliger, dog det bliver nok paa Biernes Beforsning.

Lad os nu en Gang se, hvorledes det gaar Bierne, naar de skulle behandles, efter at være blevne indlogerede i en saadan Bolig. Ja de faa et Knubs eller to flere end de kunne taale, derved lider deres gode Humør, og da der ikke er Andre tilstede end den vordende Biavl, gaar det natur-

ligvis ud over ham, der skyndsomt tager Flugten (idet han ikke faar Luft over Tavlerne) hjemad og fortæller sin Hustru, at han ikke vil have mere med de Dyr at bestille, og heri faar han sikkert nok Medhold af sin Egtemage, som altid har været saa bange for Bier. Han har da spildt sine Penge paa Materialierne og sin Tid paa Fabrikationen og har intet andet Udbytte end Uergrelse og Vistif, blot fordi han sparede et Par Kroner paa Indkjøbet af sin første Bibolig. J. A.

Dronefælde.

For en halv Snes Aar siden ansaa man Dronejagt for et af de vigtigste Biavlens arbejder. Man gik ud fra, at disse store tykke Bier fortærede en betydelig Mængde Foder uden tilhyneladende at bidrage til et godt Udbytte af Biavlens. De stakkels Hangebier havde derfor ingen Fred. Man kappede Hovedet af Ungerne, udskar Dronebovket og fangede Droner i Fælde for derefter at dræbe dem.

Vi tør sige, at vi have hørt til de første, der have advaret imod denne ihærdige Forsøgelse; men langt virksomere har et andet Middel været, som Biavlens senere Udvikling har ført med sig. Vi sigte hermed til Kunsttavlerne. Ved at lade Bierne i Yngelrummet bygge paa Kunsttavler med Arbejder-Seller undgaar man jo Dronebovket og Droneyngel, og denne Maade til Indskrænkning af Dronernes Antal er langt bedre og mere virksom end de før nævnte Midler.

Under Tiden kan dog trods dette Middel et overvældende Antal Droner vise sig i et Bieri, og man bør da være i Besiddelse af et Middel til at indskrænke det. At udtage Yngeltavlerne og kappe Hovedet af enhver Dronelarve kan vel anvendes; men det er en besværlig Maade, som ved en større Biavl er vanskelig at overkomme i den travle Aarstid.

Vi have modtaget flere Forespørgsler i denne Retning og skulle derfor i Dag beskrive:

Blows Dronefælde, der er et simpelt og dog formaalstjænt Redskab til dette Djemed. Enhver nogenlunde fingernem Biavl kan selv lave sig en saadan Fælde:

Fig. 34 fremstiller dette Redskab. Det er en lille Kasse af tyndt Træ, hvis Bagside kun er $\frac{3}{4}$ " høj, medens Forfiden er 4" høj. I Figuren til Venstre ses den smalle Bagside, i hvilken er anbragt foroven en Indgang, gennem hvilken Arbejdere kunne passere udefra, og forneden en Lidt højere

Åbning, gennem hvilken ogsaa Droner kunne passere. Den nederste Åbning maa have samme Brede som Flyvehullet. I Figuren til Højre ses Fældens Forfide, der bestaar af et Stykke almindeligt Dronninggitter (af Zink), som giver Udgang for Arbejderne, men ikke for Dronerne.

Denne Fælde anbringes tæt foran Indgangen til det Stade, som er befængt med Droner. Det forudsættes, at Fældens Bagside kan komme tæt ind til Stadets Forvæg. Dronerne ville da gaa ind i Fælden, af hvilken de ikke kunne slippe ud. Arbejderne kunne derimod frit færdes gennem Fælden. Hver Aften aftages Fælden for at udryste og dræbe Dronerne.

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af C. F. Grønning).

Lørdagen den 14de Maj, Kl. 2, afholdtes

et Møde i **Tarm**, foranstaltet og indbudt af Hr. Cand. F. Andersen. En mindre Skole var overladt Forfamlingen, hvor Hr. Ander-

sen havde udstillet et meget godt og komplet Trugstade af Hr. Petersens og forskellige Redskaber. Blandt Andet vistest det i Praksis at benytte den fine Blomstetraad i Rammerne, og med en varm Tablespore at befæste Kunsttavler som anvist i Tidsskriftet. Den lagde den fine Traad ind i Kunsttablen, saa at den næsten ikke var til at se. Selvfølgelig forvoldte den derfor ingen Ulemper ved videre Udbygning af Tavlerne, hvilket er af stor Betydning. — En Dronning-Celle, der var opbidt paa Siden, forevistest, og Læreren forklarede, at dette var et Tegm paa, at Dronningen ikke var født af nævnte Celle, men derimod udreven af Bierne. Et Åbningen derimod lige paa den spidse Ende afbidt, lidt flosset i Kanten, da er den unge Dronning derimod født (udkrøben). Derefter fremdrog Læreren det af Biens Naturhistorie, det var aldeles nødvendigt for Begynderen at vide Bæstet med. Efter at Bistadets Behandling saa at sige havde passeret Revue for de Forfæmlede fra Diaarets Begyndelse til bets

Ende, gik man ud til Hr. Andersens Bier for at se, om noget af det, der var hørt theoretisk, ogsaa var udført i Praksis. Sa det var en Fornøjelse at se hans tvende Stader 12 × 12" Rammer formelig strutte af Yngel i 4 a 5 af de store Tavler; Vandforsyning og Uffræling af Honning var paabegyndt og viste godt Resultat, forskellige Operationer og Greb foretoges. Yngel i de forskellige Stadier og en Dronning forevistest, og, mærkeligt nok, Biavlerne og Bierne beundre eller forgude Dronningen lige meget, om end hver paa sin Vis. Der dannedes en Kredsförening, 14 a 15 Medlemmer indtegnede sig under Hovedforeningens Love, med Hr. Cand. Andersen som Formand. Den vil nok snart vokse sig stærk. Man fik noget sent begyndt paa Dannelsen af Kredsen, de fleste af de Besøgende vare den Gang gaade.

Derefter gik Turen til **Hanning** pr. Skjern, hvor et Møde, foranstaltet af F. Bollerup blev holdt Søndag Formiddag. Bejret var ikke heldigt til det Praktiske, og ved andre indtrufne Forhindringer var ikke mødt ret mange, hvilket er saa meget mere at beklage, som Interessen hos de Mødte løves. Der

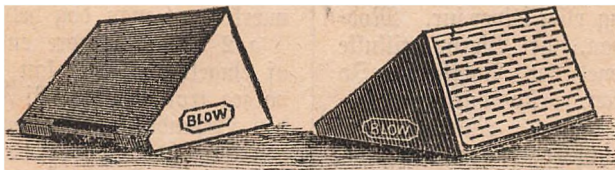

Fig. 14. Bloms Drone Fælde.

bliver hverten talt eller gjort saa meget som under et godt besøgt Møde, og selve Bi-Sagen lider derunder.

Samme Dag Kl. 3 holdtes derimod et godt besøgt Møde i **Troldhede**, hvor Stationsforstander Bagh havde indbudt, og hos hvem Mødet holdtes. Jeg saa der for første Gang den saakaldte „Liggekube“ besat med Bier. At Bier kunne trives og forsvare et saadant Flyvehul, er noget man som ukjendt dermed forundrer sig meget over. Hele Kubens Munding er her Flyvehul, en rund Åbning paa c. 6" i Diameter. Selve Kuben ligner en almindelig lille Stampeskjærne, som ligger ned, dækket enten med en Jordtør eller med Haln. Der blev givet Anvisning til at skjære et Hul paa Siden foroven og der at anbringe et Honningmagasin med Hammer i, for paa den Maade at faa Bierne til at samle noget mere Honning og indstrænte Sværmingen noget. (Fortf.)

Til Begynderen.

Juli. (Af H. H. Hoffmann). Var sidste Halvdel af Maj meget ugunstig for Biablen, saa har Begyndelsen af Juni med sin oplivende Varme og frodige Plantevækst været saare gunstig. Da vi tilmed atter i Midten af Maaneden have faaet nogen Bæde, saa tør vi nære Forhaabninger om et godt Honningaar, saafremt vi nu faa Varme. Bierne maa nu aldrig mangle Blads til den hjembaarne Nektar; det er bedst at indhænge overgjemte Tavler enten bag Yngeltrummet eller oven over; men pas paa, at de ere fri for Voskølæg og Larver. For at bevare dem fri herfor, kan man opbevare dem i en lukket Kasse, neden under Tavlerne stiller man en Krop, hvorpaa lægges en Svovlbøge, der antændes. Naar man giver Tavlerne et saadant Svovlsbad hver 3die eller 4de Dag, ville de holde sig fri for Møl, og Bierne tage dem gjerne i Brug. — Nektaren bør modnes i Staderne, inden den høstes, da man ellers let faar Honning, der ikke bliver stiv, gaar i Gjæring eller bliver sur. Modningen kjendes paa, at Bierne tillukke Honningcellerne med et Voskølæg. Jo stærkere Honningtræk, desto hurtigere forsegle Bierne Honningen. Naar omtrent den øverste Halvdel af Kagerne ere forseglede, kan man høste Honningen, da den saa vil blive stiv og tjenlig til Salg. Cellaagene maa da først affrættles og Honningen udslynges af Kagerne paa Udslyngningsmaskinen, hvorefter Kagerne atter indhænges til Bierne til fornyet Fyldning, dersom Honningstrækket vedbliver. Den tidligst høstede Honning er i Regelen den lysfeste og fineste Handelsvare. Den bør henstaa nogle Dage utildættet paa et varmt og tørt Sted; men saasnart den bliver rigtig tykflydende eller sej, bør den sættes i Glas, da den tager sig bedst ud deri, og „vil man intet gjøre for Djet, saa er det det samme, hvor Synet er“. Det bør meget forvares at sætte flere Udslyngninger sammen i et Kar og lade dem gaa sammen i Handelen som en Vare.

Ved Honninghøsten bør man ikke holde for lange aabent for et Stade, Udslyngningen bør foretages hurtigst muligt efter at Kagerne ere udtagne og bør helst finde Sted i et lukket Værelse, for at Bierne ikke skulle opsjøge Honningen. Man maa vogte sig for at spille Honning ved Staderne, da det kan give Anledning til Nøveri, derfor bør Kagerne's Udtagning finde Sted saa tidlig paa Dagen som muligt, for at blive færdig med Udslyngningen.

Her paa Verne regner man, at Bierne

skulle have afsværmet til St. Hansdag; men i Kar ere Sværmene, paa Grund af den stærke Kulde i Slutningen af Maj, noget sildige, hvorfor man gjør rettest i at fodre dem straks, indtil de ere stærke nok. I Umindelighed maa tilraades at lade sildige Sværme gaa tilbage til Moderstaden igjen; men vil man gjerne have formeret sin Vistand, da kunne de godt fodres op til at blive gode Stader til næste Aar. Har man Stader med daarlige Dronninger, da gjør man rettest i at sætte en sildig Eftersværm i Hus, indtil man bliver forvisset om, at Dronningen er befrugtet, hvilket kjendes paa, at den begynder at lægge Æg. Saasnart dette er Tilfældet, opsjøer man den daarlige Dronning, dræber den, og Dagen derpaa forener man Bierne med den unge Sværm paa den her i Tidskriftet oftere beskrevne Maade.

Bemærkning til Hr. Hoffmanns Juni Maanedes Artikel. Naar Hr. H. i den nævnte Artikel skriver, at man paa en Gang maa indhænge Kunsttavler mellem de med Yngel og Æg belagte Tavler og senere bemærker, at man dog helst maa nøjes med 1 a 2 Tavler mindre end Bierne alt have af Yngeltavler, saa kan jeg ikke tie dertil, da jeg tror, at ingen Bi-Familie kunde døje den Behandling. Et godt Stade vil paa den Tid have 10 a 15 Trugstaderammer belagte med Yngel, som tidt er alt hvad Bierne kunne besætte, og skulle de saa paa en Gang have lige saa mange Kunsttavler ind der imellem, da vil Følgen blive, at flere Tavler ville blive forladte af Bierne og Yngelen dø og raadne, hvorved der kan komme raaden Yngel i hele Vistanden, hvilket vilde være en sand Ulykke for enhver Biablen. Tilmed vil en saadan Behandling kun bevirke Forstyrrelse, da Dronningen ikke kan overkomme paa en Gang at belægge saa mange Tavler med Æg. Det vil under Tiden være nødvendigt (naar man har forsjømt at give Blads i rette Tid) at give et Bisfolk 2 Kunsttavler paa en Gang, men ellers vil jeg bestemt tilraade kun at give en Tavle ad Gangen (og det endda ikke oftere end at Bierne's Udvikling kan følge med og besætte Tavlerne), thi da kan Dronningen belægge dem efter Haanden, og vil Yngeludviklingen være i sin rette Orden. Derimod kan man godt, naar Træktiden begynder, anbringe sine Honningrum over eller bagved Yngeltrummet, og i dem sætte flere Tavler paa en Gang, da der ingen Fare er for, at Bierne forlade Yngelen for at besætte de tomme og tørre Tavler. Ja, det er ligesom nødvendigt at give Blads til Honning, saa snart Trækket

begynder, og at sørge for at der altid er Blads, jaalænge Trættet varer; thi ellers vil den hjemveidende Honningbi fylde alle Geller, af hvilke de unge Bier løbe ud, og Dronningen vil fra den Tid være afstaaen fra al Eglægning. Følgen deraf bliver, at naar Trættet er forbi, ere Bierne opslidte og ville inden Efteraaret svinde ind til en lille Klat, som til næste Aar ikke kunne blive til noget og intet Udbytte kunne give, thi det er i Aar, man skal lægge Grunden til næste Aars Afl.

H. P. Rasmussen, Sortebjergøenget.

Ekko fra Staderne.

N. B. Sjælland, d. 24. Juni.

Den 19de var en fortrinlig Trædbag her og flere Sværme indfanges her i Egnen paa den Dag. Den følgende Dag havde vi en Storm, som vistnok strakte sig over hele Danmark og stadede den blomstrende Agertaal og Hvidkløver meget. Endnu den 21de blæste det stærkt, men siden have Forholdene bedret sig betydeligt. 22de—24de have givet fortrinligt Træ, saa at man i smaa Stader med stærke Familier allerede enkelte Steder har maattet begynde Udslugning. En god Regn vilde dog nu gavne meget, da Plantevæksten lider af Tørke.

E.

Vendsyssel, d. 22. Juni.

Bierne bleve her indvintrede med overflødig Honning. Overvintringen fortræffelig, kun meget faa Familier ere gaaede tabte. De enkelte, der ere døde, ere mest affærmede Ruber, som have manglet Dronning. Foraaet nogenlunde heldigt. Først i Juni vare Bierne her næsten overalt meget folkestærke og kraftige, og vi gjorde os store Forhaabninger om tidlig Sværmning og Honninghøst; men den største Del af Juni har været meget ugunstig for Bierne, stadig Tørke, og de fleste Dage Blæst, enkelte Dage Storm. En Del Sværme ere dog faldne, og i de sidste 4 a 5 Dage have Bierne samlet en Del Honning af Hvidkløveren, som nu begynder at blomstre.

N. Jensen.

Fra Kredse.

Hobro BF. Ved et Møde af Benner af Biavl i Hobro og Omegn den 17de ds. dannedes en Kreds: „Hobro og Omegns Biavlerkreds“.

Til Bestyrelse valgtes H. P. Sejersten, Nørre-Ønsild pr. Ønsild Station, Formand og Sekretær, Murer Lambert, Hobro,

Næstformand, Stræder Byrial Nielsen, Gjettrup pr. Hobro, og Kjøbmand B. Bræstmark, Hobro, Kasserer. Kredsen bestaar af 31 Medlemmer, som indmeldte sig i DBF.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 76. **En Bi-Fjende.** Jeg har altid haft samme Grundanskuelse som Hr. Hofjægermester Bruun, at der er faa af Biens Fjender, der formaa at gøre den nogen virkelig Stabe, da den i sit Vaaben Braadden har et udmærket Middel til at udfadeliggjøre dem med. Tænk Dem derfor min Forbavelse i Gaar Morges henad Kl. 7, da jeg paa min Tjørnehæk ved Haven ser medfølgende Bille omslutte en Bi, der var saa levende, at den kunde frable, uden at den gjorde noget Forsøg paa at stikke. Jeg har mange af den Slags paa Tjørnehækken ved min Have; men da jeg ikke har Midler til at bestemme dem, saa tillader jeg mig at sende Dem den, haabende at De vil kunne saa bestemt, hvilken Art Bille det er, samt ogsaa anstille nærmere Sagttagelser over dens Forhold til Bierne; om ønskes, skal jeg gjerne sende flere. Af den overfaldne Bi har den nu ædt hele Bagtroppen, hvorfor jeg medgiver den en anden spillevende til behagelig Underholdning paa Rejsen. (H. H.) — **S.:** Det fremsendte Insekt er den sorte Blødbille eller Blødbvinge (*Cantharis fusca* eller *Telephorus fuscus*), som er meget almindelig overalt i Danmark. Den regnes til de „nyttige Insekter“, da den baade som Larve og som fuldt udviklet Insekt lever af bløde Orme og Insekter. Bi have albrig tidligere bemærket, at den fortærer Bier; men vi ville opfordre Biavlerne til at lægge Mærke til den, og derfor ville vi her bestride den:

Kroppen er langstrakt 7“, noget fladtrykt, blød og tyndt behaaret. Følehornene 11-leddede, næsten traadformede. Larvens næsthyderste Led 3-fliget.

Forbryttet rødt med en sort Plet paa Forranden. Dækvingerne sorte, Benene brune.

Nr. 77. Naar Kunstavler ere lavede af flere sammenblandede Substanser (ikke rent Bivoks), kan da ikke den Yngel, som udlækkes i de derpaa byggede Geller, af den Grund blive syg, dø og raadne? (H. P.) — **S.:** Naar Bierne modtage saadanne Tavler og arbejde paa dem, da vil Yngelen vistnok ogsaa kunne trives deri. Saadanne vægte Tavler hade derimod ofte en anden meget stor

Ulempe, nemlig den; at de ikke kunne taale stærk Varme. I den varmeste Tid hænder det derfor let, at de blive bløde, styrte ned og falde sammen.

Brevkasse.

Medlemskort. Bestyrelsen har ikke tænkt sig, at Medlemmerne skulle have nye Medlemskort hvert Aar. Derfor vil man vedblivende anvende røde Kort, men i Fremtiden kun til de nye tiltrædende Medlemmer. Medlemskort anvendes paa samme Maade i mange andre Foreninger.

Gavnlig Vink.

Kunstabler bør nu ikke mere anbringes midt i Ingelrummet, men enten langt tilbage i dette Rum eller oppe i Honningrummet hos stærke Familier. Hos saadanne Familier er der nemlig nu ikke Grund til at fremme Ingelanfæringen, men kun til at udvide Bygningen, hvis man ikke har tomme Reservertabler rede. — Svage Familier kunne derimod endnu godt behøve at ansprezes til at yngle for at blive stærke nok til Overvintring. Hos saadanne Stader kan man derfor endnu jævnlig indstykke Kunsttabler (1 ad Gangen) midt i Ingelredene.

Biaxlermøder.

Den østlige Del af **Ribe Amt** BF. holder Møde den 6te Juli i Forsamlingshuset i Holsted Kl. 2 Eftermiddag. Der bliver holdt Foredrag af Fru Karen Demant fra Kjøbenhavn om Sytning i Honning og om Biaxl. Glem ikke at saa Damerne med. Madkurv behøves medbragt. Stor Tilslutning af Bivener forventes. Julius Larfen.

Nalborg Amt BF. Møder afholdes i Bedsted Søndag den 3die Juli, Kl. 1 Eftermd., hos Hr. Lærer Krogh Pedersen og i Sulsted Søndag den 10de Juli, Kl. 3 Eftermd. Begge Steder vil der blive holdt Foredrag over, hvorledes Bierne skulle behandles for at give størst mulig Indtægt.

NB. Mødet i V. Galne vil senere blive afholdt. Øster-Galne, den 25de Juni 1887.

A. Jensen, Sekretær.

Søndagen den 10de Juli, Formiddag Kl. 11 præcis, holder **Hjørring Amt** BF. Møde i Hallund hos Stræder Jens Jensen. Samme Dags Eftermiddag Kl. 4 i Ferslev hos Maler C. Hansen. Der vil begge Steder blive foretaget flere forskjellige Arbejder med Bierne samt givet theoretisk Undervisning i Biaxl. Egens Biaxlere og Bivener anmodes om at komme til Stede.

Badstjær Stole, den 24de Juni. N. Jensen.

Stendborg og Omegns BF. holder Møde den 23de Juli, Kl. 2, hos Waadebygger L. P. Pedersen, Thuro, og den 31te Juli, Kl. 2, hos Træstomand P. Pedersen, Rværdrup Mark, begge Steder praktisk Biaxl og Diskussion.

Benner af Sagen indbydes.

S. P. Rasmussen, Fmd.

Sobro og Omegns BF. holder Møde hos Byrial Nielsen i Gjettrup-Søndagen den 24de Juli, Efterm. Kl. 2. Der gives praktisk Undervisning i Biaxl. Alle Bivener indbydes.

S. P. Sejerfen, Fmd.

Kundgjørelser.

Paa givne Anledning underrettes Biaxlerne herved om, at mine **Vokstabler** aldrig affendes fra mig, uden at de ere fuldstændig tørrede paa et Loft, og de vinde derfor ikke paa Grund af Fugtighed, Kjønt Celleranterne ere saa høje og af en saadan Styrke, som ikke lader sig fremstille af noget fra Ulandet indført Balsvært. Prover sendes franko. Se Prislisten i Tidsskriftet. Undtjær ved Odde, den 6te Juni 1887.

N. Jacobsen.

Mit **12" Balsvært** er meget billig til Salg, naar Handel kan ske snart. Anvisning til Fabrikation af Kunsttabler gives Kjøberen.

Gust, at de billigste **Kunsttabler** og **Bi-stader** faas hos mig. Se min illustrerede Prisliste, som sendes gratis paa Forlangende. D.-Tølbj ved Nylhøbing paa Mors.

M. Vøll, Snekker og Biaxler.

Biaxlerne

underrettes herved om, at jeg i Aar har forsynet mig med en af de bedste Balsmastiner, der gives, til Fabrikation af **Kunsttabler**. Mine Priser ere: 1 & 2 Kr., 2 & 3 Kr. 80 Ø.; større Partier yderligere Rabat. Voks tages til Forarbejdning og i Bytte a 35 Ø. pr. &.

S. S. Beck, Langeskov, Brørup.

Hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro kan nu faas:

Dro nevoxs-Kunsttabler af almindelig Dykkelse til Anvendelse i Honningrum (til Udbygning) 2 Kr. 50 Ø. pr. &.

Dronetabler til Delinger, meget tynde og hvide, 1 Kr. 40 Ø. pr. 1/2 &.

Fleraarige Biplanter og **Blomsterplanter**, 12 Sorter for 1 Kr., etaarige Blomsterplanter fra 1/2 til 1 Krone for 100 Stk., i flere Sorter, og Tomater, faas efter Bestilling hos **Franz Wendi**, Kostiibe.

Kunsttabler

leveres d'Fr. Biaxlere til de sædvanlige billige Priser. Prover sendes franko. Godt Voks tages i Bytte.

R. Schmidt,

Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomne Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. & Forhandlere Rabat.

Min prisbelønnede

Min prisbelønnede

Vi-Bibe

for Røgere faa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Tommer **Kristian Pedersen** i Lved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, jolide og billige **Stader** og **Biaxls-Medstaber**.

My illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

Højstader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Kr. Pedersen haves til Salg hos S. S. Hoffmann, Søjsmarke.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Rundgjørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Blire 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa inleveres mindst 7 Dage, før de sidste indrykkes.

Nr. 11.

15 Juli 1887.

21de Aargang.

Biavlens Fremgang.

Den Aarstid, paa hvilken Fremskridtene i denne Næringsvej tydeligst vise sig, er Foraaret og Begyndelsen af Sommeren. De allerfleste, som bestemme sig til at begynde Biavl, kjøbe nemlig enten nogle overvintrede Klubfamilier om Foraaret eller nogle Sværme ved Midtsommertid, „for dermed at forsøge, om de kunne faa Held til at røgte Bier med et godt Udbytte.“ Fremskridtene vise sig dog ikke alene ved Tilvæksten i Biavlernes Tal, men fuldt saa meget derved, at Anbebiavlere begynde at benytte Stader med bevægelige Tavler, og det er netop i denne sidste Henseende, at de sidste 2 Aar have ført saa store Fremskridt med sig.

I begge Henseender er Fremgangen størst i Sjælland. Denne Landsdel egner sig særlig godt for Biavl, fordi den paa Grund af sin ringere Frugtbarhed er mindre omhyggelig dyrket, og i mange Egne tilbyde Hederne et værdifuldt Eftertærf. D.B.F. har derfor i flere Aar ventet at vinde særlig Tilslutning i Sjælland og der at kunne udjølde en betydelig Virksomhed. Naar denne Forventning i lang Tid er bleven skuffet, da har Aarsagerne dertil vistnok særlig været to, nemlig dels de ringe Aar hos mange jydskt Biavlere, som hindrede dem i at anskaffe sig gode Biblioger, dels den deraf følgende Tilbøjelighed til at forsøge at anvende daarligt forarbejdede Stader,

som snart have vist sig vanstelige at behandle og i det hele uheldige til Biavl.

Dette Blad indeholdt nylig (S. 96) en Advarsel fra en Indsender (J. A.), der ganske rigtig paaviser denne Brøst. Vi give ham fuldstændig Medhold. Hermed ville vi dog ikke udtale en almindelig Fordømmelse af de hjemmelavede Stader; men vi ville opfordre alle nye Begyndere til at anskaffe sig i det mindste 1 velforarbejdet Stade, der kan tjene som Mønster til de Stader, Bedkommende muligt selv senere kunde ønske at lave. Det er desuden langt fra ligegyldigt, hvilken Stadeform der vælges. Vi ville derfor gjøre opmærksom paa, at om end Trugstaderne lige saa vel som Højtstader kræve en vis Nøjagtighed i Maal og Tæthed i Vægge og Bund, saa forlanger dog Højtstadet med Hensyn til Nøjagtighed langt mere end Trugstaderne. Det vil derfor være meget lettere for en haandsnild Vandarbejder at lave et godt Trugstade end et godt Højtstade. Dette er en meget vægtig Grund til at foretrække Trugstaderne.

Det betydelige Opsving, som den jydskt Biavl nu tydelig ses at have gjort, skyldes for en væsentlig Del flere fremragende dygtige Biavlere's ihærdige Bestræbelser i denne Retning, vi ville blandt disse særlig nævne: Overdriftsinspektør F. Møller (Aarhus), Fotograf Worbeck (Hølstebro), Sadelmager Grønning (Vejrup) og Lærer N. Jensen (Badsfjær); men mange andre

Biavlere og andre Faktorer have tillige vdraget til dette heldige Udslag.

Blandt de sidste ville vi nævne Honninghøsten i 1886. Hovedtræffet, som paa Derne næsten udelukkende bestemmer Udbyttet, var den Gang maadeligt; derimod havde vi et saa fortrinligt Eftertræk, som næppe har været kjendt her i de sidste 10—12 Aar. Dette Eftertræk kom Byderne til Gode, saa at Udbyttet hos mange Biavlere naaede op til over 50 $\text{\$}$ pr. Stade.

Svorledes dette Aars Udbytte over hele Landet vil blive, kunne vi endnu ikke helt overse. Den sidste Uge af Juni og den første Uge af Juli have dog paa Derne givet saa fortrinligt Træk, at Udbyttet der trods det daarlige Foraarstræk allerede nu kan anslaaes til et godt Middel-Udbytte (30 $\text{\$}$ pr. Stade). I Sylland have Forholdene hidtil været mindre gunstige; men baade en Del af Hovedtræffet og hele Eftertræffet er jo endnu i Vente.

Vi ville udtale Duffet om, at dette Aars Erfaringer maa bidrage til at udvikle vor Biavl, saaledes at de betydelige Fremskridt, som alt ere skete, maa blive af Varighed, og vore Biavlere fremdeles maa bevare Lyft til at udvikle denne Aaringsvej.

Fordelagtig Biavl.

(Af J. Hutchins i Americ. Bee Journal.)

Jeg tror, at Bier overvintre bedre og bygge raskere om Foraaret, naar de bo i dobbeltvæggede Boliger, som ere vel pakkede med Haffelse eller Savspaaner, end naar de overvintres i en Kjalder og i enkeltvæggede Boliger. Foraars-Svindstot tror jeg i de fleste Tilfælde er en Folge af Indvintning i Kjalderne.

De Biavlere, der anvende Kjalderne om Vinteren, bruge enkeltvæggede Boliger, og naar de flytte dem ud om Foraaret, vil Solen opvarme dem saa stærkt, at mange Bier ville flyve ud, medens Luften endnu er altsor kold, de stivne da og vende slet ikke tilbage. Dersom vi saa nogle Dages varmt Vejr, ville Familierne ansætte al den Yngel, de kunne overkomme; men en eneste kold Nat kan da drive Bierne sammen i en tæt Klynge, medens den meste Yngel dør af Kulde.

Vistabet behøver Beskyttelse mod Solens Straaler og mod Foraarets kolde Storme fuldt saa meget som om Vinteren, naar der ikke er Yngel, der kan fryse ihjel. Man bør opmuntre til tidlig Uglægning om Foraaret, thi det er de

tidligst fødte Bier, der samle Honning-Overskuddet.

Saa snart Vejret om Foraaret tillader det, bør enhver Familie undersøges for at se, om den behøver Hjælp: Nr. 1 har maaske mistet sin Dronning, Nr. 2 har muligt for ringe Forraad, Nr. 3 er maaske svag i Antal, saa at den kan behøve en Table med moden Yngel o. s. v. Det vilde bedrøve mig meget, om jeg skulde miste en Familie ved Mangel paa Føde eller Omhu, efter at den havde taalt den kolde Vinter.

Dersom Bier blive godt indvintrede og omhyggeligt behandlede om Foraaret, da ville de være parate til at deles eller til at sværme inden Hvidkloveren begynder at blomstre. Skal Familien deles, da bør det udføres mindst 10 Dage før Hovedtrækkets Begyndelse, og Delingsbakterne bør sættes paa snart efter, for at Bierne kunne have alt rede til Honningens Modtagelse. Ved Delningen bør hver Familie gøres saa stærk som mulig, og man bør ikke opmuntre til Sværmning.

For at gjøre Biavlens foedelagtig, maa man nære Kjærlighed til den, og om vi end ikke kunne lide Diens Baaben, bør vi dog lære ikke at frygte det. Man bør kjende de naturlige Love, som herske i Biernes Samfund. En „Fører i Biavl“ bør findes i enhver fremadskridende Biavlens Bogsamling. I de sidste ti Aar have vi gjort store Fremskridt i Biavl; men mange flere behøves, og stadig komme nye Opfindelser frem. Ville vi ikke holde et godt Bibliad, da kunne vi til at staa tilbage. Jeg finder jævnlig i mit Bibliad en enkelt Artikel, der er mere værd for mig end hele det Aarsbidrag, jeg betaler for Bladet.

Det er høist ubehdigt, hvis man har den Fede, at Biavlens har naaet Fuldkommenhed, saa at vi kjende den til Bunds. Amerikanerne kunne maaske føre an i denne Kunst; men den er endnu kun i sin Barndom, og ingen kan forudsige, hvorledes den vil udvikle sig.

Man bør holde en Notere-Bog over sit Bier, saa at man i et Øjeblik kan angive Alder, Race og Egenstaber hos Dronningen i en hvilken som helst Familie, og saa at man let kan se Stadets Udbytte og Tilvækst. — Ved saaledes at have hver Families Historie opstrevet vil man undgaa mange Fejlagelser, som nødvendig ville indtræffe, naar man stoler paa en usikker Sukommelse.

Man bør ved Foraarets Begyndelse have alle ved Biavlens nødvendige Ting rede til Brug, og man bør tilse sine Bier med Omhu, saa at alle Mangler af-

hjælpe i rette Tid. At opfætte til i Morgen, hvad der skal og kan gøres i Dag, det hører ikke hjemme ved „fordelagtig Biavl“.

Transportkasse til Bier.

Fleere Forespillere have ønsket Oplysning om, hvorledes Bier uden Fare hverken for dem selv eller for Mennesker kunne rejse paa Jærnbane. Vi stille i den Anledning beskrevne Blows Transportkasse, som er fremstillet i Fig. 35. Denne bestaar af en simpel Trækasse af halvtommetykke Brædder, den gives saadanne Maal, at vedkommende Biavlens Kammer kunne hænge paa de to Lister, som ere anbragte indvendig foroven i Kassen, 1 paa hver Side. Imellem Bunden og Kammens Underliste bør dog være 1" frit Rum. Bunden løber paa den ene Side 2" udenfor Kassen for at kunne danne et midlertidigt Flyvebrædt. Tæt over dette er anbragt et 4" bredt Flyvehul, der kan lukkes forsvarligt med et Stykke Zink, som er gjennemboret med mange Huller, der ere saa smaa, at ingen Bi kan trænge derigennem. Laaget bestaar af en Kamme af 4 tynde Lister, som glide tæt ned over Kassens Overkant. Hele denne Kamme er dækket af et Stykke gjennemboret Zink af samme Slags som det, der blev anbragt for Flyvehullet. Til dette Zinkdække er befæstet et Haandtag, som naar over hele Laaget. Dette kan befæstes til Kassen ved Hjælp af 2 Kroge paa hver Side. En halv Tomme over Kassens Bund er i Midten indvendig befæstet en Rive (se S. 16), som vender Trænderne opad saaledes, at disse kunne gribe ind mellem Kammernes Bundlister og holde dem fast i deres Stilling. Kammernes faste Stilling foroven sikres enten ved Afstandsstifter (se S. 29) eller ved Metalender.

Stal Kassen anvendes til Transport af Bier med Bygning, da stilles den paa vedkommende Stades Blads med aabent Flyvehul. Alle Ingentavler og saamange Honningtavler, som der er Blads til, anbringes i Kassen, og Laaget lægges paa. Om Aftenen, naar alle Bierne ere gaaede ind, lukkes Flyvehullet. Den næste Morgen kan Rejsen begynde.

Dr. Blow har i 1882 overflyttet flere Bifamilier fra Cypern til England i saa-

danne Transportkasser uden noget Uheld.

Denne Kasse kan ogsaa benyttes til Flytning af Sværme eller i det hele af bygningssløse Bier (de dødsdømte Bier, som om Efteraaret kunne faas hos Bislagterne) men i dette Tilfælde udtages Riven, som ellers er anbragt ved Bunden.

Naar Bierne antomme til deres Bestemmelsessted, stilles Transportkassen straks paa den Blads, Stedet senere skal indtage, og Flyvehullet aabnes. Naar Bierne ere blevne mere rolige, kunne de da overføres i det Stade, der skal huse dem.

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af E. J. Gronning).

(Fortsat.)

Fleere Trugstader af Mr. Petersens stod paa Perronen i Trolldhede tillige med andre Medstader. Efter at Nyttens af Biavl var

ontalt, glædede det Været at se Damerne repræsenterede, da det at drive Biavl færlig har Betydning for Husholdningen, og naar Konen i Huset interesserer sig for Biavl, vil det støtte Sagen meget. At Bier ikke alene kunne trives, men give et stort Overskud, fik man et Bevis paa i Trolldhede, med Hede saa langt Øjet kan naa, og dog Honning i Overflodighed og kraftige Bisfolk.

De forsamlede gjordes indtrængende bekendt med, at det under Foraarsbehandlingen gjælder om at faa den overflødige Honning omdannet til Bier, da mange Bier igjen famler megen Honning. Forvalterens Stader viste altfor megen Blads og altfor megen Honning. Denne blev saavidt gjørligt fjernet, Bladsen indskrænket, ligesom det blev anbefalet at sætte en Kube ovenpaa 4 Kammer med Kunsttavler i Trugstaden og paa den Maade gaa over fra Kubebiavl til Huj. Denne Maade og naturlige Sværme vare de eneste og bedste Maader, der kunde anbefales.

Næste Dag, Mandag, holdtes Møde i Timring Sogns Kredsforening Majbjerg, c. 3 Mil Nord for Herning, bekendtgjort af Foreningens Formand, Laust Møller Nielsen, en ung Mand, der lagde megen Interesse for Biavlens Fremme for Dagen. Mødet var nogenlunde godt besøgt¹⁾. Efter

¹⁾ Her saas Siggeluben og ikke som S. 97 anført i Trolldhede.

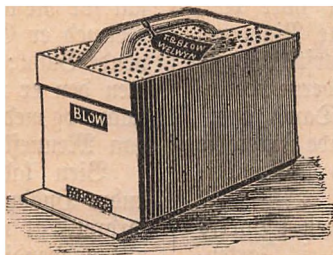

Fig. 35. Blows Transportkasse til Bier.

Foredraget, jærlig om Behandlingen af et Bifolk, gik man ud til hans Bier, der viste sig at være kraftige, og for at ægge Bierne endnu til mere Liv, lagdes det de Tilstedeværende stærkt paa Sinden: Kneben Plads, Afstrækning af den bagerste Table, Overbrusning med Vand, og naar (ikke før) Bierne fyldte Glasdøren næsten helt ned, gives en Arbejdertable i Midten af Yngelreden og saa fremdeles saa ofte Glasdøren atter fyldes med Bier. Man skulde tro, naar saa mange Mennesker staa omkring Bistadet, man behandler, at Bierne vilde blive helt rasende og fare paa og stikke. Dværtimod, ikke en eneste Vi, tror jeg, paa hele min Tur mistede eller brugte sin Braad mod Foredragsthyrrerne. Behandler man dem kun med Ro, kan man næsten udføre det utroligste med Bierne.

Næste Dag, Tirsdag, holdtes et godt besøgt Møde i **Hammerum** hos en ældre og større og, i det mindste paa Njødens Omraade, bekendt Biavler, N. Sepstrup. Njøden, han opvartede med, lod ogsaa til at smage de Besøgende godt, efter at man havde lejret sig i Græsset og hørt paa, hvad Læreren havde at anbefale Biavlerne som Midlerne til at faa det største Udbytte af Bierne. Og saa her var Kvinderne repræsenteret, idet en bedre stillet Dame overværede Mødet og viste en levende Interesse for Sagen, hvilket lønnedes med en Kompliment fra Læreren.

Derefter gik Turen tilbage, men i **Borris** St. blev jeg allerede stoppet i Farten. Næste Dag var bestemt til et Møde og Indbydelse dertil gjort af Stationsforstander Jagd, **Borris** St., hvortil man gjerne ønskede min Assistance, da man agtede at danne en Kredsförening. Jeg lovede at komme næste Dag og rejste saa til en By, der hedder **Stanning**, ude ved Ringkjøbing Fjord. Jeg havde sagnet dem ved Skjern-Mødet; ved utilstrækkelig Bekjendtgjørelse vare en Del Biavlere derfra rejste fejl efter mig i Skjern, og for at høde noget derpaa, rejste jeg dertil og gjorde deres Bier i Stand. For Resten saa jeg der hos en 3 a 4 Biavlere de bedste og kraftigste Bifamilier paa hele Turen. En umaadelig Masse Blomsterstøv var ophobet i Tavlerne, jamlet af en lille lav Pileart, som der var overordentlig mange af. Ved nu at faa Hul paa Honningen og Vand, vil der komme stærkt Liv i Staderne.

Dagen derpaa om Eftermiddagen afholdtes altsaa Mødet i **Borris**, hvoraf den praktiske Del foretoges hos Stationsforstanderen, medens Foredraget og Stiftelsen af en Kredsförening foregik i den lige overfor liggende Gjæstgivergaard. Efter Fore-

draget gik det raskt med Indmeldelser. Bestyrelse valgtes med Stationsforstander Jagd som Formand. Kredsen tæller 12 a 14 Medlemmer. Ved de praktiske Behandlinger saa det imponerende ud for de Forsamlede, at Bierne saadan kunde lade sig kommandere.

Da det næsten var Begyndere alle Steder — i det Mindste ønskede de Tilstedeværende helst at høre Biernes Behandling fra Begyndelsen af — var Grundtanken ens, om end noget forskellig paa de forskellige Møder. Derfor har jeg tænkt at holde det hele sammen under et, for om muligt at undgaa Gjentagelser, som jo vilde trætte Læreren. Dog finder jeg det i sin Orden, at det bliver saa fylbig som mulig gjengivet, da muligen ogsaa andre Begyndere kunde have godt af at høre, hvad der foretoges, for at Biavl kan drives med Fordel.

Er Lysten eller Interessen for Biavl vakt, da bør dette fremdrages, at det er ikke nok, at man hos den første den bedste kjøber et Bihus og muligen faar en Sværm deri, maatte efter mange Gjenordigheder, og tænker: „Nu er jeg da Biavler“; men saa for Resten lader Stedet støtte sig selv. Dermed er Grunden ikke lagt til en lønnende Biavl; thi Biavl er ikke alene lønnende, men den er meget interessant, ja man paastaar, og med Rette, at det virker forædlende paa Mennesket at befatte sig med Bierne.

Bien lader sig villig behandle som andre Husdyr til vor Fordel; men dette fordrer, at man kjender i det mindste det alernødvendigste af Biens Naturhistorie, at man f. Eks. ved, at der foruden Arbejdsbierne er en Dronning, som er Moder til alle Bierne, og om Sommeren Droner eller Hanbier, samt hvor længe Eggene er om at blive til Vi og denne igjen til Træbi. Dette og meget Andet er det absolut nødvendigt at vide Besked med. Biavl, drevet rationelt, er en fuldstændig Forretning som enhver anden, der fordrer bestemt, at man er inde i Tingene. Mit Raad er derfor til Enhver, der har Vift til at begynde paa Biavl: Meld Dem ind i Danmarks Biavler-Förening, der vil De af de Skrifter, De faar, kunne lære baade Theori og Praksis, og jeg tør sige, det er den billigste Maade at lære det paa; af Bladene og af flere gode Smaaskrifter, som uddeles gratis til Medlemmerne, vil De kunne læse Dem til Al, hvad man i Almindelighed forlanger, at en Biavler maa kjende, og besøg saa de Møder i Deres Egn, hvor der bliver tilsendt Lærere fra Hovedföreningen. Flere Amter have jo ogsaa forstaaet Tanken med Organisationen saaledes, at der i hvert tilhørende Sogn oprettes Sognkredse. Her i **Århus** (Århus)

har alt i flere Aar været udfoldet betydelig Virksomhed af flere Kredse (sidste Aar 20 praktiske Møder i Ribekredsen), nu har man flaaet sig sammen, og i disse Dage vil udgaa Opfordring til hvert Sogn i Amtet om at slutte sig dertil. Dette maa meget anbefales, thi der kan da udfoldes en ganske anden og større Virksomhed fra en stor Aantsforening, og de dertil hørende Sognkredse ville altid kunne gjøre Regning paa at blive støttede ligesom Hovedforeningen. Denne har i Aar udsendt Lærere over hele Landet, hvilket ikke noksom kan paasikjønnes. Begynderen ser da en søvnet Biavler operere med Bierne, de forskjellige Haandgreb læres der hurtigt, og frem for alt ses det, at Bier kunne behandles uden at stikke. (Fortf.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 78. Hvad kan være Aarsagen til, at mine udbyggede Tavler næsten altid blive pukkede, uagtet jeg befæster Kunsttavlerne meget nøjagtig paa de tre Sider? (L. N.) — S.:

Hvis man benytter Særtraad i Kunsttavlerne (se S. 53), da række disse sig ikke under Udbygningen;

men i alle andre Tilfælde ville de række sig, især i Retningen ovenfra nedad. I høstaaende Figur 36 ses Kunsttavlen T befæstet kun til Tavlebæreren saaledes, at der mellem Tabellen og Sidelisterne er et frit Rum af $\frac{1}{4}$ " og mellem Tabellen og Bundlisten ligeledes et frit Rum af mindst $\frac{1}{2}$ ". Den lave Normalramme og i det hele alle Rammer, der ikke ere over 9—10 " høje, behøve ingen anden Befæstning for Kunsttavlen end Baalodning foroven til Tavlebæreren Underlide. De højere Rammer, især den høje Normalramme, fordrer derimod en yderligere Befæstning for Kunsttavlen, da den ellers let vil styrte ned, naar Bierne i Mængde begynde at arbejde paa dem. Det kan dog heller ikke i disse gaa an at tilslodde dem helt paa de tre Sider, da de i saa Tilfælde ville blive pukkede; men man kan tilstære dem saaledes, at de kunne tilsloddes paa de 3 øverste Tommer af Sidelisterne foruden paa Tavlebæreren. Saa-danne „Facontavler“ kunne faas færdig tilfaarne hos vore Fabrikanter. — Der er

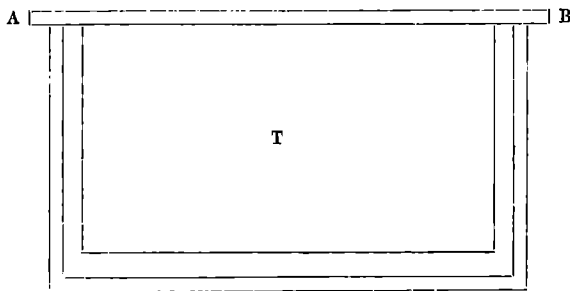

Fig. 36. Ramme med Kunsttable T, som kun er fæstet til Tavlebæreren A B.

dog en anden Aarsag, som kan frembringe en mindre Puffing af Kunsttavlen, det er det Sted, hvor den anbringes. Hænges den bagerst og Stedet ikke har Bier nok til at belægge begge dens Sider, da vil kun den Side, der vender frem mod de andre Tavler, blive belagt straks, og dette vil bevirke, at Tabellen krummer sig tilbage foruden. Der- som den bagerste Table ikke er overfyldt med Bier, naar vi ville indhænge en Kunsttable, skyde vi derfor denne Ramme tilbage og indhænge Kunsttavlen som den næstsidste Ramme eller endnu længere ind i Stedet.

Nr. 79. Jeg har i Maj overført en stærk Klubfamilie i et Trugstade og agter nu at lade denne samle Forraad nok baade til sig selv og til en dødsdømt Familie, som jeg venter at faa hos en Bislagter heri Nærheden i September. Hvor skal jeg gjemme de Forraadsavler? (K.) — S.: Hver af de 2 Familier ville behøve 20 K Forraad. Vi ville tilraade Dem at danne dette af næsten helt fyldte og forjæglede Honningtavler, saaledes, at De beregner c. 10 K til hver Familie.

Disse Tavler (5—6 Normaltavler) bør gjenmes i Ingeltrummet tæt bag Ingelreden. Naar De da i Begyndelsen af September faar den bygningsløse Familie, da giver

De den c. 3 tomme Tavler forrest og bag ved de 10 K Forraad. Ved hurtig-Fodring forsynes Familien med de manglende 10 K i Form af tyk Kandis-Sirup. Den Familie, De allerede har nu, gives ligeledes den manglende Bægt som Foder.

Fra Kredsene.

Den 3dia Juli afholdt Skovby Herreds BF. Møde i Sønderjød, der var meget godt besøgt. Fru K. Demant var efter Anmodning af Foreningen kommen til Stede og holdt i Stolen et Foredrag, der hørtes med megen Interesse af de Tilstedeværende, hvoriblandt ogsaa var nogle Damer. Foredraget ophlystes yderligere ved nogle af Fru Demant medbragte Tavler, og derefter bleve adskillige Trugstader gennemgaaede og forevist. Tabellen drives i Sønderjød med hensigtsmæssige Stader, gode Medfæder og var overalt i en god Orden. En Bivler havde

desuagtet mistet fem Stader ved Bipesten. Paa Dronninger var der ingen Mangel, flere bleve bortførte af Biavlere, der havde Brug for saadanne til at indsatte i deres Stader. Flere ny Medlemmer indmeldte sig ved Mødet. — Næste Møde afholdes den 11te September, Kl. 2, i Haarslev.

E. A. Abildgaard.

Vester-Skjeruinge og Omegns BF. oprettedes ved et Møde den 22de Maj. Ved Mødet, som Svendborg og Omegns Biavlere afholdt i Søndermark Skole den 15de s. M. fremkom det Forslag at stifte en Forening for denne Egn, der tæller ikke faa Biavlere og flere Biholdere. Forslaget fik den Tilslutning, at der straks tegnede sig 14 Medlemmer, og et Møde bestemtes til den 22de Maj hos Gm. Niels Jensen i Vester-Skjeruinge Nørremark, ved hvilket der yderligere tegnede sig 4 Medlemmer, Løbe bleve vedtagne, en Formand og Næstformand valgtes, nemlig Lærer Hansen i Søndermark og Bødder S. M. Pedersen i Ulbølle, og det følgende Møde ansattes til den 19de Juni d. A. hos sidstnævnte.

Kredsen holdt dette Biavlermøde den 26de Juni hos Bødder Jens Mikael Pedersen i Ulbølle. Henved 20 Mennesker vare til Stede og saa med Interesse paa de praktiske Biarbejder, der bleve foretagne. Kunsttavler bleve anbragte i et Par Stader, nogen Pukkel- og Dronehygel blev forstyrret, Bildbygning blev dels rettet, dels kastet, og en lukket Dromingcelle staves forsigtig ud, pakkedes omhyggelig i en lille Daase, for samme Aften at rejse omtrent 3 Mil bort og i en helt fremmed Bolig afgive — om Forsøget lykkes — en Stammemoder til en ny, kraftig Slægt med friskt Blod i Aarerne. Vidt Honning høstedes. — Nye Medlemmer optoges.

Bryndum og V. Nebel BF. oprettedes ved et Møde i V. Nebel, ved hvilket Sadelmager Grønning var mødt som Biavlslærer og holdt et interessant Foredrag. Kredsen indmeldte sig som Led baade af Hovedforeningen og af Ribe Amts BF. Den tæller 14 Medlemmer, der til Formand valgte Hr. N. C. Schmidt, V. Nebel ved Guldager St.

Halbæk Amts BF. holdt Møde i Holbæk den 19. Juni. Man samlede hos Kredsformanden, Læderhandler Petersen, hvor Fru Demant som Biavlslærer var kommen til Stede. Mødet var godt besøgt. Formandens Værdi blev først benyttet til praktisk Møde, og derefter holdt Fru Demant et meget interessant Foredrag i en større Sal. Derpaa fulgte Diskussion. Mødet sluttedes med Indmeldelse af nye Medlemmer.

Olgod og Omegns BF. oprettedes nylig ved et Møde i Olgod. Til Formand valgtes Bødder Th. Nielsen i Olgod. Kredsen dannedes med 16 Medlemmer, der have meldt sig ind i D.B.F.

Til Biavl-Udstillingen i **Kjøge** 29., 30. og 31. Juli kan ikke alene de deltagende Foreningers Medlemmer, men enhver Fabrikant æske Præmie i de for dem særlig oprettede Klasser. Numreldes blanketter faas efter 1. Juli ved Kommiss C. Andersen, Afdr.: Kjøbmand Schmeltz, Roskilde, og de bedes tilbagesendt inden den 23. Juli i udfyldt Stand. Udstillingsgjenstandene bør senest 27. Juli være i Kjøge. Udstillingen aabnes Fredag den 29. Kl. 12 for Besøgende. Kl. 3 uddeles Præmierne, Lørdag, Markedsdagen, og Søndag aabnes Udstillingen Kl. 9 Form. Hver Eftermiddag Kl. 2 vil der blive holdt Foredrag.

De deltagende Foreningers Medlemmer med Kone og ukonfirmerede Børn have fri Udgang. Entré for Besøgende: 25 Dre.

Ekko fra Staderne.

Roen, d. 27. Juni.

Da jeg af Tidsskriftet har set, at De faar Meddelelser fra alle Hjørner og Kanter her i Landet, kunde det maaske interessere Dem at høre lidt fra denne Timians Egn, hvor jeg bor, men De maa ikke tænke for streng en Dom, hvis jeg fejler; thi jeg er endnu kun Rekrut i den nyere Biavl.

Som saadan begyndte jeg i 1884 med et Trugstade 10 × 12 " Rammer af Hr. Pedersens, hvori jeg indsatte en Sværm den 2den Juli (jeg havde den Gang 3 Kubestader. Moderstadet til disse skrev sig fra Halvfjerdjerne; en Sværm, jeg fandt den 3die August, overvintrede godt uden nogen- somhelst Fodring eller Pasning), men erholdt kun denne ene Sværm det Aar, og hvoraf jeg i 1885 høstede 32 K udflyngt Honning, og fik jeg s. A. 3 Sværme af Kubestaderne, saa nu blev Formeringen 3 Trugstader og 4 Kubestader, hvoraf jeg af 3 Trugstader i 1886 høstede 60 K Honning. Dette var mindre heldigt; men det uheldige saa formodentlig dels i Trættet og dels i Ulfjendstab til Behandlingen.

Jeg forsøgede min Bistand s. A. med tvende Sværme, saa for Djeblikket tæller min Bigaard 5 Trugtader og 4 Kuber, som jeg tror ere nogenlunde kraftige. Alle Trugstaderne have 9 a 10 Yngeltavler og trænge til Udbidelse i Honningrummet; men heri ligger vistnok Kunsten for at faa saa stort Udbytte som muligt, og er "Tidskriftet" nu efter min Mening en god Vej-

leder hertil, naar blot Folk kunne affe Bidraget.

Med Foreningen her gaar det daarlign, intet Sammenhold, ingen praktiste Møder eller nogenfombelst Besjledning, og Grunden hertil kan jeg ikke rigtig forklare. Nogle mene, at Egnen bliver overbefolket, andre tror ikke at faa Afhætning for Homningen. Jeg har hørt den Udtalelse, „at Tidsfristet bringer kun mest Efterretninger fra Udlandet, som vi ikke have noget Brug for her“; jeg er derimod glad ved Tidsfristet og ved enhver Dplysning, jeg kan faa angaaende Biavlén.

J. K.

Syd-Fyn, d. 27. Juni.

Her har i de sidste 8 Dage været godt Honningtræ; jeg høstede i Gaar 50 R af 5 ikke meget stærke Højtader; den 17de høstede jeg 3 R , der allerede efter 5 Dages Forløb krysstalliserede smukt, fint og fast.

H.

N. N. Præstegaard i Vendsjøssel, d. 5. Juli.

J Haab om, at De kan og vil give mig lidt Raad og Hjælp i min Biavl, tager jeg mig den Frihed at skrive Dem til. Jeg (en Begynder i Biavlén) gif ind i Foraaret med 6 ret gode Højtade-Folk (Sværme fra i Fjor) og 6 Kuber. J Haab om at faa gode og tidlige Sværme af disse sidste (1 af hver), anskaffede jeg mig nogle Trugstader fra Vorbed i Holstebro og fodrede Kuberne jævnt, saa jeg ved Slutningen af Maj havde stærke Kuber (tildele overfyldte); men saa fik vi her i det nordlige Thyland denne stærke Tørste og Blæst, saa mine Kuber næsten slet ikke ere voksede i al den Tid og Sværme er der endnu ikke kommen. De fremmeligste af Kuberne have jo ofte klumpet sig udenfor Flyvehullet (navnlig, tror jeg, naar det saa ud til Regn), men vi have jo ingen Regn havt i 1½ Maaned; nu lader det dog til, at vi skal have noget, og saa kan der maaste endnu blive noget Træ (Agerkaal og Hvidkløver ere vel her paa Midten af deres Tid, de begynde for c. 3 Uger siden, og saa er her nogen Lyng). Havde jeg i Foraaret anet, at Juli Maaned vilde blive saa uheldig for Bierne, tænker jeg, at jeg havde gjort bedst i at anbringe Kuberne ovenpaa Trugstaderne, saa vilde disse Bier vel ogsaa have arbejdet mere, da Højtaderne, som i Foraaret kun havde de to nederste Etager halvt (for Varmen og Ingeanfættningens Skyld), nu foruden at have fyldt disse er begyndt paa tredie Etage; men den Gang vilde jeg jo, i Haab om en god Sommer, gjerne baade have Sværme af Kuberne og en ny Familie i enhver af disse. Hvis vi, hvad jeg nu vil haabe,

jaa nogle bedre Trækdage i Juli, saa kan der vel nok endnu faas Sværme, der ved at forhindre Eftersværme (ved Bortflytning af den gamle Kube og Henjættelse af det ny Stade paa den gamle Kubes Blads) kan blive nogenlunde stærk, tilmed naar jeg fodrer dem noget i Efteraaret? Eller vilde De foretrække snarest mulig at sætte Kuberne paa de tomme Trugstader og altsaa høste Kuberne Homning til Efteraaret, thi for kunne de jo næppe tages bort. Kuberne Dronninger ere 1 Mar. Jeg synes, at jeg vilde helst det første, o: vente Sværme. Endelig er et af mine Højtader viskerløst (jeg tror siden Vinteren), var ret talrigt i Foraaret, men nu kun svagt. For c. 1 Maaned siden indsatte jeg en lukket Dronningcelle, denne er ogsaa nu bleven aabnet, men jeg formoder, at den unge Dronning er gaaet til Grunde paa sin Udflygt, da jeg ikke kan finde andet end Dronningel. Hvis De driver Handel med befrugtede Dronninger, og De ellers tror at kunne hjælpe mig dermed, saa beder jeg Dem sende mig en (og et Dronningbur, om De mener det behøves).

Biavlén heroppe drives jo mest paa den gamle Bis med Kuber, og det endda sparomt, nogle faa (3—4 i Sognet) har som jeg begyndt at bruge Stader. I Fjor fik vi et godt Udbytte, saa at Bierne i enkelte Stader gav c. 50 R , og jeg tror, at her er ret gode Betingelser for Biavlén, megen Bil om Foraaret, og af Homningplanter navnlig Agerkaal, Hvidkløver og Lyng. Hr. Lærer Jensen, Badstjær, var heroppe i Fjor og holdt Foredrag hos os.

Nylig har jeg kjøbt deres „Fører i Biavl“ og takker Dem for den samt for, hvad De skriver i Tidsfristet. I. T. E.

* * *

Det er for sent nu at vente Sværme af Kuberne eller at lade dem bygge ned. De burde under de anførte Omstændigheder allerede sidst i Maj have ladet dem bygge ned eller ogsaa sidst i Juni have taget en Sværm af hver ved Udtrømning. Nu vilde vi tilraade Dem enten at udtrømme hele Familien og overføre dens Bygning til Trugstaden eller at stære Hul i Kuben foroven og derpaa at anbringe et lille Honningrum enten til Delingsstavler eller til udslyngt Homning. Vi ville foretrække Anbringelsen af et saadant Honningrum; Trugstaderne kunne da befolkes næste Mar ved Nedbygning allerede midt i Maj. Denne Overføringsmaade er ubetinget den bekvemste og den fordelagtigste, fordi den slet ikke forstyrer Bierne i deres

Et og andet.

Stipendium. I Følge „Tidskrift for Biskjotsfel“ har det norske Storting bevilget Redaktør Svar S. Young i Kristiania 2000 Kr. til et Ophold i de nordamerikanske Fristater og Kanada, for at han kan gjøre sig bekendt med den amerikanske Biavl.

Biavlermøder.

Vester-Stjernerne og Omega's BF. afholder Møde hos Gmnd. Jens Christensen i Søndermark den 24de Juli d. A. Biavlsvener indbydes. C. E. Hansen.

Sobro og Omega's BF. holder Møde hos Byrial Nielsen i Gjettrup Søndagen den 24de Juli, Efterm. Kl. 2. Der gives praktisk Undervisning i Biavl. Alle Bivener indbydes.

H. P. Sejersten, Gmnd.
Paa **Samuel** Gjerstingegaard afholdes Møde Søndag den 31. Juli Kl. 4. Fotograf Vorbeck fra Hølstebro holder Foredrag og giver praktisk Undervisning. Alle, der have Interesse for Biavlten, indbydes.

Underjensen, Jensen=Tusch,
Dyrlege, Samuel. Friisenborg.

Brevkasse.

Goldernes Antal den 1ste Juli: Nibe Amt 132, Ringkjøbing 108, Svendborg 72, Hjørring 65, Gulbæk 57, Maribo 55, Thisted 54, Odense 48, Bræsto 38, Aalborg 38, Sorø 34, Randers 34, Roskilde 30, Slesvig 29, Aarhus 24, Vejle 24, Standerborg 24, København 21, Viborg 20, Frederiksberg 10, Bornholm 3. — Medlemskallet er i hvert Amt c. 2 1/2 Gang saa stort. Vort samlede Golderantal er nu over 1000.

Vi opfordre de Amter, der mangle nogle saa Guldere i 25 (1 Repræsentant) eller 50 (2 Repræsentanter) til at søge disse erhvervede inden Centralmødet. Vi minde tillige om, at der i hver Amtsfreds bor vælges mindst 1 Suppleant.

De fremmede Dronninger. En cyprist Dronning, avlet og ægte befrugtet i England, er allerede for en Uge siden ankommen hertil i bedste Velgaaende, ledsaget af c. 20 Tjenerinder. Foderet var opbrugt paa de 4 Dages Rejse hertil. Den lille Familie forsynedes med nyt Foder og frisk Luft og afgik da uden Uheld til sit Bestemmelsessted i Syland.

8 italienske Dronninger ere bestilte i Norditalien og ventes at ankomme her i Løbet af nogle Dage, hver ledsaget af c. 100 Bier. — Ved et Uheld have vi mistet Adressen paa den sidste Bestilling (som indkom flere Dage efter den 25de Juni). Vedkommende Bestiller anmodes om snarest muligt at opgive sin Adresse paanu, da vi i modsat Fald nødes til at disponere over den Dronning. Prisen paa de fremmede Dronninger er bleven en Del lavere end antaget.

Kundgjørelser.

Fører i Biavl

af **Hans Erlev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Ore, indb. 1 Kr. 85 Ore.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Biablerne

underrettes herved om, at jeg i Aar har forjttet mig med en af de bedste Balsmaskiner, der gives, til Fabrikation af **Kunsttavler**. Mine Priser ere: 1 K 2 Kr., 2 K 3 Kr. 80 Ø.; store Partier yderligere Rabat. Boks tages til Forarbejdning og i Bytte a 35 Ø. pr. K.

S. S. Beck, Langeskov, Brorup.

Udkommet er:

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Erlev,
Pris 30 Ø. Mod Indsendelse til Erlev af 32 Ø. i Frimærker tilsendes Bogen frit.

Hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro kan nu faas:

Dronnevoks-Kunsttavler af almindelig Tykkelse til Anvendelse i Honningrum (til Udslyngning) 2 Kr. 50 Ø. pr. K.

Dronetavler til Delinger, meget tynde og hvide, 1 Kr. 40 Ø. pr. 1/2 K.

Min prisbelønnede

Vi-Bibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til Gronning, Vejrup, Bramminge.

Lømrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Biavls-Redstaber**.

Ny illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Hølstebro til billige Priser.

Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. K.

Forhandlere Rabat.

Min prisbelønnede

Praktisk Vømmebog

i tidsmæssig Biskjotsfel

af Svar S. Young.

Heftet 70 Ore. Indbunden 84 Ore.

Højtader og Trugstader

i bedste Konstruktions fra Kr. Pedersen haves til Salg hos H. S. Højmann, Højsmarke.

Kunsttavler

leveres d'Her. Biavlere til de sædvanlige billige Priser. Prover sendes franko. Godt Boks tages i Bytte.

R. Schmidt,

Sofievej 26. København V.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Enstøfte pr. Nykjøbing Hl.

Baatlæbnings-Etiketter

til Honning (i 3 Mønstre) og til Honningvin faas hos **Erlev**, 25 Ø. pr. 100, 1 Kr. pr. 500.

Kunsttavler af de skarpeste prægede og af en meget sej og udmærket Kvalitet anbefales Biablerne til 1 Kr. 75 Ore pr. K., i store Partier 5, 10 a 10 p. C. Rabat. Boks forarbejdes til Tavler for 35 a 30 Ø. pr. K. Prover paa Forlangende gratis.

U. Sole pr. Hedensted, i April 1887.

J. Andersen.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaaar den 1ste i de 6 Vinternaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Bulle 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de skulle indrykkes.

Nr. 12.

1 August 1887.

21de Aargang.

Kredsens Organisation.

I den lange Aarvække, D.B.F. nu har arbejdet for den danske Biavls Fremme, har man kunnet mærke en stor Ujævnhed i Kredsens Virksomhed, idet nye Kredse hvert Aar dannedes, arbejdede ivrigt for Sagen i nogle faa Aar og derpaa ofte forte en hensygnende Tilværelse eller ganske ophørte at være til.

Marfagerne til denne Fremtoning vare ikke vanskelige at paavise. De nydannede Kredse vare altid smaa, 20—30 Medlemmer, og hos disse kunde Interessen for Udstillinger og Møder ikke i Længden vedligeholdes, naar Kredsen ikke tillige støttedes af et større Biavler-Samfund. Bagved de smaa Sognekredse stod vel Hovedforeningen, men denne kunde ikke overkomme direkte at støtte alle Sognekredse hvert Aar. Her manglede altsaa et Mellemled. Derfor blev ved Udbringingen af D.B.F.s Lov i 1881 fremhævet det ønskelige i Oprettelsen af Amtsforeninger, som kunde sammentnytte Sognekredsjene, og „Amtskredsjene“ optoges som Led i D.B.F.s Organisation.

At denne Tanke var rigtig, derom nærede man næppe nogen Tvivl; men Vanskeligheden laa nu i at faa disse Amtsforeninger dannede og formaalstjenligt ordnede. Dette har medtaget flere Aar, og endnu er denne Ordning kun i 8—9 Amter bleven nogenlunde gennemført.

Dette Udslag kunde synes i denne Henseende at være meget ringe. Vi antage dog, at det meget snart vil vise sig at have en stor Betydning. Det kan nemlig nu bestemt paavises, i hvor høj en Grad Biavlens støttes af sliche Amtsforeninger, naar disse ere godt ordnede. Naar dette ret gaar op for de smaa Kredse, da tør man vente, at disse i alle Amter ville slutte sig sammen, hvilket vil kunne have en uberegnelig Indflydelse paa vor Biavls Fremgang.

Som saadanne Amtsforeninger, der ere oprettede og mere eller mindre fuldstændigt ordnede, skulle vi nævne: Maribo, Gl. Roskilde, Svendborg, Holbæk, Hjørring, Ringkøbing, Kjøbenhavns og Ribe Amter.

Blandt de Fordele, der opnaas ved en saadan Sammenslutning, ville vi nævne:

1. Tilskud af de i Amtet værende Landboforeninger eller andre Institutioner. Saadanne Tilskud kunne i hvert Amt beløbe sig til flere Hundrede Kroner, og dette kan ikke undre, naar man betænker, at Biavlens næsten udelukkende drives af fattige Folk, for hvilke denne Næringsvej kan have en særdeles stor Betydning. Naar de smaa Sognekredse fremkomme med sliche Underdragender, ville de i Reglen enten slet ikke eller kun i ringe Grad bringe noget Udbytte.

2. De Biavlermøder, som foranstalttes af en saadan Amtskreds, ville kunne tilbyde langt mere i Retning af Foredrag og dygtig Vejledning, end en Sognekreds vil kunne byde.

3. Udstillinger i en saadan Amtskreds vilde kunne blive store nok til at samle et betydeligt Antal af Amtets Biavlere uden at være saa kostbare som Udstillingerne for hele Landet.

4. Udsendelse af Biavlslærere i Amtet vil meget lettere og billigere kunne ordnes, naar mange Sognkredse saaledes jaamtidig kunne benytte den samme Lærer.

5. Forbindelsen med D.B.F. kan paa denne Maade blive langt virksommere, idet Hovedforeningen meget bedre formaar at støtte de saa Amtskredse end de mange Sognkredse, og paa den anden Side er Tilstedeværelsen af disse Amtsforeninger en mægtig Støtte for Hovedforeningen.

Vi haabe derfor, at det maa være indlysende for Sognkredsene, af hvor stor Betydning saadanne Amtskredses Oprettelse er for Biablens Fremgang, og vi vilde derfor opfordre alle de Amter, der endnu savne saadanne Foreninger, til at søge dem oprettede inden Vinteren. Dertil udfordres jo kun et Møde, ved hvis Sammenkaldelse Indbyderne udtrykkelig angive deres Hensigt: at oprette en saadan Amtsforening for Biavl. Saa snart Foreningen er dannet, idet man har vedtaget Lov og valgt Bestyrelse, bør Andragender om Tilskud indgives til de fornævnte Foreninger og Institutioner. Ved Møder, der senere afholdes i Amtets forskjellige Egne, oprettes derpaa Sogne- eller Herreds-Kredse. Til nærmere Dplysning skulle vi sluttelig meddele Virksomhedsplanen for Holbæk Amtskreds BF. i 1888. Denne Plan er lagt med Forventning om, at Foreningen vil blive bevilget en betydelig aarlig Understøttelse fra „Holbæk Amtss økonomiske Selskab“.

1. Udsendelse af Biavlslærere.
2. Udbredelse af Skrifter om Biavl.
3. En Biavls-Udstilling.
4. Præmier for god Biavl.
5. Oprettelse af et Honning-Udsalg.
6. Bortlodning af Biavls-Redstaber og Bier.

Amtet deles i 4 Herredskredse: Arts, Skippinge, Dds og Løve. Virksomheden tænkes hvert Aar nærmest samlet i 1 Herredskreds, for at Virkningen saa meget tydeligere skal kunne spores. I Løbet af 4 Aar vil hele Amtet altsaa have modtaget en grundig Paavirkning i Retning af Biablens Fremgang.

Medlemsbidraget er i Holbæk Amtskreds BF. 50 Ø. aarlig, i andre 1 Kr., i nogle 83 Ø. og i en enkelt 25 Ø. Det sidstnævnte Bidrag synes os for ringe, det ulige Tal 83 Ø. hidrører fra, at dette Beløb tidligere udfyldte Bladets daværende Pris (117 Ø.) til 2 Kr.

Slug-Maskinens Brug.

(Af Kr. Pederjen i Ved).

Paa Grund af en Mængde Forespørgsler om Maskinens Brug, haaber jeg med Deres Tilladelse, Hr. Redaktør, at kunne give Dplysning herom i „T. f. Biavl“.

Den mest brugelige Maskine (se Fig. 37), fylder ikke meget, arbejder let og er let at holde ren.

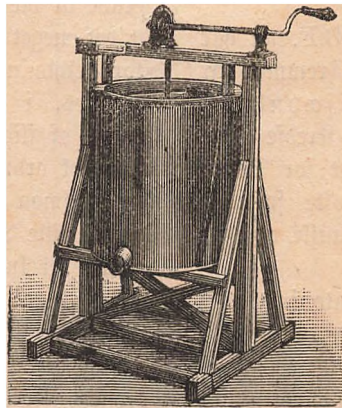

Fig. 37. Kr. Pederjens Udslynger.

At tage Honning fra Bierne sker bedst fra om Formiddagen Kl. 9—10 til 3—4 Efterm. paa Dage, hvor Luften er frisk og Flugten god, da vi saa kun have Halvdelen af

Stadernes Befolkning hjemme, og disse have ogsaa travlt; saa det er ulige lettere end at arbejde med dem i, hvad vi kalde daarligt Visejr, eller Morzen og Aften, hvor hver Vi er paa Pletten og rede til at forsvare sig. Selv om man er nok saa høflig, vanter der gjerne lidt rigelig med Stik; men ikke naar man tager dem paa gunstige Tider.

Efter at alt hvad der skal bruges er i Orden, tændes Biben eller Røgpusteren, og med Transportkassen i Haanden søges Stamtavret (Bihufene). Det gjælder her som ved alt andet Arbejde med Bier: „Tag den med No“. Stedet aabnes og et Par Buft Røg anbragte i rette Tid giver i Reglen Respekt. (Tavler med Dngel i bør som Regel ikke komme i Maskinen). Man tager saa Tavlerne op (eller ud) giver et Buft Røg, og Bierne fejes med No ned i Stadet. Trugstadet har her en væsentlig Fordel: at ikke en Vi eller Drowning falder paa Jorden, men fejes ned i Stadet; det er ugjørligt i et fylbt Højtade. Naar alle Bierne ere fejede af, hænges Tavlen ned i Transportkassen, Laaget lukkes; her saas intet af fremmede Bier. Bierne paa næste Tavle ere nu forvundne ontrent, Tavlen trækkes 2—3 " tilbage, og den store Fjeder

gaar med en Smule Røg i Følge nogle Gange frem og tilbage over Tabellen, den tages op og holdes eller stilles med det ene Hjørne paa Kanten af Stedet, medens den ses helt ren for Bier. Saaledes forfølges videre. Men vær forsigtig og gaa dem aldrig nærmere, end at der er 20—24 Rren Honning i Stedet; thi saa snart Udslyngningen er forbi, kan Trækket ved Omflag i Bejret ogsaa være forbi, og Følgen har tidt været og vil for tidt endnu blive, at Bierne ere for knapt vinterforsyede. — Husk det, at hvor fristende det end er, saa maa og skal det dog være saa, hvis vi ikke ville have Omstændigheder med Fodring o. s. v.; det kan erstattes maaste, hvis det gjøres i rette Tid. Det første er det solideste, thi det er gjort.

Naar man er færdig med Stedet, er det heldigt at have blot et Par Reserve-rammer at hænge ind til det første Stede for ikke at gøre for-megen Uro, naar Tavlerne skal hænges ind igjen. Disse kunne da, naar de ere tømte, anvendes i det 2det, fra det 2det i det 3die og saa fremdeles, og man er paa den Maade færdig med et Stede paa en Gang.

Man tager Kassen og vandrer stolt ind i Stuen med Gevinsten, den vejes og noteres. Tavlerne tages en efter en og stilles over et Fad og støttes med den ene Haand, medens Seglene bortskjæres med en dertil egnet Kniv paa begge Sider, den stilles da i Maskinen; men husk: altid lodret, da ny Tavler ellers kan forsvinde bagud af Rammen. En anden med omtrentlig samme Bægt beskæres og stilles i Maskinen, og det store Øjeblik er kommet: Maskinen gaar rundt!. Drej nu kun smaat med Haanden og med Djet fæstet paa Maskinen, og det kan da ses meget tydelig, naar Honningen farer ud mod Cylinderens Sider. Derefter maa Farten reguleres. Ere Tavlerne lidt bulede og ujævne, læg da den fremstaaende Side først til Soldet; er det nye Tavler, maa man hellere vende dem, før de blive helt tømte paa første Side. Tavlen vendes og samme Omdrejning, senere lidt stærkere. Det kan ses i Maskinen, naar Tavlen er tom; den tages op, og se, hvor nydelig tom og ren, ja og fuldstændig hel.

Under Udløbsrøret paa Maskinen stilles en almindelig Haarsigte paa et Par Binde over et Fad (Krukke), hvori Honningen da løber. Er der megen Honning, tømmes den fra Fadet i en Blisbeholder (som en Mejerispand). Større Krukker kunne bruges, men da de ere dyre og kunne staa og sprænges af Honningens Tyngde, fraraades de, ligejaa i Tilfælde af Transport ved Salg o. l. Honningen tager ingen

Stade af Blit, hvorimod Zink fraraades paa det bestenteste.

Efter Haands som Tavlerne have været i Maskinen, stilles de igjen i Transport-kassen, der vejes, og noteres Udbytte af det første Stede o. s. fr. Der fortsættes med at hente Tavler, sjære Forseglingen af (ved dette Arbejde er det heldigt at have et Apparat [Beskæringsbakken], særlig for store Tavler, hvori Rammerne hænger og Afaldet falder ned i en Basse) og dreje med Maskinen til mau er færdig, hvorefter den gjøres ren, først ved at bruge en glat Træspsaan til at strabe den meste Honning af med; efter at Krandsen er taget af og Soldene op, kan der strabes over alt. Afaldet i Bakken fyldes i Sigten for at henstaa paa et lunt Sted en Dags Tid, for at den meste Honning kan dryppe af. Maskine, Knibe og alt, hvad der har været i Berøring med Honning, maa straks vaskes, først med et Sæt lunkent Vand, der jo til- ligemed det, hvori Forseglingen bliver udvasket, kan anvendes i Huset, dernæst med rent lunkent Vand, og Tærntøjet især tørres godt af.

Honningen henstaar i de større Be- holderne i nogle Dage overbundet med Lærred paa et tørt Sted, hvorefter den stummes, og hvis det findes, at den øverste Honning er for tynd (vandsholdig), da hældes lidt ovenaf, det kan enten bruges i Huset i Løbet af nogle Dage eller gives Bierne tilbage. Der bindes over Beholderen igjen. Det er heldigt at røre i den nogle Gange, hvis man ikke har nogle Stykker gammel krystalliseret Honning at komme i, for at den hurtig kan blive fast. Den maa nu henstaa til den begynder at løbe sammen og kan da fyldes paa Glas og straks over- bindes med Voks- eller Pergamentpapir. Bliver den i Beholderen, maa den ligeledes overbindes lufttæt og kan da holde sig i aareviis paa tørre Steder.

Dette er i korte Træk det væsentligste, der er at iagttage, og jeg haaber, at naar „den tages med No“, særlig de første Gange til Øvelsen kommer, saa er Sagen ikke vanskelig, og den enkelte løber ikke meget fejl. — Afbenyttes andre Tavlestørrelser i Maskinen end de, den er bestemt for, maa der med et Færn hugges Hul i Soldene for Afstands-Klodser, Stifter o. l., saa Rammen, og dermed Tavlen, kan falde fladt til Soldet, saa sprænge de aldrig.

Til Slutning et Tilfælde, der kan be- lyse denne Sag: En Gang (14 Dage efter at jeg havde affendt en Maskine) faar jeg Brev fra Manden, at han var utilfreds med Maskinen, for den Honning, der ikke var dækket, kom godt nok, men den anden

vilde ikke komme. — Tavlerne vare ikke bestaarne.

Lad aldrig Honning komme i Berøring med Zink.

Bistabet og dets Behandling.

(Af C. J. Grønning).

Af et Bistade forlanges, at det foruden at tjene Bierne som Bolig (kan indsnævreres og udvides efter Familiens Størrelse) maa kunne modstaa den ydre Kulde og Regn og lade de indre Dampene forsvinde, uden dog at Varmen gaar tabt, og at man kan udføre Behandlingen i den allerkorteste Tid. Dette sidste har en meget stor Betydning, da „Tid er Penge“, i det Mindste for de fleste Biavlere. Sportsmændene vil jeg ikke tage med i Betragtning her, deres Tid skal jo gaa paa en Maade, og enten de bruge $\frac{1}{2}$ Time eller 5 Minuter, har jo slet ingen Betydning; men for os andre stiller Sagen sig helt anderledes, vi have ikke Raad til at bruge mere end den almindeligste Tid for at gjenneemse eller tilse et Bistade, derfor bruger jeg selv Trugstader, tilbels med 20 Kammer, men ogsaa med 30 Kammer har jeg flere Stader, som jeg er rigtig godt tilfreds med, og af samme Grund er det, at jeg ubetinget holder paa 12×12 Kammer. Mange ville sige: det er for store Kammer, dels for Behandlingen og dels for Udflyngningen; men jeg siger: jeg har begge mine Hænder til fri Raadighed, min Vipibe beholder jeg hele Tiden i Munden og giver Røg i Reglen paa de Steder, hvor det behøves, uden at tage Haanden til Hjælp. At nogen Biavler kunde blivde fjed af, at Tavlerne ere for tunge af Honning, tror jeg ikke; tværtimod, jeg tror, at en saadan Tavle, fyldt med c. 9 a 10 K Honning, er noget, der vil fryde enhver Biavlere's Øje, og tror De ikke, at jeg kan slynge mere end dobbelt saa meget Honning ud i samme Tid af saadanne Tavler end af f. Eks. de smaa Høfstaderammer. At de store gaa i Stykker under Udflyngningen, er ene og alene Mættens Skyld i Maskinen, de ere da ikke affivede bag ved, som de bør; ere de det, kan man, om ønskeligt, udflynge 1 \square -Mens Tavler.

Behandlingen af et Bisolk. Dette, at tage en Bog frem, hvori der staar Datoer angivet til visse Behandlinger, er ingenlunde tilraadeligt, da en Behandling til en bestemt Tid paa Dysthyten og paa Derne aldeles ikke kan gaa an at indføre paa Vesteregnet; i Reglen komme vi heldigst en Maaned senere. Nej enhver Biavler maa være noget Botaniker, vide Bessed med, til

hvilken Tid Træffet paa hans Egn begynder, og jærlig naar Hovedtræffet begynder; hertil henregnes Algerkaal, Kløver, Boghvede og Lyng.

Naar Stadet har holdt Mensfelsesudflugt, tidligt i Januar, senest i April, og man har passet paa, at Udstopnings-Materialet ikke er fugtigt eller for lidt — der maa pakkes ind som til en alvorlig Vinter —, da lades Bierne i komplet Ro, indtil Stikkelsbærtræerne begynde at blomstre og Naturen er vaagnet til nyt Liv. Da have vi Foraar, og man lader Bierne flyve ud (om Vinteren og Foraaret skjermes for Flyvehullerne).

Kunne Bierne ikke tilbels besætte de Tavler, de have, maa de overflødige fjernes; et Par Tommer af den bagerste Honningstavle forneden strælles af, og er Honningen tykflydende eller krystalliseret, heldes $\frac{1}{4}$ Bægl lunket Vand (som dog maa have kogt) paa forneden af den affrællede Honningstavle, og der pakkes omhyggeligt ind, jaavel for Enderne som foroven. Har man, som af mig anvist allerede paa Aarhus-Udstillingen, Madrasjer med et Foderhul midt i, hvortil en Prop passer, naar det ikke benyttes, heldes Vandet i et Foderglas og anbringes i Foderhullet, hvilket er lettere end at tage Tavlen ud for at helde Vandet deri. Man gjentager Affrælningen saa ofte, som Bierne have baaret Honningen længere ind og forvandlet den til Bier. Er den bagerste Side tom, vendes Tavlen om, og der fortsættes paa samme Maade. Man passer nøje, at Folket under Spekulationsfødringen ikke har mere Plads, end det kan besætte. Er Glasdørene næsten fulde helt ned i begge Ender (jeg holder mest af Flyvehullet midt paa Stadet og har derfor 2 Glasdøre), da indsatte jeg en godt uddygget Arbejdstavle midt i Ingelreden, og saa ofte som Bierne igjen tilbels dækte Glasdøren og flytte Honningen, giver jeg tomme Arbejdstavler ind mellem Ingelen. Flyvehullerne holdes smaa, for at Røveri ikke skal tage Overhaand. Er Stadets egen Honning paa den Maade forbrugt og Træ endnu ikke havet af Betydning, maa Fødringen vedblive: 1 K Randis til $1\frac{1}{2}$ Bægl Vand koges og gives lunket i Foderglasset, et Par K 's Glas om Ugen vil være tilstrækkeligt. Har man paa den Maade behandlet sine Bier, ville de i denne Tid allerede være meget stærke (jeg har Stader, der besætte 11—12 \square -Fods Kammer), og Kløveren er jo ogsaa ved at blomstre nu. Hovedtingen er at have kraftige og fuldt udviklede Folk til Træffet kommer, da vil et saadant Folk, naar kun Huset er stort nok, give et stort Udbytte; men det er ikke

nok at have mange Bier, man maa ogsaa have Foraad af tomme Tavler, for i samme Aar at faa et stort Udbytte. Haves disse ikke, da bruges Kunsttavler fastfatte paa den Maade, som allerede anviist, en ad Gangen i Midten, og saa fremdeles, til Huset er fuldt. Særlig om Foraaret gjælder: kneben Blads, da man langt hurtigere naar Maalet, hurtig Udvikling og Udbygning, end naar der gives for megen Blads. Dette er saa at sige Foraarsbehandling, nu kommer Hovedtræffet, og Behandlingen er da noget anderledes, da er kneben Blads ikke mere nødvendig, og det meste af Udstopnings-Materialet kan fjærnes, dog ikke for tidlig, hellere beholde det noget for længe, og haves udbyggede Tavler, da kan godt gives 4 a 5 Tavler ind bag ved Yngelen. Overbygning eller Klæse til Tablehønning anbringes over Yngelen. Dronetavler ere nu gode til Hønning, og rykker jeg alle Tavler $\frac{1}{2}$ " fra hinanden i Hønningrummet straks, og saasnart de ere forlængede, dog ikke forglede, rykker jeg dem igjen $\frac{1}{2}$ " fra hinanden. De vil forta, at jeg paa den Maade sparer Bierne for Arbejde og mig selv for Udlæg til saa mange Tavler; men jeg faar det samme Kvantum Hønning, om ikke mere. De Biavlere, som ikke have udbyggede Tavler, maa fortsætte med Kunsttavlerne i Yngelredene, de ældre Tavler ville da af sig selv rykkes ud mod Enderne, og er Yngelen udløbet, fyldes de med Hønning. For at aale god, holdbar Hønning, udslynges den ikke gjerne, før Tavlen er forseglet næsten helt ned.

(Sluttes.)

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af N. Jensen, Badstjær.)

Søndagen den 22de Maj blev et Biavlermøde afholdt i **Allerup Stole**, hvor Lærer Jensen, Badstjær, holdt Foredrag om den nyere Biavls store Fortrin for Kube-Biavlen med dens afstuelige Svovlpraas. Da der i Byen ikke fandtes et eneste Dzierzon'sk Bistade, kunde der ikke foretages praktiske Arbejder; men en Del Biavls-Nedstaber bleve foreviste og forklarede. Man fik det Indtryk af Mødet, at den rationelle Biavl vil blive begyndt i Allerup.

Den 10de Juli om Formiddagen holdtes et Biavlermøde i **Hallund** hos Strædder Jens Jensen og samme Dags Eftermiddag holdtes et hos Maler C. Hansen **Ferslev**. Begge Steder blev der givet saavel praktisk som theoretisk Undervisning i den nyere Biavl. Af praktisk Arbejde blev der blandt andet

forevist Tavler med Yngel i forskjellig Udvikling, saavel som de forskjellige Slags Bier. Dronningen blev især betragtet med Beundring af dem, som ikke før havde set Hendes Majestæt. Der blev ligeledes begge Steder udslyngt Hønning og vist, hvorledes Kunsttavler skulde indpættes. I **Ferslev** blev det praktiske Arbejde afbrudt af en velgjørende Regn, som vi saa haardt trængte til.

I de sidste 8 Dage have Bierne gjort gode Fremstrid her i Vendskysel, saa vi kunne endnu saa et nogenlunde Bjaar, da vor Hønningstid under gunstige Forhold vedvarer til i Slutningen af August, ifjor til den 4de September.

Als Nørre-Skereds BF.

Tillad mig i Deres ærede „L. f. Biavl“ i hele Foreningens Navn at udtale vor Tak til Hr. Overdriftsinspektør F. Møller fra Aarhus for det laerige Foredrag og den praktiske Undervisning ved Biavlermødet i **Soby Kro** den 9de d. M. Ligeledes har Hr. Møller den Dag besøgt 7 forskjellige Biavlere i vor udstrakte Kreds, hvert Sted undervist og forklaret det nyttigste, han i sin lange Virksomhed som Biavler selv har erfaret. Han har beredvillig besvaret de mange Spørgsmaal, der bleve rettede til ham. Jeg tør forud sige, at dette Besøg vil bære gode Frugter i vor unge Forening, som kun begyndte meget smaat den 11te April. Vi ere dog efter Hr. Møllers Udtalelse godt paa Vej.

Her er allerede i Aar anskaffet 23—24 Trugstader, et Par Udbygningss-Maskiner, en Kunsttavlepresse og maaske mere, som jeg ikke ved. Da alt er i god Gang, og da vi endnu have den bedste Tid tilbage, tør vi glæde os til et godt Bjaar.

F. L. Buch, Jmd.

Til Begynderen.

August. (Af H. H. Hoffmann). Det bedste Hønningstræ vil nu være forbi, undertagen paa Egne, hvor man har Lindetræer, Boghvede eller Hng. Saasnart det gode Træ ophører, standse Bierne med Vokshygningen, med mindre man fodrer rigelig. Dette bør man ikke undlade ved silbige Sværme, som endnu ikke have faaet udbygget og fyldt 10—12 Højtaderammer eller 5—6 Trugstaderammer. Ved Hovedtrækkets Ophør begynder Droneflaget hos alle disere Stader, og man kan derpaa kjende, om Staderne have frugtbare

Dronninger; thi da kastes Dronerne (Hambierne) paa Døren. Det er dog mest ved Kubestaderne, at denne Kjendsgjerning faar Betydning; thi i Magasinstader kan man fordisse sig om Dronningens Frugtbarhed ved at se efter, om der finder Uglægning Sted; da er Dronningen i Orden. Man kan forsøge, om man kan tromme Bierne af moderløse Kuber; men i Reglen vil dette ikke lykkes, hvorfor man ved Udfjæringen af Kagerne i Kuben børster Bierne af i en tom Kube eller Kasse og forener dem med andre. Alle moderløse Magasinstader bør ogsaa forenes med andre, dersom man ikke har Reserverdronninger at give dem, inden de svækkes for meget.

Kubestader med Kasseundersæt bør nu høstes; men 3 Uger forinden bør man have affpærret Dronningen i Underfattet, saa at man er vis paa, at den ikke i det Tidrum har været i Kuben og lagt Ueg, da den deraf udviklede Yngel saa vil spildes, med mindre man udfører den, hænges den i Kammer og indfætter disse i Kassen. Bierne udjages af Kuben ved Røg, og blive enkelte fiddende paa Kagerne, børstes de af og forenes med de andre. Kasseundersættet kan man enten lade Tag til og lade det blive staaende paa sin Plads, indtil Vinteren kommer, men saa maa det beskyttes mod Kulden, eller man kan overføre hele Indholdet af Bier og Kammer i et Hus, hvori disse passe; men i dette Tilfælde vil det være heldigt, at Flyvehullet kan blive paa det gamle Sted. Have Bierne ikke tilstrækkeligt til Vinterforraad, efterat Kuben er borttagen, maa fodres. Hvad her er sagt om Kasseundersættet, er ogsaa at iagttage, hvis man har ladet Bierne bygge ned fra en Kube i et Trugstade. — Har man Kasseoversæt over Kuberne, da bør disses Indhold høstes nu og Oversættet borttages for at give Bierne Tid til at samle tilstrækkeligt Vinterforraad i Kuben. Kommer Kuben ikke til at veje 20 R efter at dette er gjort og det aftagne Vaag atter paasat, da maa fodres, indtil dette naas. Har man i Kassen holdt Tavlerne tilstrækkeligt fjærned fra hinanden, vil der ingen Yngel være deri, hvorfor Tavlerne, efter at Bierne ere fordrene deraf med Røg, udflynges og opbevares til næste Aar, dog først efter at være indgivne et Stade til Rensning. Men skulde der mod Forventning være Yngel i nogle af Kagerne, da bør disse indfættes til andre Stader.

I Slutningen af denne eller Begyndelsen af næste Maaned vil det være nødvendigt at indhænge 1—2 ny udrukne tomme Tavler eller Kunsttavler i Yngellejet og fodre Bierne godt for at frembringe

forøget nyt Afkom, hvis det gamle er meget formindsket, og hvis der ikke findes rigelig Ansætning til ny Yngel. Fodringen bør kun ske om Afteuen, og Flyvehullerne bør indskræntes for at forebygge Røveri.

Rettelse.

Da Hr. Løjtnant Stålhammar har tilladt mig at gøre passende Brug af nedenstaaende Erklæring af ham, anmodes De om godhedsfuld at ville optage følgende i Deres ærede Tidsskrift. Erhbødigst A. Brun.

Ved Udstillingen ved Biavlermødet i Landskrona, som fandt Sted for nogle Aar siden, havde jeg fremlagt de faa Redstaber, som behøves ved Biavlens, just for at vise Biavleren, hvor faa og simple disse Redstaber ere; men ved en Fejltagelse af Hr. Løjtnant Stålhammar, Udgiver af „Svensk Vitidende“, blev i Referatet i hans Blad min Udstilling forvekslet med en anden, som just eksisterede i mødset Retning, indeholdende en urimelig Mængde, dels unødvendige, dels unyttige Redstaber. Jeg ønsker selvfølgelig ikke at staa i et saa daarligt Dømmeme hos d'Hr. Biavlere, og gjorde derfor Hr. Stålhammar opmærksom paa Fejltagelsen. Svaret var meget imødekommende, og Hr. Stålhammar lovede at rette Fejltagelsen i sit Blad. Ved en eller anden Forjømmelse skete dette imidlertid ikke, og jeg har hidtil baaret paa den mig paaførte Bebrejdelse i Forventning af, at Rettelsen vilde komme. Foranlediget ved en privat Udtalelse maa jeg nu komme tilbage til denne Sag og strev derom til Hr. Stålhammar. Svaret derpaa var meget gentilt og lød saaledes:

„Paa Begjæring af Hr. Hofjægermester Brun vil jeg herved med største Fornøjelse erkjende, at jeg i „Svensk Vitidning“ ved Beretningen om Biskjølfsudstillingen i Landskrona for nogle Aar tilbage kaldte Hr. Bruns Udstilling „gjennemthyl“, da jeg sagde, at den indeholdt en Mængde nyttige og derudover en hel Del unyttige Redstaber. Men denne Benæbning var ganske urigtig og uret, da jeg forvekslede hans med en anden, da derimod Hr. Bruns udmærkede sig for sin anerkjendelsesværdige Enkelhed og Brist paa unyttige og be kostelige Redstaber“ etc.

Denne Rettelse meddeles herved med Hr. Løjtnant Stålhammars Tilladelse.

Økko fra Staderne.

Magleby, Skjælland.

Flere Biavlere's Bistande her paa Egnen

ere plagede af Røveri af fremmede Bier, et Par Stæder er det lykkedes at finde Røvernes Hjemsted, og disse, som har været Kube-stader, ere da straks blevne kvalte af Ejeren. Min egen Vistand har ogsaa været plaget af Røvere, og 4 ny Sværme i Kube-stader fra i Aar have lidt meget; jeg har næsten prøvet alle Raad, som jeg har kunnet finde i Tidsskriftet: luftet for Stæderne en hel Dag, flyttet dem c. 1½ Alen tilbage og beskygget dem, givet dem en lang Flyvetragt jaaledes at de maatte gaa 2" op og 4½" vandret for at komme ind, og saa ikke mere Blads end en Bi kunde passere — det har hjulpet for de 3 Stæder, men det ene Stæde vil Røverne ikke ganske forlade og foruroliger endnu Bierne i Stædet. Alle 4 Stæder have Dronninger og de 3 Yngel, deriblandt det, som Røvbierne endnu hjem søger. Det har ikke været mig muligt at udfinde Røvbiernes Hjemsted, skjønt jeg har bestrøet dem med Mel, kaldet dem og været hos de nærmeste Biablere for at se om det var deres. — Jeg har i Dag høstet 20 B udslungne Honning af mine Kunststæder, Honningen er klar og meget tykflydende, den var vanskelig at slynge ud af de ny Tavler uden at bestadige dem, da den var saa fast i Cellerne. S. S.

Herning-Eggen, d. 18. Juli.

Det gaar her paa Eggen jmaat med Biablen i sin Helsehed. Vi have haft en mageløs Tørke og megen Blæst og Kulde. Her er saa godt som ingen Sværme fremkomne endnu, og de enkelte, der ere komne, gjøre ingen Fremgang af Betydning.

Jeg har kjøbt „Fører i Biavl“, og denne er jeg meget tilfreds med. L. M. A.

Randers-Eggen, d. 1. Juli.

En Bi-Fjende. Her paa Eggen anse vi Spurven for en Bi-Fjende. Meget ofte har jeg set en Hun vinse om paa Taget af et af mine Stæder og derfra set sit Snit til at snappe en Bi ved Flyvehullet¹⁾. Det Antal Bier, de jaaledes ødelægge, er vel

¹⁾ Vi have ganske vist ofte bemærket, at Spurve passe paa ved Stæder for at finde Føde. Men vi have ikke set dem tage arbejdsdygtige Bier, derimod nok udiastede Larver, Nymfer eller halvdøde Bier, som kravlede om paa Jorden, eller de udjagne Droner. Vi betragte det derfor som meget tvivlsomt, om Spurven kan anses for en Bi-Fjende. R. A.

ikke saa overvættets stort; men hvis det skulde hænde med de flyvende Dronninger, da vilde det være meget slemt. J. J.

Ribe Amt, d. 24. Juli.

Italienske Dronninger. Med Hensyn til de her paa Eggen modtagne 3 Dronninger, da kan jeg meddele, at de alle tre befinde sig i bedste Velgaaende og lægge Masker af Æg. Nu saa vi at se, om vi kunne saa Italienerne forplantede videre iblandt vore Bier; thi det er jo vor Hensigt. Derimod bleve alle de italienske Arbejdsbier uden Barmhjertighed stukne ihjel i alle 3 Stæder²⁾. Nu har Hovedtrækket taget sin Begyndelse her. Vi have allerede haft 3—4 Dages godt Træk, den silbige Boghvede tegner ret godt, naar vi kun ikke saa for megen Storm og Nattefrost, hvoraf vi have haft saa meget i Aar samt en forfærdelig Tørke. Det saa ud til Misvækst, men heldigvis kom i yderste Øjeblik den længe ventede Regn.

Deres forbundne C. I. G.

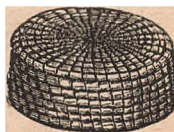

Fig. 38. Straa-Honningrum.

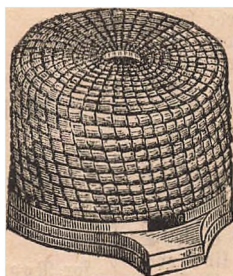

Fig. 39. Fladtoppet Kube med Træ-Ring og Bunnbrædt.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 80. Jeg agter at holde nogle Kubefamilier, idet jeg vil høste Honning af dem foroven. Hvorledes skal saadan en Kube bindes, naar jeg ønsker fremdeles at benytte en Palmehætte som Dækning? Og hvilken Pris bør man betale for den? (A. A.) — S.: Kuben bør bindes fladt toppet 14—16"

bred helt op til en Højde af 9—10", Loftet fladt med en rund Åbning midt i 2—3" bred. Fjorden bindes Randen fast til en Træ-Ring (se Fig. 39), i hvilken Flyvehullet er udfaaaret. Bunnbrættet bør være rundt tilfæaret efter Kubens Rand. Ovenpaa Kuben anbringes et Honningrum af Straa (se Fig. 38) 11—12" bredt og 5" højt indvendig. Dette vil kunne rumme en ganske tynd Trækasse, i hvilken er anbragt 8 et B's Delinlinger i 2 Rækker, 4 i hver Række.

Kuben bør bindes ¾" tyk med Spanstrør eller Vidier og bør kunne leveres for c. 2 Kr. Straa-Honningrummet kan bindes tyndere og vil kunne have for 1 Kr.

²⁾ Dette stete ikke i et Stæde paa Falster, hvor begge Slags Arbejdere forenedes ganske fædeligt. R. A.

Fra Kredsen.

Hadsten BF. stiftedes ved et Møde den 19de Juni i Vangskov. Til Formand valgtes Biavler Jens Jensen, Vangskov.

Et og andet.

Mod Køveri habes en Mængde Midler:

1. Hold kun stærke Familier.
2. Indskrænt baade Indgangen og Tavlepladsen i Stedet.
3. Befæst foran Flyvehullet en Vist Hø, gjennem hvilken Bierne da maa passere.
4. Anbring udfor Indgangen en 4" lang Tunnel, hvorigjennem Bierne da maa passere.
5. Vend baade det røvende og det røvede Stade helt om.
6. Lad de to Stader bytte Plads.
7. Strø revne Løg paa Flyvebrættet.
8. Mal Forsiden af Stadet og Flyvebrættet med svagt Karbolvand.
9. Staderne bør (naar Køveri kan befrygtes) kun aabnes om Aftenen eller tidligt om Morgenen.

Brevkasse.

De italienske Dronninger ankom hertil den 12de og 13de Juli, meget godt pakkede hver i en lille Kasse 5 × 6 × 6", der desuden indeholdt c. 300 Bier og 2 smaa Tavler med Foder. Under Traadnet var intet Raadnet, men smalle Abninger i Siderne for at give Luft. Bierne syntes at befinde sig meget vel trods de 7 Dages Indespærring. Noget Modtagere have bemærket, at Dronningen var meget „sille“. Dette kan dog næppe anjæs for en Fejl, da det er et sikkert Tegn paa, at den er ung. Desværre har en Modtager slet ikke kunnet finde Dronningen iblandt de italienske Bier. Da dette imidlertid er hæbet en lidet søet Biavler, og alle de andre Kasser have vist sig at indeholde hver sin Dronning, maa vi dog antage at dette er en Fejltagelse af Modtageren og ikke en Fejl hos den italienske Afsender. Dronningen er let kjendelig ved sin finere Bygning, om end en ung Dronning undertiden ikke er synderlig større end en Arbejder.

Vi have modtaget mange Anmodninger om at indforskrive en ny Sending. Dette vil derfor ske den 10de August. Bestillingerne maa altfaa være os i Hænde senest den Dag. Disse Dronningers Pris vil kun blive c. 5/4 Kr., da vi vente at kunne tage et større Antal paa en Gang, og Prisen tillige bliver lavere efter Haanden som Haret strider frem. Disse Dronninger kunne ventes her omtrent den 20de August.

I næste Nr. skulle vi give en ufuldstændig Anvisning til deres Indførelse i andre Stader. Det har nemlig vist sig ved den første Sending, at flere Modtagere vare i Forlegenhed med, hvorledes den fremmede Majestæt skulde behandles.

Smaafristerne. Vi modtage jævnlig Anmodning fra Kredsformænd om at sende flere Smaafrister uden at vedkommende Formænd har indsendt de under tegnede Begjæringer. Vi gjøre opmærksom paa, at dette er en Misforstaaelse. Skrifterne fremsendes kun imod Indsendelse af de nævnte „Begjæringer“ i udfyldt Stand.

Flere indsendte Artikler maa vi af Mangel paa Plads gjenme til næste Nummer. Naar Bladsen tillader det, skal Artiklen „Honning-bien“ blive fortsat.

Gavnlig Vinf.

Ufuldbyggede eller ufuldstændigt fylde De-linger bør udshnges og hængjemes for næste Aar at benyttes. Saabaane Delinger kunne da blive langt hurtigere fylde end de nye.

Udshngede Tavler indhænges bagved eller ovenover Yngelredsen for at Bierne kunne stikke dem rene, inden de hængjemes til Brug næste Aar.

Biavlermøder.

Vesterhøjsinge og Omegns BF. holder Møde Søndagen den 4. September hos Lømmer Søren Madsen, Haastrup, og Søndagen den 25. September hos Christen Pederesen, Lifa Lytte, hver Dags Efterm. Kl. 2.

Der vil blive givet praktisk Undervisning i Biavl samt Diskussion om flere Biavlsprogsmaal.

Bivenner indbydes. Søren Madsen, Jmd.

Svendborg Amts BF. agter at afholde en Udstilling i Faaborg i Oktober, hvortil foreløbig indbydes Fyens Stifts Biavlerforenings Medlemmer. — Nærmere i næste Nr.

Kristjan Pederesen.

Fundgjørelser.

Udkommet er:

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Ersløv,
Pris 30 Ø. Mod Indsendelse til Ersløv af 32 Ø.
i Frimærker tilsendes Bogen frit.

Min prisbelønnede

Bi-Bibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Beskrivelse kan skrives, sendes til
Grønning, Vejrup, Dramminge.

Lømmer Kristian Pederesen i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavls-Krebsfaber.

My illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2.

Højtader og Trugstader

i bedste Konstruktion fra Kr. Pederesen habes til Salg hos H. H. Hoffmann, Højsmarke.

Paatlæbnings-Eitetter

til Honning (i 3 Mønstre) og til Honningdu faas hos Ersløv. 25 Ø. pr. 100, 1 Kr. pr. 500.

Billig Bi-Bog.

De 9 Aargange 1876—84 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangen 1885 koster 1 Kr.

Aargangen 1886 heftet og forshnet med Sageregister koster 1 Kr. 50 Øre.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan jendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit.

Ersløv.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Randsborg.

Tidskrift for Bavl.

Udgivet af

„Danmarks Bavl-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaaar den 1ste i de 6 Wintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Sendtgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 5de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 13.

15 August 1887.

21de Aargang.

Forening.

Hovedtrækket er nu endt og i alle Egne, hvor et anfølgende Eftertræk paa Boghvede og Byng mangler, maa det vigtige August-Efterhyn foretages. Vi have i forrige Aargang (se XX. S. 101 og 109) behandlet dette Emne meget udførligt. Heldigvis stille Forholdene sig i Aar bedre, idet Bavlens paa Derne har givet et meget godt Udbytte. I Sylland har vel Udbyttet været meget ringere under Hovedtrækket, men det sildige Træk tegner til at blive godt, saa at der er Haab om, at i Aar kun visse Egne af Syllands Østlyst (i. Eks. Randers Amt) ville faa et Udbytte, der er under Middelhøft, medens Udbyttet paa Derne næsten overalt har været over et Middelaars.

Efterhynet foretages paa en lun Dag, og enhver Tavle i Stadet bør da undersøges, saa at man kan faa et sikkert Overblik over Familiens Styrke, Dronningens Dygtighed og Forraadets Størrelse. Enhver Familie bør have mindst 20 B forseglet Forraad. Hvad der mangler i denne Bægt bør gives som Foder-sirup. Denne tilberedes ganske som S. 38 angivet, men til 10 B Sukker anvendes kun 3 Potter Vand.

Forening. At lade svage Stader gaa Vinteren i Møde er ikke fornuftigt, thi kun i meget milde Vintre eller ved en særdeles omhyggelig Behandling vil det kunne lykkes at overvinde dem saaledes, at de det følgende Aar kunne give Udbytte. Naar Foreningen sker paa en Tid, da Uglægningen og Virksomheden i Stadet er meget ringe (i det tidlige Foraar eller i det sildige Efteraar), da behøver man kun at indhænge den mindste Familie paa nogle Tavler bag den anden med et Mellemrum af et Par Tavler. Naar dette sker roligt om Aftenen, ville de to Familier i Løbet af Natten forene sig uden Kamp. Den dygtigste Dronning vil i Almindelighed overleve Foreningen. — Om Efteraaret har det dog sine Betydeligheder at vente saa længe med at forene de svage Familier, fordi det derved bliver vanskeligt at faa opløst et tilstrækkeligt Antal af unge Bier, der jo netop bedst taale Vinteren. Derfor bør Efteraars-Forening helst ske i August; men paa den Tid er der endnu saa stor Virksomhed i Staderne, at man før Foreningen bør give begge Familier samme Lugt. Hertil anvendes den saakaldte Forfrisker eller Blomster-Bedugger (se Fig. 40).

Fig. 40. Forfrisker, som anvendes til at give to Bi-Familier samme Lugt.

Denne bestaar af en Glasbeholder med paasfruet Metalbæffe. I dette er fastloddet et fint Metalrør, der kan naa næsten til Flaskens Bund. Foroven bærer Metalbæffet en tynd Tude og paa Siden en hul Gummitugle, hvis Nabning er forbunden med Metalbæffets Rør. Flasken fyldes med Sukkervand, hvori er indblandet et Par Draaber Pebermynte-Essenz. Naar man derpaa afvæskende trykker paa Bolden og lader den udvide sig, vil Bædsfen suges op i Røret og som en yderst fin Regn spredes omtrent en Alen foran Tuben. Et saadant Redskab kan kjøbes for c. 75 Ore; men for øvrigt kan man i Stedet for anvende den simple, lidt billigere Blit-Forskrifter, i hvilken man selv maa blæse med Munden. Tavlerne udtages en for en af begge Stader og oversprøjttes paa begge Sider med det lugtende Sukkervand. Derefter indhænges de afvæskende, først en fra det ene Stade, dernæst en fra det andet og saa frendeles, alle i samme Stade. Foreningen vil da ske uden Kamp mellem Arbejderne. Saa snart Foreningen saaledes er udført, fodres det forenede Stade svagt for at fremme Yngelansætning. Et anseeligt Tal af unge Bier kunne da naa at blive udbillede inden den egenlige Indvintning skal foretages.

Hvis de to Familier, der skulle forenes, forud befinde sig i samme Bieri eller dog ikke $\frac{1}{4}$ Mil fjærne fra hinanden, bør de, før Foreningen foretages, flyttes tæt op til hinanden ved at flytte dem 1—2 Alen hver Flyvedag.

Dødsdømte Bier ville nu snart kunne faas hos Kube-Biavlere inod at udtromme Bierne og give Ejeren Kuben med alt Biværket. Med Hensyn til disse vil en Forening af 2—3 Familier (efter deres Styrke) va re at anbefale. Saa vidt muligt bør sli g Forening foretages i Slutningen af Avgust eller de allerførste Dage af September for at man ved Fodring kan opmuntre Dronningen til Uglægning og Arbejderne til at forsøge det meste af det givne Foder. Saadanne bygningsløse Bier bør dog helst forsynes med Bygning fra andre Stader. Halvdelen af Forraadet bør ligeledes tages fra andre Stader, som kunne undvære det; men den anden Halvdel kan godt gives som Fodersirup fraoven, over Biernes Sæde.

Til Slutning skulle vi meddele en ny Foreningsmaade, som ved det sidste Biavler-Møde i Holstebro blev fremfat af Opfinderen. Vi have endnu ikke prøvet denne Maade og tør derfor ikke indstaa for at den altid vil faa det ønskede Udfald; men den fortjener en nøje Prøvelse, da det er

af ikke ringe Betydning at sikre sig netop den bedste Dronning, naar to Familier forenes:

Bergs Foreningsmaade. (Af Fabrikant P. D. Berg, Tørring). At sammestaste to Folk med Dronninger og have det i sin Magt at tvinge Bierne til at dræbe en bestemt og lade den Dronning i Live, Biavleren ønsker:

1. Tænke vi os et Folk siddende i Stadet med en daarlig Dronning, der skal tilintetgjøves, da rykkes dette Folks Tavler $\frac{3}{4}$ længere fra hinanden end ellers, Indskudsdørene fjærnes og sættes længst tilbage i Stadet. Derefter styrtes Folket med den gode Dronning ned i den tomme Del af Stadet, og man lægger Dæklærred over Stadet, som derefter skal staa urørt Platten over. Arbejdet tænkes udført om Aftenen. Næste Morgen ere Folkene forenede, og Indskudsdørene stilles i rette Plads.

2. Ønskes Dronningen bevaret for det Folk, der alt er i Stadet, lader man Tavlerne hænges i deres oprindelige Stilling, kun Indskudsdørene fjærnes. Folket med den daarlige Dronning hælbes i den tomme Del af Stadet, og Dæklærred lægges over, de lades da i Ro til næste Morgen, hvorefter Indskudsdørene anbringes paa deres rette Plads.

Operationen maa ske i en Hast, t. Etz. skal den Dronning, der er i Stadet, dræbes, da trækkes Tavlerne i en Hast fra hinanden, og i samme Øjeblik fastes det andet Folk ind i det tomme Rum.

Udstillingen i 1888.

Bestyrelsen for Landbrug=Afdelingen af „Den nordiske Industri-, Landbrug= og Kunst-Udstilling i Kjøbenhavn 1888“ har under 24. Juli bevilget D.B.F. et Tilskud af 1200 Kr. til Hjælp til Udredelse af de med Biavl=Udstillingen forbundne Udgifter.

Det kan ikke endnu bestemt angives, naar Biavl=Udstillingen vil blive aabnet; men sandsynligvis vil det ske umiddelbart efter Dyrskuet's Slutning (i den sidste Halvdel af Juli). Denne Udstilling ventes at ville blive bevaret som samlet Udstilling i 8 Dage, hvorefter Tilladelse forventes til at lade Stader og Redstaber m. m. hyderligere være udstillede indtil Hoved-Udstillingens Slutning.

Anmeldelser til den permanente Udstilling (som vedværer i hele Udstillings-tiden) maa være indsendte inden den 1. Oktober d. A. til Udstillings-Bureauet i Kjøbenhavn. — Anmeldelser til Biavl=

Udstillingen ville derimod næppe blive krævede før inden 1. Maj; men herom skal senere fremkomme en Kundgjørelse.

Under 2. August ere Indbydelser sendte til „Nordens Bivenners“ svenske og norske Afdelinger samt til den svenske og norske B.F. om at deltage i denne Udstilling.

Frank Wendt, Ersløv,
Præsident. Sekretær.

Bistadet og dets Behandling.

(Af C. F. Grønning).

(Sluttet.)

Naar jeg udflynger, som i det hele taget naar jeg gaar til Bierne, har jeg Biben tændt (enten for Røger eller Fiske-Røger, som jeg vil) og giver et Puft Røg ved Flyvehullet. Jeg gaar ikke gjerne til Bierne før Kl. 4 om Eftermiddagen, jeg forstyrer ellers formeget, og jeg har ikke altfor travlt med at faa Taget løftet; idet jeg aabner for den første Tavlegang, er jeg parat med Biben og giver et Puft Røg, dernæst aabner jeg næste Tavlegang og et Puft Røg følger, og saa fremdeles saa langt jeg vil, indtil jeg naar Yngelen. Jeg rykker nu Døren saa langt tilbage som muligt, ligeledes den første Table og videre til Yngelen; den sidste, jeg har, løfter jeg saa langsomt op med begge Hænder, sætter Hjørnet eller Enden af Bundstykket over en Tavlegang i Yngelredten, hæver den venstre Haand noget op, og Tavlen staar da af sig selv med lidt Støtte af den venstre Haand, den faar et Puft Røg fraoven, og med en Fjer hjælper jeg hurtig Bierne ned til deres Søstre, og saa fremdeles til jeg naar den først trufne Table. De vil forstaa, at jeg paa denne Maade kun faar en Gang de samme Bier at børste af, hvilket ikke vilde være Tilfældet, dersom jeg børstede Bierne straks af den første Table ved Døren. Og frem for alt: behandl Bierne med Omhu og Ro, undgaa alle Stød og hurtige Bevægelser. Der sørges for at give rigelig Plads i et godt Hovedtræk, ellers mærker man ikke, at det har været der, af den simple Grund, at naar Bierne iforvejen have alt fuldt, er det dem jo umuligt at komme af med mere; en Kande, der er fuld, kan man jo ikke godt faa mere i. Midt i Hovedtrækket maa nuje paases, om alle Staderne have gode Dronninger, ellers maa de fornyes. Dette kjendes derpaa, at den har hænglet svagt, Yngelen er spredt omkring paa Tavlerne, lidt Hg, Larver og tilbækket Yngel imellem hinanden, saa duer hun ikke mere, og jeg vil kun tilføje: behold ikke for

gamle Dronninger. Det er nødvendigt at føre Bog over dette som over alt, men jeg retter mig efter Uglægningen. Den letteste Maade er jo at fange den gamle Dronning og dræbe hende, Bierne ville da selv udklække en Dronning, forudsat at der er Hg eller 3 Dage gamle Larver i Stadet; ottende Dagen efter undersjoges Stadet, det vil da muligen have flere Dronninger, som med Fordel kunne bruges i andre, 24 Timer iforvejen viserløse gjorte, Stader. Stadet selv behøver kun en, der udflyeres et godt Stykke udenom Dronningecellen i Form af en Trekant, Spidsen opæfter, og i Midten af Tavlen udflyeres et tilsvarende Hul, og Trekanten med Dronningecellen sættes let fast og indsættes i Bislumpen, Bierne ville da antage Cellen som deres egen. Som Dronningtillægs-Stade bruger jeg helst det bedste af mine Stader, det vil altid vise sig, at enkelte udmærke sig frem for andre, et saadant maa der formes af. Maaden er den samme, med Undtagelse af, at den gode Dronning, som fanges af Tillægs-Stadet, ikke dræbes, men gives i Bur til et 24 Timer iforvejen viserløst; det gode Stade vil da ansætte en Del Viserceller, som jeg, undtagen en, kan benytte til andre Stader. Slutningen af Hovedtrækket benyttes til at lægge Grunden til næste Mars Kol, derved at man passer at give Dronningen en Table med at hngle i en Gang imellem, saaledes at Stadet kan gaa Vinterven i Møde med mange unge Bier. For Resten maa Yngelredten i Hovedtrækket ogsaa efterjes og maafe en enkelt Gang gives en Table eller Kunsttable, at Dronningen ikke helt skal mangle Plads til Hg. Følgen deraf kan blive, enten at Stadet værmer eller Familien bliver for bifattig, da Bierne uden Hensyn til Dronningen, naar Trækket er godt, fylde alle Celler med Honning. Ligeledes reduceres og appasjes Vinterkvarteret, den fornødne Honning (20 a 24 R) maa findes i de Tavler, som netop Bierne i Efteraaret kunne besætte, det nytter ikke, at man for at faa den fornødne Honning giver en Table mere. Vinterlejet maa se saaledes ud: 4 Tavler i Midten af Yngelredten, tildels endnu belagt med Yngel, foroven kun en 2 a 3 " Honning og afsluttes paa hver Side af en fylt, forjeglet Honningtable. Ere Familierne meget stærke, saa de 1 Table eller 2 mere, ere de svagere, saa de et mindre Antal. En Familie, som kun kan besætte 3 Tavler, nytter det virkelig ikke at give 6, den vil faa Bugløb og derved blive meget sat tilbage, om ikke helt forgaa.

Den egentlige Vinter anser jeg for let at komme over for Bierne, naar kun Yngel-

reden er passende til Folkets Størrelse, Husene forpvarligt udstoppede, og de øvrige tomme Rum udfyldte med porøse Ting. Ovenover Bierne er jeg meget glad ved gammelt Tæppestøi, Hestedeckener, fasserede Dyncvaar og hvilke andre Ting, man kan faae fat paa af gammelt, naar kun det er rent og frit for urenlig Lugt. Flyvehullerne indskrænkes nu til 1" og Sjærm paasættes, som modstaar de barske Vinde, ligesom Solstrålerne da ikke let lokke Bierne ud, naar der er Sne paa Jorden.

Dette er i forte Hovedtræk de vigtigste Ting, jeg har draget frem, og jeg tilføjer, at dette ikke alene er theoretiske Kundskaber, men Frugten af mange Aars Erfaring, og jeg lover, at Bier, drevene paa denne Maade, betale sig udmærket godt, ligesom jeg beder lægges Mærke til, at her er ikke brugt mange Ord, men hvert Ord har sin særlig store Betydning for et heldigt Udsald og Udbytte.

Dronning-Indførelse.

Mange forskjellige Metoder kunne anvendes hertil; men vi anse det for sikrest, at man samtidig med at borttage den gamle Dronning tillige berøver Familien Midlerne til at anstaffe sig en ny, idet man borttager alle Tavler, som indeholde Æg eller aaben Yngel. Vi skulle dog tilføje, at ingen af de 3 Tavlere, hvis Metoder vi her ville anføre, have krævet denne Betingelse opfyldt.

1. Frank Bentons Fremgangsmaade. Naar man vil indføre en værdifuld Dronning, er det bedst dertil at vælge et godt Stade med en dygtig Dronning, Yngel paa alle Udviklingsstrin, Honning, Pollen og en Mængde unge Bier. Jeg borttager den gamle Dronning og fængsler straks den indførte i et Bibeclækselbur af Jærutraad, som bør befæstes over Honning-Celler og midt i Bisklyngen, for at Dronningen kan holdes varm og faa Føde i Buret. Jeg sætter i Almindelighed 5—6 nylig udklækkede Arbejdere fra dette Stade ind til Dronningen. Buret presses ind i Tabellen, indtil det naar Cellebunden. Denne Table bør indhænges jaa tæt op til den næste, at Buret kommer i Aemne; thi ellers kan det falde ned, naar Bierne klynge sig til det. — Den følgende Dag lige ved Solnedgang skal Dronningen befri, hvis man ikke ved at aabne Stadet ser Bierne klumpende sig om Buret, forsøgende at stifte hende. I dette Tilfælde maa den holdes indespærret 24 eller endog 48 Timer lænere. Men i dette Tilfælde bør man

undersøge, om Bierne ikke have opført Dronning-Celler, som da bør udfæres og borttages, før Dronningen befri. Ved disse Arbejder bør bruges lidt Røg. Efter at have befriet Dronningen bør man overbruse Tavlerne og Bierne med fortyndet Honning eller Sukkervand. Man kan ogsaa dyppe Dronningen i Honning i det Øjeblik den forlader Buret. Tavlerne ordnes da igjen, og Stadets Indgang formindskes, jaa at kun et Par Bier ad Gangen kunne passere derigennem. Herefter bør man ikke røre det Stade i 2—3 Dage, da Bierne let kunne angribe Dronningen, hvis Stadet aabnes, før de have vænnet sig til den. — Alle nødvendige Betingelser for en heldig Indførelse ere her opfyldte: Bierne ere dronningløse længe nok til fuldt at mærke det, men ikke længe nok til at have paa-begyndt Opførelsen af Dronning-Celler; den fremmede Dronning er fængslet længe nok til at faa den nye Families Lugt; alle Bierne ere hjemme, naar Dronningen befri, de fylde sig alle med Honning og ere derfor vel findebe mod den nye Dronning. Ingen Røvere ere paa Færde paa den Tid, og om Morgen en er alt i Orden.

2. Blows Maade. Hertil anvendes ikke et egentligt Bur, men kun et Stykke Jærutraadsvist med 10—12 Masser paa 1 Tomme, jaa stort, at det rigeligt kan dække Bunden af den Kasse, hvori Bierne med den fremmede Dronning ankomme. Tvisten befæstes paa en tynd Træplade, der midt i har en cirkelrund 3" bred Abning. I Tvisten klippes en firkantet lille Abning jaa stor, at Dronningen let kan passere den. Denne firkantede Abning kan lukkes med en 1½" bred Strimmel Jærutraadsvist, som kan trækkes ud, naar man vil befri Dronningen. I Fig. 41 ses denne Afspærringsplade lukket, i Fig. 42 derimod aaben.

Den gamle Dronning borttages, og Bladen anbringes lige over Stadets Foder-Abning (i Tæppet). Bunden i den Kasse, som indeholder den fremmede Dronning og Bier, løsnes, idet et Stykke Pap stikkes ind imellem, for at ikke Bierne skulle slippe ud. Æsken med Bier (uden Bund) stilles nu paa Bladen, idet Papstykket trækkes ud. Saaledes forbliver alt i 2 Dage, derpaa udbrages sent om Aftenen Strimmelen, hvorved Dronningen befri uden paa nogen Maade at forstyrre Bierne. Mr. Blow benytter altid denne Plade og han paastaar, at hos ham blive af 39 indførte Dronninger de 38 vel modtagne. Naar Dronningen er befriet, maa man i 3—4 Dage ikke undersøge Stadet, det behøves ikke og medfører ofte Uheld.

3. Simmuns direkte Indførelse. Mr. Simmuns er Englands største Dronning-Møler. Han bruger ved Indførelsen intet Bur; men lægger særlig Vægt paa, at Dronningen maa være alene og uden Føde i nogen Tid før Indførelsen.

Saa snart man modtager den fremmede Dronning, gaar man hen til det Stæde, der skal have den, og borttager dets Dronning. Henimod Aften anbringes den nye Dronning i en Kasse ganske alene og uden Føde, men i en varm Stue, og saaledes maa den forblive mindst $\frac{1}{2}$ Time før Indførelsen. Løft derpaa det ene Hjørne af Tæppet over Kammerne, idet Bierne drives tilbage med meget lidt Røg og lad derpaa Dronningen løbe ned. Luf Stedet og undersøg det ikke før 48 Timer efter. Indførelsen bør helst ske saa sent, at man maa bruge en Lygte for at se.

4. Simmuns Smaa-stade-Indførelse. Naar Dronningen er kommen pr. Post, lab da straks et Smaa-stade til at mod-

tage hende saaledes: Tag fra en stærk Familie 1 Table med moden Yngel med paa-siddende Bier og indhæng den i et lille Stæde, f. Eks. $14\frac{1}{2}$ " bredt, $4\frac{3}{4}$ " dybt og 9 " højt indvendig. Udtag en anden Table af samme Stæde og ryf de fleste Bier deraf ned i det lille Stæde.

Indhæng derefter paa hver Side af Yngelrammen en Table med Honning. Spær derpaa Indgangen med gjennehullet Zink og luf til ovenpaa Kammerne med aabent Lærred sømmet fast paa en simpel Træramme. Efter at Bierne saaledes ere forsvaret indepærrede, men dog have tilstrækkelig Luft, flyttes det lille Stæde ind i et varmt mørkt Værelse. I Løbet af saa Minutter opdage Bierne, at de ere indepærrede og dronningløse, og de begynde da at bruse stærkt. Saa snart dette er sket, skydes Loft-Kammen lidt til Side, Bierne jages tilbage med lidt Røg, og man lader Dronningen løbe ned. Luf da igjen og lad Stedet blive i Værelset i 3 Dage, det flyttes da ud til sin nye Plads. Efter 1—2 Dage gives en ny Table med moden Yngel, dette gjentages hver 7de Dag eller saa ofte som de synes i Stand til at bedække flere Tavler, indtil Stedet er stærkt nok.

Det vil let ses, at den under 4 nævnte

Maade fuldstændig opfylder den Betingelse, som vi tilraade altid at bringe til Stæde, og som meget godt kan anvendes ogsaa ved de 3 først beskrevne Maader.

Yngelens Spredning.

(Svar til

Hr. S. P. Rasmussen, Sortebjergvænget,
fra S. S. Hoffmann, Højsmarke).

Nej, Stader med c. 15 Yngeltavler i Trugstader kunne ikke taale at faa indskudt en Kunsttable mellem hver, i Følge de af Dem meget rigtig anførte Grunde; de trænge heller ikke dertil, og desuden maatte man enten forlænge Huset for at faa Plads til alle Kammerne eller ogsaa hænge dem udenpaa! Dette kan selvfølgelig ikke være Meningen, og jeg er desuden ogsaa af den Anskuelse, at Yngelspredning er et Middel, som Diablere bør anvende med megen

Varfomhed og ikke for tidligt (se min Artikel for Maj d. N.); men det samme er ogsaa Tilfældet med at indhænge 1 Kunsttable ad Gangen, kun med den Forskel, at Faren ikke er saa stor ved 1 ad Gangen, men gjen-tages oftere.

Snildertid hører man oftere Diablere beklage, at de ikke have tilstrækkelig Tid til stadig at passe deres Bier, mange holde heller ikke af stadig at faa dem „udvejret“, hvilket under ugunstige Vejrforhold (f. Eks. Slutningen af Maj i Mar) kan være meget uheldigt, ja under Tiden er det, som om Bierne selv ikke rigtig ville fremad.

Følgen heraf bliver, at en meget stor Del Stader langtfra uaa den af Dem angivne Størrelse i Begyndelsen af Juni, men har man intet sildigt Træk, da bør Ens Stader have naaet den største Udvikling med levende Bier inden Midsummer-tid; thi naar Hovedtrækket kommer, er det for sildigt at gaa fremad med Yngeludviklingen, da Bierne saa formedelst Arbejdet med Yngelens Pasning hæmmes i at hjem-bære Nektar. Derfor bør Yngeludviklingen under Hovedtrækket snarere hæmmes end fremmes. Men til at bringe Staderne hurtig fremad, naar først Vejrtilstand tillader det, er Yngelspredning et virksomt Middel.

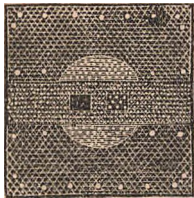

Fig. 41. Luftet Dronning-Afspærrings-Plade.

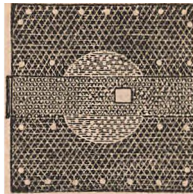

Fig. 42. Råben Dronning-Afspærrings-Plade.

dog maa man naturligvis passe paa, ikke at give Bierne mere Blads, end de kunne belejre alle Tavlerne, selv om det ikke i den varmere Tid behøvrer at være saa tæt som i den koldere Foraars-tid.

Seg har — i Aar først i Begyndelsen af Juni, men oftere i Slutningen af Maj, naar Vejret har været rigtig mildt — indhængt indtil 6 Højtaderammer og 4 Trugstaderammer paa en Gang, men saaledes, at bag Yngellejet altid var en Honningtable, og jeg har aldrig sporet fadelige Virkninger deraf paa denne Aarstid, hvorimod jeg har sporet en forøget Arbejdsiver — næsten lig en Sværms — hos ofte trevne Stader. Derimod har jeg set flere Eksempler paa, at naar man for tidligt har indhængt blot en Kunsttable, da er Yngellejet dog blevet for stort ved indtrædende koldt Vejr, og Bierne have forladt den nederste eller bagerste Yngel for en Tid, hvilket i heldigste Tilfælde har forvoldt dem en Del forøget Arbejde. Derfor er mit Raad til Begynderen: Begynd ikke for tidlig at indhænge Kunsttavler, da man, naar det gunstige Vejr kommer, lettere kan ophjælpe det forsømte ved Yngelspredning end raade Bod paa de Døder, som den tidlige Kunsttablebrug kan medføre. Ja, jeg tror, at mange meget erfarne Biavlere vilde højte Gavn af at tage dette Raad til Følge, sjoendt de da maaske vilde blive en Del mindre indsigtsfulde angaaende Raadden-Yngel, om end ikke saa enfoldige som jeg; thi jeg kjender den ikke.

Sjont jeg ikke fuldt ud kan erkjende Deres Bemærknings Nødvendighed, vil jeg dog takke Dem derfor, da min Artikel i Juniheftet maaske af flere kan være opfattet paa samme Maade, som af Dem, og fordi jeg derved har faaet Beslighed til at rette denne Misforstaaelse og til at udtale mig lidt fyldigere om ovenstaaende Emne.

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af F. Møller, Aarhus.)

Mine Rejser og Foredrag i Odder, Horsens, Als og Sundeved samt i Han-Herrederne ere udførte og jeg har, navnlig fra Als og Sundeved samt Han-Herrederne modtaget de bedste Indtryk om Foreningernes Fremgang og funden, at man paa de mange Bierier, jeg besøgte, røgter sine Folt mønsterværdigt.

De vil rimeligvis modtage Referater fra forskjellige Steder om Møderne, idet jeg mærkede, at man refererede Foredraget, og jeg vil derfor kun sige, at Foredragene trods

al Forskjellighed drejede sig om den Hovedsag: at „able Bier“ i rette Tid, for saaledes at have stærke Folt til Høsten. Undervisningen gik derfor ud paa at vise, hvorledes man allerede i Efterommeren skaber unge Bier til Indvintring og hvorledes man i det tidlige Foraar ndvikler Foltet, alt i Overensstemmelse med Eggen og beregnet paa Tiden, da hver Egn har sit Hovedtræk. Heri indflettedes da det væsentlige af Biens Naturhistorie, Fodring, Formering etc. etc.

At de allerede (!) har faaet Regnskabet for 84, glæder mig, det viser Fremgang og giver Haab om ad Aare at kunne faa Resten — blot vi have Taalmod!

Vi Syder have lidt meget af Torken!

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 80. Møl. Til at begynde en Vidrift med, kjøbte jeg i April et gammelt Rubestade, anbragte det paa Siden af et Trugstade, saa Bierne sit Gang gennem dette. Bierne fodredes godt, havde Kunsttavler og alt gik godt. Jeg saa Tid efter anden til dem, men opdagede saa for 14 Dage siden en utrolig Mængde Møllarver og Pupper ovenpaa det med Halm dækkede Gitter. De blev udrensende alle, men nu igaar opdagedes en ligesaa stor Mængde under Gitteret paa Kammernes Overdele. Hvad er at gjøre ved dette? Jeg har kun det ene Stade; vil det være nødvendigt at drive Bierne over i andet Hus? Jeg har ikke fyldte Tavler at indhænge i samme. (x.) — S.: Beskrivelsen af Forbindelsen mellem Ruben og Trugstadet er utklar. Derfor kunne vi ikke sætte os helt ind i Sagen.

1. Møllene maa inavest mulig omhyggelig udrenses. Med en Kniv ødelægges de yderste og de paa Bunden (som helt renses). De, der sidde inden i Tavlerne, pilles ud med en Pinset og dræbes. Hver Table af Trugstadet udtages for sig og undersøges. Ligeledes undersøges Rubens nederste Rand.

2. Der vil dog blive en Del tilbage i Tavlerne. Disse Møl ville Bierne selv ødelægge, naar Stadet fodres jævnt, men svagt.

3. Gitteret bør dækkes med et Tæppe, ovenpaa kan da Halmen anbringes efter først at være renset.

4. Stadet maa i Gang ugenlig renses igjen ligesaa omhyggelig, indtil Møllene ere forsvundne.

5. Findes der helt tomme Tavler i Stadet, bør de fleste af dem udtages, saa at der ikke er flere Tavler end Bierne helt kunne belægge.

6. De kan ogsaa godt endnu tromme Bierne ud af Kuben, naar De i Trugstabet kun anbringer Ingelen og for Resten Kunsttabler. Disse ville blive udbyggede, naar De fodrer.

Ekko fra Staderne.

Randersseguen, 1. Juli.

Mine Biers Winterføde var kandiseret hos dem alle, hvilket voldte noget Arbejde med at forsyne dem med fortyndet Honning, samt da dette kunde udføres, affkrælle Honningen og overhelde Kammerne med Vand. Dette naaedes godt med alle Stader, men nogle manglede Yngel i Foraaret. Nogle beklede sig ind hos Nabofolk, andre førte en kummerlig Tilværelse og nogle havde Yngel straks, men bleve siden ufrugtbare. Saa det var de halve Stader, som i Foraaret mistede Dronningerne; en af dem fødtes i Fjor, og var meget frugtbar, saa det var ikke af Alderdom. Foraaret var ikke af de gunstigtte, men Resten er dog drevet op til ønskelig Styrke, og indtil 17de Juli fik vi ogsaa indbaaren saamegen Honning, som Bierne selv behøve, og dermed maa vi saa nøjes for i Aar, da Græs og Hvtdløver er borte. Besætningerne her maa fodres paa Stald den halve Dag, og da Yng og Boghvede ikke have, er her ikke mere at vente for i Aar. Sværmtningen er gaact meget godt; her er kun et Kubestade, og dette har givet 2 Svarme i god Tid.

J. J.

Magleby, Øst-Sjælland.

Tak for de gode Raad mod Røveri (se S. 116). Jeg havde jo forud prøvet flere af dem uden Held. Det, som i dette Tilfælde virkelig standfede Røveriet, var dels Nr. 2, Befæstning af en Vist Hø foran Flyvehullet, dels Nr. 7, Strøning af revne Løg paa Flyvebrættet. Stadet har nu Fred, men det er svækket meget, derfor fodrer jeg det nu svagt.

S. S.

Wed Grænsen, 28. Juli.

I disse Dage have vi haft godt Vejr, og Bierne trække stærkt paa Boghveden.

S. C. M.

N. B. Sjælland, 6. August.

Den 28. Juli høstede jeg af et Stade 36 smukt fyldte Delinger hver med 1 K (anbragte i 2 luffede Bakker, den ene oven paa den anden) og desuden 10 K udslyngt Honning. Trækket paa Linden var kun godt i Slutningen, men Hvidløveren har givet rigelig Honning, saa at Udbyttet af kraftige Stader her paa Egnen er 40—50 K pr. Stade. Eftertrækket er her kun ubetydeligt.

E.

Mobjerg, Vejle, 19. Juli.

Da jeg i Dag er kommen hjem, ser jeg til min store Værgelse, at to af mine Folk have en Mængde Droner. Det er nemlig to kraftige Kuber, som ere satte paa Trugstader. I de andre Trugstader findes der ingen Droner, da jeg bruger Kunstvoks. I Dag er det den første Dag Bierne samle Honning paa den vellugtende Boghvedemark, hvilket glæder mig meget, da jeg længe har ventet derpaa. Jeg takker Dem venlig for Tavlesporen og for Deres „Fører i Biavl“, og en Tak bringes Dem for den Opførelse, De har vist mod mig og mange andre, idet De har samlet Bogen til Gavn og Glæde for Enhver, som vil bruge den. — Jeg haaber ogsaa De vil sende mig en Drone-fælde, saa at jeg kan udelukke Dronerne hen paa Eftermiddagen.

N. P. N.

Svar. De har undladt at bestøre Kuberne forneden, inden de satte dem paa Staderne. Hvis De nu har rigtig godt Træk, da ville Dronecellerne nederst i Kuben blive fyldte med Honning, og De vil da næppe behøve at fange Dronerne. Bliver Trækket derimod svagt, da ville vi anbefale Dem den Side 97 beskrevne Dronefælde, og vi fremsende derfor Gitter til 2 saadanne Fælder.

Mors, 4. August.

Meget daarligt Væjr her. Der bliver saa godt som intet Udbytte. Vort Træk er hovedsagelig Agerkaal og Hvidløver, og de have blomstret smaat i Aar. Yng er her paa enkelte Steder, men hverken Boghvede eller Lind. De bedste af mine Stader ville give 10—15 K og et enkelt stærkt maaste 25 K.

M. B.

Fra Kræsnene.

Lombøl i Slesvig, 29. Juli.

Feldsted BF. holdt d. 10. Juli Møde hos mig. Det var meget talrigt besøgt. Hr. Overdriftsinspektør F. Møller fra Aarhus holdt et fortrinligt Foredrag, som fulgtes med Interesse.

Biavlens udbreder sig her godt, og den giver i Aar et godt Udbytte. Flere nye Medlemmer ere nu indmeldte.

Mød Højagtelse P. Jensen.

Den 24. Juli afholdt Hobro og Omegns BF. et godt besøgt Møde hos Medlem af Bestyrelsen Byrial Nielsen i Gjettrup. Efter at have set hans gode og velordnede Biavl foretoges Udtrømning af Bier, som overførtes fra Kube til Hus under Vejledning af den gamle Biavler, Urmager Præstmark fra Hobro. Denne Over-

føring udførtes meget heldig og fulgtes med stor Opmærksomhed af de mange Begyndere i Biavl, der vare tilstede. Dronningen fangedes i et Glas og fremvist for den stuehøiste Forsamling. Det viste sig, at Ruben var godt besat med Bier, men derimod af Mæring var der saa godt som ingen Ting. Vi have nemlig her paa Egnen et meget daarligt Klar for Bierne, hvilket er til stor Stæde for vor nydannede Krefses Fremgang. Saa Sværme ere fremkomne og ikke en Smule Honning. Vi haabe, det kunde maaske endnu i Efterjournen blive saa godt med Lyngtræffet, at Bierne kunne indvintres med nogenlunde rigelig Mæring; men det vide vi jo ikke endnu.

H. P. S.

Grenaa BF. afholdt Søndag d. 3. Juli et Biavlermøde hos Gæstgiver Fløjstrup i Grenaa. Biavlslærer Therkelsen fra Rhonggaard gav først en Anvisning til Biernes praktiske Behandling. Derefter blev der aabnet for et Stæde i Urmager Kas-mussens Bihave og forevist og forklaret om Ingelens Udvikling fra Egget til Bi, samt forklaret Stadets Bygning, Indretning og Behandling. Derpaa holdt Hr. Therkelsen et Foredrag, hvori han omtalte nogle af de Uheld, der kunde indtræffe ved Bierne, og hvorledes disse bedst kunde afhjælpes, og om Indvintning, Udvintning og Foraarsbehandling. Der blev sluttelig stiftet en Forening med et Medlemsantal af 17, med Hr. Urmager Kas-mussen, Grenaa, som Formand.

Fra fremmede Lande.

England I de fleste Egne, hvor Honninghøsten nu kan betragtes som afsluttet, har Udbyttet været lidt under et Middelaar. Men et betydeligt Eftertræk findes ikke saa faa Stæder, og der kan Udbyttet endnu ikke angives.

Nord-Amerika. De fleste Beretninger melde om Tørke og et meget daarligt Udbytte. Stærke Familier have givet et ringe Overskud; men de svagere ere knapt nok komne i Kraft til at overvintre. Aarsagen hertil søges ikke alene i det ringe Medslag gennem denne Sommer, men ogsaa i den sidste Vinters meget ringe Snemængde og strenge Frost, saa at Hvidløveren mange Stæder „fros op“ af Jorden. Heddon anslaaer Udbyttet i N.-Amerika til $\frac{1}{3}$ af Middelhøst.

Gavnlige Bink.

Botabgning. I Egne, som mangle sildigt Træ, kan man allerede nu begynde at indstrænke

Bladsen i Stæderne ved at udtage nogle af de bagerste (yderste) Tavler. Svage Stæder kunne have for ringe Bygning til Indvintningen. Saa-danne Familier bør da ved Fodring opmuntres til at fuldende Bygningen. Stærke Familier kunne til Indvintning behøve 8 Normaltavler, middelstærke 6 og svage 4—5.

De tomme Tavler bør hengjæmmes saaledes, at de ere besyttede imod Møl og imod Mus. Den sikreste Maade er at anbringe dem i Kasser, i hvilke et eller andet stærkt lugtende Emne, der kan holde Møllene ude, lægges paa Bunden. Hertil kan anvendes tort Kamfer, der smulres, eller Terpentint, der hældes paa smaa Svampe, som hver omgives af en lille gjænnemhullet Blis. Kapsel. B. T. har nylig anbefalet Nafstalin, der fros paa Bunden; dette skulde være billigt. Vi have endnu ikke prøvet dette sidstnævnte Middel. Kassen med Tavlerne bør tillukkes tæt for at holde paa det lugtende Emne; er den utæt, da kunne Revnerne tilflistres med Papir.

Brevkasse.

Centralmødet. Dagen og Mødestedet er endnu ikke bestemt; men rimeligvis bliver det i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober i Silkeborg. Aarsagen til, at Mødestedet lægges saa langt op i Jylland, er den, at det næste Centralmøde (1888) vil blive afholdt i Kjøbenhavn i Forbindelse med Udstillingen.

Vi tillade os at minde om Lovens § 4, der bestemmer, at Forslag til Forandringer i Lovene maa indsendes fra Repræsentanter saa tidligt, at de kunne optages i Kundgjørelsen om Mødet (14 Dage før dets Afholdelse) og fra andre Medlemmer 1 Maaned før Mødets Afholdelse. Alle Forslag til Forhandling indsendes skriftlig til Præsidenten.

Biavlermøder.

Ribe Amts BF. afholder Møde Torsdagen den 20de August, Eftermd. Kl. 2, hos Gaardmand S. P. Silleren, Andrup pr. Esbjerg. Foredrag og praktisk Behandling udføres af Hovedforeningens Lærer C. F. Grønning; derefter Diskussion. Alle Venner af Bisagen indbydes.

Kundgjørelser.

100 R udbylget Honning, **prima Vare**, ønskes. Prøve med billigste Pris bedes sendt til Agent Ed. Kriel i Aalborg.

Min prisbelønnede

Vi-Bibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til Grønning, Vejrup, Bramminge.

Baaklæbnings-Stiftetter

til Honning (i 3 Månstre) og til Honningvin saas hos **Grølev**. 25 D. pr. 100, 1 Kr. pr. 500.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand saas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.

Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 D. pr. R. Forhandlere Rabat.

Trykt hos Chr. G. Torken i København.

Tidskrift for Bialv.

Udgivet af

„Danmarks Bialv-forning“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udkommer den 1ste i de 6 Vintermaanedes, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaanedes.

Kundtgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede

Nr. 14.

1 September 1887.

21de Aargang.

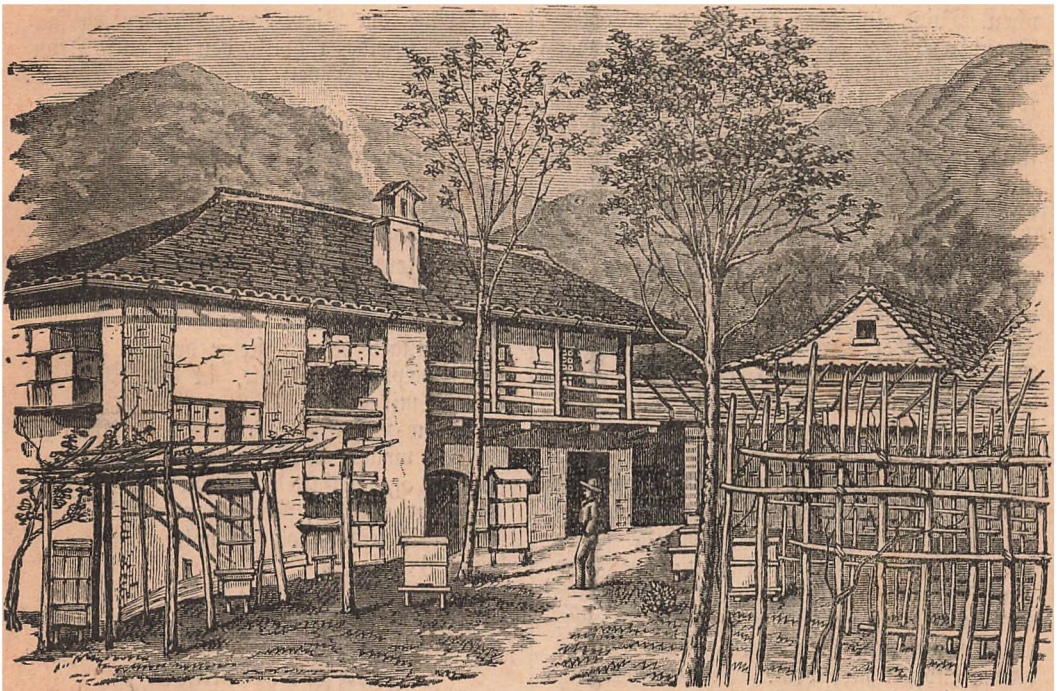

Fig. 43. Signor Jean Pometta's Bieri i Gubbio nær ved Bellinzona.

Besøg hos Dronning-Ablere i Nord-Italien og Krain.

(Af L. B. Blom i Welwyn, England.)

De mange forskjellige Meninger, som ere fremsatte i de sidste 3 Aar med Hensyn til de italienske Biers Fortrin eller Mangler, foranledigede mig til for den engelske Biers Skyld at aflægge et Besøg i Nord-

Italien for at studere dem i deres Hjemland og komme til en Afgjørelse med Hensyn til deres Egenstaber i Sammenligning med andre Bicer og særlig med vore egne brune Bier.

De, som omhyggelig have fulgt de offentliggjorte Beretninger om de italienske Bier fra deres første Indførelse hos os, ville erindre det forbausende Held, som for nogle

Nar siden opnaedes derved. Jeg kunde nævne mange Biavlere, som i flere Aar have holdt Italienerne, og som endnu fastholde, at de staa højt over vore brune Bier. Amerikanerne ere ligeledes endnu af den Mening.

Efter omhyggelig at have overvejet disse Kjendsgjerninger, kom jeg til den Anskuelse, at Aarsagen til de mange Klager, som i de senere Aar ere fremkomne mod disse Bier, maa antages at være: Indførelse i de sidste Aar af daarligere italienske Dronninger. De Biavlere, som for flere Aar siden indførte Italienerne, opretholdt Racen fra deres egne Stamstader (hjellden ved ny Indførelse). I Amerika er Forholdet det samme, idet man ogsaa der selv opklæffer Italienerne, og det maa erkjendes, at Amerikanerne med Hensyn til Dronningavl staa højest i hele Verden, om end enkelte Biavlere i England kunne maale sig med dem.

For at opnaa det bedste Udslag, bør vi uden Tvivl indføre de bedste italienske Dronninger og af dem avle Dronninger her hjemme, idet vi kun lejlighedsvis indføre ny for at bevare Racen. Paa denne Maade kunne vi bevare Raceus bedste Egenskaber og tillige faa Bier, der ere vante til vort Vejrslag. Thi det er en Kjendsgjerning, at det umiddelbare Afkom af de indførte Dronninger er meget mere tilbøjeligt til Sygdom (især Bugløb) end Afkommet af de hjemmeavlede italienske Dronninger. Og med de Hjalpe-midler, som den nyere Biavl tilbyder, er der ikke den ringeste Banffelighed ved at faa de hjemmeavlede Dronninger ægte befrugtede og saaledes at bevare Racen ren, hvis dette skulde være særligt ønskeligt.

De Anter, som ere fremkomne fra dem, som ere misfornøjede med Italienerne, ere: De taale ikke Vinteren saa godt, de samle ikke saa megen Honning som vore egne Bier, de ere ondskabsfulde og besværlige at behandle, og endelig have enkelte angivet, at en usædvanlig slem Form af Bi-Best er bleven indført med dem. Ved en fleraarig gennemført Undersøgelse af mange Bierer er jeg kommen til den Overbevisning, at de nævnte Anter ene skyldes Indførelse af flette Dronninger. I nogle Tilfælde kjendte Dronning-Handlerne slet ikke til Dronning-Avl og skaffede sig de billige Dronninger, som om Efteraaret folgtes, ved at gaa rundt og samle dem i Landsbyerne af de Familier, der skulde „tages op“. Paa denne Maade faas en hel Del udslidte altså gamle Dronninger eller ubefrugtede Drone-Mødre. I en Egn, hvor Bi-Best herskede, vilde jo Sygdommen følge med Dronningen til det fremmede Bieri, hvori den blev indført.

Jeg kjender et saadant Tilfælde, i hvilket en Husmand fik sine Bier ødelagte af Bi-Best ved Indførelse af en italiensk Dronning. Denne Maade: at skaffe Dronninger fra de dødsdømte Bier, saa jeg blomstre paa mange Steder (i et Tilfælde blev det drevet af Tjenerne hos en bekjendt Forhandler). Den Aarstid, paa hvilken jeg besøgte Italien, passede netop til den Handel. Jeg saa ogsaa adskillige Tilfælde af Bi-Best.

I andre Bierer gjorde man intet for at opklæffe særlig gode Dronninger, idet man hverken valgte de bedste Familier dertil eller sørgede for Opklækning af særlig dygtige Droner. Disse vigtige Hensyn bleve ganske oversete, idet man kun jøgte at skaffe det størst mulige Antal Dronninger i den kortest mulige Tid og med det mindst mulige Arbejde. Saa vidt jeg kan skjønne, bleve flere affendte uden at Affenderen var sikker paa, at de vare befrugtede. Fra min Erfaring som Biavlslærer kjender jeg saadanne Tilfælde, i hvilke den italienske Dronning først er bleven befrugtet her af vore egne Droner. Jeg har set Afkom af saadanne Dronninger, der selv vare ægte, men hvis Unger vare Bastarder. Ved at spørge om flere af dem, der avertere Dronninger til Salgs i Fastlandets og i Amerikas største Byblade, erfarede jeg, at de kun vare Forhandlere — Folk, som næppe vidste hvad en Dronning var. De kjøbte Dronningerne af Bønderne, og hele deres Del i Forretningen var at sælge dem. Jeg behøver næppe at fortælle, at disse Folk ikke ønskede mit Besøg.

Mine Besøg i Bierer strakte sig over Landet mellem Bellinzona og Monticelice og omfattede altså de bjergrige Distrikter omkring Norditaliens Søer, den lombardiske Slette og det bakkede Land omkring Bologna. (Fortf.)

Tæppe-Rammen.

I forrige Aargang (XX. S. 137) bragte vi vore Læsere en Beskrivelse af ovennævnte simple Redskab, som derfor i den sidst forløbne Vinter fik en meget udbredt Anvendelse. Vi have i Løbet af dette Aar modtaget mange Skrivelser, i hvilke der udtales Tak for den nævnte Beskrivelse, fordi „Tæppe-Rammen har vist sig at være et ganske fortrinligt Indvintnings-Middel, som enhver Biavlere let selv kan lave.“ Paa Grund af Sagens store Betydning skulle vi derfor nu, da Indvintningen er nær for Haanden, paa ny beskrive dette Redskab.

Tæppe-Rammen laves af 2—2½ " brede Lister. Vedstående Figur 44 viser dens Indretning. I Højstader maa Rammens ydre Maal nøje passe til Stadets indvendige Brede, i Trugstader maa Bredden være et Par Tommer større end Stadets indvendige Vide, saa at Rammen naar udover de indre Side-Vægge. Rammens Længde maa være saa stor, at den naar lidt længere tilbage end den Indstuds-dør, der begrænser Vinterlejet. Ved Tværlister, som ved Søm ere befæstede indeni Rammen, dannes de 5 Rum m, n, o, p og C. Over de 4 førstnævnte af disse Rum anbringes med Søm paa Listernes Kanter grovt Lærred, der altsaa lukker for disse Rum. Derpaa vendes Rammen, Rummene fyldes med Hattelse, og Lærred sømmes ligeledes fast paa denne Side. C danner Foderaabningen, som bør være mindst 4" i Kvadrat. Hertil laves en firkantet Prop, der kan lukke for denne Abning, naar den ikke skal anvendes til Fodring.

Bed Indvindingen lægges først et enkelt Tæppe af grovt ubleget Lærred eller Sæffetøj umiddelbart over Tavlebæerne. I dette Tæppe bør udfæres en rund Abning, som nøje passer udfor Tæppe-Rammens Foderaabning, og som dækkes med et Stykke forfattet Særtraadtvist (med c. 10 Master

paa Tommen). Ovenpaa dette enkelte Tæppe lægges Tæppe-Rammen, idet man nøje paafær, at den slutter tæt til Indstuds-dørens Overkant. Dermed er Stadets Indpakning til Vinteren affluttet, og man skal vanskeligt kunne finde en hurtigere eller lettere Fremgangsmaade, som tillige gjør det muligt uden Vanskelighed at fodre Familien om Vinteren eller i det tidlige Foraar.

I Stedet for at anvende en Træramme, kan man benytte en Madras, saaledes som af Hr. Grønning angivet (S. 112). Vi foretrække imidlertid Rammen, dels fordi den er meget lettere at lave, dels fordi den er mere holdbar. Tæppe-Rammen kan laves uden Tværlisterne, idet Foderaabningen da begrænses af et Stykke Pap eller Blik, der bøjes rundt som en Cylinder, og denne fasthys til Lærredet. Denne Maade har den Fordel, at Pakningen falder tættere ned paa Tavlebæerne; men en saadan Ramme er knap saa solid som den først beskrevne.

Vil man i den kolde Væretid fodre, da udtages Kroppen, og Foderglasjet anbringes i Abningen; men det bør nøje paafær, at der pakkes omhyggeligt med Klude omkring Foderglasjet, for at ikke Familiens Varmer skal undslippe gennem Foderaabningen.

Vagved Indstuds-døren kan man pakke med en lignende Ramme, der stilles lodret. Denne Ramme behøver dog selvfølgelig ingen Foderaabning.

Da det er Tæpperammens Bestemmelse at holde Varmen tilbage i Stedet, men derimod at lade de fugtige Damppe, som mest dannes ved Biernes Vandedræt, trænge ud og drage bort — saa er det aldeles nødvendigt, at der ovenover denne Ramme findes en Udgang for disse Damppe. Højstaderne bør derfor foroven under Taget enten være helt aabne eller have flere 2" brede runde Huller i Loftet, og Tagene bør saavel ved Trugstader som ved Højstader have en saadan Abning dækket med Særtraadtvist i hver Gav.

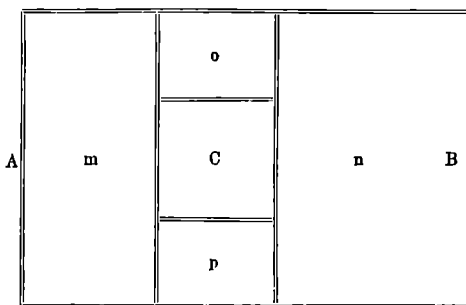

Fig. 44 Tæppe-Ramme til at anbringe i et Stabe ovenpaa det enkelte Tæppe. A Stadets Forvæg, B Indstuds-væggen, der dannes af Vinbuer, C Foderaabningen.

At begynde Viabl.

(Af Niels Rjar i Trunderup.)

Jeg købte 1882 et Rubestade af en af mine Naboer og betalte det med 8 Kroner. Jeg havde den Gang ingen videre Forstaaelse af den nyere Viabl; men det var min Agt gennem „Tidskrift f. Viabl“ og hos Biavlere at erhverve mig Kundskab herom. I Sommeren 1883 gav Stedet en god Sværm, som jeg satte i en Kube, saa nu havde jeg to Rubestader. Disse to Kubefolk skulde staa og formere sig ved Sværmning. Nu skulde jeg have et nyt Bihus med Plads til 2 Bifolk, da jeg til næste Sommer kunde vente mig 2 Sværme. Flere Biavlere raadede mig til at lave mine Bihuse selv, da Anlægget af et Bieri vilde blive for dyrt og ikke kunde betale sig, hvis man skulde have saa dyre Biholiger. Jeg var imidlertid gennem Bihabet kommen til den Opfattelse, at det gjaldt om at faa godt begyndt, og den første Begyndelse, jeg foretog ind paa den nyere Viabls Omraade, var, at jeg købte mig et af Hr. Pedersens dobbelte Trugstader. Dette har jeg ikke senere fortrudt, men glædet mig over og fortsat i samme Spor. Jeg har

lagt Mærke til, at mange Biavlere endnu ligge og kludre med daarlige Bihuse og have derfor heller ikke noget videre Udbytte af deres Bier. De vil nok ind paa den nyere Biavl, da de nok kunne se, at det kan betale sig; men de tør ikke vove nogle Kroner ved at kjøbe et godt og tidssvarende Bihus: Jeg vil sige til alle Begyndere: „Kjøb dog endelig et rummeligt, tæt og tidssvarende Hus, thi det betaler sig mange Gange i Længden. Og I, der have begyndt med de daarlige og i Reglen altsor imaa Huse, se dog, saa snart det kan lade sig gjøre, at blive fri for dem. At det kan betale sig, skal jeg give et Bevis for fra min egen Bihave. Jeg har ført nøjagtig Regnskab over alle Udgifter og Indtægter. I dette Foraar stod Regnskabet saaledes: Udgift 73 Kr. 65 Øre, Indtægt 33 Kr. 50 Øre, altsaa en Merudgift af 40 Kr. 15 Øre. Men jeg ventler at kunne tage mindst 100 Ø Honning fra mine Bier i denne Sommer. Derjom jeg kan faa 40 Øre for Hundet af Honningen, saa vil jeg faa alle mine udlagte Penge igjen, og jeg har da min Bistand som Overstid. Den teller for Tiden 7 kraftige Bifolk, hvoraf de 6 ere i gode tidssvarende Bihuse og et er et Stubestade. — Dette med Hensyn til Biholigerne.

Derneft vil jeg sige til alle yngre Biavlere: „Naar I have læst Eders Bibrad, gaa saa ikke ud i Eders Bihave og forjog alle de Kunstter, I have læst om — jeg har ikke til Hensigt at sige noget uforsvaret om disse Kunstter, jeg vil kun fra raade Begyndere at have med dem at gjøre —, thi I ere da ganske sikre paa at faa Eders Bistand ødelagt ¹⁾. Den Erfaring, jeg har samlet mig i den korte Tid, jeg har haft med den nyere Biavl at gjøre, gaar i den Retning, at man skal behandle sine Bier paa en simpel men naturlig Maade. Man skal komme Naturen til Hjælp. Det aller vigtigste for mig er Efterjynet sidst i August. Er et Bifolk da kraftigt og har det da rigeligt af Honning og smukt og godt Biværk og sidder det i et godt og lunt Hus, saa behøver Du i

Reglen ikke at bekymre Dig for dine Bier, og den første Betingelse er da tilstede for en god Honninghøst næste Aar.

Bi-Voks.

(Foredrag af Erslev ved Biavls-Udstillingen i Kjøge d. 30. Juli 1887).

Det af Honningbien frembragte Voks har i umindelige Tider været skattet som et værdifuldt Emne. Det anvendtes først kun til Lys, og disse vare i lang Tid saa kostbare, at det ansaas for ødselt at anvende dem endog saa i Tyrsternes Huse. Senere fandt Vokset en vigtig Anvendelse til Frembringelse af de kunstige Frugter, Skueretter og Blomster, som i Middelfalderen benyttedes almindeligt til Kryddelser paa de opdækkede Borde. Den Slags kunstige Blomster, som nu fabrikeres, kjendtes derimod slet ikke den Gang. Ved den katolske Gudstjeneste blev Anvendelsen af Vokslys efter Haanden saa udbredt, at denne blev dets Hovedanvendelse. I denne Henseende skete derfor ved Reformationen en stor Omvæltning, idet Protestanterne næsten slet ikke benyttede Vokslys. Vokset sauk derfor lidt efter lidt stærkt i Pris. I nyere Tid har dette Emne imidlertid faaet en meget alsidig Anvendelse, det er derfor atter steget stærkt i Pris, uagtet man nu ikke nøjes med alene at benytte Bi-Voks, men ogsaa Plante-Voks og Jord-Voks forbruges i betydelig Mængde.

Indtil det 17de Aarhundrede var man hildet i den Vildfarelse, at Bierne hente de Vokset i Blomsterne og bar det hjem paa deres Bagben (Kurven). Man høs en enkelt Forfatter træffer man en Anekte om Vokset virkelige Frembringelsesmaade; men Lærde som Swammerdam og Reaumur vare endnu i det 18de Aarhundrede hilde i den nævnte Vildfarelse. Først i Aaret 1792 kundgjorde Anatomisten Hunter en Underfølgelse, i hvilken han beskriver Biens Vokslommer og fortæller om Vokset Udveduing af Biens Legeme. Disse Sagttagelser ere jo senere bekræftede af mange Forskere. Vokset kan i en vis Forstand betragtes som Biens Fedt; men det aflejres ikke som andre Dhrs Fedt under Huden, altsaa i Legemet. Derimod dannes det som tynde Blade, et i hver Vokslomme, af hvilke der findes 2 paa Undersiden af hver Baglidsring. Disse Blade have en 5-tantet Form, Farven er som Berlemoder og Størrelsen 1 □ “. Da de dannes udvendig paa den fine Hud, falde de ofte ned under Byggearbejdet, og man kan derfor høs en stærk

¹⁾ Uagtet vi ikke saa sjældent give Anvisning til slige Kunstter i dette Blad, kunne vi dog meget godt slutte os til den erede Indfænders Advarsel. Man maa jo vel erindre, at dette Blad ikke alene søger sine Læsere blandt Begyndere i Biavl men ogsaa blandt ældre øvede Biavlere, der kunne ønske at blive bekendt med alt det nye, som fremkommer paa dette Omraade. Begynderen bør ikke indlade sig paa usikre Forsøg, men foreløbig holde sig til den fremgangsmaade, som mangeaaring Erfaring har godgjort at være formaalsføielig. Efter Haanden som han selv faar Erfaring og Øvelse, vil ogsaa han være i Stand til at gjøre Forsøg med det nye eller lidet prøvede. H. H.

Familie i Sommertiden træffe et stort Antal af disse Blade paa Bundbræddet.

Naar Bierne ville bygge Tavler, hænge de i Kjæder, som danne Buer, der hver har 2 Befæstningspunkter. Bierne hægte sig til hverandre ved Hjælp af de stærke grenede Kløver, som da vendes indad. De mange Buer danne tilfammen et Bundt som en Druckflase, og i denne frembringes en stærk Varme, som i høj Grad befordrer Voks-Uffjondringen. Allerede ved 16° Varme er Voksjet saa blødt, at det let kan æltes, og det er særlig denne Tilstand, der betegnes ved Udtrykket „blød som Voks“. Bier have paa hvert Bagben en Tang, med hvilken de let kunne udtage Bladene fra Vokslommerne. Bladene føres derpaa hen til Munden, hvor de gribes af Dverkfæberne, som anvende dem til Bygningen.

Nylig byggede Tavler kunne have en temmelig forskjellig Farve lige fra ganske lysgul til mørk citrongul. Fransmanden de Lahens lagde Mærke til, at Tavlerne ofte blev allermørkest, naar Treettet gav lys Honning, og omvendt, at Tavlerne bleve lyse, naar Bierne hentede mørk Honning af Boghvede eller Lyng. Han sluttede deraf, at Voksjets Farve ikke hidrorte fra Honningen men fra det Blomsterstov, som Bienen tillige fortærer, naar den udsveder Voks. Denne Antagelse har ogsaa fuldkomment bekræftet sig, idet den berømte Kemiker Dr. N. v. Planta i Schweiz forrige Aar har bevist det ad kemisk Vej. Voksjets Hovedbestanddele ere Cercin, der er fuldstændig opløseligt i Spiritus, og Myricin, der kun svagt opløses i Spiritus. Desuden indeholder det forskjellig organiske Emner. Farven blages let i Sollyset, naar Voksjet i tynde Plader udsættes derfor. Det viser sig da som hvidt, uden Farve og Smag og har et splintret Brud. Smeltepunktet er ved 52° Varme, og Vægtfyllden er 0,97.

Voksjets Frembringelse er meget besværlig for Bierne, og disse maa fortære en Mængde Honning under dette Arbejde. Det udføres vel for en Del om Natten, men ogsaa om Dagen bygges der i den gode Træktid, og de byggende Bier hindres da i at samle Honning. Da alle disse 3 Omstændigheder maa tages i Betragtning for at beregne den Udgift, som medgaaar til Voksbygning hos en Biavler — er det ingenlunde let nøje at bevare dette Spørgsmaal; men alle ere dog enige om, at Voksjets Pris, som er omtrent 3 Gange saa høj som Honningens, paa ingen Maade kan svare til den nævnte Udgift. Det direkte Forbrug af Honning for at frembringe 1 \mathbb{B} Voks skulde man antage lettere kunde bestemmes.

Det angives dog højt forskjelligt, lige fra 20 \mathbb{B} til 6. Netop de nyeste Undersøgelser angive 6 \mathbb{B} ; men tages baade Arbejdets Besvær og dets Tidsspilde i Betragtning, da vil denne Udgift næppe kunne beregnes til mindre end 12 \mathbb{B} Honning for hvert \mathbb{B} indbyggede Tavler. Det indses derfor let, at baade Udshygningsmaskinens Brug og Anvendelsen af Kunsttavler ved Biavlens have en overordentlig Betydning derved, at Bierne spares meget Byggearbejde.

(Fortf.)

Stemmeret i D.B.F.

I et tidligere Numer af Deres ærede Blad meddeles, at Kjøbenhavns Amts B.F. tæller 21 Abonnenter paa „Tidskrift for Biavl“. Bestyrelsen skal i saa Henseende tillade sig at meddele, at Kjøbenhavns Amts B.F. nu for Tiden tæller c. 260 Medlemmer, der iblandt 3 selvstændige Kredse i Frederiksborg Amt, som ere fuldstændig solidariske med Kjøbenhavns Amts B.F., have samme Emblem og samme Love som denne, ligesom de ogsaa skyldes K. A. B.F. deres Tilblivelse. Disse Foreninger have deres Hjemsted henholdsvis i Hørsholm, Farum og Slangerup, men desuden tæller K. A. B.F. nogle Medlemmer, bosiddende i Roskilde Amt, Sverige o. s. v., og af disse Medlemmer, saa vel som af de nævnte Filialforeningers Medlemmer have adskillige erholdt Medlemskort til D.B.F., mod Fremsendelse af tvitteret Postbevis gennem os.

Bestyrelsen for K. A. B.F.; der er af den Anskuelse, at Foreningen som Følge af foregaaende maa være berettiget til at erholde Stemmeret for 1 Delegerets Vedkommende paa D.B.F.s Centralmøde, tillader sig nu ved nærværende at rette det Spørgsmaal til den meget ærede Redaktion, om den formener, at denne Anskuelse er rigtig. Af Hensyn til Spørgsmaalets store praktiske Interesse tillade vi os at anmode om Optagelse af disse Bemærkninger i Deres ærede Blad, ligesom det er vor Afgjelt selv at underkaste Spørgsmaalet om Grænserne for en Amtsforenings Virkefreds en Drostelse i vort eget Organ.

Vi tegne med megen Agtelse ærbødigt
Bestyrelsen for
Kjøbenhavns Amts B.F.

* * *

Svar. For 1887 havde man i D.B.F. kun Postlisterne at rette sig efter ved Optælling af Amtens Medlemstal. Disse Lister ligge til Grund for de S. 108 angivne Tal. Fra 1. Januar d. N. have vi

tillige de undertegnede Begjæringer at anvende ved Optællingen. Denne Optælling vil først blive foretaget den 10. September for at dens Udfald kan meddeles den 15. Septbr. At Kjøbenhavns Amts BF. i Følge denne sidste Tælling vil vise sig at have over 25 hele Stemmer i D.B.F., derom tvivle vi ikke. Red.

Konningbien.

5 b. **Venen** ere derimod som Redskabsbærere meget forskellige hos de tre Former.

Forbenene ere baade paa Vaar og Skinneben forsynede med en Mængde grenede Samlehaar hos Arbejderne, medens disse Haar kun ere svagt eller slet ikke udviklede hos Dronningen og Dronerne. Derimod har Bagfoden og Skinneben hos alle 3 Former Kamme til Rensning af Djene og Følehornene. Den Kam, som ved at trækkes gennem Djenhaarene borttager Pollen og Støv, der ellers vilde hindre Synet, dannes af en Række Tørne, der staa krunt ud fra Bagfodens forreste Side. Langt mærkeligere er dog den Kam, som benyttes til Rensning af Følehornet. Denne findes paa den øverste Ende af Bagfodens indre Side i en cirkelformet Grube (se Fig. 30, B, b) og bestaar af c. 80 maa ikke videre spidse Tænder. Naar Bien vil rense sine Følehorn, løstes Forbenene op over Hovedet, saa at hver Bagfod glider henad sit Følehorn, indtil dette smutter ind i den nævnte Grube. Paa Skinnebenets nederste Ende findes et lille bevægeligt Segl (se Fig. 30, B, a), som derefter lukker Gruben paa Siden. Nu strækkes Forbenet frem, og derved bliver Følehornet trukket igjennem den nævnte Grube, hvor det renses af de 80 Tænder og Seglet. Denne beundringsværdige Indretning til Rensning af Redstabet for Følelse, Lugt og Hørelse findes ikke alene hos Bierne men hos alle Insekter, som samle Pollen, og hos hvert enkelt er den nævnte Grube nøjagtig tilpasset efter Følehornets Tykkelse. Hos Bi-Dronningen er Følehornet $\frac{1}{125}$ " tykt, Gruben har samme Maal. Hos Dronen er Følehornet langt tykkere, $\frac{1}{32}$ "; men Gruben passer dertil.

Mellembenene mangle selvfølgelig ganske disse Kamme, derimod ere de hos Arbejderne forsynede med Samlehaar. Hos disse findes tillige paa den indre Side af Skinnebenets Underkant en nedad rettet stærk Torn (Sporen, se Fig. 13). Dette Redskab benyttes af Arbejderen som et Slags Brækjern til at rive Pollenklumperne ud af

Bagbenets Kurv, naar Bien skal aflæsse sin Byrde i Stedet. Denne Spore findes dog ogsaa baade hos Dronning og hos Drone, fordi den tillige benyttes til at rense Bingerne.

Bagbenene ere imidlertid i højeste Grad udrustede til Udførelse af forskellige Arbejder; men denne Tilpasning findes ikke hos Dronning og Droner. Aaret er udrustet med stærkt udviklede Samlehaar. Skinnebenets udvendige Side danner den jaakaldte Kurv (se Fig. 30, A, c), idet Overfladen er en hul Kende, som paa begge Sider er krandsset af stive krumme Tørne, og foruden disse 2 Rækker Tørne er der en Række, som krummer sig op over Skinnebenet. Tørnene i Forbindelse med Kenden danner da et Hjemmested, som kan optage en stor Mængde Pollen. Den nedre Ende af Skinnebenet og den øvre Ende af Bagfoden danne en Tang (g), med hvilken Arbejderen kan udtage Voskladerne fra Baglivets Vosklommer. Endelig er Bagfodens udvendige Side forsynet med den jaakaldte Borste (A, d og Fig. 12 A). Denne bestaar af 10 Rækker korte Tænder, den ene over den anden. Naar Arbejderen samler Pollen i Blomsterne, da ser man jævnlig, at den lader Bagfodderne baade af Mellembenene og af Bagbenene glide langs ad Legemet hen over Bryjstet. Herved fyldes Borsten med Pollen. Naar den er fuld, skal Byrden flyttes op i Kurven. Dette sker ved at krydse Bagbenene jaaledes, at højre Borste glider fremefter gennem Tørnene i venstre Kurv og ombendt. Herved afgnides Blomsterstøvet og bliver liggende i Kurven. Naar Kurven er fuld, flyver Bien hjem og aflæsser sin Pollen med Sporen paa Mellembenet.

I Henfænde til Venens Længde og Størrelse, da bliver Dronningen Nr. 1, og det er naturligt, thi den skal stadig vandre fra Celle til Celle for at lægge Æg. Derefter følger Arbejderen, og sidst kommer Drone, der uagtet sin betydelige Størrelse og Vægt dog har de mindste Ven.

Til Begynderen.

September. (Af H. H. Hoffmann.) For Begynderen kan det ikke for ofte fremhæves, at han bør have en bestemt Plan eller faste Regler at gaa efter ved sin Bivavl; thi har han ikke det, da vil Resultatet let blive daarligt, og Interessen som følge deraf lidt efter lidt tabe sig. Den første Regel, som bør indskræpes, er, at man ikke maa høste mere fra sine Bier, end at de have tilstrækkeligt til Vinterophold og en

Del til Vaarforbrug. Djet narrer let og derfor maa Begynderen helst veje, hvad hvert Stede beholder. 30 B Honning, Blomstestøv, Kammer, Kager og Bier vil omtrent passe til et godt folkerigt Stede, selv om man vil fodre lidt om Foraaret. Mange anse det maaske for meget; men paa skovløse Egne, hvor Bierne ikke kunne faa nyderlig Føde af selve Naturen om Foraaret, vil det ikke være Tilfældet, og desuden, hellere for meget end for lidt. Har man i den travle Træktid ikke havt rigeligt Forraad af udtrukne Tavler at give Bierne til at sætte Honningen i, eller Honningtræktet til en Tid har været meget rigt, da ville Bierne have fylst Honningen i de Celler, hvoraf Yngelen er løben ud, hvorfor Dronningen har manglet Plads til fortsat Eglegniug; men da den største Del af de ældre Bier oplides ved anstrengende Arbejde i Marken i den Tid, saa vil Biernes Antal nu være aftaget meget betydeligt. Følgen heraf bliver, at selv om Bierne overvintre, saa staa man dog ved Foraarets Begyndelse atter med folkefattige Stader, der ikke kunne arbejdes op for hen i Sommeren. Den anden Hovedregel bliver derfor: Pas paa, at der i Staderne ikke er for saa Bier! Er dette Tilfældet, maa man hver Dag henimod Aften fodre jævnt med tynd Honning eller Skandisopløsning, og naar man samtidig sørger for at holde paa Varmen i Stedet ved Dækning, samt at der forved eller i Stadets Midte er tomme Tavler, eller i Mangel heraf et Par Kunsttavler, saa vil Dronningen lægge rigelig med Eg deri. De deraf udviklede unge Bier anses ogsaa for langt bedre og kraftigere baade til at staa Vinteren over, end de gamle halvoplidsede, som endnu findes i Stedet, og til at begynde Foraararbejdet, end de, som først fødes næste Vaar. Derved opnaas tillige, at Bierne saa ny Tavler, hvori der har været ynglet noget, til at staa Vinteren igennem med, og dermed er de bedst tjent; thi hverken rigtig gamle, mørke Kager eller aldeles ny udtrukne ere heldige dertil. Derfor bør ogsaa Boksbygningen eftersees, og hvad der kan undværes, bør udtages. De rigtig gamle Tavler omsmeltes tillige med de, der ere blevne bestadigede en Del ved Uflynngningen, hvorimod de ny udtrukne og de ubeftadigede opbevares til næste Aar, da man saa bruger første Sort til at yngle i og den sidste til at indsætte i Honningrunnet, naar der bliver godt Honningtræk. Men man maa passe paa at bevare dem fri for Møl, da de ellers blive skadelige at give Bierne. Det sker bedst ved straks efter Udtagningen at give dem et Svovlbad,

hvorved Fremgangen er følgende: Tag Udsætterfasjen, eller en anden med Lister, hvorpaa Kammerne kunne hænges, forsynet Klase, og ophæng deri de udtagne Tavler, lav en Svovlvæge, læg den paa en Underkop af en Blomstertoppe eller et lignende Underlag, antænd den og skyd den ind under Kammerne, men pas paa, at disse ere saa højt derfra, at de ikke kunne antændes deraf, luk derpaa for Klase og lad den staa tæt tildækket et Kvarterstid. Derefter udtager man Tavlerne, og har man ikke ret mange, kunne de opbevares hængende paa en Snor i Sovestammeret, hvormod man, dersom man har flere, helst maa stable dem ovenpaa hinanden og omsy dem med gammelt Linned, hvorefter de ophænges under Hanebjælkerne paa Loftet, til man skal bruge dem næste Aar. Eller man kan ophænge dem i et Stak, der er forsynet med Lister til at hænges Kammerne paa, dels ved Siden af, dels ovenover hverandre. I dette Tilfælde er det heldigst, om Stedet er nogenlunde tæt, og at der nedenunder er saa megen Plads, at en Underkop med en antændt Svovlvæge kan indskydes uden at bestadige Tavlerne, da man saa kan give dem et Svovlbad en Gang imellem, naar man frygter for Mollene.

Paa jollkare Dage med ren og tør Luft bør man, saa snart Bierne omtrent ere gaaede til Ro, efterse Staderne med Ritning og Malning.

Fra Fredsene.

Lørdag den 6. August afholdtes Møde i Nykjøbing af **Maribo Amts Bavlereforenings** Bestyrelse:

1. Da den paataente **Udstilling i Nykjøbing** har faaet en tilfredsstillende Tilslutning, bestemte man dens Afholdelse som tidligere averteret til den 9., 10. og 11. September.

2. Som Formand for Udstillingen valgtes Hr. Kammerjunker N. Tesdorpf, Pandebjerggaard, Næstformand B. Føste, Eremitagen pr. Sakskjøbing.

3. Det overdrøges Formanden for Ordningsskomiteen, H. P. Mikkelsen, Hasselo, at ordre de fornødne Børde n. m. i Udstillingslokalet.

4. Udstillingsgjenstande maa være til Stede senest Tirsdag den 6. September; Gjenstande, som blive sendte pr. Jernbane, besørger Komiteen fra og til Nykjøbing Station; Udstillere, som besørge dem med egen Befordring, kunne aflevere disse i Udstillingslokalet den 6. September fra Kl. 9 til 12 Formiddag.

5. Gjenstande indsendes under Adresse: Biavlsudstillingen i Nykjøbing Falster. Enhver anmeldt Gjenstand maa mærkes med det Nummer, som bliver Udstilleren tilsendt gennem Amtsforeningens Formand.

6. Udgangskort til Udstillingen tilsendes frit til Stiftets Redaktør.

7. Medlemmer af Bestyrelsen og Ordningsskomiteen bære et Tegn med rødt og hvidt Bånd.

8. Under Forudsætning af Dyrighedens Tilladelse foranstattes en Tombola; Gevinsterne bestaa i udstillede, af Bestyrelsen kjøbte Gjenstande.

9. Der valgtes 6 Dommere og en Opmand. Som Dommere valgtes Lærer Hoffmann, Højsmarke; Bjødstrup, Græshave; Lærer Højeen, Sjøstofte; Gmd. H. Chr. Rasmussen, Haared; L. Erikson, Dnslev; P. Sørensen, Bøtø; som Opmand B. Føste, Gremittagen.

10. Som Præmier uddeles et Beløb af 146 Kr. saaledes:

For Honning 6 Præmier: 10, 9, 8, 7, 6, 5 Kr.,

„ Voks 3 Præmier: 6, 5, 3 Kr.,

„ Mjød 5 Præmier: 10, 9, 8, 7, 5 Kr.,

„ Stader og Redstaber 3 Præmier: 10, 8, 5 Kr.,

„ levende Bier 1 Præmie: 10 Kr.

„ Syltetøj og Honningtager 3 Præmier: 7, 5, 3 Kr.

Medlemmerne gjøres opmærksomme paa, at kun Medlemskort for 1887 give fri Udgang for Medlemmer og deres Familie. Bestyrelsen.

Biavlsudstilling i Kjøbenhavn. Kjøbenhavns Amts BF. agter at afholde en Udstilling af levende Bier og Biavlsprodukter m. m. i Formanden, Hr. N. C. Mikkelsen's Have ved Sortedamslund Søndag den 11. September 1887 og de to paafølgende Dage. Til denne Udstilling, med hvilken der eventuelt vil blive forbunden en Tombola, gives der fri Udgang til at udstille Gjenstande vedrørende Biavlen ogsaa for dem, der uden at være Medlemmer af Kjøbenhavns Amts BF. vare Udstillere i Rosenborg Have 1886, ligesom de ogsaa have gratis Udgang til selve Udstillingen. De Gjenstande, der ønskes udstillede, maa være til Stede i Kjøbenhavn jernst den 9. September, og de ville blive befordrede frit til og fra Jærnbane og Dampskib. Anmeldelser modtages af Foreningens Sekretær, cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralleen 27, Frederiksberg, hvor ogsaa nærmere Oplysninger erholdes.

§ Biavlsudstillingen i Faaborg den 2.,

3. og 4. Oktober kunne deltage foruden Foreningens Medlemmer alle Biavlere i Fyns Stift samt Fabrikanter udenfor samme. Til Husflidsarbejder bliver der taget særligt Hensyn.

Foraauidt Midlerne kunne jtrække til, vil der blive uddelt Præmier og Diplomer. Anmeldelsesblanketter faas fra 1. Septbr. hos Hr. Handelsgartner Leonhardt, Faaborg, og maa være tilbagefendte til samme den 20. September. For at kunne æste Præmie fordres af Produfter: Honning 4 K, Mjød 6 Fl., Lifør o. l. 4 Fl., Syltetøj 2 Glas, Voks i Bløkke 2 K.

Gjenstandene maa være i Faaborg den 29. September. Transport fra og til Jærnbane og Dampskib fri. Udstillingen aabnes den 2. Oktober, Kl. 10 Form.

Foreningens Medlemmer og andre Udstillere have fri Udgang med Hustru og ukonfirmerede Børn. Udgaogstegn 25 Ore, Kort 50 Ore.

Udstillingen i Kjøge 29.—31. Juli afholdtes af Roskilde Amts BF. og af Kamjøs-Tune Herreders BF. Den var juukt ordnet i „Brindsens“ Have og tilstødende Lokaler. Foredrag holdtes af Fru Demant om „at begynde Biavl“, af Kantor Erslev om „Bi-Voks“ (se S. 128) og af Handelende Lomander om „Bisjotjelens Historie“.

Præmierne fordeltes saaledes:

I. Afdeling: Levende Bier.

2den Præmie: Dyrslæge D. Nielsen, Kjøge, for et Bistade med levende Bier. Hædersdiplom: Ole Larsen af Jersie for et Observationsstade.

II. Afdeling: a. Bistader, Redstaber m. m.

1ste Pr.: Gdbst. Jens Larsen i Bøddelev, for forskellige Bistader. 2den do.: Gdejer Jakob Larsen, for et Trugstade. 3die do.: Madsfinbygger J. Sørensen, Birtelev, for et do. 3die do.: Lommermester Frandsen, Herfølge, for en Udstygningsmaskine. 3die do.: Gdbst. Jens Larsen, Bøddelev, for en Kube med Dverfæt. Hæderlig Dmtale: Dyrslæge D. Nielsen, Kjøge, for en Udstygningsmaskine. Do.: Kantor Erslev, Kalundborg, for en Tavletpore.

b. Til Fabrikanter:

1ste Præmie: Fabrikant K. Pedersen, Tved, for et Trugstade. 2den do.: Snekker N. Larsen af Nashed, for et Trugstade. 3den do.: Snekker M. Boll, Øster Sølby, for et Trugstade. 3die do.: Bliffenslager Halgreen, Kjøge, for en Udstygningsmaskine. 3die do.: K. Pedersen, Tved, for en Skrallekurv. 3die do.: K. Pedersen, Tved, for Udstygningsmaskiner.

III. Afdeling: Honning og Voks.

I. Præmie: Lars Larsen, Karrebæk, for Honning. 2den do.: Skovfoged Rasmussen, Krageflov, for do. 2den Pr.: Godter Mads Nielsen af Tune, for do. 3die do.: Jordbruger S. Sørensen, Skildebronde, for do. 3die do.: Gartner Larsen, Billesborg, for do. 3die do.: Fru Bouline Larsen, Nykjøbing p. S., for do. i Glasflotte. Hædersdiplom: Svend Larsen, Bieverflov, for Honning. Do.: Jens Andersen, Karlstrop, for do. Do.: Bønder H. Andersen, Nashed, for do. Do.: Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, for do. Do.: Murermester Rindberg, Her-

følge, for do. Do.: Hans Jensen, Tune Hede, for Honning.

IV. Afdeling:

a. Forædlede Produkter:

1ste Præmie: Stoufoged Rasmussen, Krageskov, for Taffelmjød. 1ste do.: Mælteforpagter Andersens Hustru, Bridesløse, for Syttetøj. 2den do.: Doris Wamberg, Bridesløse, for Kirsebærvin og Citronlikør. 2den do.: Murmester Hindbergs Hustru, Herfølge, for Kager og Syttetøj. 3die do.: Haagenzen, Tranebjerg Samsø, for Taffelmjød. 3die do.: Fru Pouline Larsen af Nykjøbing p. Sjælland for Ribsvin. 3die do.: Fruen Nielsen, Kjøge, for Mjød og Kager. Hædersdiplom: Lærer Schmidt, Bjergsted, for Mjød. Do.: Stine Sørensen, Rorup, for Honningkager.

b. Til Fabrikanter:

1ste Præmie: Aug. Andersen, Slagelse, for Honning-Vrystmjød. Præmieværdig er tilkendt en af Konditor Arnezen, Kjøge, indleveret Samling af Honningkager. 2den do.: Fabrikant Salomon, Kjøbenhavn, for al. Mjød. 2den do.: Bager Hansen, Roskilde, for Honningkager. 3die do.: Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, for Honninglikør. Hædersdiplom: Rind. Gottschald, Holbæk, for Taffelmjød. Do.: Jordbruger Sørensen, Rildebrunde, for Mjød. Do.: Gaardbestyrer Jens Larsen, Bøddelev, for Mjød. Do.: Fabrikant Müllers Hustru, Kjøbenhavn, for Honningkage. Do.: Husflidslærer N. Sørensen, Rorup, for Honningkager. Do.: Ungkarl Ole Olsen, Jertie, for Syttetøj.

V. Afdeling:

Hjælpemidler.

1ste Præmie: Kantor P. Erzlev, Kalundborg, for Fodringsapparat m. m. 1ste do.: Kunstgartner Franz Wendt, Stt. Jørgensbjerg, for en Samling af Biplanter. 1ste do.: Bogholder Demant, Kjøbenhavn, for adskillige videnskabelige Hjælpemidler. 2den do.: Kunstgartner Wendt, Stt. Jørgensbjerg, for en Samling Frø af Biplanter. 2den do.: Hans Jantzen af Frøslev, for Tavlesporer. 3die do.: Schmidt, Sofievej, Kjøbenhavn, for Kunsttavler. 3die do.: Blikkenslager Halgreen af Kjøge, for Pipibe og Fodringsapparat. Hædersdiplom: Dyrhage Nielsen af Kjøge, for en Bogsamling om Bier. Do.: M. Bolk, Øster Jølyb, for Kunsttavler. Do.: Blandt N. S. Christensen, Himmelov, for do. Do.: Rasmussen, Svendborg, for do. Do.: Cand. phil. Borries, Kjøbenhavn, for en Montre med Bifjender. Do.: Fabrikant Fr. Pedersen, Tved, for Kunsttavler. Do.: Blikkenslager N. Pedersen, Brønderslev, for en Boks-Renssemåfine og Rensjapparat.

Ekko fra Staderne.

Sads herred, d. 15. August.

Viaaret har her været af daarlig Bestaffenhed, idet Blæsten og Tørken, som vedvarende har holdt sig hele Sommeren igennem, i høj Grad har hemmet Bierne i deres Arbejde. Dog er Udbyttet nogenlunde tilfredsstillende, hvor Bierne i Fjor vare indvintrede godt, og hvor Arbejdet i Sommerens Løb er gjort i rette Tid og med behørig Omhu. Af saadanne Bistande ville vi gennemsnitlig kunne regne 40 R pr. Stade, og her kan endog paavises Stader, som kunne give 60 R. Med Ingelansætningen gaar det ret godt, trods det daarlige Vejr. Mine Stader have endnu

Ingel i 8 a 10 Normaltavler; men jeg har ogsaa animeret dem til Ingelansætning ved hver anden eller tredie Dag at give dem Tavler til Afslutning. Naar de blive færdisge med Afslutningen, vil jeg vedblivende give et lukket Foder om Aftenen til Udgangen af denne Maaned for at faa Staderne stærke af unge Bier til Indvintningen.

Jeg har kjøbt Deres „Fører i Biaal“, og maa udtale min Tak til Dem for denne Bog, som jeg anser for den bedste danske Bi bog, der er udfkommen til Dato. N. S.

Bejle-Eggen, d. 8. August.

Her paa Eggen have vi Grund til at være tilfreds med Udbyttet af vore Bier i Mar. Jeg mener, at vi i Gjennemsnit kunne jatte det til 60—80 R pr. Stade. 3 Juli have vi næsten intet Træk havt, hele Udbyttet kom i Juni. F. V. E.

Rord for Limfjorden.

Her paa Eggen i de forskellige Kredse af A. A. BF. har Sommeren 1887 for Biernes Bedkommende været herdet slet. Af Sværme ere paa sine Steder kun komne faa, andre Steder slet ingen, af Honningtræk har der kun været nogle enkelte gode Dage, men vi haabe paa et godt Efteraer. Jeg er for lidt praktisk til at turde udtale mig videre om Biaalen; et tør jeg dog fremsætte gennem egen og andres Erfaring, at gode Stader fra sidste Mar foraarshodrede og derfor tidlig uddiklede Folk i Mar have hævdet deres Fortrin frem for de svagere. Honninghøsten her bliver 0. Af Moder med praktisk Undervisning er der holdt en Del, og flere ville blive afholdte i September Maaned. A. J.

Boeslunde, d. 11. August.

Honninghøsten er nu forbi her for i Mar. Udbyttet for mit Bedkommende har været godt, der er flere her paa Eggen, der klage, dertil har jeg ingen Grund. I Fjor gav mine Høstader det bedste Udbytte, men i Mar er det langtfra Tilfældet. Jeg har høstet 700 R af 20 Stader, hvoraf imidlertid de to kun have givet meget lidt; men jeg har af et Trugstade høstet 150 R Honning; det er et Udbytte, som jeg ikke før har kjendt Mage til, og det slaar et stort Slag for Trugstaderne. Stedet var meget folkestærkt fra Foraars-tiden; men i den egentlige Træktid syntes jeg ikke, at det var faa meget stærkere end de andre. Det havde imidlertid tidlig fyldt Tavlerne nede i Stedet med Honning, saa Ingelansætningen derved forhindrede i den trable Tid, og i Rassen ovenpaa med meget lade Kammer vil Dronningen ikke lægge Eg. Jeg tror nok at

det er rigtigt, at Dronningen nødig gaar over en fuld tilbæffet Honningtable med sine Vng. Yngel var der hele Tiden, men kun lidt, og Bierne Mængde aftog stadigt; men Honning samlede de. Der er et Middel til en tidlig Yngelaffætning, som jeg vil fremhæve, det er bedre end Tilfætningen af Kunsttavler og kan anvendes tidligere og uden Fare for Modløshed eller for at bringe for store aabne Rum i Staderne om Foraaret i den kolde Tid. Man maa selvfølgelig ogsaa i dette Tilfælde pakke lunt til, især ovenover Stabet. Det er et Middel, der erstatter, ja langt overgaar baade Fodring og Tilfætning af Kunsttavler. Jeg sagde Dem vist, at jeg fodrer aldrig, jeg er bestemt imod kunstig Fodring. Jeg indvintret godt og sørger for at have fulde Honningtavler baade til silbige Sværme og stærke Vædere.

Silbige Sværme lægger jeg for Resten ikke Vind paa, dem følger jeg for en Slit eller sætter dem ind igjen, hvor jeg har Mening om, jeg kan faa dem til at blive. Men nu kommer Midlet! Sefam kommer! Hvad er Sefam? Ja, nu kommer det: Man tager, som der staar i Røgebogen, en fuld og regelmæssigt Honningtable, vel skiftet til Arbejdsyngel, den skræller man Cellelaagene af, paa en Tid, da der er Blomsterstøv og Vand, før

kan det ikke nytte, lidt Vand kan heldes i en tom Table, og denne med Honning fyldte Table sætter man frem i Stedet imellem to Yngeltavler; saa Dage efter er den fyldt med Yngel. Samme Aften, man har gjort det, vil der være en ualmindelig Varme i Stedet, og Bierne kunne summe som efter en varm Trækdag. Dette Eksperiment kan gjentages, indtil man mener, at Bierne ikke kunne passe mere Yngel, og saa, som sagt, passe paa, at Varmen kan blive ved Bierne: et lunt Dække. — Jeg ser, at man hos Dem vil have et Honningubsalg. Det have vi forsøgt her, men det vilde ikke gaa. Smaafolk, som et saadant Udsalg nærmest skulde gavne, komme mange Gange med nogle faa B til Udsalget, og naar Udsælgeren skal til at bruge det, er det ikke godt, der maa saa sættes en mindre Pris paa det, og disse

Folk er misfornøjede, og flere andre Ulemper. Jeg tror, at Hr. Hoffmanns Forslag er mere praktisk. Blot man kan faa Folk til at spise Honning, og man passer altid kun at sælge ren og god Honning, saa finde de nok Biavleren. Men vi faa endda en Del tilovers, som skal paa Markedet. Et Udsalg i Kjøbenhavn og maaste et Par andre større Byer, det er min Mening med Udsalg. Jeg har f. Eks. i Nar solgt 150 B fin hvid Honning til Kjøbenhavn. For at faa det solgt, maatte jeg lade det gaa igjennem en Kjøbmand i Slagelse (forretningsmæssigt talt, figurligt naturligvis). Det maa kunne undgaaes. S. H.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 81. **Bumpning.** Hvorledes kan man løsne Tavlerne i en honningfyldt Kube, naar denne er smalle fornedet end midtpaa, og man nødig vil ødelægge Kuben? (E. M.)—S.: Dette sker lettest ved Bumpning: De fleste Bierudtrommes af Kuben, og hvis denne i Toppen har Binde til at fastholde Ragerne, da udtages helst disse Binde ved at fæere et Hul ligeud for den ene Ende af hver Binde. Derefter holdes Kuben saaledes med begge Hænder, at Tavlerne faa den i Fig. 45

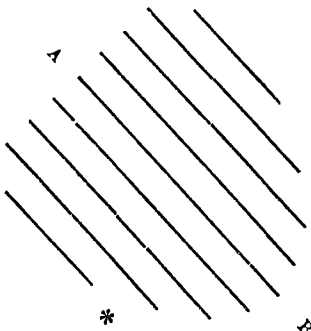

Fig. 45. Bumpning af en Kube. A Kubens Munding, B dens Top. * det Sted, der modtager Støbet.

angivne Retning, og man giver derpaa Kuben et stærkt Bump imod Jorden paa det Sted, som er angivet ved en Stjerne. Ved dette Stød ville de tunge Rager brydes løse fra Kuben, særlig de 4—5, der ere længst fjærnede fra Jorden. Stilles derpaa Kuben med Spidsen nedad i en Spand, da er det let at udtage de løse Tavler en ad Gangen, afbørste Bierne og lægge Tavlerne paa et fladt Fod under en tom Sæt. I Kuben bliver der da Plads til med en lang bøjelig Kniv at fæere de øvrige Tavler løse. Er der Kasse under Kuben, da bør den fæeres løs inden Bumpningen.

Nr. 82. Tillad mig en Forespørgjel i Deres ærede Blad angaaende Behandlingen af raaden Yngel. I forrige Udgang for 15de Juni, Side 80, angives Raffien som et probat Middel; havez nogle nye

Midler dertmod? Jeg har et Trugstade, hvoraf jeg har udtaget 6 Tavler, de have en væmmelig Lugt, der er Yngel i af enhver Alder, fra frisklagte Vg til fuldt udviklede Bier, men der var ogsaa sunde Bier, som kom frem under Operationen. Jeg lod dem beholde de fundeste af Tavlerne og gav dem 2 ny Kunsttavler. Det er en Forsværm fra 23de Juni. (J. B.) — **S.**: § XX. S. 97 og 103 findes alle de for Tiden betjendte Midler mod Bi-Best omtalte tilligemed deres Anvendelse. Vi anse Salicylsyre og Carbolysyre for de sikreste Midler.

Nr. 83. Har en Mand Ret til, naar hans Bier sværme og flyve ind i en anden Mand's Have, at tage dem, naar han kan følge dem? Og er det lovligt uden videre at gaa ind i andres Have for at følge en Bi-Sværme? (H. J. T.) — **S.**: Ja, naar han erstatter den Stade, han volder paa Hegn, Urter, Blomster eller andre Gjenstande.

Nr. 84. Jeg har 2 befolkede Trugstader, som jeg ønsker at forene samt dræbe Moderbien i dem begge og indføre en ny. Er det heldigst at indføre den unge Dronning i det ene Stade nogle Dage før Foreningen, eller kan det ske samtidig? De 2 Trugstader staa c. 3 a 400 Alen fra hinanden og kan ikke daglig flyttes, dertil maa de over Landevej og fremmed aaben Mark; men den største Del af Folket gaar vel ikke tabt derved paa denne Tid, om de nu blive flyttede den nævnte Bejlsængde paa en Gang? (A.) — **S.**: Naar De ved Foreningen overbruser begge Familier med stærkt lugtende Sukkervand, ogsaa den nye Dronning, og derefter hænger Tavlerne sammen afvekslende fra begge Stader, da kan Dronningen indføres samtidig med Foreningen.

Hvis De ikke mere har synderligt Træ og hvis det Stade, der skal flyttes, staa ene (uden andre Bier nær ved), da kan De uden stort Tab flytte dette Stade om Aftenen hele Bejlsængden. Staar der Bier tæt ved det, da ville Arbejderne fra det flyttede Stade for en Del tage sig ind hos dem.

Et og andet.

Undig Honning. I „Nineteenth Century“ fortæller Frk. Gordon Cumming, at hun i en Beretning fra det 12te Aarhundrede har fundet følgende: Abballatif, en rejsende, fortæller, at en af hans Venner fandt i Gravene i Gizah (Egypten) en Krukke, der var omhyggeligt forseglet. Han aabnede Boksækket og saa da, at den indeholdt „undig Honning“. Han kunde ikke modstaa Fristelsen og spiste en Mængde af den; men

pludselig blev han standset i sit Maaltid ved at finde et Haar i Honningen. Han undersøgte nu Krukken nøje og fandt da et velbevaret Lig af et ægyptisk nyfødt Barn, smykket med Subler. — Han fortæller ikke, hvordan Vennen befandt sig efter det Maaltid!

Bacillus minor. Den engleste Naturforsker og Biavler Cheshire har opdaget en ny Bacil hos Bierne, og han har givet den ovenstaaende Navn til Forskjel fra Bacillus alvei, der frembringer Bi-Best. Ogsaa denne nye Bacil angriber Yngelen og kan dræbe den; men Bierne formaa selv at udrense de døde Nymfer, og de frembringe ikke den hæslige Stank som Bi-Best. Vi staa rimeligvis her ved en Begyndelse til Opklaring af den gamle Strid om de to Slags „Raaden Yngel“, den ondartede, som er den egenlige Bi-Best, og den milde, som kan helbredes uden Lægemidler, naar blot Familien faar rigelig Mæring. Da den sidste Form i Klar har vist sig flere Steder i England, vil denne Sag forhaabentlig snart blive nærmere belyst af dette Lands dygtige Forskere, og vi skulle da bringe nærmere Meddelelse derom.

Om Dækning af Trugstaderne. (Af Hoffjærgemeester N. Brun). Naar man foretager Hoved-Honninghøsten, er det raadeligt i Trugstaderne ligesom i Høfstaderne at anbringe tynde Dækbrædder af c. 2½ " Brede paatværs af Stedet over Kammerne, og der, hvor det største Honningforraad til Winterbrug befinder sig, at indlægge et bredere (c. 4 ") Dækbrædt med Gul i Midten, for at kunne forbygne Bierne baade med Vand og Honning, uden paa nogen Maade at forstyrre dem, naar de i den kolde Mærstid trænge dertil. Gullet bør være saa stort, at et omvendt I W's Honningglas, saaledes som de nu gaa i Handelen, bekvemt kan trykkes ned deri, og Brædtet maa helst være dobbelt, altsaa være sammensat af to Smaabrædder, hvert med sit Gul, som passe sammen. For at Bierne ikke skulle komme op, medens man sætter Foderglasfæt paa, bør der anbringes et galvaniseret Staaltraadsnet, hvis Maister ere saa snævre, at Bierne ikke kunne krybe igjennem. Dette lægges over det nederste Gul. Det forhindrer dem ogsaa i at gjenmemgnave Lærredet, hvormed Glasfæt overbindes, og i at krybe op i dette, hvoraf det saa i den kolde Mærstid er vanskeligt at faa dem ud og ned til Staldbreddene igjen. Da Bierne fastlime disse Dækbrædder, bliver Stadet ogsaa derved mere tæt og lunt om Winteren. Om Sommeren kunne de undværes, men jeg bruger dem dog.

Gavnlig Vinf.

Vynghonning og Boghvede-Honning er ofte saa seer, at den er vanskelig at udslynge. Derfor bør saadan Honning udslynge i den Bierne begynde at tildekke den. Der vil dog altid blive nogle Tavler, som ikke kunne udslynge. Disse kunne behandles med en Honning-Klemmer eller med en Honning-Pressje. Med begge disse Redskaber presses Honningen ud, og Bøffet bliver tilbage i Beholderen. Arbejdet bør udføres tæt ved en varm Duv.

Uffald fra Honning-Udslyngning (de affrættede Raag) og udslyngede Tavler kunne anvendes som Efteraarsfoder, idet de indfattes lidt ad Gangen i Staderne om Aftenen for at renses af Bierne.

Indførelse af Dronninger kan foregaa endnu i denne Maaned, men ikke gjerne senere, fordi Dronningstift altid vil bevirke nogen Uglægning, og denne er ikke ønskelig længere end hen i Slutningen af September.

Forraadets Størrelse bør rette sig efter Familiens Størrelse; men det er altid de stærke Familier, der staa sig bedst om Vinteren og give det største Udbygge om Sommeren. En stærk Familie behøver 8—10 Normal-Rammer til Indvintning og et Forraad af 25 K er ikke for meget til dens Brug fra September til Marts. Det er altid det heldigste ikke at behøve at begynde Vaar-Fodringen tidligere end midt i Marts.

Roveri kan meget let begynde i denne Tid, særligt naar Vejret er godt. Indskrænk derfor i Tide Stadernes Indgange (se S. 116).

Brevkasse.

Manglende Numre af denne Aargang ville kunne erholdes frit ved Henvendelse til Postvæsenet. For Numre af Aargangen 1886 betales hos Redaktionen 15 Ore pr. Nr.

Begjæringer, som skulle komme i Betragtning ved Optælling af Stemmerne til næste Centralmøde, maa senest 4 Dage før Mødet være Sekretæren i Hænde. At en Amts-kreds har Medlemmer i andre tilstødende Amter, i hvilke den tillige virker, kan næppe anses for ulovligt.

Holstebro BFs Medlemmer anmodes om inarest muligt at aflevere de laante Bøger til undertegnede uden Hensyn til om de tilhøre Foreningen eller ere min privat Ejendom. Vorbed.

Optællingen af Begjæringer foregaa den 10. Septbr. D'rr. Kredsfornønd anmodes derfor om at indsende alle udfyldte Begjæringer senest den 8. for at de kunne komme i Betragtning ved Angivelsen af Amtskredsens Stemmetail.

Stalenske Dronninger. Den nye Sending omfattede 20 Dr. og ankom her den 22.—25. August. Der er altsaa i det hele indforfrevet 28 Dr. af denne Race, saa at en grundig Prøve nu vil blive foretaget med den her i Danmark. En **3die Sending** vil endnu kunne forskrives, naar Bestillingerne ere os i Hænde senest 9. September. Prisen paa disse vil blive 4½ Kr., og de ville kunne være her den 20. Septbr. Dette bliver den sidste Sending, vi tør indlade os paa i Aar.

Biaulermøder.

Stovby Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 11. September Kl. 2 i Gaarslev Kro. C. F. Abildgaard.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde den 11. September, Kl. 2, hos Rasmus Sjølander,

Brudager, Stovring. Praktisk Efteraarsbehandling og Forklaring om Indvintning af Bierne. Alle Biverne indbydes. H. P. Rasmussen.

Ribe Amts BF. holder Møde Søndagen den 4. Septbr., Eftm. Kl. 2, hos Mickelsen's Enke i Bong, Nykirke Sogn, og Søndagen den 11. Septbr., Eftm. Kl. 2, hos Gdejer Hans Nielsen, Villedbøl pr. Ribe. Begge Steder vil Biaulslærer C. F. Grønning komme til Stede og holde Foredrag samt give Undervisning i praktisk Behandling. Venner af Biaulslægen indbydes. C. F. Grønning, Smd.

Under **Udstillingen i Nykjøbing paa Falster**, som aabnes den 9. Septbr., vil der blive holdt Foredrag hver Dag. Tiden og Klokketallet vil nærmere blive bekendtgjort i de stedlige Blade og i Udstillingslokalet. Som Foredragsholdere have vi faaet Løfte af vor ærede Præsident Hr. Wendt, Røstilde, Gartner Andersen, Nyborg, og Fru Demant, Kjøbenhavn.

Saafernt et tilstrækkeligt Antal Deltagere melde sig inden den 10., Kl. 12 Middag, vil der blive afholdt et Fællesmaalid den 11., sidste Dag, Kl. 7 Aften. Medlemmer af D.B.F. samt enhver, der har Interesse for Sagen, byde vi herved Velkommen i vor Midte ved Udstillingen. Bestyrelsen.

Saarby Kreds holder Møde hos Stomager H. Hansen, Strandby, Søndagen den 11. Septbr., Eftm. Kl. 2. Praktisk Behandling af Bierne vil finde Sted, og Forlaget om Kredens Tilslutning til Svendborgfredsen vil blive sat under Afstemning. Talrigt Møde ønskes. H. P. Bentzen.

Frugtgjorelser.

Centralmøde

afholdes Søndag den 25. Septbr., Kl. 1 Eftm., paa Hotel Dania i Silkeborg, hvortil d'rr. Delegerede forventes at give talrigt Møde.

Forhandlings-Gjenstande:

1. Udstillingen i Kjøbenhavn 1888.
2. Fremlæggelse af Regnskaberne 1884—86.
3. Budget for 1888.
4. Valg af Revisorer for Regnskabets 1887.
5. Baudrelæerne i 1888.
6. Opbevaring af Foreningens Ejendele.
7. Bogsamlingen.
8. Smaafristerne.
9. Dpretelse af Honning-Udsalg.
10. Tidskriftet.
11. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Frank Wendt,
f. L. Præsident.

Min prisbelønnede

Bi-Bibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til Grønning, Vejrup, Svamminge.

Paatlebnings-Stifter

til Honning (i 3 Mønstre) og til Honningvin faas hos **Erstev.** 25 D. pr. 100, 1 Kr. pr. 500. Honningklemmerne og Boksmeesterne ere nu antomne.

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbed** i Holstebro til billige Priser. Godt rent Boks tages i Bytte mod 35 D. pr. K. Forhandlere Rabat.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kallundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Rundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Émie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indryktele.

Nr. 15.

15 September 1887.

21de Aargang.

Honning-Salg.

Man har en gammel Talemaade, som lyder saaledes: „Landmanden bliver aldrig tilfreds“. Vejret er enten for kolbt eller for varmt eller for tørt eller for vaadt. Er Sædpriisen høj, ja synes Høsten ham for lille, og hvis Høsten er rigelig, ja saa er der de lave Priser at klage over. Paa ganske lignende Maade gaar det med mange af vore Biavlere: Er Honninghøsten ringe, ja „hvad kan det saa hjælpe med de høje Priser“, og har man høstet megen Honning, „saa er det ikke muligt at blive af med den“. Saa hører man Klager over den slemme D.B.F., der ikke straks kommer og tjøber af Honningen til en god Pris. Saadan en Forening har hverken „Midtpunkt“ eller „Foretageljesaand“. Ja, der er vel endog nogle, som gaa saa vidt, at de ville have Foreningens Hoved (Præsidenten) boende i — Kjøbenhavn; det skulde naturligtvis være en Grosserer, der handlede med søde Varer, og som aldrig kunde saa Honning nok. Vi have endogjaa en Gang hørt en Biavler udtale, at D.B.F. gjorde stor Skade ved at udbrede den forbedrede Biavl saa stærkt, fordi der stadig frembragtes mere Honning, og denne maatte derved synke i Pris. Vi tillod os rigtignok dertil at svare, at den Udtalelse var en Ros for D.B.F.; thi dens Hovedformaal er ubetinget: Udbredelsen af den forbedrede Biavl, medens Arbejdet for en bedre Af-

ætning for Honning derimod altid maa være et langt mere underordnet Formaal for en saadan Forening.

Da flere af vore Læsere maaste her ville spørge: Hvorfor? skulde vi nærmere begrundede denne Mening. Et udbredt Biavlen er en Sag, der fortræffelig egner sig for en saadan Forenings Virksomhed; men at sælge Honningen ligger langt bedre for den enkelte Biavlens Egener. Derfor ser man i de allerfleste lignende Foreninger et ganske tilsvarende Forhold. Landboforeningerne arbejde paa Landbrugets Forbedring; men mon de tillige besørge Salg af Sæd og Kreaturer? Nej, det overlade de til de enkelte Landmænd. Fjerkræ-Foreningen søger at udbrede og forbedre Fjerkræavlen; men mon den Forening tillige skaffer Folt af med Æg, Kyllinger og Høns? Nej, det overlades til den enkelte Fjerkræavler selv at besørge det Salg. Noget ganske andet er det, at en slig Forening kan vejlede og støtte sine Medlemmer ved Salget. I den Henseende har D.B.F. mange Gange lagt sin gode Billie og Evne for Dagen, og efter Haanden som Foreningen faar en fastere Organisation i alle Landets Egne, vil der i denne Henseende kunne udrettes stedse mere og mere.

Biavleren kan paa mange Maader selv arbejde hen til at opnaa en god Pris for sin Honning ved

1. At fare i Mag med Salget. Honninghøsten foregaar jo outrent samtidig

i hele Landet, dog omtrent en Maaned tidligere ved den forbedrede Viabl end ved Rubebiablen. Saa snart Honningen et høstet, ønske de fleste Viablere at sælge den. Dette anse vi for en stor Fejl. Det er ikke med Honning som med Sæd, at dens Pris er højest straks naar den kommer frem i Handelen. I de sidste 16 Aar har Honningprisen i Almindelighed været c. 50 % højere om Vinteren end om Sommeren. Det er jo ogsaa ganske naturligt, at Prisen trykkes om Sommeren, naar alle ville have solgt. Endnu mangle vi ganske „Spekulationen“ i Honninghandelen. Det kunde ellers udmærtet lønne sig for en Handlende at købe Honning nu til c. 40 D. pr. K og at sælge den igjen i Løbet af Vinteren til 70 D. pr. K. Men en saadan Handel maa besørges af en privat Mand, ikke af en Forening.

Naar vi tilraade Viablere at vente med Salget, da mene vi ikke „at vente, til nogen kommer og byder ham den høje Pris“, det kunde maaste vare for længe. Han maa lejlighedsvis forhøre sig om Priserne, og naar de ere gode, maa han selv gjøre sit Tilbud.

2. At fremstille Honningen i den renefte, smukkeste og mest tiltalende Form. I denne Henseende staa en Mængde af vore Viablere endnu saare langt tilbage. Hvor ofte ser man ikke Honningen faldt i en grim Verkrutte overbundet med et smudsigt Klæde. Naar man løser Uldgarnstraaden op og aftager Klædet, finder man ofte i Krukken en Vare, der har en broget og ujævn Overflade, som giver den et lidet tiltalende Udseende. Det er en nem Fremgangsmaade, men den er dyr; thi den koster let ligesaa meget, som kan faas for sllig Honning, eller med andre Ord: den samme Vare, vel behandlet og smukt fremstillet, vilde let faa dobbelt saa høj en Pris.

Honningen bør have en ensartet Farve. Dette opnaas ved aldrig at blande Honning-Mængder, der ere udslyngede til forskjellige Tider, og ved at holde mørk Honning af det silbige Træel eller af gamle mørke Tavler adskilt fra den lyse. Endogsaa den lyse Honning kan forteres i gul og hvid Honning, og denne sidste kan da opnaa en høj Pris.

De Beholdere, hvori Honningen fremstilles til Salg, bør være saa smukke som mulig. Glas er vel det mest tiltalende;

men til større Honningmængder er det for stort. Dertil maa man derfor anvende smukke hvide Krukker eller Blikkar. Honningen bør stummes godt, inden den helbes paa Beholderne, da der ellers vil samle sig fine Voksdele paa Overfladen. Glas eller Krukker kunne overbindes med Pergamentpapir, som gjøres vaadt, naar det overbindes. Det kommer da til at sidde smukt glat og stramt, naar det bliver tørt. Man tilbinder ikke med Uldgarn, men med fast, jævnt, hvidt eller rødt Sejlgarn. Blikkar forsynes med et tætsluttende Bliklaag.

Renlighed bør skinne ud fra enhver Ting, der tilbydes til Menneskesøde, altsaa ogsaa fra Honningbeholderne og Honningen selv. Derfor bør disse Beholdere vaskes og aftørres omhyggelig, inden de benyttes, og efter at de ere overbundne, bør de paa ny tørres udvendig med et vaadt Klæde, saa at intet Spor af den klæbrige Honning findes udenpaa.

Endelig forsynes Beholderen med en smuk Etikette, der angiver Indholdet og maaste tillige Viablere's Navn. Naar Navnet angives, da skal dette nærmest være som en Sikkerhed for, at Indholdet er en ren og god Vare og tillige som en Anvisning til, hvor man kan faa mere af samme Slags.

(Sluttes.)

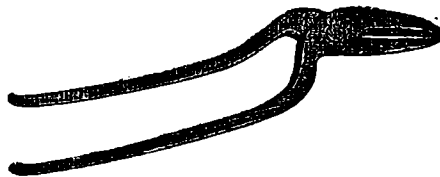

Fig. 46. Stallenst Tavletang.

Besøg hos Dronning-Vlere i Nord-Italien og Krain.

(Af Th. B. Blom i Welwyn, England.)

(Fortfat.)

Jeg kan straks udtale, at jeg foretrækker Bierne fra Bjergene, fordi de synes at være stærkere og mere haardføre. Ogsaa med Hensyn til Honning-Samling vare de, saa vidt jeg kunde skjønne, dygtigst. Bierne fra disse bakkede Egne maa ogsaa antages bedre at passe til vort Vejrslag. Jeg besøgte et meget stort Antal Bierier, alligevel kan jeg tælle paa Fingrene af min ene Haand de Dronning-Vlere, der virkelig kjendte noget til dette Arbejde, og vil jeg kun medregne dem, der satte en Stolthed i at frembringe gode Dronninger, og som anvendte virkelig videnstabelige Midler for at sikre sig saadanne — da bliver Antallet ikke en Gang fem.

Jeg vil beskrive disse Dronning-Vlere's Bierier og deres Fremgangsmaader; men før jeg gjør det, vil jeg meddele de Slutninger, jeg er kommet til med Hensyn til

Italienerne: Dersom man sørger for at faa de bedste Dronninger fra en anerkjendt dygtig Dronning-Avler, da kunne ingen andre Bier, maaste dog med Undtagelse af Krainerne, maale sig med dem.

At Bierne fra Bjergene ere haardsføre, livlige Arbejdere, dygtige Honning-Samlere, frugtbare og godmodige og i deres Hjemland lidet tilbøjelige til Røveri.

At vi for at opnaa det bedste Udbytte af italienske Bier maa begynde med en god Race og derpaa ved omhyggeligt Udvalg avle vore egne Dronninger, idet vi steds kun benytte de, der have de bedste Egenskaber, til at bevare Racen.

Jeg kunde nævne et meget slaaende Eksempel her i England, hvor alle disse Punkter ere blevne iagttagne, og Udfaldet har været, at denne Biavl ikke alene er den dygtigste i sin Provins men en af de dygtigste i hele England med Hensyn til Udbyttet, han opnaar. Men praktisk Udbytte: den største Honningmængde af bedste Kvalitet, opnaaet med det mindst mulige Arbejde af Biavleren — det er, hvad man i vor stærkt konkurrerende Tidsalder forlanger af en Biavl.

Det første Bieri, jeg besøgte, tilhørte Jean Pometta og laa paa Højene ovenover Gudo nær ved Bellinzona (se Fig. 43). Han havde lovet at møde mig paa Bellinzona Station; men stærkt Snefald havde sønderrevet Telegrastraaden, derfor kom han ikke. Det var dog ikke vanskeligt at finde ham. Enhver, som jeg spurgte derom, kunde vise mig Vejen til ham, der havde de mange Bier. Efter en meget malerisk Spadferetur paa 2—3 Mile (engleste) ankom jeg til hans Hjem, der laa omgivet af Vinhaaver og tæt ved et Vandfald, der i England vilde have været en Formue værd. Han var ikke hjemme, fordi han ikke havde faaet mit Telegram. Derfor havde jeg Lejlighed til at se hans Bier uden nogen Forstyrrelse. Hans Fader, en ærbørdig gammel Mand, modtog mig meget gjæstfrit, og da Hr. Pometta er Vindyrker ligesaa vel som Dronningavler, saa jeg tillige Vintilvirkningen i dens hele Udtræfning. Han er stolt af sin Bin saavel som af sine Bier. Han viste mig en tyn Dunk med Aqua vitæ, som han selv havde destilleret, og som havde faaet Guldbmedaille i Zürich.

Jeg saa et uhyre stort Antal Bifamilier, af hvilke mange vare i Ramnestader med

Bægge af Straa. De fleste af dem vare Højtader, i hvilke man benytter en Færntang (se Fig. 46) til at udtage Tavlerne bagfra. Der var desuden en Mængde Smaaastader, hvis Tavler bleve løstede ud fra oven ligesom i vore sædvanlige Trugstader. Bierne vare af den læderfarvede Slags, ikke af de stærkt gulfarvede, som jeg senere saa i Lombardiet. For at vise deres Sver vil jeg nævne, at Hr. Pometta fortalte mig, at de sædvanlig begynde at flyve ud fra Kl. 6 om Morgenen, og at han et Par Gange havde set dem flyvende og samlende i meget stærkt Maaneskin. Man har hørt det samme fra Amerika, men der har næppe været mange, som have troet derpaa.

Da Hr. Pometta kom hjem, undersøgte vi mange Stader, og han forklarede mig hele sin Fremgangsmaade ved Dronning-Avlen. Mr. Cowan og M. Bertrand havde besøgt ham for to Dage siden paa deres Tilbagerejse fra Udstillingen i Milano.

Fremgangsmaaden ved Dronning-Avlen afhænger af Aarstiden. I det tidlige

Foraar, da man maa sikre sig imod Tab af Varme, deler man en Familie ved Hjælp af 3 Indstud i 4 Smaaastader. Stedet har derfor 4 Indgange (se Fig. 47). Paa denne Maade faar man 5 Dronninger

af 1 Familie. Dette kunde synes at være noget lidt; men det kan dog betale sig, fordi Prisen paa Dronninger er saa høj i det tidlige Foraar. — En anden Maade er at bevare et stort Antal smaa Familier med unge Dronninger fra Efteraaret. Om Foraaet forenes da hver to eller tre af disse Familier, saa at de danne en stærk Familie, og de tiloversblevne Dronninger sælges.

(Fortf.)

Bi-Voks.

(Foredrag af Erslev ved Biavls-Udstillingen i Kjøge d. 30. Juli 1887).

(Fortfat.)

Ved den rationelle Biavl, som den nu har udviklet sig, frembringes derfor kun en meget ringe Voksmængde, idet Honningtavlerne kunne anvendes hvor længe det skal være, og Ingentavlerne kunne benyttes i lang Tid, inden de maa erstattes af ny. Vel ster der ved Udflygning ofte mindre Brud paa de førstnævnte Tavler — men disse

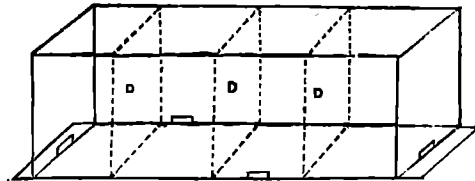

Fig. 47. Dronningavls-Stabe, som i det tidlige Foraar ved 3 Indstud (D) deles i 4 smaa Familier.

smaa Fejl rettes straks af Bierne, naar de tømte Tavler indhænges til dem til Afslutning og ny Fyldning. Noget anderledes forholder det sig med Yngeltavlerne, idet enhver Bilarde efterlader et ganske tyndt Hylster i Celler, naar den forlader denne. Herved blive Cellerne efter Haanden fjendelig mindre og Tavlerne tungere og fastere. Derfra hidrører den Antagelse, at Bierne overvintre bedre paa gamle Tavler end paa nye. Erfaringen synes ogsaa at bekræfte denne Mening. Cellerne kunne dog tilsidst blive saa smaa, at Dromingen har Besvær med at føre sin Bagtrop ned deri ved Uglægningen, og Bierne ville da selv afgrube Tavlerne og bygge nye i Stedet, hvis ikke Biavleren i Tide ombytter dem med andre. Saaledes er i det mindste den almindelige Mening herom, hvortil jeg ogsaa slutter mig. Jeg har dog set Udtalelser af flere anerkjendt dygtige især amerikanske Biavlere, der paastaar, at de samme Yngeltavler kunne anvendes Mar efter Mar i mindst 20 Mar. Disse Biavlere mene, at naar Bierne selv gnave de gamle Tavler itu, da er det kun, fordi de ofte indeholde Mølæg eller Mølsarver. At dette meget ofte kan være Marfagen, det kan ikke nægtes, og det er derfor vanskeligt at afgjøre, hvem der i dette Punkt har Ret. Hvis man lod alle de Tavler, der skulde benyttes til Yngel, hvert Foraar gennemgaa en grundig Svovling, maatte dette Spørgsmaal dog kunne besvares bestemt. Hvis de samme Yngeltavler skulle anvendes i saa lang en Marække, da maa Bierne paa anden Maade være i Stand til atter at udvide altfor smaa Celler, f. Eks. ved at udtage enkelte Hylstre.

Nogle af vore mest ansete Biavlere have foreslaact, „at man skulde blive de gamle Tavler frit ved at hænge dem yderst i Yngelrummet og derefter ved Yngel-Spredning anbringe Kunsttavler stedse midt i Yngelreden. De gamle Tavler vilde da efter Haanden rykke længere ud eller tilbage, saa at de tilsidst udelukkende bleve anvendte til Honning. Ved deres Stivhed og Styrke vilde de særlig egne sig til Udslyngning.“ Denne Fremgangsmaade kan jeg ikke ganske slutte mig til. Det er ikke Yngel-Spredningen, jeg har imod, den har jeg saa fuldt som nogen anbefalet vore Biavlere. Nej, det er de rigtige gamle sorte Tavler anvendte til Honningtavler, som jeg har imod. Jeg har mangfoldige Gange prøvet at indhænge saadanne Tavler imellem nhere lysere Tavler i Honningrummet, og det har altid vist sig, at den Honning, som udslyngedes af de sorte Tavler, blev meget mørkere og havde en mindre behagelig Smag end den fra de lyse Tavler. For Biavlere,

der mest høste mørk Honning (af Voghvede og Lyng), har det maaste ikke lynderlig Betydning, om Honningen bliver en Streg mørkere og lidt mere rivende i Smag end den i Forvejen er; men for os Biavlere paa Derne og paa Sjællands Østthst, der næsten udelukkende høste lys Honning, kan den nævnte Fremgangsmaade let paaføre bethdeligt Tab, fordi Honningen derved faar en ringere Salgsverdi. Desuden ere de sorte Tavler besværligere at udslynge, formodentlig fordi Cellerne ere mindre, og de indeholde ogsaa mindre Honning. Jeg benytter derfor saa længe som mulig de gamle mørke Tavler til Yngel; men naar jeg ikke længere anser dem for stikede her-til, omsmelter jeg dem. I Honningrummet anvender jeg derimod kun Tavler, som udelukkende have været anvendte der, eller saadanne, som kun have været benyttet til 1 eller 2 Kub Yngel.

Jeg har udtalt, at der ved den rationelle Biavl kun indvindes en meget ringe Voksmængde; men man maa vel erindre, at kun omtrent $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af vor Biavl endnu drives rationelt. De fleste af vore Biavlere benytte endnu de gamle Straakuber, dræke Bierne og indsmelte Viværket. Herved indvindes derfor en betydelig Mængde Voks; men det er paa Biavlerens Bekostning. Baade Tabet af Bierne og Nødvendigheden af den stadige Voks-Frembringelse formindsker hans Udbytte. Jeg tør da ogsaa udtale den glædelige Anskuelse, at det nu er gaaet op for de allerfleste Kubeholdere, at deres Fremgangsmaade er uheldig. Det er derfor ikke længere de gamle rodfæstede Meninger og Overtro, der i denne Sag skulle overvindes hos os; det, der mangler hos vore Kubeholdere for at saa dem ind paa de nyere Fremgangsmaader, er kun dels Evne til at anstaffe sig de nødvendige Stader og Redskaber, dels Erhvervelsen af den nødvendige Kundskab om Behandlingen. (Sluttes.)

En Biffende.

Hvorjombest i Danmark Bistader ere opstillede, vil man i deres Nærhed om Sommeren finde Oliebiller, da disse vingeløse Billers Tilværelse er nøje knyttet til Biernes. Billen lægger sine Eg i Sandet, den deraf udflyvende Larve klatrer op ad Planter, hvis Blomster besøges af Bier, og naar en Bi sætter sig paa Blomsten, slaar Billelarven sine stærke Kløer i Biens Krop og lader sig befordre ind i Stedet for der at tilbringe hele sin Levetid som Snylsegæst. Tilsyneladende anrette

de ikke megen Skade i Staderne. Det er især to Arter af *Oribilla*, der hyppigst findes her i Danmark, nemlig *Meloe proscarabaeus*, der er sort, og *M. violaceus*, der har et blaaltigt Skjær. De to Arter lade ikke til at kunne forliges, da man ikke finder dem begge i Nærheden af de samme Bistader. Saaledes er den sorte her almindelig, medens jeg aldrig her har funden den blaalige, og det omvendte er Tilfældet i et Naboegn.

En tredje Art *M. variegatus*, der ligner *M. proscarabaeus*, men hvis Bagtrop's Ringe ere metalglinsende, og hvis Bugringe have en rød Basis, er en farlig Biffende. Den sig særlig gjerne paa Esparslette (*Onobrychis Sativa*) opholdende Larve borer sig ind i Biens Krop og udjager den; og naar en Bi med en saadan Larve i Kroppen Stader, er Drømmingen, hvis stærke Melasjelugt tiltrækker den, gjerne dens næste Doffer ¹⁾.

En Nabo af mig, der er ivrig Bille-samler, forbavsende mig i Sommer ved at bringe mig et her i Sylland fundet Eksempplar af denne Bille, og har siden funden 8 a 9 Stykker til. Efter Udtalelse af en Entomolog i Kjøbenhavn er der i de sidste 10 a 12 Aar funden Eksemplarer af denne Bille i Danmark. Naar den i et enkelt Aar forekommer i store Mængder, bliver den en farlig Fjende for Bierne. Saaledes mistede ved denne Billes Larver Biavler Røff i Tutenhof i Rhinprovsen i 1857 omtrent Halvparten af sine Bier ²⁾. Derfor vil jeg henlede Biavlernes Opmærksomhed paa denne vore Indlingers Fjende, og opfordre enhver til at dræbe disse Biller naar og hvor han antræffer dem. Wo

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af Kulmaaler F. Larsen, Nyborg).

Mødet i Nordkov den 22. Maj var godt besøgt og Vejret meget tilfredsstillende. Jeg efterjaa først alle Lars Hansens 8 Høfstader og havde alle Tavlerne ude for at efterse, hvad Inngel de havde, og borttog en Del tomme og daarlige Tavler samt viste de tilstedeværende, hvorledes Bierne skal behandles. Det undrede mange at se, at jeg kunde behandle saa kraftige Stader, uden at have noget for Ansigtet og uden at hverten de mange, der stode ved Siden, eller jeg selv blev stukken af Bierne. Derefter holdt jeg et længere Foredrag om

Biernes praktiske Behandling i Aarets Løb, efter den Erfaring jeg har gjort i de 20 Aar, jeg har drevet Biavl. Derefter foreviste og forklarede jeg nogle store Bægtavler, som Hr. Inspektør Wood havde laant mig, og som jeg havde taget med. Der blev derpaa rettet adskillige Spørgsmaal til mig, som jeg besvarede saa godt jeg kunde efter de Erfaringer, jeg har gjort. Hr. Abildgaard bad mig om at tage der ned til næste Sommer for S. H. B.F.'s egen Regning, hvilket jeg ogsaa lovede.

Honninghøsten er nu afsluttet her paa Egnen for i Aar og den har været meget tilfredsstillende; jeg for mit Vedkommende har høstet gennemsnitlig 37 R pr. Stade. Jeg er nu i Jærd med at gjøre Forberedelser til den næste Høst, idet jeg hele August Maaned fodrer for at saa Staderne godt fyldte med unge Bier til Vinteren, thi det nytter kun lidt at have mange Bier i Staderne om Efteraaret, naar de enten ere helt eller halvt opflidte; thi da vil vi finde en Del paa Bunden af Staderne om Foraaret, og de andre falde i Marken eller udenfor Staderne efter at have gjort nogle saa Udflugter. Saa snart Hovedtrækket er forbi, hvilket altid sker hen sidst i Juli eller først i August, saa hoster jeg den Honning, jeg synes Bierne kunne undvære, og derefter fodrer jeg smaat men stadig hele August. I første Halvdel af September efterser jeg Bierne for sidste Gang, og er der nogle, som ikke have nok, giver jeg dem det manglende paa en Gang. Siden jeg begyndte med denne Efteraarsbehandling, har jeg altid haft Overstud af mine Bier, selv i de aller daarligste Aar; thi naar vi blot have Staderne fulde af Bier om Foraaret saasnart der er noget at hente, saa vil der altid blive enkelte Dage, selv i meget ugunstige Somre, hvor de kunne samle Overstud, saa der kan blive lidt til Biavleren, og i gode Aar kunne de da give et ret anseeligt Udbytte.

Fra Kredsen.

Den 20. August holdt D.B.F.'s Vicepræsident Hr. C. Grønning, Vejrup, Foredrag om og Undervisning i Biavl hos Gaardejer H. N. Sillasen i Andrup. Mødet var meget vellykket og besøgt af c. 30 Biavlere.

Hr. Grønning gjorde gjældende, at han med sin mangeaarige Erfaring turde anbefale Biskjøtsel til alle, endog i den Udstrækning, at vi kunde saa Produktet deraf — Mjød, Honningvin — til at fortvænge Spiritus og al den elendige saakaldte Vin,

¹⁾ Efter Jagttagelser af Greve Stofch til Manja i Schlegien. Se *Bienenzeitung* 1860 S. 213.

²⁾ Se *Bienenzeitung* 1858 S. 191—195.

der nu nydes i saa foruroligende Mængder. Han paaviste, at Biavlen kan bringe Fordel, idet han — trods det for Vestjylland saa daarlige Biaar — af 8 Stader havde udslunget 170 K Honning; men et saadant Resultat kunde de gamle med deres Kubavl ikke naa, end ikke i et godt Biaar. Derfor er det, at Nutidens Biavlere anstrenger sig for ikke alene at give Bierne hyggelige og gode Hjem, men ogsaa bevæge- lig Tavlebygning, hvorved han har dem saa aldeles i sin Magt, at han kan lede dem efter Ønske og hjælpe dem efter Behov, og dette er Hovedbetingelsen for, at Driften kan give Udbytte fremfor de gamles, der vel kunde bære sig selv, men gav kun lidet eller intet til Ejeren.

Et Undervisningsmøde paa denne Tid af Aaret maa særlig have Indvirkningen for Dje, hvorfor Opmærksomheden maa være henvendt paa: Indpakningen, Forraad af Pollen og Honning og Dronningens Dygtighed. Det sidste Punkt er maaske det vigtigste, da hele det nu begyndende Biaars Udbytte væsentlig vil bero paa hendes Majestæts Virksomhed. Er hun gammel, hvilket kan fjendes paa den mere eller mindre stærke Spredning af Yngelen i de forskjellige Tavler, maa hun fornyes, og dette lader sig ofte gjøre ved Kjøb af en befrugtet Dronning; men i denne Tid kan jaadanne tidt faas hos Kubbiavlere ved at udtromme Bierne af de Stader, der skulle optages; naar han beholder Honningen og Biværket, mister han intet ved at afgive Bierne. Disse med deres Dronning anbringes i det Stade, der tiltrænger en ny Dronning, men bag i Stadet og adskilt fra Stadets egne Bier ved en Gitterramme og uden at have Adgang til noget Flyvehul. Paa et Par Tavler holdes de saaledes indespærrede et Par Dage. Luften og Lugten i Stadet vil da være lige for begge Partier, og er Stadets egne Bier viscerløse eller gjort viscerløse, da vil en Forening af de tvende Familier sikkert og farefri foregaa ved at borttage Afspæringsrammen samtidig med, at man giver Bierne en Smule Røg og lidt Indslaaet Honningvand, hvortil rettest bør være iblandet et Par Draaber Pebermyntessænts. Er det en gammel Dronning der skal fornyes, tilraadede Forebragsholderen at indfange denne i et Bur i 12 Timer, hvorefter hun dræbes og den ny indfattes i samme Bur; efter atter 12 Timers Forløb vil hun sædvanlig blive hærlig modtaget af Familien.

Derefter berørte Hr. Grønning kortelig Biernes Naturhistorie, hvorefter han anbefalede Fodring baade i Efteraaret og Foraaret, men advarede meget imod at give

for stor Plads. Fodring saa vel som Træf fremdriver Yngel, men hvis denne i det tidlige Foraar spredes for meget, kan der gjøres dyrefjæbte Erfaringer (Raaddenhyngel osv.). Forebragsholderen anbefalede derpaa at hverde sig Kjenndskab til Biernes Natur ved Læsning af gode Biskrifter som „Fører i Biavl“, „Tidskrift for Biavl“ og flere — og til Biernes praktiske Behandling ved at besøge Møder, hvor dygtige Biavlere give Undervisning i Biernes Røgt. — Han anbefalede Organisation i Kredse, der amtvis samlede sig i en Forening, og Amtsforeningerne danuede Hovedforeningen D.B.F. — Saaledes danedes i Sognet Skads pr. Esbjerg en Kreds paa 16 Medlemmer med Undertegnede som midlertidig Formand.

Foredraget sluttede med Bepærelsen af en Del Spørgsmaal, hvoraf fremhæves: at jerne eglæggende Arbeidere. Hr. Grønning svarede, at et Stade med en eglæggende Arbejder lettest befriedes for samme ved at udtage alle Tavler med paasiddende Bier, fjerne dem 20—30 Alen fra Stadet og lempelig afbørste Bierne paa et udbredt Lagen, derefter indhænge Tavlerne paa deres Plads, hvorefter Bierne ville flybe tilbage med Undtagelse af den unaturlige Moder, der er ude af Stand til at flybe. Skal Familien bevares som selvstændig, maa den derpaa gives en Dronning. Ønskes den forenet med et andet Stade, kan Afbørstningshistorien undgaaes, idet Bierne selv ville fjerne Dronemoderen.

Mødets Slutning var praktisk Undervisning.

Efter Opfordring skal jeg endnu meddele, at et Barn ($1\frac{1}{2}$ —2 Aar) for et Par Dage siden væltede en Kube. Bierne oversaldt Barnet og tilbelte det Stik i Snesetal — for ikke at sige Hundreder, og desuagtet var Barnet friskt, ikke en Gang hovnet. Det indgnedes i Ansigtet først med Smør, senere med Sirup; men ingen Modgift indgaves det.

Briksbøl, 27de August 1887.

Arbødigst

R. Gjørding.

Drum og Omegns BF. Efter at der i Drum Skole af Biavlslærere Therkelsen, Rhunggaard, var holdt et Foredrag om Biavl, givet praktisk Undervisning i Biernes Behandling og givet Raad mod nogle af de Uheld, som kunne indtræffe ved Bierne — blev der ved Mødet opfordret til Dannelsen af en BF. for denne Egn. Der indmeldte sig straks 12 Medlemmer og til Formand valgtes Lærer A. M. Christensen i Drum. Et betydeligt Antal lovede at indmelde sig ved Aaar.

Ekko fra Staderne.

Tørring, d. 24. August.

Jeg takker for Dronningerne, de ankom i god Behold. Jeg gik ind til Byen og hørte paa Posthuset efter disse, og saa vare de lige ankomne hertil. Jeg tog de gamle danske Dronninger bort og indsatte Italienerne, som jeg nu skal løse, og Bierne vare glade ved dem. Jeg har aldrig set en italiensk Vi før, jeg forestillede mig dem mere gule, men det kan jeg takke Hr. Hofjægermester Brun for; han skrev i sin Bibog, at det er en Fornøjelse at se disse flyvende Gulddraaber¹⁾ i travl Virksomhed. Dronningerne have været indesparrede i 21 Timer i et Bidedækjel af den Slags, som er vævet af fortinnet Jærtraad. Alle Tabler bleve tagne fra hverandre, 3 " Afstand, og saa blev der blæst Tobaksrøg ned imellem hver Table, ogsaa paa Dronningen; derefter blev Dækket aabnet, saa at der kunde gaa nogle af Bierne ind til hende, for at se, om der var Fred og ingen Fare, og da det viste sig, at de vare godt fornøjede med hende, fik hun Lov til at gaa, og Bierne vare godt tilfreds med hende. Denne Maade bruger jeg bestandig og er aldrig bleven stuffet derved. Da jeg tog Dronningerne fra det ene Stade, var der 2 Dronninger, den ene var rast og rørig, den anden langsom i sine Bevægelser; nu er den daarligste af dem sat ind til de italienske Arbejdsbier, som fulgte med Dronningerne, tilligemed nogle flere Bier, for at se, om hun kan lægge Weg til Arbejdere, og den anden kom i et andet Stade. Jeg gjorde store Øjne, da jeg finder den ene i Stadebukken og den anden løbende paa Stadets Bund. Det er 14 Dage siden, jeg gav dem en Dronning, da vare de visserløse; jeg kom til at klemme Dronningen ved at forevise hende for nogle Besøgende, saa at hun døde $\frac{1}{2}$ Time efter; derfor falder det mig saa underligt, hvor den gamle kommer fra?

Den Methode: ved Sammentakten af Bierne at være Herre over hvilken Dronning der skal leve og hvilken der skal dø, som er omtalt her i Bladet (se S. 118), er prøvet af mig ved 32 Familier i 1885 og ved 17 i 1886 og det har passet hver Gang.

B. D. Berg.

¹⁾ Hr. Brun har ikke været med Hensyn til denne Beteegnelse; thi for nogle Aar siden indforskrev man baade til Tyskland og England kun den citrongule Afart fra det lave Land i Nord-Italien. Det har imidlertid vist sig, at de rødergule Bier fra Norditaliens Højland baade ere bedre Honningsamlere og saale vore Vintre bedre. Derfor have vi kun indforskrevet denne Afart. R. N.

Lunde ved Struer, d. 27. August.

Her har det været som de fleste andre Steder: stærkt Tørre og meget stærkt Blæst det meste af Sommeren. Vi havde 3 a 4 Dage, som vare nogenlunde, den Tid der var til Raps, og 1 a 2 Dage til Algerkaalen. Hvidbløveren, som vi pleje at have lidt Træc paa, blev tildels borte, eller den var saa tør, at den ingen Honning gav; men i de sidste 14 Dage har der været godt Træc paa Voghvede og Lyng, som vi have en stor Del af, og nu tegner det meget godt. Jeg antager nok, at Udbyttet vil blive c. 60 K pr. Stade her hos mig; men i Fjor havde jeg 75 a 80 K pr. Stade, som her kaldes meget godt. Sværme er her næsten ingen kommet af, og er der hist og her faldet en, er den for det meste fløjet bort eller ind til Moderen igjen. N. N.

Drum pr. Grenaa, d. 30 August.

Indtil August havde Bierne her paa Egnen ingen Honning; men i den sidste Halvdel af Maaneden har Træcket været saa godt, at der nok vil blive over 30 K Overflud af hvert Stade. A. M. C.

Simmersted, Slesvig, d. 31. August.

Deres „Tørrer i Biavl“ har jeg kjøbt mig. Jeg synes rigtig godt om den og anbefaler den til enhver, som ønsker sig en Bibog. Her bruge vi mest det høje Normalmaal, det lave tør jeg ikke anbefale for Overvintringens Skyld. Den rationelle Biavl er godt i Gang her. Vi have havt et godt Honningaar. Jeg har af 6 Stader udshyngt 300 K , og endnu sidste Bierne paa for mange Kammer, saa der er noget at saa endnu.

Med Ønsket om Held og Lykke for mit kjære Danmarks Biavlere, slutter jeg med venlig Hilsen. E. D.

Vjergsted, Sjælland.

Min Honninghøst er endt. Jeg høstede 860 K . Jeg havde i Foraaret overvintret 18 Stader, og jeg har nu 22 eller 23. Jeg tænker til Foraaret at anstaffe mig en ny italiensk Dronning. B. G. B. Smith.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 85. Hvorledes udføres bedst Afsmeltning af Honning? (M. O.) — S.: Tablerne, som indeholde Honning, støres i Tærninger og lægges i en almindelig Haar-Si. En stor Part af Honningen vil da løbe af i Fadet. Denne afløbne Honning er bedre end den affmelte, og den helbes derfor i en særegen Beholder. Sien stilles derpaa i et Persad,

som sættes ind i en Dvn. Naar Honning og Voks ere smeltede, sættes Fadet hen paa et foligt Sted og Sien borttages og renses. Faa Timer efter kan man borttage Vokset som en tynd Klage paa Honningens Overflade. Denne Honning kan være ligesaa ren at se til som den udslyngede, men den taber det meste af sin Duft og faar lidt Smag af „Bivært“.

Gavnlig Vinf.

Indvintningen bør nu forberedes saaledes, at den kan foretages saa snart Varmegraden om Natten gaar ned i Nærheden af Nul-Punktet. Dette sker undertiden allerede i Begyndelsen af Oktober, almindeligt dog først 2—4 Uger senere. Det enkelte Tæppe, som lægges umiddelbart over Tavlebærene, bør helst allerede i Slutningen af September anbringes saaledes, at kun den ene Fug af det (den bagerste eller yderste) behøver at løftes for at fuldende Indvintningen. Derved opnaas nemlig, at Bierne have Lejlighed til at slæbe største Deleu af dette Dætte til Tavlebærene. Man kan dog godt endnu senere aftage dette Tæppe helt ved en Underjogelse af Stedet, men Tæppet bør da paa ny anbringes nøjagtig i samme Stilling som forhen, for at Bierne kunne anvende det Klæbvoks, som findes paa Tæppet til Fastklæbningen.

Malning af Staderne, særlig af Tagene, kan nu foretages om Aftenen en Time før Solnedgang paa en blæsende Dag.

Biværlermøder.

Besterfjerringe og Omegns BF. holder Møde i Besterfjerringe hos Smed Peder Hansen Søndag den 18. ds. Kl. 2. Derforhandles blandt andet om en Fællestur til Faaborg-Udstillingen.

C. E. Hansen.

Als Nørreherreds BF. afholder den 18. Septbr. Kl. 4 Møde i Stevning Kro med Foredrag og praktisk Undervisning af Hr. Peder Jensen fra Tved. Alle Bivener indbydes. Bestyrelsen.

Biværlermøder med Foredrag og praktisk Behandling afholdes af Biværlæreren C. J. Grønning paa følgende Steder:

Søndagen den 18. September, Efterm. Kl. 2, i **Darum** pr. Ribe. Mødested i Skolen.

I **Tarm** Onsdagen den 21. Septbr., Efterm. Kl. 2—7. Mødested ved Udsalg paa Apotheket.

I **Stanning** Torsdagen den 22. Septbr., Efterm. Kl. 2, hos Hr. D. J. Hvj.

I **Skjern** Fredagen den 23. Septbr., Form. Kl. 10 til 2 Efterm. Mødested hos Plantøren.

I **Borries** samme Dags Efterm. Kl. 2,50. Mødested: Højstigevegaardene.

I **Troldehede** Lørdagen d. 24., Efterm. Kl. 1. Mødested: Stationen.

Brevkasse.

Valgbreve. Enhver Delegeret maa til Centralmødet medbringe et af vedkommende Kredsfjerringer undertegnet Valgbrev, der meddeler Oplysning om naar og af hvilken Kreds han er valgt til Delegeret.

Soldernes Antal og det deraf følgende **Stemmetal** i de forskellige Amtet udgjorde efter Optællingen den 10. Septbr. i Ribe Amt 136 [3

Delegerede], Ringkjøbing 130 [3 D.], Svendborg 77 [2 D.], Løstved 69 [2 D.], Hjørring 68 [2 D.], Maribo 61 [2 D.], Holst 61 [2 D.], Odense 48 [1 D.], Præsto 42 [her af Ballø Stifts BF. 25, og denne Kreds indsender derfor 1 D.], Slesvig 43 [1 D.], Aalborg 41 [1 D.], Randers 39 [1 D.], Aarhus 38 [1 D.], Vejle 34 [1 D.], Sorø 34 [1 D.], Viborg 20, Frederiksborg 13 og Bornholm 3. Hertil kommer Kjøbenhavns Amt med 53; men dette Amt er delt i gl. Kjøbenhavns med 29 [1 D.], hvoraf de 9 ere udenfor Amtet, og gl. Roskilde med 32 [1 D.], hvoraf 1 udenfor Amtet.

Smaafristerne. Da Frisfristet endnu ikke har endt sin Rundrejse hos Bestyrelsen, kan det Heste ikke udgives før i Oktober Maaned.

De italienske Dronninger. Den sidste Sending vil kunne ventes her 19de eller 20de ds.

Centralforeningen vil i Følge ovenstaaende Optælling bestaa af 26 Delegerede, og Bestyrelsen for, at Mødet skal være beslutningsdygtig, er altsaa efter Lovens § 4 et Møde af mindst 9 Delegerede. Vi haabe imidlertid, at et langt større Antal ville give Møde, da Forsamlingen vil faa mange vigtige Sager at forhandle — deriblandt Valg af Dommere til Udstillingen i Kjøbenhavn.

Fundgjørelser.

Centralmøde

afholdes Søndag den 25. Septbr., Kl. 2 Etm. (af Hensyn til de Nordfra kommende Delegerede er Mødetiden ændret til Kl. 2) paa Hotel Dania i Silkeborg, hvortil d'Vr. Delegerede forventes at give takrigt Møde.

Forhandlings-Genstande:

1. Udstillingen i Kjøbenhavn 1888.
2. Fremlæggelse af Regnskaberne 1884—86.
3. Budget for 1888.
4. Valg af Revisorer for Regnskabets 1887.
5. Vandrelærerne i 1888.
6. Opbevaring af Foreningens Ejendele.
7. Bogsamlingen.
8. Smaafristerne.
9. Dpretelse af Honning-Udsalg.
10. Tidsskriftet.
11. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Frank Wendt,
i. T. Præsident.

Erstetter til Honning-Vinonade, -Lisør og -Syltetøj kunne nu faas. Pris 25 D. pr. 100, 1 Kr. pr. 500. **Erstlev.**

Læreren **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine uøjsagtige, solide og billige **Stader og Biværlæredsbøger.**

My illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2.

Billig Bi-Pag.

De 9 Aargange 1876—84 af **Tidsskrift for Biværl** faas a 50 Drc. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Drc. Aargangen 1886 koster 1 Kr.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. 50 Drc.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan sendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit. **Erstlev.**

Udfornmet er:

Honningen og dens Anvendelse

af Hans Erstlev,
Pris 30 D. Mod Indsendelse til Erstlev af 32 D. i Frimærker tilsendes Bogen frit.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Kundgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 16.

1 October 1887.

21de Aargang.

Honning-Salg.

(Eftattet.)

3. Biavleren kan minde Folk om, at der er et sundt og velsmagende Næringsmiddel, som hedder Honning. Denne Paamindeelse kaldes med et fremmed Navn: Reklame. Husk paa, at Honning for Øjeblikket ikke kan betragtes som en Nødvendigheds-Artikel. Den Tid vil forhaabentlig en Gang komme, da det betragtes som en Nødvendighed i ethvert Hus at have et Glas Honning, da dette Emne kan anvendes som et fortrinligt Husmiddel i mange Sygdomstilfælde. Men endnu er det saare langt fra, at dette er opnaaet; thi de fleste Familier heri Landet kjende endnu slet ikke Brugen af Honning. Vi ere overthydede om, at det næppe er en Femtepart af de danske Familier, der anvende Honning i Huset. — Hvem er vel nærmere til at oplyse Folk om Honningens gode Egenskaber end Biavlerne? Hos enhver Biavler, der har Honning til Salg, bør paa et fremragende Sted i Stuen findes et Glas Honning, som er fuldt udstyret til Salg, saa at enhver, der kommer ind hos ham, straks mindes om, at der saas Honning. Desuden bør der averteres baade i de lokale Blade og i dette Blad. Netop i Aar er Honninghøsten meget ulige i de forskjellige Egne. Nogle have Overflod, men andre have ikke en Gang nok til at forsyne deres sædvanlige

Runder med Honning. Disse ville faa deres Mangel afhjulpet blot ved 2—3 Liniers Kundgjørelse her i Bladet.

4. At udjende Honningprøver. Dette gjælder navnlig for de Biavlere, der have større Partier til Salg. Vi have hørt Biavlere svare hertil: „Det er altfor besværligt og dyrt at sende saadanne Prøver til Kjøbmændene“. Vedkommende mener nemlig, at det skal være et Bunds Glas, som sendes forsvarligt indpakked i en lille Kasse. Dette er ikke Meningen: En Honningprøve sendes i en lille Medicinflaske, der kan indeholde 5—10 Kv. Sørg endelig for, at Flasken er ren, inden Honningen kommes i. Flasken omvikles derpaa med et Par Lag Papir og udenom fasthys et lille Stykke Lærred som en Pose, men saaledes, at Flaskehalsen er synlig, for at Postvæsenet kan se, at det er en „Vareprøve“ der forsendes. En Prop sættes i Halsen, og derefter bindes fast til Halsen et lille Stykke Pap, hvorpaa skrives „Vareprøve“ og Adresse. Paa dette Mærke klæbes et 4 D. Frimærke, saa gaar den Prøve overalt i Danmark. Sættes et 10 D. Frmk. paa, saa gaar den næsten hele Verden over.

5. At anmode de lokale Blade om lejlighedsvis at optage smaa Artikler, der henlede Opmærksomheden paa Honningen som et sundt og godt Næringsmiddel. Som Eksempel paa en saadan Artikel skulle vi her anføre følgende:

„Honning som beroligende Middel. At

Honning i det hele er gavnlig for Helbredet, turde være bekendt nok. Mindre bekendt turde det være, at den kan gjøre Nytte som beroligende Middel, hvor alt Andet svigter. Herom fortæller — efter hvad „Nat.-Ld.“ meddeler — blandt Andre en Indsender til en tykt Vi-Tidende følgende:

„Med Alderen og paa Grund af mange Sorger var jeg bleven meget nervøs. Den mindste Glæde, den ringeste Smerte kunde ofte opbidse mig i den Grad, at jeg ikke kunde sove før Midnat, eller at jeg, om jeg ogsaa faldt i Søvn, saa atter vaagnede Kl. 1 eller 2, og saa kunde jeg ikke sove mere. Jeg prøvede alt muligt mod denne Tilstand, men det nyttede ikke. Saa faldt jeg en Nat over en Krukke med Honning, som var bleven kjøbt til Brug i Husholdningen. Jeg nød to til tre Spisestefulde til et Stykke Dvæbag, og saa sov jeg straks ind. Senere tog jeg regelmæssig en, to eller tre Spisestefulde Honning, før jeg gik til Ro, og nu kunde jeg sove roligt, selv om jeg ogsaa en Gang imellem glemte at nyde Honningen; jeg har ogsaa fra den Tid stedse følt mig styrket og forfrisket, naar jeg vaagner om Morgen. Jeg kan paa det bedste anbefale Honningen som beroligende Middel til alle nervøse Mennesker.“

Men for øvrigt vil man i den lille Bog „Honningen og dens Anvendelse“ kunne finde mangfoldige Stykker, der lejlighedsvis kunne anvendes paa denne Maade.

Vi have her givet en lille Liste over, hvad Biavleren kan gjøre for at sælge sin Honning til en god Pris. Vi skulle derefter omtale, hvad D.B.F. formentlig vil kunne virke i denne Retning.

1. Foreningen bør gennem sit Medlemsblad og Smaastrykker vejlede sine Medlemmer med Hensyn til Honningens Salget.

2. En fortrinlig Hjælp til Honningens Forhandling yder Udstillingerne, Det var derfor ikke saa forunderligt, at D.B.F. i en lang Narraekke holdt en saadan Udstilling hvert Aar. Det har jo imidlertid vist sig, at de mindre Udstillinger, som afholdes af 1 eller 2 Aantsforeninger, udrette lige saa meget i denne Retning uden at være saa kostbare som de af Hovedforeningen afholdte. Derfor støtter D.B.F. nu efter bedste Evne saadanne mindre Udstillingers Afholdelse.

3. Foreningen kan bidrage til Oprettelse af Honning-Udsalg i Landets forskjellige Egne. At oprette et stort Udsalg for hele Landet, anse vi ikke for heldigt, thi det vil kun paaføre Honningen en unødvendig Fragt-Udgift. Man maa jo vel erindre, at næsten al vor Honning for-

bruges her i Landet. Derfor bør Udsalgene findes rundt omkring i vore Kjøbstæder hos Mænd, der forud have Handel med lignende Varer.

4. Endelig vil der kunne være Tale om at D.B.F. kan støtte Oprettelsen af et Mjødbryggeri, som vilde kunne anvende en meget betydelig Mængde Honning. Vi tro dog ikke, at Tiden hertil endnu er kommen; thi endnu frembringer Danmark næppe saa megen Honning, som vil kunne forbruges her, uden en mere udstrakt Mjødtilvirkning. Vor Biavl strider imidlertid meget stærkt fremad, og den Tid er maaſte ikke fjern, da et saadant Middel til Honningens Anvendelse bør benyttes. Vi have hørt Tvivl fremfat om, hvor et saadant Bryggeri skulde ligge: i Sjælland eller paa Sjælland? For os stiller Svaret sig ikke tvivlsomt; thi os synes det, at et Mjødbryggeri maatte lægges der, hvor den til Mjøden bedst egnede Honning frembringes: altsaa i Sjælland, der frembringer største Parten af den mørke Honning, som kun i ringe Udstrækning kan anvendes paa paa anden Maade. Den lyse Honning fra Sjælland og de øvrige Der vil altid lettest kunne finde Afsetning uden nogen Om-dannelse.

Beroligelse af Bier.

(Af en engelsk Biavlslærer.)

Tiden lige efter Honninghøsten er den værste af alle Narstider til Undersøgelse af Bier. For den uøvede eller frygtfulde Biavler er det derfor ikke nogen ublandet Fornøjelse. Vistnok kan man altid have Fornøjelse af at undersøge en Bi-Familie, idet man vender Tavlen mod Ujset, saa at man ser lige ned til Bunden af Cellerne og opdager de smaa Ueg, der saa fast ere klæbede paa deres Plads, eller naar man ser Larverne fra deres første Udviklingstrin, indtil de blive vildt udsæende kløbede Fyre, der næsten synes at være for store til deres Boliger; eller naar vi vende os fra dem til de voksne Bier og lægger Mærke til den Virkning Røgen og Ujset have paa dem. Hvor mærkelig er det ikke at se dem staa med Hoved og Bryst nede i Cellen for at oplade Føde, saa at de kunne være forberedte, hvis deres Hjem skulde forlades. Her se vi adskillige, der fare omkring for at finde en ubesat Celle med usorjaglet Forraad. Hvert Øjeblik se vi en, som har været heldig nok til ganske at fylde sig, beredvillig afgive noget til en mindre heldig Nabo, der intet har, og i al denne For-

virring opdage vi hendes Majestæt, der skynder sig af Sted paa en lidet værdig Maade, idet hun bliver aldeles forvirret under den store Forstyrrelse.

Til andre Tider, særlig paa smukke solklare Dage i den tidlige Sommer, frembringer en Undersøgelse ikke saadan en Panik. Bistnok ville nogle faa fylde sig ved de aabne Celler, men de fleste ville bevæge sig rolig omkring, idet de berøre de forbigaaende med deres Følehorn for at forsikre sig om, at alt er i Orden. Hift og her vil en Vi løfte Vingerne med en stærk ejendommelig Surren, som om den havde i Sinde at flybe, men pludselig forandrer den Sind og løber kun lidt urolig omkring, medens hendes Majestæt passer sin Forretning som sædvanlig, undersøger først hver Celle og anbringer derpaa et Wg i enhver, der er i Orden til at modtage et.

For de Biablere, der elste Naturen, er saadan et Syn interessant og bringer os undertiden til at arbejde langsommere end det er heldigt for Bierne. Men vore Betragtninger blive jævnlig forstyrrede ved Frygten for at blive tilføjet Smerte. Jeg har set den Mening udtale, at de gamle Biablere ere saaledes indpodede med Vigift, at de ikke ere modtagelige for Smerten. Saadan en Biablar har jeg endnu aldrig truffet. Et Stik frembringer den samme Smerte hos mig nu som tidligere, men den varer kortere og følges ikke af Ophovnen. Jeg er altsaa fri for den Smerte, som fulgte med denne Ophovnen.

Hvis alle Bierne vilde blive paa Tavlen og ikke give sig til at flybe, vilde det være et stort Gode for dem, som er hange. Eller dersom de, der flybe, blot vilde sætte sig paa andre Gjenstande end netop paa den, der behandler Stedet. Den nysgjerrige Maade, hvorpaa de surer rundt om en, er generende for Nerverne; men naar de sætte sig paa det bare Stind, da faar man en saadan Fornemmelse af, hvad der vil følge paa, at det er vanffeligt at være rolig. Man trækker Huden sammen, Bienen føler Grunden røre sig under sine Fodder, og medens den paa et roligt Stind havde nøjedes med at nappe lidt med sine Kjæber, saa sætter den nu sin Braad ned i Huden, opløfter et Strig ved at snurre med Vingerne, idet samtidigt Lugten af Vigift spredes i Luften, og straks styrte et Dusin Bieren til Hjælp til liden Vaade for den frygt-somme Biablar.

Det bedste Middel til let Behandling er et koldt Hoved og rolige Nerver. Dernæst kommer Beroligelses-Midler: Du maa først selv være rolig, og dernæst gjøre Bierne rolige. Jeg har aldrig brugt

Karbol=Klædet!). Hovedgrunden dertil er Eksemplet: Jeg er Gudfader til adskillige Biablere, som jeg er vis paa vilde plette deres Honning med Karboldraaber, hvis jeg først viste dem Brugen af det Læppe. Min næste Grund er mit Rygte: Det kunde ikke betale sig for mig at sælge blot en eneste Deling, der havde den ringeste Lugt af Karbol. Karbol=Pusteren kan være god nok til sine Tider, men efter Honninghøstens Slutning formaar den ikke at kue Bierne, thi paa den Tid ser man flere Røvere end ærlige Bier, Høepene ere stærkt paa Færde og mange af Bierne ere gamle, gigtbøge og gnabne. Apifuge²⁾ er et meget nyttigt Middel, Bierne holde baade af Smagen og Lugten deraf, men paa denne Tid formaar det dog ikke at berolige Bierne. Det er alligevel nyttigt, fordi det giver mange Biablere Selvtillid, og naar det smøres paa Stiksaaret, dulmer det Smerten og dæmper Lugten af Vigift.

Men intet andet Middel kan sammenlignes med Røg. Jeg sørger for, at min Røgpuster er ren, at Hullet i Tuden er stort nok, og jeg bruger brunt Papir som Brændsel. Jeg benytter en grov Slags, som er fuldomment tørt, Røgen deraf faar dig til at hoste, dersom du faar lidt i Lungerne, og den bringer Bierne til at standse og rense deres sammensatte Øjne saa vel som Følehorn, naar en Sky sendes over dem. Jeg puster ikke mere igennem Indgangen, undtagen i ganske søregne Tilfælde. Hold dem bare nede fra Tablebærerne og giv dem Tid til at fylde sig med Foder. Paa denne Tid er der den Vanffelighed, at næsten al Honning i Stedet er forseglet; men netop i denne Tid er jeg ved at indføre nye Dronninger. Staderne maa derfor undersøges grundig for at indfangne de gamle Dronninger og senere for at se om de nye have lagt Wg. Jeg tilraader da følgende: Lav noget tynd Foder=Sirup og held den i en ren Smøretande, som ellers anvendes til Mastin=Olie.

¹⁾ Karbol=Klædet er et Stykke Lærred c. 15" bredt og langt. Det dyppes i Karbolvand, vrides godt af og trækkes derefter langsomt henover Tablebærerne en enkelt Gang efter at Tæppet er taget af. Dette beroliger Bierne i høj Grad; men det sker let, at Honningen, som senere udshynges af de Tavler, kommer til at smage og lugte af Karbol. R. N.

²⁾ Apifuge er en Bædste, som er sammensat af flere vellugtende og krydrede Olier. Den er opfundet af Mr. Grimshaw til at berolige Bieren. Hænderne og Støret guides ind med nogle Draaber af denne Olie, og man kan da behandle Bierne uden at de fillke. Dette Middel har imidlertid to flemme Fejl: det er meget dyrt, en Spisestefuld koster 1½ Krone, og det hjælper kun naar Bierne ere nogenlunde rolige, f. Eks under godt Træk. R. N.

Har du ikke saadan en Kande, saa tag din Kones Thepotte. Ved ikke om den, men tag den, og spørg om Lov bagefter, naar du har brugt den, det sparer sommetider for Bryderier og Skuffelser. Løft Tæppet en Smule, saa at kun to Tavleberere komme til Syn, og held derpaa en Smule Sirup ned langs Tavlen's ene Side, ligesaa paa den anden Side og foran. Brug ikke saamegen Sirup, at den løber ud ved Indgangen og hidløkker Røvere. Medens Bierne opslutte Siruppen, giver man dem lidt Røg for at de skulde fylde sig og ikke samle Siruppen i Cellerne. Giv dem lidt Tid, saa at de alle kunne fylde sig, og afdæt da som sædvanlig, men dog saaledes, at saa mange Kammer som mulig holdes tilkækkede. Jeg for lode, at denne Fremgangsmaade i høj Grad vil lette Undersøgelsen paa denne vanskelige Aarstid.

Besøg hos Dronning-Ablere i Nord-Italien og Krain.

(Af Th. B. How i *Weltw. n.*, England.) (Fortset.)

Efter Haanden som Foraaret skrider fremad, komme Smaastaderne¹⁾ i Brug, idet hvert af disse gjøres stort nok til senere igjen at kunne deles i to (se Fig. 48). Ved denne Fremgangsmaade kan man opnaa at faa bedre Dronninger og dog et stort Antal. Kammerne i disse ere tilpassede saaledes, at 2 af dem netop passe i en af de store Kammer i det italienske Stade. Dette er naturligvis en stor Lettelse for Dronning-Ableren i mange Tilfælde, f. Eks. ved Dannelse af Smaastader til Dronning-Befrugtning og senere ved at styrke disse med moden Yngel. Man udvælger de bedste Dronninger til Dronningabl, og for at

sikre sig Wg, der alle have samme Alder, anbringer man 2 smaa Kammer i 1 af de store, og denne indhænges midt i den Familie, hvis Dronnings Wg man ønsker. Er denne Dronning derimod i et Smaastade (dette er det bedste), da indhænges kun 1 Kammer med tom Table midt i dette. Tabellen bør være ganske frist og ny²⁾, da den i dette Tilfælde bliver mere regelmæssig og hurtig fyldt med Wg. Paa den 4de Dag vil man finde denne Table belagt med

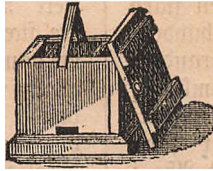

Fig. 48. Smaastade, som anvendes til Dronningabl.

nylig udklækkede Larver. Tabellen skræres da ud af Kammen og skræres med en varm starp Kniv i Strimler saaledes som vist i Fig. 49. Wggene³⁾ i hveranden Celle ødelægges derpaa (se S. 93), saa at Strimlen kun indeholder Wg i hveranden Celle (se Fig. 50). Den lægges derpaa med Cellebundene lodret paa et Bord, og af Celle-

væggene affræses da omtrent Halvdelen af hver af de Celler, der skulde omdannes til Dronningceller (se Fig 51) og Strimlen er nu rede til at befæstes i en Kammer saaledes, at de nævnte Celler vende nedad.

Den kan befæstes med et Par Naale eller med smektet Boks, i hvilket er blandet stødt Harpiks. Hver saadan Strimmel

befæstes i en af de smaa Kammer, af hvilken den nederste halve Table først er udskaaret (se Fig. 52). Skal der frembringes et meget stort Antal Dronninger, anbringer man undertiden 2 Strimler i hver af de smaa Kammer (se Fig. 53); men almindeligt anbringes kun en, og dette er det heldigste. Den store Kammer med to saadanne smaa Kammer anbringes nu i et stærkt Stade, hvis Dronning er borttaget, og man faar da snart bygget smukt regelmæssige Rækker af Dronningceller. Disse Celler kunne skræres ud uden

Fig. 50. Strimmel i hvilken hveranden Wg eller Larve er ødelagt.

Fig. 49. Table med Wg. De hvide Linier vise, hvor den skal gjenemskræres.

¹⁾ Disse smaa Stader ere enkeltvæggede og have en saadan Størrelse, at de kunne optage 5 smaa Kammer, hver lig en halv Normalramme. Tavlebererne hvile i en Fals foroven i Forsiden og Bagsiden. Smaastader kunne anvendes til de Dronninger, af hvis Wg man vil opklække Dronninger. Endvidere anvendes de til Opflæknings- og Befrugtnings-Stader for de enkelte Dronning-Celler; men hertil behøve de kun at indeholde 3 Kammer i hvert Stade.
R. A.

²⁾ De fleste Dronning-Ablere benytte dog hertil hellere Tabler, i hvilke der tidligere har været Yngel en eller højst to Gange. Dette er det sikreste, navnlig fordi en nybygget Table undertiden nødvendig bliver belagt med Wg. R. A.

³⁾ Forfatteren benytter fremdeles Betegnelsen „Wg“, uagtet disse ere omdannede til ganske smaa nylig udklækkede Larver, der allerede ere omgivne af en Smule Joberaft. Aarsagen til, at man netop deler Tabellen 4de Dagen efter at den er bleven belagt med Wg, er den, at Bierne

at bestadiges, og de indføres da hver i sit Smaastade for at blive udklæfede. Paa denne Maade opnaas langt bedre og flere Dronningceller end ved den ældre Fremgangsmaade.

(Fortf.)

Meddelelser fra Biavlslærere.

(Af D. Therkelsen, Nyvinggaard.)

I Grenaa den 3. Juni, Kl. 3 Eftermiddag. Det praktiske Møde holdtes i Urmager N. C. Rasmussens Have, hvor flere Bistader bleve eftersete og forklarede, blandt andet et Stortrugstade, stærkt befolket, med lave Honninggrammer i Overrummet, hvoraf nogle vare udslyngede 2 Dage før med et Udbytte af c. 28 B, og Bierne vare stærkt i Gang med at fylde paa ny. Det var en Glæde for Forsamlingen at se de lave Tavler spulmende af Homning i Drone-tavler med deres smukke hvide Forsegling. Det vistes her hvad Fordel der er ved et stærkt befolket Stade og et mindre godt befolket ved Siden af. Et Dronningstade, der skulde sendes bort til Befrugtning, blev forevist. Biavlerne udtalte deres Tilfredshed med det set. Foredrag holdtes i Hr. Gæstgiver Fløjstrup's Lokale over Biavlslæren, Indvintring, Udvintring, Fodring og andet dertil hørende. Sluttelig blev en Forening stiftet med Hr. Urmager N. C. Rasmussen som Formand. Der blev indtegnat 17 Medlemmer, hvilket Antal senere er steget til nogle og tyve.

I Ørum Skole den 28. August. Den praktiske Del afholdtes i Lærer Kristensens Have med 2 nye Trugstader af hans eget Arbejde, udmærket udsjete og Bierne smukt behandlede. Foredrag som ovenfor holdtes i Skolen. En ny Udslyngningsmaskine, tildels af eget Arbejde, forevist; den burde været

ofte ere tilbøjelige til at odelægge fremmede Vg, som gives dem; men dette sker saa godt som aldrig med aabne Larver. Dog bør disse kun i saa Timer have været udrugede for saa tidligt som muligt at kunne saa Del i det jævne Dronning-Foder.

store og solidere. En Forening stiftedes paa 14 Medlemmer med Lærer Kristensen som Formand.

I Randers den 4de September Kl. 2 Eftermiddag. Den praktiske Del samt Foredrag holdtes i Hr. Kaffebrænder Lassen's Have, hvor der samlede mange, endog langt fra, som Hobro og Hadsten. Vejret var just ikke smukt, men vi holdt os dog under aaben Himmel. Et Stade blev tildels efterset, det havde raaden Ingel, joraarfaget ved for megen Blads og for saa Bier til at frembringe den fornødne Varme til Ingelens Udvikling, hvorfor de vare døde som Larver, der hurtig gaa over til Forraadnelse. Ved Overføring i et nyt Hus var begaaet den Fejl, at ikke raaden Ingel-Tavlerne vare blevne kasserede; dette blev tilraadet, og for øvrigt behandlet efter Anvisning i „Fører i Biavl“,

som Ejeren købte. Foredrag som ved første Møde. Nogle Biavlsredskaber og en lille Udslyngningsmaskine vare til Stede og toges i Djsyn. Tillige blev givet Forklaring over en Forbedring i Kubebiavl med Overjæt-Homingrum med Rammer eller Delinger. Foredragsholderen lovede at stille en samfortabel Bibolig af den Slags til Eftersyn i Winterens Løb. En Forening stiftedes paa 14 Medlemmer med Hr. Kaffebrænder Lassen som Formand. Forsamlingen udtalte sin Tilfredshed med Mødet.

Fem Møller paa Mols den 11te September Kl. 3 Efterm. Paa Grund af ugunstigt Vejr var Mødet kun svagt besøgt, og man kunde kun høre Staderne i Haven hos Drejer S. Rasmussen; men Foredraget og Diskussionen gik saa meget livligere, da vi samlede i Værkserne, og det glædede at se virkelig Sympati for forbedret Biavl hos de tilstedeværende, hvoraf endog saa nogle vare fra Helgenæs. En Forening stiftedes med 8 Medlemmer — hvilket

Antal nok snart vil forøges — med Snedker N. Chr. Rasmussen som Formand.

Jeg takker herved de Biavlsvenner, jeg har vundet ved disse Møder, med det Haab, at de ville arbejde for Biavlens Fremgang.

Fig. 52. En stor Kamme, i hvilken er indsat to smaa Kammer, her hver indbefalende en Række Dronning-Celler.

Fig. 51. Strimmel, som er farbig til at beståes under en Tavle.

Fig. 53. En stor Kamme med 4 Rækker Dronning-Celler i 2 smaa Kammer.

Centralmøde

afholdtes den 25. Septbr. Kl. 2 paa Hotel Dania i Silkeborg. Mødte vare: Præsidenten, Kunstgartner Wendt, Roskilde; Vicepræsidenten, E. F. Grønning, Vejrup (Nibe A.); Fotograf Vorbeck, Holstebro (Ringkjøbing A.); Lærer N. Jensen, Badstjær, og Stationsforvalter Rambusch, Frederikshavn (Hjørring A.); Lærer Thorkild Petersen, Bodskov (Aalborg A.); Hr. August Larsen, Skivholmen (Aarhus A.); Lærer Dyrholm, Brudager, og Hr. B. Lund, Vejstrup (Svendborg A.); Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø (Roskilde A.); Tømrer Frandsen, Herfølge (Vallø Stift); Lærer Houliind, Bøslunde (Sorø A.); Lærer Smith, Bjergsted, og Sekretæren Ersted, Kalundborg (Holbæk A.). Der var saaledes 14 Stemmer og Mødet altsaa beslutningsdygtigt.

1. Præsidenten gav forskjellige Meddelelser om Udstillingen i Kjøbenhavn i 1888. Den ventes afholdt som samlet Udstilling i 8 Dage. Den aabnes mellem 22. og 28. Juli. Medstaber kunne vedblivende være udstillede August Maaned ud. Til Dommere valgtes: Overdriftsinspektør F. Møller, Aarhus, Fotograf Vorbeck, Holstebro, Lærer N. Jensen, Badstjær, Lærer Smith, Bjergsted, Sadelmager Grønning, Vejrup, Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Teglværksbestyrer Føste, Eremitagen, Lærer Dyrholm, Brudager, Tømrer Frandsen, Herfølge, og Lærer Thork. Pedersen, Bodskov.

Til Suppleanter endvidere: Lærer Bojesen, Sydstofte, Lærer Houliind, Bøslunde, Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, Inspektør Wood, Nyborg, og Gartner Larsen, Billesborg.

Til Udstillings-Komite valgtes: Kunstgartner Wendt, Stedefabrikant Kr. Pedersen, Fabrikant Müller og Kantor Ersted. Disse 4 vælge selv et 5te Medlem.

Denne Komite overdroges hele Ordningen af og Ansvar for denne Udstilling. Anmeldelses-Blanketter af en ved Mødet fremlagt Form skulle udsendes sammen med et Nummer af „Tidskrift for Biavl“.

Udstillingsret har ethvert Medlem af D.B.F. og af „Nordens Bivener“.

2. Tidskriftet. Forsamlingen udtalte sin fulde Tilfredshed med Bladets Redaktion. Det bestemtes, at dette i den næste Aargang skulde jævnlig indeholde en Besledning, der var særlig beregnet paa Vestjyllands Biavlere. Til en Medarbejder bevilgedes for dette og næste Aar et Beløb af indtil 50 Kr. aarlig.

Fra Maribo Amt var frenkømt et

Forslag om at nedsætte Bladets Pris til 150 D. aarlig. Kristensen foreslog derimod at gaa ned til 117 D. Houliind udtalte sig i samme Retning. Ved Afstemningen forfæstedes begge Forslag, saa at Prisen altsaa bliver som hidtil 2 Kr. aarlig¹⁾.

3. Smaaskrifterne. Som Honorar for det af Fotograf Vorbeck indleverede Manuscript bevilgedes 50 Kr. Da Aaret nu er saa langt fremrykket, bestemtes det først efter Njaar at udsende dette som 2det Hefte af Smaaskrifterne. Disse ville her efter følge som Tillæg til Tidskriftet og derfor kun uddeles med 1 Eksemplar til hver Holder.

4. Regnskaberne. Forsamlingen tiltraadte Revisionens rosende Bemærkninger til Regnskabet for 1886 og gav Decharge for dette. Regnskab for 1885 var endnu ikke frenkømt fra den afgaaede Sekretær, uagtet han havde forpligtet sig til at aflægge det inden 15. Septbr. Det overdroges Bestyrelsen at forfatte et Uddrag af de 2 Regnskaber 1884 og 1885 til Indrykkelse i Tidskriftet.

5. Til Revisorer for Regnskab 1887 valgtes Agent Ed. Kriel i Aalborg og Murer Rindberg, Herfølge, idet man herefter stedsje agtede at gjenvalge en af forrige Aars Revisorer, men ikke den anden.

6. Budget for 1888 uddviste et forventet Overstud af 230 Kr.

7. Vandrelærere. Forsamlingen udtalte sin Tilfredshed med den heldige Udvikling, dette Middel til Biavlens Udbredelse havde faaet i 1887. Det vedtoges i 1888 at anvende et lignende Beløb (c. 300 Kr.) som det, der i Aar antoges at være medgaaet til denne Post.

8. Opbevaring af Foreningens Ejendele. Det bestemtes at anvende 50 Kr. aarlig til Leje af et Rum, i hvilket disse Gjenstande kunde hengjæmmes og ordnes.

9. Til Bogsamlingen bevilgedes et lignende Beløb som d. A., nemlig 50 Kr. til Bøger og 80 Kr. til Bladhold, Indbinding m. m.

10. Oprettelse af Hønning-Udsalg henvisstes til Amtsforeningerne, derimod nedfattes efter Houliinds Opfordring et

¹⁾ Vi ville dog gjøre opmærksom paa den allerede tidligere gjældende Bestemmelse, at 10 Eksemplarer eller derover, som bestilles hos Sekretæren paa en Gang og til en Adresse af kun koste 150 D. pr. Eksemplar. Denne Bestemmelse vil maaske for at imødekomme Maribo Amts Forslag af Bestyrelsen blive udvidet til at gjælde ogsaa naar de 10 Eksemplarer bestilles til forskjellige Holdere. Nærmere Meddelelse herom skal frenkømt i næste Nummer.

Udvalg til at fremkomme med Forslag til Dpretelse af et Mjødbruggeri, muligt i Forbindelse med Gartner-Foreningens Frugtvinfabrik. Hertil valgtes Bestyrelsen og Hr. Soullind.

11. Fra Fabrikant Avg. Andersen i Slagelse forelaa en Regning paa et Kest-beløb. Denne vilde ikke kunne anvises forinden den fremkom i en mere specificeret Stikkelse.

Mødet sluttedes med et livligt Fællesmaaltid, ved hvilket Staalere udbragtes for Præsidenten, Udstillingen næste Aar, Redaktøren og Bøtten.

Til Begynderen.

Oktober. (Af H. H. Hoffmann). For at give Bierne Vejighed til at faa en lille Finger med ved Indretningen af deres Vinterkvarter, er det nødvendigt at bringe dette i Orden nu, medens vi kunne faa Dage med saa mildt Vejr, at de kunne flyde ud for at hente Klæbvoks til at luffe smaa Utætheder i Staderne med. Alle tomme Tavler, der have været indhængte til Afslukning, bør udtages og opbevares, ligesom de Tavler, man vil give Bierne til Vinterbrug, bør hænges i den rigtige Orden. For at Bierne ikke skulle faa for stort et Rum at opvarme om Vinteren, er det bedst, om Forraadet kan fordeles i 5—6 Trugstaderammer eller 10—12 Højtaderammer, hvoraf Halvparten helst bør være helt fyldt med flydende Honning og forseglede, hvorimod den anden Halvpart kan være omtrent tom eller halv fyldt med Honning eller Blomsterstøv. I Trugstader hænges de med lidt Honning og Blomsterstøv forved, d. e. nærmest Flyvehullet, hvorimod de helt fyldte og tildækkede bagved, d. e. længst borte fra Flyvehullet. I Højtader bør Rummet indskræntes til de 2 Etager, og Tavlerne med lidt Honning, men en Del Blomsterstøv, hænges da i nederste, hvorimod de helt fyldte og tildækkede i øverste. Ved de helt fyldte Tavler bør man, navnlig i Trugstader, paase, at der i dem findes Gjenemgangshuller; hvis ikke, borer man saadanne — 2 a 3 — i den øverste Halvdel af Ragen, da man har Eksempler paa, at Bier i daarligt indrettede Huse ved indtrædende stræng Kulde ikke gaa uden om Ragerne for at faa den Honning, som findes bagved i Stedet.

Mange Begyndere eje ældre Stader med kun 1 eller 2 Etager med fast Loft over, hvilket ikke er helbigt, da de Dampene, som udvikles hos Bierne, ikke kunne finde Udgang af Voligen, men affætte sig som

Fugtighed deri. Dette kan afftedkomme mange Memper, som det er bedst at søge at forebygge. Hvis Staderne ere toetages, kan man sætte Bierne ned i den nederste, og Vinterlejets Indretning bliver da som i Trugstader, hvorover man dækker med et Tæppe og en Madrats eller en Tæppeamme (se S. 127). Findes der kun en Etage med fast Loft over, gjenembøres dette 3—4 Steder med et Centrumsbør af 1 Tommes Størrelse saaledes, at det første Hul bliver over den 4de eller 5te Ramme nærmest Flyvehullet. Det første Hul dækkes først med et Stykke Jærtraadvist, for i Nødstilfælde at kunne fodre, derefter dækkes det tilligemed de andre Huller med Klude, hvorigennem Dampene kunne trænge ud for ikke at slaa sig til Fugtighed inde i Stadet. Dette kan man ogsaa gjøre ved de toetages Huse, hvis man foretrækker at lade Bierne bo i begge Etager, og Indretningen til Vinterboligen bliver da som i Højtader. For at den fra Stadet undvigende Fugtighed ikke skal affætte sig paa Taget i saa stor Mængde, at den skal dryppe ned derfra til Bierne, bør man i hver af Gavlene, over hvilke Taget bør springe 4—6 " frem, bore et Hul, der dækkes med Jærtraadvist for at holde Mus og Bier ude, paa rigelig 1 Tommes Størrelse. Ældre Huse bør man efterse, om de ere tætte, at ikke Kulden om Vinteren skal trænge ind til Bierne, saa at de komme til at lide deraf. Kubestaderne bør forsynes med forsværlige Rapper; men de bør ikke være saa lange, at de berøre Jorden, da dette let lokker Mus op i dem. Hvis Flyvehullerne ere saa høje, at der kan passere Mus igjennem dem, bør de beskyttes, enten ved at slaa lange Traadstifter i Flyvebrædet tæt foran Flyvehullet eller ved at paasy Kuben en Blit- eller Sinkstrimmel, hvori er klippet et Hul, der er $\frac{1}{3}$ " højt og mindst 1 " langt. Bedst vilde det være, om man forsynede alle Kuberne med en saadan Strimmel, hvori er klippet et $\frac{1}{3}$ " højt og 4—6 " langt Flyvehul, og forsynede det med en Skyder, saa at man kunde luffe og udvide Flyvehullet efter Behag.

Fra Kredsene.

Maribo Amts B.F.s Udstilling i Nykjøbing p. F. Nævnte Udstilling, der afholdtes i denne Vys Borgerkoles Gymnastikhus, aabnedes den 9. Septbr., Kl. 10, af Udstillingskomiteens Formand, Kammerjunker Tæsdorpf til Pandbjerggaard. Taleren bød den ret talrige Forsamling velkommen, idet han hertil knyttede det Danske

at Udstillingen maatte blive til Glæde for dem, der havde foranstaltet den, samt til Gavn for den Sag, her søges fremmet. Det er ikke første Gang, der heri Maribo Amt afholdes en Udstilling som denne. Allerede for 6 Aar siden afholdtes der en Vidustilling i Maribo, hvilken endog stod aaben for hele Landet. Senere er der sket god Fremgang; man har i de forløbne Aar lært at kjende de fuldkomnere Redskab og Maskiner, ligesom man er bleven mere fortrølig med Viens Natur, med dens Røgt og Pleje. Taleren er overbevist om, at denne Udstilling, der har ligesaa mange Udstillingsnumre som den almindelige Udstilling i Maribo for 6 Aar siden, yderligere vil vække Interessesen blandt dem, der beskæftige sig med Viavlen; de ledende Mænd, som have rejst Bevægelse for Viavlen her i Landet, og som have lovet at komme til Stede her, ville med deres Foredrag oplyse Forhold, der endnu ere mindre klare, hvorved nye Forbedringer ville fremmes, ligesom Andre, der hidtil have holdt sig tilbage, ville blive opmuntrede til at optage Viavlens blandt deres andre Arbejder.

Men før Udstillingen aabnes, ville vi mindes vor Konge. Hans Majestæt har altid vist Landbruget, hvorunder Viavlen ogsaa hører, stor Interesse, og glæder sig ved ethvert Fremskridt, dette gjør. Og vi ville haabe, at Danmark's Agerbrug altid maa gaa fremad paa alle Maader og paa alle Omraader; naar vi danske Mænd med Iver og Interesse kaste os over vort Arbejde, da ere vi inde paa den bedste Vej til Fred, Ro og Hygge (Hør!) Med Ønsket om, at dette maa være alle danske Mænds Maal, sluttede Taleren med et af Forsamlingen kraftigt besvaret Leve for Hs. Maj. Kong Christian den Niende, hvorefter han erklærede Udstillingen for aabnet.

Følgende tilkendtes Præmie:

Honning:

1. Pr.: Møller L. Boesen, Rødsted. 2. Do.: Gmd. N. Petersen, Bystov. 3. Do.: Ungkarl Julius Jensen, Gåsø. 4. Do.: Suedker N. Hansen, Højreby. 5. Do.: Suedker J. C. Olsen, Høilested. 6. Do.: Parcellist P. Sørensen, Boto. 7. Do.: Tomrer L. Griffen, Ønslev. 8. Do.: Lærer Boesen, Systofte. 9. Do.: Gmd. Chr. Romme, Taars ved Saksjøbing. 10. Do.: Stovjoged N. Mortensen, Dronningehaven. 11. Do.: Lærer Hoffmann, Højsmarke. 12. Do.: Gjæstgiver Christensen, Egehuset.

Boks:

1. Pr.: Gmd. C. Rommes Enke, Kalo. 2. Do.: Gartner Hansen, Drebygaard. 3. Do.: Lærer Boesen, Systofte.

Bier:

Pr.: P. Mikkelsen, Gåsø.

Stader og Redskaber:

1. Pr.: L. Griffen, Ønslev. 2. Do.: Røretmager Bjodstrup, Græshave. 3. Do.: P. Mikkelsen, Gåsø.

Smaaredskaber:

Værdig til 1. Pr.: Ersted, Kalundborg.

Mjød m. m.:

Værdig til 1. Pr. for Mjød: Salomonson, Kjøbenhavn. Værdig til 2. Pr. for Honning-Vin: Anderjen, Nyborg. Værdig til 2. Pr. for Valghalla-Mjød: Müller, Kjøbenhavn. Værdig til 2. Pr. for Punsch: Anderjen, Slagelse. 2. Pr. for Mjød: Føste, Eremitagen. 2. Do. for Do.: Jørgensen, Ø. Mølev. 3. Do. for Vikor: Larjen, Søholt.

Syltetøj o. l.:

Værdig til 1. Pr. (Syltetøj): Fru Anderjen, Slagelse. 2. Pr.: Garnier Sørensen, Mjsteb. 3. Do.: Vibbert, Taartrup (Syltetøj). 4. Do.: Gåsings Enke, Kjettinge.

Præspræmien, en Solvopæl, skænket af Kammerjunker N. Tesdorps, tilkendtes Teglværksbestyrer Føste, Eremitagen pr. Saksjøbing, for udmærket Virksomhed for Viavlens Fremme i Maribo Amt.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 86. Jeg ønsker at flytte mine 10 Stader c. 20 Aen til den ene Side. Naar kan det bedst ske, og er der nogen Fare derved? (C.) — S.: Om saa Dage, naar Bierne næsten have ophørt at flyve, kunne de flyttes uden synderligt Tab. Bedre er det dog at vente i c. 3 Uger. — Hjerten for Mennesker eller for Bierne er der Fare ved en saadan Flytning, naar den kun udføres roligt.

Fra fremmede Lande.

Tyskland Forholdene have her vist sig ontrent som paa Verne hos os: Et bekværligt Joraaar med meget ringe Udbytte, saa at man endogsaa har maattet fodre enkelte Stader den 6. Juni; men derefter et fortrinligt Hovedtræk, saa at stærke Familier have givet 60 R Duesfud.

Viavlermøder.

Solbæk Amt's BF. afholder Generalforsamling i Jyderup Søndag den 23. Oktbr. Kl. 2 paa Hotel Starritsø. Et Foredrag om Viavl vil blive holdt og flere Redskaber foreviste. Ersted.

Kundgjørelser.

Hos Ersted i Kalundborg faas: Gersters Boks-Neuser a 6 Kr. Engelste Honningklemmere a 3 Kr. 20 D. Paaklæbnings-Etiketter i 7 forskjellige Monstre til Honning, Mjød, Vikor, Limonade og Syltetøj pr. 100 25 D., pr. 500 1 Kr.

Tomrer Kristian Pedersen i Lved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige Stader og Viavls-Redskaber.

En illustreret Præliste fulgte med Nr. 2.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Danmarks Biavler-Forening“.

Redigeret af

Hans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Aftlberregnet. Det ubgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Ainie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 17.

1 November 1887.

21de Aargang.

Skriftlig Afstemning.

Paa lovlig Maade (nemlig som Forslag af et af Bestyrelsens Medlemmer og tiltraadt af Bestyrelsens Flertal) er følgende Forslag krævet afgjort ved skriftlig Afstemning:

„Naar en Formand (for en Amts- eller Sognkreds) bestiller og betaler paa en Gang hos D.B.F.s Sekretær mindst 10 Eksemplarer af „Tidskrift for Biavl“, da er Prisen for hvert af disse Eksemplarer for et helt Aar kun 150 Ore.

„Da Foreningens Love kræve et Bidrag af mindst 50 Ore aarligt for at erholde Medlemsret, saa kunne saadanne Eksemplarer af Medlemsbladet til nedfat Pris dog kun deles mellem 2 eller 3 Medlemmer; men ikke som de sædvanlige Eksemplarer til fuld Pris mellem 4 Medlemmer.

„Disse Bestemmelser gjælde kun for de Medlemmer, der bo indenfor Danmark Riges Grændser, da Postforsendelsen udenlands er dyrere.“

Over dette Forslag er enhver af D.B.F.s 26 Delegerede berettiget til at stemme uden Hensyn til om vedkommende Delegerede var til Stede ved sidste Centralmøde eller ej.

Afstemningen foregaar ved, at enhver Delegeret indsender inden den 20. November d. A. til D.B.F.s Sekretær en Stemmeseddel af følgende Indhold:

„Undertegnede Delegerede for (her næv-

nes Kreds) i D.B.F. stemmer (her indsættes Ordet for eller imod) det af Bestyrelsen fremsatte Forslag om Eksemplarer til nedfat Pris af Tidskrift for Biavl.

(Dato).

(Underskrift).

(Adresse).

I Bestyrelsen for D.B.F. d. 1. November 1887.

Franz Wendt,
Præsident.

Erslev,
Sekretær.

Sammenlutning.

Ovenstaaende Forslag til skriftlig Afstemning er fremkommet paa Grund af et fra flere Sider fremsat Ønske om at virke til en nøjere Sammenlutning imellem Danmarks Biavlere. Vi tør udtale, at den Spaltning, som fremkom for 2 Aar siden ved Forhøjelsen af dette Blads Pris, lidt efter lidt har tabt sig. De fleste af de Amter, som den Gang udsøndrede sig, have paany sluttet sig til D.B.F. I Virkeligheden er der, saa vidt os bekjendt, endnu kun en eneste større Separat-Forening tilbage. Fordelene ved Sammenlutningen ere saa aabenbare, og Hovedforeningens stedse kraftigere Virksomhed til Biavlens Fremgang er saa iøjnefaldende, at det ikke er at undres over, at Foreningen er i stærk Fremgang. Eksempelvis skulle vi anføre at D.B.F. i Aar har udsendt 10 Bi-

avslærere, som have holdt over 50 Møder i Landets forskellige Egne. Ogsaa i det danske Slesvig ere flere Møder holdte og en stor Kreds dannet,

at D.B.F. i Aar har indført ca. 40 Bidrømminger af fremmede Racer mest til Danmark, men ogsaa nogle til Sverige og Slesvig, saa at en grundig Prøve med disse Bier heri Norden nu vil blive foretaget,

at D.B.F. har erholdt en anselig Understøttelse til Afholdelse af en Biavls-Udstilling næste Aar (29 Juli til 31 August) i Forbindelse med den store Nordiske Industri- og Landbrugsudstilling,

at D.B.F.s Medlemsblad, som vi haabe, under dets nuværende Ledelse, har holdt sig paa Højde med alle de nyere Opfindelser og Opdagelser, som i senere Tid ere fremkomne paa dette Omraade i Ud- og Indland!

at D.B.F. nu tæller ca. 3000 Medlemmer, hvilket er det højeste Medlemsantal, denne Forening nogensinde har haft.

Det er ofte saa vigtigt netop at gribe det belejlige Øjeblik. Vi tro, at det nævnte Forslag kunde blive et fortræffeligt Middel til at samle de enkelte Biavlere, fordi en Samling af mindst 10 Medlemmer vil medføre en ikke ringe Besparelse. Derfor opfordre vi D'hr. Delegerede til at stemme for dette Forslag. Hvis det vedtages, da haabe vi, at det baade vil samle Medlemmerne mere end hidtil og tillige give D.B.F. en forøget Indtægt derved, at mange Medlemmer, som tidligere kun havde $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ Part af et Medlemsblad, nu ville tegne sig som Ene-Holdere af Bladet. Det er klart, at dette ikke kan bringe den fulde Nytte, naar Biavleren ikke til hvilken som helst Tid kan tage det frem til Gjennemlæsning for at søge Oplysning om Forhold, der angaa Biavlsdriften.

Udstillingen 1888.

Til „Danmarks Biavler-Forening!“

Paa Sveriges Bivenners Begne takker jeg Eder af Hjærtet for Eders Indbydelse til en Nordisk Biavls-Udstilling under den store Udstilling næste Sommer i Kjøbenhavn.

Jeg har ventet med at udtale denne Tak, fordi jeg ikke vilde sige noget, før jeg var vis paa, at Forholdene her vilde gøre det muligt for os, Sveriges Bivenner, at benytte os af denne Eders Indbydelse. Jeg haaber nu at have erholdt denne Visshed, og derfor: Tak! Vi skulle komme.

Har den Gødhed saa snart som muligt

at gjøre mig bekendt med alle Bestemmelser vedrørende denne Udstilling, som ere tagne eller fremdeles maatte blive tagne, for at jeg maa kunne paa behørig Maade kundgøre dem her.

Ahlstad, den 14de Oktober 1887.

Paa Foreningen Sveriges Bivenners Begne.

Carl Rud. Wulff.

Ordfører.

Oliebillerne.

(Af Cand. phil. Herm. Borries.)

Hr. Redaktør! Tillad mig at knytte et Par Bemærkninger til Hr. Wo.s i flere Henseender interessante Meddelelse „En Bifjende“ i T. f. B. Nr. 15 d. A. Denne Meddelelses Omtale af Meloë variegatus kunde let forlede til at tro, at dette Insekt er en meget farlig Bifjende, hvad der dog navnlig hos os, ingenlunde er Tilfældet. Oliebillerens Larver ere henviste til at leve af visse ensomt levende Jordbiers Larver og kunne ikke trives i Bistaderne. Det er derfor Tilfældigheder, naar Oliebillerne krybe om i Bistabernes Nærhed og ikke med lumste Hensigter overfor Husbierne. At de i Blomsterne siddende Oliebillelarver ogsaa klatre sig til Arbejdsbierne er ganske vist, ligesom man kan finde f. Eks. Gravehvepse tæt bedækkede af dem, men alle saadanne maa gaa tilgrunde, og det har Naturen netop søgt at erstatte ved den enorme Masse Vg, som hver Oliebillehun frembringer. Jeg har en Klump Vg, som jeg saa Meloë proscarbæus aflægge i et Jordhul (Vg og Larver af denne Art ere gule) og anslaar den til at indeholde henimod 800 Stykker. Larverne sætte sig fast paa Brystdelens Bugside og føres til Stedet, men da Arbejdsbien ikke lægger Vg, afvente de forgjæves denne Art, som hos de omtalte Jordbier benyttes til at krybe ned paa Vgget for at fortære dette og siden den indsamlede Honningmasse, der skulle have ernæret Jordbiens Larve. Ved at sigte Affaldet fra Stabernes Bund, har jeg fundet døde Larver derimellem; de vare sorte og tilhørte altsaa en af de andre Arter. Man fortæller om Larverne af M. variegatus, at de bore sig ind mellem Bugfinnerne og irriterer den bløde Bindehud i den Grad, at Bierne faa Krampe og dø, men at de „bore sig ind i Biens Krop og udjuge den; og naar en Bi med en saadan Larve i Kroppen Stedet, er Dronningen, hvis stærke Melasjelugt tiltrækker den, gjerne dens Dsfer“ maa bero paa en Fejltagelse. Des-

være besidder jeg ikke „Bztg.“ for 1860, hvor denne Sagittagelse skal være meddeelt, og vilde være taknemmelig for nærmere Meddelelse om Artiklens Indhold. *M. variegatus*'s Larve lever hos en Bi, som bygger i Sandegne, og dens Udbredelse retter sig da heller ikke efter Bistaderne, men efter Jordbunden. Den har i mange Aar været kjendt fra Husby Klitter i Sjælland, Tidssvilde o. s. v., men er uden Tvivl ikke sjælden i Sjællands Sandegne. Da gode Eksemplarer ikke ere lette at faa, og da dens Udvikling endnu er ukjendt, vilde levende Eksemplarer af denne Ville og Eggekumper af alle vore Arter være værdifulde for det Zoologiske Museum i Kjøbenhavn, ved hvilket undertegnede arbejder. Levende Biller sendes bedst i en Trændstikstøbe, kun en i hver, Eggene tørre eller i Sprit. Af de 4 Arter, der i det hele forekomme her i Landet, er *variegatus* den sjældneste, hvorimod *brevicollis* (torte Følehorn), *proscarabæus* og *violaceus* (med lange Følehorn) ere meget almindelige.

Arterne kunne bestemmes saaledes:

1	{ Kroppen messinglindjende, Følehorn korte <i>variegatus</i>
Kroppen sort eller blaa 2
2	
3	{ Bristdelens Bagrand lige, Krop sort <i>proscarabæus</i>
Bristdelens Bagrand indstaaren, Krop blaalig <i>violaceus</i>

Hannerne ere sædvanlig mindre end Hunnerne (hvis Bagtrop er udspilet af Eggmassen) og have et Brud paa Følehornene, som de benytte til at fastholde Hunnernes Følehorn med under Barringen.

Den Skabe, Diebillerne gjøre hos os, er vel kun ringe i Sammenligning med vore andre Biffjender, men de fortjene dog Biavlerens Opmærksomhed.

Bi-Voks.

(Foredrag af Erstlev ved Biavl-Udstillingen i Kjøge d. 30. Juli 1887.)
(Sluttet.)

Voksels Rensning. De bedste Midler til at stille Tavlebofs fra Hamme og andre Urenheder ere varme Vanddamppe eller Solvarmen. Det førstnævnte Middel anvendes i Gersters Voks-Renser, som anbringes over en Gryde med kogende Vand. Dampene smelte da Voksset, som løber ned i en Voksform, der er aubragt ved Siden af Gryden, medens Hamme og andre Uren-

heder blive tilbage i Vokssturven. Da denne fortrinlige Smelter har været beskrevet fuldstændig i „Tidskriftet“ og i min „Fører i Biavl,“ skal jeg ikke opholde mig ved den. Derimod er Sol-Voks-smelteren et nyt Redskab, som endnu kun er lidet prøvet, og da jeg tror det har en Fremtid for sig, skal jeg omtale den noget nærmere.

Sol-Voks-smelteren er opfundet af Amerikaneren Demarec, som har et meget stort Bieri i Nordamerika. Efter hans Beskrivelse har jeg ladet forfærdige et saadant Redskab, der kom til at koste omtrent 12 Kroner. Det bestaar af en bitet Trækasse, der foroven lukkes med et Bindue, som kan skydes frem og tilbage omtrent som Binduet paa en Mjstbænk. Tæt under Binduet ligger en stor Jærnplade af almindeligt Bladjern bøjet rundt som en halv Cylinder. I denne Hulning lægges Voksstavlerne. Kassen hviler paa fire Ben, og den opstilles saaledes, at den fri Ende af Jærnpladen vender mod Syd. Under de to nordre Ben anbringes smaa Klodser for at give Pladen en straa Stilling. Denne Straaning maa gjøres stærkere eller svagere, efter som det Voks, der smeltes, er mere eller mindre urent. Under den nederste fri Ende af Jærnpladen anbringes en Voks-Form, der kan modtage det nedløbende rene Voks. — Solvoks-smeltere kunne næppe svare til deres Hensigt, naar de laves ganske smaa, dog kunne de nok anvendes omtrent halvt saa store som den af Demarec beskrevne. Mr. Demarec har desuden prøvet at anvende dette Redskab til andre Djemed end til Voks-smeltning. Han paaftaar f. Eks. at han kan rense Tavler for Møløg og Larver ved at indlægge dem i Smelteren og lade dem modtage netop saa høj en Varmegrad, at de ere nær ved at smelte. Endvidere meddeler han, at Tavler med krystaliseret Honning kunne opvarmes saaledes i dette Redskab, at Honningen smelter, hvorefter den kan udslynges eller anvendes til Fodring. Opfinderen paaftaar desuden, at ingen anden Rensningsmaade kan stille Voksset saa fuldstændig fra Hamme, og da Bekostning til Brændsel spares, maa denne Fremgangsmaade vistnok i Længden blive den billigste.

Små Voksmængder kunne renses ved at kommes i en Bøse med aabent Lærred. Bøsen anbringes under en Vægt (en Sten) paa Bunden af en Kjedel med kogende Vand. Voksset vil da flyde op paa Vandets Overflade, hvorfra det siden kan afdrages som en Skage.

Det paa en af disse Maader udbundne Voks er dog ofte endnu ikke rent nok til at anvendes. Det kan da yderligere renses

ved Smeltning i Vand, idet Urenhederne dels ville synke tilbunds dels hænge ved Underfliden af den Voksstage, som dannes paa Overfladen, naar det affjøles. Disse kunne da skræbes af med en Kniv. Denne Smeltning kan gjentages flere Gange, indtil Voksset har den fornødne Menhed.

Jeg har i dette Foredrag berørt nogle af de vigtigste Punkter, der angaar Bivoks; der er dog to andre Hovedpunkter tilbage, nemlig Vokssets Anvendelse og dets Forfalskning. Disse tør jeg ikke her indlade mig paa for ikke at trætte mine Tilhørere, thi alene Vokssets Anvendelse vil være omfattende nok som Emne for et Foredrag. Med Hensyn til Vokssets Forfalskning skal jeg kun omtale, at hertil anvendes en Mængde fremmede Emner, som ofte gjøre det næsten umuligt at paavise Forfalskningen undtagen netop ad kemisk Vej. Der er dog en simpel Prøve, som enhver, der ikke er tandløs, al Tid har ved Haanden, og som ofte kan vise Forfalskningen, særlig naar der til denne er anvendt gummiagtige Emner:

Naar man tygger svagt paa en $\frac{1}{4}$ " tyk Plade af rent Bivoks, da hænger Voksset ikke i Tænderne; men hvis Voksset er forfalsket, da klæber det og hænger fast i Tændernes Mellemrum.

Besøg hos Dronning Ablere i Nord-Italien og Krain.

(Af Th. B. Blow i Welwyn, England.)
(Fortsat.)

Tidligere lod man Bierne opføre Dronning-Celler paa en Table ved kun at skære et Hul i denne Table (se Fig. 54); men de derved daunede Dronning-Celler bleve saa uregelret byggede og saaledes sammenhøbede, at de fleste bleve ubrugelige, naar man skar dem ud. Den foran beskrevne Fremgangsmaade er derfor et meget stort Fremskridt.

Hr. Pometta anser det for at være af yderste Vigtighed, at enhver Dronning-Larve faar sin fulde Forsyning med Dronning-Foder. Bedstet herpaa er, at noget er tilbage i Cellen, naar Dronningen forlader den. Derfor undersøger han enhver Celle, inden den forsegles, og udfæer saadanne, som synes at have for lidt af dette Foder. For yderligere at sikre sig det bedste Udsald jørgter han for, at det Stade, i hvilket saadanne en Cellerække skal anbringes, ikke forud indeholder aaben Yngel eller Eg, da denne

Yngels Fodring maaste ellers vilde forringe den Pleje, som blev Dronning-Cellernes Beboere til Del. Dmtrent en Uge efter skæres Cellerne ud og anbringes hver i sit Smaastade, for at den unge Dronning kan blive udlækket og befrugtet. Saa snart dette er sket, ere de unge Dronninger rede til at indpakkes og affendes. Nye unge Dronninger kunne da paa lignende Maade frembringes. Det er dog bedst at vente 2 eller 3 Dage, før man indfører en ny Dronning-Celle i Smaastadet, især hvis Bierne ere gamle. Tillige er at mærke, at naar

Fig. 54. Den tidligere anvendte Fremgangsmaade for at saa Bierne til at opføre Dronning-Celler paa en bestemt Table.

man sammen med en forseglet Dronning-Celle indfører 2—3 uforseglede, da bevirker dette oftest, at den forseglede ikke bliver ødelagt. Selvfølgelig sker det tidt, at han har flere Dronning-Celler rede, end han har Smaastader parat til at udlække i. I dette Tilfælde bruger Hr. Pometta en meget snild Samling af Dronningbure (se Fig. 55 og 56). Cellerne anbringes da hver i sit af disse Smaabure, og en Stump Svamp med Hon-

ning og Vand lægges ind ved Siden af den, og hele denne Anordning hænges ind i et Stade. Dronningerne udbruges da og kunne gjenmes der, indtil man har Smaastader ledige til at modtage dem. Den største Slags Bure, som ses i Fig. 57 benyttes til Opbevaring af befrugtede Dronninger. Naar de ubefrugtede Dronninger skulle indføres i Smaastaderne, da maa de først anbringes i et Bure, og derjom man vil befri den, men ser, at Bierne gnave i Buret, da er det farligt at løslade den. Hvis de derimod bruse med Vingerne uden at bide i Buret, da kan man godt befri Dronningen.

Jeg saa dernæst, hvorledes Dronningerne bleve pakfede. Yng-Honning anvendes som Foder for dem, der sendes til andre Lande i Europa; derimod benyttes Kløver-Honning til dem, som skulle sendes til Amerika eller paa andre lange Rejser. Yng-Honning passer nemlig ikke saa godt til Bier, som længe skulle holdes indespærrede.

Uagtet mange her i England anse Italienerne for uangribelige af Voks-Møl, maa jeg dog tilstaa, at dette ikke var saa i deres Hjemland, thi jeg saa adskillige Familier, som vare stærkt befængte dermed.

Den følgende Dag rejste vi til Gordola for at se et andet Bieri og tillige de Værksteder, hvor de smaa Klæver til Dronningernes Forfødsel laves. Hr. Pometta

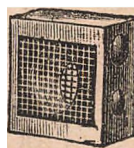

Fig. 55. Dronningbur til Opbevaring af en Dronning-Celle.

har ogsaa et betydeligt Bier i Nivolo netop det, hvor St. Gotthard Tunnelen begynder paa den italienske Side. Honningen herfra er meget fin, men Eggen ligger for højt til Dronning=Vbl.

Hr Pometta har bemærket 3 Slags Droner: sort-, hvid- og rød=øjede. Paa vor Rejse besøgte vi adskillige smaa Bierier, og saa, at Bierne holdtes i Spande, Kasser, Klodser o. s. v. med krydsede Rinde indvendig til Befæstning for Tavlerne, og at Stadernes Indgang ofte havde Form af et Kors, fordi Ejerne troede, at det bragte Lykke. Indgangen var ofte paa Midten af Stadets Højde saaledes, at Bierne ikke havde saa langt at gaa om Vinteren for at naa Bisklyngen, tillige kunde denne Indgang ikke blive stoppet af døde Bier. Den samme Slags Indgange træffer man hyppig ved Straatuber i Belgien og det nordlige Frankrig. Stor Skadesløshed synes at herste med Hensyn til at lade Stumper af Tavler med Honning ligge spredt hist og her i Bierierne, og dog maa jeg til min Overraskelse tilstaa, at denne Skik ikke syntes at fremkalde Røveri. Gennemjuits=Vægten af Sværmene angaves at være 5—6 Pd.

(Fortf.)

Gjæret Honning.

(Af H. P. Rasmussen, Sorte-bjergbønge.)

Det hænder alt for ofte, naar man færdes hos Biavlere, at man ser, at deres Honning er gjæret, og naar der spørges om Maaden den er behandlet paa, viser det sig i Reglen, at det er deres egen Skyld, og da det er en meget uheldig Anbefaling for vor Honninghandel, at forhandle usund Honning, saa vil jeg her sige lidt om, hvorledes den behandles for at holde sig sund.

Naar man udslynger sin Honning, maa Tavlerne være omtrent tilkapslede og der maa nøje paafes, at de skruffer, hvori den bliver fiet, ikke har været brugt til sure eller gjærede Ting, eller i alt Fald være meget omhyggelig affkolbede. Derefter overbindes skrufferne og sættes paa et tørt Sted, det er heldigst at indrette sig et Kammer eller Skab inde midt i Huset i Nærheden af en Dør eller Komfur, dog maa der ikke være saa varmt, at stiv Honning viser Tegn til Oplosning. Naar den saa har staaet nogle

Dage, efterser man skruffen, om der er tynd Honning ovenpaa; er dette Tilfældet, maa den omhyggelig affstummes, og skruffen henses atter saalænge til den er stivnet saameget, at der lige kan røres i den med en Ske, og efter der er rørt godt om i den, sættes den saa i Glas eller hvad andet man vil forhandle den i, og overbindes med Pergamentpapir, som først fugtes i Vand. Grunden til Gjæring bliver altsaa, at man slynger Honningen ud umoden, og lader den vandede Honning staa paa fugtige Steder eller i Kældere. Jeg har truffen flere, som ikke en Gang ved, at deres Honning er gjæret. Til dem vil jeg sige, at naar Honning, efter at den er stiv, bliver fedtet ovenpaa og bliver saa lind, at man kan stikke i den med en Kniv, da er den begyndt at gjære, og vil efterhaanden blive sur og ilde-smagende. Alt man kan befordre Krystalliseringen af Honningen ved at røre en Skedfuld stiv Honning ud i den flydende er vel sandt, men den maa absolut ikke være gjæret, da det saa vil virke det samme som at sætte Gjær paa Ml.

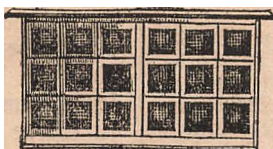

Fig. 56. Anmestue med 18 Dronning=Celler, hvor i sit Bur.

Biavls=Udstillingen i Faaborg

var ikke af de store, men var dog ret godt forsynet, dog var efter det bedre Honningaar kun Honningen svagt repræsenteret, idet der kun var 25 Udstillere med 214 Pd. Faaborg Byraad havde stillet den lyse og smukt beliggende Raadhusaal med nogle tilstødende Værelser til Raadighed samt fri Belysning. Over Indgangen var anbragt et stort Skildt med Indskription, „Biavls=Udstilling“, lavet af Snebær paa rød Grund med en Krands af fint Grønt, og ovenpaa var anbragt

en almindelig Krube med Hætte, samt Flag ved Siderne. Indenfor Døren til højre havde Hr. Pedersen, Tved, anbragt sin Samling af Staber og Redskaber; langs Vinduerne til Gaden var Rager og Syltetøj anbragt og saa meget indbydende ud. Langs midt i Salen var et stort Bord med Opstak anbragt, hvorpaa Honningen havde Plads mod Højsiden. Paa den anden Side var Voks og Smaaredskaber, og paa Opstakten prangede Honningtavler, Vin og Mjødflaster imellem Blomsterbufetter.

Det viste sig ogsaa, at der var noget, der interesserede Faaborgerne, idet de af-

Fig. 57. Opbevaring af Ramme, som kan indeholde 9 befrugtede Dronninger, hvor i sit Bur.

gav et godt Besøg og købte godt af det udstillede. Kan og være at det medvirkede dertil, at tre af Byens fornemste Damer var opfordrede til at udføre Dommerhvervet for Rager og Syltetøj, som vandt stærkt Bifald.

Præmierne uddeltes af Formanden:

Klasse A. Videnstabelige Hjælpe midler.

1. Pr. H. Rasmussen & Ko., Gravvænget pr. Svendborg, for Kunsttavler. 2. Do. Smedker Peter sen, Svanninge.

Klasse C. Stader.

1. Pr. Tømrer Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for et Trugstade, 10 12" Kammer. 2. Do. Samme for Trugstader til Dronningavl. 3. Do. Samme for Trugstader, 8 13 1/2" Kammer. 4. Do. Lars Henningsen, Svanninge, for et Trugstade (Husflidsarbejde). Diplom: P. Frederiksen, Sørup, for et Trugstade (Husflidsarbejde).

Klasse D. Redstaber.

1. Pr. Tømrer Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for to Udslyngningsmaskiner. 2. Do. Smedker Peter sen, Billestælv pr. Højby, for samme. 3. Do. Tømrer Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for samme. Diplom: Lærer C. E. Hansen, Bøstærskjærninge, for en Bøstsmelter, og Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for en Samling Redstaber.

Klasser E. Honning i Glas. Tavler.

I. Hvid Honning.

1. Pr. H. Rasmussen, Gravvænget pr. Svendborg. 1. Do. H. P. Rasmussen, Sortebjærgvænge pr. Svendborg. 2. Do. Stræder S. Hansen, Korshavn. 2. Do. Mejeribestyrer Hansen, Malykkegaard pr. Odense. 3. Do. Gartner Leonhard, Svanninge. 3. Do. Kæretsmager N. Kristoffersen, Tryggelov, Humble. 3. Do. Tømrer Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg. 4. Do. Tømrer Søren Madsen, Haastrup. 4. Do. J. Hansen, Løvsen, Hørne. 4. Do. Stibstømrer A. Jensen, Skovlyst pr. Svendborg. 4. Do. L. Jørgensen, Bøstærskjærninge. Diplom: Lærer C. E. Hansen, Bøstærskjærninge, og Gaardbestyrer S. S. Hansen, Østehøjsinge.

II. Mørk Honning.

1. Pr. Gartner Leonhard, Svanninge. 2. Do. Mejeribestyrer Hansen, Malykkegaard pr. Odense. 3. Do. Tømrer Søren Madsen, Haastrup. Diplom: Koldsemager J. P. Larsen, Bøstærskjærninge.

Klasse F. Bøks.

1. Pr. H. Rasmussen & Komp., Gravvænget pr. Svendborg. 2. Do. Lærer C. E. Hansen, Bøstærskjærninge. Diplom: Tømrer Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg.

Klasse G. Mjød. Honningvin.

1. Pr. Hjulmand P. Pedersen, Hørne, for Mjød. 2. Do. H. Rasmussen, Gravvænget pr. Svendborg, for Mjød. 3. Do. Gartner A. C. Andersen, Nyborg, for Honningvin.

Klasse H. Syltetøj.

1. Pr. Gartner Leonhards Husfru, Svanninge. 2. Do. Marie Pedersen, Tved pr. Svendborg. 3. Do. Lars Jørgensen, Bøstærskjærninge. Diplom: Hansine Bentzen, Jordløse Mølle.

Rager.

1. Pr. Bager B. Hansen, Odense. 2. Do. Bager Jensen, Faaborg. 3. Do. Lærer C. E. Hansen, Bøstærskjærninge. Diplom: Bager Jørgensen Odense.

Uf Mangler hid sættes efter Dommernes Bog: Katalog-Nr. 1: For svære fladbundede, Nr. 34: Zinklisten for lav, Nr. 35: For tyndt, svagt sammensat, Nr. 36: For tynd, Nr. 85: gjæret lidt, Nr. 86: gjæret, mangelfuld Paabinding, Nr. 94: gjæret,

daarlig Paabinding, Nr. 101: 1886, gjæret, Nr. 113: Smager af Maling fra Kassen. Der sporedes Fremstribt med Behandlingen og Udstyrelsen af Produkterne. Landboerne vare ikke meget nysgerrige efter at gjøre Besjæftning med Udstillingen, idet der Markedsdagen ikke var stærkt Besøg; og dog var det jo særlig dem, der kunde høste Fordel ved at tage Udstillingen i Betragtning.

Fra den berøiste svenske Biavls-Lærer Hans Lohmander indløb under Udstillingen et Lykønsningsbrev til de fynske og Lolland-Falsterse Foreninger, hvori det blandt andet hed:

Kjære Brødre og Venner af Biavlens, Lykke og Fred! Dørbødigt om, at i jo videre Kredse Biavlens spredes, desto mere glæder det Broderlands-Vennerne, og glæder det den, som har med Liv og Lyst gjort Biavlens Fremgang til sit Maal, i sit Folk og sit elskede Fædreland.

Vi ønske Fjens Biavlerforeninger et „Længe leve“, og bets Medlemmer et tre-foldigt „Hurra“!

Præmierne vare mindre Pengebøl med et fjont Diplom, der tildeles alle præmierede jaavel i som udenfor Amtet. Udstillingen var saa vellykket, at den endte uden Underfund, hvad jo kan kalbes heldig for Smaafolk. K.

Fra Horsens.

Horsens og Omegns BF. har nu afsluttet 2 Mars Regnskab. Det første Mar var der 17 Medlemmer, og der var en Udstilling ved Horsens Landbrugsforenings Dyrskue den 8. Juni 1886. Af Biavls-Redstaber og Produkter var der anmeldt fra 8 Udstillere, hvoraf de to ikke mødte med noget, og da der ikke var Dommere for Biavl, men kun Dommere for Landbrugsredstaber o. l., tilkjendtes Præmie-værdig med Diplomer for Biavlsredstaber til: Chr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for en Udslyngningsmaskine m. m., Smedker Jakob Kjær, Bottrup pr. Horsens, for 1 Trugstade efter engelsk Mønster.

Ved Generalforsamlingen d. 18. Novbr. 1886 fik Foreningen en ny Formand, og der er virket mere for Foreningen. Ved Horsens Landbrugsforenings Generalforsamling i Marts Maaned 1887 talte Søren Juul Hansen for Biavlsagen, saa Generalforsamlingen gav 50 Kr. til Biavlerforeningen for Horsens og Omegn, og der valgtes to af Landbrugsforeningens Medlemmer til at bedømme Biavlsredstaber og Produkter. Disse vare gode Biavlere:

Gaardejer Sørensen, Eriknauer, Gaardejer N. Lund i Grunstrup. Ved Horsens Landbrugsforenings Dyrskue og Redskabsudstilling den 1ste Juli 1887, tilkjendtes 2den Præmie til Søren Juul Hansen af Eriknauer (25 Kr.) for Biavlprodukter, han mødte med to Biboliger med amerikanske Delinger, som var smukt udbygget, baade to Pd.s og et Pd.s Delinger, 2 Kasser med videnskabelige Samlinger af Hjælpe midler, flere Glas med Honning af 1886 og 1887. 1 Bipibe og flere Redskaber, 1 Udtønningsmaskine. Jens Andersen, gamle Sole pr. Hedensted, tilkjendtes 3die Præmie (15 Kroner) for en Cylindrudflyngningsmaskine og en Samling Kunsttavler. J. H. Nielsen, Gjedved pr. Horsens, 4de Præmie for flere Glas Honning, og et Pd.s Delinger, smukt udbyggede (10 Kroner). Horsens og Omegns Biavlerforening havde anmeldt en Mønstersamling, som var mangelfuld til Stede. Det, som var til Stede erholdt Diplomet: „Præmieværdig“.

Foreningens Medlemsantal var den 1. Oktober — 56. Medlemmernes Bidrag fra den 17. December 1885 til den 1. Oktober 1887 — 32 Kr. 50 Ore, den samlede Indtægt har været 82 Kroner 50 Ore, den samlede Udgift 72 Kroner.

Ekko fra Staderne.

Guberup pr. Augustenburg, d. 19 Oktober.

Als Norrehjerreds BF. afholdt et Møde i Stevning Kro d. 18. September, hvor Kristian Pedersen fra Ved ved Svendborg var til Stede. Mødet var godt besøgt fra nær og fjærn, og det blev besluttet at optage alle Biavlere fra hele Als i Foreningen, og give den Navnet, den Altske Biavlerforening, hvilket Navn den for Fremtiden vil bære. Kristian Pedersen underviste og forklarede tydelig den nyere Biavl, samt beredvillig besvarede de mange Spørgsmaal, som bleve rettede til ham. Det har givet vores unge Forening et godt Stød fremad, at vi have haft saa dygtige Mænd herovre som Trafikinspektør Møller og Kristian Petersen, og vi sigte dem vor hjertelige Tak for hvad de have gjort for os. Den 9. Oktober afholdt vi igjen et Møde i Maibøl Kro, som ogsaa var godt besøgt. Bødkermester Petersen holdt et Foredrag om: Hvorfor skolle vi drive Biavl? Og hvem skal drive Biavl? samt om de 3 Slags Bier, Dronningen, Droner og Arbejdsbierne. Derefter fulgte Diskussion, og Næstformanden gav praktisk Undervisning. Til Slutning indfre-

ves Medlemmer, ialt 16, saa at Foreningen nu tæller henimod 70 Medlemmer.

Venlige Hilsener til alle Biavlere.

H. P.

Grenaa, 30te September.

Bierne ere nu indvintrede her. Det vedholdende stormfulde og ustabige Vejr i de sidste 6—7 Uger har tyndet stærkt ud i Staderne, og de Stader, som ikke er givet Foder, have tidligt, imod foregaaende Aar, helt holdt op med Angelansætning først i Septbr. I hele Maanedens have Bier ikke kunnet flybe ud, og det forekommer mig, at det i alle, saavel de stærke som mindre stærke Familier, skorter stærkt paa Blomsterstøv, som de ellers plejer at indsamle meget af i September, jeg bemyndter derfor, at dette formeget vil savnes i Staderne i det tidlige Foraar, naar der begyndes med Angelansætningen. For de Staders Bedkommende, som have været godt udbillede til Juni, har Honninghøsten været ret tilfredsstillende efter de uheldige Vejrforhold. Vi havde 6 Trækdage i sidste Halvdel af Juni. Jeg høstede ca. 300 Pd. lysegul Honning af 5 Stader (et enkelt Stade, Krainerfolk, gav 94 Pd.) hos flere Biavlere her har Udbyttet været forholdsvis det samme. Hovedtrækket her er Agertaal. Ynglen plejer at give et godt Eftertræk, men i Aar gif det helt tabt paa 2 Dage nær. Af Sværme er her kun falden hderst faa, og de tidligere ere saa daarlige, at de hverken ere værd at tage op eller lade faa, de maa i saa Fald dø tidligt, da Ruberne næppe ere halvt nedbyggede og uden Honning.

Af Rammeftader er her anlagt 4 nye Trugstader i Sommer, men hvis det vil lykkes med Sværmingen næste Sommer, lader det til, at her skal komme lidt mere Fart paa i Omegnen.

R. C. Rasmussen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 87. Jeg tillader mig at spørge, om det er muligt nu at give Bierne kunstigt Blomsterstøv? og da paa hvilken Maade? (R. C. R.) — S.: Kunstigt Pollen kan gives Bierne i det tidlige Foraar eller sildige Efteraar. Hertil anvendes Mel af Vrter, Ris eller Hvede. Man kan drysse Melet i Blomster, som søges af Bierne (Crocus) eller anbringe det i en lille Kasse, som kun er aaben paa Siderne. Bierne hidloffes da ved en Stump Honningtable. Vi anse det dog for bedst at give Melet inde i Stadet blandet med Kandis (Mel-Kandisstage. Se „Fører i Biavl“).

Nr. 88. Vil det være tænkeligt, at Bierne ville tage Foderdejg, som bliver lagt oven paa Kammerne tidligt om Foraaret, og da, hvorledes skal denne Foderdejg tilberedes? Jeg har hørt tale om Foderdejg, men har aldrig hørt eller set noget om, hvorledes den anvendes! (R. C. R.) — S.: Foderdejg tilberedes ved at blande smeltet Honning med stødt hvidt Sukker, saaledes at Blandingen faar samme Stibhed som Hvedebrødsdejg. Denne Foderdejg, kan i Klumper paa 1—2 Pd. lægges umiddelbart over Tavlebræerne under det enkelte Tæppe, og afgiver et meget godt Vinterfoder.

Nr. 89. Ere Drentviste skadelige for Bier, især naar de findes i Mængde, og hvorledes kan man udrydde dem? (M.) — S.: Drentviste leve dels af søde Plantestofte, dels af dyrisk Føde. I stærke Stader have vi dog aldrig mærket nogen Mæmpe af dem; men i svage Stader kunne de formindste Forraadet betydeligt, og i uddøde Stader kunne de forføre hele det efterladte Forraad.

Middel. Drentvisten søger om Dagen Skjul paa mørke Steder. Denne Tilbøjelighed benyttes let til dens Ødelæggelse. Tæt ved Bistaderne opstilles omvendte Urtepotter fyldte med Mos, eller gamle Bidiefurde, hvori henlægges hule Knokler eller tykke Solsikkestængler. Hver Morgen renses Urtepotterne, Kurvene banes mod Jorden, de hule Rør renses ligeledes, og alle de saaledes fangede Drentviste trædes ihjel. Naar det Arbejde udføres hver Morgen i nogle faa Dage, vil man snart mærke en Formindskelse af Drentvistenes Antal.

Nr. 90. Ere de Lædergule Italienerne en Art for sig eller ere de fremkomne ved Krydsning med brune Bier? (C. K.) — S.: De italienske Bier eller egentlig liguriske Bier, som findes i Norditalien (i Syditalien findes brune Bier i Skoven) antages at nedstamme fra cypriiske Bier, som allerede i det romerske Kejserriges Tid ere blevne indførte fra Tødeland til Italien. At de liguriske Bier fra Bjergene ere en Del mørkere end i Lavlandet, antages at hidrøre fra Vejrslaget og Jordbundsforholdene, men ikke fra nogen Krydsning.

Gavnlige Vinf.

Indgangen. Fra nu af indtil Marts eller April vil man ikke mere være udfat for Røveri. Vi tilraade derfor en Udvidelse af Stadets Indgang til mindst 6" Brede og $\frac{3}{4}$ " Højde. Dette vil i høj Grad bidrage til en god Luftveksel om Vinteren og særlig til at holde Vinterlejret tørt.

Tagene bør være fuldkommen vandtætte.

I øvrigt gælder Vinter-Reglen: Hold alle Forstyrrelser borte fra Staderne. Er en Underjøgelse paa Grund af særegne Forhold nødvendig (Sult, Torst), da foretag den kun i stille smukt Vejr.

Brevkasse.

Heddens Stade (J. A. Sverige) have vi ikke turdet anbefale vore Læsere, uagtet vi erkjende, at det er en findrig Konstruktion. Men vi ere overbeviste om, at Bierne i dette Stade her i Norden nødvendig maatte besyttes mod Vejrslaget ved en ydre Kasse i Aarets 9 Maaneder. Er dette nødvendigt, da tabes Jordelene ved Stadet; Forsjøgene i England med det Stade have ogsaa givet et uheldigt Udslag.

Grølevs Stade (J. A.) koster med fuld Udstyrelse i „Boligen“, tomt Overrum, Zinktag, hele Stadet malet — 11 Kr.

Regnskab for 1885 er nu afsluttet af den tidligere Sekretær og sendt til Revisorerne.

Til de Delegerede. Glem ikke at fremme over det i Spidsen af dette Hefte fremsatte Forslag og indsende Afstemningen til Sekretæren saa betids, at Stemmerne kunne optælles den 20. Novbr.

Udstillingen 1888. Planen og Reglementet for denne Udstilling ville blive optagne heri Bladet senest den 1. Januar 1888.

Biaxlermøder.

Ribe Amt B. F. afholder Repræsentant-Møde Lørdagen d. 12. November, Eftermiddag Kl. 2 $\frac{1}{2}$, paa Spangsbjerg Hotel i Esbjerg.

Forsamlingsgenstande: 1) Valg af Bestyrelse. 2) Sammenlutning af de lokale Foreninger til Amtsforeninger. 3) Næste Aars Drift bliver at fastsætte. 4) Valg af 3 Delegerede til Hovedforeningen og 3 Suppleanter.

Sognerepræsentanter bedes indstændig give Møde, samt medbringe Medlemsbøg og Kontingent for 1888. — Togsudgiften vil blive godtgjort.

Bestyrelsen.

Sorsens og Omegns B. F. afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 10. November, Kl. 1, paa Hotel „Bjerre-Herred“ i Sorsens i Salen over Gaarden. Der vælges 2 nye Bestyrelsesmedlemmer, i Stedet for de 2 fratrædende, og 2 Revisorer.

Der bliver bortloddet til Foreningens Medlemmer: 1 Mønsterstade med Bier, Mønster-Nedstaber og Biaxler-Literatur.

Søren Juul Hansen, Eriknaer.

Bundgjørelser.

Praktisk Sommebog

i tidsmæssig Bistjofsel
af **Frø S. Poulsen.**
Heftet 70 Ore. Indb. 84 Ore.

Et Parti **brun Honning** er til Salg til 50 Ore pr. Pd. hos Havedyrker Fr. Sørensen, Suldstrup pr. Støvring.

Et Parti **Honning**, Maskinudfyngnet, ønskes tilkjøbt. Prøver med Pris bedes sendt til Handelsgartner A. J. Jacobsen, Thyholm, Hvidbjerg St. Samme Sted saas blomsterdygtige Crokus til Plantning for Bier, 3 Kr. pr. 100.

100 Pd. hvid eller gul Honning ønskes. Prøve med billigste Pris sendes til Fotograf Vorbed, Hølstebro.

Tidskrift for Bialv.

Udgivet af

„Danmarks Bialver-Forening“.

Redigeret af

Kans Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., All iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Rundgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indryllede.

Nr. 18.

1 December 1887.

21de Aargang.

Udstillingen i Kjøbenhavn 1888.

Med Hensyn til denne have vi modtaget adskillige Forespørgsler, som vise, at denne Udstilling vil blive omfattet med stor Interesse af de danske Bialvere. Allerede nu at meddele Plan og Reglement for den ere vi ikke i Stand til, derimod ville disse blive meddelte i det Nummer af dette Blad, som udgaar 1. Januar 1888. Vi kunne dog paa dette Tidspunkt meddele, at Bialvs-Udstillingens Komite nu har konstitueret sig med Kunstgartner Fr. Wendt, St. Tjergensbjerg, som Formand og Kantor Erslev, Kalundborg, som Sekretær. De øvrige 3 Medlemmer ere Njød-Fabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, Bistade-Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, og Teglværksbestyrer W. Føste, Eremitagen, Saksfjøding.

Uagtet Anmeldelses-Fristen for denne Udstilling sandsynligvis vil blive d. 15. Maj, fordi det med Hensyn til mange Udstillings-Gjenstande (Honning, levende Bier o. s. v.) kan være vanskeligt tidligere at afgjøre, om og i hvilken Mængde vedkommende Udstillere kan levere saadanne Gjenstande — saa er der dog mange andre Gjenstande (f. Eks. Redskaber og Boliger), som allerede nu kunne forberedes eller forarbejdes. Vi opfordre Medlemmerne til i Tide at tænke paa at deltage i denne Udstilling, som uden Tvivl med Hensyn til Seværdighed vil komme til at staa over alle sine Forjæm-

gere, dels fordi Bialven hos os i de senere Aar er skredet saa stærkt fremad, dels fordi de Forhold, hvorunder den holdes, forhaabentlig ville blive ganske særlig heldige. Vi tænke herved især paa den Omstændighed, at denne Udstilling bliver nøje forbunden med den store nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling, der ventelig vil faa store Starer af Besøgende fra hele Norden.

Man har spurgt os, om denne Udstilling tillige vilde blive et Honning-Marked, altsaa indrettet paa at forhandle betydelige Mængder af Honning eller andre Bialvs-Produkter. Vi ere vel ikke særlig bemyndigede til bestemt at besvare dette Spørgsmaal, det vil være Komiteens Sag. Men vi antage rigtignok, at dette Spørgsmaal vil blive besvaret benægtende. D.B.F. har jo endnu i frijsk Minde et meget uheldigt Udfald af en Prøve i denne Retning. Vi finde det da ogsaa meget naturligt, at det ikke er heldigt at samle altfor store Mængder af Bialvs-Produkter paa et Sted, da disse dog skulle spredes vidt omkring i Landet for at forbruges. Vi vente derfor, at der vil blive sat en Grænse for den Mængde af slige Varer, som kunne indleveres til Udstillingen. For at gjøre denne righoldig kommer det jo ikke nær saa meget an paa at faa udstillet en stor Mængde af hver enkelt Vare, som paa at Udstillingen faar et forskjelligartet Indhold. De nordiske Bialvere bør derfor arbejde hen til, at Bialvs-Udstillingen maa faa et meget stort

Antal Udstillere, thi derved kunne Forskjellighederne frem, og netop herpaa beror i meget væsentlig Grad den Nytte og Belæring, Udstillingen kan yde. Vi opfordre derfor vore Viadlere til ikke at holde sig tilbage fra at udstille, men trostigt at indsende alt, hvad de antage kan være af Interesse.

Vi have endvidere modtaget Forespørgsler, om der vil kunne opnaas fri Tilbagerejse for D.B.F.'s Medlemmer fra Udstillingen. Hertil kunne vi svare, at Komiteen har sin Opmærksomhed henledt paa dette vigtige Punkt, men at det endnu vilde være meget for tidligt at foretage Skridt for at opnaa denne Begunstigelse. Det er dog klart, at Udstillingens Nytte for største Delen vil afhænge af det Antal Besøgende, den vil faa. Men dette Antal vil jo uden Tvivl i høj Grad forøges, for Viavls-Udstillingens Vedkommende, hvis den nævnte Lettelse kan opnaas. Derfor haabe vi sikkert, at de Autoriteter, der staa i Spidsen for vore Befordringsmidler, ville vise Smødekommehed i denne Henseende.

Besøg hos Dronning-Volere i Nord-Italien og Krain.

(Af Th. S. Blom i Melwyn, England). (Fortsat).

Hr. Pometta er en af de faa Italienerne, som laver Kunsttabler. Hertil anvender han en meget god Dunham-Mølle; men der var en Fejl ved Tandhjulenes Stilling, som bevirkede, at Tablerne ikke bleve gode. Det var mig derfor en Fornøjelse at trække min Frakke af, smøge mine Skjortærmer op og vise ham, hvorledes det Arbejde skal udføres. Da jeg havde sat Valser og Drev i rigtig Stilling, frembragte vi nogle udmærkede Tabler. Det glædede mig saaledes at være i Stand til at vise ham en ringe Tjeneste til Gjengæld for alle de Oplysninger, han havde givet mig, og for den Gjæstfrihed, han havde vist mig.

Paa min Tilbagerejse fra Stationen besaa vi Hr. Mona's Bier. Han sender de fleste af sine Dronninger til Tyskland. Hans Anstalt er storartet nok, men det synes mig ikke, at den i videnskabelig Henseende følger med Tiden. Der saa jeg en Sol-Voks-Smelter, som under den italienske Sol var meget brugbar. Det udbundne Voks var upaaflageligt.

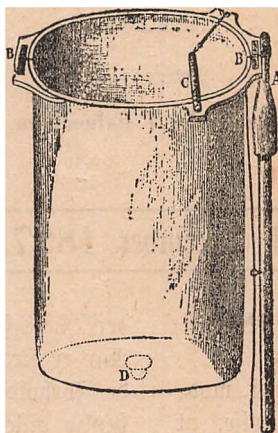

Fig. 58. Sværnfanger. A Stangen, BB Hængsler, C Dristanker med Suor, D Ventil.

Hos Hr. Pometta saa jeg mange flere nyttige Indretninger end dem, jeg har beskrevet, og jeg kan sige, at da jeg stiftes fra ham, følte jeg, at jeg havde besøgt en Mester i Dronning-Vol, og at jeg havde lært faare meget af ham.

Fra Bellinzona rejste jeg videre til Locarno og besøgte mange smaa Bierer rundt om i Bergene. Efter Viavlerens Udjagn syntes Udbyttet pr. Stude at være meget stort. Jeg antager at dette baade hidrørte fra Bierne og fra Egnen, der var meget frugtbar. Med Dampstib sejlede jeg over Lago Maggiore, der er omgivet af Højder, beboede med Vinranker og Træer, forbi de bosomeste Der — en prægtig Tur med Ud-sigt til de fjerne Alper og med herligt Vejr, skøndt Aarstiden var saa langt fremrykket — til Arona og derpaa pr. Bane til Milano.

Jede med Vinranker og Træer, forbi de bosomeste Der — en prægtig Tur med Ud-sigt til de fjerne Alper og med herligt Vejr, skøndt Aarstiden var saa langt fremrykket — til Arona og derpaa pr. Bane til Milano.

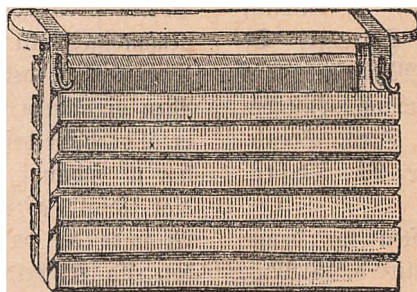

Fig. 59. Træ-Sukker-Fobrer.

Skøndt Hovedhensigten med min Rejse var at se Bier, kunde jeg dog ikke undlade at anvende en Dag til at se Milano, især den udmærkede smukke Domkirke af hvidt Marmor med prægtigt Billedhugger- = Arbejde. Dr. Angelo Dubini var her naturligvis den første Mand, jeg maatte besøge, da hans Navn er vidt og bredt bekendt. Jeg hørte, at han havde

taget virksom Del i den Udstilling, der havde været afholdt faa Dage før min Ankomst, og at han nu var rejst ud til sit Landsted, Villa Dubini, beliggende paa Toppen af en Bakke en Mil (engelsk) borte fra Gallarate. En smuk Spaferetur ad en Vej, som mblrede af søndagsklædte Bønder i deres maleriske Dragter, bragte mig snart derhen. Doktoren modtog mig meget hjærtelig. Fra hans Bolig er der en fortrinlig

Udsigt, da det omliggende Land er fladt. Den ligger omgivet af smukke Haver og Terrasser. Skjøndt han ikke er Dronning=Vbler havde han dog saa mange andre Ting at vise mig, at det kom an paa at bruge Tiden vel, da jeg kun den Aften kunde forblive der.

Blandt disse Redskaber skal jeg omtale nogle enkle: En Sværm=Janger (se Fig. 58) syntes mig meget smild. Det er en Pose af Voksbug (det saakaldte amerikanske Væder) med den glatte Side vendt indad. Posen er foroven syt fast til 2 Halvringe af Baandjærn og disse ere ved begge Ender (BB) nittede saaledes jammen, at de kunne dreje sig om Naglerne. Ved C er befæstet en Opstander, der paa Enden bærer en Snor, som løber ned over en lille Tridse ligeoverfor. Posen bæres paa Enden af en lang Stang (A) og Snoren hænger ned langs med denne. Posen føres op under Sværmen, denne rykkes ned deri, man trækker derpaa i Baandet, hvorved Posen lukkes foroven. Da den indre Side er glat, er det let siden at rykke enhver Vi ud deraf ned i Stedet. I Bunden af Posen ved D ses et Par Nabninger, dækkede med Jerntraadtvist, som giver Luften Udgang.

En Tør=Sukker=Jodrer (Fig. 59) udmærker sig ved sin Simpelhed. Den bestaar kun af en ganske almindelig Ramme, paa hvis Sidelister ere sømmede 1" brede Lister, der paa begge Kanter ere hvoledede skraa. Sukkeret holdes i foroven. Rammen hænges derpaa tæt ind til Biernes Sæde, og disse staa da paa de skraa Kanter og hente Sukkeret gennem den smalle Sprække, der er imellem hvert Par Lister. Dr. Dubini anvender Tør=Sukker=Jodring paa visse Nærstider (det silbige Efteraar).

At Dronning=Bure anvender han 2 forskjellige, efter som han kun indfører Dronningen alene (se Fig. 60) eller en hel Tavle, paa hvilken Dronningen tilligemed flere Bier befinde sig (se Fig. 61). Det førstnævnte er et almindeligt Pibedækselbur, i hvis Side er faaret et rundt Hul, $\frac{1}{3}$ " bredt, hvori en Træprop (T) passer. Gjennem Proppen gaar en Jerntraad, der er omvøjet paa Proppens Underside. Traaden gaar tillige gennem en lille Træplade (AA),

der hviler paa 2 Tablebærere, naar Buret er trykket ind i Tavlen. Saa snart man trækker op i Traaden ved B, løslades Dronningen uden nogen Forstyrrelse, og dette Punkt tillagde Hr. Dubini stor Betydning for et godt Udfald. — Det andet Bur (Fig. 61) er ligeledes af Jerntraadtvist, men saaledes formet, at det kan optage en hel Ramme, det lukkes da foroven med et smalt Bliklaag. Dette aabnes, naar man ønsker at befri Dronningen og Bierne, Jeg kan sige, at jeg paa hele min Rejse ikke traf nogen Biavler, der med Held havde forsøgt den direkte Dronning=Indførelse. Alle vare enige om, at Bur var nødvendigt. (Fortf.)

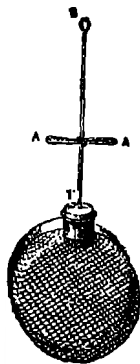

Fig. 60. Pibe=Dæksel. Bur. T Prop, AA Bærestykke, B Gaanban til at løfte Proppen.

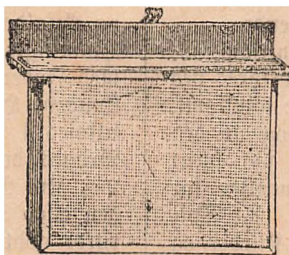

Fig. 61. Ramme=Buret til at optage en hel Tavle med Bier og Dronning.

Indførelse af fremmede Bivacer.

Indenrigs=Ministeriet har under 12. Novbr. d. A. tilskrevet DBF. saaledes:

„I Anledning af Biavlerforeningens Andragende af 19. f. M. om, at levende Bier maa blive undtagne fra det ved Anordning af 12. f. M. udstedte Forbud mod Befordring med Posten af andre levende Dyr end Fugle, undlader man ikke herved tjenstligt at meddele, at man ikke ser sig i Stand til at imødekomme det saaledes Ansøgte, idet man da vanskeligt vilde kunne modfætte sig andre lignende Andragender om for visse Dyrearters Vedkommende at tilstede Undtagelser fra det nævnte Forbud, og dette, hvis Udstedelse ifølge de i saa Henseende af Postvæsenet gjorte Erfaringer har vist sig nødvendigt, saaledes vilde kunne blive ganske illusorisk.

Man undlader isvrigt ikke at tilføje, at levende Bier netop høre til de Dyrerarter, som bør udelukkes for Postbefordring, efter som de, naar vedkommende Emballage, hvad det kan ste, under Befordringen maaete blive beskadiget, kunne komme i Frihed og derved navnlig i Jærnbanepostbureauerne medføre Fare for de tjenestgjørende Funktionærer. Snger&lev.

B. Gubentath.“

Dette Udsagn vil bevirke:

1. At fremmede Bier herefter maa forskrives ad en anden Vej end hidtil.

2. At Bestillingerne maa betales forud, da der ikke vil kunne tages Optrævning paa Bierne.

3. At Forsendelsen vil fordyres noget, især naar ikke mange Bestillinger kunne besjorges paa en Gang.

Derimod haabe vi, at Indførelse af fremmede Bi-Racer fremdeles vil kunne ske ved DBF's Medvirkning, men ikke som hidtil pr. Post, og derfor med en Del større Besvær og Omkostninger.

Bi-Pest.

(Af N. W. Wain, Aurora, Illinois).

En af de værste Sygdomme, som kan angribe Bier, kaldes „Bi-Pest“ eller „Raaden Yngel“. Hvad Lungesyge og Svine-Kolera er for Landmanden er Bi-Pest for Biavleren. Denne Sygdom er saa ondartet og lister sig saaledes frem, at ingen Egn af de „Forenede Stater“ ved sig sikker for den; den frygtes saaledes, at nogle af Staterne endogfaa have vedtaget Love, som angaa dens Helbredelse og Forhindring af Smitte. I flere Stater har denne Plage medført uhyre Tab, og Frygten for denne Sygdom afholder mange fra at drive Biavl.

I det sidst forløbne Aar har jeg omhyggelig studeret denne Sygdom og gjort Forsøg med at helbrede den. Ved Underjøgelse og Forsøg med Hensyn til dens Aarsager har jeg samlet mange Oplysninger herom dels ved mine egne dels ved andres Erfaringer. Med Hensyn til Sygdommens Aarsager og Smittemidler ere Vidnesbyrdene dog noget modsigende.

At Sygdommen virkelig er smitsom, synes sikkert. Om den derimod overføres ved de almindelig antagne Midler, er tvivlsomt. At Sygdommen er vedvarende og at den derfor stadig viser sig paa ny, saa snart dens Sporer finde heldige Betingelser for at udvikles, er bevist ved Forsøg. At Sporerne kunne bæres i Biavlerens Klæder og i eller udenpaa Biernes Legemer fra et Bieri til et andet, og at de bæres af Vindene fra et Stade til et andet i samme Bieri, og at disse Sporer kunne skille sig fra andre forraadnede Insekters Legemer og spredes paa andre Gjenstande, som Bierne komme i Berøring med, — alt dette er meget sandsynligt.

At Sygdommen er odelæggende saavel for Bierne som for deres Yngel, at levende Pollen er det Middel, hvorved den almindeligst og hurtigst breder sig, og at Sygdommen kan overvindes ved en simpel, billig Behandling, som ikke er vanskelig at an-

vende, synes at være vist. Som Bevis herfor fremsætter jeg her en Beretning om mine Forsøg i denne Retning.

Den 1. Juni meddelte en Biavler, der havde over 200 Stader, mig at han havde jet to Tilfælde af ondartet Bi-Pest, og at tydelige Tegne paa Sygdommen fandtes i 25 andre Familier. Da jeg vidste, at denne Mand kjendte Sygdommen, var der intet Haab om, at han havde taget fejl. Han havde i mange Aar været Biavler i en Egn, hvor den herskede, og to Aar tidligere havde han selv overgivet 148 Stader til Flammerne, fordi han ansaa dem for uheldbrekelige. Jeg gav ham straks følgende

Middel: Bland $1\frac{1}{2}$ Pot blødt Vand med $\frac{1}{2}$ Pot Rjøttensalt i en Lerkrukke. Opvarm den til 25° Varme og rør godt om, indtil alt Saltet er smeltet. Tilsæt derpaa $\frac{1}{2}$ Pot blødt togende Vand, hvori er opløst 4 Spisestefuld tvekulvert Soda. Rør derpaa godt om, idet du tilsætter Honning eller Joder-Sirup nok til at gjøre Blandingen jod, uden at gjøre den tyk. Bland nu $1\frac{1}{2}$ Kvint Salicyl-Syre (Krytaller) med saa meget Spiritus, som behøves til at opløse den (c. 6 Kv.) og kom dette i Blandingen i Krukken, medens den endnu er varm, og rør det hele godt om. Naar det har henstaact i 2—3 Timer vil det være klart.

Behandling. Nytt Bierne af Tavlerne og udslyng Honningen saa nær som mulig. Overbrus derpaa Tavlerne grundig med Mixturen, baade over og ned i Cellerne. Giv derpaa Tavlerne tilbage til Bierne. Saadanne Tavler, som indeholde megen Pollen, smeltes i Boks-Smelteren, og Affaldet brændes. Derjom der ikke er Honningtræk, maa man fodre Bierne enten med Joder-Sirup eller med den nylig udslyngede Honning. Bruges Joder-sirup, da tilføjes 1 Kv. Mixturen til hver Pægl Joder. Bruges derimod Honningen, da anvendes $2\frac{1}{2}$ Kv. Mixturen til hver Pægl. Honningen eller Siruppen gives varm, Mixturen røres godt deri, og man giver ikke mere ad Gangen, end hvad Bierne kunne frætere i Løbet af Natten.

Giv alle Staderne i Bieri et rigelig Overbrusning med Mixturen. Naar man stiller alle en Familys Tavler med Kanterne ved Siden af hverandre, kan man overbruse dem alle paa en Gang paa den ene Side, derefter vendes de og overbruses paa den anden. Derved opdages ofte Sygdommen i Stader, som man troede fri. Den Mixturenmængde, som er angivet, er tilstrækkelig til Behandling af 150 Stader. Fortsæt Behandlingen ved grundig at overbruse de syge Familier med Middel.

3 Dage, idet Kammerne med Bier stilles jævnfæd og overbruses paa en Gang.

For at hindre Bierne i at indbringe frist Pollen, kan man brænde gamle tørre Ben og derpaa støde dem fint i en Morter. Pulveret rystes derpaa gjennem en tæt Tærntraad-Si. Man tager 3 Dele Ris-Mel og 1 Del Ben-Mel og blander det med ovennævnte Salicyl-Sirup eller Honning til en tyk Dejg. Et Lag af denne lægges paa den ene Side af en overbruset Table og trykkes med en stiv Børste ned i Gellerne. Denne Table hænges ind i Stedet med Dejgen vendt mod Ingelen.

Vedbliv med hele denne Behandling indtil Sygdommen er overvunden. Sørg for at Bierne altid have let Adgang til Saltlage, som er gjort job med Joder-Sirup eller Honning, og vedbliv med Anvendelsen af Ris- og Ben-Mel, medens Bierne ere ved at komme sig.

Som Sikringsmiddel for de junde Familier overbruses disse med Mixturen en Gang ugentlig, indtil Sygdommen ganske er forsvunden fra Bieriet. (Forts.)

Tidskriftet 1888.

Den skriftlige Afstemning. De Delegerede, om hvis Valg Bestyrelsen har faaet Meddelelse, udgjør 19. Af disse have 14 stemt for det Side 153 anførte Forslag, 1 imod, og 4 have ikke afgivet deres Stemme.

Vi skulle hertil knytte nogle Bemærkninger:

1. En Delegeret har stemt imod, fordi han anfaa Forslaget for stridende mod Lovens § 4, hvori det hedder, at en Lovændring ikke kan vedtages ved skriftlig Afstemning. Denne Betragtning kunne vi ikke dele, fordi vi i denne Henseende betragte Lovens Bestemmelse som værende „mindst 50 D. i Medlemsbidrag“. Bestyrelsen har netop i Forslaget holdt sig strengt til denne Bestemmelse for ikke at komme udenfor Loven, desuden er Prisen, 2 Kr. paa Posthuset, bibeholdt.

2. Mange af de Delegerede have udtalt Ønsket om, at disse Eksemplarer til nedsat Pris ikke maatte deles mellem flere Medlemmer. Vi ere overbeviste om, at en saadan Bestemmelse vil blive vedtaget paa næste Centralmøde (i Kjøbenhavn); men i Følge det under 1 anførte har Bestyrelsen ikke anset det for korrekt, at vedtage en saadan ved skriftlig Afstemning.

3. Endelig har en Delegeret udtalt, at han kun stemte for dette Forslag paa den Betingelse, at Holderne af disse Eksemplarer til nedsat Pris bevise for vedkommende

Formand, at de ere Medlem af en Kreds, og at de betale til denne et Bidrag af mindst 50 D. aarligt. Det vil være Formandens Sag at sørge for, at de Holdere, han saaledes samler i Hold, ogsaa virkelig ere Medlemmer af en Kreds, derimod finde vi ikke, at man kan foreskrive et bestemt Medlemsbidrag, da dette er forskjelligt i forskjellige Kredse.

Den nye Aargang kan nu altfaa enten bestilles paa Posthuset, ligesom hidtil, til en Pris af 2 Kr. eller hos en af DBF.'s Formænd (i en Ants- eller Sognekreds) for en Pris af 150 Ore. Disse Eksemplarer til nedsat Pris kunne dog kun af vedkommende Formand bestilles og betales hos DBF.'s Sekretær (Erstev i Kalundborg), idet mindst 10 Eksemplarer bestilles paa en Gang.

Kredsformændene paamindest om at opgive nøjagtig Navn, Stilling og Adresse for alle Holdere, til hvilke Bladet bestilles hos Sekretæren. Alle ældre Medlemmer erholde ikke nyt Medlemskort; men det gamle Kort for 1887 forevises tilligemed Postvittering eller Bevis fra en Formand for, at Vedkommende er Holder af den lovbefalede Part i et Blad. Kredsformanden noterer da paa Kortets Bagside: „Medlem for 1888“ og undertegner med sit Navn. Nye Medlemmer erholde derimod nyt Kort og maa da tillige undertegne en Begjæring om Optagelse.

Smaaskrifternes 1ste Hefte. Af dette Hefte habes endnu nogle Hundrede i Behold. Disse kunne faas ved Henvendelse til Sekretæren for at kunne uddeles til nye Medlemmer.

Vi gjøre sluttelig opmærksom paa, at de Eksemplarer, der bestilles til 2 Kr., give DBF. en større Indtægt end de, der bestilles til nedsat Pris. Vi haabe derfor, at mange af vore tidligere Eneholdere fremdeles ville bestille Bladet paa denne Maade. Derimod ville de Medlemmer, der tidligere kun havde en Part af et Blad, yde DBF. en bedre Støtte end hidtil ved at blive Eneholdere til nedsat Pris og tillige blive ene raadende over deres Blad. Vi haabe derfor, at de allerfleste af disse Eksemplarer til nedsat Pris maa blive anvendt til Eneholdere.

Flere Brevskrivere have udtalt Frygt for, at „Tidskrift for Biald“ paa Grund af denne delvise Medsættelse vilde blive ringere i Indhold og Udtyrelse end i de sidste 2 Aar. Denne Frygt er aldeles ugrundet. Naar blot ethvert Medlem i sin Kreds vil virke for at skaffe Bladet Holdere, da ville vi let kunne indvinde de faa Hundrede Holdere, der udfordres til at betale den omfalte

Nedsættelse. Redaktionen skal bestræbe sig for, ligesom hidtil, af yderste Evne at tilfredsstille Læsernes Krav.

Meddelelser fra Biablslærere.

(Af Hr. Pedersen, Tved).

Efter Korrespondance med Landboforeningens Formand, Hr. Overretsfagfører Stenstrup, blev det bestemt at holde Biablersmøde sammen med Landboforeningens Dyrskue paa Værø den 3. Juli, Formiddag Kl. 10. Da Kl. blev 10 $\frac{1}{2}$ var vel 20 Mennesker samlede i Stolen, hvor K. P. begyndte med at anbefale Sagen og paaviste, at det godt kunde lønne sig at hysle med Bier, naar blot Jordbringerne ikke stilles høiere end til andre Grene af Landbruget. Den første Betingelse for at have Bier med Fordel var, at Vedkommende søgte at erhverve sig Kundskaber om Bierens Levevis, Formering og meget andet, hvad dertil hører, da det ellers i de fleste Tilfælde vilde gaa den forkerte Vej, og hvem der saa fik Skylden for, at Sagen ikke var god, ja det var alle de nye Kunster, der fandtes paa, med de nye Stader, og saa at gaa og rode og ligge til dem daglig; men Feslen var Mandens, thi i Stedet for at komme Naturen til Hjælp, saa blev det i 9 af 10 Tilfælde hæmmende i Stedet for fremmende. Det er nu vist, at det daglige Tilskyn gjør mere Skade end Gavn, naar der da kun er Tale om nogle faa Stader.

Derefter forevistes en Bibolig (Mammaal 10 \times 12) samt forskjellige Smaarebtskaber og forklaredes disses Brug. Det forklaredes saa, hvorledes Stadet skulde bruges, naar Sværmen fattedes i eller Kube over. Det paataltes stærkt, at anvende Kunsttavler og indskrænke Pladsen til det mindst mulige for at faa en smuk og reel Tavlebygning, samt aldrig at gaa Bierne nærmere for Honning, end at de til enhver Tid have nok til Vinterforraad.

Det anbefaledes at holde Tidsskrift for Biavl og danne en Kredz, hvor der da holdtes Møder med praktisk Arbejde med Bierne, thi selv om den Ene ikke er klogere end den Anden, saa vil ved Samtale den Ene opdage og iagttage Et, en Anden et Andet, og paa den Maade kan der snart opnaas et nogenlunde Resultat.

Dernæst gik Selskabet til en Biavler tæt ved, hvor der foretoges Arbejder ved Bierne. Af et Stade bleve alle Bierne taget ud og børstede af paa et Lagen foran Stadet, da der ingen frugtbar Dronning var. Da Stadet var renset bleve nogle af de bedste Tabler indhængte og en Table

med aaben Yngel blev staaet ind i en Table og indhængt for deraf at forskaffe Bierne en Dronning.

Landboforeningen giver Præmie for Biavl paa en ret egen Maade. Den udsætter 2 Præmier, 5 og 3 Kr., for Honning; saa var der 2 Udstillere (den ene var ikke fra Den) med 1 Glas 1 B Lindehonning fra 1886, der fik 1ste Præmie, 1 Glas $\frac{1}{2}$ B Boghvedehonning fra 1886 og et Halvpæglsglas med Rapshonning (Nektar) 2den Præmie.

Ved et Diskussionsmøde i Landboforeningen anbefalede K. P., at støtte Biavlerne ved at abonnere paa 10 Kr. af „Tidsskrift for Biavl“ og uddele disse til Ubemidlede, da de kunde faas for 15 Kr. Der var kommet et Andragende fra Honningforeningen med Anmodning om et Bidrag, da ingen bedre forjente at støttes end den, da den er en af Landets bedste Indtægtskilder. „Hvem skulle vi tro?“ Bestyrelsen vilde saa overveje Sagen. (Fortættets).

Christian d. 5tes Lov om Bier. 1683.

§ 1 (5. Bog og 13. Cap.) Hvo, som har Bier, han skal selv vogte dem med Gjerde, saa at anden Mand's Fæ ikke kunne nedkaste eller spille dem. Er Gjærdet saa lavt, at anden Mand's Fæ kan gaa i Bi-gaarden og spille dem, maa han selv vide sig det og faar ingen Erstatning derfor.

§ 2. Blive nogen Mand's Fæ stukket til Døde udenfor Mandens Bi-gaard, da skal Ejeren af Bierne ikke bøde derfor.

§ 3. Bliver det stukket ihjel i Bi-gaarden, da maa Ejeren af Bierne gengjælde Staden, fordi han ikke har lovligt Lukke om sine Bier.

§ 4. Følger en Mand's Bier anden Mand's op, da skal den, der ejer de Bier, som opflyve, med andre Laboer byde den anden Ejer fællig til paa samtlige Bier. Vil han ikke antage det, og ødelægge de Bier siden de andre Bier, da tage han Stade for Hjemgjæld.

§ 5. Flyve nogen Mand's Bier fra ham, og han følger dem af sin egen Gaard til Sæde i anden Mand's Stov og Træ, da skal han sige ham til, som ejer Stoven, og kan han saa udfange dem saaledes, at han ikke fordærver hans Træ, da tage han sine Bier. Det samme gjælder, naar de flyve paa anden Mand's Hus.

§ 6. Siger han, der ejer Træet eller Huset, at Bierne ere hans egne og ere fløjne fra ham, da bør han lovligen bevise det.

§ 7. Begjærer han, som ejer Træet eller Huset, at den, som vil

Bierne, skal med Ed bekræfte, at de ere hans egne, og at han har fulgt dem, da bør han derpaa sjøre Ed.

§ 8. Vil Bonden, som ejer Træet, ikke fælde sit Træ, da blive det staaende, og han være Ejer af Bierne, som ejer dem, og naa. Træet fældes have baade Honning og Bierne.

§ 9. Tager den, der ejer Skoven, Bierne bort, da er det Thyveri eller Ran. Vigefaa om anden Mand tager dem. Dog skal han, som ejer Bierne, sætte Mærke paa Træet, indtil det bliver hugget.

§ 4. (6 Bog, 14. Cap.) Gaar en Mand ind i anden Mand's Vigaard og tager Honning bort, da er det Hervært.

Senere ere følgende Bestemmelser komne til:

Forordn. af 8. Januar 1810 om Tiende iastfætter 8 β Tiende af hvert Bistade.

Lov af 19. Febr. 1861 § 1. Den fastsatte Tiendeafgift af Bispærme forandres til en Afgift i Byg, der svares af det tiendepligtige Hartkorn.

Forordn. af 13. Decbr. 1793 Cap. 5 § 75 bestemmer, at Bistader ikke maa taales ved Beje nærmere end 10 Alen.

Saavidt os bekendt indeholder vor Lovgivning ingen andre Bestemmelser om Bivavl end ovenstaaende.

Oliebillerne.

(Af Proprietær Waldsen, Sontsborg).

Hr. Cand. phil. Borries har i Nr. 17 af Tidsskriftet givet nogle nærmere Meddelelser om „Oliebillerne“. At de 4 Arter alle som Larve snylte hos andre Viarter end Honningbien, og at Larverne, der føres til dennes Stader, gaa til Grunde som Følge af denne Feiltagelse af Instinktet, forklarer hvorfor man aldrig ser, at de i Bistaderne anrette nogen Skade. Jeg takker for denne Rettelset af min Anskuelse, men at Meloë variegatus ikke er en farlig Biffjende, kan jeg ikke uden videre indrømme. Det, jeg skrev i Nr. 15, er ikke egne Jagttagelser, men taget efter Baron v. Berlepsch, der anfører saavel Røpf's store Vitab i 1857 som Greve Stofsch's Jagttagelse om Lardens Angreb paa Dronningen som Kjendsgjerninger. Lardven, der er seksfodet, sort og $1\frac{1}{4}$ Linie lang, fortæller Baron v. Berlepsch, hager sig med sine stærke Kløer fast til den honningfamlende Bi og borer sig med sit halve Legeme, ja ofte med hele sit Legeme, imellem Segmenterne ind i Biens Krop, hvilket foranlediger, at Bien døer under heftige Krampetrækninger. Han tilføjer, at Insektet kun enkelte Aar og sjældvis optræder i

foruroligende Mæsser og anfører, at sjøndt „Dese graufame Beiniger“ i Sommeren 1859 fandtes i utrolige Mæsser paa en vis Morbizer's Bistand, havde Manden aldrig set Insektet i de foregaaende Aar.

Da saavel Berlepsch, der saa meget har arbejdet sammen med Mænd som v. Siebold og Leuckart, som Røpf og Greve Stofsch ere anerkjendt dygtige Jagttagere, tror jeg, at vi have Grund til at tage os i Agt for Meloë variegatus. Til Slutning den Bemærkning, at jeg nok vidste, at M. brevicollis findes i Danmark, saavidt mig meddelte, i det nordlige Sjælland, men jeg ansaa den for sjelden og har derfor ikke nævnt den i min Meddelelse i Nr. 15. Her, i den sydlige Del af Sjælland, har hverken jeg eller andre Samlere set den.

Honningbien.

6. **Bingerne** ere 2 Par, Forvingerne ere de største og indleddede paa Forbrystet, Bagvingerne ere mindre og indleddede paa Mellembrystet. Begge Par bestaa af tykke Ribber, i hvis Mellemrum er anbragt fine, gjennemfigtige Hinder; Ribberne indeholde baade Blod og Lnstrør og give Bingerne deres Stivhed, især er den forreste Rand af hver Binge forsynet med en meget stærk lige Ribbe (se Fig. 12).

Her fremstiller sig straks det Spørgsmaal: Hvorfor have de Aarevingede 2 Par Binger, medens Fluerne kun have et Par? Dette er ikke vanskeligt at besvare. Betragter man den almindelige Stueflue med Bingerne i Hvile, da vil det strax bemærkes, at de 2 store Binger naar langt ind til Siderne, saa at deres hyderste Spidser ere c. $\frac{2}{5}$ " fra hinanden. Skulde Honningbien, som jo er meget tungere, bæres af 1 Par Binger, da maatte disse være endnu større; men hvorledes skulde Bien med saadanne Binger kunne udføre sit Arbejde i Stadet: Rensning af Cellerne, der kun ere $\frac{1}{5}$ " brede, Fodring af Yngel, Henstuvning af Honning og Pollen. Honningbiens Binger ligge i Hvile saa tæt samlede, at de hyderste Spidser kun ere $\frac{1}{6}$ " fjærne fra hinanden, og hos Dronningen, der stadig skal føre sin Bagtrop ned til Cellerne Bund for at lægge Æg, ere Bingerne endnu tættere samlede. Hos andre Aarevingede, f. Ek. Træhvepsene, der bore Gange i Træ, og Myrerne, der færdes i Tuens snævre Gange, kan der angives ganske lignende Aarsager til, at de have 2 Par Binger. Herved opnaas altsaa en stor Flade til at virke mod Luften, men tillige Gøne til en langt tættere Sammenfoldning.

Det angives almindelig, at Dronningens Vinger ere mindre end Arbejdernes; men dette gjælder kun i Forhold til Bagtropens Længde, thi i Virkeligheden ere de større. I Gjennemsnit ville følgende Maal findes:

	Forvinge.	Bagvinge.	Hele Fladen.
Arbejder	0,38 "	0,28 "	0,05 □ "
Dronning	0,41 "	0,29 "	0,06 —
Dron	0,49 "	0,35 "	0,09 —

På disse Tal fremgaar tillige, at Dronnen har de største Vinger, hvilket let forklæres dels af den Gjærning, den skal udføre, dels af Dronnens betydeligere Vægt.

For at de to Vinger paa hver Side kunne virke som en samlet Flade imod Luften, kunne de hæftes sammen, idet Bagvingen paa sin forreste Rand er forsynet med ca. 20 opadvendte Kroge. Derimod er Forvingens bageste Rand ombojet i Form af et C. Naar Vingerne udfoldes, glider derfor Forvingens nedadvøjede Rand hen over Bagvingen, indtil den møder de opadvendte Kroge. Begge Vinger ere da forsvarelig forbundne med hinanden. Saa snart Forvingerne paa ny sammenfoldes, slipper Randene atter straks de omtalte Kroge.

Det hedder sig almindelig, at Bierne flyve paa de længere Udflugter i en ret Linie, dette bekræftes ikke ved en nøje Jagttagelse. Flugtens Retning er netop altid bugtet eller under særegne Forhold (ved Sværmning) kredsfornig. Med Hensyn til Flugtens Hurtighed har man ladet sig vilde af en saadan Jagttagelse som den, at en Bi kan flyve ind og ud af et Stog i fuld Fart, idet man har anset dette for et Bevis paa, at Bien maatte være i Stand til at flyve flere Gange hurtigere end Togets Fart. Dette er en aldeles fejlagtig Slutning, thi man maa vel erindre, at hele Luftmassen i og tæt omkring Jernbanevognen har samme Fart som hele Vognen, og derfor forud giver Bien i denne Luft samme Fart. Man har derimod ved andre Forsøg godtgjort, at Bierne flyve med en Hastighed af $1\frac{1}{2}$ —4 Mil i Timen, idet Hastigheden afhænger dels af den Byrde, Bien maa bære, dels af det Vrind, i hvilket den flyver.

Bierne flyve som oftest med Hovedet fremad, men der er ingen Tvivl om, at de ogsaa kunne flyve baglænds. Dette ses tydeligt ved flere Lejligheder, f. Ex. naar de unge Bier holde „Forspil“, eller naar de gamle Bier skulle vænne sig til en ny Plads (efter Sværmning). De flyve da frem og tilbage foran Stadsens Forvæg men stadig med Hovedet rettet mod Staden. Hvorledes kunne nu Bierne flyve baglænds? Dette kan forklæres meget simpelt: Naar Bien leder de to sammenlænkede Vingers Be-

vægelse med den stærke forreste Ribbe i Forvingen, da trykkes Luften stadig tilbage jaavel naar Vingerne bevæges opad som nedad, og Biens Legeme føres da fremad med Hovedet forrest. Naar derimod den forreste Ribbe i de mindre Bagvinger leder de sammenlænkede to Vingers Bevægelse, da trykkes Luften fremad og Biens Legeme føres da baglænds gennem Luften. Bien kan derfor uden nogen Stansning af Vingerne op- og nedadgaende Bevægelse flyve frem eller tilbage efter Behov.

Den Hurtighed, med hvilken Vingerne jaaledes kunne bevæges, er særdeles stor. Ved forskjellige Forsøg har man prøvet paa at maale den. Den sikreste Bestemmelse deraf er vistnok ved Hjælp af den Tone (A—C), som Vingerne Bevægelse frembringer under Flugten. Denne Brøbe giver c. 440 Svingninger i Sekundet; men en træet Bi frembringer en meget lavere Tone med sine Vinger.

Med Hensyn til Biernes Flugt staar endnu kun tilbage at omtale, at disse ofte synes ude af Stand til at flyve. Biavleren kan ryste dem af Tavlerne eller skole dem op med en Slev uden at de synes tilbøjelige til at flyve. Dette beror paa, at Bien ikke altid har sine Luftsjækk (se Fig. 11) fyldte, og kun naar dette er Tilfældet, er den i Stand til at løfte sig paa sine Vinger. I Bryttet ligge 4 store Muskler, som ere bestemte til Vingerne Bevægelse. Disse Muskler ere paa alle Sider omgivne af Luftsjækk (C), der dog ofte ere sammentrykkede som Baand, og Bien er da ude af Stand til at flyve. Saavel Arbejderne som Dronnerne have desuden i Bagtroppen to meget store Luftsjækk (A), hvis Plads derimod hos Dronningen næsten ganske optages af de to store Eggestokke. Naar Arbejderen bevæger sine Vinger og aabner sine Mandehuller, da fyldes efterhaanden Luftsjækkene med Luft, og dette sker fuldstændig under den begyndende Flugt. Hvis den under Flugten lukker sine Mandehuller, da bliver den tillige i Stand til ved et Tryk med Musklene mod Indvoldene at udtømme sine Ekstremiteter. Det er derfor let forklarligt, at sunde Bier aldrig tilhøle deres Stades Indre med deres Urenlighed, thi kun naar Luftsjækkene ere fyldte ere de i Stand til denne Udtømmelse. Hos Dronningen er dette Forhold anderledes, idet de store Eggestokke sætter den i Stand til at udøve det nævnte Tryk uden at dens Luftsjækk ere fyldte.

Fra Kredse.

Diavls-Udstillingen ved **Vallo Station** den 7., 8. og 9. Oktober 1887. Aften i Aar afholdt Præsts Amts Landboforening en Frugt- og Diavlsudstilling, hvortil var indbudt **Vallo Stifts BF.** og **Endersted** **Wraaby BF.** Fra førstnevnte Forening var indleveret Udstillingsgjenstande fra 19 Udstillere med 120 Numre, fra sidstnevnte Forening 2 Udstillere med 9 Numre, samt 5 Udstillere udenfor Foreningerne med 15 Numre.

I Alt 26 Udstillere med 144 Numre.

Udstillingslokalet afgav et tiltalende Skue ved sin Udsmykning af Potteplanter og Blomster mellem de forskjellige Udstillere, hvis gode Sager var gjort meget indbydende ved sin smukke Emballage og Udstryelse, i hvilken Retning kunde spores god Fremgang fra forrige Aar. Ligeledes var der fra mange Udstillere fremvist Anvendelse af Honning, saavel til Mjød som Syltning af Frugter og til Honningfager, hvilke sidste det var en Glæde at høre de Besøgende, da Alle udtalte deres Tilfredshed dermed. Med Hensyn til den udstillede Honning udtalte Dommerne sig om, at den langt overvejende Del var særdeles god. Bihuse og Kædstaber vare mindre godt repræsenterede, kun en **Stade-Fabrikant** havde udstillet 2 **Trug-** og 1 **Højstade**, men derom maa ogsaa siges, at disse foruden at være smukt og godt forarbejdet samt hensigtsvarende for **Biernes** Ophold tillige vare billige. Der var udstillet flere **Cylinder-Udshygningsmaskiner**, nogle smukke **Voksforme**, **Røg-puster** og **Bipibe**. Af levende Bier var kun udstillet 1 **Trugstade**, hvilket grunder sig paa den sildige Larvstid, da **Bierne** let kunne bestadiges ved at flyttes og forstyrres.

Udstillingen, som jo tillige indbefattede den af **Præsts Amts Landboforening** samme Tid og Sted afholdte smukke **Frugtudstilling**, var godt besøgt de 2 første Dage og den sidste Dag, om **Søndagen**, særdeles godt; hvilken Dag ogsaa Udstillingen bearedes af **Vallo Stifts Kurator**, **Hs. Ekhell**. **Gehejmeraad E. C. Rosenørn's** Besøg.

Efter **Fleres** Ønske holdt **Fru Demant** **Frede** og **Lørdag Ekstra-Foredrag** om **Vi-** **ablen**, dens store Nytte, samt hvor meget smukt og lærerigt denne **Sysjel** medfører. Om **Søndagen** holdt **Fru Demant** atter et livligt og interessant **Foredrag** om **Maa-** **den** at drive **Diavl**, dens Betydning med Hensyn til **Landbruget**, om **Udskjel** af **Honning**, endvidere gav **Fruen** en letfattelig **Forklaring** over **Biernes** Liv, deres **Flid**, **Røjsomhed** og **Euighed**, hvorved disse

Dyr udmærke sig, samt til **Slut**, efter **Op-** **fordring**, en **Forklaring** over **Tilberedning** af **Honningfager**. **Foredraget** blev hørt med **Glæde** og **Interesse**. **A. K.**

Dommerne vare:

Fru Karen Demant, **Kjøbenhavn**, **Dyrsløge Nielsen**, **Kjøge**, og **Murmeister N. S. Rindberg**, **Hersfølge**.

Bedømmelsen faldt som følger:

1ste Præmie 5 Kr.:

Stovfoged Rasmussen, **Kragestov**, for **Honning**, **Voks**, **Mjød** og **Delinger**. **Fru Tillisch**, **Gunderup**, for **Honning** og **Honningfager**. **Distriktjæger Mühl-** **dorff**, **Vallo**, for **Syltetøj**, **Honningfager** og **Ægge-** **honning**. **Murer N. Rindberg**, **Hersfølge**, for en **Samling** **Reproduktter**. **Snedker N. Larsen**, **Nas-** **høj**, for **Bihuse**.

2den Præmie 4 Kr.:

Gartner Larsen, **Villesborg**, for **Syltetøj**. **Stov-** **foged Uddreasen**, **Tangerød**, for **Honning** og **Hon-** **ningfager**. **Gmd. Jørgen Nielsen**, **Rolighedshuset**, for **Honning** og **Syltetøj**. **Stovfoged Møes**, **U-** **mislevænge**, for **Honning**. **Smed Jens Jensen**, **Endersted**, for **Honning**.

3die Præmie 2 Kr.:

Lørrer Niels Hansen, **Stofagerhuset**, for **Honning** og **udbyggede Tavler** med **Honning**. **Bøvær S. Andersen**, **Nashøj**, for **Honning** og **Voks**. **Kamin-** **fejler Nielsen**, **Vallo**, for **Honning**.

Præmieværdig:

Lørrer J. King, **Bedfjælde**, for **Honning**. **Lørrer-** **meester Frandsen**, **Hersfølge**, for **Honning**. **Jiffer** **Hans Nielsen**, **Stroby-Ægebe**, for **Honning**. **Di-** **striktjæger Mühl-dorff**, **Vallo**, for **levende Bier**.

Hædrende Omtale:

Stovfoged Dixon, **Bellinge**, for **Honning** og **Voks**. **Bedvogter S. Petersen**, **Svansbjerg Overdrev**, for **Honning**. **Lars Christianen**, **Klovang**, for **Hon-** **ning** og **Voks**. **Lørrer Møes**, **Sæbder**, for **Hon-** **ning** og **Tavler**. **Gmd. Hans Christianen**, **Tes-** **sebolle**, for **Honning**. **Blikkenslager Halgren**, **Kjøge**, for **Diavlskædstaber**.

Karen Demant. **Nielsen**. **N. S. Rindberg**.

Nibe Amts **Repræsentantmøde** **Lørdagen** den 12. **November** i **Ekbjerg** var meget godt besøgt, nogle og tyve **Sognekredse** vare repræsenterede; dog var der ikke saa faa **Kredse** endda, som ved **Forsald** ikke vare repræsenterede. Efter at der af **Sadelmager E. J. Grønning** var blevet budt **Velkom-** **men**, skredes til **Forhandling** om **Valg** af **Be-** **styrelse**. **Grønning** som gammel **Formand** gjorde gjældende, at nu var det rigtigst at vælge nye og yngre **Kræfter** ind i **Bestyrel-** **sen** og da færkelig for hans **Bedkommende**, som nu i over 10 Aar har været **Formand** for **Nibe**kredsen, og nu næsten var træt deraf; **Forfamlingen** modtog dette med en alvorlig **Protest**, udtalt af **Hr. Lærer Gjør-** **ding**, **Britsbøl**, og flere. Til **Formand** valgtes enstemmig og med **Aklamation** **E. J. Grønning**, ligeledes enstemmig til **Næstformand** **Stomager Julius Larsen**, **Holsted**, og til **Sekretær** og **Revisor** **Varde-** **kredsens** mangeaarige **Formand**, **Rebflager P. Th. Brun**, **Varde**. **Sammenlutningen** af **Kredsen** til en **Amtsforening** fuldbyrdes og skulde alt **Særlige** for **Fremtiden** være fælles Gje. Det vedtoges, ikke at af-

holde nogen Udstilling i 1888. Decimod skulde hver Kreds, naar de derom henvendte sig til Amtsbestyrelsen, faa en Biavlslærer til praktiske Møder, mindst et Møde i hver Kreds, og forventede man, at der fra Hovedforeningen vilde blive sendt Lærere til 4 a 5 større Møder. Som Delegerede for de næste 3 Aar valgtes enstemmig: Hr. Trafikchef F. Møller, Aarhus, C. F. Grønning og P. Th. Brun og til Suppleanter: Hr. Lærer Gjørding, Brixhø, Julius Larsen, Holsted, og Kjøbmand Lauritsen, Søding; som Revisorer: dHr. Lærer Lauritsen, Naje, og Torben Jensen, Slipsager. Amtsforeningen har sine egne Love, indordnet under Hovedforeningens Love, og alle Medlemmer holde Tidsskriftet, Foreningens Organ. Foreningen tæller nu næsten 300 Medlemmer, dog maaste en Del Halde- og Aarsholdere. Kontingentspørgsmaalet sattes tilsidt under Afstemning og den langt overvejende Del stemte for at nedsætte det til 150 Ore, foruden Amtskontingentet, som her er 25 Ore.

Efter en næsten 4 Timers livlig Forhandling skiltes man med de bedste Forhaabninger for Biavlen og den nye Amtskreds. Forsamlingen bemyndigede Formanden til at bringe vor Delegerede, Hr. Trafikchef F. Møller, en hjertelig Tak og Paafikommelse for det Store, han har udrettet for Biavlsagen i det Hele taget og for Nibe Amt i Særdeleshed.

Horsens og Omegns BF. holdt den 10. November sin Generalforsamling, hvortil Storstedelen af Medlemmerne vare mødte. Formanden bød de Forsamlede Velkommen, hvorpaa han gav en kort Meddelelse for Foreningens Virksomhed. Der var i det forløbne Aar afholdt 3 Møder for Biavl omkring i Kredsen og en Udstilling samtidig med Horsens Landbosforenings Dyrstue, hvortil DBF. havde sendt en Lærer i Biavl. Han opfordrede Medlemmerne til at være Holdere af „Tidsskrift for Biavl“ og tillige blive Medlem af Danmarks Biavlforening, derved kunde vi muligens opnaa at faa en Biavlslærer, hvorved vi vilde opnaa at faa baade theoretisk og praktisk Undervisning. Derefter fremlagdes Forslag til Forandring af Lovene, der vare noget mangelfulde, og da Foreningen har faaet en stor Udstrækning og i Forventning om at faa mere Tilskud fra Autoriteterne, vedtoges det for Fremtiden at kalde Foreningen Skanderborg Amts BF. Derefter foretoges Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de fratrædende, Søren Juul Hansen, Eriknaer, og Hans Peder Hansen, Hedensted. Valgte bleve: H. P. Niel-

sen, Gammelstrup, og K. Madsen, Søtrup.

Derefter foretoges Bortlodning af Foreningens Mønstersjamling, hvortil Landbrugsforeningen havde bydet 50 Kr. og tilføjede udsat Præmier til Udstillingen. Efter Bortlodningen sluttedes Mødet med, at flere indmeldte sig i Foreningen.

Holbæk Amts BF. holdt den 23. Oktober Generalforsamling paa Hotel „Starrisjø“ i Syderup. Paa Grund af det uheldige Vejr var Mødet kun svagt besat. — Foremanden (Lærer Erzslev, Kalundborg) gav en Udsigt over Foreningens Virksomhed i det sidst forløbne Aar. Af Mangel paa Pengemidler havde man ikke kunnet holde saa mange Undervisningsmøder i 1887 som i det foregaaende Aar; men der var god Udsigt til, at dette Forhold vilde forandre sig til det bedre. Han havde nemlig været kaldet til en Sammenkomst med Hr. Kammerherre Wille i Holbæk, der havde udtalt sig med stor Interesse om Biavlsagen og udtalt det Haab, at „Holbæk Amts økonomiske Selskab“ vilde yde Foreningen en betydelig aarlig Understøttelse. Formanden oplæste den Plan, som Bestyrelsen agtede at følge, hvis dette Haab blev opfyldt. — Regnskabet for 1886 fremlagdes.

Bed Lodtrækning fratraadte af Bestyrelsen: Lærer Erzslev og Sognefoged Søren Larsen, Rongstrup. Erzslev gjenvalgtes og endvidere valgtes Lærer Smith, Bjergsted.

Som Repræsentanter ved Hovedforeningens Centralmøder gjenvalgtes Erzslev og Smith.

Bed Mødet var udstillet et Bihus og mange Biavlslærestaber, som med stor Interesse bleve besøgt af de Tilstedeværende.

Til Slutning holdt Formanden et Forsdrag om, hvorledes man om Foraaret med Lethed kunde overføre en Kubefamilie til et Trugstade ved at lade Bierne selv bygge ned i Stedet.

Holbæk Amts økonomiske Selskab's Bestyrelse har den 27. Oktober d. A. tilstaaet Holbæk Amts BF. en Understøttelse af 300 Kr. for 1888 og endvidere 100 Kr. for 1887 til Anvendelse til Biavlens Fremme i Holbæk Amt efter den Plan, som er angivet i et af Bivulver-Foreningen under 28. Maj d. A. fremsendt Forslag.

Ekko fra Staderne.

Ronde, den 28. August.

Jeg har i Sommer haft 4 Bistaber, og jeg har ikke haft mere end 40 B Honning for Maj, Juni, Juli den 28., og fra den Tid og til den 24. August have de 4 Bi-

stader givet 122 R Honning ved at sjøre Bierne til Yngtræffet, men jeg forventer endnu, saafremt Vejret vil blive lidt gunstigt, 100 R mere.

Harde jeg ikke flyttet mine Bistader 2 Mil, saa havde jeg kommet til at give mine 8 Stader de 40 R Hvidløver-Honning, og nu haaber jeg om kort Tid at kunne meddele Dem Udbyttet for Biavlens her.

I. C. J.

Skjærum ved Frederikshavn, den 28. Oktbr.

Bierne her have kun givet et tarveligt Udbytte i Aar. Jeg selv er endnu kun Begynder i Biavl og kan derfor endnu ikke vente meget, men ved Hjælp af Deres „Fører i Biavl“, som jeg har kjøbt, og „Tidsstriftet“ haaber jeg at faa et bedre Resultat ad Aare.

K. V.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 91. Er det bedst i de smaa Honningrum ovenover Trugstadets Bolig at bruge Kunsttaavler eller at tilpasse tom Bygning til Raumerne? (H. L.) — S.: Ere „de smaa Honningrum“ bestemte til Udslyngning, da er det bedst at benytte gammel Bygning, hvis man har Forraad af faadan. — Ere „de smaa Honningrum“ derimod Delinger, der skulle anvendes til Tavlehonning, da maa man paa ingen Maade anvende gammel Bygning, da Tavlehonningen derved vil faa et lidet tiltalende Udseende. I dette Tilfælde anvendes helst tynde Kunsttaavler.

Nr. 92. Hvorledes kan man afhjælpe Dronningmangel i det tidlige Foraar? (J. J.) — S.: Ved at undgaa den. Naar De istifter alle daarlige Dronninger i August og September og endvidere sørger for en god Indvintroing, da vil Dronningmangel om Foraaret være yderst sjælden.

Det kan dog lade sig gjøre at overvintre en Reserve-Dronning med en lille Familie ovenover en større, saaledes at den lille Familie faar Gavn af Varmen fra den større. Dette udføres lettest i Høststadets øverste Etage; men den lille Familie maa da have sit eget Flyvehul.

Nr. 93. Er det tilladt i Sværmetiden at opstille Kuber eller Huse med Bidærl og med aaben Indgang for deri at fange fremmede Sværme? (S. I.) — S.: Ja, i Følge de endnu gjældende gamle Lovbestemmelser kan det næppe forbydes. Kan man imidlertid selv følge Sværmen, da vil man have Ret til Bierne, og man kan da affinde sig med Ejeren af Huset ved at han betaler Sværmen eller ved at man selv

kjøber Huset eller ved at Ejeren af Sværmen og Ejeren af Huset „blive halvt om næste Aars Udbytte.“

Et og andet.

Sort Honning er en af de nyeste medicinske Opdagelser. Den kommer fra Australien og frembringes der af en lille sort Bi, der har faaet Navnet *Apis nigra mellifica*. Dette Insekt lever midt i Australiens Fastland i Bildnis, som dannes af store Eufalyptus-Stove, og af dette Træs Blomster hentes Honningen. Denne er meget mørk og lugter stærkt af Eufalyptusolie. Da den indeholder en Mængde Levulose, gaar den ikke let i Gjæring. Denne Honning antages at ville faa Betydning som feberstillende Middel.

Man har forsøgt at indføre denne Bi til Van Diemens Land, men uden Held. Derimod synes det at skulle lykkes i Algier paa Steder, hvor der findes Plantninger af Eufalyptus-Stove.

Kunstig Befrugtning. Den amerikanske Entomolog Mr. Cain har opdaget, at Marjagen til det Uheld, der ofte har fulgt Forsøgene med Dronning-Befrugtning i Fangestab, hidrører fra, at mange Droner ere ude af Stand til at udføre Befrugtningen. Han har nemlig forsøgt kunstig at udføre denne omtrent paa lignende Maade som den udføres ved den kunstige Fiskeavl, og det har da vist sig, at naar han benyttede den rette Slags Droner, lykkedes Forsøget altid. Vi skulle senere nærmere beskrive disse interessante Forsøg, som rimeligvis ville faa en indgribende Betydning for den praktiske Biavl.

Fra fremmede Lande.

Italien. Apicoltore, som udgives i Milano, meddeler den sørgelige Kjendsgjerning, at Haabet om en rig Honninghøst af Yngen i Italien er blevet fuldstændigt stuffet. Det synes som om Yngen i det Land har fulgt Italiens Eksempel: at blomstre rigeligt uden at yde megen Honning. Udbyttet i Italien har derfor været jævnledes ringe i Aar.

Ved Udstillingen i **Trondhjem** d. 12.—14. Avg. tilkjendtes følgende Præmier til danske Udstillere:

- 2den Præmie (10 Kr) til
- B. E. Müller af Kjøbenhavn for Honning-produkter og Boks.
- H. S. Salomon af Kjøbenhavn for udmærket Mjød.

Gavnlig Vinf.

Meiserner kunne paa denne Tid være farlige Bifjender, idet de hainre med Raabet paa Flyvebrættet og æde Bierne efter Haanden som disse komme frem. Det er frygtfuldme Fugle, som let strømmes ved et Stød løst Krudt en Gang imellem.

Kandislage (se „Fører i Biavl“ og XX. S. 9) er ubetinget det bedste Foder paa denne Mars-tid for Stader, som man befrugter kunne lide Mangel allerede nu. I smukt stille Vejr lægges da en saadan Klage umiddelbart paa Tavlebererne lige over Biernes Sæde, derover aubringes derpaa atter det enkelte Tæppe og hele den øvre Vinter-Pakning. Familier, som have Forraad nok til Rejselses-Udflugten, bør derimod lades fuldstændig i Ro.

Flytning af Bier paa korte Afstande kan nu bedst ske i kjoeligt Graavejr henimod Aften med saa lidt Nysten som muligt. Stil et Brædt skraat fra Jorden op foran Indgangen, det vil nøde Bierne til ved den første Udflugt at mærke sig den nye Plads.

Brevkasse.

Dommerne. (R., Fyn). Hvorfor har Centralforeningen ikke taget Hensyn til de af Kredsene fremsatte Forslag til Dommere? — **S.:** Vestyrelsen har ikke opfattet Amtskredsene Forslagsret som et endeligt Valg, men kun som et Forslag. Hvorledes skulde ellers de 9—10 Dommerpladser besættes af de 19 Amter? Vestyrelsen har derfor medtaget de af Amterne nævnte Mænd i sit Forslag; men Centralmødet har havt frit Valg mellem alle disse. Særligt har man dog ønsket, at Dommerne enten skulde være Mænd, som tillige havde en anden Funktion ved Udstillingen, eller som ikke boede altfor langt fra den, da Rejsendgiften ellers let vilde blive for stor.

Valfemastiner til Frembringelse af Kunst-tavler ville blive indforskrævede den 15. Januar. De kunne nu faas med Valser indtil 14" Længde. Nærmere vil følge i næste Nummer.

Biavlermøder.

Besterfjerninge og Omegn BF. holder Møde i Søndermark Skole d. 18. Decbr. Kl. 2. Talrigt Møde udbedes. Chr. C. Hansen.

Svendborg og Omegn BF. holder Generalforsamling den 18. December, Kl. 2, hos Bærts-husholder A. Hansen, Svendborg. Regnskabet fremlægges og Vestyrelse vælges; alle Medlemmer bedes at møde. Da „Tidskrift for Biavl“ (naar det bestilles i Forening) kan faas for 150 Ore, saa anmodes Alle, der ville gjøre Brug deraf, om at indgive deres Bestilling til Mødet.

H. P. Rasmussen, Fmd.

Bølling-Nørre Herreders BF. holder Møde i Tarm den 14. December 1887, Estn. Kl. 1.

Alle Biavlere ere velkomne.

Mødestedet skal blive bekendtgjort ved Opslag paa Apotheket i Tarm.

Talrigt Møde ventes.

J. Andersen, Fmd.

Biavlermøde i Holstebro afholdes hos Fotograf Vorbeck d. 5. Januar, Kl. 2. Foredrag og Diskussion. Alle indbydes. Talrigt Møde udbedes. Vorbeck.

Bidrag til DBF.

Hr. Kammerherre, Overpræsident Benzou i Kjøbenhavn — 20 Kr.

Hr. Generallieutenant Steinmann til Thybjerggaard aarligt Bidrag 5 Kr.

Kundgjørelser.

Praktisk Lommebog

i lidsmæssig Bistjotjel
af **Hans S. Young.**
Heftet 70 Ore. Indb. 84 Ore.

Lømrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader og Biavl-Redstaber.**

Ny illustreret Prisliste fulgte med Nr. 2

De bedste Kunst-Tavler

med fuldkomneste Cellerand faas hos Fotograf **Vorbeck** i Holstebro til billige Priser.
Godt rent Voks tages i Bytte mod 35 Ø. pr. Ø.
Forhandlere Rabat.

Fører i Biavl

af **Hans Erølev** er nu udkommet og koster heftet 1 Kr. 60 Ore, indb. 1 Kr. 85 Ore.

Bogen indeholder en **fuldstændig** Anvisning til at drive Biavl og 89 oplysende Billeder.

Billig Bi-Bog.

De 8 Aargange 1876—81 og 1883—84 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882 og 1885 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hefter og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Aargangen 1887** ligeledes heftet i et smukt Omslag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. 50 Ore.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Biavlerne erindres om at sende deres Voks til Forarbejdning til Kunsttavler, heftet inden 1. April 1888. Priserne som sidste Foraar. Til Foraaet leveres ogsaa Dronevokstavler, tykke og tynde, samt Delingsstaver, meget tynde med fmaa Celler. Delingsstaverne koste 1 Kr. pr. Ø i Forarbejdning.

Udsjæer ved Odder, den 20. November 1887.

N. Jacobsen.

Tidskrift for Biavl

forjendes overalt i Europa og i alle Postforeningens øvrige Lande **under Korsbaand**, naar 2 Kr. 90 Ore indsendes til

Erølev i Kalundborg.

Udkommet er:

Sonningen og dens Anvendelse

af **Hans Erølev,**
Pris 30 Ø. Mod Indsendelse til Erølev af 32 Ø. i Primærter tilsendes Bogen frit.

Hvid Sonning tages i Bytte for Biavls-redstaber.

Kr. Pedersen,
Tved, Svendborg.

Et lille Parti **lys og gul Sonning** er til Salg hos **Hans Jørgen Hansen,**
Øster-Højinge pr. Korint.